

Objednatel:
Karlovarský kraj
Závodní 353/88, 360 06 Karlovarský kraj

Požizovatel:
**Krajský úřad Karlovarského kraje,
odbor regionálního rozvoje**
Závodní 353/88, 360 06 Karlovarský kraj

Projektant:
Atelier T-plan, s.r.o.
Na Šachtě 497/9, Praha 7 – Holešovice, 170 00

Aktualizace č. 1 ZÚR Karlovarského kraje Odůvodnění

.....
RNDr. Libor Krajíček
jednatel a ředitel společnosti

.....
Ing. arch. Karel Beránek
odpovědný zástupce

.....
RNDr. Libor Krajíček
hlavní projektant

Červen 2017
zakázka č. 2013006

TÝM ŘEŠITELŮ

Atelier T-plan, s.r.o.

RNDr. Libor Krajíček

Ing. Marie Wichsová, Ph.D.

Ing. Tomáš Daněk

Ing. arch. Jiří Zběžek

Mgr. Alena Kubešová, Ph.D.

Ing. Tomáš Daněk

Bc. Cyril Mrva

Ing. Michal Nosál

ve spolupráci s:

PROCES Centrum pro rozvoj regionů, s.r.o.

Doc. Ing. Lubor Hruška, Ph.D.

Ing. David Kubáň

Ing. Ivana Foldynová, Ph.D.

Externí spolupráce

Ing. Petr Hrdlička

Mgr. Jan Karel
(ATEM – Atelier ekologických modelů, s.r.o.)

Mgr. Eva Volfová

Mgr. Ondřej Volf

OBSAH TEXTOVÉ ČÁSTI

1. POSTUP PŘI ZPRACOVÁNÍ AKTUALIZACE Č. 1 ZÁSAD ÚZEMNÍHO ROZVOJE KARLOVARSKÉHO KRAJE	1
2. VYHODNOCENÍ SPLNĚNÍ POŽADAVKŮ A PODMÍNEK PRO ZPRACOVÁNÍ NÁVRHU AKTUALIZACE ZÚR OBSAŽENÝCH VE ZPRÁVĚ O UPLATŇOVÁNÍ ZÚR KK	2
2.1. VYHODNOCENÍ POŽADAVKŮ A PODMÍNEK PRO ZPRACOVÁNÍ NÁVRHU A-ZÚR KK ..	2
2.2. VYHODNOCENÍ NÁVRHŮ OBCÍ NA AKTUALIZACI ZÚR KARLOVARSKÉHO KRAJE	12
3. VYHODNOCENÍ SOULADU PŮR ČR.....	21
4. VÝČET ZÁLEŽITOSTÍ TÝKAJÍCÍCH SE ROZVOJE ÚZEMÍ STÁTU, KTERÉ NEJSOU OBSAŽENY V POLITICE ÚZEMNÍHO ROZVOJE, S ODŮVODNĚNÍM POTŘEBY JEJICH VYMEZENÍ	27
5. VYHODNOCENÍ SOULADU S CÍLI A ÚKOLY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ	28
5.1. SOULAD S CÍLI ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ	28
5.2. SOULAD S ÚKOLY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ	30
6. VYHODNOCENÍ SOULADU S POŽADAVKY STAVEBNÍHO ZÁKONA A JEHO PROVÁDĚCÍCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ	34
7. VYHODNOCENÍ SOULADU S POŽADAVKY ZVLÁŠTNÍCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ	36
8. VYHODNOCENÍ KOORDINACE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ Z HLEDISKA ŠIRŠÍCH (NADREGIONÁLNÍCH) VZTAHŮ	37
8.1. KOORDINACE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ SE SOUSEDNÍMI KRAJI	37
8.1.1. Plzeňský kraj.....	37
8.1.2. Ústecký kraj	38
8.2. KOORDINACE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ SE SOUSEDNÍMI STÁTY.....	39
9. KOMPLEXNÍ ZDŮVODNĚNÍ NAVRHOVANÉHO ŘEŠENÍ	44
9.A. PRIORITY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ KRAJE PRO ZAJIŠTĚNÍ UDRŽITELNÉHO ROZVOJE ÚZEMÍ.....	45
9.B. ROZVOJOVÉ OBLASTI A ROZVOJOVÉ OSY	65
9.B.1. Rozvojové oblasti.....	69
9.B.2. Rozvojové osy	76
9.C. SPECIFICKÉ OBLASTI	93
9.C.1. Specifické oblasti republikového významu	94
9.C.2. Specifické oblasti nadmístního významu	96

9.D.	VYMEZENÍ PLOCH A KORIDORŮ, ÚSES A ÚZEMNÍCH REZERV	101
9.D.1.	Rozvojové plochy.....	102
9.D.2.	Dopravní infrastruktura	132
9.D.3.	Technická infrastruktura	173
9.D.4.	Plochy a koridory ÚSES	187
9.E.	UPŘESNĚNÍ ÚZEMNÍCH PODMÍNEK KONCEPCE OCHRANY A ROZVOJE PŘÍRODNÍCH, KULTURNÍCH A CIVILIZAČNÍCH HODNOT ÚZEMÍ KRAJE	193
9.E.1.	Územní podmínky koncepce ochrany a rozvoje přírodních hodnot	194
9.E.2.	Územní podmínky koncepce ochrany a rozvoje kulturních hodnot.....	204
9.E.3.	Územní podmínky koncepce ochrany a rozvoje civilizačních hodnot	211
9.F.	STANOVENÍ CÍLOVÝCH CHARAKTERISTIK KRAJINY	218
9.F.1.	Krajiny Krušnohoří (A)	223
9.F.2.	Krajiny Podkrušnohoří a Chebska (B).....	232
9.F.3.	Krajiny Slavkovského lesa a Doupovských hor (C).....	245
9.F.4.	Krajiny Tepelska a Toužimska (D).....	256
9.F.5.	Krajiny Českého lesa (E)	264
G.	VYMEZENÍ VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÝCH STAVEB.....	268
9.G.1.	Dopravní infrastruktura	269
9.G.2.	Technická infrastruktura	270
9.H.	POŽADAVKY NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU NA KOORDINACI ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ ČINNOSTI OBCÍ A NA ŘEŠENÍ V ÚPD OBCÍ.....	272
9.H.1.	Požadavky na koordinaci územně plánovací činnosti obcí	273
9.H.2.	Požadavky na řešení v ÚPD obcí.....	273
9.I.	PLOCHY A KORIDORY K PROVĚŘENÍ ÚZEMNÍ STUDII.....	279
9.J.	VYMEZENÍ PLOCH A KORIDORŮ, VE KTERÝCH JE POŘÍZENÍ A VYDÁNÍ REGULAČNÍHO PLÁNU ORGÁNY KRAJE PODMÍNKOU PRO ROZHODOVÁNÍ O ZMĚNÁCH JEJICH VYUŽITÍ.....	279
9.K.	ZADÁNÍ REGULAČNÍHO PLÁNU V ROZSAHU DLE PŘÍLOHY Č. 9 PRO PLOCHY NEBO KORIDORY VYMEZENÉ PODLE KAPITOLY J.....	280
9.L.	STANOVENÍ POŘADÍ ZMĚN V ÚZEMÍ (ETAPIZACE).....	280
9.M.	STANOVENÍ KOMPENZAČNÍCH OPATŘENÍ DLE § 37 Odst. 8 STAVEBNÍHO ZÁKONA	280
9.N.	ÚDAJE O POČTU LISTŮ TEXTOVÉ ČÁSTI A POČTU VÝKRESŮ GRAFICKÉ ČÁSTI ZÚR KK	281
10.	KVALIFIKOVANÝ ODHAD ZÁBORŮ PŮDNÍHO FONDU PRO PLOCHY A KORIDORY REPUBLIKOVÉHO A NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU	282
10.1.	ZEMĚDĚLSKÝ PŮDNÍ FOND	283
10.2.	POZEMKY URČENÉ K PLNĚNÍ FUNKCÍ LESA (PUPFL).....	294
11.	PŘÍLOHY	304
12.	SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK.....	313

SEZNAM VÝKRESŮ

Č.	Název	Měřítko
B.1	Koordinační výkres	1:50 000
B.2	Širší vztahy	1:500 000
B.3	Uspořádání území kraje (podklad pro právní stav ZÚR KK po aktualizaci)	1:100 000
B.4	Plochy a koridory, ÚSES, územní rezervy (podklad pro právní stav ZÚR KK po aktualizaci)	1:100 000
B.5	Typy krajín (podklad pro právní stav ZÚR KK po aktualizaci)	1:100 000
B.6	Veřejně prospěšné stavby (podklad pro právní stav ZÚR KK po aktualizaci)	1:100 000
B.7.	Koordinační výkres (podklad pro právní stav ZÚR KK po aktualizaci)	1:50 000

1. POSTUP PŘI ZPRACOVÁNÍ AKTUALIZACE Č. 1 ZÁSAD ÚZEMNÍHO ROZVOJE KARLOVARSKÉHO KRAJE

Zásady územního rozvoje Karlovarského kraje (ZÚR KK) byly vydány 16. 9. 2010 a nabyly účinnosti 16. 10. 2010.

Dne 13. 9. 2012 byl Zastupitelstvu Karlovarského kraje předložen v souladu s ustanovením § 42 odst. 3 stavebního zákona projednaný a upravený návrh Zprávy o uplatňování ZÚR KK v uplynulém období (dále jen „Zpráva“). Zastupitelstvo Karlovarského kraje schválilo Zprávu usnesením č. ZK 275/09/12.

Na základě schválené Zprávy přistoupil Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor regionálního rozvoje, jako příslušný pořizovatel dle § 7 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, k pořízení Aktualizace č. 1 ZÚR KK.

Návrh Aktualizace č. 1 ZÚR KK, včetně Vyhodnocení vlivů Aktualizace č. 1 ZÚR KK na udržitelný rozvoj území (VVURÚ), byl dokončen 11. 5. 2015.

Návrh Aktualizace č. 1 ZÚR KK a Vyhodnocení vlivů Aktualizace č. 1 ZÚR KK na udržitelný rozvoj území byly projednány podle § 37 stavebního zákona.

Společné jednání o návrhu ZÚR KK a VVURÚ se konalo 10. června 2015.

Dokumentace byly zveřejněny, s možností uplatnit připomínky, byly projednány s dotčenými orgány, ministerstvem pro místní rozvoj, sousedními kraji i Spolkovou republikou Německo, včetně kontaktního bodu v rámci Espoo úmluvy. VVURÚ bylo projednáno se všemi orgány dle § 37 odst. 5 stavebního zákona.

Ministerstvo pro místní rozvoj vydalo k návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR KK ke společnému jednání stanovisko ze dne 4. 2. 2016.

Ministerstvo životního prostředí vydalo k návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR KK ke společnému jednání souhlasné stanovisko SEA ze dne 8. 3. 2016.

Pořizovatel vyhodnotil výsledky projednání, projednal a dohodl s dotčenými orgány vypořádání stanovisek a zajistil řešení dvou rozporů. Rozpor s Újezdním úřadem Hradiště byl úspěšně vyřešen dohodou uzavřenou mezi Ministerstvem pro místní rozvoj a Ministerstvem obrany dne 13. 7. 2016. Rozpor s Ministerstvem životního prostředí byl úspěšně vyřešen dohodou uzavřenou mezi Ministerstvem pro místní rozvoj a Ministerstvem životního prostředí dne 22. 3. 2017.

Návrh Aktualizace č. 1 ZÚR KK neobsahuje varianty řešení, z toho důvodu nebylo aplikováno ustanovení § 38 odst. 2 stavebního zákona.

Pořizovatel na základě výsledků projednání došel k závěru, že není potřebné pořídit nový návrh ZÚR, z toho důvodu nebylo aplikováno ustanovení § 38 odst. 3 stavebního zákona.

Úprava dokumentace návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR KK a VVURÚ na základě výsledků společného jednání byla dokončena 12. června 2017.

Upravený a posouzený návrh Aktualizace č. 1 ZÚR KK a VVURÚ jsou předkládány k řízení o zásadách územního rozvoje podle § 39 stavebního zákona.

2. VYHODNOCENÍ SPLNĚNÍ POŽADAVKŮ A PODMÍNEK PRO ZPRACOVÁNÍ NÁVRHU AKTUALIZACE ZÚR OBSAŽENÝCH VE ZPRÁVĚ O UPLATŇOVÁNÍ ZÚR KK

V souladu s ust. § 42 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů¹ je Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje² zpracována na podkladě „Zprávy o uplatňování Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje“³, která byla schválena Zastupitelstvem kraje usnesením č. ZK 275/09/12 ze dne 13.09. 2012. Požadavky a podmínky pro zpracování návrhu A-ZÚR KK jsou obsahem kapitoly F. Zprávy, s upřesněním v kapitolách „C. Problémy k řešení v ZÚR KK vyplývající z ÚAP kraje“ a „E. Vyhodnocení návrhů obcí na aktualizaci ZÚR KK“.

V následujícím textu jsou nejprve vyhodnoceny požadavky a podmínky kapitoly F. vyhodnoceny jednotlivě, přičemž vždy je nejprve vizuálně odlišitelným způsobem uvedeno plné znění požadavku nebo podmínky. Obdobným způsobem je následně provedeno vyhodnocení návrhů obcí na aktualizaci A-ZÚR KK.

2.1. VYHODNOCENÍ POŽADAVKŮ A PODMÍNEK PRO ZPRACOVÁNÍ NÁVRHU A-ZÚR KK

ÚVOD

U všech nových záměrů, které budou do řešení ZÚR KK vkládány a u všech záměrů, které se budou aktualizací měnit, či zásadně upravovat, bude aktualizováno i vyhodnocení vlivu ZÚR KK na udržitelný rozvoj, a to na základě provedeného vyhodnocení vlivů na životní prostředí a vyhodnocení vlivů na lokality soustavy NATURA 2000.

Požadavek splněn.

Vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK na udržitelný rozvoj území⁴ bylo zpracováno v rozsahu přílohy vyhlášky č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů⁵. V rámci úprav návrhu A-ZÚR KK před veřejným projednáním byly posouzeny koridory nově vymezené na základě výsledků projednání dle § 37 stavebního zákona. Naopak plochy a koridory, které byly na základě výsledků projednání z návrhu A-ZÚR KK vypuštěny, byly návazně vypuštěny také z dokumentace VVURÚ.

¹ Dále jen SZ nebo stavební zákon.

² Dále jen A-ZÚR KK.

³ Dále jen Zpráva.

⁴ Dále jen VVURÚ.

⁵ Dále jen Vyhláška.

I. OBECNÉ POŽADAVKY

1. *Provést formální úpravu textové části ZÚR KK, s cílem zjednodušit a zpřehlednit dokumentaci. K tomu využít v opodstatněných případech (např. požadavky na ÚP) tabulkové uspořádání.*

Požadavek splněn.

Po dohodě s pořizovatelem projektant provedl analýzu výrokové části platných Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje⁶ s cílem identifikovat nejednoznačně znějící výroky a výroky, které svým obsahem, dikcí nebo mírou podrobnosti neodpovídají charakteru ZÚR jako opatření obecné povahy ve smyslu §§ 171 – 174 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Na základě této analýzy byly v rámci návrhu A-ZÚR KK předmětné pasáže přeformulovány, přičemž v případě, že Zpráva neobsahovala požadavek na prověření či přímo věcnou změnu příslušného výroku, byly provedeny pouze formulační úpravy v zájmu jeho jednoznačnosti a srozumitelnosti při respektování jeho původního obsahového vyznění. Pro větší přehlednost bylo také upraveno formální členění textu výrokové části včetně značení jednotlivých kapitol, jejichž názvy reflektují aktuální znění přílohy č. 4 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

2. *Prověřit z hlediska koordinace návaznosti na řešení ZÚR sousedních krajů.*

Požadavek splněn.

Vyhodnocení koordinace využívání území sousedních krajů a území Spolkové republiky Německo je obsahem kapitoly 8. tohoto odůvodnění.

V rámci úpravy návrhu A-ZÚR KK před veřejným projednáním byl obsah této kapitoly aktualizován.

II. POŽADAVKY NA VĚCNOU AKTUALIZACI JEDNOTLIVÝCH KAPITOL ZÚR KK

a. Stanovení priorit územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území

1. *Tato kapitola bude prověřena, případně upravena - především na základě podkladů ÚAP KK 2011 (členění na části, významnost priorit/zásada, zpřesnění a doplnění dosavadních formulací, doplnění zásad dílčích koncepcí jako - širších vztahů, prostorového uspořádání, sídelní struktury, funkčního uspořádání, veřejných služeb, dopravy, technického vybavení, ochrany krajiny a přírody, ochrany kulturního dědictví, eliminace přírodních rizik, kvalita životního prostředí apod.) - a tím posunuta do role stěžejní části formulující celkovou koncepci ZÚR KK.*

Požadavek splněn.

Kapitola byla věcně i formulačně upravena ve smyslu uvedených požadavků a na základě pokynů pořizovatele, vyplývajících z projednání návrhu A-ZÚR KK dle § 37 stavebního zákona. Podrobněji viz kap. 9.A. tohoto Odůvodnění.

b. Rozvojové oblasti krajského významu

1. *Na základě zpřesněných analýz o stavu a rozvoji území kraje (např. ÚAP) bude aktualizací prověřeno, zpřesněno nebo upraveno vymezení rozvojových oblastí a os krajského*

⁶ Dále jen ZÚR KK.

významu a bude prověřena opodstatněnost možného vymezení nové regionální rozvojové oblasti Cheb.

Požadavek splněn.

V zájmu jednotného metodického přístupu k vymezení rozvojových oblastí a rozvojových os bylo nad rámec požadavku Zprávy prověřeno vymezení rozvojových oblastí a rozvojových os republikového i nadmístního významu metodou tzv. „souhrnného indikátoru“. V odůvodněných případech pak bylo přistoupeno k úpravě jejich vymezení.

Rozvojový potenciál Chebska návrh A-ZÚR KK respektuje dekompozicí rozvojové osy republikového významu OS7, na dílčí segmenty tak, že město Cheb včetně přilehlého území utváří jádrový prostor její dílčí části OS 7-A. Podrobněji viz kap. 9.B. tohoto Odůvodnění.

Z výsledků projednání návrhu A-ZÚR KK dle § 37 stavebního zákona nevyplynuly žádné požadavky na změnu vymezení rozvojových oblastí a os republikového nebo nadmístního významu.

2. Formulace podmínek pro rozhodování v rozvojových oblastech a osách bude prověřena, případně upravena.

Požadavek splněn.

Podmínky pro rozhodování v rozvojových oblastech a osách byly prověřeny a v souladu s dikcí první věty závěti bodu (1) části I. přílohy č. 4 Vyhlášky upraveny do podoby požadavků na využití území, kritérií a podmínek pro rozhodování o změnách v území, resp. úkolů pro územní plánování. Věcné úpravy byly provedeny na základě výsledků prověření problematik nadmístního významu v oblastech struktury osídlení, hospodářského rozvoje, lázeňství, rekreace a vysokého školství na základě požadavků kapitoly C. Zprávy.

V rámci úpravy návrhu A-ZÚR KK před veřejným projednáním došlo v některých rozvojových oblastech a osách k dílčím úpravám podmínek pro rozhodování na základě výsledků projednání dle § 37 stavebního zákona. Podrobněji viz kap. 9.B. tohoto Odůvodnění.

c. Specifické oblasti nadmístního významu

1. V návaznosti na koncepční dokumenty a podklady (např. ÚAP) a podle vývoje a potřeb daného území bude prověřen počet druhů, rozsah a vymezení specifických oblastí krajského významu. Formulace podmínek pro rozhodování ve specifických územích bude prověřena, případně upravena.

Požadavek splněn.

S ohledem na způsob vymezení specifických oblastí v ZÚR KK, které nebylo zcela konformní s platnou Politikou územního rozvoje ČR 2008, předkládá projektant nové vymezení specifických oblastí, při použití stejné metodiky jako v případě vymezení rozvojových oblastí a os. Ve vazbě na paralelně pořizovanou Aktualizaci č. 1 Politiky územního rozvoje ČR⁷ návrh A-ZÚR KK vymezuje na území kraje specifickou oblast republikového významu SOB 6 Krušné hory a nově vymezuje specifické oblasti nadmístního významu SOB-N1 Slavkovský les a SOB-N2 Bochov – Žlutice.

Podmínky pro rozhodování ve vymezených specifických oblastech jsou z důvodů uvedených výše naformulovány jako požadavky na využití území, kritéria a podmínky pro rozhodování o změnách v území, resp. jako úkoly pro územní plánování. Formulace podmínek byla upravena na základě výsledků prověření problematik nadmístního významu v ob-

⁷ Dále jen PÚR ČR ČR.

lastech struktury osídlení, hospodářského rozvoje, lázeňství, rekreace a vysokého školství na základě požadavků kapitoly C. Zprávy.

Obsahem úprav této kapitoly před veřejným projednáním byla aktualizace výčtu obcí s návrhem přednostního řešení protipovodňové ochrany a odstranění obsahových duplicí vyplývajících z územního překryvu rozvojové osy nadmístního významu ROS-N3 a republikové specifické oblasti SOB6 Krušné hory. Podrobněji viz kap. 9.C. tohoto Odůvodnění.

d. Plochy nadmístního významu pro komerční, hospodářské a výrobní aktivity a dále pro cestovní ruch a rekreaci, plochy a koridory veřejné infrastruktury, územního systému ekologické stability a územních rezerv

1. Rozsah a vymezení ploch a koridorů nadmístního významu budou aktualizovány dle pořízených územně plánovacích podkladů (tj. Územní studie horských oblastí, Územní studie části velkého obchvatu Karlových Varů, Analýza Krušnohorské lyžařské magistrály, Koncepce běžeckého lyžování v Krušných horách).

Požadavek splněn.

Citované územně plánovací podklady byly projektantem prověřeny a využity pro formulaci návrhů na rozšíření rozvojových ploch pro rekreaci a sport v oblasti Krušných hor (plochy č. 12, 13a, 14, 15), vymezení nové rozvojové plochy na území města Aš (18) a koridoru Krušnohorské magistrály (D300) a k úpravě vymezení části tzv. „velkého obchvatu Karlových Varů“ (D81).

Ve vymezení rozvojových ploch pro ekonomické aktivity došlo k rozsáhlejší úpravám v návaznosti na dohodu mezi MMR a MŽP o řešení rozporu ve věci odnětí ZPF pro plochu [19] Průmyslový park Cheb II. Podrobněji viz kap. 9.D.1. tohoto Odůvodnění.

2. Budou prověřeny koridory DI a TI uvedené v kapitolách B, C a E této Zprávy, příp. jejich změny a doplnění.

Požadavek splněn.

Koridory dopravní a technické infrastruktury vymezené platnými ZÚR KK byly prověřeny z hlediska aktuálnosti a přesnosti zákresů ve výkresech grafické části ZÚR. Na základě tohoto prověření provedl projektant v odůvodněných případech úpravu jejich vymezení nebo vymezil koridory nové a v případě realizace stavby nebo ztráty aktuálnosti příslušné koridory vypustil.

Vymezení ploch a koridorů dopravní a technické infrastruktury bylo znovu prověřeno v rozsahu pokynů pořizovatele, vyplývajících z výsledků společného jednání k návrhu A-ZÚR KK dle § 37 Stavebního zákona. Podrobněji viz kap. 9.D.2. a 9.D.3. tohoto Odůvodnění.

3. Bude prověřeno možné vedení cyklotrasy nadmístního významu Aš – Cheb.

Požadavek je zahrnut do kapitoly H. jako požadavek na koordinaci územně plánovací činnosti obcí.

4. Bude prověřena trasa koridoru el. vedení 400 kV Vernéřov – Vítkov – Pomezí n. O. v úseku správního území města Chebu.

Na základě požadavku ČEPS a.s. byl ve shodě s platnou PÚR ČR uvedený koridor ze ZÚR KK vypuštěn.

5. Ostatní plochy a koridory budou aktualizovány v souladu s postupem realizace veřejně prospěšných staveb, pro které byly vymezeny.

Viz vyhodnocení bodu 2. tohoto oddílu.

6. Bude nově prověřeno celé území kraje pro možnost regulace využívání energetického potenciálu z větrné energie.

Požadavek splněn částečně. V době zpracování A-ZÚR není k dispozici metodika, která by umožnila náležité odůvodnění regulace umístování větrných elektráren nástroji územního plánování v rámci ZÚR jako opatření obecné povahy dle §§ 171 – 174 zák. č.500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Problematika regulace umístování větrných elektráren jako staveb s výrazným vizuálním uplatněním v krajině je řešena v kapitole F. návrhu A-ZÚR KK.

7. Rozšířit a upravit vymezení koridoru přeložky silnic I/21 a I/64 (VPS D09) tak, aby zahrnovala i úpravu v Antonínově Výšíně (obec Vojtánov).

Požadavek projektant prověřil a s ohledem na nesouhlasné vyjádření MD ČR nebyl akceptován.

8. Bude vyjmut koridor pro výstavbu plynovodu Bochoř – Andělská Hora.

Požadavek splněn. Koridor byl ze ZÚR KK vypuštěn na základě sdělení MPO ČR o opuštění tohoto záměru.

9. Bude doplněn vysokotlaký plynovod pro obec Šabina.

Koridor nebyl do návrhu A-ZÚR KK doplněn. Na základě prověření projektant dospěl k závěru, že záměr nemá nadmístní charakter. Přípojka z VTL plynovodu a regulační stanice pro obec Šabina je možné řešit v územním plánu obce.

10. Zpřesnit koridor přeložky silnice II/214 (VPS D14) dle dokumentace k územnímu rozhodnutí a pořízovaného ÚP.

Na základě prověření uvedených podkladů projektant ponechal vymezení koridoru D14 beze změny.

11. Územní systém ekologické stability bude aktualizován jen v rozsahu požadavků dotčených orgánů, případně návrhů obcí. Bude prověřen dopad inovované metodiky ÚSES na ZÚR KK.

Vymezení nadregionálních biocenter bylo upraveno podle podkladu AOPK ČR „Nové vymezení nadregionálních biocenter pro MŽP“ (Ekotoxa, s.r.o. , 2010). V této souvislosti byla provedena nezbytná úprava ve vymezení navazujících segmentů ÚSES nadregionální i regionální úrovně.

Požadavek města Sokolov na řešení koordinace vymezení RBC 1169 Antonín s ostatními záměry na využití území byl akceptován (podrobněji viz kap. 9.D.4. tohoto Odůvodnění).

Požadavek města Karlovy Vary na zrušení vymezení funkčního RBC 1682 nebyl projektantem vyhodnocen jako odůvodněný. Koncept ÚP Karlovy Vary (2012) jeho vymezení obsahuje. Nadregionální biokoridor NK41 (MB) v linii údolí řeky Teplé je platnými ZÚR vymezen.

V rámci úpravy návrhu A-ZÚR KK před veřejným projednáním bylo dle aktuálního odborného podkladu upraveno vymezení některých segmentů regionálního ÚSES. Podrobněji viz kap. 9.D.4. tohoto Odůvodnění.

12. Územní rezervy výhledových vodních nádrží budou aktualizovány s využitím nového Generelu LAPV a v dohodě s dotčenými orgány.

Požadavek splněn.

Vymezení územních rezerv výhledových vodních nádrží byly aktualizovány dle Generelu LAPV.

V rámci úprav před veřejným projednáním bylo odůvodnění této části návrhu A-ZÚR KK doplněno dle požadavků stanoviska AOPK ČR, pracoviště SCHKO Slavkovský les. Podrobněji viz kap. 9.D.3. tohoto Odůvodnění.

e. Upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje

1. Formulace zásad a podmínek jednotlivých koncepcí budou prověřeny, případně upraveny. Podmínky týkající se koncepce ochrany kulturních hodnot budou dále prověřeny i s ohledem na zvýšení významu zákonem nechráněných areálů (např. Lázně Kyselka).

Kapitola byla přeformulována ve smyslu úprav popsanych výše v komentáři k bodu I.1., přičemž přírodní, kulturní a civilizační hodnoty kraje vymezené v platných ZÚR KK projektant akceptoval, resp. doplnil na podkladě údajů z aktualizovaných ÚAP KK 2013 a vlastních archivních i terénních šetření.

Ochrana areálů, staveb a území s dochovanými historickými stopami činnosti člověka je obsahem kapitol E. a F. Aktualizace č. 1 ZÚR KK. Lázně Kyselka jsou součástí cílových charakteristik specifické krajiny B.6 (viz kap. F.III).

2. Koncepce ochrany a využití nerostného bohatství bude aktualizována v souladu se zjištěními (pokud bude rozpracovaná) a závěry (pokud bude dokončena) Aktualizace regionální surovinové politiky Karlovarského kraje.

Požadavek nemohl být splněn. Aktualizace regionální surovinové politiky Karlovarského kraje nebyla do termínu předání 1. etapy A-ZÚR KK pořizovateli dokončena.

V rámci úprav před veřejným projednáním byla tato problematika aktualizována na podkladě stanoviska MPO a připomínky Sedlecký kaolín a.s., uplatněných v průběhu projednání dle § 37 stavebního zákona. Podrobněji viz kap. 9.E.1. a 9.E.3 tohoto Odůvodnění.

f. Vymezení cílových charakteristik krajiny

1. V závislosti na termínu vyhotovení samostatné studie, kterou budou analyzovány vlastnosti krajinných typů na regionální a nižší úrovni - případně na základě jiného obdobného podkladu - budou doplněny podrobnější cílové charakteristiky, zpřesněny priority a podmínky ochrany a využití krajiny.

Při vymezení typů krajin a stanovení jejich cílových charakteristik projektant vycházel z výstupů projektu OMEGA TD010203 Aplikace Evropské úmluvy o krajině do zásad územního rozvoje (Maier et al. 2013), který byl pilotně zpracován pro území Karlovarského kraje. Vymezení typů krajin bylo převzato beze změny. Cílové charakteristiky a podmínky pro jejich dosažení a ochranu byly formulovány s ohledem na možnost jejich uplatnění v rámci navazujících nástrojů územního plánování (ÚPD obcí, rozhodování o území).

Vymezení specifických krajin nebylo v rámci úpravy návrhu A-ZÚR KK před veřejným projednáním měněno. Na základě stanoviska Ministerstva kultury ČR byly doplněny cílové charakteristiky některých specifických krajin. Podrobněji viz kap. 9.F. tohoto Odůvodnění.

g. Vymezení veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření, staveb a opatření k zajišťování obrany bezpečnosti státu a vymezených asanačních území nadmístního významu, pro které lze práva k pozemkům a stavbám vyvlastnit

1. Vymezení upravit podle výsledků posouzení aktuálnosti a trvalého nadmístního významu VPS a VPO. Bude upraveno v souladu s výsledkem v části d.

Požadavek splněn.

Ve vazbě na kapitolu D. návrhu A-ZÚR KK je vymezení VPS upraveno jak po věcné (vypuštění a doplnění VPS), tak po formální stránce (úprava názvů jednotlivých staveb podle aktuálních podkladů). V návaznosti na úpravy kapitoly D. vyplývající z výsledků projednání návrhu A-ZÚR KK dle § 37 stavebního zákona byl aktualizováno i vymezení veřejně prospěšných staveb.

Vymezení ÚSES jako VPO je návrhem A-ZÚR KK zrušeno s ohledem na novelu stavebního zákona provedenou zák. č. 350/2012 Sb. která připouští vyvlastnění pozemků pouze v případě „založení prvku ÚSES“ (§ 170, odst. 1, písm. b). Jiná veřejně prospěšná opatření nejsou v návrhu A-ZÚR KK obsažena.

h. Stanovení požadavků nadmístního významu na koordinaci územně plánovací činnosti obcí a na řešení v územně plánovací dokumentaci obcí, zejména s přihlédnutím k podmínkám obnovy a rozvoje sídelní struktury

1. Uspořádání této kapitoly bude možné upravit, zpřesnit a doplnit nebo část obsahu přesunout přímo do dílčích kapitol. Požadavky budou upraveny zejména podle priorit územního plánování, podle koncepce ochrany hodnot a podle výsledků aktualizace řešení ZÚR KK. Výčet rozvojových ploch a veřejně prospěšných staveb bude prověřen a případně upraven nebo zpřesněn v souladu s úpravou ostatních kapitol.

Požadavek splněn.

Kap. H.I. obsahuje všechny požadavky na řešení v ÚPD obcí a na koordinaci územně plánovací činnosti obcí, které jsou specifikovány v dílčích částech A-ZÚR KK, v přehledném členění podle jednotlivých obcí. Zároveň je v tabelárním přehledu uveden výčet rozvojových oblastí, rozvojových os, specifických oblastí a specifických krajín.

Kapitola H.II. zahrnuje ve formě požadavků na řešení v ÚPD obcí záměry nadmístního významu, které není možné zejména s ohledem na měřítko grafické části ZÚR, vymežit ve formě ploch a koridorů.

Obě kapitoly byly v rámci úpravy návrhu a-ZÚR KK aktualizovány ve vazbě na úpravy předešlých kapitol výrokové části A-ZÚR KK. V kapitole H.II došlo k úpravě čl. (7), který je obsahově zaměřen na problematiku protipovodňové ochrany. Podrobněji viz kap. 9.H.2. tohoto Odůvodnění.

i. Vymezení ploch a koridorů, ve kterých je prověřeni změn jejich využití územní studií podmínkou pro rozhodování, a dále stanovení lhůty pro pořízení územní studie, její schválení pořizovatelem a vložení dat o územní studii do evidence územně plánovací činnosti

1. V kapitole je nutno zrušit požadavek na zpracování územních studií, které již byly pořízeny. Kapitolu je případně možné doplnit o nové plochy či koridory, ve kterých bude stanovena tato podmínka.

Požadavek splněn.

Obě územní studie, jejichž pořízení ZÚR KK stanovily jako podmínku pro rozhodování o změnách v území, byly v mezidobí od vydání ZÚR KK po schválení Zprávy o uplatňování ZÚR KK zpracovány a jejich výsledky využity v návrhu A-ZÚR KK. Nové plochy a koridory, ve kterých by bylo uloženo prověření změn jejich využití územní studií, návrh A-ZÚR KK nevymezuje.

j. Stanovení pořadí změn v území (etapizace)

1. V souvislosti s pořízením Koncepce rozvoje silniční sítě Karlovarského kraje (03/2012) bude nově prověřena odůvodněnost potřeby etapizace realizace jednotlivých koncepcí dalšího rozvoje kraje, v kladném případě bude pro vybrané koncepce tato etapizace navržena

Požadavek splněn.

Na základě prověření záměrů převzatých z citované Koncepce návrh A-ZÚR KK stanovuje pořadí změn v území.

III. POŽADAVKY DOTČENÝCH ORGÁNŮ NA AKTUALIZACI ZÚR KK (AKCEPTOVANÉ)

1. Ministerstvo dopravy

a) Prověřit požadavek na vyřazení VPS D81, D82 (velký obchvat Karlových Varů – přeložka silnice D6 v úseku Jenišov - I/13 - I/6) z kategorie rychlostních silnic, vypuštění záměrů z VPS, jejich převedení do územních rezerv a označení jako "kapacitní komunikace".

Požadavek splněn částečně.

Návrh A-ZÚR KK vymezuje koridory D81 a D82 pro umístění "kapacitní silnice". S ohledem na význam obou staveb v koncepci rozvoje silniční sítě Karlovarského kraje byly oba koridory ponechány v návrhové části ZÚR včetně jejich zahrnutí do VPS.

2. Ministerstvo kultury

a) V hodnocení vlivu aktualizace ZÚR KK na udržitelný rozvoj území hodnotit vliv nových záměrů na další kulturní hodnoty definované v územně analytických podkladech a věnovat zvýšenou pozornost stanovení podmínek ochrany nástroji územního plánování v případech, kdy byl záměr hodnocen jako konfliktní.

Návrh A-ZÚR KK aktualizuje vymezení kulturních hodnot nadmístního významu na území kraje a upřesňuje územní podmínky jejich ochrany. V rámci vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK na udržitelný rozvoj území dle Přílohy stavebního zákona nebyl z hlediska ochrany kulturního, archeologického a architektonického dědictví identifikován žádný záměr jako konfliktní.

Vyhodnocení vlivů návrhu A-ZÚR KK na udržitelný rozvoj území, resp. jeho část A. vyhodnocení vlivů na životní prostředí dle přílohy stavebního zákona byla aktualizována na základě stanoviska MK uplatněného v průběhu projednání dle § 37 stavebního zákona.

3. Ministerstvo životního prostředí

a) Podkladem pro aktualizaci hospodaření s odpady bude krajský plán odpadového hospodářství.

Zpráva o uplatňování ZÚR KK neobsahuje požadavky týkající se územních aspektů hospodaření s odpady. Na základě prověření citovaného dokumentu projektant konstatuje, že neobsahuje podněty vyžadující řešení na úrovni A-ZÚR KK.

Na základě stanoviska MŽP dle § 10g zák. č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění byla dokumentace vyhodnocení vlivů návrhu A-ZÚR KK na životní prostředí v kap. 10. doplněna o odkaz na aktuální zdroj informací o produkci odpadů v gesci MŽP.

4. Český báňský úřad v Praze

a) *Požaduje zapracování "zelené" varianty trasy silnice D6 z Územní studie části velkého obchvatu Karlových Varů.*

Požadavek byl akceptován ve formě úpravy vymezení koridoru D81.

Část Odůvodnění byla v rámci úpravy návrhu A-ZÚR KK doplněna o podrobnější rozbor důsledků vymezení koridorů D81 a D82 ve vztahu k ochraně výhradních ložisek nerostů dle Horního zákona (viz kap. 9.D.2 tohoto Odůvodnění).

5. KÚKK, odbor kultury, památkové péče, lázeňství a cestovního ruchu

a) *Požaduje doplnění textové části ZÚR (e.03.1.2.) záměnou slova "stavební" slovem "architektonický".*

Požadavek má charakter technické úpravy textu. Příslušná část kapitoly E. byla v rámci A-ZÚR KK přeformulována ve smyslu úprav popsanych výše v komentáři k bodu I.1. této kapitoly.

b) *Požaduje doplnění textové části ZÚR (e.03.1.4.2) vložení slov "historické zástavby" za slovo "působnosti".*

Viz výše vyjádření k požadavku 5a).

c) *Požaduje doplnit do Koordinačního výkresu nové nemovité národní kulturní památky, aktualizovat a doplnit ochranná pásma nemovitých národních kulturních památek a národních kulturních památek.*

Požadavek splněn.

Výčet národních kulturních památek včetně ochranných pásem je aktualizován na podkladě údajů obsažených v aktuálních datech ÚAP KK.

6. Ministerstvo zdravotnictví

a) *Požaduje vyjmutí výhledové vodní nádrže Mnichov, jako limitu využití území.*

Požadavek akceptován.

Územní rezerva pro vodní nádrž Mnichov není v návrhu A-ZÚR KK vymezena.

b) *Doporučuje při prověřování VVE využít ustanovení vyhlášky č. 423/2001 Sb., o zdrojích a lázních.*

Citovaná vyhláška stanoví způsob a rozsah hodnocení přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod a další podrobnosti jejich využívání a dále požadavky na životní prostředí a vybavení přírodních léčebných lázní včetně náležitostí odborného posudku o využitelnosti přírodních léčivých zdrojů, klimatických podmínek k léčebným účelům, přírodní minerální vody k výrobě přírodních minerálních vod a o stavu životního prostředí

přírodních léčebných lázní. Z toho to výčtu je patrné, že se problematikou lokalizace větrných elektráren přímo nezabývá. Obecně ji lze využít jako jeden z podkladů v případě lokalizace větrných elektráren v blízkosti stanovených lázeňských území nebo jejich ochranných pásem.

V době zpracování A-ZÚR není k dispozici metodika, která by umožnila náležité odůvodnění regulace umístování větrných elektráren nástroji územního plánování v rámci ZÚR jako opatření obecné povahy dle §§ 171 – 174 zák. č.500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Z tohoto důvodu projektant přistoupil k řešení této problematiky odlišným způsobem a obecná regulace umístování větrných elektráren jako staveb s výrazným vizuálním uplatněním v krajině je řešena v kapitole F. návrhu A-ZÚR KK.

7. Ministerstvo zemědělství

a) Požaduje prověřit implementaci priority 25 (Vytvářet podmínky pro preventivní ochranu území a obyvatelstva před potenciálními riziky a přírodními katastrofami v území (záplavy, sesuvy půdy, eroze atd.) s cílem minimalizovat rozsah případných škod. Zejména zajistit územní ochranu ploch potřebných pro umístování staveb a opatření na ochranu před povodněmi a pro vymezení území určených k řízeným rozlivům povodní. Vytvářet podmínky pro zvýšení přirozené retence srážkových vod v území s ohledem na strukturu osídlení a kulturní krajinu jako alternativy k umělé akumulaci vod. V zastavěných územích a zastavitelných plochách vytvářet podmínky pro zadržování, vsakování i využívání dešťových vod jako zdroje vody a s cílem zmírňování účinků povodní.) a 26 (Vymezovat zastavitelné plochy v záplavových územích a umísťovat do nich veřejnou infrastrukturu jen ve zcela výjimečných a zvláště odůvodněných případech. Vymezovat a chránit zastavitelné plochy pro přemístění zástavby z území s vysokou mírou rizika vzniku povodňových škod.) z PÚR ČR do priorit v ZÚR KK.

Požadavky jsou v míře podrobnosti ZÚR reflektovány v rámci priorit územního plánování kraje čl. (19) a (20). Preference lokalit mimo stanovená záplavová území je zahrnuta do kritérií vymezení nových rozvojových ploch pro ekonomické aktivity (viz kap. B. A-ZÚR KK). Rozvojové plochy vymezené ZÚR KK ve znění Aktualizace č. 1 (viz kap. D.I.) jsou vymezeny mimo dosah stanovených záplavových území. Lokality vhodné pro akumulaci povrchových vod (LAPV) uvedené v Generelu území chráněných pro akumulaci vod návrh A-ZÚR KK vymezuje ve formě územních rezerv.

b) Požaduje prověřit aktuální opatření na ochranu před povodněmi.

Požadavek splněn.

Opatření na ochranu před povodněmi byla prověřena s výsledkem, že na území kraje nejsou plánována protipovodňová opatření nadmístního významu která by odpovídala měřítku ZÚR. Z plánů oblasti povodí relevantních pro území kraje projektant identifikoval obce s nedostatečným zajištěním protipovodňové ochrany a zahrnul tuto problematiku do kapitoly H. ve formě požadavku na koordinaci územně plánovací činnosti obcí.

V rámci úpravy návrhu A-ZÚR KK pro veřejné projednání byla tato problematika aktualizována na podkladě dokumentu Plán pro zvládnutí povodňových rizik v povodí Labe. Podrobněji viz kap. 9.H.2. tohoto Odůvodnění.

c) Podle a) a b) požaduje upravit text priorit a kapitoly e.02 (Koncepce ochrany vodních poměrů a vodních zdrojů a koncepce ochrany a využití zdrojů nerostných surovin) v ZÚR KK.

Problematika protipovodňové ochrany je v rámci A-ZÚR KK reflektována na úrovni priorit územního plánování kraje (kap. A), v rámci upřesnění územních podmínek přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území KK (kap. E) a v rámci požadavků na koordinaci územně plánovací činnosti obcí (kap. H.).

d) Při zpracování aktualizace ZÚR KK požaduje použít jako podklad Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Karlovarského kraje.

Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Karlovarského kraje byl při zpracování A-ZÚR KK použit k prověření aktuálnosti záměrů rozvoje vodohospodářské infrastruktury.

2.2. VYHODNOCENÍ NÁVRHŮ OBCÍ NA AKTUALIZACI ZÚR KARLOVARSKÉHO KRAJE

I. NÁVRHY OBCÍ, KTERÉ BUDOU ZAPRACOVÁNY

1. Obec Sadov - požaduje zařadit výsledky územní studie části velkého obchvatu D6 (VPS D81).

Požadavek byl splněn v podobě úpravy koridoru D81.

2. Městský úřad Sokolov (úřad územního plánování) - předložil náměty spočívající ve formálním upřesnění ZÚR KK, tj. ve změně umístění rozvodny Vítkov, ve vyjasnění označení některých záměrů a v prověření rozvojové plochy č.11a v souvislostech záměrů urbanistické studie Západní část Sokolovské pánve.

Oba uvedené záměry projektant v průběhu prací na návrhu A-ZÚR KK prověřil. V případě umístění rozvodny Vítkov byla na základě předaných podkladů provedena technická úprava zákresu ve výkresové části ZÚR. Úprava nemá žádné územní dopady ani vazby na ostatní systémy v území.

V rámci A-ZÚR bylo upraveno označení rozvojových ploch pro rekreaci a sport ve vazbě na novou vodní nádrž [11] a to Medard východ [11a]; Medard západ [11b]. Jejich vymezení bylo na základě prověření citované studie ponecháno beze změny. Plochu vodní nádrž Medard, která je již průběžně napouštěna, ZÚR KK již evidují jako stav.

3. Město Loket - navrhuje aktualizovat trasu cyklostezky Ohře dle projektové dokumentace tak, aby procházela městskou památkovou rezervací Loket.

Trasa cyklostezky Ohře v daném úseku byla aktualizována a vymezena jako o koridor D301. Koridor cyklotrasy v předmětném úseku na území města mezi ulicemi Nádražní a Lužná navazuje na severní okraj památkové rezervace. Vymezení cyklotras v požadované podrobnosti není měřítku tiskového výstupu výkresové části ZÚR možné a zůstává proto úkolem územního plánu. Podle dostupných cykloturistických map (www.mapy.cz) jsou již z páteřní cyklotrasy Ohře vyznačeny odbočky přímo do centra městské památkové rezervace.

4. Obec Otovice - žádá o zapracování změny trasy velkého obchvatu D6 (VPS D81) dle studie/alternativy návrhu ÚP obce (severnější varianta).

Požadavek byl zanesen v podobě úpravy koridoru D81.

5. Město Boží Dar - aktualizace mapového podkladu silniční sítě (napojení silnice na Rýžovnu).

Mapový podklad byl aktualizován.

6. Město Karlovy Vary požaduje:

- a) *zpřesnit trasu velkého obchvatu D6 dle výsledků územní studie (Rada města KV),*

Požadavek byl splněn úpravou koridoru D81.

- b) *zachovat návrh přeložky silnice I/20 v trase Toužim – Žalmanov.*

Koridor D06 pro návrh přeložky silnice I/20 v uvedeném úseku není předmětem A-ZÚR KK.

7. Městský úřad Ostrov:

- a) *požaduje rozšíření rozvojové plochy „Průmyslová zóna Ostrov – jih“ v souladu se změnou č.30 ÚPm Ostrov,*

Požadavek byl splněn. Plocha pro rozšíření „Průmyslové zóna Ostrov – jih“ je součástí návrhu A-ZÚR KK.

- b) *navrhuje zařadit prodloužení cyklostezky Ohře v úseku Velichov – Stráž n/Ohří.*

Požadavek je zahrnut do kapitoly H jako úkol pro řešení v ÚPD dotčených obcí.

II. NÁVRHY OBCÍ, KTERÉ BUDOU PROVĚŘENY A PŘÍPADNĚ ZAPRACOVÁNY

1. *Obec Jindřichovice požaduje vypuštění ploch potenciálně, příp. podmíněně přípustných pro výstavbu vysokých větrných elektráren na území obce vyjma lokality „Horní pláň“.*

Předmětná pasáž ZÚR, upravující problematiku regulace větrných elektráren byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30.03. 2012 čj. 8 Ao 7/2011-138 zrušena. Návrh A-ZÚR KK řeší problematiku regulace větrných elektráren odlišným způsobem.

2. *Obec Vojtanov - žádá přehodnotit záměr na přeložku silnice II/213 v prostoru Vojtanov – Starý Rybník (VPS D70) tak, aby byla vyjmuta ze ZÚR KK.*

Požadavek byl prověřen a následně akceptován. Záměr nemá nadmístní charakter.

3. Město Teplá:

- a) *navrhuje vedení severního obchvatu silnice u Horního Kramolína posunout mimo zastavěné území (VPS D50),*

Požadavek nebyl akceptován.

Horní Kramolín jako součást obce Teplá měl dle SLDB 2011 6 obyvatel. Na silnici II/198 byly dle CSD 2010 vyhodnocena intenzita dopravy RPD1 na úrovni 1612 voz./24h. Silnice II/198 tvoří důležitou krajskou spojnici Mariánských Lázní, Teplé a Toužimi. Silnice II/198 v Horním Kramolíně vykazuje směrové závady, přičemž vymezený koridor D50 o šířce 200 m umožňuje rektifikovat směrové oblouky a přímý úsek tak, aby došlo ke zlepšení směrových poměrů v souladu s ČSN 73 6101 bez zásahu do obytných ploch. Vzhledem k předpokládané návrhové rychlosti 50 km/h v zastavěném území sídla není nezbytné projektovat investičně náročnou přeložku silnice v této lokalitě. Vzhledem k investičním a provozním nákladům, velikosti sídla a intenzitám dopravy je nevhodné navrhovat obchvat, který by s ohledem na rentabilitu nebyl s vysokou pravděpodobností nikdy realizován.

b) změnu trasy koridoru Teplá – Mrázov – Beranovka a doplnění koridoru skupinového vodovodu Betlém – Klášter.

Požadavek byl splněn. Vymezení navrhovaného koridoru vodovodní sítě bylo upraveno dle podkladů města Teplá a Vodáren a kanalizací Karlovy Vary a.s.

4. Obec Tuřany - navrhuje prověřit koridor pro přeložku silnice II/606 (VPS D44) tak, aby se vyhnul zastavěnému území sídla Lipoltov.

Požadavek byl na základě prověření splněn rozšířením koridoru D44 na 300 m.

5. Město Bochov - žádá o rozšíření vymezených ploch vhodných pro výstavbu větrných elektráren.

Požadavek nebyl akceptován. Návrh A-ZÚR KK řeší problematiku regulace umístování větrných elektráren odlišným způsobem.

6. Obec Hazlov - navrhuje vypustit přeložku silnice II/213 (VPS D71) na území Hazlova nebo jí posunout od zastavěné části obce.

Silnice II/213 tvoří důležitou součást silničního tahu tzv. Podkrušnohorské paralely Aš – Hazlov – Vojtanov – Skalná – Luby – Kraslice.

Hazlov má 1573 obyvatel (dle SLDB 2011), silnice II/213, na které je RPDI dle CSD 2010 976 voz./24h s 9% podílem těžkých vozidel, vykazuje výrazné směrové závady a nedostatečné rozhledové poměry na některých křižovatkách nebo vjezdech do objektů. Na průjezdním úseku II/213 se stalo celkem 11 nehod od 1.1.2007 do 30.6.2014.

Vzhledem k významnosti komunikace v kraji je nezbytné koridor v ZÚR KK zachovat.

7. Město Březová⁸ - podalo tyto návrhy:

a) návrh cykloturistických tras a zimních lyžařských běžeckých stop - budou prověřeny v rozsahu návrhu páteřních tras nadmístního významu,

Požadavek je zahrnut do kapitoly H jako úkol pro řešení v ÚPD dotčených obcí.

b) návrh průmyslových ploch.

Požadavek nebyl akceptován.

Průzkumy a rozborů k novému ÚP Březová (2014) vymezují v prostoru mezi Mýtinou a Arnoltovem u silnice I/6 pouze dílčí roztroušené plochy velikosti cca 3 – 5 ha. Město Březová může v případě vážného a odůvodněného zájmu vymezit takovou plochu v rámci zpracování nového ÚP v souladu s § 43 odst.1 stavebního zákona.

c) návrh využití pozemků v k.ú. Lobzy u Březové pro výstavbu větrných elektráren,

Požadavek nebyl akceptován.

Problematika regulace umístování větrných elektráren jako staveb s výrazným vizuálním uplatněním v krajině je nově řešena v kapitole F. návrhu A-ZÚR KK.

d) návrh rozvojové plochy pro cestovní ruch, rekreaci a sport Březová – Pasecký vrch.

Požadavek nebyl akceptován.

⁸ Březová ve správním obvodu ORP Sokolov.

V etapě průzkumů a rozborů k novému ÚP Březová (2014) byla vymezena pouze dílčí plocha pro lanovou dráhu a sjezdovou trať bez dalšího zázemí na Paseckém vrchu. Město Březová může v případě vážného a odůvodněného zájmu vymežit takovou plochu v rámci zpracování nového ÚP v souladu s § 43 odst. 1 stavebního zákona.

8. Město Boží Dar navrhuje:

a) rozsah vyznačení nadmístní rozvojové plochy č.12 uvést do souladu s platnou územně plánovací dokumentací a vydanými rozhodnutími,

A-ZÚR KK obsahuje návrh na rozšíření předmětné plochy, který vychází ze zpracované Územní studie horských oblastí Karlovarského kraje (Mott MacDonald CZ spol s.r.o., 2012) s dílčími korekcemi na základě výsledků hodnocení vlivů A-ZÚR KK na udržitelný rozvoj území, resp. jeho dílčích částí vyhodnocení vlivů životní prostředí a hodnocení vlivů na EVL a PO Natura 2000.

b) silnici III/2199 vyřadit ze sítě silnic III. třídy,

Požadavek nebyl akceptován. Kategorizace silniční sítě a její změny nejsou v kompetenci nástrojů územního plánování.

c) doplnit VPS - vodovod Boží Dar – Klínovec – (Loučná) a vodovod Abertamy – Hřebečná.

Požadavek akceptován částečně.

Koridor pro umístění vodovodu Boží Dar – Klínovec (Loučná) byl na základě souladu s PRVKKK v návrhu A-ZÚR KK vymezen pod označením V34. Na základě výsledků projednání návrhu A-ZÚR KK dle § 37 stavebního zákona bylo vymezení tohoto koridoru zrušeno. V úseku Boží Dar – Klínovec byla již stavba realizována, propojení na vodovodní systémy na území Ústeckého kraje není dle připomínky Krajského úřadu ÚK aktuální.

Vodovod Abertamy – Hřebečná není záměrem nadmístního významu a z tohoto důvodu nebyl do A-ZÚR zahrnut.

d) doplnit plynovod Boží Dar – Klínovec – (Háj u Loučné).

Požadavek nebyl akceptován.

Plynovod Boží Dar – Klínovec (Háj u Loučné), byl již realizován. A-ZÚR KK z tohoto důvodu koridor pro umístění tohoto záměru nevymezuje.

9. Městský úřad Cheb (pořizovatel) - požaduje prověřit možnosti změny trasy vedení 400kV (VPS E05) tak, aby bylo odstraněno mnohočetné křížení se silnicí I/6 (D6).

Na základě požadavku ČEPS a.s. byl ve shodě s platnou PÚR ČR uvedený koridor ze ZÚR KK vypuštěn.

10. Městský úřad Mariánské Lázně (úřad územního plánování) - informuje, že prověřují vhodnější plochu pro koridor přeložky silnice II/230 v prostoru obce Mnichov (VPS D49) - což je v souladu s požadavkem obce Mnichov (viz bod 19).

Požadavek byl splněn.

Vymezení koridoru D49 bylo upraveno v souladu s návrhem ÚP obce Mnichov.

11. Město Karlovy Vary požaduje:

a) přidat západní segment k obchvatu D6 dle varianty konceptu Územního plánu Karlovy Vary,

Požadavek nebyl akceptován.

Koncept územního plánu je již překonán, trasa "západního segmentu" nebyla prověřena v žádné další dokumentaci a v návrhu územního plánu není dále sledována.

b) cyklostezku Ohře v úseku Svatošské skály – Doubský most zpřesnit dle dokumentace k územnímu rozhodnutí,

Na základě prověření stavu projektové přípravy a realizace cyklostezky Ohře je v návrhu A.ZÚR KK vymezen pouze dosud nerealizovaný úsek na území města Doubský most – Dvorský most, pro který projektant vyznačil nový koridor D304.

c) doporučují územně potlačit a připravit na odpis všechna ložiska kaolinu v dotyku s intravilánem města K. Vary,

Požadavek nebyl akceptován.

Odpis zásob ložisek nerostných surovin upravuje zák. č. 44/1988 Sb., horní zákon, ve znění pozdějších předpisů a nelze jej uplatňovat prostřednictvím nástrojů územního plánování. V kapitole F. je pro specifickou krajinu B.5 Karlovy Vary zahrnující severní (nelázeňskou) část města ve vazbě na její cílové charakteristiky formulována specifická podmínka akcentující vytváření územních podmínek pro rozvoj Karlových Varů především v severní části města, která může být uplatněna jako podpůrný argument odůvodňující případný návrh na odpis předmětných zásob.

d) v části doprava uvést jako jeden z hlavních faktorů terminál veřejné dopravy v Karlových Varech,

Požadavek nebyl akceptován, není v možnostech ZÚR uvádět hlavní faktory dopravy, náleží do jiných koncepčních dokumentů kraje.

e) umístění regionálního biocentra 1682 dle platného Územního plánu města Karlovy Vary - nenavyšovat stupeň ochrany,

Požadavek nebyl akceptován.

Po prověření projektant konstatuje, že pro vypuštění vymezeného funkčního RBC 1682 není důvod věcný ani formální. Koncept ÚP Karlovy Vary (2012) jeho vymezení obsahuje. Nadregionální biokoridor v linii údolí řeky Teplé je platnými ZÚR KK vymezen.

f) doplnit umístění nadregionálního biokoridoru 24 Ohře - Richmond (podél řeky Teplé),

Požadavek nebyl akceptován.

Řeka Teplá prochází v daném úseku souvisle zastavěným územím, kde není reálné zajistit jeho požadovanou funkčnost. V případě NK 41 vymezené v linii Ohře a v linii teplé se jedná o odlišné typy os téhož biokoridoru. V případě Ohře se jedná o typ „vodní“, fixovaný na vodní tok. V linii říčky Teplé je vymezena osa „mezofilní bučinná“, která je s ohledem na požadovaný charakter přírodních podmínek vedena po údolních svazích.

g) doplnit plochy nadměstského významu dle rozpracovanosti nového ÚPKV (vč. pozemků v majetku města).

Požadavek nebyl akceptován.

Prověřením konceptu nového ÚP města Karlovy Vary (2012) bylo zjištěno, že plochy vymezené v rozpracované ÚPD města nemají nadmístní charakter.

12. Obec Křižovatka žádá:

a) o rozšíření koridoru přeložky silnice II/218 na 300 metrů (VPS D.15) nebo b) vypracovat jiné řešení přeložky silnice II/218 (VPS D.15) (mimo zastavěné pozemky) nebo c) ponechání stávající trasy silnice II/218.

Návrh A-ZÚR KK akceptoval požadavek ad a). Koridor D.15 byl rozšířen na 300 m

13. Obec Nový Kostel žádá:

a) prověření reálnosti a efektivnosti přeložky silnice II/212 mezi Novým Kostelem a Spálenou (VPS D29),

Záměr na provedení přeložky byl prověřen a koridor D29 byl na základě aktuálních podkladů vymezen v nové trase.

b) možnost umístování vysokých větrných elektráren bude prověřena v souladu s kap. B odstavcem d.02.2 zprávy.

Problematika regulace umístování větrných elektráren jako staveb s výrazným vizuálním uplatněním v krajině je zahrnuta v kapitole F. návrhu A-ZÚR KK.

14. Městský úřad v Aši - předložil návrh, který spočívá v zařazení nového koridoru silnice I/64 pokračujícího severozápadně od Aše ve směru na bavorský Neuhausen a s napojením na A93 v křižovatce Rehau Süd (i jako nová trasa E49).

Návrh byl akceptován. Návrh A-ZÚR KK vymezuje pro tento záměr nové koridory D87.

Na základě stanoviska Ministerstva dopravy, resp. ŘSD ČR v rámci projednání návrhu A-ZÚR KK dle § 37 stavebního zákona byla z názvu vypuštěno označení silnice I/64 a nahrazeno termínem kapacitní silnice. Podle výsledků přeshraniční konzultace s vládou spolkové země Horní Franky bylo vymezení koridoru D87 upraveno s ohledem na ochranu povodí Újezdského potoka (Mähringsbach) s výskytem chráněného druhu perlorodky říční.

15. Obec Stanovice - žádá vyjmutí koridoru přeložky silnice II/208 v Hlinkách (VPS D65).

Záměr na provedení přeložky byl prověřen a vymezení koridoru D65 bylo na základě aktuálních podkladů upraveno.

16. Obec Otovice - žádá přeřadit přeložku silnice II/221 na území obce do III. třídy a vyjmout ve stejném rozsahu koridor ze ZÚR.

Požadavek nebyl akceptován.

Koridor D43 tvoří součást uceleného tahu nadmístního významu propojující jednak významná sídla v suburbánní zóně Karlových Varů a Ostrova (Otovice, Velký Rybník, Hroznětín) a jednak celou tuto oblast s významným rekreačním prostorem Merklín – Abertamy.

Obec Otovice je součástí rozvojové oblasti republikového významu OB12 jako území ovlivněné rozvojovou dynamikou města Karlovy Vary při spolupůsobení vedlejšího centra Ostrov. Rozvojovou oblast charakterizuje silná koncentrace obyvatelstva a ekonomických činností, z nichž převážná většina má nadmístní význam. Obec Otovice je součástí suburbánní zóny Karlových Varů, kam dochází k migraci obyvatelstva z Karlových Varů. V obci se kromě bydlení rozrůstají i služby, ulice Hroznětínská (III/22129) tak stále intenzivněji zastává funkci obslužnou, roste tak její dopravně-urbanistický význam v obci, ale klesá její význam z hlediska funkce sběrné.

Rozvoj Otovic a okolního území rovněž dokládá nárůst intenzit dopravy, kdy na průtahu silnice III/22129 dosahovaly hodnoty RPDI⁹ v roce 2000 1834 voz./24h, v roce 2005 2052 voz./24h a 2346 voz./24h v roce 2010, což je nárůst o 28% za 10 let.

Silnice III/22129 vykazuje mírné směrové závady a zhoršené rozhledové poměry na některých křižovatkách nebo vjezdech do objektů, což může mít negativní vliv na bezpečnost silničního provozu. Na silnici III/22129 došlo v zastavěné části Otovic od 01.01.2007 do 30.06.2014 celkem ke 13i nehodám, přičemž téměř polovina z nich měla jako následek lehké zranění.

V takto dynamicky rozvíjející se oblasti je nezbytné vymezovat adekvátní páteřní dopravní infrastrukturu a zároveň podporovat obslužnou a městotvornou funkci stávajících silnic (ulic).

Vzhledem k výše zmíněným aspektům byl koridor D.43 ponechán v ZÚR KK.

17. Město Cheb požaduje:

a) zpřesnit koridor přeložky silnice II/214 (VPS D14) dle DÚR a pořizovaného ÚP,

Požadavek nebyl akceptován.

Na přeložku silnice II/214 je vydáno platné územní rozhodnutí a od 30.04. 2013 také platné stavební povolení (spisová značka: KSÚ 6687/2012). Trasa přeložky dle DÚR a DSP je v souladu s platnými ZÚR KK. Vzhledem k základním principům vymezení koridorů liniových staveb v ZÚR není nezbytné vymezení koridoru v rámci aktualizace upravovat. Drobné nepřesnosti v grafické části platných ZÚR KK mají technické příčiny (digitalizace analogových podkladů, odlišný mapový podklad) a neovlivňují vlastní koncepční řešení.

V rámci úpravy návrhu A-ZÚR KK pro veřejné projednání byla část koridoru zrušena v rozsahu realizovaného úseku silnice II/214.

b) prověřit zařazení dalších rozvojových ploch v k. ú. Dolní Dvory a Dřenice.

Požadavek byl splněn.

Na základě konzultace s pořizovatelem vydaného ÚP města Cheb (2014) projektant prověřil a vyznačil v návrhu A-ZÚR KK novou rozvojovou plochu pro ekonomické aktivity „Průmyslový park Cheb II“, která se nachází na uvedených katastrálních územích.

Na základě dohody mezi MMR a MŽP o řešení rozporu ohledně odnětí ZPF, bylo vymezení předmětné rozvojové plochy [19] zmenšeno na cca 129 ha. Zbývající část je návrhem A-ZÚR vymezena jako územní rezerva [R20]. Podrobněji viz kap. 9.D.1. tohoto Odůvodnění.

18. Obec Mnichov - požaduje úpravu trasy koridoru přeložky silnice II/230 (VPS D49) v souvislosti s jejím upřesněním v pořizovaném ÚP Mnichov.

Požadavek byl splněn.

Vymezení koridoru D.49 bylo upraveno v souladu s návrhem ÚP obce Mnichov.

⁹ Roční průměr denních intenzit dopravy.

19. Město Kynšperk nad Ohří požaduje vypuštění trasy koridoru pro přeložku silnice II/212 (VPS D75) a přemostění železniční trati (VPS D74). Trasa koridoru bude prověřena v rozsahu návrhu úpravy trasy koridoru uvedeném v projednávaném návrhu územního plánu Kynšperk nad Ohří. Silnice II/212 představuje významnou spojnicí na Luby a Plesnou z center Karlových Varů a Sokolova. Pro komunikaci tohoto významu je nutno v ZÚR dlouhodobě rezervovat koridor pro zlepšení jejich parametrů.

Požadavky nebyly akceptovány.

Koridor D74

Silnice II/212 je důležitou krajskou silnicí propojující silnici D6, Kynšperk nad Ohří, Luby a Plesnou a dále města v SRN.

Železniční přejezd číslo P90 leží na celostátní železniční trati číslo 140 Chomutov - Cheb, která je rovněž součástí sítě TEN-T. RPDI dle CSD2010 je na přejezdu 1314 voz./24h s 23% podílem těžkých vozidel, za 24h přejejde přes přejezd cca 72 vlaků (dle GVD 2013/2014). Trasa silnice II/212 přes přejezd je vedena oblouky tak, že vytváří mírnou dopravní závalu (důvodem je, že je přejezd umístěn tak, aby nezasahoval do zhlaví žst. Kynšperk nad Ohří). Dopravní moment přejezdu je tedy 94608 pohybů/24h (byl použit přímo RPDI). Traťová rychlost na přejezdu je 120 km/h (po rekonstrukci v roce 2014). Vzhledem k tomu, že směrnice SŽDC č. 16/2005 uvádí, že u přejezdů při optimalizaci trati musí dojít ke zlepšení stavu, což znamená u přejezdů na tratích s traťovou rychlostí nad 120 km/h přednostně navrhovat jejich náhradu mimoúrovňovým křížením. Je proto nezbytné umožnit v budoucnosti nahrazení tohoto přejezdu mimoúrovňovým křížením. Ponechání koridoru D74 v ZÚR rovněž podporuje fakt, že se jedná o trať, jež je součástí sítě TEN-T.

Koridor D75

Silnice II/212 je důležitou krajskou silnicí propojující silnici D6, Kynšperk nad Ohří, Luby a Plesnou a dále města v SRN.

Koridor D75 pro obchvat města Kynšperk nad Ohří (cca 5000 obyvatel), vymezený v platných ZÚR KK umožňuje převedení tranzitní, zdrojové i cílové dopravy mimo zastavěné území města, vzhledem k intenzitám dopravy, které jsou na silnici II/212:

- ⇒ na vjezdu od silnice D6 3497 voz./24h s 10% podílem těžkých vozidel
- ⇒ na vjezdu od Libavského Údolí 2466 voz./24h s 17% podílem těžkých vozidel
- ⇒ na vjezdu od Dolních Pochlovic 1314 voz./24h s 23% podílem těžkých vozidel

Koridor D75 umožňuje vedení trasy obchvatu tak, aby se vyhnul rekreační zóně v okolí Ohře. Doporučené trasování obchvatu v koridoru je jeho zapojení do ulice Okružní tak, aby pomohl dopravě zdrojové a cílové a zároveň pomohl silně zatíženým vjezdům od Libavského údolí a silnice D6. Varianta koridoru obchvatu vedená více západním směrem uvedená v návrhu ÚP Kynšperk nad Ohří je nerealizovatelná vzhledem k vysokým investičním nákladům, navíc neřeší tranzitní dopravu směrem na Libavské Údolí. S ohledem na § 18, odstavec j) zákona 183/2006 Sb. V platném znění tak není možné tuto investičně náročnou a neefektivní variantu do ZÚR zanést. Koridor D75 proto zůstává v ZÚR KK beze změny.

20. Město Mariánské Lázně:

a) požaduje prověřit trasu koridoru jižního obchvatu Mariánských Lázní (VPS D28),

Vymezení koridoru D28 bylo konfrontováno s trasou obchvatu Mariánských Lázní silnicí II/230 řešenou v DÚR s výsledkem, že je v souladu s ZÚR KK. Vzhledem k základním principům vymezení koridorů liniových staveb v ZÚR není nezbytné vymezení koridoru v rámci aktualizace upravovat. Drobné nepřesnosti v grafické části platných ZÚR KK mají technické příčiny a neovlivňují vlastní koncepční řešení (digitalizace analogových podkladů, odlišný mapový podklad).

b) doplnit do ZÚR KK lokality národní přírodní rezervace Kladské rašeliny a evropsky významné lokality Prameny Teplé.

Zákres obou uvedených lokalit je obsažen v Koordinačním výkresu A-ZÚR KK.

21. Město Bochov – žádá o vypuštění plochy nadmístního významu č. 8c – Hospodářský park Bochov.

Vymezení rozvojové plochy 8c Hospodářský park Bochov bylo v rámci úpravy návrhu A-ZÚR KK pro veřejné projednání zrušeno, jako součást kompenzačních opatření za odnětí ZPF v rozsahu rozvojové plochy [19] pro Průmyslový park Cheb II ve smyslu mezi MMR a MŽP dohody o řešení tohoto rozporu. Podrobněji viz kap. 9.D.1. tohoto odůvodnění.

3. VYHODNOCENÍ SOULADU PÚR ČR

V kontextu České republiky je nezbytná koordinace ÚPD na úrovni krajů s Politikou územního rozvoje ČR, která určuje požadavky a rámce úkolů územního plánování v republikových a mezinárodních souvislostech a stanovuje rámcové úkoly a podmínky pro navazující územně plánovací dokumentaci.

Aktualizace č. 1 ZÚR Karlovarského kraje respektuje platnou Politiku územního rozvoje ČR ve znění Aktualizace č. 1, která byla schválena usnesením vlády ČR č. 276 ze dne 15.04. 2015¹⁰. Soulad návrhu A-ZÚR KK hodnocen vůči PÚR ČR ve znění této aktualizace, která ve vztahu k území kraje formuluje obsahuje tyto úkoly a požadavky:

PÚR ČR ve znění Aktualizace č. 1	Způsob řešení v A-ZÚR KK
REPUBLIKOVÉ PRIORITY	
čl. (14) – (32) Republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území.	Vazba priorit územního plánování kraje na republikové priority dle PÚR ČR je prezentována v samostatném tabelárním přehledu níže a základě vyhodnocení přínosu ZÚR KK ve znění Aktualizace č. 1 k naplnění těchto priorit zpracovaném ve svazku III Vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK na udržitelný rozvoj území (kap. E.).
ROZVOJOVÉ OBLASTI A ROZVOJOVÉ OSY	
Rozvojové oblasti a rozvojových os republikového významu: <ul style="list-style-type: none"> • čl. (51) - rozvojová oblast OB 12 Karlovy Vary • čl. (58) - rozvojová osa OS 7 Ústí n. L. – Chomutov – K. Vary – Cheb – hranice ČR/Německo (Bayreuth) 	A-ZÚRKK respektuje vymezení OB12 v rozsahu platných ZÚR KK. Vymezení OS 7 je upřesněno s akcentem na posílení významu města Cheb jako regionálního centra osídlení. Zároveň jsou pro OB 12 i OS7 formulovány požadavky na využití území, resp. kritéria a podmínky pro rozhodování vycházející čl. (38) a (51), resp. (58) PÚR ČR. Viz textová a grafická část A-ZÚR KK (kap. B + výkres A.1).
SPECIFICKÉ OBLASTI	
čl (74) Specifická oblast republikového významu <ul style="list-style-type: none"> • SOB 6 Krušné hory v rozsahu území ORP Cheb (severní část), Karlovy vary (severní část), Kraslice a Ostrov (severní část) 	A-ZÚR KK vymezuje na území kraje specifickou oblast republikového významu SOB 6 Krušné hory a zároveň formuluje požadavky na využití území, resp. kritéria a podmínky pro rozhodování vycházející čl. (67) a (74) PÚR ČR. Viz textová a grafická část A-ZÚR KK (kap. C + výkres A1).
DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURA	
čl. (84) <ul style="list-style-type: none"> • C-40a – vypuštění úseku hranice SRN/ČR – Cheb - Plzeň 	A-ZÚR KK ponechávají vymezený koridor D100 na propojení tratí Plzeň – Cheb a Cheb – Schirnding jako součást sítě TEN-T. Jiné úseky koridoru C-40a na území kraje ZÚR nevymezují. Viz textová a grafická část A-ZÚR KK (kap. D.II.

¹⁰ Dále jen PÚR ČR.

PÚR ČR ve znění Aktualizace č. 1	Způsob řešení v A-ZÚR KK
<p>čl. (91)</p> <ul style="list-style-type: none"> • ŽD 3 Koridor Karlovy Vary – Ostrov 	<p>+ výkres A.2).</p> <p>V platných ZÚR KK byl koridor Cheb – Karlovy Vary – Chomutov – Most – Ústí n. L. vymezen pouze textu výrokové části s uvedením „...bez územních nároků“.</p> <p>A-ZÚR KK v souladu s PÚR ČR redukuje původní koridor Cheb – Karlovy Vary – Chomutov – Most – Ústí n. L. a vymezují nový koridor D105 v úseku Karlovy Vary – Ostrov.</p> <p>Viz textová a grafická část A-ZÚR KK (kap. D.II. + výkres A.2).</p>
<p>Čl. (103)</p> <ul style="list-style-type: none"> • D6 úsek Nové Strašecí – Karlovy Vary, Cheb – hranice ČR /SRN (– Bayreuth) 	<p>Není předmětem A-ZÚR KK. Koridor zůstává vymezen v rozsahu platných ZÚR KK (D01, D02 a D77).</p> <p>Viz přílohu č. 1 Odůvodnění - Srovnávací text výrokové části ZÚR KK a výkres B.A.2.</p>
<p>čl. (119)</p> <ul style="list-style-type: none"> • S10 Ostrov – Chomutov 	<p>Není předmětem A-ZÚR KK. Koridor zůstává vymezen v rozsahu platných ZÚR KK (D04).</p> <p>Viz přílohu č. 1 Odůvodnění - Srovnávací text výrokové části ZÚR KK a výkres B.A.2.</p>
<p>čl. (132)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Prodloužení a rozšíření stávající vzletové a přistávací dráhy a přibližovací prostory letiště Karlovy Vary včetně nutného zvětšení samotného zázemí letiště 	<p>A-ZÚR KK rozšiřují vymezení plochy pro dopravu D200.</p> <p>Viz textová a grafická část A-ZÚR KK (kap. D.II. + výkres A.2).</p>
TECHNICKÁ INFRASTRUKTURA A SOUVISEJÍCÍ ROZVOJOVÉ ZÁMĚRY	
<p>Čl. (140)</p> <ul style="list-style-type: none"> • E2 – Plochy pro elektrické stanice 400/110 kV Vítkov a Verněřov a koridory pro dvojitě vedení 400 kV Verněřov – Vítkov a Vítkov - Přeštice 	<p>V rámci A-ZÚR KK byla provedena pouze technická úprava zákresů plochy ES Vítkov (E11) a obou koridorů vedení 400 kV (E04 a E06) s ohledem na použití jiného mapového podkladu pro grafickou část A-ZÚR KK.</p>
<p>čl. (167)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Plochy morfologicky, geologicky a hydrologicky vhodné pro akumulaci povrchových vod (LAPV) 	<p>A-ZÚR KK přebírají z Generelu území chráněných pro akumulaci vod 5 lokalit na území KK a vymezují je ve formě územních rezerv.</p>
DALŠÍ ÚKOLY PRO ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ	
<p>čl. (178)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Provéřit územní nároky potřebné pro modernizaci železničního spojení Ostrov – Chomutov – Most – Ústí n. L. 	<p>Není předmětem A-ZÚR KK. V závislosti na výsledcích obou úkolů bude případné vymezení koridorů předmětem některé z následných aktualizací ZÚR KK.</p>
<p>čl. (189)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Upřesnění nebo vymezení koridorů pro železniční spojení Ostrov – Chomutov – Most – Ústí n. L. [po splnění čl. (178)] 	
<p>čl. (203)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Na základě prověření lokalit vhodných pro přečerpávací vodní elektrárny [(čl. (183)] a souvisejících koridorů pro elektrické vedení vymezí (kraje) plochy koridorů nebo územní rezervy pro zařízení k zajištění spolehlivosti a bezpečnosti provozu elektrizační soustavy ČR v souvislosti využíváním obnovitelných zdrojů energie 	<p>Není předmětem A-ZÚR KK. V závislosti na výsledcích obou úkolů bude případné vymezení koridorů předmětem některé z následných aktualizací ZÚR KK.</p>

Vyhodnocení souladu priorit ZÚR KK ve znění Aktualizace č. 1 s republikovými prioritami územního plánování dle PÚR ČR ve znění aktualizace č. 1

PRIORITY DLE A-ZÚR KK	VZTAH K PRIORITYÁM PÚR ČR
<p>(2) Rozvíjení polycentrické sídelní struktury s podporou:</p> <ul style="list-style-type: none"> • rozvojových aktivit a kooperačních vazeb velkých měst a ostatních sídelních center: <ul style="list-style-type: none"> ⊗ v pásu koncentrovaného osídlení v mezi Chebem, Kynšperkem n. Ohří, Habartovem, Sokolovem, Chodovem¹¹ - Novou Rolí – Karlovými Vary a Ostovem; ⊗ v pásu Aš – Cheb – Mariánské Lázně s přesahem do území Plzeňského kraje (Planá, Bor); • přeshraničních vazeb se Spolkovou republikou Německo (SRN) v prostoru Aš – Selb a Cheb – Markredwitz; • stabilizací obytné, pracovní a obslužné funkce spádových sídel také v periferních nebo hospodářsky oslabených částech kraje (Kraslice, Rotava, Nejdek, Horní Slavkov, Teplá, Toužim, Žlutice, Bochov). 	<p>Dle čl. (18) republikových priorit je nutné podporovat polycentrický rozvoj sídelní struktury, vytvářet předpoklady pro posílení partnerství mezi městskými a venkovskými oblastmi a zlepšit tak jejich konkurenceschopnost. A-ZÚR KK určuje, jak bude rozvoj polycentrické sídelní struktury probíhat konkrétně v Karlovarském kraji – jsou specificky vyjmenovány rozvojové aktivity a kooperační vazby velkých měst a ostatních sídelních center a také periferní a hospodářsky oslabené části kraje.</p> <p>Související priorita PÚR ČR: 18</p> <p>Míra naplnění priority: +2</p>
<p>(3) Preferování efektivního využívání zastavěného území (využitím nezastavěných ploch a ploch určených k asanaci, novým využitím objektů a areálů původní zástavby apod.) před vymežováním nových ploch v nezastavěném území.</p>	<p>Preferování efektivního využívání zastavěného území před vymežováním nových ploch v nezastavěném území je možno považovat za takový způsob využití území v ÚPD, který upřednostňuje komplexní řešení před uplatňováním jednostranných hledisek a požadavků, které ve svých důsledcích zhoršují stav i hodnoty území. Jedná se o jeden z požadavků, který vyplývá z čl. (16) republikových priorit.</p> <p>Efektivním využívání zastavěného území je myšleno využití nezastavěných ploch a ploch určených k asanaci, novým užitím objektů a areálů původní zástavby. Dle čl. (19) republikových priorit je nutné vytvářet předpoklady pro polyfunkční využití opuštěných areálů a ploch (brownfields). Dle této priority je také nutné hospodárně využívat zastavěné území.</p> <p>Uplatnění této krajské priority je zcela v souladu s čl. (20a) akcentující zajištění migrační propustnosti krajiny pro volně žijící živočichy i pro člověka.</p> <p>Související priority PÚR ČR: 16, 19, 20a</p> <p>Míra naplnění priorit 16 a 19: +1 / priority 20a: +2</p>
<p>(4) Zkvalitňování obytné funkce sídel a jejich rekreačního zázemí, rozvíjení obytné funkce souběžně s tomu odpovídajícím rozvíjením veřejné infrastruktury.</p>	<p>Dle čl. (28) PÚR ČR je nutné pro zajištění kvality života obyvatel zohledňovat nároky dalšího vývoje území, požadovat jeho řešení ve všech potřebných dlouhodobých souvislostech, včetně nároků na veřejnou infrastrukturu (§2 Stavebního zákona definuje veřejnou infrastrukturu jako dopravní infrastrukturu, technickou infrastrukturu, občanské vybavení a veřejné prostranství).</p> <p>Související priorita PÚR ČR: 28</p> <p>Míra naplnění priority: +2</p>

¹¹ Na území SO ORP Sokolov.

PRIORITY DLE A-ZÚR KK	VZTAH K PRIORITYM PÚR ČR
(5) Podporování rozvojových aktivit v oblastech s oslabenou strukturou osídlení a slabou hospodářskou základnou, také s využitím přeshraničních a mezikrajských vazeb.	<p>Dle čl. (17) PÚR ČR je nutné vytvářet územní podmínky pro lokalizaci zastavitelných ploch pro vytváření pracovních příležitostí, zejména v hospodářsky problémových regionech.</p> <p>Čl. (18) republikových priorit uvádí nutnost podpory rozvoje polycentrické sídelní struktury. Pro její zachování a rozvoj je nezbytná také podpora rozvojových aktivit v sídelně a hospodářsky slabých oblastech.</p> <p>Související priority PÚR ČR: 17, 18</p> <p>Míra naplnění priority 17: +2 / priorit 18: +1</p>
(6) Vytváření a posilování územních podmínek pro hospodářský rozvoj a vznik nových pracovních příležitostí. V případě rekultivovaných a revitalizovaných ploch (včetně brownfields) preferování jejich polyfunkčního využití s ohledem na podmínky a požadavky okolního území.	<p>Republiková priorita čl. (17) požaduje vytvářet v území podmínky k diverzifikaci místní ekonomiky, čímž zejm. v regionech hospodářsky problémových má dojít k řešení problémů v těchto územích. Tato republiková priorita je zaměřena na vytvoření územních podmínek pro podporu hospodářského rozvoje území.</p> <p>Problematiku polyfunkčního využití opuštěných areálů a ploch (brownfields) a hospodárného využívání zastavěného území (podpora přestaveb revitalizací a sanací území) řeší republiková priorita č. 19. Rovněž priorita č. 6 ÚP KK je zaměřena na preferování polyfunkčního využití rekultivovaných a revitalizovaných ploch (včetně brownfields).</p> <p>Související priority PÚR ČR: 17, 19</p> <p>Míra naplnění priority 17: +2 / priority 19: +1</p>
(7) Rozvíjení lázeňství a souvisejících aktivit, a to při zachování důsledné ochrany přírodních léčivých zdrojů, zdrojů minerálních vod, jakož i ostatních vlastností a hodnot utvářejících charakter lázeňského území a jeho okolí.	<p>Republiková priorita čl. (22) je zaměřena obecně na rozvoj a využití předpokladů území pro různé formy cestovního ruchu při zachování a rozvoji hodnot území. Priorita (7) A-ZÚR KK se specificky zaměřuje na lázeňství a související aktivity, které mají v rámci KK pro rozvoj cestovního ruchu zásadní význam.</p> <p>Související priorita PÚR ČR: 22</p> <p>Míra naplnění priority: +2</p>
(8) Rozvíjení rekreace a cestovního ruchu a podpora přeshraničních vazeb pro využívání rekreační infrastruktury, včetně přírodních a kulturně historických hodnot příhraničního území jako atraktivit cestovního ruchu, a to při respektování jejich nezbytné ochrany.	<p>Čl. (22) republikových priorit je orientován na rozvoj a využití předpokladů pro různé formy cestovního ruchu, při současném zachování a rozvoje hodnot území.</p> <p>Související priorita PÚR ČR: 22</p> <p>Míra naplnění priority: +2</p>
(9) Ochrana a další využívání zdrojů nerostných surovin (zejména hnědého uhlí a keramických surovin) s ohledem na přírodní hodnoty území kraje a v souladu s ostatními principy udržitelného rozvoje.	<p>Republiková priorita uvedená v čl. (14) PÚR ČR je orientována na ochranu přírodních, civilizačních a kulturních hodnot v kontextu zajišťování ekonomického a sociálního rozvoje.</p> <p>Ochrana a další využívání zdrojů nerostných surovin, na území kraje má zásadní význam v hospodářském a sociálním pilíři udržitelného rozvoje s celou řadou přímých souvislostí s přírodními hodnotami území a jejich ochranou.</p> <p>Související priorita PÚR ČR: 14</p> <p>Míra naplnění priority: +1</p>

PRIORITY DLE A-ZÚR KK	VZTAH K PRIORITYM PÚR ČR
(10) Dokončení dopravního napojení kraje na nadřazenou silniční a železniční síť mezinárodního a republikového významu, s prioritou realizace kapacitního propojení s metropolitní rozvojovou oblastí republikového významu OB1 Praha.	<p>Dle republikových priorit čl. (23) a (24) je nutné vytvářet předpoklady pro lepší dostupnost území a zkvalitnění mj. dopravní infrastruktury s ohledem na zajištění přístupnosti a prostupnosti krajiny pro člověka; dále je nutné vytvářet podmínky pro zlepšování dostupnosti území rozšiřováním a zkvalitňováním dopravní infrastruktury.</p> <p>Dostatečně kapacitní dopravní napojení kraje na nadřazenou silniční a železniční síť mezinárodního a republikového významu představuje jednu ze zásadních podmínek dalšího rozvoje území kraje.</p> <p>Související priority PÚR ČR: 23, 24</p> <p>Míra naplnění priorit: +2</p>
(11) Zkvalitnění a rozvoj dopravního propojení správních a sídelních center s krajským městem, sousedními kraji (Plzeňským, Středočeským a Ústeckým) a přílehlým územím SRN.	<p>Č. (24) PÚR ČR ukládá vytvářet podmínky pro zlepšování dostupnosti území rozšiřování a zkvalitňováním dopravní infrastruktury s ohledem na potřeby veřejné dopravy a požadavky ochrany veřejného zdraví.</p> <p>V případě Karlovarského kraje je z důvodu hospodářské situace kraje (vyšší míra nezaměstnanosti, než je republiková hodnota) nutnost podpory mobility pracovní síly a to taky ve směru z Karlovarského kraje do okolních krajů a na území SRN a také možnosti nové výstavby, které je třeba dostatečnou veřejnou infrastrukturou přímo podmínit.</p>
(12) Odstranění dopravních závad spojených s nežádoucím zpomalováním nadmístní dopravy a s ohrožením bezpečnosti účastníků silničního provozu, zejména v obytném a rekreačním území.	<p>Dle republikové priority č. 24 je nutné vytvářet podmínky pro zvyšování bezpečnosti a plynulosti dopravy, ochrany a bezpečnosti obyvatelstva a zlepšování jeho ochrany před hlukem a jeho emisemi.</p> <p>Související priority PÚR ČR: 24</p> <p>Míra naplnění priority: +2</p>
(13) vytvářet územní podmínky pro rozvoj integrované dopravy.	<p>Čl. (27) PÚR ČR definuje mobilitu a dostupnost jako klíčové předpoklady hospodářského rozvoje ve všech regionech – tzn., že je nutné vytvářet výkonné sítě osobní i nákladní železniční, silniční, vodní a letecké dopravy, efektivní dopravní sítě pro spojení městských oblastí s venkovskými oblastmi. Za těchto předpokladů je možno rozvíjet integrovanou hromadnou dopravu osob.</p> <p>Čl. (29) republikových priorit ukládá věnovat zvláštní pozornost návaznosti různých druhů dopravy, s ohledem na to vymezovat plochy a koridory nezbytné pro efektivní městskou hromadnou dopravu a vytvářet tak podmínky pro rozvoj účinného a dostupného systému, který bude poskytovat možnosti mobility a dosažitelnosti v území.</p> <p>Související priority PÚR ČR: 27, 29</p> <p>Míra naplnění priorit: +2</p>
(14) Rozvíjení udržitelných druhů dopravy (pěší dopravy a cyklo dopravy) v úzké návaznosti na ostatní dopravní systémy kraje a systémy pěších a cyklistických tras na území okolních krajů a SRN, včetně preference jejich vymezování formou samostatných stezek.	<p>Úzká návaznost různých druhů dopravy (návaznost udržitelných druhů dopravy na ostatní dopravní systémy je obsažena v čl. (29) republikových priorit.</p> <p>Související priority PÚR ČR: 29</p> <p>Míra naplnění priorit: +2</p>

PRIORITY DLE A-ZÚR KK	VZTAH K PRIORITYM PÚR ČR
(15) Stabilizace zásobování území energiemi, včetně rozvoje mezistátního propojení s energetickými systémy SRN.	<p>Stabilizované zásobování obyvatelstva energiemi lze je součástí preventivní ochrany území před důsledky potenciálních katastrof (black-out) ve smyslu čl. (25) republikových priorit.</p> <p>Čl. (30) je zaměřen na zajištění úrovně technické infrastruktury, odpovídající současným i budoucím nárokům na kvalitu života.</p> <p>Stabilní zásobování území energiemi je stěžejní jak z pohledu hospodářského, tak sociálního pilíře. Bez tohoto předpokladu není možné realizovat územní rozvoj, ani posílit funkce (obytné a výrobní) území.</p> <p>Související priority PÚR ČR: 25, 30.</p> <p>Míra naplnění priorit: +2</p>
(16) Podporování rozvoje systémů odvádění a čištění odpadních vod, zejména v sídlech na území CHOPAV Krušné Hory, Chebská pánev a Slavkovský les a v ostatních vodohospodářsky významných územích.	<p>Podpora rozvoje systémů odvádění a čištění odpadních vod je v souladu s čl. (28) a (30) republikových priorit vzhledem k přímé souvislosti s kvalitou života obyvatel.</p> <p>Související priority PÚR ČR: 28, 30</p> <p>Míra naplnění priorit: +2</p>
(17) Zlepšování stavu složek životního prostředí, především v centrální a západní části kraje, zejména postupné snižování zátěže obytného a rekreačního území, především hlukem a emisemi z dopravy a výrobních provozů.	<p>Čl. (24a) ukládá předcházet dalšímu významnému zhoršování stavu v územích, kde dochází dlouhodobě k překračování stanovených mezních hodnot imisních limitů na ochranu lidského zdraví.</p> <p>Související priority PÚR ČR: 24a</p> <p>Míra naplnění priority: +1</p>
(18) Ochrana a rozvoj přírodních, krajinných, kulturně historických a civilizačních hodnot nadmístního významu.	<p>Čl. (14) PÚR ČR ukládá ve veřejném zájmu chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví.</p> <p>S touto problematikou souvisí také čl. (20) PÚR ČR podle něhož je nutné rozvojové záměry umísťovat do nejméně k konfliktních lokalit z hlediska přírodních a krajinných hodnot.</p> <p>Související priority PÚR ČR: 14, 20</p> <p>Míra naplnění priority 14: +2 / priority 20: +1</p>
(19) Podporování opatření k ochraně a obnově jakosti vod a přirozeného vodního koloběhu v území, zejména v oblasti Chebské a Sokolovské pánve a v ostatních vodohospodářsky významných územích kraje.	<p>Dle priority PÚR ČR 2014 č. 14 je nutné ve veřejném zájmu chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Mezi důležitá území z hlediska hodnot kraje lze zařadit oblasti Chebské a Sokolovské pánve a další vodohospodářsky významná území kraje, v nichž je nutné podporovat opatření k ochraně a obnově jakosti vod a přirozeného vodního koloběhu v území.</p> <p>Související priority PÚR ČR: 14</p> <p>Míra naplnění priority: +1</p>
(20) Preventivní ochrana území před potenciálními riziky a přírodními katastrofami, s cílem minimalizovat rozsah případných škod na civilizačních, kulturních a přírodních hodnotách území kraje.	<p>Čl. (25) a (26) republikových priorit jsou orientovány na preventivní ochranu území a obyvatelstva před potenciálními riziky a přírodními katastrofami a vytváření nezbytných územních podmínek pro tyto účely.</p> <p>Související priority PÚR ČR: 25, 26</p> <p>Míra naplnění priorit: +2</p>

4. VÝČET ZÁLEŽITOSTÍ TÝKAJÍCÍCH SE ROZVOJE ÚZEMÍ STÁTU, KTERÉ NEJSOU OBSAŽENY V POLITICE ÚZEMNÍHO ROZVOJE, S ODŮVODNĚNÍM POTŘEBY JEJICH VYMEZENÍ

V průběhu prací na A-ZÚR KK nebyly zjištěny žádné záležitosti týkající se rozvoje území státu, neobsažené v Politice územního rozvoje, vyžadující vymezení v ZÚR KK.

5. VYHODNOCENÍ SOULADU S CÍLI A ÚKOLY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

Návrh A-ZÚR KK je vázán cíli a úkoly územního plánování formulovanými v §§ 18 a 19 stavebního zákona. Vyhodnocení způsobu naplnění jednotlivých ustanovení citovaných paragrafů je obsahem této kapitoly.

5.1. SOULAD S CÍLI ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

1. *Cílem územního plánování je vytvářet předpoklady pro výstavbu a udržitelný rozvoj, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj, soudržnost společenství obyvatel území, uspokojující potřeby současné generace a neohrožující podmínky života budoucí generace (zkrácené znění).*

Základní princip dlouhodobé udržitelnosti vývoje kraje je v návrhu A-ZÚR KK respektován průřezově ve všech hlavních částech obsahové struktury ZÚR. Předpoklady pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel v území jsou relevantním způsobem zohledněny v rámci priorit územního plánování kraje (kap. A.), které zahrnují problematiku:

- rozvoje sídelní struktury zaměřenou na posilování obytné a pracovní a obslužné funkce přirozených spádových center osídlení,
- podporu rozvojových aktivit spojených se vznikem nových pracovních příležitostí, zejména v oblastech s oslabenou hospodářskou základnou,
- rozvoje dopravní a energetické infrastruktury v republikových i nadmístních souvislostech,
- ochrany přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje včetně akcentu na postupné zlepšování stavu složek životního prostředí,
- preventivní ochrany území před potenciálními riziky a přírodními katastrofami.

Tyto obecné teze jsou následně konkretizovány pro vymezené rozvojové oblasti, rozvojové osy a specifické oblasti (kap. B. + C.) ve formě požadavků na využití území, resp. kritérií a podmínek pro rozhodování, příp. úkolů pro územní plánování.

Vymezování rozvojových ploch pro ekonomické aktivity, příp. pro rekreaci a sport a koridorů dopravní a technické infrastruktury (kap. D.) pak představuje nejkonkrétnější formu vytváření územních podmínek pro hospodářský rozvoj a soudržnost obyvatel v území. Návrh A-ZÚR KK vymezuje, resp. upřesňuje vymezení 3 ploch pro ekonomické aktivity (ozn. 6, 8c a 17) a celkem 5 ploch pro sport a rekreaci (12, 13a, 14, 15 a 18).

Územní podmínky pro příznivé životní prostředí jsou vytvářeny stanovením kritérií a podmínek pro rozhodování o změnách ve vymezených plochách a koridorech, zohledňujících ochranu složek životního prostředí jednak na podkladě environmentálních limitů využití území zobrazených v koordinačním výkresu (B.2) a jednak zohledněním závěrů vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK na životní prostředí dle Přílohy stavebního zákona a vyhodnocení vlivů

na EVL a PO soustavy Natura 2000. Kromě toho je ochrana přírodních, kulturních a civilizačních hodnot, resp. upřesnění územních podmínek koncepce jejich ochrany obsahem kapitoly E. Hodnoty krajiny, jejich ochrana a rozvoj jsou pak obsahem kapitoly F.

Zpětnou vazbu z hlediska vyváženosti podmínek udržitelného rozvoje poskytuje vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK na udržitelný rozvoj území v rozsahu přílohy č. 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, které je samostatnou součástí předkládané dokumentace.

2. Územní plánování zajišťuje předpoklady pro udržitelný rozvoj území soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území. Za tím účelem sleduje společenský a hospodářský potenciál rozvoje.

Soustavnost a komplexnost řešení účelného využití a prostorového uspořádání území kraje je zajištěna provázaností relevantních nástrojů územního plánování tzn. PÚR ČR, ÚPD kraje a obcí a ÚAP zpracovaných pro území kraje a jednotlivých ORP včetně hierarchické závaznosti po linii PÚR ČR – ZÚR – ÚP obcí, vyplývající z příslušných ust. §§ 31, 36 a 43 stavebního zákona.

Zpráva o uplatňování ZÚR KK, ze které vychází řešení aktualizace č. 1 ZÚR KK, sumarizuje úkoly a požadavky vyplývající (kromě požadavků uplatněných ve vyjádření dotčených orgánů a připomínek obcí) především z platné PÚR ČR a z aktualizovaných ÚAP KK 2013, které reflektují též problémy nadmístního charakteru obsažené v ÚAP jednotlivých ORP Karlovarského kraje. A-ZÚR KK zároveň zohledňují úpravy obsažené v paralelně pořizované aktualizaci č. 1 PÚR ČR (viz kap. 3. tohoto Odůvodnění). Vydání A-ZÚR KK Zastupitelstvem kraje bude podnětem pro zpracování změn ÚP obcí dotčených řešením předkládané Aktualizace č. 1 ZÚR KK. Zároveň budou tyto změny promítnuty do ÚAP obcí s rozšířenou působností.

Koordinace veřejných a soukromých záměrů v území je zabezpečena především stanovením úkolů pro územní plánování, stanovením požadavků nadmístního významu na koordinaci územně plánovací činnosti obcí a na řešení v územně plánovací dokumentaci obcí a dále vymezením veřejně prospěšných staveb.

3. Orgány územního plánování postupem podle tohoto zákona koordinují veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizují ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze zvláštních právních předpisů.

Zásady územního rozvoje i jejich aktualizace zohledňují požadavky dotčených orgánů, veřejné záměry i záměry soukromé, které jsou pak koordinovány s ohledem na ochranu veřejných zájmů. Na základě stanovisek, námitek a připomínek uplatněných dotčenými orgány, obcemi a veřejností v jednotlivých pořizovacích etapách pak v navrhovaném řešení dochází k optimálnímu sladění dílčích veřejných i soukromých zájmů, respektujících princip dlouhodobé udržitelnosti vývoje kraje.

4. Územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. Zastavitelné plochy se vymezují s ohledem na potenciál rozvoje území a míru využití zastavěného území.

Ochrana a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnoty území včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví je v návrhu A-ZÚR KK zajištěna

definovanými prioritami územního plánování kraje (viz kap. A. čl. (3) a (17) až (19)) stanovenými podmínkami koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot (kap. E). K této ochraně zároveň přispívají podmínky a kritéria pro rozhodování v území v rámci vymezených rozvojových oblastí a os a specifických oblastí, zejména pak preference využívání nevyužitých rezerv v rámci zastavěného území (nezastavěné plochy, plochy určené k asanaci, nové využití objektů a areálů původní zástavby apod.) před vymezením nových ploch v nezastavěném území.

Ochrana krajiny je zajištěna formulací cílových charakteristik a podmínek pro jejich dosažení a ochranu v rámci jednotlivých specifických krajin, které jsou vymezeny jako dílčí skladebné části typů krajiny na území Karlovarského kraje (kap. F.). Součástí této kapitoly jsou i požadavky týkající se vymezení nových rozvojových ploch včetně ploch pro stavby, které svými plošnými, vertikálními nebo prostorovými parametry mohou negativně narušit měřítko krajiny, její cílové charakteristiky, vytvářet pohledové bariéry vůči přírodním a kulturně-historickým dominantám nebo panoramatům sídel (např. větrné elektrárny, výrobní areály, areály komerční občanské vybavenosti, objekty bydlení nebo hromadné rekreace atp.).

5.2. SOULAD S ÚKOLY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

5. *Zjišťovat a posuzovat stav území, jeho přírodní, kulturní a civilizační hodnoty (§ 19 odst. 1, písm. a).*

Zjištění a posouzení stavu území, jeho přírodních, kulturních a civilizačních hodnot je obsaženo v aktualizovaných ÚAP Karlovarského kraje 2013, z nichž A-ZÚR KK jednak přebírá požadavky na řešení v rozsahu uvedeném ve Zprávě o uplatňování a jednak využívá jejich analýzy a závěry pro odůvodňování navrhovaného řešení.

6. *Stanovovat koncepci rozvoje území, včetně urbanistické koncepce s ohledem na hodnoty a podmínky území (§ 19 odst. 1, písm. b).*

Koncepce rozvoje území Karlovarského kraje, včetně koncepce urbanistické koncepce, zohledňující hodnoty a podmínky území je formulována prostřednictvím priorit územního plánování kraje (kap. A), vymezením rozvojových oblastí a os, specifických oblastí včetně požadavků a podmínek pro rozhodování o změnách v území (kap. B. + C.) a vymezením koridorů a ploch republikového a nadmístního významu (kap. D.). Součástí koncepce je také stanovení cílových charakteristik specifických krajin v rámci kap. F.

7. *Prověřovat a posuzovat potřebu změn v území, veřejný zájem na jejich provedení, jejich přínosy, problémy, rizika s ohledem například na veřejné zdraví, životní prostředí, geologickou stavbu území, vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodářné využívání (§ 19 odst. 1, písm. c).*

Potřebnost změn v území v případech navrhovaných A-ZÚR KK je doložena v odůvodnění těchto A-ZÚR KK, zejména v kapitole 9. Komplexní zdůvodnění přijatého řešení včetně vybrané varianty. Pro odůvodnění navrhovaných změn jsou využívány také závěry vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK na udržitelný rozvoj území, zpracované v rozsahu přílohy č. 500/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

Aktualizace zásad územního rozvoje respektuje taktéž schválenou zprávu o uplatňování Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje, ve které byly zohledněny požadavky dotčených orgánů, obcí i veřejnosti na obsah aktualizace.

8. *Stanovovat urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny, zejména na umístění, uspořádání a řešení staveb (§ 19 odst. 1, písm. d).*

Urbanistické, architektonické a estetické požadavky není v měřítku podrobnosti ZÚR možné stanovit na konkrétní stavby a záměry. V rámci územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot (kap. E) a zejména v rámci kap. F. Cílové charakteristiky krajiny jsou v podrobnosti zásad územního rozvoje formulovány základní principy, vytvářející výchozí rámec pro stanovování těchto požadavků v podrobnějších úrovních územně plánovací činnosti.

9. *Stanovovat podmínky pro provedení změn v území, zejména pak pro umístění a uspořádání staveb s ohledem na stávající charakter a hodnoty území (§ 19 odst. 1, písm. e).*

Tyto podmínky jsou v rámci zásad územního rozvoje a jejich aktualizací stanoveny ve formě požadavky na využití území, kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn v území a úkolů pro územní plánování formulovaných pro jednotlivé rozvojové oblasti, rozvojové osy a specifické oblasti (kap. B.+ C.) a pro plochy a koridory vymezené v kap. D.

10. *Stanovovat pořadí provádění změn v území (etapizaci) (§ 19 odst. 1, písm.f).*

Stanovení pořadí změn v území (etapizace) je ve smyslu přílohy č. 4 vyhl. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů obsahem kap. L. Aktualizace č. 1 ZÚR Karlovarského kraje pořadí změn v území nestanovuje.

11. *Vytvářet v území podmínky pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a to přírodě blízkým způsobem (§ 19 odst. 1, písm. g).*

Ochrana území před potencionálními riziky a přírodními katastrofami je součástí priorit územního plánování kraje (kap. A., čl. (20)). Dále je tento úkol je v rámci A-ZÚR KK naplněn v těchto aspektech:

- Vymezením specifických ploch pro umístění stožárů celokrajského systému monitoringu přírodních situací (viz kap. D.I.3.), který bude pro Informační záchranný systém Karlovarského kraje monitorovat lesní porosty na území kraje a předávat informace o výskytech lesních požárů.
- Vymezením územních rezerv pro lokality pro akumulaci povrchových vod (LAPV), přičemž předmětné vodní nádrže, pokud bude postupem podle § 36 odst. 1 stavebního zákona potvrzena potřeba jejich realizace, budou vedle svých ostatních funkcí (zejm. jako zdroje pitné vody) plnit i funkci protipovodňové ochrany.
- Požadavkem na vymezení ploch pro zajištění protipovodňové ochrany formou úkolu k řešení v ÚPD takto ohrožených obcí.

12. *Vytvářet v území podmínky pro odstraňování důsledků náhlých hospodářských změn (§ 19 odst. 1, písm. h).*

Návrhu A-ZÚR KK obsahuje řadu podmínek a požadavků vytvářejících předpoklady pro odstraňování důsledků náhlých hospodářských změn, obsažených zejména v prioritách územního plánování kraje (kap. A.) a dále v rámci vymezených rozvojových oblastí, rozvojových os a specifických oblastí (kap. B.+C.) jakož i vymezením, příp. úpravou vymezení ploch a koridorů nadmístního významu (kap. D), přičemž za nejdůležitější lze považovat:

- požadavek rozvoje sídelní struktury zaměřený (zejména) na posilování pracovní a obslužné funkce přirozených spádových center osídlení,
- podporu rozvojových aktivit spojených se vznikem nových pracovních příležitostí, zejména v oblastech s oslabenou hospodářskou základnou,
- podporu rozvoje přeshraničních aktivit s přilehlými oblastmi Německa,
- rozvoj dopravní infrastruktury v republikových i nadmístních (a přeshraničních) souvislostech, zejména pak realizace kapacitního propojení s rozvojovou oblastí republikového významu OB1 Praha,
- zajištění zásobování nových rozvojových ploch energiemi,
- rozšíření, resp. vymezení nových rozvojových ploch pro ekonomické aktivity a rekreaci a sport,
- preference odvětví, která diverzifikují současný hospodářský profil území s důrazem na modernizaci průmyslu, rozvoj služeb a dalších aktivit při umisťování rozvojových aktivit na území kraje.

13. Stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury a pro kvalitní bydlení (§ 19 odst. 1, písm. i).

Úkol stanovovat podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury je naplněn zahrnutím této problematiky do priorit územního plánování kraje (kap. A., čl. (2) a (4)) a vymezením rozvojových oblastí a os a specifických oblastí (kap. B. + C.), kdy toto vymezení respektuje dochovanou historickou sídelní strukturu Karlovarského kraje. Návrh A-ZÚR KK akcentuje polycentrické uspořádání sídelní struktury kraje s ohledem na posilování prostorových a hospodářských vazeb mezi vymezenými rozvojovými oblastmi a osami na straně jedné a specifickými oblastmi na straně druhé.

14. Prověřovat a vytvářet v území podmínky pro hospodárné vynakládání prostředků z veřejných rozpočtů na změny v území (§ 19 odst. 1, písm. j).

Zásady územního rozvoje i jejich aktualizace vytváří v území podmínky pro hospodárné vynakládání prostředků z veřejných rozpočtů zejména:

- preferencí efektivního využívání zastavěného území vč. brownfields před vymezováním nových ploch v nezastavěném území (viz kap. A. čl. (3)),
- požadavkem na polyfunkční využití rekultivovaných a revitalizovaných ploch dotčených těžbou nerostných surovin (zejména hnědého uhlí a keramických surovin), především s ohledem na limity, funkce a požadavky okolního území, v souladu s prioritami ZÚR KK (kap. B., čl. (1) a (4)).
- racionálním vyznačováním koridorů dopravní a technické infrastruktury zohledňováním územních podmínek ovlivňujících náročnost technicko ekonomického řešení stavby.

15. Vytvářet v území podmínky pro zajištění civilní ochrany (§ 19 odst. 1, písm. k).

V rámci Zprávy o uplatňování ZÚR KK není obsažen požadavek na řešení této problematiky.

16. Určovat nutné asanační, rekonstrukční a rekultivační zásahy do území (§ 19 odst. 1, písm. l).

A-ZÚR KK formulují pro rozvojovou oblast OB 12 a rozvojovou osu OS 7 část 7- požadavek na polyfunkční využití rekultivovaných a revitalizovaných ploch dotčených těžbou

nerostných surovin (zejména hnědého uhlí a keramických surovin), především s ohledem na limity, funkce a požadavky okolního území, v souladu s prioritami ZÚR KK (kap. B., čl. (1) a (4)).

Asanační území pro které lze práva ke stavbám a pozemkům vyvlastnit A-ZÚR KK nevymezuje.

17. Vytvářet podmínky pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů před negativními vlivy záměrů na území a navrhnout kompenzační opatření, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak (§ 19 odst. 1, písm. m).

Zásady územního rozvoje i jejich aktualizace zajišťující ochranu veřejných zájmů podle zvláštních právních předpisů, zejména na úsecích ochrany památek a ochrany přírody a krajiny. Zároveň však přiměřeně respektují i ostatní předpisy k ochraně veřejných zájmů. Tvorba podmínek pro ochranu území před negativními vlivy záměrů na území podle zvláštních právních předpisů je řešena zejména v rámci stanovených podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot a taktéž v rámci stanovených priorit územního plánování kraje.

18. Regulovat rozsah ploch pro využívání přírodních zdrojů (§ 19 odst. 1, písm. n).

Regulace ploch pro využívání přírodních zdrojů, zejména v případě tzv. výhradních ložisek nerostných surovin je upravena zák. č. 44/1988 Sb., horní zákon, ve znění pozdějších předpisů a souvisejícími předpisy.

A-ZÚR KK formuluje jako jednu z priorit územního plánování kraje (čl. 12) „ochranu a další využívání zdrojů nerostných surovin (zejména hnědého uhlí a keramických surovin) s ohledem na přírodní hodnoty území kraje a v souladu s ostatními principy udržitelného rozvoje“.

V rámci rozvojové oblasti OB 12 a v sousední části rozvojové osy OS 7-B považuje návrh A-ZÚR KK těžbu hnědého uhlí a keramických surovin za územně stabilizovanou v rámci stanovených dobývacích prostorů.

Ochrana ostatních výhradních ložisek není tímto zpochybněna, tyto (včetně nevýhradních ložisek a prognózních zdrojů) jsou vymezeny v koordinačním výkresu (B.1).

19. Uplatňovat poznatky zejména z oborů architektury, urbanismu, územního plánování a ekologie a památkové péče (§ 19 odst. 1, písm. o).

Poznatky z oborů architektury, urbanismu, územního plánování, ekologie, památkové péče a dalších oborů se v zásadách územního rozvoje i v jejich aktualizaci uplatňují zejména v rámci definování priorit územního plánování kraje (kap. A), stanovení podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot (kap. E) a taktéž v rámci definování cílových charakteristik krajiny a návrhu podmínek pro jejich ochranu či dosažení.

Obdobně se poznatky z uvedených oborů uplatňují též při vyhodnocování vlivů ZÚR, resp. A-ZÚR na udržitelný rozvoj území v rozsahu přílohy 5 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

6. VYHODNOCENÍ SOULADU S POŽADAVKY STAVEBNÍHO ZÁKONA A JEHO PROVÁDĚCÍCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje je zpracována podle požadavků stavebního zákona v platném znění a jeho prováděcích vyhlášek č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, v platném znění a vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, v platném znění.

Dokumentace A-ZÚR KK je rozdělena na část výrokovou a její odůvodnění tak, jak vyžaduje § 173 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“) a příloha č. 4 vyhlášky č. 500/2006 Sb.. Na základě stanoviska MŽP ČR ke Zprávě o uplatňování ZÚR KK (§ 42, odst. 1 SZ) je pro návrh A-ZÚR KK zpracována dokumentace vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území v rozsahu přílohy č. 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb.

Obsah výrokové části A-ZÚR KK odpovídá bodu I. přílohy č. 4 vyhlášky č. 500/2006 Sb.. Struktura odůvodnění A-ZÚR KK odpovídá požadavkům § 40 odst. 2 stavebního zákona a bodu II přílohy č. 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb.. Komplexní zdůvodnění navrhovaného řešení (kap. 9.) zohledňuje způsobem odpovídajícím charakteru a zaměření ÚPD kraje požadavky § 68 odst. 3 správního řádu.

V souladu s ust. § 172 odst. 5 správního řádu bude po veřejném projednání návrhu A-ZÚR KK do odůvodnění vloženo rozhodnutí o uplatněných námitkách, včetně jeho odůvodnění a dále pak i informace o způsobu vypořádání připomínek při veřejném projednání, tak jak to vyžaduje správní řád dle ust. § 172 odst. 4.

Stanovisko Ministerstva životního prostředí podle § 37 odst. 7 stavebního zákona k dokumentaci Vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK na životní prostředí bude vloženo do odůvodnění, po jeho vydání společně se sdělením, jak bylo toto stanovisko zohledněno, a to včetně uvedení závažným důvodů, pokud by některé požadavky nebo podmínky zohledněny nebyly.

S ohledem na skutečnost, že vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK dle § 45i) zák. č. 144/1992 Sb., v platném znění nevyloučilo významně negativní vliv některých záměrů na příznivý stav předmětu ochrany nebo územní celistvost EVL nebo PO, je možné uplatnění případných kompenzačních opatření dle § 37 odst. 8 stavebního zákona.

Po formální stránce je návrh A-ZÚR KK zpracován dle požadavků stavebního zákona a prováděcích vyhlášek. Preferované využití rozvojových ploch nadmístního významu vychází z ust. §§ 4 až 19 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, v platném znění.

Grafická část A-ZÚR KK byla v souladu s ust. § 6 odst. 2 vyhlášky č. 500/2006 Sb., zpracována kompletně v měřítku 1:100 000 a to vč. výkresu uspořádání území kraje (výkres A.1), který byl v rámci platných ZÚR KK rozdělen na dva samostatné výkresy (1a a 1b) v měřítku 1:200 000 obsahující vymezení rozvojových oblastí a os, resp. vymezení specifických oblastí. Vzhledem k tomu, že způsob vymezení specifických oblastí nebyly zcela konformní s jejich pojetím v rámci PÚR ČR je tato část ZÚR KK včetně výkresu 1b v rámci aktualizace navržena ke zrušení, resp. k nahrazení novým vymezením specifických oblastí, odpovídajícím čl. 65 PÚR ČR.

Pro koordinační výkres (B.1) je využito výše uvedené ust. § 6 odst. 2 vyhlášky č. 500/2006 Sb., umožňující použití měřítko 1:50 000. Důvodem je především celková čitelnost výkresu, ve kterém, zejména v centrální, intenzivně urbanizované části kraje, často

dochází k územnímu překryvu více jevů, jejichž rozlišení by bylo měřítku 1:100 000 velmi špatně patrné. Z ust. § 10 vyhlášky č. 500/2006 Sb. vyplývá pro výkresovou část aktualizace ZÚR potřeba grafického vyjádření rušených i nově navrhovaných jevů, resp. jejich částí. Ačkoliv z výkresů výrokové části A-ZÚR KK v měřítku 1:100 000 je vymezení obou těchto kategorií dobře patrné, umožňuje použité měřítko koordinačního výkresu ověření jejich vztahů k limitům využití území.

Obě územní studie, jejichž pořízení iniciovaly vydané ZÚR KK, byly před schválením Zprávy o uplatňování ZÚR pořízeny. Ustanovení bodu 3 čl. II přechodných ustanovení novely stavebního zákona provedené zák. č. 350/2012 Sb., proto nebyl v A-ZÚR KK aplikován.

7. VYHODNOCENÍ SOULADU S POŽADAVKY ZVLÁŠTNÍCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Návrh Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje je zpracován v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů. Tyto požadavky jsou v rámci A-ZÚR KK a jejího odůvodnění zohledněny:

- návrhem kritérií a podmínek pro rozhodování o změnách v území v rámci vymezených rozvojových oblastí, rozvojových os a specifických oblastí (kap. B.+C.), resp. v rámci vymezených ploch a koridorů nadmístního významu (kap. D.) které zohledňují
 - ⇒ ochranu přírodních, kulturních a civilizačních hodnot, vyplývající z těchto zvláštních právních předpisů,
 - ⇒ závěry vyhodnocení vlivů na životní prostředí dle Přílohy Stavebního zákona a vyhodnocení vlivů a EVL a PO dle § 45i zák. č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- zobrazením územního průmětu limitů využití území, vyplývajících z těchto zvláštních právních předpisů v koordinačním výkresu (výkres B.1).

Požadavky dotčených orgánů na úpravy návrhu A-ZÚR KK uplatněné ve stanoviscích v rámci společného jednání dle § 37 stavebního zákona byly pořizovatelem dohodnuty a výsledky těchto dohod jsou promítnuty do pokynů projektantovi k úpravě návrhu A-ZÚR KK pro veřejné projednání.

Námítky a připomínky, které vzejdou z veřejného projednání návrhu A-ZÚR KK pořizovatel vyhodnotí s ohledem na veřejné zájmy a návrh rozhodnutí o námitkách a návrh vyhodnocení připomínek zašle dotčeným orgánům k uplatnění stanoviska dle § 39, odst. 4 stavebního zákona. V případě potřeby pořizovatel zajistí úpravu návrhu A-ZÚR KK podle výsledků projednání.

8. VYHODNOCENÍ KOORDINACE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ Z HLEDISKA ŠIRŠÍCH (NADREGIONÁLNÍCH) VZTAHŮ

Širší vztahy území Karlovarského kraje jsou zachyceny ve výkresu B2 (1:500 000). Z geografické polohy Karlovarského kraje vyplývá jeho sousedství s krajem Plzeňským na jihu a Ústeckým na východě. Západní a severní hranici kraje tvoří státní hranice se spolkovou republikou Německo.

8.1. KOORDINACE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ SE SOUSEDNÍMI KRAJI

Z hlediska koordinace využívání území s těmito kraji byly předmětem vyhodnocení návrhu A-ZÚR KK:

- změny ve vymezení rozvojových oblastí, rozvojových os a specifických oblastí republikového a nadmístního významu,
- změny ve vymezení ploch a koridorů nadmístního významu.

8.1.1. Plzeňský kraj

Koordinace využívání území je ve vztahu k Plzeňskému kraji vyhodnocována vůči Zásadám územního rozvoje Plzeňského kraje (ZÚR PK) ve znění Aktualizace č. 1, která byla Zastupitelstvem Plzeňského kraje vydána dne 10. 03. 2014 usnesením č. 437/14 a návrh Aktualizace č. 2, který je v současné době ve fázi projednání dle § 37 stavebního zákona. Aktualizace č. 2 ZÚR PK je pořizována na základě požadavku oprávněného investora, společnosti ČEPS a.s. a jejím obsahem je pouze úprava vymezení koridorů pro zdvojení vedení ZVN 400kV na území Plzeňského kraje vyplývající z Politiky územního rozvoje ČR ve znění Aktualizace č. 1. schválené vládou ČR v r. 2015.

Vymezení rozvojových oblastí rozvojových os a specifických oblastí je vyhodnocováno ve vztahu k ZÚR PK ve znění Aktualizace č. 1 neboť návrh Aktualizace č. 2 tuto problematiku neobsahuje.

Z výkresu B.2 ZÚR PK ve znění Aktualizace č. 1 je patrné že na vymezení rozvojové osy nadmístního významu ROS-N2 (Cheb) - Mariánské Lázně navazuje na území PK rozvojová osa stejné kategorie OR 5 ve směru Planá, která v prostoru Boru u Tachova navazuje na republikovou rozvojovou osu OS 1, resp. na její západní segment Plzeň – hranice ČR / Německo (Nürnberg).

Na specifické oblasti SOB N-1 Slavkovský les a SOB-N2 Bochoř – Žlutice navazují v Plzeňském kraji specifické oblasti nadmístního významu SON 4 a SON 6. Zatímco obě plzeňské specifické oblasti k sobě přilehají, takže zahrnují spojitě území podél hranice s Karlovarským krajem od Lestkova až po Tis u Blatna, na území KK specifické oblasti neza-

hrnují mezilehlé území Toužimska. Hlavní důvod tohoto rozdílu lze spatřovat v potenciálu tohoto území odvozeném od záměru přeložky silnice I/20 do nové stopy v úseku Toužim – Žalmanov, která vytvoří zcela nové vazby tohoto území na rychlostní silnici D6, od níž se mohou odvíjet impulsy pro další rozvoj této oblasti.

Jediná významnější nenávaznost byla zjištěna v koncovém západním úseku společné hranice obou krajů, kdy specifická osa SON 1, vymezená na území PK nepokračuje na území Karlovarského kraje. Důvodem je minimální úroveň osídlení této části KK, téměř bez jakýchkoliv vazeb na území sousedního kraje.

Z ploch a koridorů nadmístního významu, vč. ÚSES a územních rezerv upravuje návrh A-ZÚR KK na styku obou krajů pouze vymezení nadregionálního biocentra ÚSES NC 33 Mnišský les bez dopadu na návaznost na území PK. Ve vymezení skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES, přecházejících na území PK nebyly z hlediska návazností zjištěny žádné nesrovnalosti.

ZÚR PK ve znění Aktualizace č. 1 ještě vymezuje v souladu s PÚR ČR koridor konvenční železniční dopravy C-E40a (Nürnberg -) st. hranice SRN / ČR – Cheb – Plzeň Praha. ZÚR KK v souladu s platnou PÚR ČR ve znění aktualizace č. 1 tento koridor nevymezují, ponechávají však vymezený koridor D100 na propojení tratí Plzeň – Cheb a Cheb – Schirnding jako součást sítě TEN-T. Jiné úseky koridoru C-40a na území kraje ZÚR nevymezují.

A-ZÚR KK mění na území kraje vymezení koridoru V22 pro skupinový vodovod Žlutice – Mrázov – Beranovka (– Pěkovice – Tachov), který se na území PK napojuje na stávající vodovod. ZÚR PK ve znění Aktualizace č. 1 proto tento koridor nevymezují.

Vymezení koridoru E06 pro umístění nového vedení 400kV propojujícího TR Vítkov a TR Přeštice zůstává i v návrhu Aktualizace č. 2 ZÚR PK vzájemně koordinováno dle platných ZÚR KK.

Výkres koncepce zásobování plynem a elektrickou energií, který je součástí Aktualizace č. 2 PK, obsahuje i zakres koridoru pro nové dvojité vedení 110 kV mezi TR Drmoul a TR Tachov, pro který návrh A-ZÚR KK vymezuje koridor E13. Z územního hlediska je vymezení koridoru v obou ZÚR plně koordinováno.

8.1.2. Ústecký kraj

Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje (ZÚR ÚK) byly vydány usnesením Zastupitelstva kraje č. 23/25Z/2011 ze dne 07.09. 2011. Aktualizace č. 1 ZÚR ÚK byla vydána usnesením Zastupitelstva Ústeckého kraje č. 022/4Z/2017 ze dne 24.4.2017. Tato aktualizace byla, podobně jako v Plzeňském kraji, pořizována na základě požadavku oprávněného investora, společnosti ČEPS a.s. a jejím obsahem je pouze úprava vymezení koridorů pro zdojení vedení ZVN 400kV na území ÚK, vyplývající z platné PÚR ČR.

Návrh A-ZÚR KK v souladu s platnou PÚR ČR rozšiřuje republikovou specifickou oblast SOB 6 Krušné hory na území kraje s návazností na území ÚK v prostoru Jáchymov – Boží Dar. Návaznost rozvojové osy republikového významu OS 7 není A-ZÚR KK měněna.

A-ZÚR KK nově vymezená nadmístní specifická oblast SOB N-2 Bochoř – Žlutice pokračuje na území ÚK specifickou oblastí nadmístního významu NSOB 6.

Vymezení koridoru dopravní a energetické infrastruktury obsažených v PÚR ČR (dálnice D6, vedení 400 kV Vítkov – Vernéřov) resp. jejich koordinace na území obou krajů zůstává z hlediska Karlovarského kraje zachována dle vydaných ZÚR KK s tou výjimkou, že původní ZÚR ÚK, vydané v r. 2011 vymezují uvedený koridor vedení 400 kV pouze ve formě územní rezervy. Tento rozdíl odstraňuje výše zmíněná Aktualizace č. 1 ZÚR ÚK, která vymezuje předmětný koridor pro umístění předmětné stavby pod ozn. E2 (1.A).

Koridor kapacitní silnice S10 Karlovy Vary – Ostrov – Chomutov je upřesněn pouze na území KK v rámci platných ZÚR KK vymezením koridoru D04 pro přeložku silnice I/13 v úseku Ostrov-Květnová – Damice – hranice kraje (Smilov), návaznost na ZÚR UK je zachována.

V souladu s platnou PÚR ČR návrh Aktualizace č. 1 ZÚR KK redukuje vymezení koridoru konvenční železniční dopravy ŽD 3 Cheb – Karlovy Vary – Chomutov – Most – Ústí n. L. na úsek Karlovy Vary – Ostrov. Platné ZÚR ÚK vymezují na základě PÚR ČR 2008 tento koridor v úseku Klášterec n. O. – Ústí n. L.

Nesoulad na úrovni ploch a koridorů nadmístního významu týkající se koridoru V34 pro umístění vodovodu Boží Dar – Klínovec – Loučná (ÚK), který byl vymezen v návrhu A-ZÚR KK k projednání dle § 37 stavebního zákona byl odstraněn. Na území Karlovarského kraje byl koridor v rámci úpravy návrhu A-ZÚR KK pro veřejné projednání zrušen z důvodu dokončení stavby vodovodu mezi Božím Darem a Klínovcem. Jeho pokračování na území ÚK pozbylo, podle připomínky krajského úřadu ÚK aktuálnosti. Rozvoj zásobování pitnou vodou v obcích Loučná a Kovářská bude řešen jiným způsobem, pouze v rámci území ÚK.

V rámci kap. H formuluje A-ZÚR KK úkol pro řešení v ÚPD obcí na vymezení cyklostezky č. 6 "Ohře" v úseku Šemnice – Stráž nad Ohří/hranice s Ústeckým krajem. Také v tomto případě bude koordinace vymezení na území ÚK úkolem nejbližší aktualizace ZÚR ÚK.

Vymezení vodácké trasy Ohře vydanými ZÚR KK nebylo v rámci ZÚR ÚK reflekováno. Návrh Aktualizace č. 1 koridor této trasy ze ZÚR KK vypouští. Důvodem je absence územních nároků nadmístního významu. Trasa zůstává zobrazena pouze v koordinačním výkresu B.1.

Návaznost skladebných části ÚSES nadregionální a regionální úrovně na styku obou krajů je zajištěna.

8.2. KOORDINACE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ SE SOUSEDNÍMI STÁTY

V rámci zpracování Aktualizace č.1 Karlovarského kraje byly z hlediska přeshraničních vazeb prověřeny na území SRN v sousedství Karlovarského kraje veřejně přístupné, územně plánovací dokumenty odpovídající charakteru a měřítku ZÚR. Jedná se o následující vybrané dokumenty spolkových zemí Sasko a Bavorsko:

Na úrovni spolkové země Sasko je to dokument Landesentwicklungsplan 2013 (Zemský rozvojový plán 2013), u kterého proběhla v roce 2015 aktualizace. Na úrovni regionů (plánovací sdružení) se jedná o tyto dokumenty - Regionalpläne / Regionální plány:

- Regionalplan Chemnitz / Regionální plán regionu Saská Kamenice (stav 2013)
- Regionalplan Südwetsachsen / Regionální plán regionu Jihozápadní Sasko (první celková aktualizace 2008)
- Regionalplan Chemnitz - Erzgebirge / Regionální plán regionu Chemnitz – Krušné hory (aktualizace 2008)

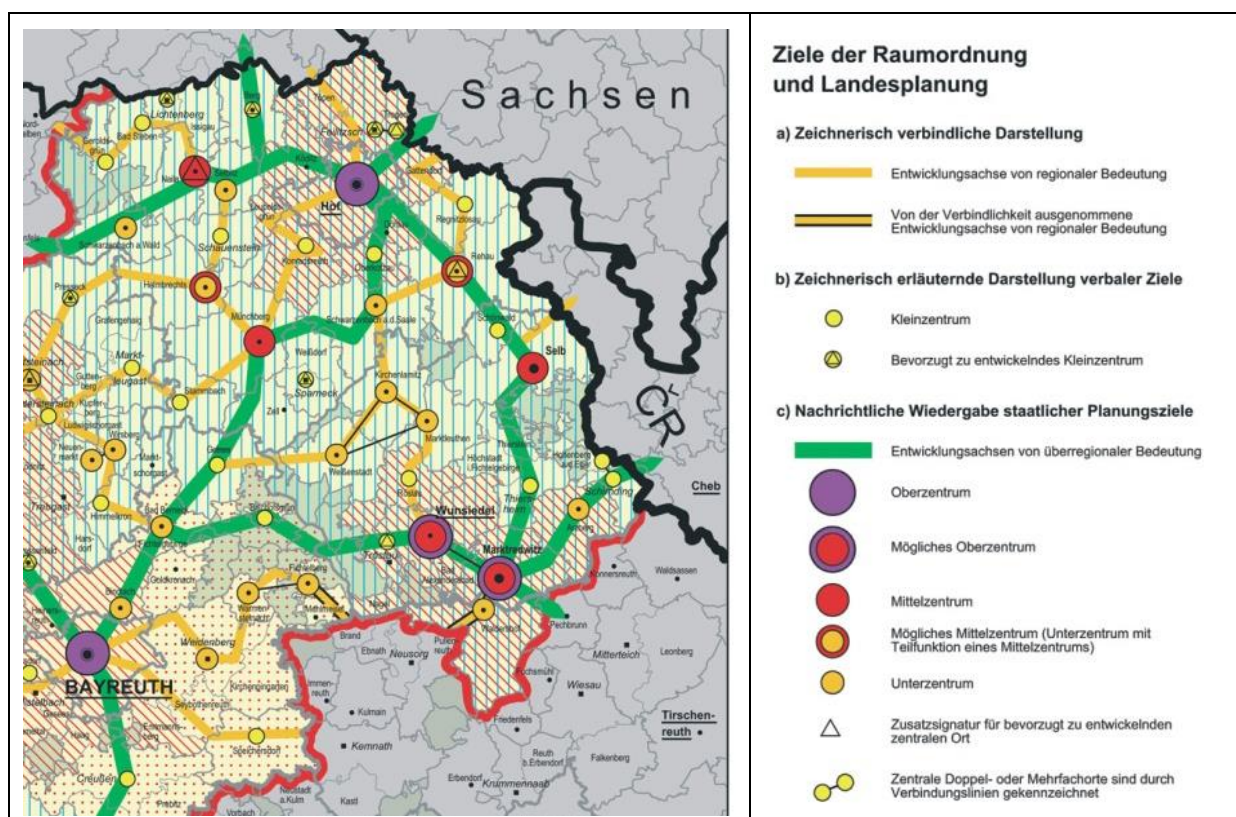
Spolková země Bavorsko má zpracován Landesentwicklungsprogramm Bayern 2013 (Zemský program rozvoje Bavorska 2013), který byl částečně aktualizován v roce 2017. Na úrovni regionů (plánovací sdružení) jsou to Regionalpläne / Regionální plány:

- Regionalplan der Region Oberfranken-Ost / Regionální plán regionu Oberfranken-Ost (1987, resp. poslední změna 2004)
- Regionalplan der Region Oberpfalz-Nord / Regionální plán regionu Oberpfalz-Nord (1989, resp. poslední změna 2014)

Souhrnně lze uvést, že výše uvedené dokumenty se zabývají přeshraničními vazbami víceméně v obecné úrovni. V textové části je to konstatování potřeby vytváření předpokladů a zajištění přeshraniční spolupráce v jednotlivých oborech a příhraničních oblastech. V grafické části, zpracované zpravidla ve formě schémat zobrazujících strukturu osídlení a vyznačení nadregionálních a regionálních spojovacích a rozvojových os, jsou v zásadě ve shodě s vymezením širších vztahů platných ZÚR KK.

Návrh A-ZÚR KK podporuje rozvoj přeshraničních vazeb především v relacích Cheb – Marktredwitz, jako součást republikově významné osy OS 7 Ústí n. L – Chomutov – Karlovy Vary – Cheb – hranice ČR / SRN, která se se napojuje nadregionální osu Marktredwitz – Wunsiedel – Bayreuth (viz obrázek 1).

Obr. 1: Nadregionální osy v regionu Oberfranken-Ost (výřez)

Zdroj: Landschaftsentwicklungskonzept Region Oberfranken-Ost, 2004.

Dále je podporována rozvojová osa z měst Cheb ve směru k obcí Waldsassen, která je uvedena v Landesentwicklungsprogramm Bayern¹² i v Regionalplan Region Oberpfalz-Nord.

V relaci Aš – Selb se v A-ZÚR KK navrhuje i nový koridor přeložky kapacitní silnice v ose Aš – st. hranice ČR / SRN – Rehau, zajišťující efektivnější napojení této části kraje na

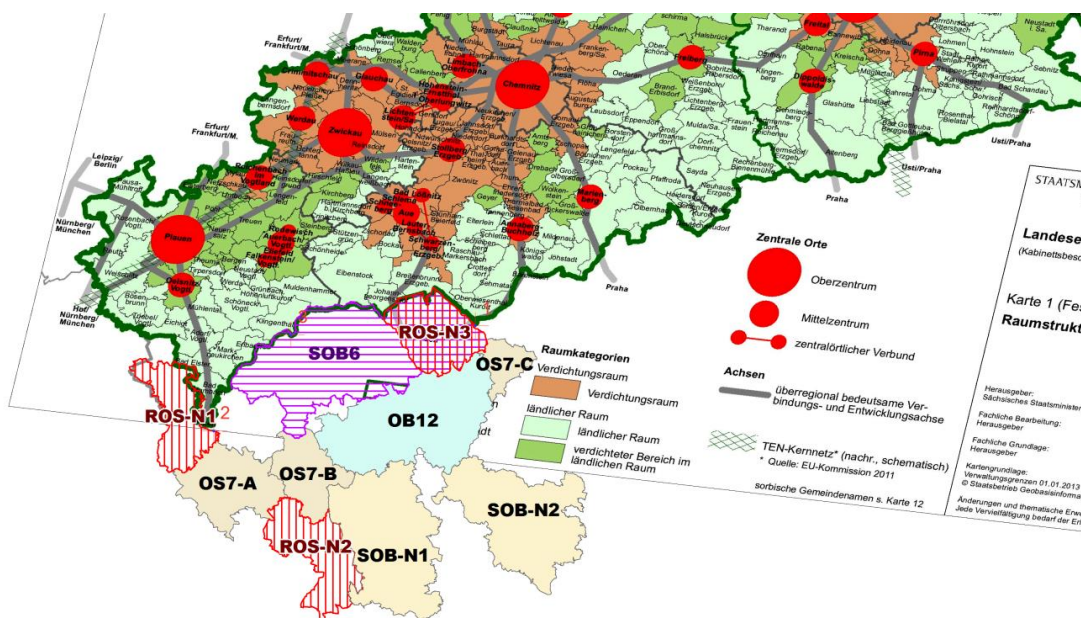
¹² Landesentwicklungsprogramm Bayern. Anhang 2: Bayerische Staatsregierung Strukturkarte. Aktualizace 2017. Dostupné na <https://www.landesentwicklung-bayern.de/teilfortschreibung-lep>

dálniční síť v Německu. V německých dokumentech není zatím tento záměr výslovně reflektován, v dopravním uzlu dálnice v Rehau je však stavebně-technicky předjímán.

V česko-saském příhraničním prostoru vymezuje návrh A-ZÚR KK rozvojové osy z hlediska jejich územní návaznosti v souladu s Landesentwicklungsplan Sachsen 2013 kde byly vymezeny tři osy nadregionálního významu (viz obrázek 2):

- Nadregionální osa Chemnitz – Annaberg-Buchholz – Oberwiesenthal – státní hranice NSR/ČR – navazuje na ROS-N3 (Boží Dar – Jáchymov), která dále navazuje na OB12 (Ostrov);
- Nadregionální osa Zwickau – Aue – Schwarzenberg/Erzgebirg – *Johanngeorgenstadt* – státní hranice NSR/ČR – navazuje na ROS-N3 (Potůčky – Horní Blatná), která dále navazuje na OB12;
- Nadregionální osa Plauen – Olesnitz/Vogtl. – Adorf/ Vogtl. – Bad Brambach – státní hranice NSR/ČR – navazuje na ROS-N1 (Vojtanov), která dále navazuje na OS7-A (Františkovy Lázně – Cheb);

Obr. 2: Návaznost nadregionálních rozvojových os mezi Saskem a Karlovarským krajem

Zdroj: A-ZÚR KVK Vymezení os a Landesentwicklungsplan Sachsen 2013. Karte 1: Raumstruktur/Struktura území.

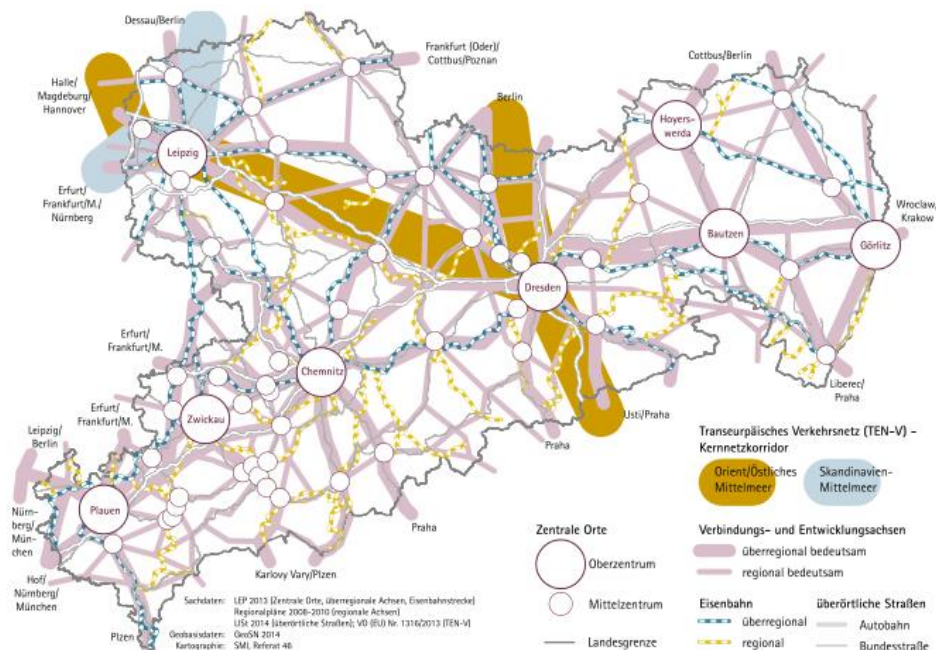
V aktualizované verzi Landesentwicklungsplan Sachsen z roku 2015 je ke třem nadregionálním osám přidána jedna regionální osa (obrázek č. 3). Hustota sítě těchto os v Sasku je daleko vyšší než v ČR (většinou obcí prochází osa), jedná se především o spojovací osy mezi jednotlivými městy / centrálními obcemi. Výše uvedená regionální osa je vymezena i v Regionalplans Region Chemnitz z prosince 2015 (obrázek 4). Osa na německé straně prochází městem Klingenthal (8 783 obyvatel k 1.12.2016), které je významným centrem zimních sportů s rozvinutou infrastrukturou rekreace a cestovního ruchu. Na české straně navazuje na město Kraslice, které je součástí specifické oblasti SOB 6 Krušné hory, vymezené PÚR ČR ve znění Aktualizace č. 1. Ve městě Kraslice (6 802 obyvatel k 1.1. 2017) dlouhodobě klesá jeho residenční i výrobní funkce¹³, ale v rámci A-ZÚR KK je požadavek v západní části SOB6 rozvíjet sportovně rekreační aktivity a související vybavenost nadmístního významu v oblasti Kraslicka (Bublava, Kraslice, Stříbrná) s vazbou na blízká centra osídlení na

¹³ HRUŠKA, L. a kol. Soubor specializovaných map. Analýza dopadů rušení úřadů na socioekonomický vývoj v daných lokalitách. Certifikováno na MV, Odboru strategického rozvoje a koordinace veřejné správy. Ostrava: PROCES, 2016. Dostupné na <http://www.mvcr.cz/clanek/dostupnost-verejne-spravvy.aspx?q=Y2hudW09Mg%3d%3d>

německé straně (Klingenthal, Schöneck). Na území Karlovarského kraje však není možné rozvojovou osu vymezit z těchto důvodů:

- Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů nezná termín „regionální osa“ ani „spojovací osa“. Rovněž tyto pojmy nejsou obsaženy PÚR ČR ve znění aktualizace č. 1.
- Existuje významný rozdíl v rozvojovém potenciálu na obou stranách státní hranice. Město Kraslice a ostatní okolní obce v rámci širšího území mají v současné době nižší rozvojový potenciál (viz charakteristika SOB 6).

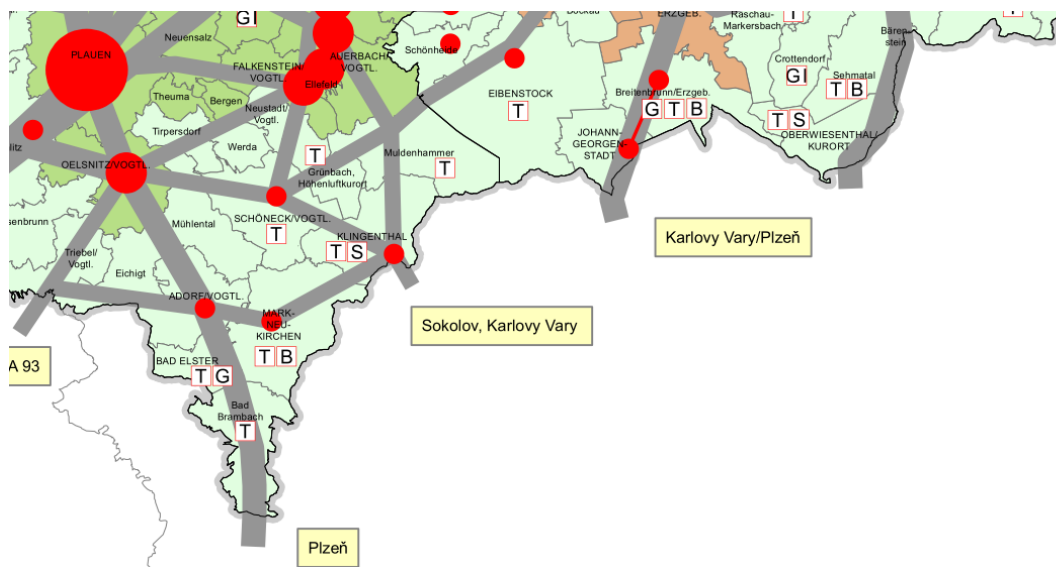
Obr. 3: Nadregionální a regionální osy v Sasku

54

Zdroj: Landesentwicklungsplan 2015 Sachsen. Sächsisches Staatsministerium des Innern, str 54.

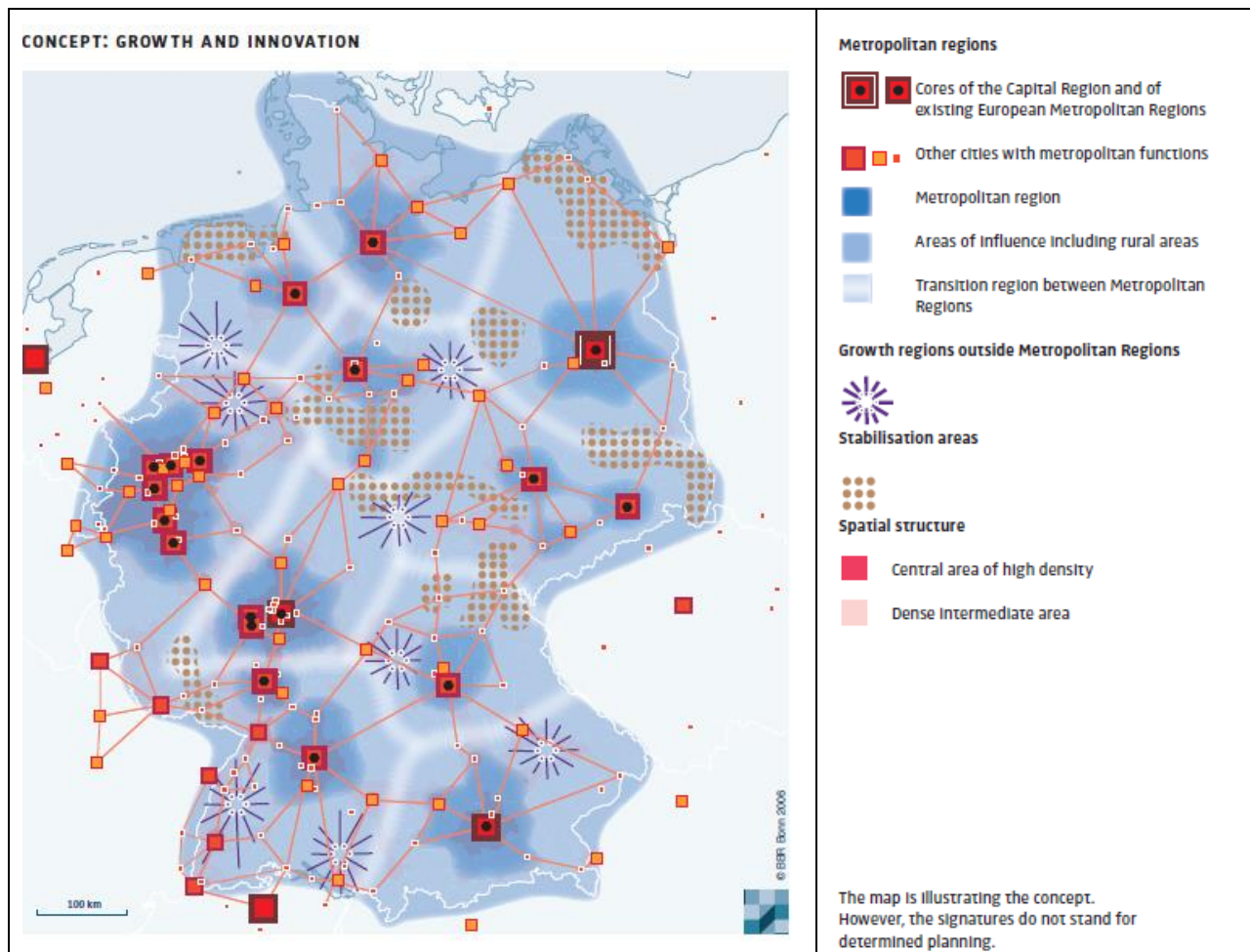
Obr. 4: Nadregionální a regionální osy v regionu Chemnitz (výřez)

Zdroj: Regionalplans Region Chemnitz (2015), Karte 3 Raumstruktur.
Pozn.: Specializované funkce obcí: T – Turismus, S- Sport; G - Zdraví / Sociální; B – Vzdělávání.

Vymezené osy mezi Saskem a Karlovarským krajem mají nadregionální význam, ale hlavní rozvojové osy v obou územích procházejí ze severovýchodu na jihozápad, což je dáno i geografickými podmínkami (hřeben Krušných hor) (viz obrázek č. 5). Rozvojový potenciál měst v aglomeraci Chemnitz je nižší, obecně se jedná o prostor s poklesem obyvatelstva a jsou v něm identifikovány rizika v nedostatečném zabezpečení veřejných služeb.

Obr. 5: Růst a inovace v Německu

Zdroj: EBBR/BMVBS (ed.) *Perspectives of Spatial Development in Germany*. 2006.

Přeshraniční vazby, především v oblasti rekreace a cestovního ruchu definované návrhem A-ZÚR KK akcentují v oblasti Krušných hor zejména prostory Kraslice – Klingenthal, Pernink – Johanngeorgenstadt a Boží Dar – Kurort Oberwiesenthal.

Ostatní vazby zejména dopravního charakteru zůstávají na úrovni, v jaké byly specifikovány v rámci vydaných ZÚR KK.

9. KOMPLEXNÍ ZDŮVODNĚNÍ NAVRHOVANÉHO ŘEŠENÍ

Návrh Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje vychází ze „Zprávy o uplatňování Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje“, která byla schválena Zastupitelstvem kraje usnesením č. ZK 275/09/12 ze dne 13.09. 2012. Druhým významným podkladem pro zpracování návrhu A-ZÚR KK jsou Územně analytické podklady Karlovarského kraje, resp. jejich 2. a 3. úplná aktualizace (2013 a 2015)¹⁴. Do výkresové části odůvodnění A-ZÚR jsou převzaty průběžně aktualizované datové sady limitů využití území (02/2017). Další podklady použité pro zpracování návrhu A-ZÚR KK jsou citovány v rámci odůvodnění jednotlivých výroků.

V souladu s požadavky Zprávy o uplatňování ZÚR KK je návrh Aktualizace č. 1 řešen invariantně. Kromě věcných úprav, týkajících se základních požadavků na účelné a hospodárné uspořádání území kraje, vymezení ploch a koridorů nadmístního významu včetně požadavků na jejich využití a veřejně prospěšných staveb, obsahuje návrh A-ZÚR KK „technické“ úpravy zaměřené:

- na zjednodušení a zpřehlednění výrokové části s ohledem na jejich uplatňování a vymahatelnost v kontextu kompetencí krajského úřadu jako orgánu územního plánování ve smyslu § 7 odst. 1 zák. č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů¹⁵.
- na úpravu vybraných pasáží výrokové části, které svým obsahem, nejednoznačnou dikcí nebo mírou podrobnosti neodpovídají charakteru ZÚR jako opatření obecné povahy ve smyslu §§ 171 – 174 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Z těchto důvodů byly v rámci návrhu A-ZÚR KK přeformulovány kapitoly A. až C., E. a F. a kapitola H. výrokové části. V případě ploch a koridorů republikového a mezinárodního významu obsažených v Politice územního rozvoje ve znění Aktualizace č. 1¹⁶, jejichž vymezení ZÚR KK upřesňují v souladu s ust. § 36 odst. 3 stavebního zákona a čl. (80) písm. a) PÚR ČR, jsou v Odůvodnění vždy uvedeny jejich přesné názvy včetně alfanumerického označení dle platné PÚR ČR. Důvodem tohoto přístupu je zajištění právní jistoty budoucího územního rozvoje kraje ve formě nezpochybnitelnosti závěrů vydaných ZÚR KK (2010).

Pro větší přehlednost bylo také upraveno formální členění textu výrokové části včetně označení jednotlivých kapitol a jejich názvů, které reflektují aktuální znění přílohy č. 4 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Text odůvodnění je členěn po jednotlivých kapitolách výrokové části ZÚR KK, dle přílohy č. 4 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů a v rámci každé kapitoly jsou pak odůvodňovány jednotlivé výroky. Vždy nejprve uvedeno označení výroku dle návrhu Aktualizace č. 1. a následně název (pokud příslušný výrok obsahuje) a stručná specifikace navrhované úpravy ZÚR KK.

¹⁴ 2. aktualizace územně analytických podkladů Karlovarského kraje 2013, dále jen ÚAP Karlovarského kraje 2013 nebo ÚAP KK 2013. Obdobně 3. úplná aktualizace ÚAPKK – ÚAP KK 2015.

¹⁵ Dále jen „stavební zákon“ nebo „SZ“.

¹⁶ Schválena Usnesením vlády ČR č. 276 ze dne 15. dubna 2015.

Přílohou č. 1 Odůvodnění je úplné znění výrokové části ZÚR KK ve znění Aktualizace č. 1, s vyznačením provedených úprav a změn¹⁷. Pasáže textu určené k vypuštění jsou vyznačeny přeškrtnutím textu (~~takto~~), pasáže vkládané do ZÚR KK návrhem Aktualizace č. 1 jsou psány červeným písmem (**takto**).

V zájmu srozumitelnosti této části odůvodnění je třeba upozornit na odlišný styl číselného značení článků výrokové části vlastních ZÚR, které jsou značeny takto „(1)“ a článků výrokové části Aktualizace ZÚR, které jsou značeny takto „1.“, přičemž na v rámci celé textové části A-ZÚR je toto číslování průběžné. Tato kapitola odůvodnění je primárně členěna a číselně označována dle článků výrokové části A-ZÚR KK.

Věcné úpravy dokumentace před veřejným projednáním vyplynuly z výsledků projednání návrhu A-ZÚR KK dle § 37 stavebního zákona a mezirezortních dohod o řešení rozporů (§ 38 odst. 1 SZ). Formální úpravy byly provedeny na základě zjištěných technických nepřesností (odstranění obsahových duplicit, opravy názvů a odborných termínů, překlepy).

Významnou formální úpravou vyplývající z platné legislativy je změna hranice a zmenšení rozsahu územního obvodu kraje, společně s dílčími změnami administrativně správního uspořádání. Na základě zákona č. 15/2015 Sb., o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů (zákon o hranicích vojenských újezdů), došlo od 1. ledna 2016 ke změně hranic vojenského újezdu Hradiště, vzniku dvou nových obcí (Bražec a Doupovské Hradiště), změně hranic některých obcí (Kyselka, Stráž nad Ohří, Valeč, Verušičky a Vojkovice) a změně hranic kraje (některá katastrální území přešla z území Karlovarského kraje do území Ústeckého kraje). Rozloha Karlovarského kraje se zmenšila.

Aktuální charakteristiky Karlovarského kraje dle stavu k 31.12. 2016 jsou následující:

- rozloha: 3 310,15 km²
- počet obcí 134 (z toho 38 měst)
- počet obyvatel 296 749

9.A. PRIORITY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ KRAJE PRO ZAJIŠTĚNÍ UDRŽITELNÉHO ROZVOJE ÚZEMÍ

1. *Vypouští se původní znění kapitoly „a. Stanovení priorit územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území“ (včetně názvu) a nahrazuje se novým zněním kapitoly (včetně názvu).*

Priority uvedené v člancích (2) až (21) A-ZÚR KK jsou základním východiskem pro zpracování územně plánovací dokumentace a územně plánovacích podkladů na úrovni kraje i obcí a pro rozhodování o změnách v území. Jejich stanovením naplňují ZÚR KK úkoly územního plánování v rozsahu odst. 1) § 19 stavebního zákona, zejména pak ustanovení dle dle písm. b) a d), tzn stanovovat:

- „... koncepcí rozvoje území, včetně urbanistické koncepce s ohledem na hodnoty a podmínky území;“
- „... urbanistické, architektonické a estetické požadavky na využívání a prostorové uspořádání území a na jeho změny...“.

¹⁷ Samostatný svazek.

Návrh aktualizace priorit územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území zohledňuje zejména republikové priority územního plánování Politiky územního rozvoje ČR ve znění Aktualizace č. 1¹⁸ ve smyslu bodu I.1. a přílohy č. 4 k vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, přičemž dále jsou v něm promítnuty:

- relevantní priority formulované v aktuálních koncepčních dokumentech platných pro územní obvod KK
- výsledky rozboru udržitelného rozvoje území, zpracované v rámci aktualizace ÚAP KK v letech 2013 a 2015.

V navazujících kapitolách A-ZÚR KK jsou tyto aktualizované priority dále konkrétnizovány formou požadavků na využití území, resp. úkolů pro územní plánování v rámci rozvojových oblastí, rozvojových os a specifických oblastí (kap. B. a C.), vymezení koridorů a ploch nadmístního významu vč. podmínek a kritérií pro rozhodování o změnách v území (kap. D), upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje civilizačních, kulturně historických a přírodních hodnot území kraje (kap. E.), případně formou podmínek pro zajištění nebo dosažení cílových charakteristik krajiny (kap. F.).

ODŮVODNĚNÍ FORMÁLNÍCH ÚPRAV

Takto formulované priority územního plánování zůstávají svým obsahem ve shodě s prioritami formulovanými ve vydaných ZÚR KK, jak dokládá vyhodnocení jejich vazeb a souvislostí na jednotlivé články nového znění kapitoly A.

1. Priority v oblasti sociální soudržnosti společenství obyvatel

Priority územního plánování dle vydaných ZÚR KK	Vazba na priority územního plánování A-ZÚR KK (kap. A.)
1.1 vytváření předpokladů pro zvyšování zaměstnanosti lokalizací nových zastavitelných ploch pokud možno mimo chráněná území nebo využitím přestavbových ploch bez přílišného narušení jejich chráněných hodnot, a to zejména ve specifických oblastech s problémy hospodářského rozvoje a sociální soudržnosti (resp. v hospodářsky slabých částech kraje)	Viz čl. (2), (3), (5) a (6)
1.2 zkvalitnění podmínek pro bydlení a rekreaci místních obyvatel, pro kulturní rozvoj regionu a pro sport vymezením vhodných zastavitelných ploch a potřebných koridorů pro dopravní a technickou infrastrukturu, aniž by jimi byla ohrožena nebo nepřiměřeně dotčena chráněná území a chráněné hodnoty sídel	Viz čl. (4)
1.3 vytváření podmínek pro zmenšení sociálního napětí ve vztahu k menšinám, které by měly být integrovány do většinové společnosti – mj. prostřednictvím kultivace urbánního prostředí	Nezařazeno. V podrobnosti ZÚR obtížně uplatnitelné. Těžiště řešení této problematiky spočívá v ÚPD obcí.
1.4 obnova a rozvoj jedinečné urbanistické struktury území, osídlení i kulturní krajiny, pokud jsou tyto hodnoty zachovány a lze je rozvíjet či obnovit, přitom respektovat stávající historicky utvořené sídelní struktury, tradiční obraz městských a vesnických sídel v krajině a kulturní památky. Pokud je tato struktura nenávratně přeměněna, například jako následek těžby nerostných surovin, navrhovat specifická řešení nové krajiny a urbanistické struktury, která přinesou do území nový potenciál hospodářského, sociálního i kulturního rozvoje.	Viz čl (19) a dále kap. E. + F.

¹⁸ Aktualizace č. 1 PÚR ČR byla schválena usnesením vlády ČR č. 276 ze dne 15.04. 2015. Dále jen PÚR ČR.

2. Priority v oblasti hospodářského rozvoje

Priority územního plánování dle vydaných ZÚR KK	Vazba na priority územního plánování A-ZÚR KK (kap. A.)
2.1 budování odpovídající dopravní a technické infrastruktury - upřednostňování společných koridorů s cílem minimalizovat fragmentaci krajiny; realizace v souladu s promyšlenou etapizací	Viz čl. (10) a (11) a (12)
2.2 zlepšení podmínek pro kooperaci území s jinými oblastmi v ČR i v zahraničí, a to zkvalitněním veřejné infrastruktury, zejména dopravní;	viz čl. (2), (10), (11) a (16)
2.3 podpora center sídelní struktury v rozvojových oblastech a rozvojových osách s cílem zajistit pro jejich rozvoj dostatek zastavitelných i přestavbových ploch; spolupráce mezi urbánními a venkovskými prostory zkvalitněním veřejné infrastruktury, zejména dopravní, s akcentem na síť veřejné hromadné dopravy šetrné k životnímu prostředí	Viz čl. (2), (3), (4), (11), (12), (13) a (14)
2.4 vytváření územně technických podmínek pro stabilizaci perspektivních stávajících a lokalizaci nových významných průmyslových zón k udržení a zvyšování úrovně zaměstnanosti, a to pokud možno mimo chráněná území a mimo hodnotná území sídel	Viz čl. (3) a (6)
2.5 vytváření územně technických podmínek pro transformaci výrobní základny, její diversifikaci a rozvoj nových technologií	Zohledněno v rámci kap. B.
2.6 vytváření územně technických podmínek pro využití nových příležitostí, vzniklých ukončením těžby	Zohledněno v rámci kap. B.
2.7 vytváření územně technických podmínek pro rozvoj služeb, zejména v lázeňství, v cestovním ruchu, i v eko- a agroturistice	Viz čl. (7) a (8)
2.8 vytváření územně technických podmínek pro stabilizaci a rozvoj lázeňství zejména v tradičních centrech lázeňství	Viz čl. (7)
2.9 vytváření podmínek pro různé formy cestovního ruchu, zejména ve specifických oblastech se zvýšeným významem pro lázeňství, pro rekreaci a cestovní ruch a v oblastech s problémy hospodářského rozvoje a sociální soudržnosti, v území stabilizovat a nově navrhovat vhodné plochy pro tyto funkce a systém turistických tras a stezek různých typů (pěší, cyklistické, vodní, lyžařské, hipostezky)	viz čl. (4), (5), (8), (14), (15) a dále viz kap. D. II.4.
2.10 uvážené a koordinované využívání přírodních zdrojů - přírodních léčivých zdrojů, zdrojů přírodních minerálních vod a nerostných surovin obecně	viz čl. (9)
2.11 zlepšování podmínek pro udržitelný rozvoj zejména ve specifických oblastech s problémy hospodářského rozvoje a sociální soudržnosti	viz čl. (5)
2.12 vytváření podmínek pro přizpůsobování zemědělství a lesnictví místním specifickým	Nezahrnuto, nelze aplikovat prostřednictvím nástrojů územního plánování.
2.13 vytváření územně technických podmínek pro efektivní využití nerostného bohatství kraje; v územích, kde bude probíhat, omezit vliv důsledků těžby na životní, přírodní a kulturní prostředí a střety s dalšími funkcemi a hodnotami území (např. s podmínkami pro lázeňství, turistický ruch, rekreaci)	Viz čl. (9)

3. Priority v oblasti ochrany životního prostředí

Priority územního plánování dle vydaných ZÚR KK	Vazba na priority územního plánování A-ZÚR KK (kap. A.)
3.1 hospodárné využívání zastavěného území (např. využití brownfields všech typů)	Viz čl. (3) a (6)
3.2 důsledná ochrana nezastavěného území - ochrana přírody a krajiny před nadměrnou zátěží novou výstavbou a turistickým ruchem, a to i v územích intenzivní urbanizace (v rozvojových oblastech a osách),	Viz čl. (3), (18) a (19)

Priority územního plánování dle vydaných ZÚR KK	Vazba na priority územního plánování A-ZÚR KK (kap. A.)
kde je třeba zachovávat a vytvářet podmínky pro územní systémy ekologické stability, pro vznik veřejně přístupných pásů zeleně, které umožní rekreační využívání krajiny a zachování jejích reprodukčních schopností; přitom jako významný přírodní prvek chránit a nově navrhovat lesní porosty	
3.3 vytváření podmínek pro preventivní ochranu před potenciálními riziky a přírodními katastrofami (zvyšování retenčních schopností krajiny: návrh protierozních opatření, omezení umístování zastavitelných ploch do záplavových území na nezbytné minimum, návrh opatření protipovodňové ochrany a ploch potřebných k rozlívům povodní, apod.)	Viz čl.(21)
3.4 využívání krajiny v souladu s ochranou krajinného rázu a s cílovými charakteristikami krajiny – důsledným vyhodnocením záměrů dle zák. č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí v platném znění, resp. zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění, ale i zák. č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon) v platném znění	Částečně zohledněno v čl. (19) a dále v kap. E. a F. Ostatní nezařazeno, prostý odkaz na uplatňování postupů podle zvláštních právních předpisů.
3.5 ochrana přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod	Viz čl (7)
3.6 ochrana a využití nerostných surovin	Viz čl. (9)
3.7 obnova území po ukončované těžbě hnědého uhlí	Zohledněno v kap. B. + C.
3.8 vytváření podmínek pro ekologické zemědělství a pro využívání obnovitelných zdrojů energií	Regulace vymezení ploch pro OZE, resp. větrné elektrárny, je obsahem kap. F.

Z provedeného rozboru je patrné, že aktualizované znění priorit územního plánování kraje zohledňuje všechny priority vydaných ZÚR KK, které lze uplatňovat nástroji územního plánování. Hlavní část úprav spočívá především v „očištění textu“ od zaváděcích nebo nejasných formulací. Vypuštěny jsou pouze priority, které přesahují kompetence nástrojů územního plánování, stanovené stavebním zákonem. Formálně podstatnou úpravou je zrušení rozdělení priorit dle jednotlivých pilířů udržitelného rozvoje. Důvodem této úpravy je skutečnost, že převážná část priorit různým způsobem a s různou mírou intenzity ovlivňuje zpravidla dva nebo i všechny tři pilíře udržitelného rozvoje.

V odůvodnění jednotlivých článků výroku jsou z převážné části ponechány údaje převzaté z 2. aktualizace ÚAP KK v r. 2013, případně z podkladů ČSÚ. Hlavním důvodem je skutečnost, že řada sledovaných údajů za jednotlivé obce je aktualizována pouze v periodě 10ti let rámci Sčítání lidu domů a bytů a dále také změny v metodice výpočtu daného ukazatele (nezaměstnanost). Pokud jsou v některých pasážích použity novější údaje, je vždy uveden jejich konkrétní zdroj.

VĚCNÉ ODŮVODNĚNÍ

Článek (2)

Struktura osídlení Karlovarského kraje je charakterizována existencí tří významných center – nadregionálního s přesahem mimo Karlovarský kraj (Karlovy Vary) a dvou regionálních center (Cheb a Sokolov). Strukturu osídlení kraje je možno charakterizovat jako polycentrickou, jejíž jádro tvoří centrální část kraje ovlivňovaná Karlovými Vary a Sokolovem, jež má dopad na celé území Karlovarského kraje. Nejvýznamnějšími rozvojovými směry z jádrové části kraje jsou směry Cheb – Marktredwitz (SRN); Cheb – Aš – Selb (SRN); Ostrov – Stráž nad Ohří – (Ústecký kraj); Ostrov – Jáchymov – Oberwiesenthal (SRN), resp.

Ostrov – Pernink – Johannegeorgenstadt (SRN). Tyto rozvojové směry byly respektovány při návrhu rozvojových os v rámci této 1. aktualizace ZÚR Karlovarského kraje.

Další rozvoj této polycentrické sídelní struktury je nutné koncentrovat do několika území Karlovarského kraje:

- Rozvoj polycentrické sídelní struktury s podporou rozvojových aktivit a kooperačních vazeb velkých měst a ostatních sídelních center v pásu koncentrovaného osídlení mezi Ostrovem, Karlovými Vary, Novou Rolí, Chodovem¹⁹, Habartovem, Sokolovem, Kynšperkem nad Ohří a Chebem.

Jedná se o hospodářsky nejsilnější část Karlovarského kraje, většina z uvedených obcí je hodnocena dle indikátorů pro popis stavu pilíře hospodářského rozvoje pozitivně (dobrý stav, výborný stav) a zejména Karlovy Vary (míra nezaměstnanosti 8,4 %), Sokolov a Cheb (míra nezaměstnanosti 9,8 %) poskytují pracovní místa širokému okolí a mají podprůměrnou míru nezaměstnanosti oproti hodnotě Karlovarského kraje (10,4 %²⁰). Nově zveřejňovaný údaj MPSV (od r. 2013) „podíl nezaměstnaných osob – dosažitelných“ udává k 31.12. 2016 pro tato města hodnoty²¹ 5,14 % (Karlovy Vary), 7,66 % (Sokolov) a 4,15% (Cheb). V Karlových Varech na 100 ekonomicky aktivních připadá i přes 8,4% nezaměstnanost 101 obsazených pracovních míst. V tomto území se nacházejí také 4 nejvýznamnější zaměstnavatelé v kraji s počtem zaměstnanců vyšším než 1000 (Sokolovská uhelná, a.s., Karlovarská krajská nemocnice, a.s., WITTE Nejdek, spol. s r.o., Karlovarský porcelán, a.s.).

- Druhým významným pásem osídlení, v němž je nutné rozvoj sídelní struktury navázat na rozvojové aktivity a kooperační vazby velkých měst a ostatních sídelních center je pás obcí Aš – Cheb – Mariánské Lázně s přesahem do území Plzeňského kraje. Jedná se o hospodářsky druhou nejsilnější oblast kraje. Z hlediska nezaměstnanosti se jedná o stabilnější oblast než výše popisovaný pás území mezi Ostrovem a Chebem. Nejnižší míru nezaměstnanosti vykazují Mariánské Lázně (6,5 %), dále Aš (7,6 %) a Cheb (9,8 %). Tento stav potvrzují také údaje MPSV o podílu nezaměstnaných osob k 31.12. 2016 – Mariánské Lázně (2,29 %), Aš (3,50 %) a Cheb 4,15 %). Význam oblasti je umocněn dobrou dopravní dostupností jak v rámci kraje silnicemi I/64 – D6 – I/21 (54 km dlouhá trasa Aš – Mariánské Lázně trvá cca 42 min.) s návazností na D5 na území Plzeňského kraje, tak z hlediska přilehlého území SRN (dálnice D6, silnice I/64).
- Rozvoj sídelní struktury kraje je nutno opřít také o rozvoj přeshraničních vazeb. Nejvýznamnější jsou směry Aš – Selb (I/64) a Cheb – Marktredwitz (D6 – E48). Tyto směry jsou významné z důvodu vyjížděky obyvatel za zaměstnáním na území SRN. Z Aše vyjíždí do zaměstnání na území jiného státu 153 obyvatel, což tvoří 17 % všech vyjíždějících. Z Chebu vyjíždí do zaměstnání na území jiného státu 304 obyvatel a jedná se o 19 % všech vyjíždějících. Existuje oprávněný předpoklad, že se jedná o vyjížděku na území SRN. Dopravní dostupnost Aš – Selb je 15 min., v Selbu žije cca 16 tisíc obyvatel a je zde zhruba 7% nezaměstnanost. Dopravní dostupnost Cheb – Marktredwitz je 27 min., v Marktredwitzu žije 18 tisíc obyvatel a je zde zhruba 6% nezaměstnanost.

Tyto hospodářsky silné oblasti mohou být zároveň zdrojem rozvojových impulsů pro sousedící hospodářsky nebo demograficky oslabené části území kraje. Jedná se buď o území vnějších periferií (Nejdek, Kraslice, Rotava) v oblasti s kvalitními podmínkami životního prostředí, kde je možno další rozvoj funkcí těchto sídel navázat na rekreaci a cestovní ruch, nebo o území vnitřních periferií (Horní Slavkov, Teplá, Toužim, Žlutice, Bochov), u

¹⁹ Chodov ve správním obvodu ORP Sokolov.

²⁰ Aktuální k 31. 12. 2011.

²¹ ČSÚ – Veřejná databáze (2017)

nichž je (až na výjimku města Teplá) rozvojový potenciál možno navázat na dobrou dopravní dostupnost.

Dle § 19, odst. 1, písm. i) stavebního zákona je úkolem územního plánování „stanovit podmínky pro obnovu a rozvoj sídelní struktury“. Prioritou územního plánování Karlovarského kraje v čl. 2 budou stanoveny podmínky pro rozvoj sídelní struktury Karlovarského kraje. Přímo to navazuje také na čl. 18 republikových priorit územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území platné PÚR ČR, dle níž je nutné podporovat polycentrický rozvoj sídelní struktury a vytvářet předpoklady pro posílení partnerství mezi městskými a venkovskými oblastmi.

Zároveň je podpora polycentrické sídelní struktury vyjádřena v evropských dokumentech se vztahem k územnímu rozvoji (*Územní agenda Evropské unie 2020, Lipská charta o udržitelných evropských městech, Společná strategie územního rozvoje států V4+2* atd.). Základní myšlenkou evropských urbánních politik je posílení měst jakožto jader střediskových systémů. Města a navazující venkovský prostor tvoří územní jednotky propojené vzájemnými vztahy a souvislostmi, jejichž rozvoj je jednou z hlavních podmínek vyváženého rozvoje osídlení.

Článek (3)

Ochrana nezastavěného území resp. volné krajiny je jedním ze základních cílů územního plánování. Změna priority je v podstatě jejím upřesněním a konkretizací ve vztahu k ochraně volné krajiny. Nově je zdůrazněna potřeba zachování průchodnosti území pro člověka a pro biotu obecně. V evropském kontextu zdůrazňují potřebu řešení „nekontrolovatelného rozpínání sídel“ resp. důležitost udržení „kompaktnosti sídel jako předpoklad efektivního využívání zdrojů“ dokumenty „Územní agenda Evropské unie 2020“ a „Lipská charta o udržitelných městech“. Akcent na efektivní využívání zastavěného území a ochranu krajiny je také zcela v souladu s věcně souvisejícími republikovými prioritami územního plánování dle PÚR ČR, obsaženými v člancích (14), (19), (20) a (20a) a to ve vztahu k:

- zachování rázu urbanistické struktury území, struktury osídlení a jedinečné kulturní krajiny včetně zachování jejích stěžejních kulturních, přírodních a užitných hodnot (čl. 14);
- vytváření předpokladů pro polyfunkční využívání opuštěných areálů a ploch (brown-fields), pro hospodárné využívání zastavěného území podporou přestaveb, revitalizací a sanací území a zajištění ochrany nezastavěného území s cílem omezení negativních důsledků suburbanizace na udržitelný rozvoj území (č. 19);
- umístování rozvojových záměrů, které mohou významně ovlivnit charakter krajiny do co nejméně konfliktních lokalit a vytváření podmínek pro ochranu krajiny s ohledem na typy krajin a jejich cílové charakteristiky (čl. 20).

Neregulovaný územní rozvoj sídel je spojen s rizikem extenzivního růstu sídel do volné krajiny a narušením prostupnosti krajiny a jejích hodnot. Narůstá tlak na údržbu, obnovu a výstavbu veřejné infrastruktury a občanské vybavenosti. Obyvatelé se přesunují z měst do menších obcí, které nemají adekvátně připravenou infrastrukturu a vybavenost tak, aby zvládly nárůst počtu obyvatel v obcích.

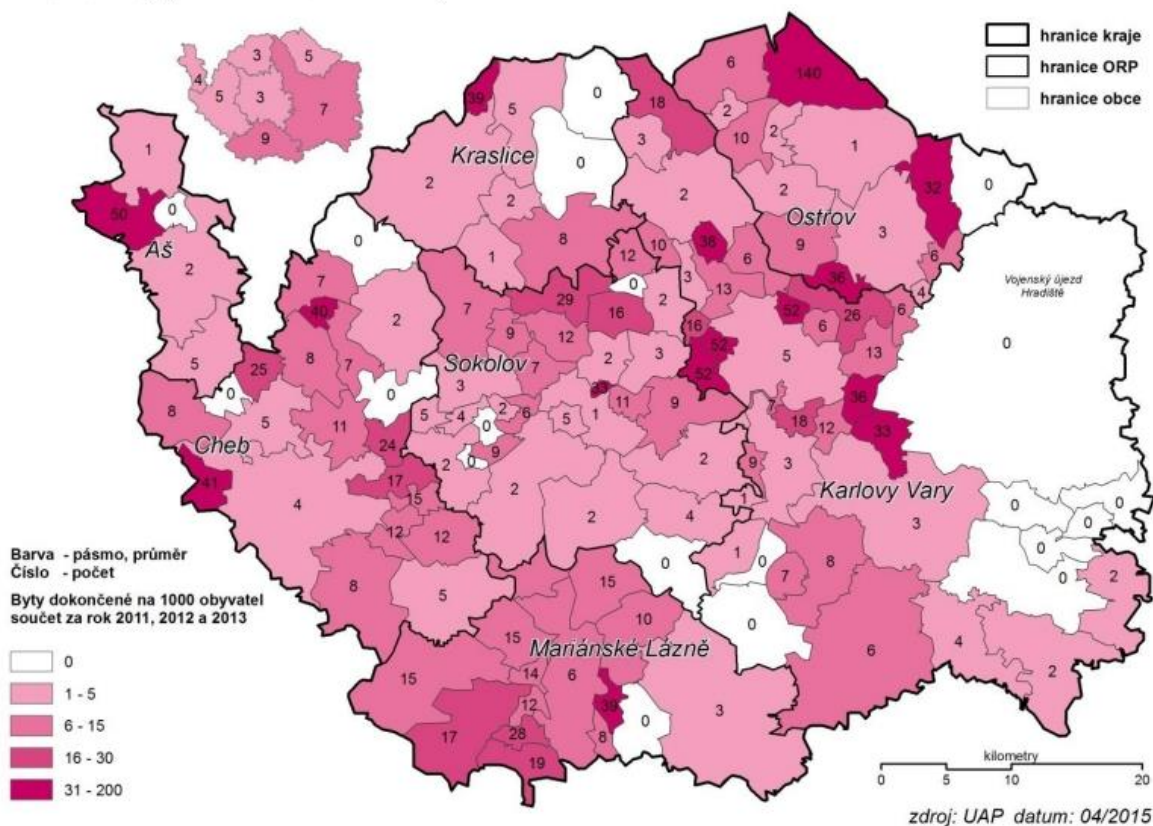
Rezidenční suburbanizace uplatňuje zejména v menších obcích s kvalitním obytným prostředím a dobrou dopravní dostupností nejbližšího významného („zdrojového“) centra osídlení (Karlovy Vary, Sokolov, Cheb, Ostrov, Aš, Mariánské Lázně). Za období 2001 – 2011²² vykazuje nejvyšší dynamiku tohoto procesu obec Jenišov, kde došlo k nejvyššímu nárůstu podílu zastavěných ploch na výměře obce v celém Karlovarském kraji. Ve stejném

²² Zde i dále dle údajů SLBD 2011.

období vykazuje tato obec také nejvyšší přírůstek počtu obyvatel stěhováním, nejvyšší počet dokončených rodinných domů na 1000 obyvatel středního stavu v období 2001 – 2011 a druhý nejvyšší počet bytů. Zdrojovým centrem osídlení v případě Jenišova jsou Karlovy Vary. Mezi další obce, v nichž probíhají suburbanizační procesy, jež je možno charakterizovat vysokým přírůstkem počtu obyvatel migrací a počtem dokončených bytů, resp. rodinných domů, patří obce Pomezí nad Ohří (zdrojovým centrem osídlení je Cheb), Krásný Les (Ostrov), Valy (Mariánské Lázně), Smolné Pece (Chodov²³ a Karlovy Vary), Hájek (Karlovy Vary, Ostrov), Andělská Hora (Karlovy Vary), Mírová (Karlovy Vary) a Černava (Chodov¹⁵). Pokračování tohoto trendu indikují také ÚAP KK 2015, kdy nejvyšší přírůstek dokončených bytů v přepočtu na 1000 obyvatel za období 2011 – 2013 vykazuje většina z výše uvedených obcí (viz obrázky na následující stránce) a zároveň v rámci SWOT analýzy tématu „Bydlení“ uvádějí jako možné hrozby dalšího vývoje překotnou výstavbu rodinných domů v zázemí velkých měst a zaostávání odpovídajícího rozvoje občanské vybavenosti.

Kromě vzniku nových obytných zón („rezidenční suburbanizace“) vznikají tímto procesem nové lokality určené pro rodinnou rekreaci, které často charakterem objektů a vybaveností odpovídají nárokům tzv. druhého bydlení a dále zóny výrobních skladových areálů, příp. areály komerční občanské vybavenosti („komerční suburbanizace“).

obrázek 69 - Byty dokončené na 1000 obyvatel

Pro omezení rizik spojených s komerční suburbanizací je nutno preferovat rozvoj na nezastavěných plochách a plochách určených k asanaci, a rozvoj změnou využití objektů a areálů původní zástavby.

Významným nástrojem pro omezování důsledků komerční suburbanizace je zohlednění vzájemných potřeb rozvoje velkých měst a obcí jejich zázemí především ve sféře občanské vybavenosti. Ačkoliv tento aspekt není v rámci územního rozvoje zatím dostatečně

²³ Chodov ve správním obvodu ORP Karlovy Vary.

uplatňován, je nutné jej prosazovat jako účinný nástroj pro naplňování úkolů územního plánování ve smyslu § 19 odst. 1 písm i) a m) stavebního zákona.

Článek (4)

Nabídka kvalitního bydlení patří k základním stabilizačním podmínkám každého sídla. Výstavba monofunkčních obytných zón bez odpovídající veřejné infrastruktury a vazeb na původní osídlení má za důsledek nadměrnou zátěž území nejen ve smyslu rozšiřování sídel do volné krajiny ale také jeho stávajících zařízení veřejné infrastruktury a tedy i pokles kvality života v dané obci nebo sídle.

Kromě prostředí, které daná lokalita poskytuje a standardu jednotlivých bytů ovlivňuje kvalitu života další aspekty jako je dostupnost a úroveň veřejné a komerční občanské vybavenosti, existence rekreačního zázemí a kapacita, resp. technický stav související dopravní a technické infrastruktury. Pro návrh této priority projektant vychází ze zjištění ÚAP KK 2013, potvrzených i v ÚAP KK 2015, které ve SWOT analýze v rámci tématu „Bydlení“ vyhodnocují tyto slabé stránky, resp. hrozby:

- vysoké průměrné stáří domovního fondu,
- nízké objemy a intenzita bytové výstavby,
- zaostávání výstavby občanské vybavenosti.

Z těchto důvodů návrh A-ZÚR KK formuluje tuto prioritu, jako jeden ze základních předpokladů vyváženosti územních podmínek udržitelného rozvoje. Realizace odpovídající veřejné infrastruktury současně s obytnou, příp. rekreační výstavbou je zároveň nejefektivnější z hlediska nároků na veřejné rozpočty.

Návrh A-ZÚR KK v tomto bodě naplňuje republikové priority čl. (27) až (30) PÚR ČR ve znění pořízované aktualizace č. 1 a ve vztahu k cílům a úkolům územního plánování ve dle ust. § 18, odst. 1 pak ust. písm. i) a j) odst. 1, § 19 stavebního zákona.

Článek (5)

Existence polycentrické sídelní struktury s hierarchicky uspořádanou soustavou sídel, kde přirozená centra osídlení plní vedle své sídelní funkce také pracovní a obslužnou funkci z hlediska občanské vybavenosti pro ostatní sídla v rámci své spádové oblasti, je jedním ze základních předpokladů udržitelného rozvoje území ve smyslu ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona. Zachování trvalého osídlení v malých obcích na celém území kraje má zásadní význam pro udržení charakteru kulturní krajiny.

Struktura osídlení Karlovarského kraje je charakterizována existencí tří významných center – nadregionálního (Karlovy Vary), s přesahem mimo Karlovarský kraj a dvou regionálních center (Cheb a Sokolov). Zejména mezi sídly Karlovy Vary a Sokolov existuje výrazná interakce v oboustranné dojíždě do zaměstnání, jež byla umocněna dobudováním kvalitního dopravního napojení (dálnice D6) zkracující časovou dostupnost obou center. Čtvrtým významným centrem osídlení je město Mariánské Lázně, jež tvoří silné mikroregionální centrum. To tvoří také města Aš a Ostrov, jejichž význam ve struktuře osídlení je i s ohledem na velikost a charakter jejich spádového území již nižší.

Z analýz provedených za účelem revize vymezení rozvojových oblastí, rozvojových os a specifických oblastí²⁴ vyplynulo, že oblasti s oslabenou sídelní strukturou se nacházejí v okrajových, řídkěji osídlených částech správních obvodů²⁵ ORP Karlovy Vary (sever, vý-

²⁴ Podrobněji viz kap. 9.B.1. tohoto Odůvodnění.

²⁵ Dále jen „SO“.

chod a jihovýchod), Sokolov (jih), Mariánské Lázně (východ), s převahou malých sídel, kde přirozená spádová střediska mají zpravidla charakter slabých mikroregionálních center (Nejdek, Horní Slavkov, Bochov, Žlutice, Teplá). Tato zjištění korespondují se závěry ÚAP KK 2013 i 2015 která jako území se zhoršeným stavem pilířů soudržnosti společenství obyvatel a hospodářského rozvoje identifikuje oblasti vnitřních a vnějších periferií v kraji – tedy celé území SO ORP Kraslice, východní část SO ORP Ostrov, severojižní pás obcí od severní hranice SO ORP Mariánské Lázně po hranice s Plzeňským krajem a podobně situovaný pás obcí na hranicích SO ORP Cheb a ORP Sokolov.

V těchto oblastech je nutné podporovat rozvojové aktivity spojené se vznikem nových pracovních příležitostí včetně případného využití přeshraničních vazeb v území s dobrou dopravní návazností na území SRN, resp. okolních krajů (obce v SO ORP Kraslice, ve východní části SO ORP Ostrov a Mariánské Lázně). Druhou oblastí, na které je žádoucí orientovat rozvojové aktivity je zkvalitnění veřejné infrastruktury s cílem zlepšit dostupnost území a zvýšit úroveň občanské vybavenosti.

Priorita, jejímž cílem je vytváření územních podmínek pro posílení vyváženosti územních podmínek udržitelného rozvoje z hlediska hospodářského a sociálního pilíře ve smyslu ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona, navazuje na čl. (16a), (17) a (18) platné PÚR ČR. Podpora osídlení v těchto demograficky a hospodářsky oslabených regionech je zároveň hlavním předpokladem pro zachování kulturní krajiny, v souladu s poslední větou čl. (14) republikových priorit pro zajištění udržitelného rozvoje území PÚR ČR.

Článek (6)

Věcně tato navazuje na předchozí článek, resp. zobecňuje tuto problematiku pro celé území kraje.

Podle základních socioekonomických charakteristik²⁶ patří Karlovarský kraj v kontextu ČR mezi demograficky a hospodářsky slabé regiony. V r. 2013 vykazoval KK nejnižší hrubý domácí produkt přepočtu na 1 obyvatele, nejnižší hrubou měsíční mzdu, nejvyšší záporné saldo migrace ze všech krajů ČR a nejnižší počet dokončených bytů (v přepočtu na 1000 obyv.) ze všech krajů ČR. Nepříznivé hodnoty vykazují dlouhodobé trendy vývoje těchto charakteristik. V období 2000 – 2013 klesl počet obyvatel cca o 1,2 %, přičemž podíl ekonomicky aktivních obyvatel²⁷ se snížil cca o 2,8%. Hrubé saldo migrace je od r. 2009 do r. 2013 opakovaně záporné. Podíl kraje na tvorbě hrubého domácího produktu (v přepočtu na 1 obyvatele) klesl z 85,1% v r. 2000 na 71,3% v r. 2013. Podíl zaměstnaných na celkovém počtu EAO ve sledovaném období víceméně stagnuje, podíl neumístěných uchazečů o zaměstnání (dle údajů úřadů práce) však stoupl z cca 6,1% na cca 9,5% všech EAO. Dle údajů MPSV vzrostla míra nezaměstnanosti ze 7,93% v r. 2004 na 9,33% v r. 2013, což je třetí nejvyšší hodnota v ČR (8,17 %). Klesá též bytová výstavba měřená počtem zahajovaných resp. dokončených bytů. Podle údajů z r. 2013²⁸ vykazuje Karlovarský kraj v celorepublikovém porovnání nejnižší hodnoty v počtu zahájených a dokončených bytů jak v absolutních číslech (630, resp. 430 bytů), tak v přepočtu na 1000 obyvatel (2,1 / 1,4). Tuto skutečnost reflektuje Usnesení vlády ČR ze dne 19. října 2015 č. 826, kterým byl Karlovarský kraj zařazen mezi tzv. strukturálně postižené regiony.

Na základě těchto skutečností je logické, že vytváření územních podmínek pro hospodářský rozvoj a vznik nových pracovních příležitostí je součástí krajských priorit územního plánování s cílem posílení především obou zmíněných pilířů udržitelného rozvoje.

²⁶ Statistická ročenka Karlovarského kraje 2014 (ČSÚ 2014)

²⁷ Dále jen EAO.

²⁸ ÚAP KK 2015

Karlovarský kraj s dlouhodobě významným zastoupením palivoenergetického komplexu (těžba hnědého uhlí, výroba elektrické energie) a těžby nerostných surovin obecně (keramické suroviny) disponuje značným rozsahem ploch dotčených nebo zcela přeměněných v důsledku těchto aktivit. Jejich postupná rekultivace a revitalizace je dlouhodobým trendem, který postupně vyvábí územní potenciál pro budoucí využití těchto ploch k jiným účelům. Tzv. brownfields se vyskytují také v ostatních částech kraje v podobě pozemků a nemovitostí, zpravidla uvnitř urbanizovaného území, které ztratily svoji funkci a využití, jsou opuštěné, často s ekologickou zátěží a se zdevastovanými výrobními či jinými objekty. K největším brownfields na území Karlovarského kraje²⁹ patří bývalé muniční sklady v Bochově (47 ha) a Novém Sedle (10,9 ha).

Zahrnutím této problematiky do priorit územního plánování kraje vytváří návrh A-ZÚR základní koncepční rámec pro prověřování návrhů na nové funkční využití těchto ploch. Zohledněním podmínek a požadavků okolního území při řešení nového využití výše uvedených ploch lze uplatňování této priority v územně plánovací činnosti chápat jako předpoklad pozitivního synergického efektu spočívajícího ve vytváření územních podmínek pro vznik nových pracovních příležitostí na straně jedné a zmírnění nároků na vznik nových zastavitelných území a rozrůstání sídel do okolní krajiny.

Takto komplexně formulovaná priorita územního plánování kraje reflektuje témata obsažená v čl. (16) až (20) republikových priorit platné PÚR ČR v kontextu úkolů územního plánování obsažených v § 19 odst. 1 písm h), i), j) a m) stavebního zákona.

Článek (7)

Lázeňský cestovní ruch se podílí zásadním způsobem na celkové návštěvnosti Karlovarského kraje. Z hlediska podílu zahraničních návštěvníků dosahuje kraj dlouhodobě druhých nejvyšších hodnot v rámci ČR, hned po hlavním městě Praze³⁰.

Podle ÚAP KK 2015 vzrostl podíl lázeňských hostů na celkovém počtu návštěvníků kraje z 44% v r. 2003 na 54,3% v r. 2012, v počtu přenocování došlo ve stejném období k nárůstu ze 74 na 80 %. Významnými trendy, které dokládají rostoucí význam lázeňství v kraji je celkový nárůst počtu hostů v období 2003 – 2014 o 160 % a počtu přenocování o 120 %.

Aktivity spojené s využíváním přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod jsou (vedle palivoenergetického komplexu a keramického průmyslu) zároveň významnou součástí jeho hospodářské základny. Na území kraje se nachází pět měst se statutem lázeňského místa³¹ (Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně, Jáchymov, Lázně Kynžvart), přičemž první tři jmenovaná místa jsou součástí tzv. „lázeňského trojúhelníku“, lázní s mezinárodním významem, s převahou zahraničních návštěvníků. Lázeňství a s ním spojené činnosti (pohostinství, ubytování) představují zároveň významnou nabídku pracovních příležitostí pro uvedená města a jejich spádové území. Dosud nevyužitý potenciál představují zdroje přírodních minerálních vod zejména v jihozápadní části Slavkovského lesa (Prameny, Mnichov, Teplá).

Základním předpokladem udržení konkurenceschopnosti kraje v oblasti lázeňství je další rozvoj lázeňských míst orientovaný jednak na zvyšování standardu nabízených služeb a zároveň také na rozšiřování nabídky doplňkových (zejména) volnočasových aktivit využívajících ostatní atraktivitu cestovního ruchu na území kraje (např. poznávací turistika, sport a rekreace). Priorita formulovaná v čl. (7) zároveň specifikuje hlavní limity veškerých

²⁹ Dle seznamu brownfields v Karlovarském kraji – www.risy.cz.

³⁰ Statistická ročenka Karlovarského kraje 2014 (ČSÚ 2014).

³¹ § 2 odst. 4 zák. č. 164/2001 Sb., lázeňský zákon, ve znění pozdějších předpisů.

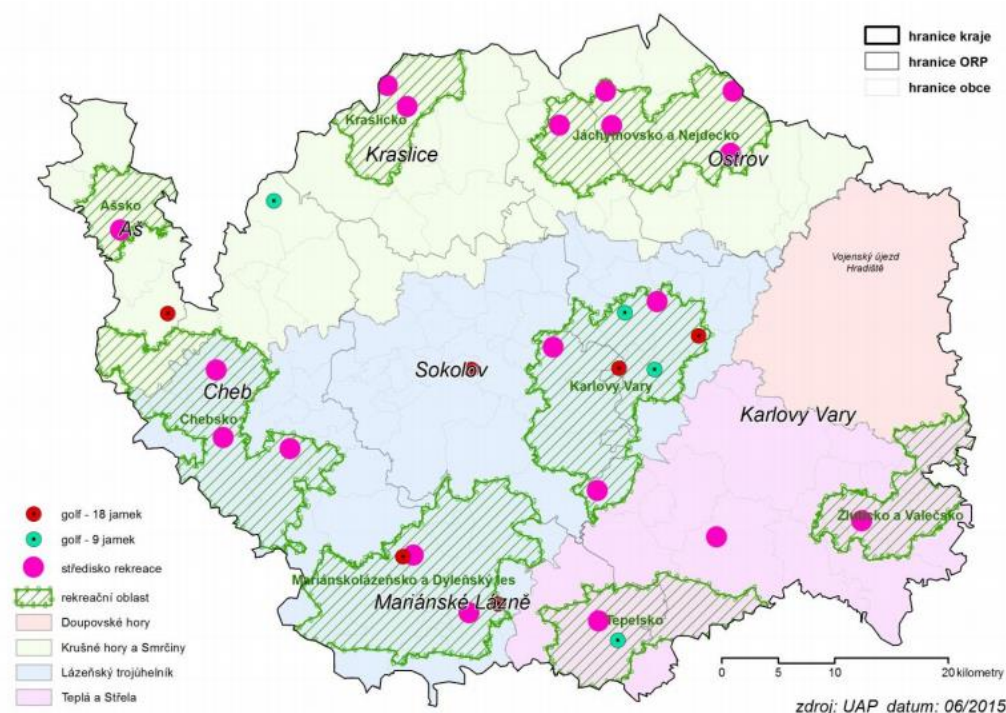
rozvojových záměrů, zejména pokud budou spojeny s požadavky na změnu využití území, kterými jsou důsledná ochrana přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod v rámci území stanovených ochranných pásem a dále veškerých vlastností a hodnot (přírodních, kulturně historických, urbanistických, architektonických) utvářejících charakter území lázeňského místa a jeho okolí. Ve vztahu k republikovým prioritám naplňuje tato priorita čl. (14) PÚR ČR, který akcentuje ochranu zmíněných hodnot ve veřejném zájmu v provázanosti „...s potřebami ekonomického a sociálního rozvoje v souladu s principy udržitelného rozvoje“ ve smyslu ust. § 18 odst. 1 a 2 stavebního zákona. S ohledem na skutečnost, že lázeňství a poskytování s tím spojených služeb je provozováno na komerčním základě sleduje návrh této priority dosažení souladu veřejných a soukromých zájmů v kontextu ust. § 18 odst. 2., stavebního zákona, přičemž veřejným zájmem je především zmíněná ochrana vlastností a hodnot těchto území podle zvláštních předpisů³².

Uplatňování této priority, resp. zásad v ní obsažených vytváří základní rámec pro usměrňování rozvojových aktivit s vazbou na lázeňství v kontextu úkolů územního plánování dle ust. § 19 odst. 1., písm. e), j) a m) stavebního zákona v rámci navazujících nástrojů územního plánování (ÚPD obcí, rozhodování o území).

Článek (8)

Územní rozmístění hlavních rekreačních oblastí Karlovarského kraje ukazuje obrázek níže, převzatý z ÚAP KK 2015:

obrázek 70 - Rekreační oblasti

Potenciál rekreace a cestovního ruchu Karlovarského kraje spočívá vedle lázeňství ve značném množství přírodních a kulturně historických hodnot. Rekreačně nejvyužívanější oblastí je masiv Krušných hor s výbornými podmínkami především pro zimní rekreaci s řadou

³² Zejména zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zák. č. 164/2001 Sb., lázeňský zákon, zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

exitujících, resp. rozvojových sportovně rekreačních areálů³³ a potenciálem dosud nedostatečně využitých přeshraničních vazeb na rekreační centra na německé straně území (Klingenthal, Johannegeorgenstadt, Kurort Oberwiesenthal). Nedostatečně je dosud využit přírodní potenciál masivů Slavkovského lesa a Českého lesa (vhodný zejména pro tzv. měkké formy cestovního ruchu – pěší turistiku, cykloturistiku, agroturistiku) z důvodu slabé sídelní struktury a špatné dostupnosti zejména z rozvojových oblastí ostatních částí ČR (Plzeň, Praha, západní část Ústeckého kraje). Letní rekreace u vody se koncentruje do prostorů kolem vodních nádrží a ploch, jejichž statut umožňuje rekreační využití (Skalka, Jesenice, Michal). Pro rozvoj vodácké turistiky jsou příhodné atraktivní úseky Ohře ve východní části kraje. Významný potenciál pro rozvoj rekreace a cestovního ruchu je spojený s postupně napouštěnou vodní nádrží v prostoru bývalého lomu Medard na Sokolovsku. Oblastmi s významným uplatněním individuální rekreace jsou zejména Kraslicko a jihovýchod území cca mezi Bečovem n. Teplou a Valčí.

Návrh A-ZÚR KK v tomto článku sleduje především synergický efekt rozvoje spočívající v koordinaci a propojování rozvojových aktivit založených na využívání jednotlivých atraktivit cestovního ruchu jak vzájemně, tak ve vazbě na rozvinutý segment lázeňství a balneologie (viz výše - čl. (7)). ZÚR KK tímto způsobem reflektují „Program rozvoje Karlovarského kraje na období 2014 – 2020“³⁴, který jako jedno z opatření doporučuje integraci jednotlivých forem cestovního ruchu v kraji, kdy aktivity realizované v rámci tohoto opatření by měly přispět k větší provázanosti jednotlivých produktů a aktérů, kteří dnes v kraji působí izolovaně a nevyužívají výhod ze vzájemné spolupráce. Ve vazbě na rozbor udržitelného rozvoje území (ÚAP KK 2015) tak v této prioritě návrh A-ZÚR KK integruje řešení několika silných a slabých stránek, resp. příležitostí a hrozeb ze SWOT analýzy tématu rekreace, jako jsou :

Silné stránky	Slabé stránky
<ul style="list-style-type: none"> vysoká kvalita přírodního prostředí mimo těžební a silně urbanizované oblasti 	<ul style="list-style-type: none"> malé rekreační využití venkovských oblastí
<ul style="list-style-type: none"> množství lyžařských středisek 	<ul style="list-style-type: none"> převažující sezónnost využití rekreačních kapacit (lyžařská střediska)
<ul style="list-style-type: none"> vysoký počet kulturních a historických památek 	
<ul style="list-style-type: none"> individuální rekreace ve venkovských sídlech 	

Příležitosti	Hrozby
<ul style="list-style-type: none"> další rozvoj sportovně rekreační infrastruktury 	<ul style="list-style-type: none"> nedostatečné tempo rozvoje cestovního ruchu mimo lázeňské oblasti (Ašsko, Kraslicko, Tepelsko, Žluticko).
<ul style="list-style-type: none"> prohloubení přeshraničních rekreačních vazeb v cestovním ruchu 	
<ul style="list-style-type: none"> vzájemná kooperace jednotlivých sektorových částí cestovního ruchu (zimní sporty (lázeňství) 	

Uplatňování této priority vytváří základní rámec pro rozvojové aktivity a záměry prezentované v následujících kapitolách ZÚR KK, které podle svého charakteru mohou, při respektování ochrany vlastností a hodnot tohoto území podle zvláštních předpisů, přispívat ke vzniku nových pracovních příležitostí (hlavně sezónních) a nepřímo i ke stabilizaci osídlení. Z hlediska republikových priorit územního plánování návrh této priority koresponduje s čl. (14) a čl. (20) PÚR ČR ve znění aktualizace č. 1. Zákonné zmocnění pro její návrh a uplat-

³³ Viz kap. D.I.2. výrokové části A-ZÚR KK.

³⁴ Cassia Development & Consulting s.r.o. (06/2012).

ňování lze odvodit z ust. § 18 odst. 1, § 19, odst. 1, písm e) a m) a § 36 odst. 1 stavebního zákona.

Článek (9)

Nerostné suroviny vytvářejí potenciál pro vznik pracovních míst v Karlovarském kraji – mají tedy velký význam pro zaměstnanost a hospodářskou základnu kraje. Hlavní ložiska nerostných surovin na území Karlovarského kraje se nacházejí:

- v případě hnědého uhlí – nejvýznamnější část zásob se nachází v Sokolovské pánvi (druhé největší nahromadění zásob hnědého uhlí v ČR), další ložiska se nacházejí v Chebské pánvi,
- v případě keramických surovin (kaolin, jíly, cihlářské suroviny) – území KK je nejvýznamnější oblastí s ložisky kaolinů v ČR, ložiska se rozkládají v chodovsko-starorolské, karlovarsko-otovické a hroznětínské oblasti Sokolovské pánve, cihlářské suroviny se nacházejí v podkrušnohorské pánvi a na Žluticku.

Na území Karlovarského kraje se v současné době³⁵ nachází 200 výhradních ložisek nerostných surovin, 64 chráněných ložiskových území, 63 dobývacích prostorů, což zabírá celkově území 26 887 ha (8,1 % území kraje)³⁶. Ochrana ložisek nerostných surovin má nadmístní význam především v centrální části sokolovské pánve (severní část SO ORP Sokolov a severozápadní část SO ORP Karlovy Vary) a dále v Chebské pánvi (střední a severní část SO ORP Cheb) s výskytem plošně rozsáhlých ložisek hnědého uhlí, kaolínu a keramických, resp. žáruvzdorných jílu.

Těžba těchto surovin má celokrajský význam z hlediska zaměstnanosti zejména proto, že významně ovlivňuje zaměstnanost navazujících provozů v oblasti energetiky zpracovatelském průmyslu. S ohledem na míru nezaměstnanosti³⁷, která dle údajů MPSV k 31.12. 2016 jak za kraj jako celek (5,45 %), tak ve správních obvodech ORP Karlovy Vary (5,1 %), Sokolov (7,5 %) a Cheb (4,0 %) stále přesahuje republikový průměr (5,19%) lze dovodit, že případný útlum aktivit spojených s využíváním zdrojů nerostných surovin by měl na tento stav výrazně negativní dopad.

Články (10) až (13)

Priority formulované v uvedených člancích se souhrnně týkají problematiky dopravy, přičemž jednotlivá témata spolu bezprostředně souvisí nebo se částečně překrývají. Z tohoto důvodu je jejich odůvodnění formulováno společně jako souhrnný text.

Potřeba zkvalitnění dopravní infrastruktury se týká jak vzájemného propojení přirozených středisek osídlení v polycentrické sídelní struktuře, tak dopravní obslužnosti v rámci těchto center a jejich spádového území. Doprava je nositelem důležitých funkčních vazeb v území, ať už se jedná o transport materiálu nebo lidí. V souvislosti s dopravní obsluhou center a přilehlého území je nutné též vytvářet podmínky pro hromadnou dopravu, vzhledem k zátěži složek životního prostředí, jehož zdrojem je automobilová doprava.

Geograficky je Karlovarský kraj periferním (okrajovým) územím ČR a významnou část jeho hranice tvoří státní hranice s Německem (Svobodný stát Sasko, Svobodný stát Bavorsko). Pro jeho hospodářský a sociální rozvoj je proto nezbytnou podmínkou napojení

³⁵ Údaj dle datových vrstev ÚAP KK (02/2017).

³⁶ Zdroj: ÚAP KK 2013.

³⁷ Dle údajů MPSV ČR (ČSÚ 2014).

na nadřazenou silniční a železniční síť republikového a mezinárodního významu jak v rámci ČR tak přilehlého území Německa. V případě silniční dopravy páteřní síť představují vedle dosud dokončených úseků dálnice D6 a navazující silnice I/6 v relaci (Praha) – Karlovy Vary – Cheb – státní hranice ČR/SRN (- Bayreuth) ještě silnice I/13, zajišťující dopravní vazby s Ústeckým krajem (Karlovy Vary – Ostrov - Klášterec n. O. – Chomutov – Teplice – Ústí n. L.) a silnice I/20 Karlovy Vary – Bečov n. Teplou – Toužim (– Plzeň). Železniční kostru Karlovarského kraje tvoří tratě č. 170 a 179 v trase (Praha – Plzeň) – Mariánské Lázně – Cheb – Pomezí - (SRN Marktredwitz), která je součástí III. tranzitního železničního koridoru a celostátní trať č.140 (Chomutov) - Karlovy Vary - Cheb. Styčným bodem obou tras je železniční uzel Cheb. Tyto tratě jsou zahrnuty do tzv. Transevropské železniční sítě.

Periferní aspekt Karlovarského kraje ve vztahu k vnitrozemí ČR zesilují jednak složité terénní podmínky na styku s Ústeckým krajem (morfologicky a geologicky obtížně přístupné území na kontaktu horských masivů Krušných hor a Doupovských hor s řadou unikátních přírodních hodnot) a poměrně rozsáhlé území tzv. „vnitřní periférie“ – tj. sídelně a hospodářsky oslabené území na styku přilehlých částí Karlovarského, Plzeňského, Ústeckého a Středočeského kraje.

V důsledku těchto skutečností je napojení kraje (s výjimkou koncového úseku dálnice D6 Cheb – severozápad) na nadřazenou silniční síť Německa (A93) víceméně vyřešeno. Pro jeho další posílení obsahuje A-ZÚR KK návrh dalšího propojení v ose Aš – Selb. Propojení kraje s vnitrozemím ČR dosud nemá charakter kapacitních komunikací. ZÚR KK, jakož i ÚPD sousedních krajů sice vymezují koridory pro dopravní stavby (dálnice D6, silnice I/13, I/20), jejich realizace však z výše uvedených důvodů není dokončena nebo je sledována až v dlouhodobějším výhledu. Z tohoto důvodu čl. (10) priorit konkretizuje požadavek na dokončení realizace kapacitního propojení s metropolitní rozvojovou oblastí OB 1 Praha prostřednictvím dálnice D6.

Na tuto problematiku bezprostředně navazuje prioritní čl. (11), která vedle propojení území kraje s okolním územím (kraje Plzeňský, Ústecký, Středočeský, přilehlé území Německa) zahrnuje zkvalitnění dopravního propojení správních a sídelních center na území kraje s krajským městem. Zahrnuje tedy vedle páteřní komunikační sítě nezbytný rozvoj na úrovni silnic II. a III. třídy a regionálních železničních tratí jako jednu z podmínek funkčnosti hierarchické sídelní struktury a vzájemných kooperačních vazeb jednotlivých sídel v oblasti pracovních příležitostí, bydlení a občanské vybavenosti.

Obě výše uvedené priority jsou v souladu s Programem rozvoje Karlovarského kraje 2014 – 2020, který v rámci prioritní oblasti 5. „Doprava“ stanovuje jako hlavní cíl snížení periferiality kraje jako celku, zlepšení jeho dopravní dostupnosti a obslužnosti periferních lokalit v rámci kraje. V PÚR ČR jsou obdobně v článku (27) vysloveny požadavky na zkvalitnění dopravní dostupnosti obcí, které jsou přirozenými regionálními centry, a na vytvoření výkonné integrované sítě všech druhů dopravy, protože mobilita a dostupnost jsou klíčovými předpoklady hospodářského rozvoje.

Dalším aspektem rozvoje silniční sítě je odstraňování dopravních zásad na silničních tazích nadmístního významu, které vyvolávají zpomalování dopravy a ohrožují bezpečnost účastníků silničního provozu zejména v obytném a rekreačním území sídel, na který se zaměřuje čl. (12). Územní rozsah těchto závad nemusí mít vždy nadmístní charakter a případné vymezení nezbytných ploch proto zůstává v kompetenci územních plánů obcí. Nadmístní význam této problematiky se odvozuje vždy od dopravního významu příslušné silnice. Návrh A-ZÚR KK přebírá v tomto ohledu pojetí zařazené platnou Konceptí dopravy silniční sítě v Karlovarském kraji³⁸, která nadmístní význam přiřazuje rychlostní silnici D6, silnicím I. třídy (tzv. nadřazená silniční síť) a dále silnicím II. a III. třídy, resp. jejich dílčím úsekům, zařazeným touto konceptí do tzv. „páteřní sítě“, s funkcí zajišťování regionálních (vnitrokrajských) přepravních vztahů. Obsahově tato prioritní navazuje na druhou část čl. (24) republi-

³⁸ Schválena usnesením Zastupitelstva kraje č. ZK/264/09/12 ze dne 13.09. 2012.

kových priorit PÚR ČR neboť její uplatňování vytváří koncepční rámec pro vytváření podmínek zaměřených na „...zvýšování bezpečnosti a plynulosti dopravy, ochrany a bezpečnosti obyvatelstva...“.

Vznik systému integrované hromadné dopravy a jeho následný rozvoj, resp. vytváření územních podmínek pro tento rozvoj, kterému je věnován čl. (13) má význam a opodstatnění v největších městech, městských aglomeracích včetně obcí či měst v jejich přirozeném spádovém území neboť představuje ekonomicky nejefektivnější a ekologicky nejšetrnější způsob přepravy velkého množství obyvatel při dojížděcí do škol a do zaměstnání, příp. za úřady a službami, lokalizovanými v přirozených centrech osídlení. V současnosti jsou do systému integrované dopravy osob v Karlovarském kraji zahrnuty linky městské hromadné dopravy velkých měst, autobusy příměstské linkové dopravy a všechny osobní a spěšné vlaky na celostátních i regionálních tratích.

Kromě absolutního počtu obyvatel sídelního centra (největší města v kraji dle počtu obyvatel³⁹ – Karlovy Vary 49 046, Cheb 32 394 Sokolov 23 546, Ostrov 16 949, Chodov⁴⁰ 13 671, Mariánské Lázně 13 042 a Aš 13 227) je důležitý také rozsah, dostupnost a hustota osídlení jeho spádového území, zejména pak obcí a měst, které jsou zdrojem a cílem těchto přepravních proudů. Podle těchto kritérií lze identifikovat v Karlovarském kraji oblasti, ve kterých je žádoucí vytváření územních podmínek pro další rozvoj integrované hromadné dopravy:

- Karlovy Vary – Sokolov – Chodov s přesahem ve směrech na Nejdek a Ostrov,
- Cheb a Františkovy Lázně včetně jejich spádového území,
- město Aš a jeho spádové území,
- Mariánské Lázně a Lázně Kynžvart včetně jejich spádového území.

V zájmu dopravní obsluhy venkovského prostoru je žádoucí tyto systémy postupně rozšiřovat i do přilehlých oblastí s menším počtem potenciálních cestujících, značnou rozptýleností sídel a většími přepravními vzdálenostmi, což vyžaduje zvýšené nároky na organizaci dopravního systému a na jeho ekonomické zajištění. V rámci kraje existují předpoklady pro rozšiřování systémů integrované dopravy osob (IDOK) v oblastech přilehající výše uvedeným hustě osídleným oblastem, tj.

- Kraslice, Nejdek, Jáchymov v Krušných horách včetně obcí na přístupových komunikacích do těchto oblastí,
- obce v severní a v západní části Slavkovského lesa (Horní Slavkov a okolí, resp. Mnichov, Prameny),
- obce v prostoru Českého lesa (Drmoul, Trstěnice, Tři Sekery).

Vznik, fungování a další rozvoj sítě integrované hromadné dopravy má pozitivní dopad na stav životního prostředí (snížení zátěže území individuální hromadnou dopravou), posílení soudržnosti obyvatel v území (vazby sídel, obsluha území) a posílení podmínek pro hospodářský rozvoj (lepší mobilita pracovních sil). Navrhovaná priorita proto beze zbytku naplňuje cíle územního plánování dle ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona a její rozvoj lze považovat za veřejný zájem.

³⁹ Stav k 01.01. 2017 (ČSÚ).

⁴⁰ Chodov ve správním obvodu ORP Sokolov.

Článek (14)

Posledním segmentem dopravy, reflektovaným v rámci priorit územního plánování kraje (čl. 14) je pěší doprava a cyklo doprava, resp. rozvoj systémů pěších a cyklistických tras v návaznosti na obdobné systémy v sousedních krajích a přilehlém území Německa. Cyklistika ani pěší chůze nemohou, s ohledem na svoje limity a omezený okruh reálných nebo potenciálních uživatelů⁴¹, rovnocenně konkurovat ostatním druhům dopravy. S výjimkou centrální části ORP Cheb s rovinatým reliéfem Chebské pánve nelze v podmínkách Karlovarského kraje proto nelze reálně uvažovat o významnější úloze cyklo dopravy jako o formě každodenní přepravy do zaměstnání. O to větší význam, s ohledem na přírodní a kulturně historické atraktivitu kraje, mají pěší a cyklistická doprava jako hlavní formy přepravy v rámci turistiky. S ohledem na funkčnost systémů těchto tras a bezpečnost jejich uživatelů obsahuje tato priorita požadavek návaznosti na ostatní dopravní systémy kraje a preferenci vymezování formou samostatných stezek. Modifikace výroku provedená v rámci úprav návrhu A-ZÚR KK před veřejným projednáním je pouze formálního charakteru s cílem postihnout aspekty této problematiky, které je možné ovlivnit uplatňováním nástrojů územního plánování.

Priority územního plánování kraje, obsažené v člancích (10) až (14) naplňují republikové priority územního plánování platné PÚR ČR, uvedené ve čl. (24), (27) a (29), nepřímo pak také priority čl. (16a) a (18). Z hlediska cílů a úkolů územního plánování je zmocnění pro uplatňování těchto priorit odvozeno z ust. §18, odst. 1 a z ust. §19, odst. 1 písm i) a j) stavebního zákona.

Článek (15)

Tématika rozvoje sítí pěších, cyklistických a lyžařských turistických tras byla v návrhu A-ZÚR KK k projednání dle § 37 stavebního zákona (05/2015) řešena v rámci jednotlivých rozvojových oblastí a os, resp. specifických oblastí. Vzhledem k významu této problematiky pro celé území Karlovarského kraje a přímé vazbě na článek (8) priorit územního plánování (kap. A. výrokové části) a došlo v rámci úpravy návrhu A-ZÚR KK před veřejným projednáním k formulaci nové priority obsahově zaměřené na rozvoj různých typů turistických tras.

Podpora rozvoje systémů turistických pěších, cyklistických nebo lyžařských tras nadregionálního a regionálního významu, včetně související podpůrné infrastruktury (občerstvení, útulny, odpočívky), vychází z celkové (přírodní a kulturně historické) atraktivitu většiny území KK a jeho vhodné geografické polohy s vysokou četností přeshraničních vazeb (Jáchymovsko a Nejdecko, Kraslicko, Ašsko, Chebsko, Mariánskolázeňsko a Dyleňský les) na německou část Krušných hor, Smrčín, příp. Českého lesa. Ve vztahu k horským oblastem kraje je smyslem uplatňování této priority také posílení možností celoročního využívání tohoto území s preferencí „měkkých“ forem turistického ruchu s ohledem na vysoké přírodní a krajinné hodnoty tohoto území. S rozvojem rekreačního využití vrcholových partií Krušných hor v regionálních a přeshraničních vazbách přímo souvisí vymezení koridoru tzv. Krušnohorské lyžařské magistrály v návrhu A-ZÚR KK za účelem území stabilizace její trasy.

Pro rekreační oblasti vymezené v hospodářsky oslabených částech kraje (Žluticko a Valečsko, Tepelsko, části Mariánskolázeňska a Karlových Var zahrnující prostor Slavkovského lesa) vytváří rozvoj systému turistických tras včetně související infrastruktury podpůrný předpoklad ke zvýšení návštěvnosti a částečnému hospodářskému oživení těchto území. Za žádoucí lze považovat vymezování těchto tras ve vazbě na obce s dobrou dopravní dostupností a potenciálem pro rozvoj vybavenosti a služeb, které mohou plnit funkci nástupních

⁴¹ Tyto druhy dopravy je třeba chápat jako součást životního stylu určité skupiny obyvatel, zejména větších měst.

center a dále s vazbou na dosud málo využívané přírodní a kulturně historické atraktivity těchto oblastí.

Obdobný potenciál jako výše uvedené oblasti mají také další obce po obvodu VÚ Hradiště, zejména důsledku optimalizace vymezení jeho hranic, kdy byly k civilnímu využití uvolněna poměrně rozsáhlá území, zahrnutá do správního území stávajících obcí (Kyselka, Stráž nad Ohří, Valeč a Vojkovice), resp. do nově vzniklých obcí Doupovské Hradiště a Bražec. S ohledem na účinnost předmětné právní úpravy k 01.01. 2016 je logické, že v ÚAP KK 2015 nejsou tato území hodnocena.

Specifickou pozici mají v rámci této priority severní část rekreační oblasti Karlovy Vary, kde jsou rekreace a cestovní ruch bezprostředně spjaty s lázeňstvím a dále centrální vysoce urbanizovaná část kraje cca mezi Karlovými Vary, Sokolovem, Habartovem a Vintířovem významně ovlivněná těžbou hnědého uhlí a keramických surovin. V předmětné části rekreační oblasti Karlovy Vary je rozvoj sítě pěších a cyklistických turistických tras pouze doplňkovým rozšířením portfolia nabízených atraktivit. Potenciál druhé z uvedených oblastí je v současnosti limitován převažujícím funkčním využitím. Nicméně v souvislosti s postupným útlumem těžby a uvolňováním dotčených ploch pro jiné funkční využití lze v dlouhodobém výhledu považovat rozvoj sítě pěších a cyklistických tras za jednu z možných forem celkové revitalizace území.

Požadavek na respektování přírodních, krajinných, kulturně historických a civilizačních hodnot území vyplývá ze skutečnosti, že tyto hodnoty přímo utvářejí atraktivitu každého území z hlediska rekreace a cestovního ruchu.

V návaznosti na republikové priority územního plánování tato priorita přímo souvisí s čl. (22) platné PÚR ČR.

Z hlediska cílů územního plánování je tato priorita v plném souladu s ust. § 18 odst. 5 SZ, které vymezuje druhy staveb a technických opatření, které je možné (v souladu s jeho charakterem) umísťovat v nezastavěném území, tzn. mj. „...*technická opatření a stavby, které zlepšují podmínky jeho využití pro účely rekreace a cestovního ruchu, např. cyklistické stezky, hygienická zařízení, informační centra.*“ Zmíněný požadavek respektování hodnot území vychází z ust. odst. 4 § 18 stavebního zákona, které dává územnímu plánování zákonné zmocnění „...*ve veřejném zájmu chránit přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území...*“.

Článek (16)

Zásobování území energiemi je vedle jeho dopravní obsluhy další zásadní podmínkou pro vyváženosti územních podmínek udržitelného rozvoje ve smyslu ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona, zejména pak pro zajištění stability a rozvoje ostatních funkčních systémů území (osídlení, občanská vybavenost, výroba, služby, atd.). Karlovarský kraj patří společně s kraji Ústeckým, Jihočeským a Moravskoslezským k republikově významným centřům palivoenergetického komplexu zaměřeného na výrobu (zejména) elektrické energie a s řadou významných zařízení přenosové a distribuční soustavy. V protikladu s touto skutečností je Karlovarský kraj s ostatním územím ČR jako jediný v republice propojen pouze v napěťové hladině 220 kV.

Pro zvýšení spolehlivosti a zvýšení přepravních kapacit vymezují ZÚR KK koridory a plochy pro umístění záměru republikového i nadmístního významu. V republikových souvislostech jde o posílení propojení přenosové soustavy s významnými energetickými uzly na území Ústeckého a Plzeňského kraje. V nadmístních souvislostech se jedná o záměry v rámci distribučních soustav pro zvýšení spolehlivosti dodávek elektrické energie a plynu do příslušných částí kraje.

Ačkoliv návrh aktualizace č. 1 vypouští ze ZÚR KK koridor pro umístění elektrického vedení 400 kV Vítkov – Pomezí – státní hranice ČR / Německo zůstává mezistátní propojení národních energetických systémů ČR a Německa aktuální prioritou zejména s ohledem na extenzivní rozvoj výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů, jejichž obtížná regulace je trvalým systémovým rizikem pro přenosové soustavy obou států.

Zásobování energiemi je také důležitým předpokladem vzniku nových průmyslových zón s nabídkou dalších pracovních příležitostí. V podmínkách Karlovarského kraje, který patří v rámci ČR ke krajům s nejvyšší nezaměstnaností, má tedy naplňování této priority mimořádný význam v kontextu vytváření územních podmínek pro hospodářský rozvoj a ve svém důsledku též pro soudržnost společenství obyvatel v území.

V kontextu aktuálního stavu propojení KK s ostatním územím ČR v rámci přenosové soustavy pouze trasami VVN 220 kV (viz výše) navazuje navrhovaná priorita na čl. (27) a (28) republikových priorit územního plánování PÚR ČR zejména ve smyslu vytváření podmínek pro koordinované umisťování veřejné infrastruktury v území a její rozvoj a tím podporovat její účelné využití v rámci sídlení struktury a zohledňování nároků dalšího vývoje území a jeho řešení v dlouhodobých souvislostech.

Článek (17)

Významná část Karlovarského kraje představuje vodohospodářsky významná území z hlediska zdrojů podzemních a povrchových vod. Zaostávání rozvoje systémů odvádění a čištění odpadních vod zejména v oblastech s převahou malých sídel představuje riziko ohrožení jakosti těchto zdrojů. Existence a funkčnost těchto systémů patří k důležitým standardům kvality bydlení a obecně i kvality života. Z tohoto důvodu a ve vazbě na čl. (30) republikových priorit PÚR ČR návrh A-ZÚR KK formuluje požadavek na podporu dalšího rozvoje těchto systémů s akcentem na vodohospodářsky významné území uvedené ve výrokové části.

Obsahové rozšíření této priority (v rámci úprav A-ZÚR KK před veřejným projednáním) o požadavek na snižování množství srážkových vod odváděných kanalizací a zlepšení podmínek pro jejich zasakování bylo provedeno v návaznosti na aktualizované plány dílčích povodí Ohře a dolního Labe a ostatních přítoků Labe, resp. dílčího povodí Berounky⁴² s ohledem na potřebu předcházení negativním důsledkům suchých období se zřetelem na možné důsledky změny klimatu. Oba dokumenty byly schváleny usnesením Zastupitelstva Karlovarského kraje č. ZK 199/04/16 ze dne 07.04.2016.

Uplatňování této priority vytváří základní rámec jak pro vymezení ploch pro umisťování těchto staveb v územních plánech obcí. Mimo působnost stavebního zákona pak může být podpůrným argumentem při zajišťování finančních prostředků pro jejich realizaci. S ohledem na „průřezovou“ vazbu této problematiky do všech třech pilířů udržitelného rozvoje (podmínky pro zásobování vodou a nezávadné zneškodňování odpadních vod jsou zároveň podstatným aspektem hospodářského rozvoje), je uplatňování této priority v plném souladu s cíli územního plánování ve smyslu § 18 odst. 1. a 2. stavebního zákona.

Článek (18)

Vysoce urbanizovaná území v centrální a západní části Karlovarského kraje se vyznačují zhoršeným stavem složek životního prostředí (ovzduší, hluk, voda). Zdrojem znečištění jsou vedle těžebních a průmyslových provozů především emise a hluk z dopravy zejména

⁴² Povodí Vltavy a Povodí Ohře 01/2016.

na na silnicích nadřazené pátevní sítě (dálnice a silnice I. třídy). Tento stav dále posilují nepříznivé rozptylové podmínky a velká koncentrace zdrojů znečištění a starých ekologických zátěží v těchto oblastech.

V zájmu posílení územních podmínek pro příznivé životní prostředí (§ 18 odst. 1 stavebního zákona) proto návrh A-ZÚR formuluje prioritu orientovanou na snižování této zátěže zejména v obytném a rekreačním území sídel. Navazuje tak na dokument „Aktualizace programu snižování emisí a programu ke zlepšení kvality ovzduší Karlovarského kraje“⁴³, který jako své priority obsahuje snížení zátěže obyvatelstva částicemi PM₁₀ a benzo(a)pyrenem zejména z dopravy a z domácností a omezování emisí NO_x z velkých a zvláště velkých zdrojů znečištění. Již výše zmiňovaný „Program rozvoje Karlovarského kraje na období 2014 – 2020“ obsahuje v rámci prioritní oblasti č. 4 Životní prostředí také podporu opatření ke snižování primární a sekundární prašnosti, zejména částicemi PM₁₀ a PM_{2,5}.

Ve vztahu k platné PÚR ČR navazuje tato priorita na témata formulovaná ve člancích (24) a (24a) republikových priorit územního plánování ve smyslu:

- *Vytváření podmínek pro rozšiřování a zkvalitňování dopravní infrastruktury s ohledem na... .. požadavky veřejného zdraví, zejména uvnitř rozvojových oblastí a rozvojových os...“.*
- *„Vhodným uspořádáním ploch v území obcí vytvářet podmínky pro minimalizaci negativních vlivů koncentrované výrobní činnosti na bydlení.“*

Článek (19)

Přírodní, krajinné, kulturní a civilizační hodnoty Karlovarského kraje jsou spolu s upřesněním podmínek jejich ochrany podrobně specifikovány v kapitole E. výrokové části A-ZÚR KK a zároveň se průřezově promítají i do většiny ostatních kapitol, zejména pak kapitoly F. jako součást cílových charakteristik krajiny. Odůvodnění těchto návrhů je obsahem kapitol 9.E a 9.F tohoto svazku. V obecné rovině je obsahová náplň tohoto článku v souladu s čl. (14) republikových priorit platné PÚR ČR.

Návrh této priority koresponduje s „Programem rozvoje Karlovarského kraje na období 2014 – 2020“, který v rámci prioritní oblasti č. 4 Životní prostředí vymezuje specifický cíl 4.3: Obnova / zachování přírodního prostředí a kulturní krajiny s cílem zamezit snižování přirozené biodiverzity území, realizovat aktivity vedoucí k zachování kulturní krajiny a podpoře ochrany vysoce cenných přírodních území.

Článek (20)

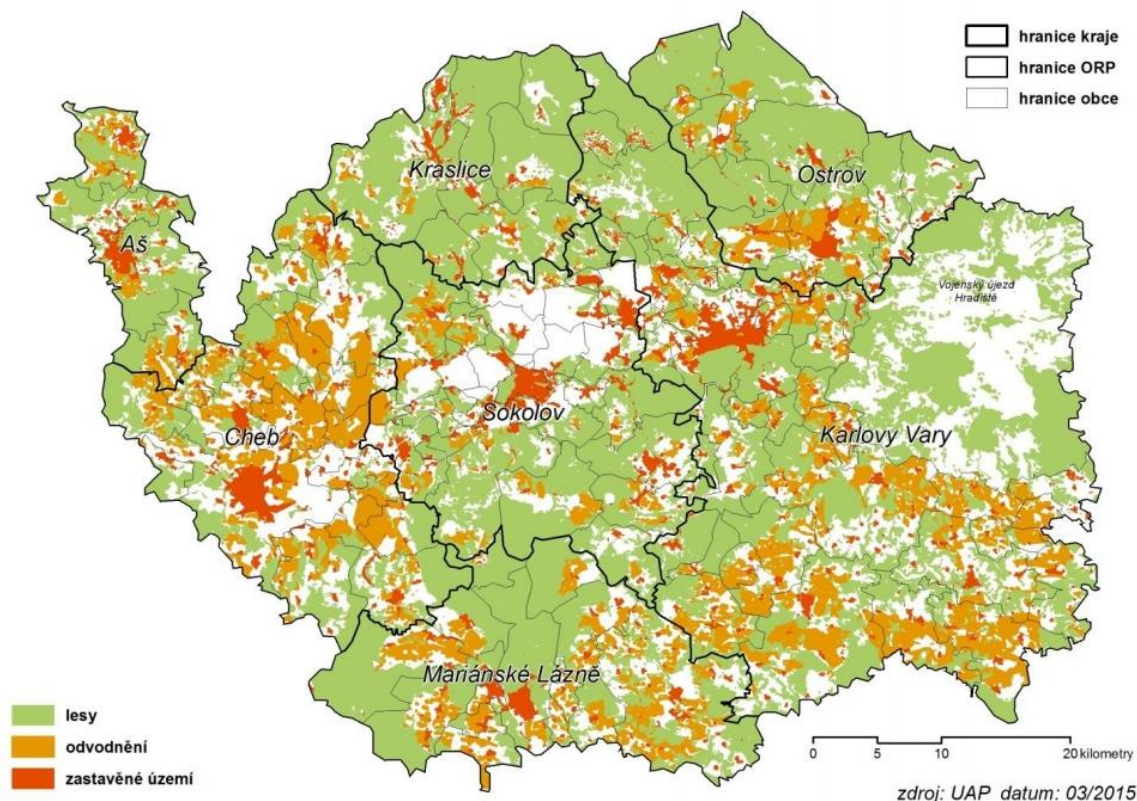
Přirozený koloběh vody v území má zásadní význam pro funkčnost ostatních složek životního prostředí – t.zn. půdu, biotu a krajinu.

V rámci čl. (17) této kapitoly již byl zmíněn vodohospodářský význam řady oblastí Karlovarského kraje, zejména pak chráněných oblastí přirozené akumulace vod (CHOPAV) Chebská pánev, Krušné hory a Slavkovský les. Tato priorita se vedle zmíněných oblastí zaměřuje také na části Sokolovské a Chebské pánve, kde byl ve druhé polovině 20. století přirozený vodní cyklus zásadním způsobem narušen intenzivní urbanizací, zejména pak těžbou nerostných surovin a v současné době je v rámci rekultivačních prací postupně obnovován. Nadmístní význam této problematiky vyplývá z rozsahu takto narušeného území, potvrzeném i ÚAP KK 2015, které v této části kraje identifikují významně sníženou retenční

⁴³ Ascend, s.r.o. (06/2012)

schopnost krajiny (viz obr. níže). Podle těchto údajů dosahuje celková výměra ploch meliorací na území kraje 34 0969 ha, tj. cca 10,2% rozlohy kraje. Naopak celková výměra lesní půdy, která je jedním ze zásadních faktorů zvyšujících retenční schopnost krajiny, činí 143 990 ha, resp. 43,45 % území kraje.

obrázek 15 - Retenční schopnost krajiny

Obdobně jako v případě čl. (17) byl v rámci úprav návrhu A-ZÚR KK před veřejným projednáním do znění této priority zahrnuto téma zvyšování retenční schopnosti krajiny v návaznosti na schválení aktualizovaných plánů dílčích povodí Ohře, dolního Labe a jejich přítoků a dílčího povodí Berounky Zastupitelstvem Karlovarského kraje (viz výše).

Uplatňování této priority v rámci navazujících nástrojů územního plánování vytváří základní rámec pro zohledňování této problematiky při navrhování nových funkcí a způsobu využití těchto ploch a v obecné rovině k ochraně, resp. posilování územních podmínek pro příznivé životní prostředí ve smyslu zajištění vyváženosti územních podmínek udržitelného rozvoje v souladu s ust. § 18 odst. 1 a pro vytváření podmínek pro ochranu území podle zvláštních předpisů⁴⁴ ve smyslu §19 odst. 1 písm. m) stavebního zákona.

Článek (21)

Mezi potenciální rizika přírodních katastrof patří na území Karlovarského kraje především povodňové situace, v menší míře pak zvýšená seismická aktivita zejména v oblasti Chebské pánve a rozsah území s výskytem důlních děl zejména ve správních obvodech ORP Sokolov a Ostrov.

⁴⁴ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů.

A-ZÚR KK se logicky zaměřuje na problematiku protipovodňové ochrany především z toho důvodu, že:

- v rámci kraje zasahují stanovená záplavová území do zastavěného území cca 65 obcí,
- Plány oblasti povodí Ohře a Dolního Labe a oblasti povodí Berounky identifikují na území kraje celkem 28 měst a obcí s nedostatečnou ochranou před povodněmi.

S ohledem na skutečnost, že plochy pro opatření na ochranu před povodněmi zpravidla v podrobnosti měřítko tiskového výstupu grafické části ZÚR nejde vždy vymezit, reflektuje návrh A-ZÚR tuto problematiku v rámci kapitoly H. ve formě požadavku na řešení v ÚPD a na koordinaci územně plánovací činnosti obcí a dále pak zobrazením stanovených záplavových území jako jeden z limitů ve využití území v koordinačním výkresu⁴⁵. Ve vztahu k možným rizikům zvýšené četnosti povodňových situací v důsledku klimatických změn, vymezuje A-ZÚR KK na základě věty třetí odst. 1 § 36 stavebního zákona plochy územních rezerv pro prověření potřeby a plošných nároků umístění vodních nádrží v lokalitách vhodných pro akumulaci povrchových vod (LAPV)⁴⁶.

Jako limit využití území jsou v koordinačním výkresu zobrazena území se zjištěným výskytem důlních děl, převzatá z průběžně aktualizovaných datových sad ÚAP KK (stav 02/2017). Zvýšená seismická aktivita v prostoru Chebské pánve dosavadní funkční využití tohoto území zásadním způsobem neovlivňuje. Předcházení jeho negativním důsledkům je v odůvodněných případech realizováno na úrovni technického zabezpečení staveb.

Návrh A-ZÚR KK tímto způsobem naplňuje republikové priority územního plánování čl. (25) a (26) PÚR ČR ve znění aktualizace č. 1 a v obecném kontextu i ust. § 19 odst. 1, písm g) stavebního zákona.

9.B. ROZVOJOVÉ OBLASTI A ROZVOJOVÉ OSY

2. *Vypouští se původní znění kapitoly „b. Zpřesnění vymezení rozvojových oblastí a rozvojových os vymezených v politice územního rozvoje a vymezení oblastí se zvýšenými požadavky na změny v území, které svým významem přesahují území více obcí“ (včetně názvu) a nahrazuje se novým zněním kapitoly (včetně názvu).*

Návrh A-ZÚR KK prověřil vymezené rozvojové oblasti a rozvojové osy republikového významu, resp. zpřesnil jejich vymezení ve vazbě na Aktualizaci č. 1 PÚR ČR⁴⁷. Dále nově upravuje vymezení některých rozvojových oblastí a os nadmístního významu vymezené v původních ZÚR KK. Ve všech uvedených případech projektant postupoval v souladu s čl. (36) a (37) PÚR ČR. V případě rozvojových oblastí je základním indikátorem pro jejich vymezení rozsah území ovlivněného dynamikou příslušného centra osídlení. U rozvojových os se předpokládá zvýšená četnost požadavků na změny ve využívání území především v souvislosti s dopravní vazbou na existující nebo připravované kapacitní silnice a železnice při spolupůsobení dynamiky příslušných center osídlení.

Formulované požadavky na využití území, podmínky a kritéria pro rozhodování o změnách v území a úkoly územního plánování zároveň zohledňují ochranu nejvýznamněj-

⁴⁵ Výkresy B.1. a B.7. grafické části Odůvodnění A-ZÚR KK.

⁴⁶ Viz kap. D.III.2. výrokové části A-ZÚR KK.

⁴⁷ Dále jen PÚR ČR.

ších přírodních, kulturních a civilizačních hodnot daného území. Všechny uvedené typy oblastí a os jsou i nadále vymezeny v rozsahu správních obvodů dotčených obcí.

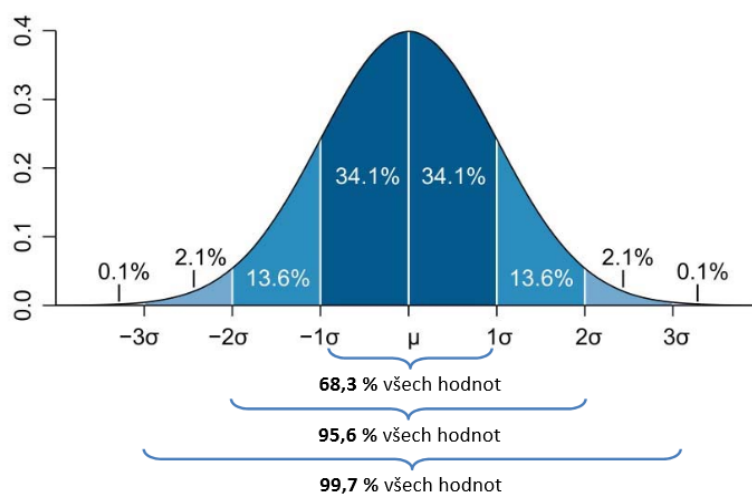
METODIKA VYMEZENÍ ROZVOJOVÝCH OBLASTÍ A ROZVOJOVÝCH OS A SPECIFICKÝCH OBLASTÍ⁴⁸

Pro revizi vymezení rozvojových oblastí a os republikového i nadmístního významu, byla použita metoda „*tvorby souhrnného indikátoru*“, složeného z dílčích ukazatelů, které charakterizují rozvojové potenciály a limity jednotlivých obcí Karlovarského kraje. Ukazatele A-D (níže v tab. 1), jež většinou nejsou normálního rozdělení a často obsahují extrémní hodnoty, byly vyhodnoceny pomocí tzv. „z-skóre“. Z-skóre má vlastnost, že data jsou normálního rozdělení.

Pro hodnocení ukazatelů A-D je použita sedmibodová škála 1 až 7, jejíž výhodou je možnost navázání hodnocení na pravidlo 3 sigma (99,7 % hodnot datové sady s normálním rozdělením spadá do rozmezí -3 až +3 směrodatné odchylky od průměru). Vzorec pro výpočet z-skóre je následující:

$$z : x_i \rightarrow \frac{x_i - \bar{x}}{\sigma(x)}$$

kde x_i je hodnota indikátoru (např. konkrétní hodnota nezaměstnanosti dané obce), \bar{x} s **pruhem** je referenční hodnota (krajská hodnota – např. hodnota nezaměstnanosti v kraji) a **sigma** (jmenovatel vzorce) je směrodatná odchylka⁴⁹ (nutno vypočítat z dat o nezaměstnanosti ve sledovaném území).

Zdroj: Výchovný materiál pro studijní obor *Matematická biologie*, Přírodovědecká fakulta, Masarykova univerzita Brno

Provázání pravidla 3 sigma a z-score: Pokud mají data normální rozdělení (tedy střední hodnotu mají rovnou 0 a směrodatnou odchylku 1 – data jsou symetricky rozložena vzhledem k průměru – viz výše uvedený graf), pak pro ně platí pravidlo 3 sigma. Dle tohoto pravidla se 99,7 % hodnot vyskytuje v rozmezí ±3 sigma, tedy ±3 směrodatné odchylky

⁴⁸ Metodika vymezení je společná pro vymezení rozvojových oblastí a rozvojových os a také pro specifické oblasti. V rámci odůvodnění v kapitole C.III. Specifické oblasti proto není znovu uváděna.

⁴⁹ **Směrodatná odchylka** = určuje míru odchýlení hodnot od jejich průměru; je rovna odmocnině z rozptylu a jedná se o kvadratický průměr odchylek hodnot daného indikátoru/znaku od jejich průměru. Je-li hodnota směrodatné odchylky nízká, jsou si prvky souboru většinově podobné; je-li vysoká, jsou prvky většinově odlišné.

od střední hodnoty. Využitím tohoto pravidla můžeme následně data jednoduše ohodnotit na škále <-3;+3>, neboť převážná většina hodnot je v tomto intervalu.

Hodnoty, které budou mimo tento interval (tedy vyšší než +3 nebo nižší než -3), jsou extrémními hodnotami a pro potřeby ohodnocení dat na sedmibodové škále je možné jejich ohodnocení upravit na jednu z krajních hodnot (buď -3, nebo +3). Převod dat na škálu <1;7> bude provedena připočtením hodnoty +4 ke každé z hodnot.

Pro ukazatele E byly body přiřazovány dle vybavenosti dané obce na škále 1 až 3 v závislosti na existenci daného jevu v hodnocené obci. V případě ukazatelů F byly pomocí prostorových analýz procentuálně vypočítávány plochy zasažení obcí daným jevem. V závislosti na stupni zasažení bylo obcím přiřazeno bodové ohodnocení na škále 1 až 7. Výjimkou v této skupině ukazatelů byl ukazatel F3, kde byla posuzována existence jevu v příslušné obci při bodovém ohodnocení 1 až 4.

Při hodnocení jednotlivých ukazatelů bylo nutné brát v potaz jejich charakter a stanovit, zda vyšší hodnoty indikátoru jsou pro obec skutečně pozitivní, nebo negativní. Při výpočtu bodového ohodnocení bylo vyšším hodnotám automaticky přiřazeno vyšší hodnocení, což by ve výsledku nesprávně nadhodnotilo hodnotu souhrnného indikátoru. U ukazatelů index stáří, podíl obyvatel bez maturity, míra nezaměstnanosti, podíl neobydlených bytů a průměrné stáří bytů byla proto obrácena stupnice hodnocení. Inverzní hodnocení bylo rovněž použito u ukazatelů patřících mezi limity území – stupeň zasažení chráněnou krajinnou oblastí, stupeň zasažení vojenským újezdem, stupeň zasažení územím NATURA 2000, stupeň zasažení územím přírodního parku a zátěž území těžbou nerostných surovin.

Souhrnný indikátor byl vypočítán součtem všech dílčích ukazatelů pro danou obec. Hodnota souhrnného indikátoru sestaveného výše uvedeným způsobem následně posloužila při revizi vymezení jednotlivých rozvojových oblastí, os a specifických oblastí. Pomocí tohoto souhrnného indikátoru byly pomocí kartografických metod vymezeny obce, u nichž bylo dále uvažováno o změně vymezení (např. zařazení, resp. vyjmutí z rozvojových oblastí, os a specifických oblastí).

Vymezení obcí, které vzešlo z hodnoty souhrnného indikátoru sestaveného výše popsaným způsobem, bylo porovnáno s ohodnocením rozvojového potenciálu obcí v rámci ÚAP Karlovarského kraje 2013. U některých obcí byly identifikovány mezi ÚAP a 1. A-ZÚR rozdíly v zařazení do kategorie. Rozdíly je však velmi problematické hodnotit, neboť oba přístupy pracovaly s jinými indikátory a jiným způsobem obce roztřídily do jednotlivých kategorií. Rozdíl byl identifikován pouze v tom, že v rámci 1. A-ZÚR KK byly obce zařazeny do lépe hodnocených kategorií a v rámci ÚAP KK 2013 do hůře hodnocených kategorií (tedy do kategorií s více než jedním oslabeným pilířem), resp. naopak.

Vybrané ukazatele použité v rámci aktualizace ZÚR Karlovarského kraje jsou uvedeny v tabulce 1.

Tabulka 1: Přehled použitých ukazatelů⁵⁰

A. VELIKOST OBCE		
A1	Počet obyvatel	+
A2	Hustota zalidnění	+

⁵⁰ Při ohodnocování indikátorů jsou při aplikaci z-skóre vždy území s vyšší hodnotou daného indikátoru ohodnoceny lépe (vyšší hodnota daného indikátoru znamená vyšší hodnotu z-skóre). V případě, že je indikátor **inverzní**, tzn. čím vyšší hodnota, tím hůř (např. u nezaměstnanosti, podílu neobydlených bytů), nutno hodnoty indikátoru po převedení na z-skóre vynásobit hodnotou -1.

To, zda je indikátor inverzní či nikoliv, je uvedeno v *Tabulce 1: Přehled použitých ukazatelů* v pravém sloupci. U toho indikátoru, kde je uvedeno +, platí, že čím vyšší hodnota, tím lepší situace a tudíž vyšší ohodnocení v rámci souhrnného indikátoru. U toho indikátoru, kde je uvedeno -, platí, že čím vyšší hodnota, tím horší situace a tudíž nižší ohodnocení v rámci souhrnného indikátoru.

B. SOCIODEMOGRAFICKÉ CHARAKTERISTIKY		
B1	Index vývoje počtu obyvatel	+
B2	Hrubá míra migračního salda (celkové migrační saldo na 1000 obyvatel)	+
B3	Index stáří (počet osob ve věku 65+ na 100 osob ve věku 0 – 14 let)	-
B4	Podíl obyvatel bez maturity	-
B5	Podíl EA v terciéru	+
B6	Míra nezaměstnanosti	-
B7	Počet pracovních míst na 100 ekonomicky aktivních zaměstnaných	+
C. BYDLENÍ		
C1	Intenzita bytové výstavby	+
C2	Podíl neobydlených bytů	-
C3	Průměrné stáří bytu	-
C4	Podíl bytů vybavených vodovodem	+
C5	Podíl bytů vybavených kanalizací	+
C6	Podíl bytů vybavených plynem	+
D. EKONOMICKÉ CHARAKTERISTIKY		
D1	Daňové příjmy na 1 obyv.	+
D2	Podnikatelské subjekty na 1000 obyvatel	+
E. VEŘEJNÁ VYBAVENOST		
E1	Pošta – Škola – Zdravotnické zařízení	+
E2	Vodovod – Kanalizace – Plynofikace	+
F. HODNOTY A LIMITY ÚZEMÍ		
F1	Chráněná krajinná oblast (stupeň zasažení)	-
F2	Vojenský újezd (stupeň zasažení)	-
F3	Městské a vesnické památkové rezervace a zóny (existence-neexistence)	+
F4	NATURA 2000 (stupeň zasažení)	-
F5	Přírodní parky (stupeň zasažení)	-
F6	Zátěž území těžbou nerostných surovin (stupeň zasažení)	-

Jako zdrojová data pro provedení výše popsaných analýz byly použity údaje ČSÚ (demografická data, údaje ze SLBD 2011⁵¹, a další aktuální datové soubory) a datové sady ÚAP KK 2015. Údaje ČSÚ a ÚAP KK jsou také nejčastěji prezentovány v dalším textu této kapitoly (a následující kapitoly C.) pokud není výslovně uveden jiný zdroj.

⁵¹ Sčítání lidu, bytů a domů realizované ČSÚ v r. 2011.

Tabulka 2:
Základní charakteristiky rozvojových oblastí a os a specifických oblastí

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31.12.2016	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2006-2016 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2006-2016	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2015 v %)	Obsazená pracovní místa k 1.12 2015
OB12	32	134 123	320,7	99,0	-0,2	8,0	61 650
OS7-A	8	39 518	204,7	96,5	-7,4	6,9	17 446
OS7-B	10	16 826	125,0	95,0	-32,6	8,8	3 462
OS7-C	3	1 548	26,2	109,8	88,6	9,0	221
ROS-N1	7	16 678	107,1	103,2	42,8	4,6	5 398
ROS-N2	9	20 388	111,9	97,6	0,8	4,2	8 670
ROS-N3	7	6 367	36,6	78,9	-235,1	7,1	2 147
KK celkem	134	296 749	89,6	97,4	-12,1	7,4	118 410
ČR celkem	6 258	10 578 820	134,1	103,2	30,3	5,0	5 066 487

1) r. 2006 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

9.B.1. Rozvojové oblasti

ROZVOJOVÉ OBLASTI REPUBLIKOVÉHO VÝZNAMU

(1) OB12 Karlovy Vary

Tabulka 3:
Základní charakteristiky rozvojové oblasti OB12

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31.12.2016	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2006-2016 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2006-2016	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2015 v %)	Obsazená pracovní místa k 1.12 2015
OB12	32	134 123	320,7	99,0	-0,2	8,0	61 650
KK celkem	134	296 749	89,6	97,4	-12,1	7,4	118 410
ČR celkem	6 258	10 578 820	134,1	103,2	30,3	5,0	5 066 487

1) r. 2006 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Oblast OB12 je vymezena v rozsahu území ovlivněného rozvojovou dynamikou krajského města Karlovy Vary jako centra nadregionálního významu při spolupůsobení regionálního centra Sokolov a silného mikroregionálního centra Ostrov. Mezi těmito centry jsou velmi silné prostorové vazby. Zejména v oblasti Sokolovské pánve mezi městy Karlovy Vary a Sokolov byly tyto vazby ještě posíleny dostavbou dálnice D6. Tuto rozvojovou oblast charakterizuje silná koncentrace obyvatelstva a ekonomických činností, z nichž převážná část

má republikový (těžba uhlí, výroba energie, keramický průmysl) resp. mezinárodní význam (lázeňství). Podporujícím faktorem jsou republikově významné rozvojové záměry dopravní infrastruktury. Kromě dálnice D6 Praha – Karlovy Vary – Cheb – hranice ČR, kde úsek Karlovy Vary – Cheb je již v provozu to jsou dále zkapacitnění silnice I/13, zajišťující spojení s Ústeckým krajem a mezinárodní letiště Karlovy Vary.

Pro rozvojovou oblast OB12 je charakteristická vysoká hustota zalidnění, která dosahuje v případě Sokolova 1 028 obyv./km² v případě Karlových Varů 830 obyv./km². Přestože území OB12 zaujímá pouze 12 % rozlohy Karlovarského kraje, žije zde 45 % obyvatel kraje a je zde 52 % procent všech pracovních míst v kraji.

Centrum nadregionálního významu Karlovy Vary a regionální centrum Sokolov jsou významnými cíli dojížděky za zaměstnáním. Do Karlových Varů z obcí spadajících do OB12 dojíždí za prací 62 % a do Sokolova 46 % z celkového počtu dojíždějících do těchto center. Tato dvě sídla plní významné role obslužných center celého regionu, kdy za prací v terciérním sektoru dojíždí do Sokolova 57 % a Karlových Varů 55 % všech dojíždějících za zaměstnáním. Podíl ekonomicky aktivních obyvatel v terciéru ke všem zaměstnaným je u řady obcí větší než 50%. V kontextu celého kraje vykazuje tato oblast i generelně nižší míru nezaměstnanosti (místy pod 6%).

Dalšími významnými městy v rozvojové oblasti OB12 jsou města Ostrov (16 949 obyvatel) a Chodov (13 783⁵²). Město Chodov má nízký index stáří (88 obyvatel starších 65 let připadajících na 100 dětí do 15 let). Z hlediska bytového fondu se jedná o dvě ze tří obcí v oblasti OB12 s nejnižším podílem neobydlených bytů (4,4 % v Chodově a 6,4 % v Ostrově). Bytový fond v obou městech je starý průměrně 40 let, což je z hlediska stáří bytového fondu mírně podprůměrná hodnota v rámci Karlovarského kraje.

Mezi Karlovými Vary a Sokolovem a obcemi přilehlými těmto centrům, jsou z důvodu geografické blízkosti a výborné dopravní dostupnosti silné kooperační vazby zejména v dojížděce do zaměstnání a využívání občanské vybavenosti. Doba cesty mezi Karlovými Vary a Sokolovem je 17 minut s využitím dálnice D6. Časová dostupnost mezi Sokolovem a Karlovými Vary pomocí veřejné hromadné dopravy se pohybuje kolem 25 minut. Dálnice D6 je páteřní komunikací celého kraje, která propojuje rozvojovou oblast s významným regionálním centrem Cheb (spadající do rozvojové osy OS7-A). Silnice I. třídy I/13 zajišťuje v rámci rozvojové oblasti OB12 dobrou dopravní dostupnost mezi Karlovými Vary a obcemi Ostrov, Hájek, Sadov a Dalovice (u všech je dojezdová doba do Karlových Varů kratší než 12 minut). Silnice I. třídy I/13 zajišťuje dopravní napojení na rozvojovou osu OS7-C a dále na Ústecký kraj.

Nejvýznamnějším indikátorem, který ovlivnil vymezení rozvojové oblasti republikového významu OB12 Karlovy Vary, je zaměstnanost – jedná se o oblast s nejvyšším počtem obsazených pracovních míst ze všech rozvojových oblastí a os vymezených v rámci A-ZÚR KK a také s nejvyšším počtem obsazených pracovních míst (460) přepočtených na 1000 obyvatel. Návrh požadavků na využití území, podmínek a kritérií pro rozhodování o změnách v území zahrnuje témata reflektovaná již ve vydaných ZÚR KK doplněná o poznatky rozboru udržitelného rozvoje území ÚAP KK 2015 se zaměřením na :

- rozvoj funkčních a prostorových vazeb se sousedními rozvojovými oblastmi a osami v krajských i republikových souvislostech jakož i ze specifickými oblastmi republikového a nadmístního významu,
- rozvoj polycentrické sídelní struktury včetně vytváření podmínek pro posilování obytné a pracovní funkce center osídlení, související veřejné infrastruktury a vzájemných kooperačních vazeb,

⁵² Počet obyvatel aktuální k 31. 12. 2016.

- vytváření územních podmínek pro vymezení dalších rozvojových ploch pro nové ekonomické aktivity nadmístního významu a formulace hlavních kritérií pro jejich vyhledávání,
- preference odvětví, která diverzifikují současný hospodářský profil území s důrazem na modernizaci průmyslu, rozvoj služeb a dalších aktivit, včetně vývoje a výzkumu, přednostně ve vazbě na školství kraje pro umístování rozvojových aktivit,
- podpora rozvoje lázeňské funkce Karlových Varů a její koordinaci s rozvojem navazujících rekreačních a relaxačních aktivit na území kraje,
- vytváření územních podmínek pro vznik a rozvoj rekreačních zón nadmístního významu,
- podpora rozvoje rekreačního zázemí zejména v sídlech sousedících nebo v okrajových částech CHKO Slavkovský les,
- podpora rozvoje sportovně rekreačních aktivit v obcích po obvodu VÚ Hradiště,
- vytváření územních podmínek pro propojení dopravní a energetické infrastruktury v mezinárodních a republikových a souvislostech s prioritou dopravního propojení s metropolitní rozvojovou oblastí OB1 Praha) a podporou rozvoje mezinárodního letiště Karlovy Vary, včetně navazujících aktivit,
- zkvalitnění a rozvoj dopravního propojení a dopravní obsluhy obcí s jejich přirozenými spádovými centry, včetně rozvoje systémů integrované dopravy,
- zjištění odpovídajícího stupně protipovodňové ochrany vybraných měst a obcí,
- podporu plošně a časově koncentrovaného vydobytí zásob nerostných surovin, zejména hnědého uhlí a keramických surovin, přednostně ve stanovených dobývacích prostorech,
- vytváření územních podmínek pro obnovu krajiny a polyfunkční využití rekultivovaných a revitalizovaných ploch dotčených těžbou nerostných surovin především s ohledem na limity, funkce a požadavky okolního území.

Pozice rozvojové oblasti republikového významu OB12 v centrální části Karlovarského kraje předurčuje požadavek na zkvalitňování a rozvoj funkčních a prostorových vazeb v několika směrech. Jedná se zejména o oblast Chebska na jihozápadě, resp. Stráže nad Ohří s přesahem do Ústeckého kraje na severovýchodě, kde jsou vymezeny dílčí části rozvojové osy republikového významu OS7 (OS7-A a OS7-B) a v širších souvislostech také na přilehlé území Německa v ose Marktredwitz – Bayreuth. Vazba území na centrum Cheb a dále v navazující ose na Spolkovou republiku Německo a dálniční tah A93 byla posílena dokončením silnice R6 Karlovy Vary – Sokolov – Cheb (- Marktredwitz), díky níž byl dojezdový čas snížen na 30 min., což se odráží v intenzivní dojížděci do zaměstnání také ve směru z Karlovarského kraje do SRN.

Specifická oblast republikového významu SOB6 Krušné hory je oblastí s vysokým rekreačním potenciálem přičemž zejména část vymezená ve formě překryvné osy ROS-N3 disponuje poměrně rozvinutou rekreační infrastrukturou. Posilování kooperačních vazeb s jak s ROS-N3, tak se specifickou oblastí SOB6 vychází zejména ze skutečnosti, že pro sídla v rámci OB12 představuje masiv Krušných hor velmi dobře dostupné rekreační zázemí.

V zájmu snižování disparit mezi jednotlivými částmi kraje je navrhováno využití rozvojového potenciálu oblasti OB12 pro rozvoj funkčních a prostorových vazeb také s dalšími sousedními sídelně a hospodářsky oslabenými oblastmi. V případě specifické oblasti SOB-N1 Slavkovský les je klíčové dopravní napojení, prostřednictvím silnice I/20 směru Karlovy Vary – Bečov nad Teplou – Toužim (dojezdový čas Toužim – Karlovy Vary 33 min.). Dopravní obslužnost mezilehlé oblasti mezi silnicemi I/20 a I/21 je zajišťována komunikacemi II. a III. třídy, což se projevuje na nižší mobilitě obyvatel za zaměstnáním a tím i na vyšší nezaměstnanosti (v celé SOB-N1 je míra nezaměstnanosti 8,1 %, s lokálními maximy přes 15 % eko-

nomicky aktivních obyvatel (Chodov, Rovná). Specifická oblast SOB-N2 Bochoř – Žlutice leží v ose hlavního silničního napojení na Středočeský kraj a Prahu (silnice I/6). Zkapacitnění silničního spojení posílí tato oblast vazby jednak na oblast OB12 a jednak také na přilehlé části sousedních krajů a na hlavní město Prahu.

Jádrou částí této oblasti je pás vysoce urbanizovaného území Sokolov – Karlovy Vary – Ostrov, jež tvoří hospodářsky nejsilnější část Karlovarského kraje, přičemž zmíněná města vytvářejí pracovní místa pro široké okolí a v kontextu kraje vykazují vyšší míru podnikatelské aktivity (399 subjektů/1000 obyv.), nadprůměrnou daňovou výtěžnost (12 172 Kč/obyv.) a nižší míru nezaměstnanosti. V tomto území se nacházejí také 4 nejvýznamnější zaměstnavatelé v kraji s počtem zaměstnanců vyšším než 1000 (Sokolovská uhelná, a.s., Karlovarská krajská nemocnice, a.s., WITTE Nejdek, spol. s r.o., Karlovarský porcelán, a.s.). Pro udržení těchto charakteristik je nezbytné v rámci této oblasti vytvářet územní podmínky pro posilování obytné a pracovní funkce přirozených center osídlení včetně rozvoje občanské vybavenosti a veřejné dopravní a technické infrastruktury.

Požadavek na přednostní umístění nových ekonomických aktivit nadmístního významu do rozvojových ploch uvedených ve výrokové části reflektuje jejich vymezení v původních ZÚR KK (2010), resp. doplnění návrhem A-ZÚR KK o rozšíření průmyslové zóny Ostrov-jih. Jedná se o rozvojové plochy vymezené v rámci hustě osídleného území v dobré dojížděkové vzdálenosti významných center osídlení, které vytvářejí dostatečný potenciál ohledně zajištění potřebného množství pracovních sil. Vypuštění plochy pro Hospodářský park Olšová Vrata souvisí se změnou jejich navrhovaného využití pro potřeby mezinárodního letiště Karlovy Vary. Celkově tak je v oblasti OB12 k dispozici cca 210 ha rozvojových ploch, což podle hrubého odhadu vytváří potenciál zhruba 1 000 – 1 100 nových pracovních příležitostí. Využití těchto ploch má zásadní význam pro snížení nezaměstnanosti v rámci celé rozvojové oblasti OB12, jakožto i celého Karlovarského kraje. Tato oblast je díky hustotě osídlení a dobré dopravní dostupnosti silniční i železniční dopravou klíčová z ekonomického hlediska pro celý Karlovarský kraj – v tomto území žije 41 % obyvatel a je zde soustředěno 52 % obsazených pracovních míst.

Kritéria navržená pro vymezení dalších rozvojových ploch nadmístního významu reflektují vedle vazeb na spádová centra osídlení, především zajištění dopravní dostupnosti z nadřazených sítí dopravní infrastruktury a preferenci využívání dříve zastavěných nebo devastovaných lokalit (brownfields). Význam vazeb na spádová centra osídlení byl již komentován výše. Dopravní dostupnost nadřazené silniční a optimálně i železniční sítě je základem předpokladem pro omezení zátěže okolního území hlukem a emisemi z vyvolané dopravy. Preference využívání brownfields pro tyto účely souvisí s uplatňováním čl. (6) navrhovaných priorit územního plánování kraje, které transponují čl. (19) republikových priorit platné PÚR ČR. Vyloučení negativních vlivů na lázeňskou funkci lázeňského místa Karlovy Vary a zdroje přírodních léčivých zdrojů a minerálních vod při vymezení a využívání těchto ploch souvisí s prioritou ochrany vlastností a hodnot, které generují mezinárodní věhlas největších a nejvýznamnějších lázní v ČR. Podporu ochrany přirozených odtokových poměrů a minimalizace škod na civilizačních hodnotách při povodňových situacích, které jsou obsahem čl. (20) a (21) priorit územního plánování kraje (kap. A.) konkretizuje striktně stanovená podmínka na umístění těchto rozvojových ploch výhradně mimo stanovená záplavová území.

Hospodářský rozvoj oblasti OB12 byl především od druhé poloviny 20. století stále více orientován na těžbu a využití nerostných surovin zejména v energetice a keramickém průmyslu. Tomu odpovídala i struktura zaměstnanosti s dominantním postavením priméru, příp. sekundéru, na úkor pracovních příležitostí v terciérní sféře. V důsledku společenských a ekonomických změn po r. 1989 došlo v odvětvích sekundéru k významnému útlumu s dopadem s logickým dopadem na zaměstnanost. Podíl sektoru služeb na tvorbě hrubé přidané hodnoty (HPH) v celém Karlovarském kraji má sice v posledních letech rostoucí tendenci a v porovnání s ostatními kraji se jedná o druhou nejvyšší hodnotu hned po Praze. Významný podíl však nadále zůstává primárnímu sektoru, který zahrnuje také dobývání

nerostných surovin. Podíl tohoto sektoru se snižuje, ale stále tvoří cca 7,5 % tvorbě HPH. Oproti tomu je v Karlovarském kraji nižší výkonnost zpracovatelského průmyslu oproti situaci ve zbytku ČR. Karlovarský kraj dále výrazně zaostává oproti průměru ČR ve výkonnosti ve skupině komerčních služeb (informační, komunikační, vědecké a technické činnosti). Výrazným problémem celého kraje je nízká úroveň produktivity práce a to napříč všemi dílčími ekonomickými sektory (60 – 80 % úrovně ČR).⁵³

Z tohoto důvodu obsahuje tento článek návrhu A-ZÚR požadavek preferovat při umisťování nových ekonomických aktivit odvětví, která diverzifikují současný hospodářský profil území se zaměřením na modernizaci průmyslu a rozvoj služeb s cílem vytvoření podmínek pro posílení zejména terciárního sektoru ekonomické základny.

S modernizací průmyslu, včetně zajištění případného výzkumu a vývoje bezprostředně souvisí rozvoj školství (vč. vysokého) orientovaného na tyto obory. Dle Programu rozvoje Karlovarského kraje 2014 – 2020 patří Karlovarský kraj mezi regiony ČR s nejnižší úrovní vzdělanosti obyvatel (dle ÚAP KK nejnižší míra vzdělanosti v ČR), což se odráží v nepříznivé profesní struktuře zaměstnanosti, kde kraj vykazuje podprůměrný podíl ve vztahu k průměru ČR v náročnějších a lépe placených pozicích a naopak nadprůměrný podíl pracovníků bez kvalifikace. Rovněž ÚAP KK 2015 identifikují problém nízké úrovně vzdělanosti ekonomicky aktivních obyvatel). V roce 2011 mělo základní vzdělání 22,8 % obyvatel starších 15 let (hodnota za ČR 16,5 %), vysokoškolské vzdělání pouze 7,7 % (ČR 13,7 %), přičemž nezaměstnanost absolventů činila 15,6 % (ČR 12,2 %). V Karlovarském kraji je terciární vzdělávání dosud zajišťováno v podobě soukromého vysokého školství a programů veřejných a soukromých vysokých škol sídlících v jiných krajích. V kraji je většinou nabízeno pouze bakalářské studium, a to převážně v kombinované formě. Rozvoj terciárního sektoru je proto vysoce žádoucí provázat s rozvojem vysokého školství v kraji v zájmu vytváření územních podmínek pro diverzifikaci ekonomiky v souladu s čl. (17) republikových priorit územního plánování dle platné PÚR ČR.

Rozvinutá infrastruktura lázeňství včetně rozsahu a standardu nabízených služeb patří k nejvýznamnějším civilizačním hodnotám kraje. Po značném poklesu zájmu na začátku 90. let opět znova dochází k nárůstu počtu hostů, kteří jsou z velké většiny ze zahraničí (druhý nejvyšší podíl zahraničních návštěvníků na celkové návštěvnosti kraje v rámci ČR). Karlovy Vary jsou zaměřeny na léčbu chorob zažívacího ústrojí a poruchy látkové výměny. Lázeňské místo Karlovy Vary má celkem 20 přírodních léčivých zdrojů, vnitřní lázeňské území na ploše 539 ha a vnější lázeňské území o rozloze 5 908 ha⁵⁴, zahrnující převážně území s vysokou koncentrací přírodních a kulturně historických hodnot. Na tyto vlastnosti v koordinaci s rozvojem ostatních aktivit rekreace a cestovního ruchu je proto jednou z příležitostí diverzifikace hospodářské základny kraje.

S rozvojem nových forem rekreace a cestovního ruchu v rámci oblasti OB12 (s přesahem do dílčí části rozvojové osy OS7-B) souvisí koncepce budoucího využití vodní nádrže v bývalém lomu Medard na katastru obcí Habartov, Bukovany, Citice a Svatava, kde ZÚR KK vymezují plochu pro vznik rekreační zóny krajského významu. V zájmu komplexního rozvoje tohoto prostoru, v souladu s čl. (16) republikových priorit územního plánování dle PÚR ČR, navrhuje A-ZÚR KK rozvíjet městys Svatava, jako sídelní a obslužné zázemí této rekreační zóny. Městys je nejbližším sídlem budoucí vodní nádrže s přímou vazbou na přilehlé plochy její východní části.

Masiv Slavkovského lesa okrajově zasahující do jižní části OB12 svými přírodními a kulturně historickými hodnotami vytváří přirozené rekreační zázemí této vysoce urbanizované a hustě osídlené oblasti. Vzhledem ke skutečnosti, že jeho převážná část jeho území vykazuje problémy s vyvážeností územních podmínek pro udržitelný rozvoj uplatňuje A-ZÚR

⁵³ Zpracováno dle Programu rozvoje Karlovarského kraje pro období 2014 – 2020: Analýza rozvojových charakteristik a potenciálu Karlovarského kraje 2012.

⁵⁴ Dle ÚAP KK 2013, Podklady pro RURÚ.

KK požadavek na rozvoj rekreační funkce v sídlech sousedících nebo v okrajových částech CHKO Slavkovský les s cílem vytvoření lokálních nástupních center, které umožní zapojení přírodních a kulturně historických atraktivit této oblasti v rámci rekreace a cestovního ruchu bez negativních vlivů na přírodně nejhodnotnější partie v centrální části CHKO.

Dosud nevyužitý rekreační potenciál spočívá v území po obvodu vojenského újezdu (VÚ) Hradiště. S účinností od 1. ledna 2016⁵⁵ došlo v souvislosti se změnou hranic vojenského újezdu Hradiště ke vzniku dvou nových obcí a změně hranic některých obcí (viz úvod kap. 9. tohoto svazku). Z obcí, které jsou součástí rozvojové oblasti OB1, došlo touto úpravou k rozšíření správního území obce Kyselka. Dobrá dopravní dostupnost tohoto prostoru a blízkost hustě osídlené centrální části kraje vytváří předpoklad pro jeho postupné využívání jako rozvojového impulsu tohoto území.

Území rozvojové oblasti OB12 zároveň plní funkci významné surovinové základny ČR z hlediska zdrojů hnědého uhlí a keramických surovin (kaolín, keramické jíly). S ohledem na význam a perspektivu využití prozkoumaných, příp. vyhledaných zásob uvedených nerostných surovin dochází v rámci návrhu A-ZÚR KK před projednáním dle § 39 stavebního zákona k přeformulování požadavku, který územně fixoval těžbu pouze v rozsahu stanovených dobývacích prostorů. Faktické naplnění tohoto požadavku by znamenalo limitní omezení surovinové základny na úrovni disponibilních zásob ve stávajících dobývacích prostorech, bez možnosti využít zásoby v rámci stávajících chráněných ložiskových území. Zejména těžba hnědého uhlí a keramických surovin je v rámci kraje je přímo napojena na výrobu elektrické energie a na rozvinutou výrobní základnu keramického průmyslu. Postupné dotěžování těchto disponibilních zásob by v budoucnu nutně vedlo k omezení dodávek surovin, k poklesu průmyslové výroby a ke zrušení cca několika set pracovních míst. Tento trend by byl nutně v rozporu s Usnesení vlády ČR ze dne 19.10. 2015 č. 826, kterým byl Karlovarský kraj zařazen mezi tzv. strukturálně postižené regiony a také s ostatními částmi ZÚR KK, které zařazují ložiska hnědého uhlí a kaolínu a dalších vyhrazených a nevyhrazených nerostů zařazují mezi přírodní hodnoty nadmístního významu (viz. kap. E.I. výrokové části) a funkční systémy zaměřené na těžbu, zpracování a přepravu uhlí a kaolínu mezi civilizační hodnota nadmístního významu na území Karlovarského kraje. Upravená formulace zachovává akcent na přednostní využití nerostných surovin ve stanovených dobývacích prostorech. Zároveň však vytváří podmínky pro případné využití dalších využitelných zásob, chráněných v současnosti institutem chráněného ložiskového území (CHLÚ) ve smyslu §§ 16 – 19 zák. č. 44/1988 Sb., horní zákon, ve znění pozdějších předpisů. Preference plošné a časové koncentrace těžebních aktivit do konkrétních lokalit, vyplývá z logického požadavku na minimalizaci jejich vlivů na území a složky životního prostředí. Takto upravená formulace je v souladu s aktuální Surovinovou politikou ČR v oblasti nerostných surovin a jejich zdrojů⁵⁶ (MPO 02/2017), konkrétně s její prioritou č. 2, kterou je „*efektivní a udržitelné využívání disponibilních zásob nerostných surovin a důsledná ochrana ložisek vyhrazených nerostů*“.

Další skupina požadavků na využití území konkretizuje priority územního plánování kraje, uvedené v čl. (10) až (13) a (16) kapitoly A. výrokové části A-ZÚR KK zaměřené na zkvalitnění a rozvoj dopravní a technické infrastruktury oblasti OB12. V rámci dopravní infrastruktury je pro tuto oblast, jakož i pro celý kraj podstatná podpora dalšího rozvoje mezinárodního letiště Karlovy Vary, které v současnosti zajišťuje především předpravu lázeňské klientely ze zahraničních destinací. Na úseku silniční dopravy pak je to dokončení dálnice II. třídy D6 a zajištění přímých přepravních vazeb zejména na hlavní město Prahu. Vzhledem k územní bariéře, kterou na hranici Karlovarského kraje a Ústeckého kraje tvoří vojenský újezd Hradiště, je nutné podporovat vazby na Ústecký kraj silnicí I/13 ve směru Ostrov – Chomutov. Požadavek vychází čl. (23), (24), a (27) republikových priorit PÚR ČR. Funkční a prostorové vazby je nutné řešit v souvislosti s vytvářením podmínek pro lepší dostupnost území, zkvalitněním a rozšířením dopravní infrastruktury.

⁵⁵ Zák. č. 15/2015 Sb., o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů

Zkvalitnění a rozvoj dopravního propojení přirozených center osídlení s obcemi v jejich spádovém území a jeho celková dopravní obsluha je významnou podmínkou funkčnosti polycentrické struktury osídlení. Potřeba podpory zkvalitnění a rozvoje dopravního propojení a dopravní obsluhy obcí s jejich přirozenými spádovými centry vyplývá z měnící se situace v území, kdy vznikají centra mikroregionálního, regionálního nebo nadmístního významu a vytvářejí si kolem sebe přirozené spádové regiony. V těchto přirozených regionech jsou silné vazby mezi jednotlivými obcemi a mezi centrem a obcemi v okolí. Je to způsobeno tím, že v centrech jsou čím dál více koncentrovány hospodářské aktivity a služby pro celé spádové území současného trendu v uzavírání zařízení veřejné vybavenosti (úřady, pošty školy) v menších obcích.

Vzhledem k tomu, že významnou část vnější hranice kraje tvoří hranice se Spolkovou republikou Německo, je nutné návaznost dopravní a energetické infrastruktury mezinárodního a republikového významu řešit jak se sousedními kraji, tak s přilehlým územím SRN. Umístění rozvojové oblasti republikového významu OB12 v rámci Karlovarského kraje (jádrová část kraje bez hranice se sousedním státem nebo sousedním krajem) předurčuje oblast OB12 k tomu, že na území této oblasti jde o vytvoření územních podmínek pro zkapacitnění hlavních tras dopravní a technické infrastruktury, jejichž trasa prochází jádrovou částí kraje. V případě silniční dopravní infrastruktury jsou prioritní následující vazby:

- zkapacitnění dopravního spojení Karlovarského kraje s Ústeckým krajem ve směru Karlovy Vary – Ostrov – Klášterec nad Ohří – Chomutov (silnice I/13),
- zkapacitnění dopravního spojení Karlovarského kraje se Středočeským krajem a Prahou ve směru Karlovy Vary – Bochoř – Lubenec – Středočeský kraj – Praha (silnice I/6),
- zkapacitnění dopravního spojení Karlovarského kraje s Plzeňským krajem ve směru Karlovy Vary – Toužim – Plzeň (silnice I/20).

Z hlediska pozice Karlovarského kraje v rámci přenosové soustavy elektrické sítě ČR je podstatným faktem, že přes významné postavení palivoenergetického komplexu a vysokému stupni industrializace (zejména oblast OB12 a přilehlé části rozvojové osy OS7) je propojení s ostatním územím ČR dosud realizováno pouze v systému 220 kV. V souladu s čl (140) PÚR ČR a na základě výsledků projednání dle § 37 stavebního zákona proto návrh A-ZÚR KK upřesňuje vymezení koridorů E04 a E069.D.3 pro dvojité vedení 400 kV Verněřov (ÚK) – Vítkov a Vítkov – Přeštice (PK)⁵⁶.

Funkční a dostatečně kapacitní propojení kraje s okolními oblastmi ČR a přilehlým územím SRN (konkrétně výše uvedené trasy) sítěmi dopravní a energetické infrastruktury jsou základním předpokladem pro další rozvoj hospodářských aktivit (zintenzivnění vazeb mezi městy, mezi městy a jejich zázemím, snadnější tranzit zboží a služeb, zvýšení výrobních kapacit, včetně spolehlivosti zásobování energiemi) a s tím související zlepšení zaměstnanosti (ve vazbě na velmi dobré podmínky pro dojížděku do zaměstnání z většiny území kraje).

Požadavek na zajištění odpovídajícího stupně protipovodňové ochrany sídel, včetně identifikace obcí, ve kterých je nutné řešit tuto problematiku přednostně vychází z „Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe“, který vydalo MŽP formou opatření obecné povahy dne 22.12. 2015 (č.j. 90988/ENV/15). V rámci dalších kapitol A-ZÚR KK je tento požadavek formulován jako úkol pro ÚPD obcí (kap. H.II.).

Ve vazbě na změnu společensko-ekonomických podmínek po r. 1989 získal vlastní dynamiku proces rekultivace a revitalizace ploch dotčených vlastní těžbou nebo ukládáním na výsypky. S vědomím, že revitalizované plochy významně rozšiřují rozvojový potenciál této oblasti navrhuje A-ZÚR KK uplatnění zásady obnovy krajiny a polyfunkčního využití rekulti-

⁵⁶ Podrobněji viz kap. 9.D.3 tohoto svazku.

vovaných a revitalizovaných ploch v souladu s požadavky a vlastnostmi okolního území, přičemž konkrétní funkční využití těchto ploch bude navrhováno v souladu s prioritami územního plánování kraje. Pozitivním důsledkem uplatňování tohoto požadavku by měl být jednak postupně rostoucí podíl přírodních nebo přírodě blízkých ploch a jednak nabídka rozvojových ploch k novému funkčnímu využití a aspoň částečné zmírnění tlaku na umístování staveb „na zelené louce“.

9.B.2. Rozvojové osy

Názvy rozvojových os republikového i nadmístního významu utvářejí nejvýznamnější centra osídlení propojená vzájemnými prostorovými vazbami, které se odvíjejí od existujících nebo plánovaných staveb dopravní infrastruktury. V souladu s ustálenými zvyklostmi jsou v rámci ZÚR KK na území Karlovarského kraje tyto názvy koncipovány zleva doprava (Z-V), resp. odshora dolů (S-J). V případě republikové rozvojové osy OS7, jsou takto pojmenovány (a v textu řazeny) její dílčí segmenty (úseky) označené OS7-A až OS7-C. V porovnání s PÚR ČR technicky dochází k jejich „inverznímu“ (protisměrnému) pojmenování. Upřesněné vymezení této osy však směrově platnou PÚR plně respektuje.

ROZVOJOVÉ OSY REPUBLIKOVÉHO VÝZNAMU

(2) Rozvojová osa republikového významu OS7 – (Ústí n. Labem – Chomutov) – Karlovy Vary – Cheb – hranice ČR / SRN

Rozvojová osa republikového významu OS7 byla zpřesněna v dílčím členění na OS7-A (Karlovy Vary-Sokolov – Kynšperk nad Ohří) – Cheb (Marktredwitz / SRN); OS7-B (Karlovy Vary-Sokolov) – Kynšperk nad Ohří – (Cheb) a OS7-C (Chomutov/ÚK) – Stráž nad Ohří – (Ostrov-Karlovy Vary).

Rozvojová osa byla rozdělena na dílčí členění z důvodů specifčnosti jednotlivých částí – ekonomicky nejsilnější je nejzápadnější část OS7-A, kde žije 13 % obyvatel kraje a je zde 15 % všech obsazených pracovních míst v kraji. Oblast má také urbanizovaný charakter, je zde nejvyšší hustota zalidnění. Zcela odlišný charakter má odloučené území tří obcí v části OS7-C. Je zde velmi nízká hustota zalidnění, počet obyvatel tvoří jen 0,5 % obyvatel kraje a potenciál z hlediska pracovních míst je ještě nižší (0,2 % obsazených pracovních míst v kraji).

Hranice upřesňující vymezení OS7 na OS7-A a OS7-B je navíc přirozeným rozdělením vycházející ze zpracování sídelní struktury, když hranice OS7-A a OS7-B tvoří zároveň hranice přirozeného regionu Chebsko a Sokolovsko. Je zde rovněž administrativní hranice SO ORP Cheb a SO ORP Sokolov, která v tomto případě odpovídá hranici přirozených regionů. Část OS7-C je prostorově odloučená, když hraničí s OB12, ROS-N3, Ústeckým kraje a vojenským újezdem Hradiště. S ostatními částmi OS7 hranici nesdílí.

(3) OS7-A (Karlovy Vary – Sokolov – Kynšperk n. Ohří) – Cheb – (Marktredwitz / SRN)

Tabulka 4: Základní charakteristiky rozvojové osy OS7-A

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31.12.2016	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2006-2016 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2006-2016	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2015 v %)	Obsazená pracovní místa k 1.12.2015
OS7-A	8	39 518	204,7	96,5	-7,4	6,9	17 446
KK celkem	134	296 749	89,6	97,4	-12,1	7,4	118 410
ČR celkem	6 258	10 578 820	134,1	103,2	30,3	5,0	5 066 487

1) r. 2006 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Území se vyznačuje vysokou koncentrací obyvatel ve dvou největších městech, tj. v Chebu (336 obyv./km²) a ve Františkových Lázních (213 obyv./km²). V ostatních obcích oblasti je naopak hustota zalidnění velmi nízká (nejvyšší je v obci Nebanice – 37 obyv./km²). Nejvýznamnějším centrem osídlení v této části rozvojové osy OS7–A je město Cheb, které plní obytnou, pracovní i obslužnou funkci svého přirozeného regionu. Obytná funkce Chebu je významná, žije zde 82 % obyvatel rozvojové osy OS7–A. Funkci doplňkového obslužného centra plní, vedle své prioritní lázeňské funkce, Františkovy Lázně. Z obcí, spadajících do OS7–A do Františkových Lázní dojíždí 57 % a do Chebu 25 % ze všech dojíždějících za zaměstnáním. Z celkového počtu dojíždějících za prací v OS7–A dojíždí do Františkových Lázní 66 % a do Chebu 29 % za zaměstnáním v terciérní sféře. Ve Františkových Lázních je vysoký počet pracovních míst v terciérní sféře vázán na lázeňský charakter města. Podíl ekonomicky aktivních v terciéru ke všem zaměstnaným je u obcí Odrava, Třebeň a Cheb vyšší než 40 % a v případě Františkových Lázní dosahuje hodnoty 56 %.

Současná sídelní struktura oblasti je stabilizovaná. Centrální část Chebské pánve je silně urbanizovaná, zejména ve směru do centrálních částí kraje (OS7–B, OB12). Dobré dopravní napojení na Sokolov, Karlovy Vary jakož i na ostatní centra osídlení na území ČR (Aš, Mariánské Lázně) i Německa (Marktredwitz) vytváří z Chebska oblast s nejvyšším potenciálem dalšího rozvoje v kontextu Karlovarského kraje.

Obce Pomezí nad Ohří, Třebeň a Nebanice patří mezi 15 obcí Karlovarského kraje s nejnižším indexem stáří. U obce Pomezí nad Ohří vzrostl mezi lety 2006 a 2016 počet obyvatel o 114 %, u obcí Nebanice a Odrava pak o 16 %. Tento vysoký nárůst počtu obyvatel indikuje proces suburbanizace z přilehlého regionálního centra Cheb (v Chebu klesl počet obyvatel o 5 %).

Rozvojové plochy nadmístního významu jsou vymezeny při východním okraji města Cheb. Ve většině obcí je dále vysoká míra podnikatelské aktivity, kdy na 1000 obyvatel (kromě obce Okrouhlá) připadá více než 200 podnikatelských subjektů (maximum je 262 subjektů ve Františkových Lázních a 254 v obci Pomezí nad Ohří).

Nejvýznamnějším indikátorem, který ovlivnil vymezení rozvojové osy republikového významu OS7, část A, je zaměstnanost. V oblasti je nižší míra nezaměstnanosti než v OB12 a také než je celková míra nezaměstnanosti kraje (6,9 %) a druhý nejvyšší počet obsazených pracovních míst na 1000 obyvatel ze všech rozvojových oblastí a os (441).

Návrh požadavků na využití území, podmínek a kritérií pro rozhodování o změnách v území zahrnuje obdobná témata jako v případě rozvojové oblasti OB12. Také v tomto vy-

cházejí z vydaných ZÚR KK s doplněním o poznatky rozboru udržitelného rozvoje území ÚAP KK 2015 se zaměřením na:

- rozvoj funkčních a prostorových vazeb se sousedními rozvojovými oblastmi a osami v krajských i republikových souvislostech jakož i ze specifickými oblastmi republikového a nadmístního významu,
- podpora obytné, pracovní a správní funkce města Cheb jako regionálního centra osídlení,
- vytváření územních podmínek pro posilování obytné a pracovní funkce ostatních center osídlení včetně související veřejné infrastruktury a vzájemných kooperačních vazeb,
- vytváření územních podmínky pro vymezení dalších rozvojových ploch pro nové ekonomické aktivity nadmístního významu a formulace hlavních kritérií pro jejich vyhledávání,
- preference odvětví, která diverzifikují současný hospodářský profil území s důrazem na modernizaci průmyslu, rozvoj služeb a dalších aktivit, včetně vývoje a výzkumu, přednostně ve vazbě na školství kraje pro umístování rozvojových aktivit,
- podpora rozvoje lázeňské funkce Františkových Lázní a její koordinace s rozvojem navazujících rekreačních a relaxačních aktivit na území kraje,
- vytváření územní podmínky pro vznik a rozvoj rekreačních zón nadmístního významu ve vazbě na vodní nádrže Jesenice a Skalka,
- vytváření územních podmínek pro propojení dopravní a energetické infrastruktury mezinárodního a republikového významu se sousedními kraji a přilehlým územím SRN,
- vytváření územních podmínek pro zásobování nových rozvojových ploch energiemi,
- zkvalitňování a rozvoj dopravní propojení a dopravní obsluhu obcí s jejich přirozenými spádovými centry, včetně rozvoje systémů integrované dopravy,
- zajištění odpovídající stupeň protipovodňové ochrany území (Cheb, Nebanice, Odava).

Pozice rozvojové osy republikového významu OS7, části A na hranicích Karlovarského kraje se Spolkovou republikou Německo, v průsečíku s nadmístně významnou sídelní osou Aš – Cheb – Mariánské Lázně předurčuje toto území k rozvoji prostorových vazeb do několika směrů. Vzhledem k návaznosti území na jádrovou oblast kraje Sokolovska a Karlovarska na východě (prostřednictvím osy OS7–B) jsou to vazby na rozvojovou oblast OB12. Ve směru severním, resp. jižním má tato oblast vazby na nadmístní rozvojové osy ROS-N1 ve směru Cheb – Aš (– Selb, Rehau) a ROS-N2 Cheb – Mariánské Lázně (– Planá, Plzeňský kraj). Obě rozvojové osy zároveň identifikují dopravní tahy krajské páteřní sítě silnic I. třídy č. 64 ve směru na Aš a I/21 ve směru na Mariánské Lázně. Přeshraniční vazby ve směru na Marktredwitz zajišťuje silnice I/6 s plánovanou přestavbou na dálnici D6 v úseku severozápadního obchvatu města Cheb. Kvalitní dopravní propojení s uvedeným sousedními prostory pozitivně ovlivňuje dobu dojížděky do zaměstnání v relacích Cheb – Sokolov – Karlovy Vary (30 min.), resp. Cheb – Marktredwitz (cca 25 min.). To se významně projevuje v intenzivní dojížděce do zaměstnání z Karlovarského kraje do Německa. Z Chebu vyjíždí do zaměstnání na území Německa cca 19 % z počtu všech vyjíždějících.

Jak bylo již výše uvedeno, je město Cheb nejvýznamnějším centrem osídlení celé západní části Karlovarského kraje s přesahem svého významu do sousedních částí kraje (osy ROS-N1 a ROS-N2). Kategorizace sídelních center se odvozuje z významu jejich hlavních funkcí (obytná, obslužná a pracovní funkce) na základě údajů o počtu obyvatel, počtu obsazených pracovních míst, resp. vyjížděce / dojížděce do zaměstnání.

Pozici Chebu ve struktuře osídlení této části kraje potvrzují údaje o významu jeho obytné a pracovní funkce, kdy 82 % všech obyvatel vymezené dílčí části této rozvojové osy má bydliště na území města, resp. kdy se na území města nachází 79 % obsazených pracovních míst. Příznivé jsou i ostatní demografické a socioekonomické charakteristiky města dokreslující jeho populační význam a pracovištní význam – kladné saldo migrace, příznivá věková struktura, míra nezaměstnanosti pod průměrem kraje. Pro zajištění hlavních funkcí města Chebu jako regionálního centra osídlení i v budoucnu navrhuje A-ZÚR KK vytváření územních podmínek pro další rozvoj obytné a pracovní funkce včetně odpovídajícího rozvoje veřejné infrastruktury. Obdobný požadavek lze (proporčně k velikosti sídla) vztáhnout i na Františkovy Lázně s funkcí doplňkového obslužného sídla.

V zájmu zajištění vyvážené sídelní struktury uplatňují ZÚR obdobný požadavek na posilování obytné a pracovní funkce ostatních center osídlení včetně odpovídajícího rozvoje veřejné infrastruktury.

Pro umístování ekonomických aktivit nadmístního významu vymezují ZÚR KK na východním resp. severovýchodním okraji města rozvojové plochy „Průmyslový park Cheb“ a Průmyslový park Cheb II, každou o velikosti cca 129 ha. Průmyslový park Cheb je již prakticky v plném rozsahu obsazen⁵⁷. Obě vymezené plochy mají mimořádně dobré podmínky dopravního napojení na dálnici D6. S ohledem na umístění na území města a dobrou dopravní dostupnost prakticky z celé západní části kraje, nepředstavuje dostupnost pracovní síly prakticky žádný problém.

Kritéria navržená k vyhledávání dalších nových rozvojových ploch pro ekonomické aktivity jsou stejná jako v případě rozvojové oblasti OB12. Obdobné jsou i důvody pro jejich návrh t. zn. vysoký polohový potenciál dopravně velmi dobře dostupného území na průsečíku republikové rozvojové osy OS7 a nadmístních rozvojových os ROS-N1 a ROS-N2 s vazbami na přilehlé území Německa. Potenciál k využití i dalších rozvojových ploch nad rámec jejich dosavadního vymezení v ZÚR KK plyne i ze skutečnosti, že je druhou ekonomicky nejsilnější částí Karlovarského kraje (13% obyvatel kraje, 15% obsazených pracovních míst v kraji) a vykazuje rovněž pozitivní migrační saldo.

Také preference využívání brownfields a požadavek na vyloučení vlivů na lázeňskou funkci lázeňského místa Františkovy Lázně a na zdroje přírodních léčivých zdrojů a minerálních vod mají stejné důvody jako v případě republikové rozvojové oblasti OB12.

Ze stejných důvodů jako v případě rozvojové oblasti OB12 je také pro tento segment rozvojové osy OS7 v souladu s obsahem čl. (20) a (21) priorit územního plánování kraje (kap. A.) uplatněn požadavek na umístování těchto rozvojových ploch výhradně mimo stavená záplavová území.

Až do r. 1989 byl pro hospodářský vývoj této části kraje typický omezený podíl zaměstnanosti v sektoru služeb ve prospěch priméru (zejména zemědělství, částečně těžba) a sekundéru (průmyslové podniky na území Chebu). V důsledku společenských a ekonomických změn po r. 1989 došlo v odvětvích sekundéru k významnému útlumu s dopadem s logickým dopadem na zaměstnanost. Ze stejných důvodů, stejně jako v případě oblasti OB12, i zde A-ZÚR KK navrhuje preferovat při umístování nových ekonomických aktivit odvětví, která diverzifikují současný hospodářský profil území se zaměřením na modernizaci průmyslu a rozvoj služeb s cílem vytvoření podmínek pro posílení zejména terciérního sektoru ekonomické základny. Ze stejných důvodů jako v případě rozvojové oblasti OB12 je i pro toto území žádoucí provázat budoucí rozvoj terciérního sektoru s rozvojem vysokého školství v kraji s ohledem na vytváření územních podmínek pro diverzifikaci ekonomiky v souladu s čl. (17) republikových priorit územního plánování PÚR ČR.

Františkovy Lázně jsou zaměřeny na léčbu onemocnění srdce, krevního oběhu a gynekologických onemocnění. Kromě Chebu jsou dobře dopravně propojeny také

⁵⁷ Podrobněji viz kap 9.D.1. tohoto Odůvodnění.

s rekreačně atraktivním územím horského masivu Smrčín v Ašském výběžku. To vytváří velmi dobré předpoklady pro vzájemnou koordinaci nabídky služeb rozšiřujících dosavadní portfolio jejich poskytovatelů.

Nadmístním centrem letní rekreace u vody jsou prostory vodních nádrží Skalka a Jesenice, západně resp. jižně od Chebu. Návrh A-ZÚR KK formuluje požadavek na vytváření územních podmínek pro další rozvoj rekreačních zón vázaných na tyto vodní nádrže, přičemž v Chebu a dále v obcích Pomezí n. Ohří, Lipová, Okrouhlá, Odrava a Tuřany podporovat rozvoj funkcí sídelního a obslužného zázemí této rekreační zóny. Všechny uvedené obce mají na svém území prostorově odloučená sídla (místní části) s přímou vazbou na vodní nádrž, která mohou poskytnout atraktivní prostředí pro ubytování, resp. nabídku volnočasových aktivit. Vedle funkce rekreačního zázemí města Chebu obsahuje rozvoj tohoto prostoru potenciál pro další rozšíření nabídky volnočasových aktivit nad dosavadní rámec služeb poskytovaných klientům Františkových Lázní. Kromě možnosti vodních sportů poskytuje pravý břeh obou nádrží turisticky atraktivní prostředí okrajových výběžků Smrčín (Skalka), resp. Českého lesa (Jesenice). Dostupnost rekreačního prostoru vodní nádrže z Františkových Lázní je díky silnici I/21 v kombinaci se silnicí I/6, dálnicí D6 a navazujících silnic II. třídy, zajišťujících přístup do území na pravém břehu vodní nádrže bezproblémová. Pro sídla na pravém břehu může mít uplatňování tohoto návrhu v omezeném rozsahu pozitivní dopad z hlediska vzniku nových pracovních příležitostí (ubytování, pohostinství).

Zkvalitňování a rozvoj systémů dopravní a technické infrastruktury republikového i nadmístního významu je další skupinou požadavků na využití této části území. V případě silniční sítě jde zejména o dokončení chybějícího úseku dálnice D6 (severní obchvat Chebu) s cílem homogenizace uceleného páteřního tahu nadřazené silniční sítě v úseku Karlovy Vary – Cheb – Pomezí - státní hranice ČR /SRN. V nadmístních souvislostech pak jde o požadavek obsluhy území a posílení dopravních vazeb jednotlivých sídel v rámci hierarchické struktury osídlení, kdy se stále větší část ekonomických aktivit, veřejných i komerčních služeb koncentruje do přirozených center osídlení. Na úseku energetické infrastruktury je hlavním požadavkem zajištění spolehlivosti dodávek energie a to jak již existujícím provozům, tak v předstihu též nově vymezovaným rozvojovým plochám pro umístění ekonomických aktivit. Pro tento účel návrh A-ZÚR KK vymezuje koridor E12 pro nové dvojité vedení 110 kV z TR Vítkov do TR Jindřichov.

Dominantní postavení Chebu a částečně i Františkových Lázní v sídelní struktuře této části rozvojové osy OS-7A klade požadavek na zajištění dopravní dostupnosti a obsluhy ostatních obcí této oblasti, pro které obě města plní funkci spádových center.

Rekreačně a zejména turisticky atraktivní západní a severozápadní část tohoto území (s vazbou na oblast masivu Smrčiny) vytváří předpoklady pro rozvoj „měkkých forem turistiky“ (cykloturistika, pěší turistika) v meziregionálních a přeshraničních vazbách (Ašsko, Český les), německá část Smrčín)

Požadavek na zajištění odpovídajícího stupně protipovodňové ochrany sídel, včetně identifikace obcí, ve kterých je nutné řešit tuto problematiku přednostně (Cheb, Nebanice, Odrava) vychází z „Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe“, který vydalo MŽP formou opatření obecné povahy dne 22.12. 2015 (č.j. 90988/ENV/15). V rámci dalších kapitol A-ZÚR KK je tento požadavek formulován jako úkol pro ÚPD obcí (kap. H.II.).

(4) OS7-B (Cheb) – Kynšperk nad Ohří – (Sokolov)**Tabulka 5: Základní charakteristiky rozvojové osy OS7-B**

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31.12.2016	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2006-2016 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2006-2016	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2015 v %)	Obsazená pracovní místa k 1.12.2015
OS7-B	10	16 826	125,0	95,0	-32,6	8,8	3 462
KK celkem	134	296 749	89,6	97,4	-12,1	7,4	118 410
ČR celkem	6 258	10 578 820	134,1	103,2	30,3	5,0	5 066 487

1) r. 2006 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Do OS7-B nespadá s výjimkou Kynšperku n. Ohří (4 817 obyv.) Habartova (4 906 obyv.) žádné větší centrum osídlení. Ani jedno z měst nemá v sídelní struktuře významnější postavení. Na většině území existují silné vazby na blízké regionální centrum Sokolov spadající do rozvojové oblasti OB12., které je významným centrem dojížděky do zaměstnání a plní i další funkce sídelního a administrativně správního centra pro města a obce ve své spádové oblasti. Z obcí OS7-B vyjíždí za prací celkem 2 570 obyvatel, z nichž 43 % vyjíždí buď do Sokolova (většina) do Chebu, který je významným dojížděkovým centrem zejména pro Kynšperk nad Ohří a okolní obce. Významnou funkci má v tomto ohledu dálnice D6, která významně zkracuje dojížděkové vzdálenosti. Dojezd z Kynšperku nad Ohří do Chebu je cca 16 min. (16 km), do Sokolova 14 min. (19 km) a do Karlových Varů 21 min. (33 km).

Jedná se o území s vysokou hustotou osídlení a vysokou mírou urbanizace související zejména po r. 1945 s intenzivní povrchovou těžbou hnědého uhlí a rozsáhlými plochami výsypek (lomy Medard-Libík, Boden, Silvestr, výsypky Lítovská, Gustav, Antonín). Těžební činnost v tomto území již ukončena a dotčené plochy jsou průběžně rekultivovány a revitalizovány. Zbytková jáma bývalého lomu Medard – Libík je od r. 2000 napouštěna vodou, přičemž vzniklá vodní nádrž bude základem nového rekreačního prostoru (viz dále).

Návrh požadavků na využití území, podmínek a kritérií pro rozhodování o změnách v území zahrnuje obdobná témata jako v případě segmentu OS7-A, samozřejmě při zohlednění zjištěných odlišností daných rozdílnou geografickou pozicí v rámci kraje. Také v tomto vycházejí z vydaných ZÚR KK s doplněním o poznatky rozboru udržitelného rozvoje území ÚAP KK 2015 se zaměřením na:

- rozvoj funkčních a prostorových vazeb se sousedními rozvojovými oblastmi a osami v krajských i republikových souvislostech jakož i ze specifickými oblastmi republikového a nadmístního významu,
- vytváření územních podmínek pro posílení obytné a pracovní funkce přirozených spádových center osídlení včetně související veřejné infrastruktury,
- vytváření územních podmínek pro vymezení dalších rozvojových ploch pro nové ekonomické aktivity nadmístního významu a formulace hlavních kritérií pro jejich vyhledávání,
- vytváření územní podmínky pro vznik rekreační zóny nadmístního významu ve vazbě na vodní nádrž v bývalém lomu Medard,
- podpora rozvoje rekreačního zázemí zejména v sídlech sousedících nebo v okrajových částech CHKO Slavkovský les,

- vytváření územních podmínek pro propojení dopravní a energetické infrastruktury se sousedními kraji a přilehlým územím SRN,
- zkvalitnění a rozvoj dopravního propojení a dopravní obsluhy obcí s jejich přirozenými spádovými centry, včetně rozvoje systémů integrované dopravy,
- zjištění odpovídajícího stupně protipovodňové ochrany území,
- vytváření územních podmínek pro obnovu krajiny a polyfunkční využití rekultivovaných a revitalizovaných ploch dotčených těžbou nerostných surovin především s ohledem na limity, funkce a požadavky okolního území.

Pozice dílčího segmentu B rozvojové osy OS7 předurčuje jeho vazby na okolní území ve čtyřech směrech.

Nejintenzivnější vazby je možno identifikovat v západo–východním směru, který podchycuje republikově významné relace mezi severní částí Ústeckého kraje, segmentem C rozvojové osy OS7, rozvojovou oblastí OB12 Karlovy Vary a oblastí Chebska (OS7-A) s přesahem na území Německa (Marktredwitz, Bayreuth). Přímou vazbu segmentu OS7-B na rozvojovou oblast OB12 doplňuje vedle vzájemné geografické blízkosti, dálnice D6 ještě poměrně hustá silniční síť na úpatí Krušných hor, které zajišťují vazby sídel v severní části OS7-B na oblast OB12. Prostorové vazby západním směrem k sousednímu segmentu OS7-A jsou identifikovány jako silné na základě dojížděky do zaměstnání, kdy město Cheb je druhým nejčastějším migračním cílem do zaměstnání pro Kynšperk nad Ohří a jeho blízké okolí (22 % všech vyjíždějících). I v tomto případě se uplatňuje dopravní význam dálnice D6.

Vazby severojižního směru ve vztahu k SOB6 Krušné hory a SOB-N1 Slavkovský les jsou významně slabší a to jak z hlediska sídleních, tak dopravních vazeb, které jsou realizovány pouze na úrovni silnic II. a III. třídy. Požadavek jejich zkvalitňování a rozvoje vychází z potřeby přenášením rozvojových impulsů do méně rozvinutých oblastí s cílem omezení vnitrokrajských disparit. Do oblasti SOB-N1 Slavkovský les je dostupnost pouze silnicí II. třídy II/212, příp. II/210 (MÚK mimo SOB u Sokolova) a II/209 (MÚK mimo SOB u Nového Sedla). Do oblasti SOB6 je rovněž dostupnost silnicemi II. třídy – II/212 z Kaceřova směrem na Luby, příp. II/210 na Kraslice.

Požadavek na posílení obytné funkce včetně adekvátního rozvoje veřejné infrastruktury má za cíl zmírnit, resp. zastavit současný negativní trend úbytku obyvatelstva (především migrací), kdy 5 z 10 obcí tohoto území ztratilo v letech 2001-2011 obyvatelstvo v důsledku záporného salda migrace a u dalších 2 obcí došlo ve stejném období k poklesu počtu obyvatel přirozenou měnou. S ohledem na úroveň dopravní a technické infrastruktury je vhodnější akcentovat (kromě podmínek pro vznik nových pracovních příležitostí) rozvoj veřejné občanské vybavenosti jako stabilizačního prvku sídelní struktury v této části kraje.

Plochy pro nové ekonomické aktivity je i v tomto území potřebné vymezovat s cílem vytváření územních podmínek pro vznik nových pracovních příležitostí. Míra nezaměstnanosti v obcích OS7-B (12,2 %) přesahuje průměr kraje (8,8 %). Kritéria pro vymezování nových rozvojových ploch pro ekonomické aktivity jsou identická jako v předchozí části OS7-A a pro jejich aplikaci platí i stejné důvody a to i přes skutečnost, že na rozdíl od ostatních částí kraje sídla v tomto území nemají tak významnou pracovní funkci. Žije zde cca 5,7 % obyvatel kraje, avšak nachází se zde pouze 2,9 % obsazených pracovních míst v kraji.

Ze sousední rozvojové oblasti OB12 přesahuje do tohoto území vodní plocha nádrže vznikající v prostoru bývalého lomu Medard s plánovaným vznikem nové rekreační zóny nadmístního významu. Podobně jako ve východní části na území Svatavy, i zde ZÚR KK vymezují rozvojovou plochu pro umístování sportovně rekreačních aktivit, přičemž pro funkci jejího sídelního a obslužného zázemí jsou navrhována sídla Habartov, Bukovany a Citice. Realizace záměru přispěje k žádoucí diverzifikaci hospodářské základny tohoto území směrem k zvýšení podílu terciérního sektoru.

Podporovat rozvoj funkce rekreačního zázemí sídel v okrajových částech CHKO Slavkovský les se v rámci tohoto území týká pouze jižní části území města Březová, jehož místní části (Kostelní Bříza, Rudolec, Arnoltov, Lobzy, Kamenice) by mohly plnit funkci nástupního centra do přilehlých partií Slavkovského lesa. Tento rozvojový potenciál je kromě velikosti uvedených sídel limitován zejména omezenou dopravní dostupností dotčeného prostoru výhradně silnicemi III. třídy, přičemž dostupnost města Březová je díky poloze na dálnici D6 velmi dobrá.

Zkvalitňování a rozvoj systémů dopravní a technické infrastruktury republikového i nadmístního významu navazuje na priority územního plánování kraje, uvedené v čl. (10) až (13) a (16) kapitoly A. výrokové části A-ZÚR KK. S ohledem na skutečnost, že dálnice D6 jako pátevní tah nadřazené silniční sítě byla v tomto úseku již realizována, zaměřuje návrh A-ZÚR KK v tomto území pozornost na zkvalitnění a rozvoj dopravního propojení přirozených center osídlení s obcemi v jejich spádovém území a jeho celkovou dopravní obsluhu. Jak vyplývá z výše uvedeného, města a obce v tomto segmentu osy OS7 nemají v sídelní struktuře kraje významnější funkci, mj. s ohledem na blízkost a dobrou dostupnost Sokolova a Karlových Varů. Je proto logické, že dopravní napojení a obsluha měst a obcí v tomto území bude primárně orientována především na obě tato uvedená silná regionální centra. Pouze v případě sídel na západním okraji OS7-B je nutné reflektovat vazby tohoto území na Cheb.

V oblasti energetické infrastruktury má specifický význam východní okraj tohoto území, konkrétně území Citic a Březové přes které je realizováno vyvedení výkonu z Elektrárny Tisová (v napěťové hladině 220 a 110 kV) do rozvodny Vítkov. Ve vztahu k platné PÚR ČR (čl. 140, plocha a koridory E2) upřesňuje návrh A-ZÚR KK plochu pro umístění nové rozvodny Vítkov (E05) a koridory E04 a E06 pro nová vedení 400 kV Verněřov (ÚK) – Vítkov a Vítkov – Přeštice (PK). Požadavek na předstihové zajištění zásobování nových rozvojových ploch energiemi je pro tuto část území formulován zatím pouze v obecné rovině pro případné nově vymezované plochy v rámci dalších aktualizací ZÚR KK. Se zřetelem přímé vazby na západní část této rozvojové osy (OS7-A) a města Cheb jako regionálně významného pólu rozvoje, vymezuje návrh A-ZÚR KK koridor pro nové dvojitě vedení 110 kV mezi TR Vítkov a TR Jindřichov.

Požadavek na zajištění odpovídajícího stupně protipovodňové ochrany sídel, včetně identifikace obcí, ve kterých je nutné řešit tuto problematiku přednostně vychází i v tomto případě z „Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe“, který vydalo MŽP formou opatření obecné povahy dne 22.12. 2015 (č.j. 90988/ENV/15). V rámci dalších kapitol A-ZÚR KK je tento požadavek formulován jako úkol pro ÚPD obcí (kap. H.II.).

Kromě výše uvedeného prostoru se v tomto území nachází značné množství dalších ploch dotčených těžbou hnědého uhlí, které jsou postupně rekultivovány a revitalizovány, S vědomím, že revitalizované plochy významně rozšiřují rozvojový potenciál této oblasti navrhuje A-ZÚR KK uplatnění zásady polyfunkčního využití rekultivovaných a revitalizovaných ploch v souladu s požadavky a vlastnostmi okolního území, přičemž konkrétní funkční využití těchto ploch bude navrhováno v souladu s prioritami územního plánování kraje. Pozitivním důsledkem uplatňování tohoto požadavku by měl být jednak postupně rostoucí podíl přírodních nebo přírodě blízkých ploch a jednak nabídka rozvojových ploch k novému funkčnímu využití a aspoň částečné zmírnění tlaku na umisťování staveb „na zelené louce“.

(5) OS7-C (Karlovy Vary - Ostrov) – Stráž nad Ohří – hranice kraje KK / ÚK (- Klášterec nad Ohří – Chomutov)**Tabulka 6: Základní charakteristiky rozvojové osy OS7-C**

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31.12.2016	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2006-2016 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2006-2016	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2015 v %)	Obsazená pracovní místa k 1. 12. 2015
OS7-C	3	1 548	26,2	109,8	88,6	9,0	221
KK celkem	134	296 749	89,6	97,4	-12,1	7,4	118 410
ČR celkem	6 258	10 578 820	134,1	103,2	30,3	5,0	5 066 487

1) r. 2006 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Segment C republikové rozvojové osy OS7 zahrnuje severovýchodní okraj Karlovarského kraje na styku s krajem Ústeckým a jeho hlavní a v podstatě jedinou funkcí je zajišťování dopravních vazeb mezi oběma kraji. S ohledem na specifický reliéf (tektonicky predisponované průlomové údolí Ohře na styku masivů Krušných hor a Doupovských hor) a na těsné sousedství VÚ Hradiště je toto území jen řídko osídleno, přičemž počet obyvatel všech třech obcí nepřesahuje 1 600. Periferní poloha, obtížnější dostupnost sídelních center a omezená nabídka pracovních příležitostí v této části kraje je hlavní příčinou vyšší míry nezaměstnanosti (9,0%) a také vysokého podílu výjíždky za prací do jiných částí kraje, zejména do Ostrova, Karlových Varů a do Klášterce n. Ohří (ÚK). Na druhé straně poskytuje toto území atraktivní prostředí pro bydlení, což potvrzuje přírůstek počtu obyvatel ve sledovaném období, zejména migrací, příznivé věkové složení obyvatel a vysoký podíl ekonomicky aktivních obyvatel v terciéru (51 %).

Nejbližším spádovým centrem je město Ostrov s funkcí silného mikroregionálního centra. Dopravní osou území je silnice I/13 společně s celostátní železniční tratí č. 140 Chomutov – Karlovy Vary – Cheb, které zajišťují dobrou dopravní dostupnost jak krajského města, tak velkých sídelních center v přilehlé části ÚK. Existence těchto dvou republikově významných dopravních tahů a nezbytnost kontinuity průběhu rozvojové osy OS7 propojující rozvojové oblasti OB7 Ústí n. Labem a OB12 Karlovy Vary jsou hlavními důvody pro vymezení rozvojové osy republikového významu OS7 v tomto území platnou PÚR ČR.

Návrh požadavků na využití území, podmínek a kritérií pro rozhodování o změnách v území zahrnuje obdobná témata jako v případě ostatních segmentů rozvojové osy OS7, v daném případě však v podstatněji modifikované podobě s ohledem na výše popsaná specifika tohoto území:

- posilování funkce rozvojové osy republikového významu,
- rozvoj a zkvalitňování funkční a prostorové vazby s rozvojovou oblastí republikového významu OB12 a mezikrajské vazby ve směru na Chomutov (Ústecký kraj),
- vytvářet územní podmínky pro zkvalitnění dopravního propojení s Ústeckým krajem ve směru na Kadaň – Chomutov – Most (silnice I/13) při respektování přírodních hodnot tohoto území,
- podpora rozvoje sportovně rekreačních aktivit v obcích po obvodu VÚ Hradiště.

Segment OS7-C zajišťuje kontinuitu rozvojové osy republikového významu OS7 mezi OB12 a prostorově navazující OS7 v Ústeckém kraji. Vzhledem k tomu, že je tvořena pouze třemi obcemi, z nichž největší má 653 obyvatel není relevantní hodnotit jejich potenci-

ál z pohledu osídlení ani hospodářského rozvoje. Ekonomická a sociální situace těchto obcí se vždy bude odvíjet od situace v nejbližších městech v přilehlých částech obou krajů (Ostrov, Jáchymov, Karlovy Vary, Klášterec n. Ohří).

S ohledem na výše uvedené vlastnosti tohoto území je jediným reálným naplněním uvedených požadavků potvrzujících statut tohoto území jako osu část rozvojové osy republikového významu, zajištění územních podmínek pro zkvalitnění silničního propojení s Ústeckým krajem prostřednictvím silnice I/13 v relaci Karlovy Vary – Ostrov - Klášterec n. Ohří - Chomutov.

Přírodní hodnoty tohoto území, které představují hlavní limity využití tohoto území jsou podrobněji specifikovány v rámci kap. 9.F.2 tohoto svazku⁵⁸.

Dosud nevyužitý rekreační potenciál spočívá v území po obvodu vojenského újezdu (VÚ) Hradiště. S účinností od 1. ledna 2016⁵⁹ došlo v souvislosti se změnou hranic vojenského újezdu Hradiště ke vzniku dvou nových obcí a změně hranic některých obcí (viz úvod kap. 9. tohoto svazku). V rámci tohoto segmentu rozvojové osy OS7 došlo touto úpravou k rozšíření správního území obce Vojkovice.

ROZVOJOVÉ OSY NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU

(6) ROS-N1(Cheb) – Aš – (Selb, Rehau / SRN)

Tabulka 7: Základní charakteristiky rozvojové osy ROS-N1

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31.12.2016	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2006-2016 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2006-2016	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2015 v %)	Obsazená pracovní místa k 1.12.2015
ROS-N1	7	16 678	107,1	103,2	42,8	4,6	5 398
KK celkem	134	296 749	89,6	97,4	-12,1	7,4	118 410
ČR celkem	6 258	10 578 820	134,1	103,2	30,3	5,0	5 066 487

1) r. 2006 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Na území obcí Aš, Hazlov, Krásná, Podhradí, Libá, Poustka a Vojtanov byla vymezena rozvojová osa nadmístního významu z důvodu dopravní vazby území na silnici I/64 při spolupůsobení rozvojové dynamiky centra osídlení Cheb a přeshraničních vazeb na přilehlé území Německa (Aš – Selb).

Přirozeným centrem ROS-N1 je silné mikroregionální centrum Aš, ve kterém žije 79% z celkového počtu obyvatel tohoto území. Hustota osídlení je v kontextu Karlovarského kraje vysoce nadprůměrná jak v případě města Aš (237 obyv./km²), tak v případě celého tohoto území (107 obyv./km²). Aš je rovněž administrativně správním a obslužným centrem

⁵⁸ Viz specifická krajina B.6. Údolí Ohře.

⁵⁹ Zák. č. 15/2015 Sb., o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů

celé této oblasti. Obce v oblasti ROS-N1 patří do oblastí stabilizovaných, resp. rozvojových urbanizovaných území⁶⁰

Vysokou rozvojovou dynamiku tohoto území potvrzuje růst počtu obyvatel mezi lety 2006 a 2016 zaznamenaný téměř u všech obcí této rozvojové osy (s výjimkou obce Hazlov, kde došlo k 4% poklesu). Největší nárůst byl zaznamenan u obcí Poustka (+36 %), Podhradí (+33 %) a Krásná (+32 %). Nárůst počtu obyvatel je interpretován jako projev suburbanizace z blízkých center osídlení tj. z Aše, Chebu a Františkových Lázní. Potvrzuje to také kladná hrubá míra migračního salda u všech obcí kromě Hazlova, kde je rozdíl mezi přistěhoválými a vystěhoválými -32 na tis. obyvatel. Dalším potvrzením suburbanizačního trendu je příznivé věkové složení obyvatelstva.

V obcích ROS-N1 je nízká nezaměstnanost (4,6 %), která je nižší, než celorepublikový průměr (5 %), což je v podmínkách Karlovarského kraje nadstandardní hodnota. Zdrojem pracovních příležitostí je zejména Aš (míra nezaměstnanosti 4,4 %). Zdejší obce se také vyznačují vysokou mírou podnikatelské aktivity nad průměrem celého kraje.

V území existuje silná vyjížďka za prací do sousedního Německa, kam dojíždí dle SLDB 2011 více než 14 % všech vyjížďejících. Silné mikroregionální centrum Aš je prostorově provázáno s německým městem Selb. Dojezdová vzdálenost mezi těmito městy činí cca 15 minut. Pro ostatní obce v rozvojové oblasti je stěžejním centrem dojížďky Aš, případně Cheb. Aš je na prvním místě mezi cíli vyjížďejících za zaměstnáním z obcí Krásná (53 %), Podhradí (46 %) a Hazlov (31 %).

Dopravní osou celého území I/64 zajišťující v peáži se silnicí I/21 přepravní vztahy v relaci Cheb (republiková rozvojová osa OS7-A) – Františkovy Lázně a dále v samostatné stopě ve směru Aš – st. hranice ČR / Německo. Na německém území navazuje směrově nedělená dvoupruhová silnice, napojující celý prostor na páteřní dopravní tah silnice A93. Silnice I/21 pokračuje z Františkových Lázní k severu přes Vojtanov dále do Německa. Dojezdová vzdálenost v relaci Aš – Cheb je 27 minut a dále prostřednictvím komunikace I/21 do prostoru Mariánských Lázní. Čas dojezdu Cheb – Mariánské Lázně je 29 minut.

Rozvojové ose nadmístního významu ROS-N1 chybí z důvodu specifického územního uspořádání obcí určeného průběhem státní hranice (lokalizace v Ašském výběžku) přirozená spádová oblast. Absence spádové oblasti by měla být suplována posílením vazeb na významná centra a regiony na německé straně.

Návrh požadavků na využití území, podmínek a kritérií pro rozhodování o změnách v území zahrnuje témata reflektovaná již ve vydaných ZÚR KK doplněná o poznatky rozboru udržitelného rozvoje území ÚAP KK 2015 se zaměřením na :

- rozvoj a zkvalitňování funkčních a prostorových vazeb s navazující částí republikové rozvojové osy OS7A a přeshraničních vazeb ve směru Aš – Selb, resp. Aš – Rehau,
- podporu obytné, pracovní a správní funkci města Aš jako silného mikroregionálního centra osídlení,
- formulaci kritérií pro vymezení dalších ploch pro nové ekonomické aktivity,
- podporu zkvalitnění a rozvoje dopravního propojení a dopravní obsluhy obcí s jejich přirozenými spádovými centry, včetně rozvoje systémů integrované dopravy,
- vytvářet územní podmínky pro zásobování nových rozvojových ploch energiemi,
- další rozvoj rekreační zóny nadmístního významu Aš – Háj,

Prostorové vazby ROS-N1 ve směru do vnitrozemí se realizují v prostoru Aš – Cheb s vazbou na segment republikové rozvojové osy OS7-A a dále ve směru této osy na Sokolov

⁶⁰ Dle Strategie regionálního rozvoje ČR 2014-2020, MMR, duben 2013. Dostupné z www: <http://www.mmr.cz/getmedia/08e2e8d8-4c18-4e15-a7e2-0fa481336016/SRR-2014-2020.pdf>

a Karlovy Vary nebo směrem k jihu vazbou na nadmístní rozvojovou osu ROS-N2 (Cheb - Mariánské Lázně (- Planá). Přeshraniční vazby na přilehlé území Německa jsou díky dobré dopravní dostupnosti silnicí I/64 realizovány v prostoru Aš – Selb. Návrhem přeložky silnice I/64 sledují ZÚR KK posílení vazeb ve směru na Rehau. S ohledem na periférní polohu tohoto území jak v rámci kraje tak v rámci ČR, je vytváření územních podmínek pro posilování těchto vazeb nezbytným předpokladem jeho dalšího rozvoje.

Základem hierarchizace sídel ve struktuře osídlení je význam jejich obytné, obslužné a pracovní funkce s využitím dat o počtu obyvatel, počtu obsazených pracovních míst, vyjížděče/dojížděče do zaměstnání. Město Aš je silným mikroregionálním centrem osídlení a je nejvýznamnějším městem v Ašském výběžku, jehož všechny obce kromě obce Hranice jsou zařazeny do ROS-N1. Město Aš je dobře dopravně a také funkčně (zejm. z důvodu dojíždění do zaměstnání a za službami) propojené s rozvojovou osou republikového významu OS7-A a s příhraničními oblastmi SRN (s oblastí v okolí Selbu v Bavorsku). Dopravní dostupnost území je zajištěna silnicí I/64 Cheb – Aš – Selb (SRN). Město Aš má kromě nejvyššího počtu obyvatel (13 227) pozitivní také další socioekonomické a demografické charakteristiky. Pro udržení této rozvojové dynamiky formuluje návrh A-ZÚR KK požadavek na vytváření územních podmínek pro posílení všech hlavních funkcí města (obytné, pracovní, obslužné).

Město Aš má vzhledem k výše popsáným prostorovým vazbám velmi dobrý polohový potenciál, který je jednou ze základních předpokladů pro lokalizaci ekonomických aktivit. Zároveň svoji velikostí a existencí přirozeného spádového území splňuje podmínky pro zajištění dostatečného počtu pracovních sil. S tím souvisí i návrh kritérií pro vymezování dalších rozvojových ploch pro ekonomické aktivity, který (obdobně jako v případě rozvojových oblastí a rozvojových os komentovaných výše) vedle vazeb na spádová centra osídlení, reflektuje především zajištění dopravní dostupnosti z nadřazených sítí dopravní infrastruktury, preference využívání dříve zastavěných nebo devastovaných lokalit (brownfields) a také striktní podmínkou na umístění těchto rozvojových ploch výhradně mimo stanovená záplavová území.

Ačkoliv na území této rozvojové osy ZÚR KK aktuálně nevymezují rozvojovou plochu nadmístního významu (podrobněji viz čl. 11. tohoto odůvodnění), disponuje město dostatečným rozvojovým potenciálem pro jehož využití je žádoucí navržená kritéria uplatnit.

Význam vazeb na spádová centra osídlení byl již komentován výše (dostupnost pracovních sil). Dopravní dostupnost nadřazené silniční a optimálně i železniční sítě je základním předpokladem pro omezení zátěže okolního území hlukem a emisemi z vyvolané dopravy. Preference využívání brownfields pro tyto účely souvisí s uplatňováním čl. (6) navrhovaných priorit územního plánování kraje, které transponují čl. (19) republikových priorit PÚR ČR. Vyloučení negativních vlivů na zdroje peloidů a přírodních minerálních vod Františkových Lázní při vymezování a využívání těchto ploch souvisí s prioritou ochrany vlastností a hodnot, které generují mezinárodní věhlas tzv. lázeňského trojúhelníku na území Karlovarského kraje.

Potřeba podpory zkvalitnění a rozvoje dopravního propojení a dopravní obsluhy obcí s jejich přirozenými spádovými centry včetně rozvoje systémů integrované hromadné dopravy souvisí s vývojem hospodářské situace v území, kdy vznikající centra mikroregionálního, regionálního významu si kolem sebe vytvářejí přirozené spádové regiony. V těchto přirozených regionech jsou silné vazby mezi jednotlivými obcemi a mezi centrem a obcemi v okolí. Je to způsobeno tím, že do těchto centrech se postupně koncentrují hospodářské aktivity a služby pro tato spádová území. Funkční systémy integrované hromadné dopravy představují velmi efektivní a v porovnání s individuální automobilovou dopravou environmentálně šetrný způsob obsluhy území s pozitivním dopadem na kvalitu života, soudržnost společenství obyvatel v území a mobilitu pracovních sil.

Požadavek na vytváření územních podmínek pro další rozvoj rekreační zóny Aš-Háj, jehož jádrem je stávající „městský“ areál se odvíjí od faktu, že svým dosavadním rozvojem získává stále více nadmístní (regionální) charakter, s přeshraniční působností v kooperaci

s významnými saskými lázněmi Bad Elster a Bad Brambach a s turisticky atraktivním zázemím v podobě přírodních parků Smrčiny a Halštrov, které obklopují urbanizovanou centrální část Ašského výběžku.

(7) ROS-N2(Cheb) – Mariánské Lázně – (Planá / PK)

Tabulka 8: Základní charakteristiky rozvojové osy ROS-N2

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31.12.2016	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2006-2016 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2006-2016	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2015 v %)	Obsazená pracovní místa k 1.12.2015
ROS-N2	9	20 388	111,9	97,6	0,8	4,2	8 670
KK celkem	134	296 749	89,6	97,4	-12,1	7,4	118 410
ČR celkem	6 258	10 578 820	134,1	103,2	30,3	5,0	5 066 487

1) r. 2006 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Potenciál rozvojové osy nadmístního významu ROS-N2 je odvozen z vhodných územních podmínek, které vytváří sníženina Tachovské brázdy, s koncentrací sídel podél silnice I/21 při spolupůsobení rozvojové dynamiky centra osídlení Mariánské Lázně. Osa představuje jižní větev rozvojového pásu Aš – Cheb – Mariánské Lázně s návazností na dálnici D5 na území Plzeňského kraje (Planá). Přirozené centrum oblasti, město Mariánské Lázně, má silné prostorové vazby na Cheb i na Plzeňský kraj – je to dáno dostupností na silnici I. třídy I/21 s návazností na dálnici II. třídy D6 (28 km) v severním směru a na dálnici D5 jižně od města Planá v Plzeňském kraji (26 km).

Obce spadající do rozvojové osy nadmístního významu ROS-N2 jsou dobře dopravně dostupné silnicí I. třídy I/21 z Chebska a Tachovska (Plzeňský kraj). ROS-N2 přímo navazuje na rozvojovou osu OR5 vymezenou ZÚR Plzeňského kraje.

Území je poměrně hustě osídleno a v období r. 2006 – 2016 vykazuje pozitivní migrační saldo.

Nejvýznamnější funkcí tohoto prostoru je lázeňství. Mariánské Lázně jsou po Karlových Varech druhé největší lázně v ČR a ještě společně s Františkovými Lázněmi součástí tzv. „lázeňského trojúhelníku“. Druhým lázeňským místem v jsou Lázně Kynžvart v severní části tohoto území. Lázeňství společně s komplexem navazujících služeb představuje významný zdroj pracovních příležitostí v terciérním sektoru (Mariánské Lázně – 61 %, Valy - 56,9 %, Velká Hleďsebe - 56 %, Zádub-Závišín - 52 %, Lázně Kynžvart - 49,4 %, Drmoul - 48,4 %). Díky tomu vykazuje území rozvojové osy nejnižší míru nezaměstnanosti v rámci kraje (4,2 %). Podíl průmyslu je v porovnání s lázeňstvím méně významný, koncentrace asi 15 malých provozoven je jen v Mariánských Lázních (zhruba 750 pracovních míst), další pracovní místa jsou v Lázních Kynžvart (asi 150 míst).

Návrh požadavků na využití území, podmínek a kritérií pro rozhodování o změnách v území zahrnuje obdobná témata jako v případě předchozí rozvojové osy ROS-N1, s modifikací na základě poznatků z rozboru udržitelného rozvoje území ÚAP KK 2015 se zaměřením na:

- rozvoj a zkvalitňování funkčních a prostorových vazeb s rozvojovými prostory na území kraje a ve směru na Plzeňský kraj,

- podporu obytné, pracovní a správní funkci města Mariánské Lázně jako silného mikroregionálního centra osídlení,
- přednostní umístování nových ekonomických aktivit do rozvojové plochy – průmyslová zóna Velká Hledsebe – Klimentov,
- formulaci kritérií pro vymezení dalších ploch pro nové ekonomické aktivity,
- rozvoj lázeňské funkce Mariánských Lázní a Lázní Kynžvart včetně její koordinace s rozvojem navazujících rekreačních a relaxačních aktivit,
- rozvoj rekreačního zázemí zejména v sídlech sousedících nebo v okrajových částech CHKO Slavkovský les,
- zkvalitnění a rozvoj dopravního propojení a dopravní obsluhy obcí s jejich přírodními spádovými centry, včetně rozvoje systémů integrované dopravy,
- ochranu jedinečných přírodních, krajinných a kulturně historických hodnot CHKO Slavkovský les a jejich zakomponování do soustavy atraktivit rekreace a cestovního ruchu v kraji.

Pozice rozvojové osy nadmístního významu ROS-N2 v jihozápadní části Karlovarského kraje a reliéf jejího území předurčují rozvoji funkčních a prostorových vazeb zejména v severojižním směru ve vazbě na rozvojovou osu republikového významu OS7, resp. na její segmenty OS7-A a OS7-B a v mezikrajském měřítku ve směru na Planou v Plzeňském kraji. Ve směru východo-západním se uplatňují vazby na horské oblasti masivů Slavkovského lesa (specifická oblast SOB-N1) a v menší míře (s ohledem na nízkou hustotu osídlení) na prostor Českého lesa.

Vazba území na rozvojovou osu OS7 je realizována prostřednictvím silničního spojení oblasti komunikací I/21 Mariánské Lázně – MÚK 162 na dálnici D6 mezi Chebem a Kynšperkem nad Ohří. Díky tomuto dopravnímu napojení je Cheb z Mariánských Lázní časově dostupný za 30 min. a Kynšperk nad Ohří z Mariánských Lázní za 25 min. Význam této trasy potvrzuje i vyjížďka do zaměstnání, když z Mariánských Lázní do Chebu dojíždí za zaměstnáním 13 % všech vyjíždějících.

Dopravní dostupnost do Plzeňského kraje je díky geografické blízkosti velmi dobrá – dojezd z Mariánských Lázní na MÚK 128 na dálnici D5 je zhruba 30 min., dojezd do 76 km vzdálené Plzně je díky dálnici D5 cca 55 min. To se projevuje také v dojížděci do zaměstnání do obcí Plzeňského kraje (Chodová Planá, Plzeň, Tachov a Planá) – 19 % všech vyjíždějících z Mariánských Lázní.

Na posílení mezikrajských vazeb v oblasti zásobování přilehlého území obou krajů elektrickou energií je orientován záměr rekonstrukce dvojitého vedení 110 kV mezi TR Drmoul a TR Tachov, pro který návrh A-ZÚR KK vymezuje koridor E13.

Silným mikroregionálním centrem celé jihozápadní části Karlovarského kraje je město Mariánské Lázně, především na základě své funkce sídelní (64 % všech obyvatel v oblasti), pracovní (85 % všech obsazených pracovních míst v oblasti) a administrativně správní (statut ORP) pro jejichž další rozvoj požaduje A-ZÚR KK vytvářet nezbytné územní podmínky.

Vydané ZÚR KK (2010) vymezily v rámci tohoto území rozvojovou plochu nadmístního významu Velká Hledsebe – Klimentov v prostoru bývalých kasáren (brownfields), se zajištěním všech nezbytných územně-technických podmínek. A-ZÚR KK z tohoto důvodu uplatňuje požadavek na přednostní umístování nových ekonomických aktivit do této průmyslové zóny. Kritéria navržená pro vymezení dalších rozvojových ploch nadmístního významu reflektují vedle vazeb na spádová centra osídlení, především zajištění dopravní dostupnosti z nadřazených sítí dopravní infrastruktury, preferenci využívání dříve zastavěných nebo devastovaných lokalit (brownfields) a také striktní podmínkou na umístování těchto rozvojo-

vých ploch výhradně mimo stanovená záplavová území jsou identická jako případě rozvojových os komentovaných výše. Stejně jsou tedy i odůvodnění jejich uplatňování.

Lázně Kynžvart jsou nejvýznamnějším lázeňským zařízením v ČR pro děti s onemocněním dýchacího ústrojí, Mariánské Lázně byly původně zaměřeny na nemoci močových cest a obezitu. V posledních letech jednotlivá lázeňská místa ustupují od úzké specializace a rozšiřují spektrum léčebných indikací⁶¹. Lázeňská místa Mariánské Lázně a Lázně Kynžvart, představují území s nejvyšším počtem výskytu přírodních léčivých zdrojů (42). Rozvoj lázeňství v koordinaci s rozvojem ostatních forem rekreace a cestovního ruchu je jednou z příležitostí pro hospodářský rozvoj nejen ROS-N2, ale také širšího okolí, zejména pak přilehlé části specifické oblasti SOB-N1.

Potřeba podpory zkvalitnění a rozvoje dopravního propojení a dopravní obsluhy obcí s jejich přirozenými spádovými centry včetně rozvoje systémů integrované hromadné dopravy souvisí s vývojem hospodářské situace v území, kdy vznikající centra mikroregionálního, regionálního významu si kolem sebe vytvářejí přirozené spádové regiony. V těchto přirozených regionech jsou silné vazby mezi jednotlivými obcemi a mezi centrem a obcemi v okolí. Je to způsobeno tím, že do těchto center se postupně koncentrují hospodářské aktivity a služby pro tato spádová území. Funkční systémy integrované hromadné dopravy představují velmi efektivní a v porovnání s individuální automobilovou dopravou environmentálně šetrný způsob obsluhy území s pozitivním dopadem na kvalitu života, soudržnost společenství obyvatel v území a mobilitu pracovních sil.

V případě této rozvojové osy přesahuje význam dopravní obsluhy okolního území i do sousední specifické oblasti SOB-N1 Slavkovský les. Silnice II. třídy (II/230, II/198, II/211, II/212) zajišťují prostorové vazby centrálních partií této specifické oblasti na silnici I/21, tvořící dopravní osu rozvojové osy ROS-N2. Požadavek rozvoje a zkvalitňování dopravní dostupnosti a obsluhy obcí ve spádovém území přirozených center osídlení se v tomto případě formulován také jako jeden z významných předpokladů zajištění stability osídlení v periferních a hospodářsky slabých oblastech.

Dalším impulsem pro rozvoj této specifické oblasti, jehož základem může být potenciál této rozvojové osy, je podpora rozvoje rekreačního zázemí v sídlech sousedících nebo navazujících na okrajové části CHKO Slavkovský les. Vzhledem k uspokojivé hustotě silniční sítě je tento rozvoj navrhován prakticky pro všechny obce v západním a jižním okolí CHKO. Podpurným opatřením pro tuto oblast je také rozvoj systému pěších a cyklistických tras včetně související infrastruktury (občerstvení, útulny, odpočívky), přičemž sídla na území ROS-N2, uvedená ve výrokové části návrh A-ZÚR KK mají velmi dobré předpoklady plnit funkci nástupních center. Tyto trasy je žádoucí vymezovat ve vazbě na dosud málo využívané přírodní a kulturně historické atraktivity v centrálních partiích Slavkovského lesa. Jejich šetrné využívání v rámci cestovního ruchu může přispět ke zvýšení návštěvnosti a částečnému hospodářskému oživení tohoto území

(8) ROS-N3(Ostrov) - Jáchymov - (Oberwiesenthal / SRN) a (Ostrov) - Pernink - (Johanngeorgenstadt / SRN)

Tabulka 9: Základní charakteristiky rozvojové osy ROS-N3

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31.12.2016	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2006-2016 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2006-2016	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2015 v %)	Obsazená pracovní místa k 1.12.2015
ROS-N3	7	6 367	36,6	78,9	-235,1	7,1	2 147

⁶¹ Dle ÚAP KK 2013, Podklady pro RURÚ.

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31.12.2016	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2006-2016 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2006-2016	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2015 v %)	Obsazená pracovní místa k 1.12.2015
KK celkem	134	296 749	89,6	97,4	-12,1	7,4	118 410
ČR celkem	6 258	10 578 820	134,1	103,2	30,3	5,0	5 066 487

1) r. 2006 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Na území obcí Abertamy, Boží Dar, Horní Blatná, Jáchymov, Merklín, Pernink a Potůčky vymezuje A-ZÚR KK rozvojovou osu nadmístního významu v překryvu s východní částí specifické oblasti republikového významu SOB6 Krušné hory. Z tohoto důvodu se úprava návrhu A-ZÚR před projednáním dle § 39 stavebního zákona zaměřila též na odstranění obsahových duplicit mezi požadavky na využití území, resp. kritérii a podmínkami pro rozhodování.

Rozvojová osa je vymezena v návaznosti na silnice I/25 (Ostrov –) Jáchymov – Boží Dar (s pokračováním na Oberwiesenthal na Německém území) a silnice II/221 (Ostrov -) Merklín – Pernink – Potůčky (-Johanngeorgenstadt při spolupůsobení rozvojové dynamiky Jáchymova jako nejvýznamnějšího sídelního centra v tomto území.

Vymezovaná osa disponuje významným potenciálem v oblasti turistiky, rekreace a cestovního ruchu při dobré dopravní dostupnosti jednak z hustě osídlených centrálních částí Karlovarského kraje, ale prostřednictvím silnic II/219 a 223 také od východu z území Ústeckého kraje. Tyto skutečnosti mají pozitivní odraz hodnotách ekonomických charakteristik obcí této rozvojové osy. K rekreaci slouží významná lyžařská střediska Boží Dar (obec Boží Dar) a Klínovec (obec Jáchymov). Charakteristickým znakem tohoto území je vysoká koncentrace rekreačních objektů. S výjimkou Jáchymova nejsou ostatní obce významné svoji sídlení ani pracovní funkcí. Významná je však jejich funkce rekreačních středisek, což dokládá i podíl rekreačních objektů na všech obydlených domech v případě Perninku (18,5 %), Božího Daru (13,3 %) a Horní Blatné (11,6 %).

Do obcí ROS-N3 je dobrá dopravní dostupnost z vyšší nadřazené silniční sítě. Silnice I. třídy I/25 tvoří v obci Boží Dar významné napojení na sousední německé Sasko. Vzájemná propojenost se Saskem je dána prostorovou blízkostí této oblasti. V případě obce Potůčky, je zástavba kontinuálně propojena s německým městem Johanngeorgenstadt. Německé město Oberwiesenthal je z obce Boží Dar silnicí I. třídy I/25 dostupné za 7 minut.

Rozvojová oblast nadmístního významu je charakteristická vysokou mírou podnikatelské aktivity, vysokým podílem zaměstnaných ve službách. Je to způsobeno tím, že se jedná o rekreačně nejatraktivnější území kraje ve vrcholových partiích Krušných hor se značnou četností výskytu přírodních a kulturně historických hodnot, jako jsou např. hornické kulturní krajiny se statutem krajinných památkových zón „Jáchymov“ a „Abertamy – Horní Blatná – Boží Dar“. Tento potenciál zdůvodňuje vymezení rozvojové osy ROS-N3 v překryvu se specifickou oblastí SOB6 v souladu s čl. (68) písm. a) platné PÚR ČR, který tyto překryvy ve výjimečných a zvláště odůvodněných případech připouští. MMR ve svém stanovisku dle § 37 odst. 8 stavebního zákona ze dne 04.02. 2016 tento překryv nerozporuje.

Požadavky na využití území, podmínky a kritéria pro rozhodování o změnách v území zahrnují témata reflektovaná již ve vydaných ZÚR KK doplněná o poznatky rozboru udržitelného rozvoje území ÚAP KK 2015 se zaměřením na :

- rozvoj a zkvalitňování přeshraničních funkčních a prostorových vazeb na okolní rozvojová území včetně přeshraničních vazeb na území Německa

- podporu obytné, pracovní a správní funkce města Jáchymov jako přirozeného centra osídlení a podpora rozvoje jeho lázeňské funkce v koordinaci s rozvojem navazujících sportovně rekreačních aktivit
- sportovně rekreační aktivity a související vybavenost, nadmístního významu včetně nezbytné infrastruktury zejména v oblasti Jáchymov - Boží Dar-Klínovec a Plešivce (Pernink, Abertamy a Merklín),
- vytváření územních podmínek pro rozvoj cestovního ruchu a rekreace s vazbou na blízká centra osídlení na německé straně (Oberwiesenthal, Johannegeorgenstadt).
- vytváření územních podmínek pro zkvalitnění dopravního propojení a obsluhy hlavních rekreačních středisek, včetně dopravní dostupnosti příhraničního území v sousedství SRN.

Rozvoj a zkvalitnění funkčních a prostorových vazeb rozvojové osy nadmístního významu ROS-N3 je předurčen lokalizací v rámci Karlovarského kraje a fyzicko-geografickými podmínkami daného území. Vzhledem k dobré dopravní dostupnosti je osa ROS-N3 intenzivně provázána s východní částí rozvojové oblasti OB12, pro kterou obce v ROS-N3 tvoří rekreační zázemí. Pro rozvoj přeshraničních vazeb na přilehlá území Německa hovoří existující silniční a v případě směru Pernink – Potůčky – Johannegeorgenstadt také existence železničního propojení a prostorová návaznost zástavby v místě státní hranice.

Největším centrem osídlení v rámci této rozvojové osy je město Jáchymov. K 31. 12. 2016 zde žilo 2 586 obyvatel. Význam Jáchymova umocňuje jeho lázeňská funkce která je zdrojem pracovních příležitostí pro obyvatele okolních obcí. Koexistence lázeňství a funkce Jáchymova jako nástupního rekreačního střediska do vrcholových partií Krušných hor v prostoru Božího Daru a Klínovce vytváří velmi dobré předpoklady pro vzájemnou koordinaci a významné rozšíření spektra nabízených služeb lázeňským hostům i ostatním návštěvníkům. S ohledem na pozici a význam Jáchymova v sídelní struktuře tohoto území obsahuje návrh A-ZÚR KK požadavek podpory dalšího rozvoje jeho sídelní, pracovní a správní funkce, který je návazně transponován do úkolu pro územní plánování ve smyslu vymezování nových rozvojových ploch pro bydlení, vznik nových pracovních míst, posílení komerční i nekomerční občanské vybavenosti včetně zkvalitnění a rozvoje související dopravní a technické infrastruktury. Návrh vychází z ust. § 19 odst. 1, písm. i) stavebního zákona a článku (18) platné PÚR ČR. Důvodem tohoto návrhu, je nutná podpora zejména populační stability sídel v této oblasti, která podle aktuálních dat (viz výše) stále vykazují vysoce záporné saldo migrace. Požadavek podpory dalšího rozvoje výše uvedených funkčních systémů je proto klíčový pro další rozvoj celého území vymezené rozvojové osy.

V náhorních oblastech upravuje návrh A-ZÚR vymezení ploch pro umístění rozvojových záměrů z oblasti sportu a rekreace v přímé návaznosti na stávající sportovně rekreační areály v prostoru Božího Daru a Klínovce a v prostoru Plešivce (na území Merklína, Abertam a Perninku). S ohledem na mimořádné přírodní hodnoty v těchto územích je limitující podmínkou realizace těchto záměrů minimalizace vlivů na zájmy chráněné zák. č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Pro efektivní využití potenciálu navrhovaných areálů formuluje návrh A-ZÚR KK požadavky na vytváření územních podmínek pro rozvoj cestovního ruchu a rekreace ve vazbě na blízká výše uvedená rekreační střediska na německé straně státní hranice, včetně podmínek pro zkvalitnění vzájemného dopravního propojení a obsluhy příhraničního území. Tento návrh vychází z celkové atraktivity tohoto území a jeho vhodné geografické polohy s vysokou četností přeshraničních vazeb. Cílem tohoto požadavku je posílení možností celoročního využívání tohoto území s preferencí „měkkých“ forem turistického ruchu s ohledem na vysoké přírodní a krajinné hodnoty tohoto území.

9.C. SPECIFICKÉ OBLASTI

3. *Vypouští se původní znění kapitoly „c. Zpřesnění vymezení specifických oblastí vymezených v politice územního rozvoje a vymezení dalších specifických oblastí nadmístního významu“ (včetně názvu) a nahrazuje se novým zněním kapitoly (včetně názvu).*

Specifické oblasti jsou vymezovány v území, ve kterých se v porovnání s ostatním územím dlouhodobě projevují problémy z hlediska udržitelného rozvoje území (tj. problémy se zajištěním vyváženého vztahu příznivého životního prostředí, hospodářského rozvoje a soudržnosti společenství obyvatel území). Jedná se o území se specifickými hodnotami anebo se specifickými problémy.

A–ZÚR KK upřesňuje vymezení specifické oblasti republikového významu Krušné hory, která byla v rámci schválené Aktualizace č. 1 PÚR ČR rozšířena na celou oblast masivu Krušných hor na území KK. Důvodem zásadního přepracování části týkající se vymezení specifických oblastí nadmístního významu byla skutečnost, že specifické oblasti vymezené v rámci vydaných ZÚR KK nebyly svým pojetím a způsobem vymezení konformní s ust. čl. (65) PÚR ČR.

Vymezení specifické oblasti republikového a specifických oblastí nadmístního významu bylo provedeno stejným metodickým postupem, jaký byl použit při vymezování rozvojových oblastí a rozvojových os (viz kap. 9.B. tohoto Odůvodnění). Také hlavními zdroji dále prezentovaných dat jsou údaje ČSÚ a ÚAP KK 2015. Základní charakteristiky vymezených specifických oblastí jsou uvedeny v tabulce níže.

Základní charakteristiky specifických oblastí na území Karlovarského kraje

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31.12.2016	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2006-2016 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2006-2016	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2015 v %)	Obsazená pracovní místa k 1.12.2015
SOB6	23	31 906	51,6	90,8	-88,0	7,4	10 891
SOB-N1	13	12 347	31,3	92,8	-59,1	8,1	3 759
SOB-N2	11	8 110	22,7	101,1	-27,8	10,8	1 795
KK celkem	134	296 749	89,6	97,4	-12,1	7,4	118 410
ČR celkem	6 258	10 578 820	134,1	103,2	30,3	5,0	5 066 487

1) r. 2006 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu)

9.C.1. Specifické oblasti republikového významu

(1) SOB6 Krušné hory

Základní charakteristiky specifické oblasti SOB6

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31.12.2016	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2006-2016 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2006-2016	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2015 v %)	Obsazená pracovní místa k 1.12.2015
SOB6	23	31 906	51,6	90,8	-88,0	7,4	10 891
KK celkem	134	296 749	89,6	97,4	-12,1	7,4	118 410
ČR celkem	6 258	10 578 820	134,1	103,2	30,3	5,0	5 066 487

1) r. 2006 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Specifická oblast republikového významu SOB6 je v návrhu A-ZÚR KK vymezena v návaznosti na schválenou Aktualizaci č. 1 PÚR ČR, která rozšiřuje tuto specifickou oblast i na karlovarskou část masivu Krušných hor⁶².

Na území obcí Abertamy, Boží Dar, Horní Blatná, Jáchymov, Merklín, Pernink a Potůčky se tato specifická oblast překrývá s rozvojovou osu nadmístního významu ROS-N3. Z tohoto důvodu se úprava návrhu A-ZÚR před projednáním dle § 39 stavebního zákona zaměřila též na odstranění obsahových duplicit mezi požadavky na využití území, resp. kritérii a podmínkami pro rozhodování

Hlavními centry osídlení jsou této oblasti jsou Nejdek (cca 7 838 obyvatel) a Kraslice (cca 6 802 obyvatel), která jsou v sídelní struktuře kraje řazena mezi slabá mikroregionální centra. Obě města zároveň plní významnou pracovní funkci v rámci celé oblasti. Z obcí spadajících do SOB6 dojíždí do Kraslic dojíždí 74 % a do Nejdku 27 % ze všech dojíždějících za zaměstnáním. Tato dvě centra mají v rámci karlovarské části SOB6 zásadní význam pro zajištění sídelní, pracovní a obslužné funkce. Tento jejich význam je dán řídkým osídlením prakticky celého území SOB6, přičemž řada sídel vykazuje nepříznivou věkovou strukturu obyvatelstva. Přes tuto skutečnost je většina obcí v této oblasti z hlediska vývoje počtu obyvatel zisková. Ztráty i zisky počtu obyvatel v této oblasti jsou způsobeny zejména migrací.

Mezi další větší sídla dle počtu obyvatel patří Rotava (3 037 obyvatel) a Jáchymov (2 586 obyvatel). V těchto 4 obcích (z celkového počtu 23 obcí) žije 64 % obyvatel celé specifické oblasti. Jedná se o sídla populačně ztrátová, zejména z důvodu záporného salda migrace.

Míra nezaměstnanosti v obcích SOB6 činí 7,4 %, což je hodnota rovná krajskému průměru. Nejvyšší nezaměstnanost je v obcích Oloví (14,8 %), Rotava (10,5 %), a Abertamy (9,4 %). V dalších 15 obcích se míra nezaměstnanosti pohybuje v rozmezí 4 - 8 %.

V oblasti je, s výjimkou obcí spadajících do rozvojové oblasti nadmístního významu ROS-N3, nízký podíl ekonomicky aktivních v terciéru ke všem zaměstnaným (méně než 30%). Vyšší podíl naopak vykazují obce zařazené do překryvné rozvojové osy ROS-N3, kde se podíl ekonomicky aktivních v terciéru ke všem zaměstnaným pohybuje v rozmezí 37,4 – 56,5 %. Zejména s přihlédnutím k této části území vykazuje SOB6 jako celek⁶³ relativně

⁶² Viz čl. (74).

⁶³ Vztaženo pouze k území karlovarského kraje.

vysoký počet obsazených pracovních míst na 1 000 obyvatel (341), což je dáno vysokým rekreačním potenciálem území.

SOB6 je významnou oblastí vyhledávanou k rekreačním účelům. Horský charakter zajišťuje prostředí pro rodinnou a individuální rekreaci. Podíl budov určených k rekreaci na celkovém počtu obydlených budov, je nejvýraznější u obcí Přebuz (23,9 %), Bublava (23 %), Nové Hamry (19,7 %), Pernink (18,5 %), Vysoká Pec (16,8 %), Šindelová (15,8 %), Stříbrná (15,2 %), Boží Dar (13,3 %), Jindřichovice (11,8 %) a Horní Blatná (11,6 %).

Požadavky na využití území, podmínky a kritéria pro rozhodování o změnách v území jsou v tomto článku formulovány pro celou část SOB6 na území KK společně. V rámci překryvné rozvojové osy ROS–N3 (viz čl. (8). kap. B.II.) jsou požadavky a podmínky formulovány ve větší podrobnosti s ohledem na její charakteristiky, hodnoty a limity, přičemž v rozsahu překryvného území platí požadavky a podmínky formulované v rámci tohoto článku a článku (8) společně. Základem pro jejich formulaci jsou i v tomto případě témata reflektovaná již ve vydaných ZÚR KK doplněná o poznatky rozboru udržitelného rozvoje území ÚAP KK 2015 se zaměřením na :

- rozvoj a zkvalitňovat funkční a prostorové vazby na přilehlé části OB12 a OS7-B,
- posílení stability osídlení spádových center osídlení (Kraslice, Nejdek a Rotava) podporou jejich obytné a pracovní funkce, rozvojem občanské vybavenosti a zkvalitňováním dopravní a technické infrastruktury,
- zkvalitňování dopravní dostupnosti přirozených spádových center s funkcí obsluhy území komerční i nekomerční občanskou vybaveností,
- rozvoj sportovně rekreačních aktivit a související vybavenosti nadmístního významu v oblasti Kraslicka (Bublava, Kraslice, Stříbrná) a Nejdecka (Nové Hamry, Vysoká Pec),
- ochranu kvality krajinného prostředí a využívání přírodních a krajinných hodnot jako atraktivit v oblasti rekreace a cestovního ruchu,
- zajištění odpovídající stupeň protipovodňové ochrany území (Kraslice a Oloví, Luby, Skalná).

Geografická poloha specifické oblasti SOB6 Krušné hory předurčuje oblast k rozvoji do několika směrů. Jedná se o návaznost na centrální oblast Karlovarského kraje – rozvojová oblast republikového významu OB12, pro kterou představuje toto území nejbližší rekreační oblast. Pro funkční vazby na segment OS7-C neexistují v tomto území reálné předpoklady. V rámci silniční sítě neexistuje funkční propojení v rámci území kraje. Také k posílení vazeb západní části SOB6 na segment rozvojové osy nadmístního významu OS7-B nejsou aktuálně dobré předpoklady. Vzhledem k velmi krátké společné hranici (mezi katastry obce Krajková a města Habartov) je dopravní dostupnost realizovaná pouze na úrovni silnic III. třídy. Vedle toho sídla v přilehlé části OS7-B velmi silně spádují k centrální části kraje do rozvojové oblasti OB12. Pro některé obce SOB6 se však jejich přirozené spádové centrum nachází mimo samotnou oblast SOB6, konkrétně Sokolov - pro obce Krajková, Oloví, Chodov – pro obec Jindřichovice, Cheb - pro obec Luby a Ostrov - pro město Jáchymov.

S ohledem na socioekonomické charakteristiky většiny měst a obcí v této specifické oblasti (míra nezaměstnanosti, záporné saldo migrace, celkový úbytek počtu obyvatel) navrhuje A–ZÚR KK vytvářet územních podmínek pro posílení stability lokálních center (Kraslice, Nejdek a Rotava), tj. zejména ve smyslu podpory jejich sídelní i pracovní funkce, rozvoje komerční i nekomerční občanské vybavenosti, adekvátního rozvoje technické infrastruktury a zkvalitňování jejich dopravní dostupnosti. Zároveň je tento požadavek transponován do úkolu pro územní plánování ve smyslu vymezování nových rozvojových ploch pro tyto funkce. Návrh vychází z ust. § 19 odst. 1, písm. i) stavebního zákona a článku (18) platné PÚR ČR. Požadavek podpory dalšího rozvoje výše uvedených funkčních systémů je klíčový

pro další rozvoj celého území této specifické oblasti. Obdobný požadavek pro město Jáchymov je uplatněn v rámci nadmístní rozvojové osy ROS-N3.

Rozvojový potenciál spočívá také v posilování vazeb s dobře dopravně dostupnou příhraniční oblastí SRN ve směru na Klingenthal (II/210). Německá část Krušných hor je v rámci Svobodného státu Sasko také významnou rekreační oblastí. Z navrhovaného rozvoje sportovně rekreačních areálů v oblasti Kraslicka (Bublava, Kraslice, Stříbrná) a Nejdecka (Nejdek, Nové Hamry, Vysoká Pec) tak v případě zintenzivnění vzájemných vazeb mohou profitovat sídla na obou stranách státní hranice. S rozvojem rekreačního využití vrcholových partií Krušných hor v regionálních a přeshraničních vazbách souvisí i požadavek rozvoje systémů turistických tras pro pěší turistiku a cykloturistiku, resp. tras pro běžecké lyžování, formulovaný jako priorita územního plánování kraje⁶⁴. V této souvislosti návrh A-ZÚR KK vymezuje koridor tzv. Krušnohorské lyžařské magistrály za účelem území stabilizace její trasy.

Potřeba přednostního zajištění odpovídajícího stupně protipovodňové ochrany sídel v tomto území se týká pouze města Nejdek, resp. části jeho administrativního území v povodí Nejdeckého potoka. Vyplývá to z „Plánu pro zvládnutí povodňových rizik v povodí Labe“, který vydalo MŽP formou opatření obecné povahy dne 22.12. 2015 (č.j. 90988/ENV/15). V rámci dalších kapitol A-ZÚR KK je tento požadavek formulován jako úkol pro ÚPD obcí (kap. H.II.).

9.C.2. Specifické oblasti nadmístního významu

(2) SOB-N1 Slavkovský les

Základní charakteristiky specifické oblasti SOB-N1

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31.12.2016	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2006-2016 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2006-2016	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2015 v %)	Obsazená pracovní místa k 1.12.2015
SOB-N1	13	12 347	31,3	92,8	-59,1	8,1	3 759
KK celkem	134	296 749	89,6	97,4	-12,1	7,4	118 410
ČR celkem	6 258	10 578 820	134,1	103,2	30,3	5,0	5 066 487

1) r. 2006 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Tato specifická oblast zahrnuje severní a západní část masivu Slavkovského lesa s přesahem do jeho jižního a východního podhůří. Specifická oblast SOB-N1 územně navazuje na specifickou oblast nadmístního významu SON4 vymezenou v rámci ZÚR Plzeňského kraje.

Z hlediska počtu obyvatel jsou nejvýznamnějšími obcemi specifické oblasti města Horní Slavkov (5 502 obyvatel) a Teplá (3 052 obyvatel)⁶⁵. Obě města tvoří lokálně významná centra osídlení oblasti SOB-N1. V těchto 2 městech (z celkového počtu 13 obcí) žije 69 % obyvatel celé specifické oblasti. V území je velmi nízká hustota osídlení (v případě obcí Pra-

⁶⁴ Kapitola A., článek (15).

⁶⁵ Počet obyvatel aktuální k 31. 12. 2016.

meny, Ovesné Kladruby a Nová Ves se jedná o jednotky obyvatel na km²). Ve většině obcí této oblasti mezi lety 2006 a 2016 klesl počet obyvatel, nejvíce v obci Rovná (-46 %), Nová Ves (-33 %) a Prameny (-25 %). Téměř všechny obce ztrácející obyvatelstvo, vykazují záporné hodnoty migračního salda (výjimkami jsou obce Mnichov, Chodov a Bečov nad Teplou). V oblasti je nadprůměrná míra nezaměstnanosti – hodnota 8,1 % přesahuje celorepublikovou (5,0 %) i celokrajskou (7,4 %) hodnotou. Ve třech obcích je míra nezaměstnanosti vyšší než 12 %, nejhorší situace je v obci Rovná (15,4 %) a Chodov (15,0 %). S výjimkou obce Krásno je pro ostatní obce typická podprůměrná intenzita bytové výstavby. V některých obcích je významný podíl bytů neobydlených z jiných důvodů než je určení k rekreaci – v případě obcí Chodov, Vlkovice, Prameny a Mnichov se jedná o 25 - 40 % všech bytů.

SOB-N1 představuje hospodářsky velmi slabou část Karlovarského kraje, která je z hlediska pracovních příležitostí závislá na sídelních centrech v sousedních částech kraje (Mariánské Lázně, Karlovy Vary, Sokolov). Většina obcí vykazuje průměrnou až podprůměrnou míru podnikatelské aktivity, nízký je také podíl ekonomicky aktivních zaměstnaných ve službách (v obcích Otročín, Nová Ves a Vlkovice je tento podíl nižší než 25 %).

V protikladu s nepříznivými demografickými a socioekonomickými charakteristikami je tato oblast jednou z přírodně a kulturně-historicky nejhodnotnějších částí Karlovarského kraje, což potvrzuje i statut CHKO. Popis těchto hodnot je obsahem kap. 9.E a 9. F tohoto svazku.

Požadavky na využití území, podmínky a kritérií pro rozhodování o změnách v území zahrnují témata reflektovaná již ve vydaných ZÚR KK doplněná o poznatky rozboru udržitelného rozvoje území ÚAP KK 2015 se zaměřením na :

- rozvoj a zkvalitňovat funkční a prostorové vazby na přilehlé části OB12, OS7-B, ROS-N2 a na přilehlou část území Plzeňského kraje,
- posílení stability osídlení spádových center osídlení (Horní Slavkov, Teplá), včetně podpory jejich obytné a pracovní funkce, rozvojem občanské vybavenosti, včetně a zkvalitňováním dopravní a technické infrastruktury,
- rozvoj rekreačního zázemí zejména v sídlech sousedících nebo v okrajových částech CHKO Slavkovský les,
- podporu využívání zdrojů přírodních minerálních vod (Mnichov, Prameny, Nová Ves),
- ochranu jedinečných přírodních, krajinných a kulturně historických hodnot CHKO Slavkovský les a jejich zakomponování do soustavy atraktivit rekreace a cestovního ruchu v kraji.

V případě specifických oblastí je nutné rozvíjet funkční a prostorové vazby zejména s přilehlými částmi rozvojových oblastí a os, které mohou být zdrojem rozvojových impulsů s přesahem do území specifické oblasti. Pro SOB-N1 Slavkovský les je klíčová návaznost na centrální část kraje. Na úrovni oblastí a os republikového významu se jedná rozvojovou oblast OB12, segment rozvojové osy OS7-B. V kategorii nadmístních rozvojových oblastí a os existují poměrně těsné vazby na ROS-N2. Mezikrajské vazby na Plzeňský kraj prostřednictvím silnice I/20 přes Toužim jsou perspektivní spíše výhledově, v případě přeložky silnice I/20 do nové stopy s novou vazbou na dálnici D6.

Ve vztahu k rozvojové oblasti republikového významu OB12 je klíčové dopravní napojení prostřednictvím silnice I/20 která prochází východní částí specifické oblasti (dojezdový čas Toužim – Karlovy Vary 33 min.). Dopravní návaznost na rozvojovou osu OS7-B není ideální. Je realizována silnicemi II. a III. třídy v relaci Prameny – Rovná – Březová. Rozvojová oblast ROS-N2 přímo sousedí se specifickou oblastí SOB-N1 Slavkovský les. Silnice II. třídy (II/230, II/198, II/210, II/212) zajišťují relativně dobrou dopravní dostupnost z centrální části SOB-N1 (Nová Ves – Mariánské Lázně cca 25 min, Lázně Kynžvart do 17 min.).

S ohledem na výše uvedené nepříznivé demografické a socioekonomické charakteristiky celé oblasti je požadavek A-ZÚR KK na vytváření územních podmínek pro posílení sídelní stability zejména v případě Horního Slavkova a Teplé tj. zejména ve smyslu podpory jejich sídelní i pracovní funkce, rozvoje komerční i nekomerční občanské vybavenosti, adekvátního rozvoje technické infrastruktury a zkvalitňování jejich dopravní dostupnosti. Zároveň je tento požadavek transponován do úkolu pro územní plánování ve smyslu vymezení nových rozvojových ploch pro tyto funkce. Návrh vychází z ust. § 19 odst. 1, písm. i) stavebního zákona a článku (18) platné PÚR ČR. Požadavek podpory dalšího rozvoje výše uvedených funkčních systémů je klíčový pro další rozvoj celého území této specifické oblasti.

V případě ostatních obcí především v centrální části Slavkovského lesa je třeba udržení trvalého osídlení považovat za rozhodující podmínku udržení současného charakteru kulturní krajiny v souladu s čl. (14) republikových priorit územního plánování dle platné PÚR ČR.

Požadavek na rozvoj rekreačního zázemí v sídlech sousedících nebo v okrajových částech CHKO Slavkovský les vztahují A-ZÚR KK k obcím na východním okraji CHKO (Krásné Údolí, Otročin a Teplá), které vykazují určitý potenciál nezbytný pro funkci nástupních center. S tím může korespondovat i podpora rozvoje systému pěších a cyklistických tras včetně související infrastruktury (občerstvení, odpočívky, útulny), případně tras pro běžecké lyžování, formulovaný v kap. A., č. (15) jako priorita územního plánování kraje. Tyto trasy je žádoucí vymezovat ve vazbě dosud málo využívané přírodní a kulturně historické atraktivity v centrálních partiích Slavkovského lesa. Jejich šetrné využívání v rámci cestovního ruchu může přispět ke zvýšení návštěvnosti a částečnému hospodářskému oživení tohoto území.

Do území této specifické oblasti zasahuje východní okraj mariánskolázeňské zřidelné struktury. Jejím projevem jsou vývěry přírodních minerálních vod na území obcí Prameny, Nová Ves, Mnichov a Teplá, které byly v období před r. 1945 často stáčený. S ohledem na tyto historické zkušenosti návrh A-ZÚR KK formuluje požadavek na podporu jejich opětovného využívání jako jednu z možných atraktivit cestovního ruchu tohoto území.

Rozvojový potenciál této oblasti identifikují ZÚR KK v mimořádných přírodních a kulturně historických hodnotách tohoto území. Jejich rozsáhlejší začlenění a využívání v rámci atraktivit cestovního ruchu Karlovarského kraje může přispět ke zvýšení návštěvnosti území a v konečném efektu také zvýšení dynamiky rozvoje souvisejících zařízení a služeb a s tím spojených pracovních příležitostí.

Potřeba přednostního zajištění odpovídajícího stupně protipovodňové ochrany sídel v tomto území se v rámci této specifické oblasti týká pouze města Bečov nad Teplou a říčky Teplé. Vyplývá to z „Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe“, který vydalo MŽP formou opatření obecné povahy dne 22.12. 2015 (č.j. 90988/ENV/15). V rámci dalších kapitol A-ZÚR KK je tento požadavek formulován jako úkol pro ÚPD obcí (kap. H.II.).

(3) SOB–N2 Bočov – Žlutice

Základní charakteristiky specifické oblasti SOB-N2

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31.12.2016	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2006-2016 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2006-2016	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2015 v %)	Obsazená pracovní místa k 1.12.2015
SOB-N2	11	8 110	22,7	101,1	-27,8	10,8	1 795

Oblast / Osa	Počet obcí	Počet obyvatel k 31.12.2016	Hustota zalidnění (obyv./km ²)	Vývoj počtu obyvatel 2006-2016 ¹	Hrubá míra migračního salda ² 2006-2016	Míra nezaměstnanosti (průměr za rok 2015 v %)	Obsazená pracovní místa k 1.12.2015
KK celkem	134	296 749	89,6	97,4	-12,1	7,4	118 410
ČR celkem	6 258	10 578 820	134,1	103,2	30,3	5,0	5 066 487

1) r. 2006 = 100%

2) počet přistěhovaných/vystěhovaných ve sledovaném období na 1000 obyvatel průměrné hodnoty středního stavu

Specifická oblast nadmístního významu SOB-N2 je vymezena v periferní poloze jihovýchodní části kraje, v zemědělské oblasti s převahou malých sídel. Na severní straně je tato oblast omezena existencí vojenského újezdu Hradiště, což lze považovat za jeden z významných limitů rozvoje tohoto prostoru.

Přirozenými spádovými centry specifické oblasti SOB-N2 jsou města Bochov (2 034 obyvatel) a Žlutice (2 521 obyvatel), která plní funkci lokálních center v rámci sídelní struktury KK. Celkově se jedná o velmi řídko osídlenou oblast – hustota osídlení je zhruba čtvrtinová v porovnání s průměrem kraje. Ačkoliv rozlohou zaujímá tato specifická oblast cca 10 % území kraje, žije zde pouze cca 2,6 % obyvatel. Celá oblast v období mezi SLDB 2001 a SLDB 2011 ztratila cca 2 % obyvatel, přičemž v některých obcích specifické oblasti je i více než pětina bytového fondu neobydlená z jiného důvodu než je účel rekreace. Jedná se o zejména o obec Stružná (téměř 44 %), dále obce Valeč (cca 38 %), Čichalov (30 %), Štědrá (25 %), Chyšce (21 %) a Vrbice (20 %). Ve všech obcích je nulová nebo podprůměrná (vůči krajským hodnotám) intenzita bytové výstavby.

Oblast je rovněž ekonomicky velmi slabá – je to nejslabší část Karlovarského kraje. V SOB-N2 je míra nezaměstnanosti (16,3 %) významně nad republikovou hodnotou (8,5 %) i krajskou hodnotou (10,4 %). Nepříznivě o ekonomické situaci ve sledovaném území vypovídá také počet pracovních míst na 100 ekonomicky aktivních (Žlutice – 12 pracovních míst, Bochov 46). Nejhorší situace je v obcích Štědrá (9,1) a Vrbice (9,5).

Dopravní osu tvoří silnice I. třídy č. 6 zajišťující propojení s krajským městem a s přilehlými oblastmi sousedních krajů; v širších vazbách až s metropolitní rozvojovou oblastí OB1 Praha. Její funkci budou postupně přebírat dokončené úseky dálnice D6, pro kterou vydané ZÚR KK (2010) vymezují koridor (D01), který generelně sleduje osu stávající silnice I. třídy.

Oblast je součástí spádového území krajského města, které vedle pracovních příležitostí plní obslužnou funkci zejména z hlediska vyšší občanské vybavenosti. Časová dostupnost Karlových Varů z těchto obcí je cca 30 - 35 minut. Nejvýznamnější dojížděkové proudy směřují do Karlových Varů z obcí Stružná (60 % všech vyjíždějících za prací a vzděláním), Bochov (53 %), Verušičky (30 %) a Žlutice (24 %). Pro obce na východním okraji územního obvodu kraje jsou významným cílem dojížděky za prací, službami a školou centra v přilehlých částech zejména Ústeckého kraje (Lubeneč, Podbořany).

Specifická oblast nadmístního významu SOB-N2 územně navazuje na specifickou oblast republikového významu SOB3 vymezenou platnými ZÚR PK ve znění aktualizace č. 1. V republikovém kontextu je toto území součástí rozsáhlejší oblasti tzv. „vnitřní periferie“, mezi rozvojovými oblastmi OB1 (Praha), OB5 (Plzeň), OB6 (Ústí n.L.) a OB12 (Karlovy Vary) zasahující kromě Karlovarského a Plzeňského kraje také do přilehlých částí krajů Ústeckého a Středočeského.

Požadavky na využití území, podmínky a kritéria pro rozhodování o změnách v území zahrnují témata reflektovaná již ve vydaných ZÚR KK doplněná o poznatky rozboru udržitelného rozvoje území ÚAP KK 2015 se zaměřením na :

- vytvoření územních podmínek pro realizaci dálnice D6,
- rozvoj a zkvalitňování funkčních a prostorových vazeb s rozvojovou oblastí republikového významu OB12, mezikrajských vazeb na přilehlé části sousedních krajů, ÚK, PK) a s okrajovou částí VÚ Hradiště,
- posílení stability spádových center osídlení (Bochov a Žlutice), zejména jejich obytné a pracovní funkce,
- vytváření územních podmínek pro vymezení dalších rozvojových ploch, přednostně s vazbou na sídla v okolí dálnice II. třídy D6,
- vytváření územních podmínek pro zkvalitnění dopravního propojení a obsluhy sídel,
- podpora rozvoje rekreačního zázemí CHKO Slavkovský les, zejména v sídlech sousedících s jeho hranicí (Bochov),
- podpora rozvoje sportovně rekreačních aktivit (agroturistika, pěší turistika, cykloturistika včetně související podpůrné infrastruktury) v obcích po obvodu VÚ Hradiště a v obcích s vazbou na údolí Střely, prostor vrchu Vladař a na rekreačně atraktivní území Plzeňského kraje,
- využívání přírodních, krajinných a kulturně historických hodnot jako atraktivit v oblasti rekreace a cestovního ruchu.

Kvalitní dopravní napojení kraje v relaci Praha – Karlovy Vary – Cheb - státní hranice ČR / SRN dálnicí D6 lze považovat za stěžejní předpoklad rozvoje celého území Karlovarského kraje v mezinárodních a republikových souvislostech. Ačkoliv území této specifické oblasti bude především plnit roli dopravní osy, lze předpokládat, že realizace D6 bude představovat rozvojový impuls také pro tuto specifickou oblast, resp. pro její část s přímou vazbou na tento páteří dopravní tah z důvodu zvýšení polohového potenciálu. Po dokončení uceleného tahu se časová dostupnost Karlových Varů z Prahy zkrátí z dosavadních cca 2 ½ hod. cca na 1 ¾ hod.

S ohledem na řídké a populačně slabé osídlení tohoto území však předpokládáme, že hlavní proud rozvojových aktivit bude směřovat do centrálních částí kraje (rozvojová oblast OB12, příp. segmenty rozvojové osy OS7-A a OS7-B). Určitý přínos pro tuto specifickou oblast lze spatřovat v posílení vazeb na přilehlé části Ústeckého, Plzeňského a Středočeského kraje. Významnější posílení vazeb na území PK s pozitivním dopadem na území SOB-N2 lze očekávat až v souvislosti přeložením silnice I/20 do nové stopy Žalmanov (D6) - Toužim.

Na udržení resp. posílení sídelní a zejména pracovní funkce spádových center osídlení (Bochova a Žlutice) do značné míry závisí rozvojový potenciál celé specifické oblasti. Z tohoto důvodu A-ZÚR KK formulují požadavek na vytváření územních podmínek pro stabilizaci těchto sídelních center, zejména ve smyslu podpory jejich sídelní i pracovní funkce, rozvoje komerční i nekomerční občanské vybavenosti včetně adekvátního rozvoje technické infrastruktury. Zároveň je tento požadavek transponován do úkolu pro územní plánování ve smyslu vymezování nových rozvojových ploch pro tyto pro tyto funkce. Návrh vychází z ust. § 19 odst. 1, písm. i) stavebního zákona a článku (18) platné PÚR ČR. Požadavek podpory dalšího rozvoje výše uvedených funkčních systémů je klíčový pro další rozvoj celého území této specifické oblasti.

Rozvojové plochy pro ekonomické aktivity Hospodářský park Bochov [8c] a Průmyslová Žlutice – Knínice [16] se na základě výsledků projednání návrhu A-ZÚR KK dle § 37 stavebního zákona vypouští. Důvodem je dohoda mezi MMR a MŽP „o řešení rozporu vzniklého ve fázi po společném jednání o návrhu Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje“, ze dne 22.03. 2017 (č.j. 14208/2016-81-4), kde vypuštění uvedených ploch je kompenzací předpokládaného záboru ZPF pro Průmyslový park Cheb II [16]. Obě plochy tak zůstávají k dispozici pro řešení v rámci územních plánů Bochova, resp. Žlutice.

Kritéria a podmínky pro umístění dalších rozvojových ploch v rámci této oblasti redukuje A-ZÚR KK na preferenci sídel se zajištěnou vazbou na dálnici D6. Důvodem tohoto zjednodušení je zejména slabá struktura osídlení bez významnějšího sídelního centra a s ohledem na dosavadní převážně zemědělský charakter území také omezený výskyt brown-fields, které by svým rozsahem vyhovovali pro umístění rozvojové plochy nadmístního významu. Vazba na republikově významný dopravní tah je proto pro tento typ funkčních ploch jediným relevantním kritériem. Hlavním důvodem pro vymezení dalších rozvojových ploch, je výše nastíněná nepříznivá hospodářská situace tohoto území.

Potřeba podpory zkvalitnění a rozvoje dopravního propojení a dopravní obsluhy obcí s jejich přirozenými spádovými centry je jednou ze základních podmínek stability a dalšího rozvoje sídelní struktury. Důvody pro uplatnění tohoto požadavků v návrhu A-ZÚR KK jsou identické jako u ostatních návrhů tohoto typu v jiných oblastech kraje.

Podpora rozvoje rekreační funkce obcí v okrajových částech CHKO Slavkovský les a v obcích v blízkosti její hranice je odvozena z úvahy, že tyto obce díky svojí poloze mají potenciál plnit funkci lokálních nástupních center do území CHKO s adekvátním rozsahem vybavenosti a služeb zejména v rámci systémů turistických a cykloturistických tras. Za sídlo se zvýšenými předpoklady pro tento způsob rozvoje lze považován Bočov s ohledem na funkci lokálního centra osídlení pozici osídlení a polohový potenciál na republikově významném páteřním dopravním tahu.

Možnost obdobného rozvoje identifikují ZÚR také v obcích po obvodu VÚ Hradiště. S účinností od 1. ledna 2016 došlo v souvislosti se změnou hranic vojenského újezdu Hradiště v rámci této specifické oblasti ke vzniku nové obce Bražec a změně rozšíření správního území obce Valeč. Další možnosti rozvoje rekreace existují pro tuto periferní část kraje ve vazbě na krajinářsky a turisticky atraktivní údolí Střely s pokračováním na území Plzeňského kraje (Rabštejn n. Střelou, Plasy, Manětín).

Obdobně jako ve specifické oblasti SOB–N1 navrhuje ZÚR KK využít rozvojový potenciál přírodních a kulturně historických hodnot tohoto území a jejich začleněním do systému atraktivit cestovního ruchu Karlovarského kraje může přispět ke zvýšení návštěvnosti území a v konečném efektu také zvýšení dynamiky rozvoje souvisejících zařízení a služeb a s tím spojených pracovních příležitostí.

9.D. VYMEZENÍ PLOCH A KORIDORŮ, ÚSES A ÚZEMNÍCH REZERV

Obsahem této kapitoly je odůvodnění změn ve vymezení ploch a koridorů vymezených v rámci ZÚR, vydaných Zastupitelstvem kraje usnesením č. ZZK 223/09/10 ze dne 16.09. 2010⁶⁶ a dále vymezení nových ploch a koridorů, uvedených v kapitole D. výřkové části a zobrazených ve výkresu A.2 Plochy a koridory, ÚSES, územní rezervy A-ZÚR KK. Zákonné zmocnění pro jejich vymezení v rámci zásad územního rozvoje, resp. v návrhu jejich aktualizace, je odvozeno z ust. § 36 odst. 1 s využitím ust. § 42 odst. 4 stavebního zákona v platném znění.

4. Nahrazení původního nadpisu kapitoly D. novým zněním.

⁶⁶ Dále jen „původní ZÚR“ nebo „vydané ZÚR“.

Úprava má technický charakter. Původní název kapitoly byl doslovným opisem bodu d) přílohy č. 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb., v platném znění. Kromě novely předmětné vyhlášky provedené vyhláškou č. 458/2012 Sb., která změnila dikci tohoto bodu, byla hlavním důvodem změny nadpisu snaha o jeho zjednodušení s tím, že obsah kapitoly zůstává zcela v souladu s aktuálně platným zněním vyhlášky č. 500/2006 Sb.

5. Společné úpravy v rámci kapitoly D. Změna číselného značení podkapitol a jejich dílčích oddílů, změna v číslování jednotlivých článků, úprava alfanumerických kódů VPS.

Technické úpravy uvedené pod písmeny a) a b) tohoto článku souvisejí se snahou o větší přehlednost výrokové části ZÚR. Změna v číselném značení souvisí také se zrušením některých dílčích částí kapitoly D. („podkapitol“) jako celku (viz dále).

Odstranění teček uprostřed alfanumerických kódů (viz bod 5c. výroku) bylo provedeno z důvodu sjednocení označení koridorů a ploch dopravní a technické infrastruktury v textové a grafické části ZÚR. Původní ZÚR KK označovaly tyto plochy a koridory pouze jako veřejně prospěšné stavby. S ohledem na obsahovou náplň kapitoly D. a vzájemné vazby s kap. G. výrokové části ZÚR (ne každá plocha nebo koridor musí mít nutně status VPS, pro každou VPS ale musí ZÚR vymezit plochu nebo koridor) doplňuje A-ZÚR KK označení ploch a koridorů dopravní a technické infrastruktury také do kapitoly D., přičemž vlastní alfanumerický kód se s výjimkou výše uvedené technické úpravy nemění.

6. Podkapitola d.01 se celá ruší. Nadpis podkapitoly a články 1.1 až 1.6 jsou A-ZÚR KK zrušeny.

Předmětná pasáž obsahovala bez funkčního rozlišení všechny plochy a koridory převzaté z PÚR ČR, u kterých ZÚR KK upřesňují jejich vymezení, přičemž v následujících oddílech výrokové části byly tyto plochy a koridory uvedeny znovu v rámci jednotlivých funkčních systémů. S ohledem na tuto duplicitu byla tato část zrušena. Plochy a koridory obsažené v platné PÚR ČR jsou zohledněny v rámci jednotlivých částí kapitoly D. v pasážích s názvem „*Upřesnění ploch a koridorů mezinárodního a republikového významu*“.

9.D.1. Rozvojové plochy

7. Změna označení a nadpisu podkapitoly d.02. Nahrazení původního nadpisu, včetně nového označení.

V souvislosti s výše popsányi úpravami dochází ke změně nadpisu a jeho označení. Obsahově tato část ZÚR vymezuje pouze plochy, nikoliv koridory. Termín „rozvojové plochy“, použitý v názvu této podkapitoly je třeba chápat jako všeobecný pojem, zahrnující plochy s rozdílným způsobem využití definované v §§ 4 až 8 a §§ 11 a 12 vyhlášky č. 501/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, přičemž rozdílný způsob využití vymezených ploch je také základním kritériem, od kterého je odvozena struktura této kapitoly. A-ZÚR KK vymezují tyto typy rozvojových ploch:

- rozvojové plochy pro ekonomické aktivity (kap. D.I.1.),
- rozvojové plochy pro plochy pro rekreaci a sport (kap. D.I.2.),

Všechny rozvojové plochy vymezené v původních ZÚR v rámci této podkapitoly mají nadmístní, nikoliv republikový nebo mezinárodní charakter a aktualizace č. 1 ZÚR na této

skutečnosti nic nemění. Při vyhodnocování nadmístního významu ploch vymezených v platných ZÚR KK, resp. změn v jejich vymezení provedených návrhem Aktualizace č. 1 vycházel projektant z ust. § 2, odst. 1. písm. h) stavebního zákona v platném znění.

Součástí návrhu A-ZÚR KK pro společné jednání s dotčenými orgány (§37 SZ) byla též kapitola D.I.3. Rozvojové plochy pro specifické využití, vymezející plochy pro umístění celokrajského systému monitoringu přírodních situací. S ohledem na zjištění významných negativních vlivů některých ploch na krajinu, resp. na lokality soustavy Natura 2000⁶⁷, byla na základě dohody s dotčenými orgány celá tato kapitola z návrhu A-ZÚR KK vypuštěna.

Specifikace nadmístního významu rozvojových ploch

Za rozvojové plochy pro ekonomické aktivity jsou považovány plochy s rozdílným způsobem využití dle §§ 11 a 12 vyhlášky č. 501/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů. ZÚR KK vymezuje tyto plochy v jednotlivých částech kraje vždy ve vazbě na přirozená centra osídlení (Cheb, Sokolov, Ostrov, Mariánské Lázně, Bochov, Žlutice). Nadmístní význam těchto ploch vyplývá především z jejich potenciálu pro vznik nových pracovních příležitostí, jejichž nabídka bude logicky satureována také z obcí přirozeného spádového území daného sídelního centra, které se nemusí vždy územně překrývat se správními obvody obcí se statutem ORP nebo POÚ. Potenciál jednotlivých ploch z hlediska vzniku nových pracovních příležitostí lze orientačně odvozovat od jejich výměry s předpokladem vzniku cca 35 – 40 pracovních míst/ha v závislosti na charakteru konkrétního provozu, umístěného v dané ploše. Tento odhad se opírá o údaje o výměře průmyslových zón podpořených státem v období 1998-2007 a počtu takto vzniklých pracovních příležitostí (www.prumyslove-zony.cz), ze kterého vychází hodnota cca 38 pracovních míst/ha. Dalšími aspekty nadmístního významu jsou jednak požadavky na změny ve využití území, spojené s napojením těchto ploch na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a dále zvýšená dopravní zátěž na silniční síť, kterou plochy tohoto typu generují. Jeden nebo oba tyto aspekty svými důsledky vždy ovlivňují území více obcí a naplňují tak výše citované ustanovení stavebního zákona.

Rozvojové plochy pro rekreaci a sport zahrnují zejména plochy dle § 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů a plochy pro tělovýchovu a sport dle § 6 této vyhlášky. Nadmístní význam těchto ploch určuje především jejich vymezení na území nejméně dvou obcí. V případě ploch vymezených ve vrcholových partiích Krušných hor podpořuje jejich nadmístní význam kromě výměry také vysoký rekreační potenciál Krušných hor, jehož rozvoj a využití akcentuje platná PÚR ČR (čl. 74).

8. Zrušení označení a nadpisu podkapitoly d.02.1. Zrušení původního nadpisu včetně označení podkapitoly a vypuštění uvozujícího textu pod nadpisem.

Důvodem zrušení tohoto textu je obsahové zaměření navazující části ZÚR na rozvojové plochy pro ekonomické aktivity, přičemž ve všech případech se jedná o plochy nadmístního významu. Postup prověření nadmístního významu byl popsán v předchozím bodu tohoto odůvodnění.

Text za původním nadpisem neměl charakter výroku, pouze uvozoval navazující pasáže ZÚR. Z tohoto důvodu byl také z textové části vypuštěn.

⁶⁷ Viz Stanovisko MŽP ČR dle § 10g zák. č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění k návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR Karlovarského kraje ze dne 08.03. 2016, čj. 13457/ENV/16.

9. Nahrazení původního nadpisu podkapitoly a její nové označení.

D.I.1. ROZVOJOVÉ PLOCHY PRO EKONOMICKÉ AKTIVITY**Články (1) – (11) ZÚR KK**

Změna číselného označení je technickou úpravou, jejíž důvody byly vysvětleny výše. Původní nadpis byl vypuštěn neboť nedostatečně přesně, bez vazby na vyhlášku č. 501/2006 Sb. a nad rámec podrobnosti měřítko ZÚR vymezoval účel, pro který jsou tyto plochy vymezeny. Nový nadpis tento účel jednoznačně vyjadřuje a bod 7. tohoto odůvodnění uvádí vazbu na konkrétní ustanovení citované vyhlášky.

Upravené výroky obsažené v této části A-ZÚR KK naplňují čl. (6) aktualizovaných priorit územního plánování kraje s vazbou na čl. (17) platné PÚR ČR. Vymezování rozvojových ploch pro ekonomické aktivity, tj. především nových průmyslových zón a hospodářských parků s předpokladem vzniku nových pracovních příležitostí, lze ve vztahu k cílům a úkolům územního plánování (§§ 18 a 19 stavebního zákona) považovat za:

- posílení územních podmínek pro hospodářský rozvoj a nepřímo též pro soudržnost společenství obyvatel v území (§ 18, odst. 1 SZ),
- vytváření předpokladů pro koordinaci soukromých a veřejných zájmů na provedení změn v území (§ 18 odst. 3 SZ),
- vytváření územních podmínek pro odstraňování důsledků náhlých hospodářských změn (§ 19, odst. 1, písm h) SZ).

V rámci návrhu A-ZÚR KK pro společné jednání vycházel projektant při zpracování kapitoly z připomínek obcí, které pořizovatel promítnul do Zprávy o uplatňování ZÚR KK. Informace uvedené v podkladech poskytnutých jednotlivými obcemi projektant prověřil a v případě potřeby upřesnil nebo doplnil na základě konzultací s příslušnými odbory městských a obecních úřadů nebo s projektantem územního plánu příslušné obce. Pro zařazení do návrhu A-ZÚR KK projektant použil výše popsané kritérium nadmístního významu. Důvody, které vedly projektanta k nezpracování vybraných podnětů do návrhu A-ZÚR KK je obsahem kapitoly 2. tohoto svazku. Úpravy před veřejným projednáním návrhu A-ZÚR jsou dány pokyny pořizovatele, zpracovanými na základě vyhodnocení výsledku projednání dle § 37 stavebního zákona a z řešení rozporů postupem dle § 4 odst. 8 tohoto zákona.

Obsahem této podkapitoly je především stanovení společných podmínek na využití území, kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezených plochách, vymezení nové rozvojové plochy [19]⁶⁸, úpravy ve vymezení některých dalších rozvojových ploch [3] a [6], vymezení nových územních rezerv [R17], [R20] a [R21] a dále vypuštění ploch [1], [8c], [9], a [16]. Významná část provedených úprav vychází z Dohody mezi MMR a MŽP „o řešení rozporu vzniklého ve fázi po společném jednání o návrhu Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Karlovarského kraje, ve smyslu § 37 stavebního zákona“, ze dne 22.03. 2017 (č.j. 14208/2016-81-4), jehož obsahem byl střet veřejných zájmů na vymezení plochy [19] pro Průmyslový park Cheb II jako opatření na podporu nových pracovních příležitostí a ochrany ZPF dle zák. č. 334/1992 Sb., v platném znění⁶⁹. Dohoda je založena na principu kompenzace předpokládaného záboru ZPF pro Průmyslový park Cheb II zmenšením rozsahu této plochy a plochy průmyslové zóny Sokolov – Staré Sedlo [3], resp. vymezení jejich dílčích částí pouze ve formě územní rezervy a dále úplným vypuštěním ploch pro Hospodářský park Aš [1], Hospodářský park Bochov [8c] a průmyslové zóny Žlutice – Kninice [16], které pokrývá ZPF srovnatelné nebo lepší kvality, avšak perspektiva jejich využití a předpokládaný počet nových pracovních míst není srovnatelný s realizací Průmyslového parku Cheb II. V souhrnu je tak vymezení plochy [19] o

⁶⁸ Označení zákresu ve výkresu A.2 Plochy a koridory, ÚSES, územní rezervy.

⁶⁹ Dále jen „Dohoda mezi MMR a MŽP“.

celkové rozloze 129,00 ha (z toho ZPF 129,00 ha) kompenzováno zrušením ploch o celkové výměře 144,14 ha (z toho ZPF 129,18 ha). Konkrétní hodnoty v jednotlivých lokalitách jsou uvedeny v kap. 10.1. tohoto Odůvodnění.

Ostatní úpravy převážně technické povahy, jsou zaměřeny na geografické upřesnění lokalizace vymezených ploch doplněním výčtu obcí, na jejichž území jsou plochy vymezeny a na vypuštění textů, které svým obsahem náleží do odůvodnění (popisné údaje, přehled možností jejich napojení na dopravní a technickou infrastrukturu).

10. Vkládá se nový článek (1). Stanovení společných podmínek na využití území, kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezených plochách.

Smyslem tohoto článku je formulovat požadavky využití území, kritéria a podmínky pro rozhodování o změnách v území, resp. úkoly pro územní plánování, společně všem plochám s tímto určením, které jsou vymezeny v ZÚR.

Požadavky na využití území upřesňují účel vymezených ploch ve vazbě na ust. § 36 odst. 5 stavebního zákona, a jsou proto formulovány jako závazné jak pro nižší stupně územně plánovací dokumentace (územní plán, regulační plán), tak pro rozhodování v území, tzn., že je nezbytné tyto požadavky zohledňovat v rámci projektové dokumentace příslušných staveb. Stanovení kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách ve vymezených plochách a úkolů pro územní plánování odpovídá celkové koncepci ZÚR a koresponduje s ust. § 43 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého územní plány v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje. Společné požadavky, kritéria a podmínky a úkoly zároveň zohledňují měřítko podrobnosti ZÚR (1:100 000) a omezení jejich podrobnosti ve smyslu ust. § 36 odst. 3 stavebního zákona. Na tomto podkladě jsou formulovány požadavky, kritéria a podmínky, resp. úkoly pro návazná podrobnější prověřování a řešení na úrovni územně plánovací (územní, příp. regulační plány) i technické (projektová dokumentace).

Nově doplněný text respektuje systematiku zásad územního rozvoje. Vzhledem k obecné platnosti společných požadavků na využití území, kritérií a podmínek a úkolů pro územní plánování jsou tyto formulovány na úvod této části ZÚR a jsou platné pro všechny plochy vymezené v rámci podkapitoly D.I.1.

Obsah „požadavků“, „kritérií a podmínek“ a „úkolů“ odpovídá ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého je cílem územního plánování a tedy i obsahem zásad územního rozvoje mj. vytvářet předpoklady pro výstavbu a udržitelný rozvoj území. Návrh zároveň respektuje ust. § 18 odst. 2 stavebního zákona, když požadavky na využití území zajišťují předpoklady pro jeho udržitelný rozvoj stanovením podmínek pro komplexní řešení účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území.

Stanovené požadavky, kritéria a podmínky a úkoly jsou v souladu s ust. § 18 odst. 3 stavebního zákona. Jejich prostřednictvím je nastaven princip koordinace veřejných a soukromých záměrů v území, kdy veřejný zájem na vytvoření nových pracovních příležitostí koresponduje s podnikatelskými záměry konkrétních ekonomických subjektů.

Preferované využití vymezených ploch pro výrobu, skladování a logistiku jako požadavek na využití území a s tím související počet nově vzniklých pracovních příležitostí jako kritérium pro rozhodování o změnách v území souvisí s mírou nezaměstnanosti v kraji, která je ve většině obcí nad průměrem ČR. Podle údajů ČSÚ k 31.12. 2016 byla v Karlovarském kraji míra 4. nejvyšší míra nezaměstnanosti ze všech krajů ČR a to i přes poměrně výrazné zlepšení situace v meziročním srovnání s r. 2015 (viz tab. níže).

Podíl nezaměstnaných osob a pracovní místa v evidenci úřadu práce v Karlovarském kraji a jeho okresech k 31. 12. 2016

	Podíl nezaměstnaných osob (v %)						Uchazeči o zaměstnání na 1 pracovní místo v evidenci úřadu práce	
	celkem		muži		ženy		Počet uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce na 1 pracovní místo v evidenci úřadu práce	
	2016	2015	2016	2015	2016	2015	2016	2015
Kraj celkem	5,45	7,06	5,45	7,11	5,45	7,01	3,2	4,5
v tom okresy:								
Cheb	3,50	5,50	3,56	5,65	3,44	5,35	1,4	2,6
Karlovy Vary	5,46	7,02	5,63	7,31	5,27	6,71	3,2	4,3
Sokolov	7,43	8,69	7,10	8,31	7,77	9,09	9,9	10,6

(Zdroj: MPSV)

Z tabulky je patrné, že nejsložitější situace přetrvává zejména v okrese Sokolov, kde v řadě obcí dosahuje míra nezaměstnanosti od 8 do 12% (max. Vintířov – 19,6%). Město Sokolov je jediným z velkých měst kraje, kde míra nezaměstnanosti přesahuje 7%, což výrazně kontrastuje s ostatními hlavními spádovými centry osídlení (Karlovy Vary, Cheb, Mariánské Lázně, Aš), jejichž míra nezaměstnanosti se pohybuje cca od 2,2 do 4,6%. V okrese Karlovy Vary je z tohoto pohledu nejhorší situace v jihovýchodní části území⁷⁰ s mírou nezaměstnanosti cca od 9 do 14 % (max. Vrbice 18,6%). Obce okresu Cheb vykazují v rámci kraje převážně nižší podíl nezaměstnaných osob. Přesto i zde v několika obcích míra nezaměstnanosti dosahuje 6,8, resp. 8,5% (Odrava, Milhostov)⁷¹.

Potřebnost vytváření územních podmínek pro zlepšení této situace projektant dovozuje také ze Strategie regionálního rozvoje ČR 2014 – 2020, schválené usnesením vlády ČR č. 344 ze 15.05. 2013, která správní obvody ORP Cheb, Sokolov, Kraslice a Ostrov zahrnuje mezi tzv. „hospodářsky problémové regiony“, které v rámci republikového srovnání vykazují z hlediska vybraných hospodářských a sociálních ukazatelů podstatně nižší úroveň, než je průměr ČR a vyžadují při řešení těchto problémů podporu státu. Potvrzením výše uvedených tendencí a naléhavé potřeby řešení této problematiky je Usnesení vlády ČR ze dne 19.10. 2015 č. 826, kterým byl Karlovarský kraj zařazen mezi tzv. strukturálně postižené regiony a dále Usnesení vlády ČR č. 4 z 9. ledna 2017 o výběru nových lokalit pro rozvoj státem podpořených průmyslových zón. Vláda ČR v tomto usnesení formulovala úkol zpracovat soubor rozvojových opatření, která budou tvořit podklad pro navazující úkol zpracovat Strategii hospodářské restrukturalizace Ústeckého, Moravskoslezského a Karlovarského kraje včetně akčního plánu. Vládní usnesení vyhodnotil Karlovarský kraj (a pořizovatel) jako zásadní doklad o veřejném zájmu na realizaci opatření, která pomohou zvrátit nepříznivou hospodářskou situaci kraje a posílí jeho budoucí konkurenceschopnost.

Na krajské úrovni je nezbytnost vymezení nových rozvojových ploch spojených se vznikem nových pracovních příležitostí zakotvena v těchto koncepčních dokumentech:

- „Program rozvoje Kraje pro období 2014 - 2020“ ve své strategické části nadále sleduje ve specifickém cíli 1.C.3. Infrastruktura pro podnikání přípravu ploch pro strate-

⁷⁰ Specifická oblast SOB-N2 Bočov – Žlutice.

⁷¹ Zdroj dat: MPSV 03/2017.

gické investice, jako jednu z podmínek provázaného systému opatření k posílení konkurenceschopnosti kraje jako celku.

- „Krajská příloha k Národní RIS 3 pro nové dotační období 2014-2020“ v klíčové oblasti změn A. Vyšší inovativní výkonnost firem a dalších organizací vyzývá „k vytvoření příznivějších podmínek pro příchod investorů se znalostně náročnějšími hospodářskými aktivitami“ a „jejich hlubšímu zakořenění v kraji“. Součástí příznivých podmínek jsou bezesporu i podmínky územní, tedy také zajištění nových (i rozsáhlých) rozvojových ploch pro nové ekonomické aktivity.
- „Strategie rozvoje konkurenceschopnosti Karlovarského kraje 2013-2020“ v opatření C.2.2 Strategické přímé zahraniční investice vyzývá „...vyhledávat takové investory, kteří vhodně doplní odvětvovou skladbu v Karlovarském kraji a zvýší tak její výkonnost, konkurenceschopnost, potenciál růstu a tvorby nových pracovních míst.“ a v Opatření C.3.1 sleduje přípravu Strategické průmyslové zóny nadregionálního významu, která „...podpoří další rozvoj oborů, představujících největší růstový potenciál pro Karlovarský kraj.“

Rozvojové plochy pro ekonomické aktivity, pokud jsou vymezeny „na zelené louce“ nebo v blízkosti obytné zástavby, mohou být zdrojem negativních vlivů na složky životního prostředí a na obyvatelstvo. K ovlivnění přírodních hodnot může docházet nejen zábořem půdního fondu ale také nárůstem zpevněných ploch způsobujících zrychlený odtok vody z území nebo umístěním objektů, jejichž prostorové parametry nerespektují měřítko okolní zástavby nebo krajiny. Pro obytnou zástavbu v okolí může využití této plochy představovat zdroj hlukové nebo emisní zátěže jednak z vlastního provozu a jednak z indukované automobilové dopravy. Minimalizace vlivů na přírodní, kulturně historické a civilizační hodnoty při návrhu využití vymezených ploch je logickou podmínkou, která akcentuje veřejný zájem na ochraně kvality přírodního a obytného prostředí s cílem dosažení vyvážených územních podmínek pro udržitelný rozvoj území ve smyslu ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona. Kritéria a podmínky pro rozhodování ve vymezených plochách jsou zároveň hlavním nástrojem ZÚR pro vytváření podmínek pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů ve smyslu ust. § 19 odst. 1 písm. m) stavebního zákona.

Prostorová koordinace s ostatními záměry na využití území v rámci územních plánů má za cíl zabránit znemožnění umístění ostatních staveb, zejména bydlení, občanské vybavenosti a veřejné dopravní a technické infrastruktury, a orientovat rozhodování v území na hledání takových řešení, která respektují plochy pro umístění uvedených funkcí vymezené v platné ÚPD. Recipročně je nutné tento úkol chápat i tak, že nelze připustit:

- řešení, která budou navrhovat plochy bydlení do těsné či blízké vzdálenosti od stávajících nebo navrhovaných rozvojových ploch pro ekonomické aktivity,
- řešení, která nebudou společně s návrhem rozvojových ploch navrhovat technická opatření ke snížení výše uvedených negativních vlivů.

11. Článek 1.1 *Hospodářský park Aš [1]* včetně odrážek se celý ruší. Zároveň se ruší vymezení plochy ve výkresové části ZÚR.

Návrh na zrušení vymezení plochy „Hospodářský park Aš“ (dále též HP Aš) byl z podnětu města Aš obsažen již v návrhu A-ZÚR KK k projednání dle § 37 SZ. Návrh byl potvrzen dohodou mezi MMR a MŽP z 22.03. 2017 jako součást řešení rozporu na vymezení plochy pro Průmyslový park Cheb II [19] a ochranou ZPF.

Plocha Hospodářského parku Aš se nachází v k. ú. Aš na jihozápadním okraji města Aš. Pozemky jsou z východu vymezeny železniční tratí č.184 Hranice - Aš - Cheb, ze západu nedalekou státní hranicí se SRN.

Vymezení plochy Hospodářského parku Aš v ZÚR KK se jeví jako značně problematické ze dvou zásadních hledisek.

Vymezená plocha [1] se pouze okrajově překrývá s nejnámennější rozvojovou plochu pro průmyslovou výrobu vymezenou v platném ÚP města Aš pod označením „N1 – Aš – Za nádražím“. Z textové ani výkresové části původních ZÚR nelze dovodit (a ani z odůvodnění povodních ZÚR to není patrné), zda existuje prostorový nebo jiný vztah mezi oběma plochami. Čistě technicky nelze vyloučit ani nepřesnost vymezení ve výkresové části původních ZÚR.

Vymezení plochy [1] v ZÚR KK je problematické také z hlediska limitů vyplývajících z charakteru a současného využití území. Území je z části zastavěné – převážně výrobními a obytnými objekty. Většina má však přírodní, resp. zemědělský charakter s částečně sportovním využitím. Plocha je navíc rozčleněna dvěma významnými dopravními stavbami, které ji zásadním způsobem člení – silnicí I/64 (západní obchvat Aše) a železniční tratí č. 148. Rozvojový potenciál lokality je tedy výrazně limitován a neodpovídá koncepčním nárokům parcelace, organizace a provozu územně celistvé velkoplošné průmyslové zóny. Platný územní plán řeší tuto plochu s ohledem na existující limity a v souladu s potřebami města tak, že k zastavění navrhuje pouze dílčí části této plochy s využitím převážně pro občanskou vybavenost a služby.

Z výše uvedených důvodů A-ZÚR KK ruší vymezení této plochy jako rozvojové plochy nadmístního významu s tím, že území se může dále rozvíjet přiměřeně svému charakteru a poloze investičními záměry odpovídajícími možnostem a potřebám města.

12. **Článek 1.2. Průmyslový park Cheb [2] se nově označuje jako článek (2). Druhá a třetí odrážka včetně textů se ruší. Vymezení plochy se návrhem A-ZÚR KK nemění.**

A-ZÚR provádí pouze technické úpravy. Důvodem vypuštění textu obou odrážek je jejich obsah, který nemá charakter výroku.

13. **Článek 1.3. Průmyslová zóna Sokolov – Staré Sedlo [3] se nově označuje jako článek (3), upřesňuje se lokalizace plochy a druhá odrážka včetně textu se ruší.**

Návrh A-ZÚR KK pro společné jednání obsahoval pouze technické úpravy spočívající v doplnění obcí, do jejichž územního obvodu plocha zasahuje a vypuštění části původního textu, který nemá charakter výroku.

Návrh A-ZÚR KK pro veřejné projednání reflektuje dohodu MMR a MŽP o řešení rozporu z 22.03. 2017 a zmenšuje vymezení této plochy o 12,22 ha (z toho 12 ha ZPF) s tím, že tuto dílčí plochu vymezuje k prověření případného budoucího využití jako územní rezervu [R21] ve smyslu ust. § 36 odst. 1 stavebního zákona.

Průmyslová zóna Sokolov - Staré Sedlo je určena především pro výrobní aktivity, které budou řešit náhrady výrobních kapacit a pracovních příležitostí později, v době prohlubujícího ukončování těžby hnědého uhlí, tedy v horizontu 10 až 15 let. Karlovarský kraj musí být na tuto situaci připraven. Proto je nutno reflektovat tuto výhledovou (střednědobou) potřebu hospodářského vývoje oblasti a předmětnou plochu územně chránit.

14. **Článek 1.4. Průmyslová zóna Sokolov – Vítkov [4] se nově označuje jako článek (4), druhá odrážka včetně textu se ruší.**

A-ZÚR provádí pouze technické úpravy. Důvodem vypuštění textu odrážky je jeho obsah, který nemá charakter výroku.

15. Článek 1.5. **Průmyslová zóna Dolní Rychnov - Silvestr [5]** se nově označuje jako článek (5), upřesňuje se lokalizace plochy, druhá a třetí odrážka včetně textů se ruší. Vymezení plochy se návrhem A-ZÚR KK nemění.

A-ZÚR provádí pouze technické úpravy. Vložený text upřesňuje lokalizaci vymezené plochy. Důvodem vypuštění textu obou odrážek je jejich obsah, který nemá charakter výroku.

16. Článek 1.6. **Průmyslová zóna Ostrov - jih [6]** se nově označuje jako článek (6), druhá až čtvrtá odrážka včetně textů se ruší, rozšiřuje se vymezení plochy.

V textové části výroku se provádějí pouze technické úpravy výroku. Důvodem vypuštění textu všech tří odrážek je jejich obsah, který nemá charakter výroku.

Plocha průmyslové zóny, vymezená v platných ZÚR KK se návrhem Aktualizace č. 1 rozšiřuje jižním směrem cca o 10 ha na podkladě vydané změny č. 30 ÚP města Ostrov (duben 2012). Nově vymezená plocha přímo navazuje na stávající průmyslovou zónu Ostrov - jih na jižním okraji města, jižně od železniční trati č. 170 na pravém břehu řeky Bystřice. Z územního hlediska je tedy navrhovaná změna logickým pokračováním současného vývoje lokality.

Z hlediska možností a potřeb průmyslové zóny na napojení na inženýrské sítě a dopravní infrastrukturu splňuje tato lokalita potřeby takto rozsáhlého areálu. Napojení na technickou infrastrukturu bude řešeno úpravami, příp. posílením inženýrských sítí, které zajišťují provoz stávající průmyslové zóny. Umístěním na okraji města, mimo zástavbu s bezproblémově vyřešeným napojením na kapacitní silnici I/13, která město míjí západním obchvatem, splňuje plocha, resp. její dopravní napojení požadavky na přenesení těžké nákladní dopravy bez negativních vlivů na samotné město a především na funkční plochy bydlení.

V zájmu pohledového začlenění výrobních hal do krajinného rámce na pozadí masivu Krušných hor (ve směru do Karlových Varů) je plánována výsadba ochranné zeleně po obvodu pohledově exponovaných stran lokality. Z hlediska ochrany ZPF se jedná o zábor ploch orné půdy ve třídě ochrany II., IV. a V. Vzhledem k přímé vazbě na stávající funkční plochy a ke koncové poloze z hlediska zemědělských areálů nemá rozšíření zásadní negativní dopady na možnosti efektivního využívání půdního fondu v okolí vymezené plochy.

17. Článek 1.7. **Hospodářský park Bochov [8c]** se celý ruší.

Vymezení plochy Hospodářského parku Bochov jako rozvojové plochy nadmístního významu se v souladu s Dohodou MMR a MŽP o řešení rozporu ze dne 22.03. 2017 se tímto návrhem A-ZÚR KK ruší. Předmětnou plochu je možné využít přiměřeně jejímu charakteru a poloze pro umístění rozvojových záměrů odpovídajících možnostem a potřebám města.

18. Článek 1.8. **Hospodářský park Olšová Vrata [9]** se celý ruší. Zároveň se ruší vymezení plochy ve výkresové části ZÚR.

Důvodem pro vypuštění plochy ze ZÚR KK je koncepční přehodnocení rozvoje mezinárodního letiště Karlovy Vary. Z tohoto důvodu se předmětná plocha v ZÚR ruší, resp. její převážná část se stává v souladu s čl. (132) PÚR ČR součástí upraveného vymezení plochy

D200, určené pro prodloužení vzletové a přistávací dráhy a vlastního zázemí letiště Karlovy Vary (viz čl. 107. A-ZÚR KK).

19. Článek „1.9. **Průmyslová zóna Velká Hled'sebe - Klimentov [10]** se nově označuje jako článek (7), upřesňuje se lokalizace plochy, ostatní text se ruší. Vymezení plochy se návrhem A-ZÚR KK nemění.

A-ZÚR provádí pouze technické úpravy. Vložený text upřesňuje lokalizaci vymezené plochy ve smyslu doplnění obce, na jejímž území se plocha nachází. Důvodem vypoštění zbývající části původního textu je jeho obsah, který nemá charakter výroku.

20. Článek 1.10. **Průmyslová zóna Žlutice – Knínice [16]** se celý ruší.

Vymezení plochy průmyslové zóny Žlutice - Knínice jako rozvojové plochy nadmístního významu se v souladu s Dohodou MMR a MŽP o řešení rozporu ze dne 22.03. 2017 se tímto návrhem A-ZÚR KK ruší. Předmětnou plochu je možné využít přiměřeně jejímu charakteru a poloze pro umístění rozvojových záměrů odpovídajících možnostem a potřebám města.

21. Vkládá se nový článek (8) s vymezením nové rozvojové plochy pro ekonomické aktivity **Průmyslový park Cheb II [19]** a stanovením specifických kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách ve vymezené ploše.

Největším městem západní části kraje je Cheb, který v rámci struktury osídlení představuje

Z podnětu města Cheb vyznačil návrh A-ZÚR KK k projednání dle § 37 stavebního zákona novou strategickou rozvojovou plochu pro ekonomické aktivity - Průmyslový park Cheb II, v sousedství stávající rozvojové plochy Průmyslový park Cheb. Požadavek byl iniciován příznivými předpoklady rozvoje města Cheb jako silného regionálního centra, s významnou obytnou a pracovní funkcí, s čímž souvisí urbanizační aktivity, které v poslední době získávají novou dynamiku, mj. i z důvodu výhodné polohy a dopravního napojení města (dálnice D6, železniční trať č. 170) z hlediska přeshraničních kooperačních vazeb s přílehlým územím SRN (Marktredwitz, Bayreuth). Úspěšná výstavba nových výrobních kapacit a probíhající příprava dalších výrobních investic v krátké době vyčerpá dosud vymezené rozvojové plochy (Průmyslový park Cheb). V rámci územního plánu města Cheb, který byl vydán dne 4. září 2014 usnesením Zastupitelstva města č. 155/39/2014, byly nalezeny vhodné plochy, sledované jako potencionální rezervy rozvoje města. Pro svoji strategickou velikost byly uplatněny k zapracování do A-ZÚR KK pod názvem „Průmyslový park Cheb II“.

Práce projektanta se v případě plochy Průmyslového parku Cheb II zaměřila na porovnání přínosů a rizik vymezení/nevymezení předmětné rozvojové plochy na vyváženost územních podmínek pro udržitelný rozvoj, zejména pak podmínek pro hospodářský rozvoj (dopravní infrastruktura a vytvoření pracovních příležitostí) na straně jedné a podmínek pro příznivé životní prostředí a ochrany ostatních veřejných zájmů na straně druhé. Existence vlastností a limitů využití dotčeného území byla ověřována na podkladě údajů převzatých z ÚAP KK 2015 a z vydaného ÚP Cheb (září 2014). Zdrojem charakteristik specifikujících současné územní podmínky pro hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel byly, kromě ÚAP KK 2015, také údaje MPSV ČR, oficiální webové stránky KK (www.kr-karlovarsky.cz), údaje města Cheb ke stávajícímu Průmyslovému parku Cheb a údaje z oficiálních webových stránek IHK-Industrie- und Handelskammer (www.ihk-nuernberg.de) .

V kontextu prostorového a funkčního uspořádání kraje vychází předkládaný návrh z těchto územně plánovacích souvislostí:

- Zásadní rozvoj výrobních aktivit probíhá dlouhodobě v pánevních oblastech od Chebu přes Sokolov a Karlovy Vary po Ostrov. Rozvojové předpoklady tohoto území jsou potvrzeny vymezením rozvojové oblasti OB12 Karlovy Vary v platné PÚR ČR⁷².
- Krajské město Karlovy Vary jsou orientovány především na oblast správy, služeb a tradičně na lázeňství a cestovní ruch. S výraznějším růstem v sektoru výroby se zde nepočítá, mj. i z důvodu ochrany republikově významných zásob keramických surovin.
- Plochy hospodářského rozvoje na Sokolovsku jsou určeny především pro výrobní aktivity, které budou řešit náhrady výrobních kapacit a pracovních příležitostí v budoucnosti, v době ukončování těžby uhlí, tedy v horizontu 10 až 15 let. Tyto plochy (viz výše) je proto nutné chránit pro střednědobý horizont rozvoje, přičemž ně které z nich nejsou územně ani technicky připraveny k aktuálnímu využití z důvodu pokračující těžby hnědého uhlí (viz plocha [R17]).
- Rozvojové plochy v Ostrově a Chebu jsou postupně naplňovány. Celá řada výrobních kapacit už byla realizována, realizace dalších je ve vysokém stupni územní a projektové přípravy. Plochy hospodářského rozvoje těchto měst jsou v krátkodobém horizontu vyčerpány, nově přicházející investory (velké) už na nich nebude možno uspokojit.

Bilance aktuálního stavu využití ploch ve stávajícím areálu Průmyslového parku Cheb vychází z podkladů města Cheb a je vztaženo k celé ploše vymezené návrhem A-ZÚR KK.

Stav ploch	Výměra	Podíl
A - Realizované provozy	33,9 ha	26,5 %
A - rezervy podniků	11,7 ha	9,1 %
Celkem A	45,6 ha	35,6 %
B - vydané územní rozhodnutí a stavební povolení	5,3 ha	4,1 %
B - příprava stavby v různém stupni (územní řízení, stavební řízení, posouzení EIA, převod vlastnictví, apod.)	41,8 ha	32,7 %
Celkem B	47,1 ha	36,8 %
Využité plochy celkem (A+B)	92,7 ha	72,4 %
C - volný pozemek	17,1 ha	13,4 %
C - plocha rezervy	18,2 ha	14,2 %
Celkem C	35,3 ha	27,6 %
Průmyslový park Cheb – celkem (A+B+C)	128,0 ha	100,0 %

Rozsah strategické rozvojové plochy určené k získání velkého zahraničního investora se i v jiných krajích ČR pohybuje v rozsahu stovek hektarů. Vzhledem k situaci Karlovarského kraje je jeho zájmem získat takového investora a tomu musí odpovídat i velikost plochy připravené územně plánovací dokumentací. Dohodnutá výměra navrhované rozvojové plochy (129 ha) se pohybuje při dolní hranici obdobných strategických zón v ČR (Mošnov

⁷² Politika územního rozvoje ČR ve znění Aktualizace č. 1 schválené Usnesení vlády ČR ze dne 15.04. 2015 č. 276.

200 ha, Kolín 360 ha, Most 192 ha, Žatec 364 ha, Holešov 360 ha). Vzhledem k tomu, že plocha [3], vymezená pro Průmyslovou zónu Sokolov – Staré Sedlo (cca 130 ha) není v současnosti disponibilní, odpovídá rozsah 129 ha (i ve srovnání s ostatními strukturálně postiženými kraji) reálným potřebám Karlovarského kraje.

Vymezení, současné využití, hlavní limity a polohový potenciál

Vymezení a současné využití plochy

Plocha pro umístění Průmyslového parku Cheb II, o celkové výměře 129,0 ha, se nachází v k.ú. Dolní Dvory a k.ú. Dřenice u Chebu. Ze severní strany je ohraničena silnicí III/0218 (souběžná s D6), na západní straně plocha částečně navazuje na stávající smíšenou zástavbu okraje města s převážně výrobní funkcí, z jihu je plocha omezena severní hranicí CHLÚ a dobývacími prostory Dřenice. Východní hranici utváří s odstupem účelová komunikace obsluhující rekreační zástavbu na břehu vodní nádrže Jesenice, přičemž mezi-
lehlý prostor vyplňuje plocha územní rezervy [R21].

S výjimkou účelové komunikace zpřístupňující těžební prostor ložiska šterkopísku je celá vymezená plocha pokryta zemědělskou půdou, která je intenzivně obhospodařována.

Limity využití území

Do vymezené plochy zasahují tyto limity stanovené podle zvláštních předpisů:

- Chráněná oblast přirozené akumulace vod (CHOPAV) Chebská pánev (zák. č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů; CHOPAV vyhlášena Nařízením vlády ČSR č. 85/1981 Sb.):
 - ⇒ oblast tvoří terciérní uloženiny a fluvialní sedimenty soutokové oblasti Ohře a Odavy, které spolu s dalšími příznivými přírodními podmínkami umožňují významnou přirozenou akumulaci podzemních a povrchových vod. Žádoucí je zde preventivní ochrana celého zvodnělého prostředí, tedy oblast infiltrace, oběhu i akumulace podzemní vody, a omezení činností, které vodohospodářské zájmy ohrožují. Zakázáno je zde mimo jiné odvodňovat zemědělské pozemky na souvislé ploše větší než 50 ha, provádět zemní práce, které by vedly k odkrytí souvislé hladiny podzemních vod, provádět za určitých podmínek geologické a hydrogeologické práce, provádět výstavbu závodů chemické výroby, skladů ropných a vodě škodlivých látek apod.
- Ochranné pásmo 2. stupně přírodních léčivých zdrojů (OPPLZ) lázeňského místa Františkovy Lázně (zák. č. 164/2001 Sb. lázeňský zákon, ve znění pozdějších předpisů; OP stanoveno Nařízením vlády č. 152/1992 Sb.):
 - ⇒ v OP je mj. zakázáno budovat a provozovat objekty průmyslových staveb, jejichž provozování by negativně ovlivňovalo přírodní léčivé zdroje, provádět zemní a jiné práce do hloubky větší než 10 m, používat chemický posypový materiál apod.
- Ochranné pásmo 2. stupně (vnější část) vodního zdroje (OPVZ) Jesenice – Nebanice (stanoveno odborem vodního a lesního hospodářství a zemědělství Okresního národního výboru v Chebu dne 1.8.1978, čj. 423/B/78, upraveno rozhodnutím MÚ Cheb ze dne 6.9.2009 čj. MUCH 56651/2010):
 - ⇒ v OPVZ 2. stupně je dle § 30 vodního zákona zakázáno provádět činnosti poškozující nebo ohrožující vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje. Dle vodoprávního rozhodnutí je v OPVZ mimo jiné zakázáno provádět výstavbu provozů s toxickými nebo infekčními odpadními vodami, skladovat radioaktivní látky a jedy, skladovat odpady obsahující vyluč-

hovatelné toxické a škodlivé látky, vypouštět odpadní vody do vod podzemních apod., zásah do horninového prostředí v OPVZ je doporučeno posoudit hydrogeologickým posudkem.

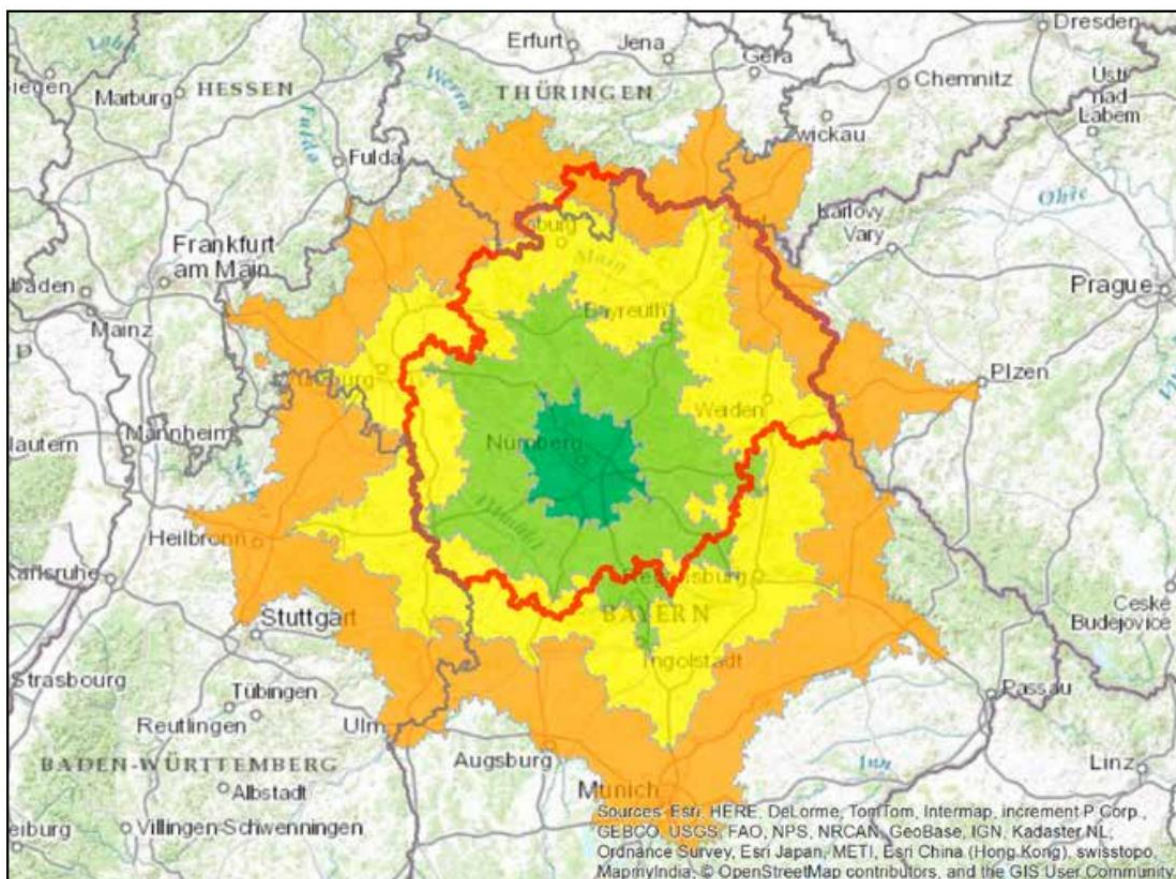
- Koupací oblasti na vodní nádrži Jesenice: VN Jesenice – u ATC Rybářská bašta, VN Jesenice – u ATC Václav a Koupaliště Jesenice – Dřenice (vyhlášeny Vyhláškou Ministerstva zemědělství č. 155/2011 Sb.):
 - ⇒ jedná se o povrchové vody využívané ke koupání osob pro vyhovující jakost vody.
- Lososové typy vod Ohře i Odavy (stanoveny Nařízením vlády ČR č. 71/2003 Sb. Ve znění NV č. 169/2006 Sb.):
 - ⇒ účelem zařazení je zvýšení ochrany těchto vod před znečištěním a zlepšení jejich jakosti tak, aby se staly trvale vhodnými pro podporu života ryb náležejících k původním druhům zajišťujícím přirozenou rozmanitost.
- Zemědělský půdní fond (zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně ZPF, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 13/1994 Sb., vyhláška č. 48/2011 Sb. o stanovení tříd ochrany):
 - ⇒ ZPF v rámci vymezené plochy je součástí průměrně úrodných půd (BPEJ 55301 a 54700) spadajících do III. třídy ochrany (127,32 ha), okrajově (cca 1,68 ha) se vyskytují půdy V. třídy ochrany (BPEJ 56701). Zemědělská půda v dotčené lokalitě je intenzivně využívána, převládající kulturou je orná půda, bloky ZPF nejsou meliorovány.
- Výhradní ložiska nerostných surovin (zákon č. 44/1988 Sb., horní zákon, ve znění pozdějších předpisů)
 - ⇒ ložisko hnědého uhlí Odavská pánev – ložisko není využíváno, s ohledem na zásadní střety zájmů zejména s ochranou PLZ není stanoveno ani chráněné ložiskové území.
 - ⇒ ložisko štěrkopísku Dřenice – stanoveno CHLÚ Dřenice a dobývací prostory (DP) Dřenice a Dřenice I. V současné době je těžba v dobývací prostoru Dřenice zastavena, dobývací prostor Dřenice I je těžbený (povrchová těžba). Zpřístupnění štěrkovny je zajištěno účelovou komunikací napojující se na silnici třetí třídy III/0218.
- Ochranná pásma veřejného vnitrostátního letiště Cheb (§ 37 zák. č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů):
 - ⇒ současný terén rozvojové plochy je cca 470 m n. m, výškové omezení staveb pro celou vymezenou plochu je dáno výškou ochranného pásma vnitřní vodorovné roviny, tj. 528 m n.m., pro jihozápadní okraj plochy výškami ochranného pásma vzletové a přiblížovací roviny, tj. 515 – 528 m n.m. V plochách dotčených oběma překážkovými rovinami není dovoleno zřizovat takové stavby nebo zařízení, nebo vysazovat porosty a umísťovat stavby, které by přesahovaly výšku určenou danými ochrannými pásmy s výškovým omezením (tj. cca 58 m pro celou vymezenou plochu, 45 m pro jihozápadní okraj plochy, dotčený OP vzletové a přistávací roviny).

Polohový potenciál a dopravní dostupnost

Polohový potenciál navrhované rozvojové plochy je dán zejména jejím velmi výhodným situováním nedaleko hranic s Německem s velmi dobrou vazbou na dálniční síť SRN. Díky těmto vazbám má celý region Chebska velmi dobré prostorové vazby na jeden

z významných středoevropských metropolitních regionů „Metropolitní region Norimberk“ s cca 3,5 mil. obyvatel (viz též obr. níže).

Osa Norimberk – Praha je zároveň pokládána za zásadní evropskou osu rozvoje. Je důležitá díky tzn. funkci Gateway, tedy vstupní brány Metropolitní oblasti Norimberku do východní a jihovýchodní Evropy, a to z hlediska dopravního, hospodářského a kulturního. Z Norimberku je dosažitelnost Chebu do 2 hodin jízdy autem.

Pásma dostupnosti z města Norimberku, vztahující se na silniční individuální dopravu.

Červeně je označena oblast regionu se svým aktuálním ohraničením. Zdroj: Geofabrik, údaje © OpenStreetMap Contributors, Licence: ODbL 1.0

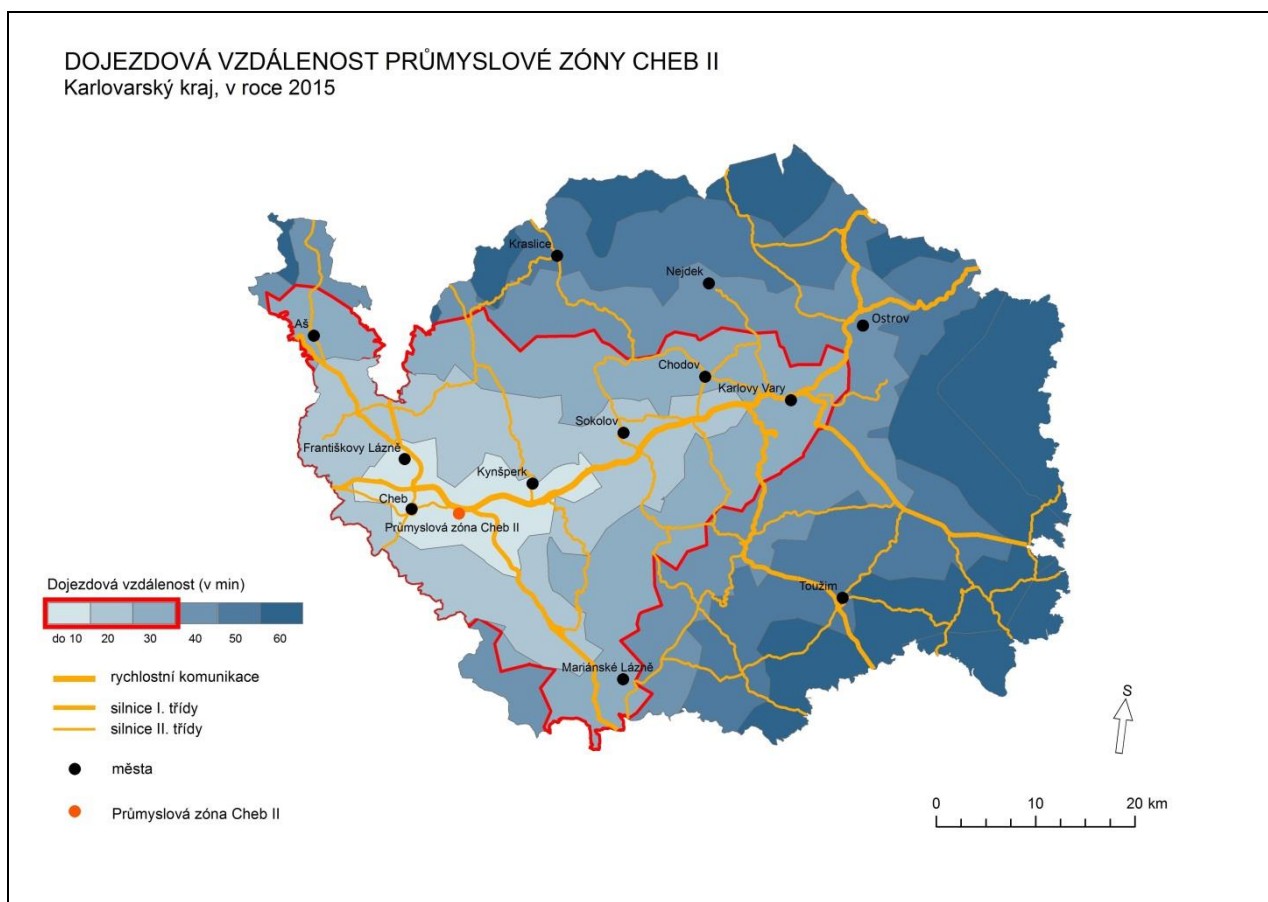
Studie proveditelnosti: Přeshraniční spolupráce „Evropská metropolitní oblast Norimberk – Západní Čechy“ Univerzita Erlangen-Norimberk, 2014

V kontextu Karlovarského kraje a území ČR obecně se město Cheb nachází v prostoru křížení republikové rozvojové osy OS 7 východozápadního směru (Bayreuth – Cheb – Karlovy Vary – Chomutov – Ústí n. L.) vymezené platnou PÚR ČR a rozvojovými osami nadmístního významu ROS-N1 a ROS-N3, které A-ZÚR KK vymezuje ve směru severojižním (Cheb - Aš, Cheb - Mariánské Lázně).

Po zprovoznění dálnice D6 v úseku Cheb - Karlovy Vary se výrazně zvýšila dopravní dostupnost Průmyslového parku Cheb II. Je dosažitelný do 30 minut z téměř 40% území kraje, více než 80 obcí a pro více než 200.000 obyvatel.

Plocha PP Cheb II je vymezena jižně od silnice III/0218 (souběžná s D6). Tato silnice III. třídy, navazuje na silnice I/21 a II/606 s přímými návaznostmi na dálnici D6 ve dvou mimoúrovňových křižovatkách (exit 162, 164). Západní a jižní část lokality PP Cheb II je zpřístupněná ze stávající účelové komunikace, navazující na silnici III. třídy. Lokalita je tedy ideálně napojená na nadřazenou silniční síť bez potřebných zásadnějších investic na přestavbu či dostavbu přístupových komunikací.

Následující schéma zpřesňuje výpočet časové dostupnosti (dojezdové vzdálenosti v minutách) Průmyslového parku Cheb II. silniční dopravou. Červeně ohraničená plocha vymezuje tu část území, ze kterého je park dostupný do 30 minut.

Vymezená oblast dojezdové vzdálenosti do 30 min má následující charakteristiky:

- ✓ zabírá téměř 40 % území Karlovarského kraje;
- ✓ žije v ní celkem více než 200 000 obyvatel Karlovarského kraje,
- ✓ spadá do ní celkem více než 80 obcí (jsou započítány i obce spadající pouze částí svého území) včetně Sokolovska, aktuálně socioekonomicky nejproblémovější části kraje.

Sociodemografické aspekty

Hlavním zdrojem pracovních sil PP Cheb II je město Cheb, které jako nejvýznamnější centrum osídlení západní části kraje je schopné poskytnout také nezbytné zázemí ve smyslu obslužných funkcí (bydlení, občanská vybavenost).

S velmi dobrou dopravní dostupností vymezené plochy však souvisí její potenciál s možností nabídky pracovních míst pro rozsáhlou část Karlovarského kraje, rámcově vymezenou významnými centry osídlení Aš – Sokolov – Mariánské Lázně (viz grafické schéma níže).

Jak je z výše uvedených údajů zřejmé, nabídka nových pracovních příležitostí je významná také pro SO ORP Sokolov, který vykazuje ve vymezeném pásmu nejvyšší nezaměstnanost. Z hlediska vymezených pásem dostupnosti tak může vymezení plochy PP Cheb II přispět ke zlepšení situace v problematických oblastech s oslabenými podmínkami pro hospodářský rozvoj a soudržnost obyvatel v území, které byly identifikovány již v ÚAP KK 2013. Jedná se o tzv. oblasti vnitřních a vnějších periferií v kraji – v daném případě se jedná

o pás obcí na hranicích SO ORP Cheb a Sokolov a podobně situovaný severojižní pás obcí od severní hranice SO ORP Mariánské Lázně po hranice s Plzeňským krajem.

Z hlediska rozvoje sídelní struktury v přeshraničních vazbách s územím SRN je v bezprostředním sousedství významný směr Cheb – Marktredwitz (D6 – E48). Dopravní dostupnost Cheb – Marktredwitz je cca 25 min., a je tedy srovnatelná s 30ti minutovým pásmem vymezeným na území ČR. V těchto souvislostech lze nabídku nových rozvojových ploch pro investory a vytvoření nových pracovních příležitostí v příhraniční oblasti ČR považovat za stabilizační prvek pro rozvoj území.

Vyhodnocení střetů s hodnotami a limity území

Ochrana veřejných zájmů podle zvláštních předpisů, potenciálně dotčených vymezením resp. realizací průmyslové zóny v dané lokalitě, byla posuzována ve vztahu k následujícím tematickým okruhům.

Ovzduší, hluková zátěž

Dle evidence ČHMÚ v roce 2013 nedošlo na území Chebu k překročení žádného ze sledovaných imisních limitů. Z hlediska klouzavých pětiletých průměrů za období 2009-2013 též nebylo zjištěno jejich významné překročení.

Při plném využití ploch obou průmyslových parků lze předpokládat nárůst dopravní zátěže na příjezdových trasách, zejména na dálnici D6 a silnici III/0218, a tedy i s nárůstem emisí a hluku z dopravy. Stejně tak vlastní provoz průmyslového parku může být zdrojem znečištění i zdrojem hluku. Vzhledem k velmi dobré lokalizaci obou parků na východním okraji města a přímému napojení na dálnici D6, nebude tímto nárůstem dopravy ani provozem průmyslového parku obytná zástavba města ani okolních obcí ovlivněna.

Z hlediska intenzit na silnicích II/214 a II/606, které procházejí zastavěným územím Chebu a vyznačují se vysokými intenzitami automobilové dopravy (viz celostátní sčítání dopravy ŘSD 2010 a obr. níže), lze určitý význam přikládat funkci města jakožto zdroje pracovních příležitostí. V tomto případě může i na těchto komunikacích potenciálně dojít k nárůstu dopravní zátěže. Negativní vlivy z dopravy mohou být v tomto ohledu sníženy adekvátní podporou hromadné nebo nemotorové dopravy mezi městem a průmyslovým parkem.

Přeshraniční vazby ve směru Mitterteich – dálnice A93 – München přebírá silnice II/214, přeložená do stopy jihovýchodního obchvatu města (viz koridor D14), který je

s výjimkou severního koncového úseku již realizován a zásadním způsobem tak eliminuje riziko zvýšení dopravní zátěže centra města těžkou nákladní dopravou. Požadavek na vyloučení průjezdu dopravy indikované provozem PP Cheb II centrem města, uplatněný v návrhu A-ZÚR KK ve formě podmínky pro rozhodování zůstává v platnosti až do zprovoznění obchvatu v celém úseku. S tím souvisí i úkol pro územní plánování na přednostní řešení dopravního napojení plochy na dálnici D6.

Povrchové a podzemní vody

Převážná část plochy leží v povodí Ohře (v úseku ř.km 220 až 226) v ČHP 1-13-01-0220. Západní částí plochy protéká občasná vodoteč (vodní recipient mimo vodní tok) ID 10233980, která ústí pod dálnicí do Dolnodvorského potoka (ID 10236263), který ústí do Ohře zhruba v říčním km 225,8. V severní části plochy pramení Podlesní potok (ID 10236245), který ústí do Ohře zhruba v říčním km 222,5. Jihovýchodní část plochy leží v povodí vodní nádrže Jesenice na Odřavě v ČHP 1-13-01-0660. Odřava ústí do Ohře zhruba v říčním km 218. Do severozápadního výběžku nádrže ústí levobřežní přítok (ID 10231654) pramenící východně od plochy. Plocha leží mimo stanovená záplavová území.

Z vodohospodářského hlediska se jedná o poměrně citlivou oblast. Vznik nových zpevněných ploch představuje riziko omezení infiltrace srážek, která je významná zejména ve vztahu k vodním zdrojům, v jejichž OP se plocha nachází. Jak je uvedeno výše, v povodí Odřavy jsou významné zdroje podzemních vod využívané pro skupinový vodovod Nebanice zásobující Cheb, Františkovy Lázně, Aš a další sídla. V bezprostřední blízkosti pod hrází VN Jesenice v ČHP 1-13-01-066 jsou studny Obilná s reálnou vydatností 60 l/s využívané k hromadnému zásobování obyvatelstva pitnou vodou (ID odběru 320113). Vodní zdroje Jesenice - Nebanice mají navíc strategický význam – dle Programu rozvoje vodovodů a kanalizací se jedná o zdroje vody vhodné pro nouzové zásobení celého kraje při krizových situacích. Na vodní nádrži Jesenice jsou dále využívány výše zmíněné koupací oblasti, které jsou zde vymezeny díky vhodné kvalitě vody v nádrži.

Existence stávajícího průmyslového parku Cheb (plocha [2]) a řady dopravních staveb v tomto prostoru je spojena s koncentrací zpevněných ploch přispívajících ke zrychlení a koncentrací odtoku dešťových vod. V rámci VVURÚ je proto vymezení nové plochy pro další průmyslový park hodnoceno jako rizikové z hlediska možných kumulativních vlivů na odtokové poměry.

Na základě těchto skutečností uplatňují ZÚR jako podmínky pro rozhodování o změnách ve vymezené ploše požadavek zohlednit při návrhu řešení nezávadného zneškodňování odpadních vod zvýšený vodohospodářský význam území, zejména nenarušit jakost vody vodního zdroje Jesenice – Nebanice. Z hlediska opatření omezujících vlivy zrychleného odtoku se jedná např. o realizaci retenční nádrže (příp. nádrží), přičemž jejich lokalizace, parametry a výběr recipientu je úkolem dalších fází územní a projektové přípravy záměru. V zájmu ochrany VZ Jesenice – Nebanice je žádoucí veškeré odpadní vody (včetně srážkových) z části vymezené plochy zasahující do povodí vodní nádrže Jesenice odvádět a zneškodňovat mimo toto povodí.

Horninové prostředí

Takřka celá rozvojová plocha se nachází na území plošně rozsáhlého výhradního ložiska hnědého uhlí Odřavská pánev. Využití ložiska brání řada v současnosti neřešitelných střetů zájmů souvisejících se zásadními dopady případné těžby na složky životního prostředí a převažujícím veřejným zájmem ochrany PLZ Františkových Lázní. Vzhledem k tomu, že pro ložisko není z těchto důvodů stanoveno chráněné ložiskové území, lze střet zájmů považovat za řešitelný ve prospěch vymezení navrhované plochy.

Jižně od účelové komunikace zajišťující zpřístupnění štěrkovny ze silnice II/0218 (k.ú. Dřenice u Chebu) se nachází těžené výhradní ložisko štěrkopísku Dřenice včetně stanoveného CHLÚ Dřenice a dobývacích prostorů Dřenice a Dřenice I. Vymezená plocha pro průmyslový park není s ochranou tohoto ložiska v přímém střetu. Vzhledem k tomu, že vymezená plocha zahrnuje přístupovou komunikaci do těženého DP Dřenice I, stanovuje návrh A-ZÚR podmínku zajištění dopravního přístupu do těženého dobývacího prostoru ložiska Dřenice.

Zemědělský půdní fond (ZPF)

Vymezená plocha se nachází v celém rozsahu na zemědělské půdě průměrné bonity (kultura orná půda) spadající do III. třídy ochrany (BPEJ 55301, 54700), pouze nepatrně se zde nacházejí málo produkční půdy v V. třídě ochrany (BPEJ 56701).

Realizace průmyslového parku si vyžádá trvalý zábor ZPF v rozsahu 129 ha což představuje úbytek cca 3 % veškeré zemědělské půdy v územním obvodu města Cheb, resp. cca 4 % orné půdy z její celkové výměry⁷³.

Z hlediska ochrany ZPF je pozitivní skutečností, že je plocha vymezena v bezprostřední blízkosti dálnice D6 a silnice třetí třídy III/0218, jejichž význam je pro zajištění dopravního napojení lokality nezbytný. S vymezením v dané lokalitě s již zajištěným napojením na páteřní silniční síť nebudou spojeny nároky na další odnětí ZPF pro tyto účely. Z kvalitativního hlediska je pozitivní, že vymezená plocha nezahrnuje bonitně cenné půdy I. a II. třídy ochrany.

Existence stávajícího průmyslového parku Cheb [2] a řady dopravních staveb v tomto prostoru je na druhé straně příčinou identifikace kumulativních vlivů na ZPF v rámci vyhodnocení vlivů na životní prostředí. Z tohoto důvodu byla v rámci výše zmíněné dohody mezi MMR a MŽP dohodnuta kompenzace tohoto vlivu „uvolněním“ 129 ha ZPF formou zmenšení rozsahu vymezení předmětné plochy [19] a plochy [3] Sokolov – staré sedlo, resp. vymezení těchto jejích dílčích částí pouze ve formě územní rezervy⁷⁴ a vypuštění rozvojových ploch [1] - Aš, [8c] - Hospodářský park Bochoř a [16] Žlutice – Knínice z A-ZÚR KK.

Přírodní a krajinné hodnoty

Vzhledem k dominantní převaze orné půdy ve vymezené ploše a blízkosti dálnice D6 jsou přírodní hodnoty tohoto prostoru velmi nízké. V rámci plochy nebyly zjištěny zájmy chráněné dle zák. č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Záměrem dojde k trvalému odnětí orné půdy. Obecně z hlediska ekologické stability je orná půda stejně jako zastavěné plochy považována za ekologicky nestabilní území. Z těchto výše jmenovaných důvodů proto není vymezením průmyslového parku předpokládáno významné ovlivnění přírodního potenciálu území.

Dotčený krajinný segment je součástí specifické krajiny B2 Chebská pánev a lze ho charakterizovat jako rozhraní urbanizovaného okraje města Cheb a otevřené zemědělské krajiny velkého měřítka. Vzhledem k vlastnostem a polohovému potenciálu tohoto prostoru je alokace rozvojových záměrů souvisejících s rozvojem města Cheb jako významného sídelního centra proto zahrnuta i do cílových charakteristik této specifické krajiny.

⁷³ Dle evidence ČSÚ k 30.06. 2014.

⁷⁴ Viz plochy [R19] a [R3]

Ostatní limity

Do východní části vymezené plochy zasahují ochranná pásma veřejného vnitrostátního letiště Cheb. Z výše uvedeného rozboru vyplývá nezbytnost výškového omezení staveb v rámci vymezené plochy. Vzhledem k tomu, že ZÚR s ohledem na měřítko podrobnosti a kompetence stanovené stavebním zákonem (§ 36) nemůže nepředjímat prostorové parametry jednotlivých staveb v rámci vymezené plochy, stanovuje úkol respektovat toto výškové omezení při řešení ÚP a v navazujícím rozhodování o území.

Soulad s hierarchicky nadřazenými požadavky územního plánování

PÚR ČR ve znění Aktualizace č.1

Z hlediska republikových priorit pro zajištění udržitelného rozvoje území je vymezení rozvojové plochy v souladu s čl. (17), který ukládá „*Vytvářet územní podmínky... ..lokalizací zastavitelných ploch pro vytváření pracovních příležitostí zejména v hospodářsky problémových regionech...“*. V předchozích částech kap. 9. bylo doloženo, že nezaměstnanost v Karlovarském kraji přesahuje průměr ČR a patří v tomto ohledu k nejproblémovějším regionům v rámci všech krajů. Jak bylo výše prokázáno, PP Cheb II může díky své velmi dobré dopravní dostupnosti představovat zdroj pracovních příležitostí pro celou západní část kraje včetně západní části SO ORP Sokolov.

Dohodnuté řešení rozporu mezi MMR a MŽP v podobě výše popsané dohody z 22.03. 2017 zároveň svojí komplexností naplňuje dikci čl. (16), která při stanovování způsobu využití území v ÚPD ukládá „...*dávat přednost komplexním řešením před uplatňováním jednostranných hledisek a požadavků, které ve svých důsledcích zhoršují stav a hodnoty území.*“

ZÚR KK ve znění pořizované Aktualizace č. 1

Vymezení rozvojové plochy v tomto prostoru je v souladu s čl. (2) priorit územního plánování kraje, konkrétně s bodem 2a), jehož obsah je orientován na rozvoj polycentrické sídelní struktury pro podporu rozvojových aktivit v pásu Aš – Cheb – Mariánské Lázně a současně přeshraničních vazeb mj. v prostoru Cheb – Marktredwitz. Jak vyplývá z předchozích částí tohoto Odůvodnění je město Cheb nejvýznamnějším centrem osídlení v západní části kraje a významným centrem v sídelním pásu ve směru republikové rozvojové osy pokračující přes Sokolov, Karlovy Vary a Ostrov dále na území Ústeckého kraje.

Vymezená plocha naplňuje též většinu požadavků na účelné a hospodárné využívání území v rozvojových oblastech a osách, formulovaná pro dílčí část rozvojové osy OS7-A v čl. (3) písm e) kap. B.II.1. výrokové části A-ZÚR, kde jsou stanovena hlavní kritéria vyhledávání ploch pro nové ekonomické aktivity⁷⁵:

- vazba na významná sídla ve struktuře osídlení (Cheb),
- existující nebo plánovaná vazba na nadřazenou síť dopravní infrastruktury (dálnice D6),
- preference lokalit dříve zastavěných nebo devastovaných území (nesplněno),
- vyloučení negativních vlivů na lázeňskou funkci Františkových Lázní a na zdroje přírodních léčivých a minerálních vod (splněno při dodržení podmínek OP PLZ Františkových Lázní),
- vyloučení lokalit mimo stanovená záplavové území (splněno).

⁷⁵ V závorce uvedeny konkrétní údaje pro plochu Průmyslový park Cheb II.

Shrnutí

Z urbanistického hlediska však představuje území navazující na východní okraj zastavěného území města s přímou vazbou na dálnici D6 nejnámější potenciál pro další územní rozvoj města, který je v ostatních směrech limitován vodními nádržemi Jesenice a Skalka (jihovýchod, resp. západ), přírodně hodnotným územím Smrčín (jih a jihozápad) a ochranou PLZ a lázeňského místa Františkovy Lázně (sever).

Hlavním důvodem pro vymezení plochy pro Průmyslový park Cheb II je skutečnost, že rozvojová plocha [2] Průmyslový park Cheb, vymezená v původních ZÚR je z větší části již využita a zbývající volné části neposkytují podmínky pro vstup dalšího významného investora.

Z výše uvedeného rozboru vyplývá, že vymezení rozvojové plochy [19] je v souladu s koncepcí ZÚR KK a ve vztahu k čl. (16) a (17) naplňuje i republikové priority územního plánování dle platné PÚR ČR.

Ochranu veřejných zájmů podle zvláštních předpisů reflektuje v relevantních případech (ochrana zastavěného území, ochrana vod, těžba v DP Dřenice, OP letiště Cheb) návrh A-ZÚR formulací podmínek a kritérií pro rozhodování o možných variantách ve vymezené ploše a úkolů pro územní plánování.

Rozpor mezi veřejným zájmem na vymezení předmětné plochy v A-ZÚR KK a veřejným zájmem ochrany ZPF byl vyřešen dohodou mezi MMR a MŽP ze dne 22.03. 2017, která kompenzuje nutný zábor ZPF spojený s využitím předmětné plochy vypuštěním 3 jiných rozvojových ploch, vymezených v původních ZÚR (plochy [1] - Aš, [8c] - Hospodářský park Bochov a [16] Žlutice – Knínice) a přesunem dílčích částí ploch [19] a [3] do územních rezerv (plochy [R20] a [R20]).

22. Vkládá se nový nadpis.

Územní rezervy

Technická úprava, související s vymezením ploch územních rezerv a vložením nových článků (9) - (11).

Vymezením územních rezerv ve smyslu ust. § 36 odst. 1 věta třetí stavebního zákona naplňují ZÚR ust. § 18 odst. 2 stavebního zákona ve smyslu zajišťování předpokladů pro udržitelný rozvoj území „...soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území...“. Vymezení územních rezerv v sobě obsahuje tzv. „princip předběžné opatrnosti“, standardně aplikovaný v dokumentech koncepčního nebo strategického charakteru⁷⁶. Tento princip vychází ze skutečnosti, že v některých případech nelze na základě dnešních zkušeností a znalostí s jistotou stanovit ale ani vyloučit potřebnost realizace konkrétních záměrů včetně jejich vlivů hospodářských, sociálních a environmentálních důsledků (vlivů). Současně s potřebou a územními nároky je proto žádoucí prověřovat výše zmíněné důsledky (vlivy) tohoto případného budoucího využití ploch a koridorů vymezených územních rezerv. Princip předběžné opatrnosti je zahrnut také čtvrté větě § 36 odst. 1 stavebního zákona, které v ploše (koridoru) územní rezervy „...zakazuje změny v území⁷⁷, které by mohly stanovené využití podstatně ztížit nebo znemožnit“. Tento přístup plně koresponduje s ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona a definicí trvale udržitelného rozvoje ve smyslu § 6 zák. č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁶ Např. Státní politika životního prostředí ČR 2012 – 2020 (MŽP ČR 09/2012).

⁷⁷ § 2 odst. 1 písm a) stavebního zákona.

23. *Vkládá se nový článek (9) s vymezením územní rezervy k prověření budoucího využití a plošných nároků pro průmyslovou zónu **Nové Sedlo – Chranišov [R17]***

Návrh A-ZÚR KK na vymezení plochy rezervy nové průmyslové zóny vychází z podnětu města Nové Sedlo na zapracování záměru připravované průmyslové zóny „Nové Sedlo - Chranišov“ (dále PZ Nové Sedlo) do ZÚR KK. Plocha nové průmyslové zóny se nachází v k.ú. Nové Sedlo u Lokte a k.ú. Chranišov na severozápadním okraji města Nové Sedlo.

Projektant prověřil tento podnět na základě údajů z pořizovaného návrhu nového ÚP a údajů z ÚAP KK 2013 zejména z hlediska lokalizace, prostorových parametrů a věcných a časových souvislostí navrhované plochy v podrobnosti odpovídající měřítku ZÚR.

V katastrálním území Chranišov jsou již investičně připravené plochy pro průmyslovou zónu v souladu s původním ÚPN SÚ, resp. jeho změnou č. 2. Předmětná plocha je vymezena v návaznosti na tyto plochy na okraji povrchového lomu Družba, které jsou již územně stabilizovány - jedná se o nejstarší v minulosti již dotěžené partie lomu a jeho bezprostřední zázemí. Z pohledu koncepčního rozvoje celé lokality by bylo vymezení nové PZ logickým navázáním na dosavadní vývoj.

S ohledem na předpokládané zvýšení dopravní zátěže související s provozem průmyslové zóny je zásadní podmínkou realizace průmyslové zóny její přímé dopravní připojení na již realizovaný úsek dálnice D6. K tomuto účelu vymezují A-ZÚR KK koridor tzv. západního obchvatu města, tj. přeložky silnice II/181(dnes II/209), vedený v ose stávající železniční vlečky okrajovými partiemi lomu. Vlečka je dosud využívána a horizont jejího zrušení není dosud znám. Z tohoto důvodu je předmětný koridor DR88 vymezen pouze formou územní rezervy. Koridor primárně představuje koncový úsek přeložky uceleného tahu budoucí silnice II/181 (dnes II/209) v poloze východního obchvatu Chodova (D32) a západního obchvatu Nového Sedla s napojením na dálnici D6.

Alternativní napojení průmyslové zóny na dálnici D6 by s ohledem na územní podmínky (plochy západně od města jsou součástí těžebního prostoru) nutně vyžadovalo průjezd zastavěným územím města. Z tohoto důvodu je třeba realizaci výše uvedeného západního obchvatu Nového Sedla považovat za nezbytnou podmínku realizace průmyslové zóny. V těchto souvislostech proto návrh A-ZÚR KK vymezuje plochu pro PZ Nové Sedlo pouze jako územní rezervu ve smyslu § 36 odst. 1 stavebního zákona.

24. *Vkládá se nový článek (10) s vymezením územní rezervy **Průmyslový park Cheb II, východ [R 20]** k prověření budoucího využití a plošných nároků pro případné rozšíření areálu Průmyslového parku Cheb II.*

Vymezení této územní rezervy je výsledkem dohody o řešení rozporu mezi MMR a MŽP týkající se střetu mezi veřejným zájmem na vymezení plochy pro Průmyslový park Cheb II a veřejným zájmem na ochranu ZPF. Jedním z bodů uzavřené dohody je, že východní část původně vymezené plochy [19] o celkové výměře 12,97, bude vymezena pouze jako územní rezerva ve smyslu § 36 odst. 1 stavebního zákona. To znamená, že případnou potřebu (veřejný zájem) rozšíření Průmyslového parku Cheb II, bude nutné znovu prověřit a prokázat v rámci některé z budoucích aktualizací ZÚR KK.

25. **Vkládá se nový článek (11) s vymezením územní rezervy průmyslová zóna Sokolov – Staré sedlo, jihozápad [R 21] k prověření budoucího využití a plošných nároků pro případné rozšíření průmyslové zóny Sokolov – Staré sedlo.**

Podobně jako v předchozím článku, je vymezení této územní rezervy výsledkem dohody o řešení rozporu mezi MMR a MŽP týkající se střetu mezi veřejným zájmem na vymezení plochy [19] pro Průmyslový park Cheb II a veřejným zájmem na ochranu ZPF. Jedním z bodů uzavřené dohody je, že jihozápadní část původně vymezené plochy [3] o celkové výměře 12,22, bude vymezena pouze jako územní rezerva ve smyslu § 36 odst. 1 stavebního zákona. To znamená, že případnou potřebu (veřejný zájem) rozšíření průmyslové zóny Sokolov – Staré sedlo, bude nutné znovu prověřit a prokázat v rámci některé z budoucích aktualizací ZÚR KK.

26. *Vkládá se nový nadpis podkapitoly.*

D.I.2. ROZVOJOVÉ PLOCHY PRO REKREACI A SPORT

Články (12) – (18) ZÚR KK

Vložení nového názvu podkapitoly je technickou úpravou v kontextu popsaném v rámci odůvodnění bodu 7.

Návrhy na rozšíření, resp. vymezení nových ploch pro sport a rekreaci obsažené v kap. D.I.2. A-ZÚR KK vycházejí z čl. (5) a (8) aktualizovaných priorit územního plánování kraje s vazbou na čl. (22) republikových priorit dle platné PÚR ČR.

Hlavním podkladem, ze kterého projektant při zpracování aktualizace této části A-ZÚR KK vycházel, byla, kromě připomínek obcí zahrnutých ve Zprávě o uplatňování ZÚR KK, především „Územní studie horských oblastí“ (Mott MacDonald CZ, spol. s r.o. 11/2012), pořízená z podnětu vydaných ZÚR KK. Odkazy na ostatní podklady jsou v případě potřeby uvedeny dále v textu. Záměry obsažené v kap. D.I.2. splňují kritérium nadmístního významu popsané výše. Důvody, pro které projektant nezahrnul některé záměry do návrh A-ZÚR KK, jsou uvedeny v kapitole 2. tohoto svazku.

Rozvojové plochy pro rekreaci a sport ([12], [13a], [15] a [18], vymezené ve vrcholových partiích masivu Krušných hor, resp. na Ašsku nemají, na rozdíl od navrhovaných ploch pro ekonomické aktivity, charakter funkčně homogenních ploch (viz dále), přičemž umístování jednotlivých sportovních a sportovně rekreačních zařízení do prostorově oddělených lokalit vzájemně propojených sítí spojovacích cest bude upřesněno na úrovni ÚP jednotlivých obcí. Z tohoto důvodu jsou tyto plochy vymezeny s větší mírou generalizace. Důsledkem tohoto přístupu jsou proto mírně větší výměra rozsahu ploch také možné dílčí přesahy takto vymezených ploch na území sousedních obcí. O tom, zda konkrétní plocha či koridor převzatá z platných ZÚR skutečně zasahuje do území dané obce nebo nikoliv se v jednotlivých případech vyhodnocuje a rozhoduje při zpracování územního plánu, jeho změny nebo v rámci zprávy o uplatňování územního plánu.

Obsahem návrhu A-ZÚR KK jsou, s výjimkou čl. (12), který stanovuje společné podmínky a kritéria pro rozhodování ve vymezených plochách, resp. úkoly pro územní plánování, úpravy ve vymezení, resp. vymezení nových ploch pro rekreaci a sport vymezených v čl. (15) až (18). V rámci vymezení jednotlivých ploch, pokud to bylo nezbytné (např. na základě výsledků VVURÚ), byla dále doplněna specifická kritéria pro rozhodování o změnách v území. Obdobně jako v předchozích částech ZÚR provádí návrh A-ZÚR úpravy technického charakteru vypuštěním popisných údajů, týkajících se zejména lokalizace ploch a přehledu možností jejich napojení na dopravní a technickou infrastrukturu.

Vymezení rozvojových ploch nadmístního významu pro rekreaci a sport s formulací společných a specifických požadavků na využití území a podmínek pro rozhodování o mož-

ných variantách změn ve vymezených plochách, orientovaných především na ochranu přírodních hodnot dotčených území, naplňuje tyto cíle a úkoly územního plánování (§§ 18 a 19 stavebního zákona):

- vytváření předpokladů pro udržitelný rozvoj území, zejména vyváženost územních podmínek pro hospodářský rozvoj a příznivé životní prostředí s vazbou na soudržnost společenství obyvatel v území (§ 18, odst. 1 SZ),
- vytváření předpokladů pro koordinaci soukromých zájmů na provedení změn v území (tj. využití vymezených ploch) na straně jedné a veřejných zájmů na ochraně zejména přírodních hodnot⁷⁸, na straně druhé (§ 18 odst. 3 SZ),
- ochrana a rozvoj přírodních⁴², kulturních a civilizačních hodnot území (§ 18, odst. 4, SZ),
- stanovení podmínek pro provedení změn v území, s ohledem na stávající charakter a hodnoty území (§ 19, odst. 1, písm e) SZ),⁷⁹
- vytváření podmínek pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů⁴³ před negativními vlivy záměrů na území (§ 19, odst. 1, písm m)).

Převažující veřejný zájem na vymezení ploch pro rekreaci a sport s označením [12], [13a], [15] a [18] vyplývá z faktu, že tyto plochy jsou situovány v horském terénu, který má jen omezené možnosti hospodářského rozvoje. Ten je nezbytnou podmínkou alespoň stabilizace počtu obyvatel v tomto území a zmírnění, resp. zastavení dalšího zhoršování socio-demografických charakteristik tohoto území. Kromě výše citované „Územní studie horských oblastí“, dokládá problémový stav území také platná PÚR ČR (čl. 74), která rozšiřuje vymezení specifické oblasti SOB 6 Krušné hory na území Karlovarského kraje.

Není důvodné předpokládat, že omezený rozsah ZPF, z něhož je pouze malé procento řazeno do 1. a 2.TO), vytváří potenciál pro intenzivnější zemědělské obhospodařování, které je navíc limitováno vysokými přírodními hodnotami tohoto území a nezbytností přísné ochrany vysoce zranitelných hydrologických poměrů v tomto území (CHOPAV Krušné hory). Obdobně ani lesní hospodářství, které bylo ve druhé polovině 20. století zásadním způsobem ovlivněno imisním poškozením lesů, nevytváří významnější rozvojový potenciál, který by mohl zajistit stabilitu sídelní struktury v této oblasti.

Zábory půdního fondu, (viz. kap. 10. tohoto Odůvodnění) mají pouze technicko-bilanční charakter. Odnětí ZPF, resp. PUPFL v celém rozsahu vymezených ploch je nepřipustné. Reálný zábor bude výrazně nižší. V navazující ÚPD dotčených obcí budou vymezeny konkrétní plochy pro umístění plánovaných sportovně rekreačních zařízení. S odnětím PUPFL může být spojeno především rozšiřování nebo realizace nových zařízení pro sjezdové lyžování (sjezdovky, vleky, příp. lanovky). Zemědělské využití travních porostů nebude zimním sportovním využitím podstatněji omezováno. Zábory ZPF a PUPFL proto mohou být adekvátně vyhodnoceny až v podrobnější ÚPD. Zábory ZPF a PUPFL proto mohou být adekvátně vyhodnoceny až v podrobnější ÚPD. I z těchto důvodů proto návrh A-ZÚR KK v čl. (12) stanovuje podmínky a kritéria pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezených plochách s cílem minimalizace nároků na zábory půdního fondu, především s ohledem na ochranu přírodních, krajinných a kulturně historických hodnoty dotčeného území.

⁷⁸ Přírodní parky v ašském výběžku; prvky ÚSES, přírodní park, EVL, PO, maloplošná ZCHÚ přírody, chráněné druhy rostlin a živočichů, CHOPAV, vodní zdroje ve vrcholových partiích Krušných hor.

⁷⁹ Viz kap. D.I.2. čl (13).

27. *Vkládá se nový článek (12) Stanovení společných podmínek na využití území, kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezených plochách a společných úkolů pro územní plánování.*

Obsahem tohoto článku je formulace požadavků na využití území, resp. kritérií pro rozhodování o změnách v území a úkolů pro územní plánování, které jsou společné všem plochám pro rekreaci a sport vymezených v ZÚR.

Požadavky na využití území upřesňují účel vymezených ploch ve vazbě na ust. § 36 odst. 5 stavebního zákona, a jsou proto formulovány jako závazné jak pro nižší stupně územně plánovací dokumentace (územní plán, regulační plán), tak pro rozhodování v území tzn., že je nezbytné tyto požadavky zohledňovat v rámci projektové dokumentace příslušných staveb. Stanovení kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách ve vymezených plochách a úkolů pro územní plánování odpovídá celkové koncepci ZÚR a koresponduje s ust. § 43 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého územní plány v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňuje a rozvíjí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje. Společné požadavky, kritéria a podmínky a úkoly zároveň zohledňují měřítko podrobnosti ZÚR (1:100 000) a omezení jejich podrobnosti ve smyslu ust. § 36 odst. 3 stavebního zákona. Na tomto podkladě jsou formulovány požadavky, kritéria a podmínky, resp. úkoly pro návazná podrobnější prověrování a řešení na úrovni územně plánovací (územní, příp. regulační plány), i technické (projektová dokumentace).

Nově doplněný text respektuje systematiku zásad územního rozvoje. Vzhledem k obecné platnosti společných požadavků na využití území, kritérií a podmínek a úkolů pro územní plánování jsou tyto formulovány na úvod této části ZÚR a jsou platné pro všechny plochy vymezené v rámci podkapitoly D.I.2.

S výjimkou ploch [11a] a [11b], vymezených v návaznosti na vznikající vodní nádrž bývalého lomu Medard-Libík, se ostatní plochy nacházejí v území vysokých přírodních a kulturních, resp. civilizačních hodnot, chráněných zvláštními předpisy, zejm. zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zák. č. 289/1995 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů, zák. č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů a zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. Preferované využití těchto ploch je odvozeno z vysokého rekreačního potenciálu Krušných hor zejména pro pěší turistiku, cykloturistiku a sjezdové, resp. běžecké lyžování, a to nejen v kontextu ČR, ale též pro sousední Svobodný stát Sasko. Tento republikový, resp. mezinárodní význam reflektuje platná PÚR ČR (čl. 74), která rozšiřuje vymezení specifické oblasti SOB 6 Krušné hory na území Karlovarského kraje⁸⁰.

Základní koncepční myšlenkou využití těchto ploch je umístování jednotlivých sportovních a sportovně rekreačních zařízení do prostorově oddělených lokalit vzájemně propojených sítí spojovacích cest, využívajících v maximální možné míře již existující lesní cesty a turistické stezky. Vazba těchto ploch na stávající osídlení, které plní nebo budou plnit funkci nástupních center a saturovat požadavky na ubytování a související občanskou vybavenost, umožňuje požadovat ve vymezených plochách pouze umístování zařízení sportovně rekreačních aktivit včetně jejich technického zázemí a nezbytné související infrastruktury. Pojistkou proti nežádoucímu extenzivnímu rozvoji a neefektivnímu využití vymezených ploch je požadavek na koordinaci jednotlivých záměrů z hlediska jejich kapacit, funkční provázanosti a vyváženosti.

Na základě zmocnění, odvozeného z ust. § 19 odst. 1, písm e) a m) stavebního zákona, proto A-ZÚR KK uplatňuje pro tyto plochy podmínku minimalizace vlivů na přírodní, krajinné, kulturně historické a civilizační hodnoty dotčeného území⁸¹ a ukládá územním plá-

⁸⁰ Viz též kap. C., či (1) A-ZÚR KK.

⁸¹ Podrobněji viz kap. 9.E a 9.F tohoto Odůvodnění.

nům dotčených obcí úkol zpřesňovat vymezení ploch pro jednotlivé záměry s důrazem na přednostní využití ploch stávajícího bezlesí.

Úkol pro územní plánování stanovený společně pro všechny vymezené plochy (s vědomím, že pro plochy [11a] a [11b] v prostoru vodní nádrže Medard se neuplatní), reflektuje výše uvedené přírodní hodnoty horské části Krušných hor a akcentuje přednostní využití ploch stávajícího bezlesí při vymezování ploch pro jednotlivé aktivity v ÚP dotčených obcí.

Specifické podmínky a kritéria pro rozhodování jsou u jednotlivých ploch formulovány na podkladě VVURÚ s cílem minimalizace zjištěných potenciálně významných negativních vlivů na složky životního prostředí, zejména vlivů na přírodní a krajinné hodnoty území.

28. *Nadpis „2 Významná plocha nadmístního významu (funkčně homogenní) vodní nádrže Medard“ se ruší.*

Technická úprava související se zrušením navazujícího článku 2.1.

29. *Článek 2.1. se celý ruší. Zrušení plochy [11] pro vodní nádrž Medard.*

Vodní nádrž v prostoru bývalého lomu Medard je v současnosti již územně i funkčně stabilizována a vymezený retenční prostor se postupně napouští. Z toho důvodu návrh A-ZÚR ruší vymezenou plochu [11]. Plocha vodní nádrže bude nadále evidována jako stav.

30. *Nadpis „3 Významné plochy nadmístního významu (funkčně homogenní) pro cestovní ruch, rekreaci a sport“ se ruší.*

Technická úprava. Nadpis byl vypuštěn neboť nedostatečně přesně, bez vazby na vyhlášku č. 501/2006 Sb. a nad rámec podrobnosti měřítko ZÚR vymezoval účel, pro který jsou tyto plochy vymezeny.

31. *Článek 3.1. **Medard východ [11a]; Medard západ [11b]** se nově označuje jako článek (13) a jeho původní znění se vypouští a nahrazuje se novým zněním s formulací specifických požadavků na využití území. Vymezení žádné z uvedených ploch se návrhem A-ZÚR KK nemění.*

V souvislosti s rekultivací ploch bývalého lomu Medard-Libík, koncepčně orientované na vznik nové kulturní krajiny s vodní nádrží v prostoru zbytkové jámy a lesnický, příp. zemědělsky rekultivovanými přilehlými plochami po obvodu nádrže, vymezily platné ZÚR KK dvě samostatné plochy nadmístního významu severně od Sokolova, na území městyse Svatava [11a] a v prostoru mezi Habartovem a Bukovany [11b] s navrženým funkčním využitím pro rekreaci a občanskou vybavenost.

Zpráva o uplatňování ZÚR KK uložila prověření rozvojové plochy č.11a v souvislostech záměrů urbanistické studie Západní část Sokolovské pánve⁸². Projektant k prověření kromě uvedené studie použil jako podklad také návrh ÚP Svatava (01/2014), který počítá s etapovým rozvojem území, a z tohoto důvodu vymezuje plochy územních rezerv, které budou po ukončení rekultivačních prací v dotčeném prostoru postupně převedeny do zasta-

⁸² Ing. arch. Poláčková a kol. (12/2012).

vitelných ploch řádnými změnami ÚP. Návrh A-ZÚR KK tuto koncepci respektuje a na základě těchto skutečností potvrzuje obě rozvojové plochy v rozsahu vymezení dle platných ZÚR KK neboť svým rozsahem odpovídají uvažovaným záměrům. Potřebu umístování dalších záměrů mimo vymezené plochy je možné tyto řešit na úrovni územního plánu obce nebo v případě jejich nadmístního charakteru další aktualizací ZÚR KK.

S ohledem na uvažované záměry upřesňuje návrh A-ZÚR KK pouze preferovaná využití těchto ploch na nerezidenční bydlení a související občanskou vybavenost (ubytovací a sportovně rekreační zařízení, služby) a jako doplňkové (tj. plošně i kapacitně omezené) využití připouští nerezidenční bydlení, t.zn. realizaci staveb pro rodinnou rekreaci. Hlavním důvodem tohoto návrhu je hustě osídlené území centrální části kraje s velkými sídelními centry (Karlovy Vary, Sokolov, Chodov), které s ohledem na dosavadní intenzivní a plošně rozsáhlou těžbu nerostných surovin (hnědé uhlí, kaolín, jíly) nedisponuje významnějšími prostory a zařízeními každodenní nebo víkendové příměstské rekreace.

Z hlediska kritérií a podmínek stanovených platnou PÚR ČR pro rozvojové oblasti a osy (čl. 38) je toto řešení v souladu s písm. d), f) a g) uvedeného článku. Vytváření podmínek pro následné rekreační využívání rozsáhlého území v minulosti přetvořeného těžbou nerostných surovin je v souladu s koncepcí sledovanou PÚR ČR v uvedených ustanoveních. Na úrovni krajských priorit územního plánování představuje tento návrh konkrétní naplňování čl. (4) ve smyslu zkvalitňování rekreačního zázemí sídel.

32. Nadpis „4 Významné plochy nadmístního významu (k upřesnění funkčního vymezení) pro cestovní ruch, rekreaci a sport“ se ruší.

Technická úprava. Obdobně jako v případě čl. 28. byl nadpis vypuštěn, neboť nedostatečně přesně, bez vazby na vyhlášku č. 501/2006 Sb. a nad rámec podrobnosti měřítko ZÚR vymezoval účel, pro který jsou tyto plochy vymezeny.

33. Článek 4.1. Jáchymov – Boží Dar – Klínovec [12] se nově označuje jako článek (14.) A-ZÚR navrhuje rozšíření plochy a formuluje specifické podmínky pro rozhodování o možných variantách ve vymezené ploše.

Na podkladě „Územní studie horských oblastí“ A-ZÚR KK navrhuje rozšíření plochy nadmístního významu [12] na území obcí Jáchymov a Boží Dar o prostor obce Boží Dar a větší část území mezi Božím Darem, vrcholem Klínovce a Jáchymovem, včetně údolí Klínoveckého potoka a východních svahů dvojvrcholu Dub – Hadí hora v rozsahu cca 411 ha. Celková výměra vymezené plochy tak činí cca 894 ha⁸³.

Doplnění textové části výroku o obce, na jejichž území se plocha (v rozšířeném vymezení) nachází, je úpravou technické povahy.

V rámci Karlovarského kraje se jedná o nejvýznamnější rozvojovou oblast cestovního ruchu a rekreace, která má zároveň významné přeshraniční vazby s prostorem saského Oberwiesenthalu a s prostorem Loučná p. Klínovcem (Ústecký kraj). Z hlediska dosavadního využití je významnějším obdobím lyžařská sezóna. Kurort Oberwiesenthal s vrcholy Fichtelberg a Kleiner Fichtelberg (má statut klimatických lázní) je komplexně vybavené středisko s rozsáhlou ubytovací kapacitou, areály pro sjezdové i běžecké lyžování a další sportovně rekreační infrastrukturou. Loučná p. Klínovcem na území Ústeckého kraje je malá obec (město s cca 100 obyv.). Na k.ú. Loučné však leží v podstatě celý skiareál Klínovec sever (pouze vrchol Klínovce s chatou, rozhlednou a parkovištěm je v Karlovarském kraji).

⁸³ Výměry uváděné v rámci této kapitoly jsou převzaty z kap. 10. Kvalifikovaný odhad záborů půdního fondu pro plochy a koridory republikového a nadmístního významu tohoto Odůvodnění.

Zmíněná „Územní studie horských oblastí“ řeší v podrobnějším měřítku než umožňují ZÚR lokalizaci jednotlivých záměrů včetně navrhovaných opatření pro omezení negativních dopadů na hodnoty a limity dotčeného území. S ohledem na požadavek Zprávy „*upřesnit funkční vymezení ploch nadmístního významu při zachování priorit ochrany přírody*“ byl rozsah vymezení dle citované studie projektantem následně v dílčích partiích korigován na základě výsledků hodnocení vlivů na EVL a PO a konfrontace s ostatními limity využití území, převzatými z ÚAP KK 2013.

Cílem koncepce rozvoje areálu Klínovec (v Karlovarském kraji) je posílení významu města Jáchymova jako celoročního nástupního střediska areálu a jeho kooperace s ostatními, v současnosti lépe vybavenými středisky (Boží Dar, Kurort Oberwiesenthal). Hranice rozvojové plochy má charakter „obalové křivky“ zahrnující dílčí plochy pro umístění jednotlivých rozvojových záměrů dle ÚP Boží Dar a ÚP Jáchymov (nová lanovka na Klínovec v nové trase jako náhrada dosavadní lanovky, sjezdová trať vč. technického zázemí, areál běžeckého lyžování Jahodová louka, golfové hřiště, úpravy na spojení lázní Jáchymov s dolní stanicí této lanovky vč. parkovacích kapacit) a jejich vzájemné propojení s max. možným využitím stávající cestní sítě. Zahrnutí zástavby Božího Daru do plochy nadmístního významu pak vyjadřuje územní provázanost a funkční význam obce jako sídelního zázemí pro využívání existujících i připravovaných rekreačních ploch a zařízení. Urbanistické řešení celého areálu včetně konkretizace dílčích ploch pro umístění jednotlivých záměrů bude obsahem územních plánů Jáchymova a Božího Daru, příp. jejich pořizovaných změn.

Koncepce využití tohoto prostoru je založena na řešení nového celoročního zpřístupnění masivu Klínovce z Jáchymova, jako hlavního nástupního bodu pro celý areál, včetně zajištění odpovídajících parkovacích kapacit. Přínosem tohoto návrhu je zmírnění zátěže přírodně hodnotných vrcholových horských partií v okolí Božího Daru a Klínovce individuální dopravou ve vazbě na možnost omezení vjezdu vozidel do areálu. Podstatnou výhodou je rovněž zajištění přístupnosti vrcholu Klínovce i v době problémů s průjezdností silnic kolem Božího Daru.

Nastíněný rozvoj areálu bude realizován v závislosti na vývoji ekonomické situace cestovního ruchu a úspěšnosti marketingové strategie orientované zejména na Sasko a rozvojovou oblast Praha⁸⁴. Ke zvýšení rekreační atraktivity nejen dotčeného prostoru ale celé oblasti Krušných hor by bylo otevření silničního propojení mezi Loučnou a Oberwiesenthalem, s možností průjezdu vozidel do 3,5 t a autobusů a také dokončení propojení Karlovarského kraje s Prahou prostřednictvím dálnice D6.

Vymezená plocha [12] je součástí přírodně, vodohospodářsky a kulturně historicky vysoce hodnotného území. V rámci rozšířené části vymezené plochy řadí projektant k těmto hodnotám lesní porosty jednak jako významný znak dané specifické krajiny⁸⁵ a jednak s ohledem na příslušnost celého širšího území k CHOPAV Krušné hory a zásah vymezené plochy do OP vodního zdroje II. stupně a OP přírodních léčivých zdrojů lázní Jáchymov 2A a 2B.stupně. Za nejvýznamnější přírodní hodnoty v rámci vymezené plochy a přilehlého území projektant na základě jejich právního statutu příslušných jevů považuje NPR Božídarské rašeliniště jako součást stejnojmenného NRBC č. 70⁸⁶ Božídarské rašeliniště s navazujícím NRK NH2 (H) a dále EVL Klínovecké Krušnohoří a EVL Krušnohorské plató. V rámci úpravy posouzení vlivů na EVL a PO soustavy Natura 2000 bylo z podnětu Saského ministerstva životního prostředí a zemědělství prověřeno také možné riziko přeshraničních vlivů na území svobodného státu Sasko, konkrétně na ptačí oblast Fichtelberggebiet, která přímo sousedí s touto plochou rozvojovou plochou. Zjištěné vlivy jsou klasifikovány jako mírně negativní s tím, že případné významné negativní vlivy zjištěné v rámci „projektového posouzení“ je nutné eliminovat v rámci územně-technických řešení jednotlivých záměrů.

⁸⁴ Metropolitní rozvojová oblast OB1 ve smyslu PÚR ČR.

⁸⁵ Specifická krajina A.3. Krušné hory (viz kap. F. výřokové části A-ZÚR KK).

⁸⁶ Číselné označení ve výkresu A.2 Koridory a plochy, ÚSES, územní rezervy.

Nejvýznamnější kulturně historickou hodnotu tohoto území jsou Hornická kulturní krajina Abertamy – Horní Blatná – Boží Dar, vyhlášená Ministerstvem kultury (MK) za památkovou zónu dle § 6 zákona o státní památkové péči opatřením obecné povahy č. 1/2014 ze dne 21. 01. 2014 a Hornická kulturní krajina Jáchymov, která byla vyhlášena památkovou zónou opatřením obecné povahy MK č.2/2014 ze dne 07. 02. 2014. První z uvedených památkových zón zasahuje pouze do severního okraje vymezené plochy v prostoru a zahrnuje zastavěné území a blízké okolí města Boží Dar. Památková zóna Jáchymov pak do vymezené plochy zasahuje svým východním krajem jižně od Božího Daru, resp. východně od silnice I/25. Předmětem ochrany je v případě obou památkových zón montánní kulturní krajina dokladující způsob těžby a zpracování rud s mimořádnou koncentrací pozůstatků po dolování jako jsou stará důlní díla a jejich technická, resp. technologická zařízení včetně povrchových projevů důlní činnosti (pinky, haldy, propadliny, sejpy, vodní příkopy) a dále také s pozůstatky novodobé těžby až do poloviny 60. let minulého století (Štola č. 1 a areál dolu Svornost, území pracovních táborů v okolí Jáchymova, Důl Sv. Mauritius se štolou Kryštof). S výjimkou projevů dolování v oblasti Neklidu a nemovitých kulturních památek spojených s historií Božího Daru jako „horního města“ se ostatní jevy, které jsou předmětem ochrany, nacházejí mimo vymezenou rozvojovou plochu pro rekreaci a sport.

Z vlastností těchto částí území a z jejich ochrany podle zvláštních právních předpisů vyplývá i jejich funkce limitů využití území ve smyslu § 26 odst. 1 stavebního zákona. Na základě jejich identifikace dle ÚAP KK 2015 a na základě výsledků posouzení vlivů A-ZÚR KK na životní prostředí a vlivů na PO a EVL uplatnil projektant konkrétní podmínky pro rozhodování o variantách změn v území (vyloučení významných negativních vlivů na obě EVL, minimalizace vlivů na odtokové poměry, vydatnost a jakost vodních zdrojů a na předměty ochrany obou výše uvedených památkových zón) a úkoly pro územní plánování (přednostní využití stávajícího bezlesí⁸⁷).

Specifický úkol pro územní plánování stanovený pro tuto plochu navazuje jednak na čl. 74d) platné PÚR ČR a jednak na třetí odrážku písm a) čl. (1) kapitoly C. výrokové části A-ZÚR KK.

34. Článek 4.2. **Stříbrná - Bublava [13a/13b]** se nově označuje jako článek (15). A-ZÚR KK navrhuje zrušení plochy [13b], rozšíření plochy [13a] a formulují specifické podmínky pro rozhodování o možných variantách ve vymezené ploše.

Při návrhu změn ve vymezení projektant opět vycházel z výše citované „Územní studie horských oblastí“, která v podrobnějším měřítku než umožňují ZÚR řeší lokalizaci jednotlivých záměrů včetně navrhovaných opatření pro omezení negativních dopadů na hodnoty a limity dotčeného území. Plocha [13a] v upraveném vymezení zasahuje do administrativního území obcí Bublava, Stříbrná a Kraslice (okrajově). Navržené úpravy zmenšují tuto plochu o cca 56 ha a naopak rozšiřují její rozsah o nových cca 132 ha. Celková výměra této plochy tak činí cca 276 ha. Rozsah vypuštěné plochy [13b] je cca 49 ha.

V rámci Karlovarského kraje je prostor Bublava – Stříbrná po areálech Boží Dar – Klínovec a Plešivec třetí nejvýznamnější sportovně rekreačním prostorem nadmístního významu. Z kapacitního hlediska je špičkovým obdobím lyžařská sezóna. V ploše se dnes nacházejí dva oddělené a nezávisle fungující areály Bublava a Stříbrná („Lišák“). Třetí, nový areál je uvažován jihovýchodně od centra Stříbrné na severních svazích Bukového vrchu. Záměry v ostatních částech vymezených ploch se zaměřují především na vzájemné propojení uvedených areálů prostřednictvím lanovek a využitím stávající cestní sítě, a to v segmentu sjezdového i běžeckého lyžování. Urbanistické řešení celého areálu včetně konkretizace dílčích ploch pro umístění jednotlivých záměrů bude upřesněno v ÚPD dotčených obcí.

⁸⁷ Viz kap. D.I.2. čl. 13 – společné požadavky pro vymezené plochy.

Nejbližším spádovým centrem na českém území je město Kraslice (ORP) s cca 7,1 tis. obyvatel. Na saské straně státní hranice je to největší město v této části saského příhraničí Klingenthal (8,3 tis. obyv.). Klingenthal má rozvinutou občanskou vybavenost, rekreační infrastrukturu včetně kvalitních sportovních areálů, avšak zdejší areál sjezdového lyžování je malý. Sjezdové lyžování je soustředěno v cca 10 km vzdáleném městě Schöneck. Rozvojové aktivity v prostoru Bublava – Stříbrná mohou být tedy vhodným doplněním komplexu rekreačních aktivit pro celou přeshraniční oblast Kraslice – Klingenthal. V souladu s požadavkem třetí odrážky, písm a). čl. (1) kap. C. výrokové části A-ZÚR KK je vytváření územních podmínek pro posilování přeshraničních vazeb formulováno jako specifický úkol pro územní plánování, vztažený k vymezené ploše.

Také tato část Krušných hor představuje území významných přírodních hodnot, jejichž ochranu dle zvláštních právních předpisů je nutné zohlednit v rámci navrhovaného řešení na všech následujících úrovních (územní plán, rozhodování o území). Z tohoto důvodu návrh A-ZÚR zohledňuje tyto hodnoty v rámci specifických podmínek a kritérií pro rozhodování ve vymezené ploše. V dotčeném území projektant identifikoval jako hodnoty nadmístního významu přírodní park Přebuz, EVL Krušnohorské plató, RBC Tisovec (č. 1177)⁸⁸, CHOPAV Krušné hory a vodní zdroje vázané zejména na údolní nivu Stříbrného potoka. Dále do této kategorie zařadil lesní porosty jednak jako významný znak obou specifických krajin⁸⁹ a jednak s ohledem na příslušnost celého širšího území k CHOPAV Krušné hory.

V přeshraničních souvislostech byly z podnětu Saského ministerstva životního prostředí a zemědělství prověřeny možné vlivy vymezení, resp. využití této plochy na předměty ochrany soustavy Natura 2000, konkrétně na PO Elstergebirge, PO Westerzgebirge a EVL Bergwiesen um Klingenthal. S ohledem na jejich větší vzdálenost od plochy [13a] a poloze v jiném povodí byly možné vlivy vyhodnoceny jako mírně negativní a málo pravděpodobné.

35. Článek 4.3. *Nové Hamry [14] se nově označuje jako článek (16). A-ZÚR navrhuje rozšíření plochy a formuluje specifické podmínky pro rozhodování o možných variantách ve vymezené ploše.*

Doplnění textové části výroku o obce, na jejichž území se plocha (v rozšířeném vymezení) nachází, je úpravou technické povahy.

Podkladem pro úpravu vymezení byla i v tomto případě „Územní studie horských oblastí“, z níž jsou převzaty (v podrobnosti odpovídající měřítku ZÚR) základní údaje o územní lokalizaci a předpokládaném využití. Návrh A-ZÚR rozšiřuje rozvojovou plochu pro rekreaci a sport, vymezenou v na území obcí Nové Hamry a Vysoká Pec cca o 113 ha na celkovou výměru cca 183 ha.

Nové Hamry (cca 330 obyv.) jsou (z hlediska území ČR) v podstatě „koncovou“ rekreační obcí s dobrou silniční (silnice II/220) i železniční dostupností (žel. trať č. 142) z blízkého města Nejdek. Zástavba Nových Hamrů má převážně rekreační a ubytovací charakter, doplněný o další služby související s rekreací a cestovním ruchem.

Koncepční řešení vymezené plochy je založeno na rozvoji a vzájemném propojení lyžařských areálů na svazích Borového vrchu (926 m n. m.), Dvorského vrchu (839 m n.m.) a Křovité stráně (828 m n.m.) prostřednictvím nových lanovek, resp. vleků s dolními stanicemi v centru obce ve vazbě na vybudování nezbytných parkovacích kapacit. Urbanistické řešení celého areálu včetně konkretizace dílčích ploch pro umístění jednotlivých záměrů bude upřesněno v rámci územních plánů obou dotčených obcí.

⁸⁸ Číselné označení ve výkresu A.2 Koridory a plochy, ÚSES, územní rezervy.

⁸⁹ Specifické krajiny A.2. Krušné hory – západ a A.3. Krušné hory (viz kap. F. výrokové části A-ZÚR KK).

Jako hodnoty a limity nadmístního významu se statutem ochrany podle zvláštních právních předpisů identifikoval projektant v tomto území na podkladě ÚAP KK 2015 přírodní park Jelení vrch, CHOPAV Krušné hory a vodní zdroje vázané zejména na pramennou oblast Bílého potoka (levostranný přítok Rolavy). Ve vazbě na skutečnost, že vymezená plocha je součástí zmíněného přírodního parku a CHOPAV, jsou mezi hodnoty a limity tohoto území zahrnuty také lesní porosty⁹⁰. Minimalizace vlivů na uvedené hodnoty a limity je součástí specifických i společných kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezené ploše, resp. úkolů pro územní plánování.

36. Článek 4.4. Plešivec [15] se nově označuje jako článek (17). A-ZÚR navrhuje rozšíření plochy a formuluje specifické podmínky pro rozhodování o možných variantách ve vymezené ploše.

Doplnění textové části výroku o obce, na jejichž území se plocha (v rozšířeném vymezení) nachází, je úpravou technické povahy.

Úpravy ve vymezení této plochy jsou provedeny podle aktuálních podkladů předaných pořizovateli v rámci projednání návrhu A-ZÚR KK dle § 37 SZ, které reflektují rozvojové aktivity zejména na území obce Merklín. Změny ve vymezení předmětné plochy spočívají ve vypuštění jejích dílčích segmentů v celkovém rozsahu cca 144 ha a naopak v jejím rozšíření o celkových cca 128 ha. Celková výměra plochy, zasahující do administrativního území obcí Merklín, Jáchymov, Abertamy a Pernink tak činí cca 593 ha.

Návrh A-ZÚR KK přebírá nové vymezení z „Územní studie horských oblastí“, včetně základních údajů o lokalizaci a předpokládaném využití. Koncepce řešení předpokládá rozšíření a propojení stávajících lyžařských areálů Plešivec, Švýcarská bouda, Abertamy a Merklín prostřednictvím lanovek, lyžařských vleků, sjezdovek a spojovacích cest s těžištěm v prostoru mezi Abertamy (1 300 obyv.) a Merklínem (1 100 obyv.). Postupná realizace této koncepce musí být nutně provázána s rozvojem ubytovacích kapacit a ostatních služeb v uvedených obcích, mají-li odpovídajícím způsobem plnit funkci nástupních center tohoto komplexu. Urbanistické řešení celého rekreačního prostoru a jeho zázemí včetně konkretizace dílčích ploch pro umístění jednotlivých záměrů bude upřesněno v rámci územních plánů dotčených obcí.

Jako hodnoty nadmístního významu v tomto území identifikoval projektant skladebné části ÚSES (RBC 1161 - Pod Plešivcem a navazující RK 536 a RK 1006), CHOPAV Krušné hory včetně lesních porostů a KPZ Hornická kulturní krajina Abertamy – Horní Blatná – Boží Dar, které představují významný znak specifické krajiny A.3 Krušné hory – Jáchymov. KPZ Hornická kulturní krajina Abertamy – Horní Blatná – Boží Dar a její předmět ochrany byly popsány výše, v souvislosti s odůvodněním rozvojové plochy [12] Jáchymov – Boží Dar – Klínovec. Předmětná rozvojová plocha [15] zasahuje do území památkové zóny jen okrajově v prostoru města Abertamy s již aplanovaným areálem a odvalem bývalého uranového dolu Jeroným. Nejvýznamnější předměty ochrany této památkové zóny (Důl Sv. Mauritius v Hřebečné) jsou situovány v dostatečné vzdálenosti od vymezené plochy.

Opatření k zajištění ochrany výše uvedených přírodních a kulturně historických hodnot, vyplývající ze zvláštních právních předpisů, stanovuje A-ZÚR KK formou společných a specifických kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezené ploše, resp. úkoly pro územní plánování.

⁹⁰ Též významný znak specifické krajiny A.3. Krušné hory – Jáchymov (viz kap. F. výrokové části A-ZÚR KK).

37. *Vkládá se nový článek (18) vymezující novou plochu **AŠ – Háj [18]** včetně stanovení specifické podmínky pro rozhodování o možných variantách ve vymezené ploše.*

A-ZÚR KK přebírá z „Územní studie horských oblastí“⁹¹ návrh na vymezení nové plochy nadmístního významu pro sport a rekreaci v prostoru vrchu Háj o celkové výměře cca 140 ha, převážně na území města Aš a okrajově zasahující do území sousedních obcí Krásná a Podlesí.

Jeho jádrem je stávající „městský“ areál, který svým postupným rozvojem získává stále více nadmístní (regionální) charakter, s přeshraniční působností v kooperaci s významnými saskými lázněmi Bad Elster a Bad Brambach. Vymezený prostor je určen pro rozvoj sportovně rekreačních aktivit včetně sjezdového a běžeckého lyžování, cykloturistiky, pěší turistiky, in-line bruslení a některých adrenalinových sportů (např. four cross, bobová dráha). Další rozvoj je plánován především v segmentu sjezdového lyžování (severozápadní a východní svah), ubytovacích kapacit a souvisejících služeb (lokality Háj a Skřivánčí vrch).

Přírodními hodnotami nadmístního významu v dotčeném prostoru jsou krajina přírodního parku Halštrov a segmenty ÚSES, konkrétně RBC 1210 Na Háji vložené do NRK 38 (MB), jejichž ochranu podle zvláštních právních předpisů reflektují společná a specifická kritéria a podmínky pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezené ploše.

38. *Oddíl s nadpisem „5 Kritéria a podmínky využití ploch nadmístního významu funkčně homogenních“ včetně navazujících článků 5.1, 5.2 a 5.3 se celý ruší.*

Jak již bylo uvedeno v předchozích částech tohoto odůvodnění, dělení na „plochy funkčně homogenní“ a „plochy k upřesnění funkčního vymezení“ přesahují měřítko podrobnosti ZÚR. Tato kompetence náleží s ohledem na dikci bodu 1f) přílohy č. 7 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, územnímu plánu. Na základě ust. § 36 odst. 3 věty druhé stavebního zákona je nutné toto pojetí sledované v původních ZÚR zrušit.

39. *Oddíl s nadpisem „6 Kritéria a podmínky využití ploch nadmístního významu k upřesnění funkčního vymezení“ včetně navazujících článků 6.1, 6.2, 6.3 a 6.4. se celý ruší.*

Odůvodnění je identické jako v případě článku 36.

40. *Nadpis oddílu „d.02.2 Plochy a koridory veřejné infrastruktury“, včetně navazujícího textu pod nadpisem se ruší.*

Technická úprava související s přehlednějším členěním kapitoly D. v rámci A-ZÚR KK. Podkapitola „d.02.2 Plochy a koridory veřejné infrastruktury“ dle původních ZÚR se nově člení na samostatné celky (podkapitoly) „D.II. Dopravní infrastruktura“ a „D.III. Technická infrastruktura“, přičemž jejich vnitřní členění dle jednotlivých funkčních systémů zůstává zachováno.

Původní úvodní text uváděl pouze obecný požadavek, vyplývající ze stavebního zákona na upřesňování a závaznost ploch a koridorů mezinárodního, republikového a nadmístního významu v územních plánech. Tato informace je bezobsažná a byla proto vypuštěna.

⁹¹ Objednatel : Karlovarský kraj, zhotovitel : Mott MacDonald CZ, listopad 2012.

9.D.2. Dopravní infrastruktura

41. Změna číselného označení podkapitoly Dopravní infrastruktura.

Technická úprava vyplývající z nového členění kapitoly D., vysvětleno v odůvodnění čl. 39. Podkapitola „D.II. Dopravní infrastruktura“ se v návrhu A-ZÚR KK dále dělí na tyto části:

- D.II.1. Silniční doprava;
- D.II.2. Železniční doprava;
- D.II.3. Letecká doprava;
- D.II.4. Nemotorová doprava.

Úpravy, které byly v rámci A-ZÚR KK provedeny v kapitole D.II. mají (podobně jako v předchozích kapitolách ZÚR) trojí charakter. Kromě věcných změn (úprava vymezení, příp. vypuštění konkrétních ploch a koridorů vymezených původními ZÚR a vymezení nových ploch koridorů) dochází k poměrně rozsáhlým technickým úpravám výrokové části s cílem jednoznačné identifikace vymezených ploch a koridorů a celkového zpřehlednění textu a to i v případech, že vlastní vymezení koridoru nebo plochy zůstává beze změny dle vydaných ZÚR KK. Věcná podstata výroků se však těmito úpravami nemění. Posledním typem úprav je změna v rozdělení a kategorii pozemních komunikací v souladu s novelou zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích, která byla provedena zák. č. 268/2015 Sb. s účinností od 31.12.2015. Novelou zákona je zrušena kategorie rychlostních silnic (R). Většina z nich je přeřazena do kategorie dálnic (D) a podle svého určení a dopravního významu pak dále rozdělena na dálnice I. třídy a dálnice II. třídy. Původně evidovaná rychlostní silnice R6 je tímto zařazena do kategorie dálnic II. třídy s označením D6. Tato změna označení je promítnuta do všech částí dokumentace ZÚR.

Hlavní část těchto formálních úprav spočívá ve vypuštění všech popisných a zdůvodňujících pasáží, ve změně názvu dříve uváděné rychlostní silnice R6 na „dálnici D6“ a v případě silniční sítě také ve vypuštění návrhů na změnu kategorizace, pro kterou nemají ZÚR ani územní plánování jako celek zákonné zmocnění. Na podkladě výsledků projednání návrhu A-ZÚR KK jsou z výrokové části vypuštěny specifikace šířkového uspořádání komunikací (nebo počtu kolejí v případě železniční sítě), resp. tyto informace jsou přesunuty do odůvodnění vymezení jednotlivých koridorů.

Celková koncepce rozvoje dopravních sítí dle původních ZÚR je i nadále respektována a uskupení dopravních koridorů silniční sítě do ucelených dopravních tahů zůstává zachováno. V rámci těchto dopravních „tahů“ dochází návrhem A-ZÚR k úpravě struktury každého článku a k jednoznačné specifikaci každého koridoru názvem (dle území obce nebo obcí, na jejichž území se nacházejí oba koncové úseky koridoru) a typem stavby (přeložka, obchvat, přestavba, nová stavba...). Šířky koridorů, které původní ZÚR stanovily paušálně v konstantní šířce pro jednotlivé kategorie dopravní a technické infrastruktury, jsou A-ZÚR uváděny jednotlivě pro každý koridor, přičemž šířka koridoru může mít v průběhu svého vymezení proměnlivé parametry v závislosti na konkrétních územních podmínkách.

42. Vkládá se nový článek (19).

Specifikace úprav

- *Formulace společných požadavků na využití území, kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezených plochách a koridorech a úkolů pro územní plánování.*

Význam koridorů dopravní infrastruktury bezprostředně souvisí s významem komunikací, pro které jsou koridory vymezeny. V rámci silniční sítě Karlovarského kraje je mezinárodní, resp. republikový význam přiřazen dálnici D6, silnicím I. třídy (dále též „nadřazená silniční síť“) a ostatním kapacitním silnicím, které zajišťují zejména dálkové přepravní vztahy mezinárodního a republikového významu. Ze silnic II. a III. třídy jsou za nadmístně významné považovány silnice nebo jejich úseky, zařazené platnou Konceptí rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji⁹² do tzv. pátevní sítě, zajišťující především regionální (vnitrokrajské) přepravní vztahy a která ve smyslu citované koncepce tvoří doplňkovou síť k nadřazené silniční síti. V případě železniční dopravy jsou plochy a koridory nadmístního významu vymezovány pro záměry na úrovni celostátních a regionálních drah⁹³, pokud zasahují území nejméně dvou obcí. V případě letecké dopravy A-ZÚR KK rozšiřuje vymezení plochy republikového významu v souvislosti s rozvojem mezinárodního Letiště Karlovy Vary.

Stejná kritéria se v případě ploch a koridorů dopravní infrastruktury uplatňují také pro vymezování územních rezerv.

Požadavky na využití území⁹⁴ upřesňují účel vymezených ploch a koridorů ve vazbě na ust. § 36 odst. 5 stavebního zákona a jsou proto formulovány jako závazné, a to jak pro nižší stupně územně plánovací dokumentace (územní plán, regulační plán), tak pro rozhodování v území, tzn. že je nezbytné tyto požadavky zohledňovat v projektové dokumentaci příslušných staveb. Stanovení kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezených plochách a koridorech⁹⁵, resp. úkolů pro územní plánování⁹⁶ odpovídá celkové koncepci zásad územního rozvoje a koresponduje s ust. § 43 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého územní plány v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje. Společné požadavky, kritéria a podmínky a úkoly pro územní plánování zároveň zohledňují měřítko podrobnosti ZÚR (1:100 000) a omezení jejich podrobnosti ve smyslu ust. § 36 odst. 3 stavebního zákona. Na tomto podkladě jsou formulovány požadavky, kritéria a podmínky, resp. úkoly pro návazná podrobnější prověřování a řešení na úrovni územně plánovací (územní, příp. regulační plány) i technické (projektová dokumentace).

Vzhledem k obecné platnosti společných požadavků, kritérií a podmínek a úkolů jsou tyto umístěny v úvodní části kapitoly D.II. Dopravní infrastruktura a jsou obecně platné pro plochy a koridory mezinárodního, republikového a nadmístního významu, a to i pro koridory, které nedoznaly v rámci Aktualizace č. 1 ZÚR KK změn ve vymezení. V případě uplatňování specifických požadavků, kritérií a úkolů, jsou tyto umístěny u příslušného záměru.

Doplnění a obecná platnost požadavků, kritérií a podmínek a úkolů odpovídá ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého je cílem územního plánování a tedy i obsahem zásad územního rozvoje mj. vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospo-

⁹² Schválena usnesením Zastupitelstva kraje č. ZK/264/09/12 ze dne 13.09. 2012.

⁹³ § 3, odst. 1, písm a) a b) zák. č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁴ Dále též jen „požadavky“.

⁹⁵ Dále též jen „kritéria a podmínky“.

⁹⁶ Dále též jen „úkoly“.

dářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a které uspokojují potřeby současné generace, aniž by ohrožovaly podmínky života generací budoucích. Návrh respektuje ust. § 18 odst. 2 stavebního zákona, podle kterého požadavky na využití území zajišťují předpoklady pro jeho udržitelný rozvoj stanovením podmínek pro komplexní řešení účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území.

Stanovené požadavky, kritéria a podmínky a úkoly jsou v souladu s ust. § 18 odst. 3 stavebního zákona. Jejich prostřednictvím je nastaven princip koordinace veřejných a soukromých záměrů v území, kdy veřejným záměrem je vytvoření podmínek pro vybudování dopravní infrastruktury mezinárodního, republikového a nadmístního významu včetně souvisejících zařízení (tj. vymezení ploch a koridorů, které jsou ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. k) stavebního zákona určeny pro veřejnou infrastrukturu).

Kritéria a podmínky pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezených koridorů jsou zároveň hlavním nástrojem ZÚR pro vytváření podmínek pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů ve smyslu ust. § 19 odst. 1 písm. m) stavebního zákona.

Požadavky na využití území

První odrážka taxativně stanovuje požadavek na umístění jednotlivých dopravních staveb v území jako nezbytný územní předpoklad pro jejich přípravu a realizaci, a to včetně souvisejících nebo podmiňujících staveb (např. odvodnění komunikace, lapače ropných látek, odvodnění terénu, sjezdy, propustky, opěrné zdi, zabezpečení svahů, přeložky inženýrských sítí včetně přípojek objektů v blízkém okolí komunikace apod.).

Druhá odrážka stanovuje požadavek na řešení dopravního zpřístupnění a obsluhy přilehlého území a pozemků. V souvislosti s výstavbou pozemních komunikací, zejména v případě staveb nadřazené silniční síti (především rychlostní silnice a ostatní silnice I. třídy), může v některých úsecích docházet k přerušování silniční či komunikační sítě nižšího řádu, k omezení napojovacích bodů stávající komunikační sítě na novou silnici vyššího řádu apod. Řešení těchto souvislostí přesahuje rámec podrobnosti zásad územního rozvoje. S ohledem na tyto skutečnosti ZÚR ukládají požadavek na vytváření podmínek pro zajištění obsluhy navazujícího území v nižším stupni územně plánovací dokumentace a následně v projektové přípravě dané stavby.

Kritéria a podmínky pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezených plochách a koridorech

Emise a hluk z dopravy představují nejvýznamnější zátěže životního prostředí. Pro dotčená obytná území mohou být emise spolu s hlukem zdrojem významných zdravotních rizik jejich obyvatel. V této souvislosti je specifikován požadavek na upřesňování optimální stopy navrhované komunikace v rámci vymezené plochy či koridoru, na technické řešení vlastní komunikace a na případný návrh dalších technických opatření k minimalizaci vlivů provozu na nově navrhované komunikaci na obytné prostředí. Tato řešení musí zároveň zohledňovat všechny ostatní souvislosti a jevy v území s cílem hledání vyváženosti jednotlivých zájmů s ohledem na hospodárnost i efektivitu daného řešení ve vztahu k zajištění sledovaného cíle.

Ve volné krajině mohou dopravní stavby představovat riziko narušení dosavadních přírodních a krajinných hodnot, které jsou předmětem obecné i zvláštní ochrany dle zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů⁹⁷, v případě krajiny též ust. § 18 odst. 4 stavebního zákona. V měřítku podrobnosti ZÚR (1:100 000) nelze všechny tyto hodnoty a limity postihnout. S ohledem na výše definované pojetí kritérií a podmínek a platná ustanovení stavebního zákona (§ 36 odst.5 a § 43 odst. 3) je uplatnění

⁹⁷ Dále jen ZOPK.

této podmínky závazné i ve vztahu k hodnotám a limitům sledovaným v podrobnosti územních plánů jako např. VKP, lokální ÚSES, nelesní krajinná zeleň, hodnotné biotopy nebo přírodní stanoviště.

Stavby především páteřních dopravních sítí se podílejí na vytváření bariér v území a jeho fragmentaci s negativními důsledky pro člověka, krajinu i živočichy. Průchodnost území je nezbytným předpokladem zajištění obsluhy území a jeho provázanosti s okolní krajinou.

Úkoly pro územní plánování

První odrážkou je uloženo v nižších stupních ÚPD hledat v územních plánech dotčených obcí takové vedení trasy v rámci zpřesnění koridorů vymezených v ZÚR, které bude minimalizovat vliv na kvalitu obytného prostředí přilehlé zástavby. V případě, že nelze dosáhnout optimální polohy zpřesněného koridoru, je nezbytné stanovení podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem využití pomocí specifikace přípustného využití, které umožní realizaci technických opatření, zajišťujících minimalizaci těchto vlivů na přípustnou úroveň ve smyslu platných hygienických limitů. Za extrémní variantu ochrany obytného prostředí lze pak považovat demolice objektů bydlení, u nichž nelze zajistit odpovídající kvalitu obytného prostředí.

Druhá odrážka ukládá zajištění prostorové koordinace navrhovaných dopravních koridorů s ostatními koridory dopravní a technické infrastruktury a s plochami bydlení tak, aby nebylo znemožněno umístění ostatních staveb veřejné dopravní a technické infrastruktury a aby byla hledána taková řešení, která respektují plochy bydlení, vymezená v dotčených platných územních plánech. Tento úkol současně nepřipouští:

- řešení, která budou navrhovat plochy bydlení do těsné či blízké vzdálenosti od stávajících nebo navrhovaných dopravních koridorů (zejména v případě rychlostní silnice a ostatních silnic I. třídy),
- řešení, která v případě potřeby zajištění hygienických limitů nebudou s návrhem ploch pro bydlení současně řešit a navrhovat technická opatření ke snížení negativních vlivů (v odůvodněných případech, pokud nelze zajištění ploch bydlení v daném území řešit jiným způsobem).

Tento úkol vyplývá z ust. § 18 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého orgány územní plánování koordinují veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizují ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze zvláštních právních předpisů.

Třetí odrážka (ve vazbě na výše uvedený požadavek – 2. odrážka) ukládá v nižších stupních ÚPD pro plochy a koridory dopravní infrastruktury řešit dopravní zpřístupnění a obsluhu přilehlého území, které nelze obsloužit přímo z navrhované nadřazené dopravní infrastruktury.

43. Změna číselného označení podkapitoly Silniční doprava.

D.II.1. SILNIČNÍ DOPRAVA

Články (20) – (45) ZÚR KK

Technická úprava vyplývající z celkového zpřehlednění kapitoly D.II. Podrobnosti jsou uvedeny v čl. 40. a 41. tohoto Odůvodnění.

Členění této podkapitoly dle jednotlivých „silničních tahů“ tak, jak je uvedeno ve vydaných ZÚR zůstává zachováno.

44. Článek „1.1.1 Plánované záměry na silniční síti Karlovarského kraje.“ se celý ruší.

Text článku nemá obsahově ani formálně charakter výroku, a proto se ruší.

45. Článek „1.1.2 Koncepce rozvoje silniční sítě Karlovarského kraje.“ včetně tří dorážek se celý ruší.

Text článku nemá obsahově ani formálně charakter výroku, a proto se ruší. Předmětný článek popisuje navrhovanou koncepci uspořádání silniční sítě.

Pro zpracování návrhu A-ZÚR KK však již měl projektant k dispozici „Konceptci rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji“, která byla v září 2012 schválena Zastupitelstvem kraje a která je z tohoto důvodu závazným podkladem pro ZÚR. Obsahově se vydané ZÚR a platná Koncepce rozvoje silniční sítě výrazně neliší a návrh A-ZÚR pouze upřesňuje vymezení jednotlivých plocha koridorů s cílem dosažení plné koordinace s uvedenou koncepcí.

46. Vkládá se nový nadpis.

Upřesnění ploch a koridorů mezinárodního a republikového významu

Technická úprava vyplývající z rozdělení problematiky silniční sítě do hierarchických úrovní vyplývajících z §§ 32 a 36 stavebního zákona. Plochy a koridory mezinárodního a republikového významu jsou v souladu s PÚR ČR, platnou Konceptcí rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji a novelou zákona č. 13/1997 o pozemních komunikacích (viz výše) vymezeny pro umístění dálnice D6, vybraných silnic I. třídy (dále též „nadřazená silniční síť“) a ostatních kapacitních silnic, které zajišťují zejména dálkové přepravní vztahy mezinárodního a republikového významu. Plochy a koridory nadmístního významu zahrnují kromě ostatních silnic I. třídy tzv. „páteřní síť silnic“ II. a III. třídy, která zajišťuje především regionální (vnitrokrajské) přepravní vztahy (viz čl. 41. tohoto Odůvodnění).

47. Označení a nadpis článku „1.1.3 Rychlostní komunikace“ se ruší.

Z důvodů uvedených v čl. 40 a čl. 46. Odůvodnění se do této části ZÚR vkládá členění ploch a koridorů silniční sítě odpovídající platné úpravě stavebního zákona. Nová kategorizace silniční a dálniční sítě vycházející ze zák. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů⁹⁸ se tomuto členění podřizuje. Vzhledem k tomu, že omezený počet koridorů silniční dopravy mezinárodního a republikového významu v ZÚR KK nevyžaduje podrobnější členění, se tento nadpis ruší.

⁹⁸ Dále jen „silniční zákon“.

48. Odrážka článku 1.1.3. se nově označuje jako článek (20).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu v souladu se zákonem o pozemních komunikacích⁹⁹, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Vypouští se údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje výčet a specifikace koridorů utvářejících daný silniční tah (D01, D02, D77, D81, D82) včetně úpravy a doplnění názvů a šířky koridorů.*
- *Koridor D.03 se ruší.*
- *Upravuje se vymezení koridorů D81 a D82.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Technickou úpravou se zařídění pozemních komunikací u koridorů D01, D02 a D77 uvádí do souladu se silničním zákonem (název „dálnice D6“ namísto „rychlostní silnice R6“) Změny názvů jsou formální úpravou, která nevyvolává změny ve vymezení koridorů. Vypuštění popisných pasáží je technickou úpravou, vyplývající z celkové změny formální podoby textu výrokové části, vypuštění základních údajů o šířkovém uspořádání daného silničního tahu je opět formální úpravou vyplývající ze stanoviska MD ČR, uplatněného v rámci projednání návrhu A-ZÚR KK dle § 37 stavebního zákona.

Koridory D01, D02, D77 upřesňují vymezení dosud nerealizovaných úseků dálnice D6 v souladu s čl. (103) platné PÚR ČR, která ještě pod označením „R6¹⁰⁰“ vymezuje koridor v úseku Nové Strašeni – Karlovy Vary a Cheb – hranice ČR / SRN (- Bayreuth).

Upravený výčet koridorů, které jsou součástí dálničního tahu D6 je také úpravou technické povahy. Jejím cílem je aktualizace kategorie pozemní komunikace dle silničního zákona a zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují aktuální členění jednotlivých projekčně připravovaných úseků a dále vymezení koridoru, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území se nacházejí oba koncové úseky.

Koridor D.03

Koridor vymezený v úseku dálnice D6 Hory – Kamenný Dvůr se návrhem A-ZÚR KK ruší vzhledem k jeho realizaci a zprovoznění v předmětných úsecích, tj. Jenišov - Nové Sedlo (zprovozněno 8/2010), Nové Sedlo - Sokolov (zprovozněno 4/2012) a Sokolov - Tisová (zprovozněno 4/2011).

⁹⁹ Dále jen silniční zákon.

¹⁰⁰ PÚR ČR byla schválena vládou ČR ještě před schválením a nabytím účinnosti zákona č. 268/2015 Sb. (viz výše).

Koridory D81 a D82

Koridor D81 kapacitní silnice, úsek Jenišov – silnice I/13 a koridor D82 kapacitní silnice, úsek propojení silnice I/13 a silnice I/6; aktualizací ZÚR je obchvat Karlových Varů (koridory D81 a D82) evidován jako kapacitní silnice, která je navržena jako součást dálnice D6. K tomu přispívají i prognózní úvahy o dopravních intenzitách a rentabilitě stavby, kdy je nutno připustit, že tato kapacitní silnice s obchvatem Karlových Varů může být ve svém prostorovém uspořádání dvou i vícepruhová, směrově nedělená i dělená. Její parametry a výsledné uspořádání bude předmětem navazujících technických studií mimo kompetence územně plánovací dokumentace.

Plocha D81 je dílčí částí koridoru pro obchvat Karlových Varů kapacitní komunikací, který je vymezen již v platných ZÚR. Aktualizací ZÚR se mění šířkové vedení koridorů D81 a D82 v severovýchodním úseku obchvatu Karlových Varů. Návrhem A-ZÚR dochází na území Otovic a Dalovic k zúžení obou koridorů z původních až 1 500 m na 300 m. Zároveň se v dílčím úseku správního území Otovic šířka koridoru D81 mění ze 300 m na šířku 500 m. V k.ú Otovice je koridor rozšířen tak, aby ve shodě s ÚP obce umožnil posunutí trasy obchvatu za horizont (směrem od obce) a ochránil zástavbu před negativními vlivy. Zábor ZPF (2. třída ochrany) se tak zásadně nezmění.

Směrová (a v případě koridoru D81 i šířková) úprava obou koridorů vychází z územně plánovacího podkladu „Územní studie části velkého obchvatu Karlových Varů“¹⁰¹ pořízené z podnětu vydaných ZÚR KK za účelem „zpřesnění tzv. velkého obchvatu Karlových Varů silnicí R6 v rámci vymezených koridorů s cílem vyhledat trasu, která umožní vyloučení rozhodující části nejkvalitnějších zásob ložiska kaolinu Dalovice – Vysoká...“. Územní studie byla schválena usnesením Zastupitelstva Karlovarského kraje č. ZK253/09/11 dne 15.09. 2011 a vložena do evidence územně plánovací činnosti. Zapracování výsledků územní studie obchvatu Karlových Varů do aktualizace ZÚR vychází z požadavků Zprávy o uplatňování (č.j. 805/RR/12).

V rámci koridoru vymezeného v původních ZÚR studie navrhla dvě možné varianty (severní a jižní), z nichž na základě kritérií (urbanistické, životní prostředí, dopravně-inženýrská hlediska, důlní činnost a vytěžitelnost zásob kaolinu a inženýrské sítě) byla vybrána jižní varianta (označovaná v dokumentaci ÚS též jako "zelená"). Z uvažované osy navrhované kapacitní silnice vychází aktualizovaný koridor šířky 300 m (150 m od osy na každou stranu), který byl na základě další studie, pořízené obcí Otovice „Otovice - vícepruhová kapacitní komunikace rychlostního charakteru“ (r. 2011), rozšířen v prostoru křížení se silnicí III/2206 na severu Otovic na cca 500 m. Rozšíření je provedeno pro možnost odsunu mimoúrovňové křižovatky Otovice severním směrem tak, aby bylo možné v zastavěném území a zastavitelných plochách Otovic zajistit hygienické limity pro bydlení. Širší koridor, vymezený aktualizací ZÚR, rovněž umožňuje vyšší variabilitu umístění trasy s ohledem na možný výskyt důlních děl.

Součástí studie je geologicko-technické posouzení dopadů obchvatu Karlových Varů na zásoby nerostných surovin, která byla mimo jiné projednána s ČBÚ (stanovisko ČBÚ č.j. 07711/2011). Koridor D81 výsledné jižní varianty zasahuje do výhradního ložiska kaolinu č. 32568000 Dalovice – Vysoká, kaolin pro výrobu porcelánu se stanoveným CHLÚ. Ložisko je rozděleno do sedmi bloků, přičemž při rozhodnutí dobývat zásoby ložiska hlubinným dobýváním jsou k hlubinnému dobývání vhodné pouze bloky 1 – 5, bloky 6 a 7 jsou nebilanční. Celkové bilanční zásoby ložiska představují 8 796 640 m³, tj. 18 824 810 t. Navrhovanou komunikací o uvažované šířce tělesa 30 m jsou dotčeny na svých okrajích bloky 1, 3 a 4 o celkové délce 680 m. V celkovém hodnocení je navrhovanou komunikací blokováno 35,2 % bilančních zásob kaolinu.

¹⁰¹ Dále jen „studie“ nebo „ÚS“.

Studie se zabývá i zhodnocením podmínek pro báňské řešení otvírky a hlubinné těžby ložiska kaolinu Dalovice – Vysoká ve vztahu k hospodářským přínosům a ztrátám pro vybranou variantu komunikace. Za předpokladu celkového množství bilančních zásob na ložisku ve výši 18 824 810 t, doby životnosti dolu 20 let a výrubnosti cca 60% může být vydobytí až cca 7 600 kt kaolinu.

Dle doporučení studie lze v navazujících technických studiích a detailních řešeních dále minimalizovat zásahy do výhradního ložiska. V technické studii je doporučeno v úseku st. km 3,500 – 4,000 km minimalizovat příčný řez tělesa komunikace, tzn. vedení po terénu tak, aby nevznikaly zářezy či násypy a šířka v příčném řezu byla omezena na šířku koruny komunikace. V tomto úseku se doporučuje využití všech technických možností k minimalizaci vázaných bilančních zásob, např. založení tohoto úseku na hlubinných pilotách, které minimalizují horninový pilíř po komunikaci na menší šířku a tím snížit procento vázaných bilančních zásob kaolinu. V souvislosti s řešením takovýchto opatření lze uvažovat i o výjimce pro dobývání ložiska v ochranném pásmu kapacitní silnice za podmínek, které stanoví silniční správní úřad.

Vedení koridoru D82 prochází přes území výhradního ložiska bentonitu Všebořovice (č. ložiska B3229300) v CHLÚ Všebořice. Navrhovaná trasa blokuje cca 2,6 mil t geologických zásob, z toho cca 1,9 mil t bilančních zásob výhradního ložiska bentonitu Všebořice. Studii je navrhováno povrchové vytěžení části ložiska dotčeného trasou obchvatu Karlových Varů v předstihu před realizací záměru obchvatu.

Krajský úřad Karlovarského kraje na základě stanoviska ČBÚ k vedení obchvatu zahájí pořizování Územní studie silniční dopravy v oblasti Karlových Varů, která bude mimo jiné prověřovat střety horninového prostředí s koridorem obchvatu Karlových Varů. Do té doby je zpracovaná „Územní studie části Velkého obchvatu Karlových Varů“ (2011) nadále aktuální, stejně tak jako stanovisko ČBÚ č.j. 07711/2011 ze dne 18.3.2011 k této studii.

V současných záměrech MD ČR je dálnice D6 v prostoru Karlových Varů vedena ve stopě stávající silnice I/6 s průtahem Karlových Varů. V této poloze je silnice využívána ve sdružené funkci dálkového tahu evropského významu a jedné ze sběrných až obslužných komunikací krajského města. Intenzita dopravy na průtahu Karlovými Vary dosahuje dle „Výsledků celostátního sčítání dopravy na silniční síti ČR v r. 2010“ hodnot 16,4 – 28,3 tis. voz./24 hod. s cca 13% podílem těžké nákladní dopravy. Již současná situace negativně ovlivňuje kvalitu přilehlého obytného území, znehodnocuje urbanisticky významnou lokalitu kolem řeky Ohře, vytváří v zastavěném území nežádoucí bariérový efekt i nepříznivě působí na lázeňský charakter města (dle nařízení vlády - statut lázeňského místa Karlovy Vary).

Z hlediska mezinárodních souvislostí, dálnice D6 Praha – Karlovy Vary – Cheb – st. hranice ČR/SRN je součástí nadřazené sítě kapacitních silnic mezinárodního významu, páteřní spojnicí Karlovarského kraje se Středočeským krajem a hlavním městem Prahou. Dle Nařízení Evropského parlamentu a Rady o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě je dálnice D6 zařazena do sítě TEN-T „Comprehensive“, s požadovaným dokončením přestavby v parametrech kapacitní silnice do r. 2050.

Na základě výše uvedených skutečností je potřeba a územní průchodnost obchvatu Karlových Varů prověřena územní studií a i nadále potvrzena aktualizací ZÚR KK jako součást uceleného republikově významného silničního tahu Praha – Karlovy Vary – Cheb – st. hranice ČR/SRN. Vymezené koridory umožňují zajistit potřebné parametry silnice jako součásti sítě TEN-T a rozdělit tranzitní, zdrojovou a cílovou dopravu s vazbou na dálnici D6 a silnici I/13. Obchvat bude řešit změny dopravní situace krajského města (růst dopravní zátěže) především po dokončení celé trasy dálnice D6 Praha – Cheb a přestavby významné podkrušnohorské silnice I/13 v úseku mezi Ostrovem, Kláštercem nad Ohří směrem na Ústí nad Labem. Trasování obchvatu v severním sektoru Karlových Varů a vymezení koridorů D81 a D82 je výsledkem dlouhodobé komplikované územní koordinace, především zájmů na ochraně přírody a krajiny, lázeňství, ochraně stávající zástavby a ochraně ložisek nerostných surovin.

Zajištění územních podmínek pro reálné řešení bezkolizního vedení tranzitní dopravy mimo zastavěná území Karlových Varů vytváří předpoklady pro možné celkové dopravní zklidnění stávajícího průtahu lázeňským městem s posílením obslužné funkce komunikace, zmírněním bariérového efektu na stávajícím průtahu, zvýšením bezpečnosti motorové i nemotorové dopravy a posílením základních městských funkcí a kvality života ve městě v souladu s čl. (23) a (24) platné PÚR ČR a čl. (4) a (17) priorit územního plánování kraje.

49. Označení a nadpis článku „1.1.4 Silnice I. třídy“ se ruší.

Z důvodů uvedených v odůvodnění čl. 46. se ruší členění této podkapitoly dle vydaných ZÚR, které reflektovalo standardní kategorizaci silniční sítě dle silničního zákona. Z tohoto důvodu A-ZÚR ruší tento nadpis.

50. První odrážka článku 1.1.4 s textem „Silnice I/6... ..silnice R6)“ se ruší.

Předmětný text nemá charakter výroku. Změna kategorizace silniční sítě není v kompetenci ÚPD ani stavebního zákona.

51. Druhá odrážka článku 1.1.4 se nově označuje jako článek (20).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D04 včetně doplnění názvu a šířky koridoru.*
- *Upravuje se název koridoru D04.*
- *Poznámka:
Vymezení koridoru D04 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Úprava názvu silničního tahu má jen formální charakter dokládající, že vymezení v rámci ZÚR KK je omezeno hranicí územního obvodu Karlovarského kraje, fakticky však tento silniční tah pokračuje na území kraje Ústeckého. Vypuštěny jsou údaje o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámce kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Vypuštěna je i informace o výběru výsledné varianty, která svým obsahem náleží do odůvodnění. Doplnění názvu koridoru D04 je také technickou úpravou, která reflektuje jeho vymezení, resp. popis dle obcí, na jejichž území se nacházejí oba koncové úseky.

Koridor D04 I/13 Květnová – Damice – hranice kraje (Smilov), navazující na již realizovaný úsek kapacitní silnice I/13 Karlovy Vary – Ostrov, je součástí koridoru kapacitní silni-

ce S10 Ostrov – Chomutov, vymezeného čl. (119) platné PÚR ČR v úseku Ostrov – Chomutov. Důvodem vymezení je převedení zvýšeného dopravního zatížení mezi Karlovarským a Ústeckým krajem a současně ve vztahu k příčným spojením se Svobodným státem Sasko.

Technické řešení silnice I/13 - přeložka směrově nedělené silnice I. třídy v koridoru D04 bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

52. Před třetí odrážku článku 1.1.4 se vkládá nový nadpis a podnadpis.

Plochy a koridory nadmístního významu

Silnice I. třídy

Technická úprava vyplývající z rozdělení problematiky silniční sítě do dvou hierarchických úrovní (viz odůvodnění čl. 46.). Vzhledem k tomu, že tato část ZÚR zahrnuje problematiku silnic I. až III. třídy, zůstává zachováno dílčí členění podkapitoly dle platné kategorizace silniční sítě.

53. Třetí odrážka článku 1.1.4 se nově označuje jako článek (22).

Specifikace úprav:

- Vypouští se popisné pasáže textu, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.
- Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.
- Nově se strukturuje specifikace koridoru D06, včetně doplnění názvu a šířky koridoru. Upravuje se číselné označení a název koridoru D06.
- Upravuje se číselné označení a název koridoru D06.
- Poznámka:
Vymezení koridoru D06 se návrhem A-ZÚR nemění.

Úpravou číselného označení koridoru se uvádí název do souladu s názvem v seznamu VPS. Změna číselného označení koridoru D.06c na D06 je technickou úpravou související s tím, že již ve vydaných ZÚR byl předmětný koridor vymezen invariantně. Vypuštěny jsou údaje o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámce kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Technické řešení silnice I/20 - přeložka dvoupruhové, směrově nedělené silnice I. třídy v koridoru D04 bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

54. Čtvrtá odrážka článku 1.1.4 se nově označuje jako článek (23).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D07, D08, D09, D10, D11), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*
- *Nově se doplňuje prodloužení a dílčí směrová úprava koridoru D09.*
- *Vymezení koridoru D11 je zkráceno o realizovaný úsek.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Úprava názvu silničního tahu má technický charakter, neboť pouze upřesňuje jeho geografické vymezení. Vypuštěny jsou údaje o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Upravený výčet koridorů, které jsou součástí silničního tahu je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů (kromě koridoru D11) reflektují aktuální členění jednotlivých projekčně připravovaných úseků a dále vymezení koridoru, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území se nacházejí oba koncové úseky.

Věcnou úpravou je změna vymezení koridoru D11 Trstěnice – Drmoul, přeložka. Úprava v jeho vymezení provedená A-ZÚR KK spočívá ve zkrácení koridoru o již realizovaný úsek Velké Hleďsebe – Drmoul. Koridor navazujícího úseku Drmoul – Trstěnice až po hranici s Plzeňským krajem je zachován beze změny v původním vymezení, včetně šířky koridoru. V souvislosti s touto úpravou se mění i název koridoru z původního „přeložka silnice I/21 Drmoul – Velké Hleďsebe“ na název: „Trstěnice – Drmoul, přeložka“.

Druhou věcnou úpravou je prodloužení koridoru D09 severovýchodního obchvatu Františkových lázní, původně ukončeného v prostoru Jedličné, až za Antonínovu Výšinu, na území obcí Vojtanov a Poustka (okrajově). Prodloužení koridoru vychází ze stanoviska MD ČR uplatněného v rámci projednání návrhu A-ZÚR KK dle § 37 SZ a zpracované dokumentace pro územní rozhodnutí pořízené ŘSD ČR: „I/21 a I/64 MÚK Horní Lomany“ (05/2010). V koordinaci s touto dokumentací se upravuje směrové vedení koridoru v prostoru MÚK Lomany, jehož součástí je dle dokumentace pro územní rozhodnutí i navrhovaná mimoúrovňová křižovatka.

Předpokládané technické řešení dílčích úseků silnice I/21 v jednotlivých koridorech je uvedeno v tabelárním přehledu níže:

Ozn. koridoru	Předpokládané technické řešení
D07	silnice I/21 - přeložka dvoupruhové směrově nedělené silnice I. třídy,
D08	silnice I/21 – rozšíření stávající dvoupruhové silnice I. třídy na čtyřpruhovou,
D09	silnice I/21 - přeložka silnice I. třídy ve čtyřpruhovém uspořádání severovýchodním obchvatem Františkových Lázní, včetně mimoúrovňové křižovatky se silnicí I/64 a mimoúrovňového křížení s železniční tratí; v navazujícím úseku od MÚK s I/64 s obchvatem Antonínovy Výšiny ve dvoupruhovém uspořádání,
D10	silnice I/21 – přeložka dvoupruhové silnice I. třídy severovýchodním obchvatem Staré Vody,
D11	silnice I/21 – přeložka dvoupruhové silnice I. třídy v návaznosti na postupnou přestavbu silnice I/21.

Konkrétní technické řešení bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

55. Pátá odrážka článku 1.1.4 včetně textu se ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, pouze konstatuje stabilizaci trasy silnice I/25. Článek nevymezuje koridor nebo plochu pro umístění dopravní stavby.

56. Šestá odrážka článku 1.1.4 včetně textu se ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, článek nevymezuje koridor nebo plochu pro umístění dopravní stavby.

57. Vkládá se nový článek (24), který vymezuje nový koridor D87 včetně popisu a stanovení šířky koridoru. Pro nový koridor jsou v platnosti obecně platné požadavky, kritéria a podmínky a úkoly.

Specifikace úprav:

- *Vypouští se z názvu „silnice I/64“ a nahrazuje označením „kapacitní silnice“.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Upravuje se vymezení koridoru v úseku od silnice I/64 po hranice ČR/SRN včetně místa překročení hranice.*

Koridor D87 Kapacitní silnice Aš – hranice ČR/SRN - Rehau

Koridor D87 vymezuje A-ZÚR KK pro silniční propojení v úseku Aš – státní hranice ČR/SRN s předpokládaným pokračováním na území Německa ve směru na Rehau z podnětu Městského úřadu v Aši. Potřebnost tohoto silničního propojení v přeshraničním česko-bavorském prostoru bylo prověřeno a doporučeno v rámci „Územní studie horských oblastí“, pořizenou Krajským úřadem Karlovarského kraje. Původně navrhované řešení dle zmíněné územní

studie sledovalo toto silniční propojení jako přeložku silnice I/64. Na základě připomínky ŘSD ČR a dohody pořizovatele s MD ČR je upraveno označení koridoru D87 z původního názvu „I/64 Aš – hranice ČR/SRN – Rehau“ na: „Kapacitní silnice Aš – hranice ČR/SRN – Rehau“. Požadavek vyplynul ze skutečnosti, že výše zmíněná studie nebyla předložena sektoru dopravy k připomínkám, ani nebyl předložen žádný dopravní model ani jiná studie prověřující technicky a dopravně daný záměr, včetně projednání s německou stranou. Do té doby nelze ze strany ŘSD a MD ČR uvažovat o vymezení záměru jako přeložky silnice I/64.

Nově navrhované silniční spojení bylo původně vedeno od stávající silnice I/64 (v současné době směřované na Selb) severozápadně od Aše po severozápadním úbočí Štítarského vrchu až ke státní hranici. V dalším pokračování na německém území trasa využívá silnici B15 ve směru na Neuhausen s napojením na dálnici A93 v křižovatce Rehau-Süd, která je pro tyto účely již technicky připravena.

Na základě přeshraniční konzultace a připomínek Vlády Horní Falcko je vedení koridoru D87 v úseku od stávající silnice I/64 po hranici ČR/SRN upraveno včetně nové polohy přechodového místa. Koridor je od silnice I/64 k hranici ČR/SRN nově veden po jihovýchodním úbočí Štítarského vrchu, přechází na území SRN a dále shodně s původním návrhem využívá silnici B15 s napojením na A93 v MÚK Rehau-Süd. Důvodem přesměrování koridoru ze severní polohy do polohy jihovýchodně od Štítarského vrchu je riziko, že při zprovoznění silničního propojení pro všechny druhy vozidel v poloze severně od Štítarského vrchu by mohlo být ohroženo povodí Újezského potoka (Mähringbach) a dojít ke konfliktu s perlorodkou říční. Při posunu trasy jižněji bude riziko konfliktů pravděpodobně menší.

Šířka nově upraveného koridoru D87 vymezená v A-ZÚR KK je 300 m s rozšířením v přechodovém úseku na hranici ČR/SRN na 500 m. Takto vymezený koridor zajišťuje dostatečnou šířkovou rezervu pro umístění silnice v potřebných parametrech „kapacitní silnice“.

V koridoru D87 se předpokládá technické řešení ve formě dvoupruhové směrově nedělené kapacitní silnice. Konkrétní technické řešení bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

Potřebnost a význam nového silničního spojení, propojujícího příhraniční oblast Ašska s přilehlým územím Svobodného státu Bavorsko vyplývá z potenciálu rozvoje kooperačních vazeb rozvojové osy nadmístního významu ROS-N1¹⁰² s nejbližšími významnými sídelními centry Selb, Rehau a Hof. Navrhované silniční spojení Aš – Rehau s vazbou na dálnici A93, významný dálniční uzel A9, A93 a A72 v prostoru Hofu a více než 40 tisícové centrum Hof, umožní rychlé a bezkolizní zpřístupnění celého území rozvojové osy ROS-N1. V prostoru Ašska může být impulsem pro posílení silničních vazeb z nadřazené dopravní infrastruktury sousedního Bavorska na saský prostor Plauen a dálnici A72 (s vyloučením prostoru Vojtanova a lázeňských území na saské straně).

Vymezení koridoru je konkretizací koncepce A-ZÚR KK formulované v rámci priorit územního plánování kraje (čl. 2a) a dále v rámci uvedené rozvojové osy ROS-N1 Cheb – Aš – hranice ČR / SRN s požadavkem na rozvoj a zkvalitnění funkčních a prostorových vazeb ve směru Aš – Rehau.

58. Označení a nadpis článku „1.1.5 Silnice II. třídy“ se vypouští a nahrazuje nadpisem.

Silnice II. a III. třídy

Technická úprava vyplývající z rozdělení problematiky silniční sítě do dvou hierarchických úrovní (viz odůvodnění čl. 46.). Vzhledem k tomu, že tato část ZÚR zahrnuje problematiku silnic II. a III. třídy, zůstává zachováno dílčí členění podkapitoly dle platné kategorizace silniční sítě.

¹⁰² Viz kap. B.II.2. čl. (6) A-ZÚR KK.

59. První odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (25).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se číselné označení silnice, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu, pasáže které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D76 včetně doplnění názvu a šířky.*
- *Poznámka:
Vymezení koridoru D76 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. A-ZÚR KK nepředjímají změnu v kategorizaci silniční sítě a z tohoto důvodu identifikují vymezený koridor ve vazbě na silnici III. třídy obsluhující území západně od Toužimi. Vypuštěny jsou údaje o přeřazení silnice do sítě silnic III. třídy.

V koridoru D76 pro umístění přeložky silnice III/1794 se předpokládá technické řešení ve formě přeložka dvoupruhové, směrově nedělené silnice III. třídy. Konkrétní technické řešení bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

60. Druhá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (26).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu a výčet veřejně prospěšných staveb.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Ruší se koridory D.24 a D38.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D23, D32, D35, D36, D37 a D79), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*
- *Směrové a šířkové vymezení koridoru D32 se mění, vymezení koridorů D.33 a D.34 se ruší.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních výše uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

A-ZÚR přebírá název silničního tahu z vydaných ZÚR KK.

Úprava výčtu VPS reflektuje věcné změny ve vymezení jednotlivých koridorů (viz níže). Upravený výčet koridorů, které jsou součástí uceleného silničního tahu, je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

Koridory D.24 a D.38 se v rámci úprav návrhu A-ZÚR KK před veřejným projednáním ZÚR ruší. Podle sdělení Krajské správy a údržby silnic Karlovarského kraje¹⁰³ byly přeložky silnice III/21030 Svatava, jihovýchod a silnice II/221 Hroznětín v r. 2015 realizovány.

Koridor D33

Vymezení koridoru v ZÚR se ruší. Přeložka navrhované trasy silnice II/209 v prostoru Nového Sedla (z důvodů realizace silnice II/209 Nové Sedlo – Chranišov, průtah), jejíž součástí je i krátká přeložka v Novém Sedle byla již realizována. Na tuto přeložku navazuje koridor D32, jehož upravené vymezení je předmětem aktualizace ZÚR.

Koridor D32 - Chodov, východní obchvat

A-ZÚR upravují směrové a šířkové vymezení koridoru D32, včetně jeho sloučení s koridorem D34, jehož samostatné vymezení se z tohoto důvodu ruší. Podkladem pro tyto úpravy byla zpracovaná „Územní studie přeložky silnice II/209 v prostoru Chodova, Nového Sedla a Mírové“ z roku 2014.

Vymezení koridoru D32 v upravené spojitě podobě reflektuje kromě hledisek dopravně-inženýrských i hledisko ochrany přírody a krajiny a podmínky ochrany výhradních ložisek nerostných surovin (kaolín, bentonit, keramické jíly). Požadavky ochrany uvedených vyhrazených nerostů jsou promítnuty ve vymezení koridoru D32 severně od Chodova v proměnlivé šířce 100 - 200 m. Širší koridor umožní větší variabilitu při vyhledání optimální stopy a zpřesnění trasy s ohledem na ochranu zásob vyhrazených nerostů a možný výskyt důlních děl.

Severní část koridoru propojujícího dílčí úseky silnice II/222 je Koncepti rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji vedena jako investiční opatření nejvyšší priority, s horizontem realizace do roku 2020. Zbývající část koridoru spadá do investičních opatření se střední prioritou s horizontem realizace do roku 2030.

Vymístění tranzitní dopravy z centra Chodova vytváří podmínky pro celkové dopravní zklidnění stávajícího průtahu s podporou obslužné funkce komunikace, zmírnění bariérového efektu na stávajícím průtahu, zvýšení bezpečnosti motorové i nemotorové dopravy a posílení základních městských funkcí a kvality života ve městě v souladu s čl. (23) a (24) platné PÚR ČR a čl. (4) a (17) priorit územního plánování kraje.

Východní obchvat Chodova zároveň přispěje ke zrychlení silničního spojení mezi Karlovými Vary a Kraslicemi využitím extravilánového úseku silnice II/222, který je součástí koridoru D32 a tedy i k posílení vazeb hospodářsky oslabené oblasti Kraslicka s centrální částí kraje v souladu s čl. (23) a (27) republikových priorit dle platné PÚR ČR a čl. (2a) priorit územního plánování kraje.

Vzhledem k tomu, že tzv. „podkrušnohorská paralela“ patří k významným koncepčním záměrům vydaných ZÚR KK, doplňuje A-ZÚR její odůvodnění aktualizovaným komentářem.

Silniční tah „podkrušnohorská paralela“ v ose Ostrov – Hroznětín – Nová Role – Chodov – Nové Sedlo – Královské Poříčí – Sokolov – Habartov – Kaceřov – Františkovy Lázně představuje ucelený tah doprovodné silnice k dálnici D6 a silnici I/13, se zásadním

¹⁰³ Dále jen KSUS KK.

významem pro dopravní obsluhu území severně od obou uvedených komunikací. Záměr utváří zcela novou komunikační osu území s maximálním využitím úseků stávající silniční sítě. S ohledem na ochranu zástavby podél stávajících průtahů obcemi je součástí návrhu řada přeložek a směrových úprav, pro které ZÚR vymezují jednotlivé koridory:

- v prostoru obcí Odeř (D37) a Děpoltovice (D36),
- jihovýchodní obchvat Nové Role (D35),
- východní obchvat Chodova s krátkou přeložkou v prostoru zastavěné části Nového Sedla (D32),
- rektifikace směrových oblouků v úseku mezi Svatavou a Habartovem (D23 a D79).

V koridorech „podkrušnohorské paralely“ D23, D32, D35 až D37 a D79 se předpokládá realizace dílčích přeložek výše uvedených úseků silnic jako součást přestavby uceleného tahu dvoupruhové, směrově nedělené silnice. Technické řešení těchto úseků bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

61. Třetí odrážka článku 1.1.5 včetně textu se celá se ruší.

Předmětný text nemá charakter výroku. Změna kategorizace silniční sítě není v kompetenci ÚPD ani stavebního zákona.

62. Čtvrtá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (27).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Upravuje se název koridoru D61*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D57, D58, D59, D60, D61), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*
- *Poznámka:
Vymezení uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Úprava názvu je formálního rázu. Odráží pouze skutečnost, že podle aktuálně platné kategorizace silniční sítě nejsou všechny vymezené koridory součástí silnice II/194. Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Upravený výčet koridorů, které jsou součástí silničního tahu je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Upravené názvy

jednotlivých koridorů reflektují jejich vymezení dle obcí, resp. sídel, na jejichž území jsou vymezeny.

V koridorech D57 – D61, vymezených v rámci silničního tahu Podbořanský Rohozec – Valeč – Chyš – Toužim“ se předpokládá realizace dílčích přeložek výše uvedených úseků silnic jako součást přestavby uceleného tahu dvoupruhové, směrově nedělené silnice. Technické řešení těchto úseků bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

63. Pátá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (28).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou v souladu stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D50, D51, D52, D53, D54, D55, D56, D66 a D73) včetně doplnění jednotlivých názvů.*
- *Poznámka:
Vymezení uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Úprava názvu je formálního rázu. Zahnutí silnice II/198 do názvu silničního tahu odráží pouze skutečnost, že podle aktuálně platné kategorizace silniční sítě jsou všechny vymezené koridory součástí silnice II/198.

Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku nebo obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Upravený výčet koridorů, které jsou součástí silničního tahu je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

V koridorech D50 až D56, D66 a D73 vymezených v rámci silničního tahu silnice II/198 se předpokládá realizace přeložek výše uvedených dílčích úseků ve formě dvoupruhové, směrově nedělené silnice. Technické řešení těchto úseků bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

64. Šestá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (29).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu a výčet veřejně prospěšných staveb.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu.*

- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D62, D63), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*
- *Ruší se vymezení koridoru D.69.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních výše uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Úprava názvu je formálního rázu. Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace.

Upravený výčet koridorů je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

V koridorech D62 a D63 silničního tahu silnice II/205 se předpokládá realizace přeložek ve formě dvoupruhové, směrově nedělené silnice. Technické řešení těchto úseků bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

Jedinou věcnou úpravou tohoto článku je zrušení vymezení koridoru D69 - II/205 Žlutice, přeložka. Záměr krátké přeložky silnice II. třídy je situován ve správním území obce Žlutice a představuje prioritně odstranění lokální dopravní závady. Tato závada nemá nadmístní význam a její odstranění nevyžaduje vymezení koridoru v ZÚR. Prověření potřebnosti, případně vymezení ploch pro trasu přeložky může být předmětem řešení ÚP Žlutice. V platné Koncepti rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji je záměr veden jako investiční opatření charakteru územní rezervy, bez doporučeného časového horizontu realizace.

65. Sedmá odrážka článku 1.1.5 včetně textu se celá ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, obsah textu je pouze informativní. Článek nevymezuje koridor nebo plochu pro umístění dopravní stavby.

66. Osmá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (30).

Specifikace úprav:

- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D65, včetně doplnění názvu a šířky.*

Předmětem aktualizace ZÚR KK je změna ve vymezení koridoru D65 II/208 Hlinky, přeložka. Silnice II/208 Bečov nad Teplou – Bochov, vykazuje v zastavěném území obce Hlinky výrazné směrové závady a zhoršené rozhledové poměry. Koridor vymezený ve vydaných ZÚR, převzatý z platného územního plánu obce, řeší dopravní závadu přeložkou silnice vedenou mimo zastavěné území, avšak středem zastavitelných ploch. Takto vedený koridor sice odstraňuje dopravní závady, avšak jeho územní a investiční náročnost neodpovídá

předpokládaným přínosům (hodnota RPDI dle výsledků CSD z r. 2010 činí 540 voz./24 hod. – Zdroj: ŘSD ČR, 2010). V dokumentaci Koncepce rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji z roku 2012 je řešení směrových závad v Hlinkách sledováno jako investiční opatření s nízkou prioritou s horizontem realizace až po roce 2030.

Na základě výše uvedených skutečností je koridor D65 v návrhu A-ZÚR KK přesměrován do stopy stávající silnice II/208 s vymezením šířky koridoru 40 m pro možnou rektifikaci stávajícího směrového, příp. výškového vedení nevyhovujících a kolizních úseků. Kromě investiční reálnosti navrhovaného řešení a přiměřenosti stávajících a očekávaných dopravních nároků, může tímto dojít k uvolnění lokality určené územním plánem pro rozvoj bydlení, a to bez jejího potenciálního narušení průjezdnou silnicí II. třídy.

V koridoru D65 se předpokládá přestavba daného úseku silnice II/208 ve formě dvoupruhové, směrově nedělené silnice. Technického řešení bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

67. Devátá odrážka článku 1.1.5 se ruší.

Návrh A-ZÚR KK k projednání dle § 37 přebíral z vydaných ZÚR KK (2010) bez věcné změny, pouze s formálními úpravami textové části, koridor D48 pro přeložku silnice II/209 v Horním Slavkově.

Na základě připomínky města Horní Slavkov a vyjádření Krajské správy údržby silnic Karlovarského kraje se v rámci úpravy návrhu A-ZÚR KK pro veřejné projednání tento koridor ze ZÚR KK vypouští. V současné době není pro průjezdní úsek silnice II/209 Horním Slavkovem zpracován žádný stupeň projektové dokumentace na stavbu přeložky silnice v dotčeném úseku. Není tedy k dispozici ani technická studie, upřesňující vedení nové trasy a dokládající její realizovatelnost v zastavěném území města. Případná další ochrana území by byla v územně plánovací dokumentaci uplatňována až v době, kdy bude k dispozici technická studie nového vedení trasy silnice II/209, odsouhlasena zástupci města a dotčených subjektů.

68. Desátá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (31) a mění se takto:

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu a výčet veřejně prospěšných staveb.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D19, D20, D21, D22), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*
- *Ruší se vymezení koridorů D.18 a D.25, upravuje se vymezení koridoru D22.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních výše uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Úprava názvu je formálního rázu, reaguje pouze na skutečnost, že podle aktuálně platné kategorizace silniční sítě jsou jednotlivé koridory vymezeny na různých silnicích. Úprava výčtu VPS odráží věcné změny týkající se vymezení jednotlivých koridorů (viz níže).

Koridor D.18 se na základě připomínky správce komunikace (KSUS KK), uplatněné v rámci projednání návrh A-ZÚR KK dle § 37 SZ ruší. Přeložka silnice Anenské údolí (D.18) bude řešena jiným způsobem, který vzhledem k měřítku podrobnosti není nutné zapracovávat do ZÚR. Koncepte uceleného silničního tahu Kraslice – Oloví – Sokolov zůstává zachována.

Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku nebo obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Upravený výčet koridorů je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

Vymezení koridoru D.25 (severozápadní obchvat Sokolova s mostem přes Ohři) se ruší. Stavba je již v realizaci.

Koridor D22

Předmětem aktualizace v rámci A-ZÚR je prostorová úprava koridoru D22 III/21036 Boučí, obchvat. Silnice III/22036 v zastavěné části obce Dolní Nivy, místní části Boučí, vykazuje výrazné směrové závady a zhoršené rozhledové poměry na křižovatce silnic III/21036 a II/210. Řešení, včetně přestavby silnice v úseku Boučí – Hory, sleduje dokument Koncepte rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji z roku 2012 jako investiční opatření s prioritou územní rezervy bez časového horizontu. Lze předpokládat, že realizace přeložky ve vymezeném koridoru bude značně náročná a ekonomicky nerentabilní. Pro možnou optimalizaci navrhovaného řešení (vyhledání optimální trasy) upravuje A-ZÚR šířku koridoru z 200 m na 300 m. Cílem přestavby v jakékoliv variantě je vyřešení směrových závad a nevhodných rozhledových poměrů při minimalizaci investičních nákladů.

Návrh je v souladu s čl. (12) priorit územního plánování kraje, který akcentuje odstraňování dopravních závad na silniční síti ve vazbě na druhou část čl. (24) republikových priorit PÚR ČR ve smyslu vytváření podmínek zaměřených na „...zvýšování bezpečnosti a plynulosti dopravy, ochrany a bezpečnosti obyvatelstva...“.

V koridorech D19 až D22 silničního tahu Kraslice – Oloví – Sokolov se předpokládá realizace dílčích přeložek uceleného tahu dvoupruhové, směrově nedělené silnice. Technické řešení bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

69. *Poslední věta desáté odrážky článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (32).*

Specifikace úprav:

- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje vymezení koridoru D72, včetně doplnění názvu a šířky.*

- *Poznámka:
Vymezení koridoru D72 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, je úpravou technického rázu.

Upravená struktura textové části výroku je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu. Doplněný název koridoru reflektuje jeho vymezení, resp. popis názvem obce, na jejímž území je vymezen.

V koridoru D72 se předpokládá přeložka daného úseku silnice II/210 ve formě dvoupruhové, směrově nedělené silnice. Technického řešení bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

70. Jedenáctá odrážka článku 1.1.5 včetně textu se celá ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, obsah textu je pouze informativní. Článek nevymezuje koridor nebo plochu pro umístění dopravní stavby.

71. Dvanáctá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (33).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D29, D74 a D75), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky.*
- *Upravuje se vymezení koridoru D29.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních výše uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

V rámci úprav pro veřejné projednání návrhu A-ZÚR KK dochází v souladu s platným zněním silničního zákona (viz výše) k technické úpravě názvu silničního tahu (D6 na místo původního R6).

Úpravou technického charakteru je vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Upravený výčet koridorů je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

Koridor D29

Předmětem aktualizace ZÚR KK je změna polohy, vedení a šířky koridoru D29 II/212 Nový Kostel, přestavba. Silnice II/212, obsluhující území severně od dálnice D6 ve směru na Kynšperk nad Ohří a Luby, vykazuje v zastavěné části Nového Kostela výrazné směrové závady a zhoršené rozhledové poměry. S ohledem na nízkou dopravní zátěž (RDPI dle CSD 2010 je 537 vozidel/24h s 15% podílem těžkých vozidel) zařazuje platná Koncepce rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji řešení tohoto problému mezi investiční opatření s nízkou prioritou s horizontem realizace až po roce 2030.

Pro reálné vyřešení dopravních závad v rozsahu přiměřeném stávající i předpokládané výhledové intenzitě dopravy i investiční náročnosti vymezuje A-ZÚR KK koridor ve stopě stávající silnice II/212 v celkové šířce 40 m. Takto vymezený koridor umožňuje prostorovou rektifikaci stávajícího vedení silnice v požadovaných normových parametrech. Šířka koridoru je stanovena s ohledem na šířku stávající komunikace a jejího ochranného pásma dle § 30 písm. c) silničního zákona. Ponechání stávající dopravní osy sídla s pouhou rektifikací vytváří podmínky pro zajištění bezpečnosti provozu a mimo jiné umožní vhodnější urbanistický rozvoj obce.

Návrh je v souladu s čl. (12) priorit územního plánování kraje, který akcentuje odstraňování dopravních závad na silniční síti ve vazbě na druhou část čl. (24) republikových priorit PÚR ČR ve smyslu vytváření podmínek zaměřených na „...zvýšování bezpečnosti a plynulosti dopravy, ochrany a bezpečnosti obyvatelstva...“.

V koridorech D29, D74 a D75 se předpokládá přestavba a realizace dílčích přeložek silnice II/212 ve formě dvoupruhové, směrově nedělené silnice. Technické řešení bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

72. *Třináctá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (34).*

- *Upravuje se název silničního tahu a výčet veřejně prospěšných staveb.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D15, D16, D71), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky.*
- *Ruší se vymezení koridoru D.70, upravuje se vymezení koridorů D15 a D71.*
- *Poznámka:
Vymezení koridoru D16 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Úprava názvu je formálního rázu. Odráží pouze skutečnost, že podle aktuálně platné kategorizace silniční sítě nejsou všechny vymezené koridory součástí silnice II/213.

Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku nebo obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

V koridorech D15, D16 a D71, se předpokládá realizace dílčích přeložek jako součást přestavby uceleného tahu dvoupruhové, směrově nedělené silnice Františkovy Lázně – Skalná – Plesná. Technické řešení bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

Koridor D.70

Věcnou úpravou je zrušení vymezení koridoru D70 - přeložka silnice II/213 Vojtanov – Starý Rybník ze ZÚR KK. Problémem je směrová závada u podjezdu pod železniční trať v místní části Nádražní čtvrť. V dokumentu Konceptce rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji je záměr veden jako investiční opatření se střední prioritou, s doporučeným horizontem realizace do roku 2030. Vzhledem k intenzitě dopravy na této silnici (dle CSD 2010: 476 voz./24 hod. s 8% podílem těžkých vozidel) nelze záměr hodnotit jako záměr nadmístního významu. Koridor je vymezen ve správním území pouze jedné obce (Vojtanov) a případné vymezení přeložky proto zůstává v kompetenci územního plánu obce.

Koridor D15

A-ZÚR KK upravuje vymezení koridoru D15 - II/213 Křižovatka, přeložka. Silnice II/213 tvoří tangentu podél státní hranice a propojuje významná sídla Aš, Hazlov, Skalná, Luby a Kraslice. Stávající intenzita dopravy dle CSD 2010 je 1 326 vozidel/24h s 17% podílem těžkých vozidel. Silnice při vjezdu do zastavěného území sídla Křižovatka vykazuje směrové závady a zhoršené rozhledové poměry. Přeložku silnice v koridoru D15 považuje dokument Konceptce rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji za investiční opatření s nejvyšší prioritou, s horizontem realizace do roku 2020, což ukazuje na pravděpodobnost blízké realizace a její nutnost.

Pro možnou optimalizaci vedení přeložky silnice II/213 mimo stávající zástavbu rozšiřuje návrh A-ZÚR dosud vymezený koridor z 200 m na 300 m. V tomto koridoru bude možné v podrobnějším stupni projektové dokumentace zpřesnit trasu v potřebných parametrech, při zlepšení podmínek bezpečnosti silničního provozu a s minimalizací zásahu do zástavby.

Vytvoření územních podmínek pro odstranění popsané dopravní závady vymezením koridoru D15 je konkretizací čl. (12) republikových priorit kraje, který akcentuje odstraňování dopravních závad na silniční síti ve vazbě na druhou část čl. (24) republikových priorit PÚR ČR ve smyslu vytváření podmínek zaměřených na „...zvvyšování bezpečnosti a plynulosti dopravy, ochrany a bezpečnosti obyvatelstva...“.

Koridor D71

Předmětem aktualizace ZÚR KK v silničním tahu Františkovy Lázně – Skalná - Plesná je také úprava vymezení koridoru D71 II/213 Hazlov – Vojtanov, přeložka. Zúžení koridoru z původních 200 m na 100 m ve směru od zastavěného území obce je reakcí na požadavek obce Hazlov, která ve vyjádření ke Zprávě o uplatnění ZÚR požaduje vypuštění přeložky nebo její posun od zastavěné části obce z důvodů rozvojových záměrů obce ve směru k navrhovanému koridoru.

A-ZÚR akceptuje úpravu koridoru, která vytváří podmínky pro vyhledání trasy v odsunutě poloze a respektování rozvojových záměrů obce.

73. Čtrnáctá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (5).

Specifikace úprav:

- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Ruší se dílčí úsek koridoru D14 v rozsahu již realizovaného obchvatu*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Upravuje se směrová a šířkové vymezení koridoru D14, nově se strukturuje jeho specifikace v textové části výroku, včetně doplnění názvu a šířky.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, je úpravou technického rázu.

Upravená struktura textové části výroku je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu. Doplněný název koridoru reflektuje jeho vymezení, resp. popis názvem obce, na jejímž území je vymezen.

Koridor D14

Vydané ZÚR KK (2010) vymezily koridor při jihovýchodní obchvat Chebu silnicí II/214. V současné době (06/2017) je již realizována jeho převážná část v úseku mezi silnicemi III/2143 a II/606. V tomto rozsahu také návrh ZÚR KK tuto část koridoru ruší. Ve zbývajícím dosud nerealizovaném úseku ve směru na Jindřichov je vymezen zkrácený koridor D14 pro přeložku dvoupruhové, směrově nedělené silnice. Technické řešení bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

74. Patnáctá odrážka článku 1.1.5 včetně textu se celá ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, obsah textu je pouze informativní. Článek nevymezuje koridor nebo plochu pro umístění dopravní stavby.

75. Šestnáctá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (36).

- *Upravuje se číselné označení silnice, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridor D78, včetně doplnění názvu a šířky.*
- *Poznámka:
Vymezení koridoru D78 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. A-ZÚR KK nepředjímají změnu v kategorizaci silniční sítě a z tohoto důvodu identifikují vymezený koridor ve vazbě na silnici III. třídy č. 21318.

Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku nebo obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Upravená struktura specifikace koridoru je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněný název koridoru reflektuje jeho vymezení, resp. popis dle obce, na jejichž území je vymezen.

Koridor D78 je vymezen pro přeložku silnice III/21318 ve směru jihovýchodního obchvatu města Aš, s předpokládaným řešením ve formě dvoupruhové, směrově nedělené silnice, Technické řešení bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

76. Sedmnáctá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (37).

- *Upravuje se výčet veřejně prospěšných staveb v názvu.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D13, včetně doplnění názvu a šířky.*
- *Ruší se vymezení koridoru D.12.*
- *Poznámka:
Vymezení koridoru D13 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Úprava výčtu VPS v názvu souvisí se zrušením vymezení koridoru D.12. Vypuštěním částí textu, které nemají charakter výroku nebo obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, je úpravou technického rázu.

Stavba silnice II/217 Hranice, západní obchvat, pro kterou ZÚR KK vymezily koridor D.12 byla dokončena a uvedena do provozu v prosinci 2010. Vymezení tohoto koridoru se proto návrhem A-ZÚR KK ruší.

Upravená struktura specifikace koridoru D13 je úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněný název koridoru reflektuje jeho vymezení, resp. popis dle obce, na jejichž území je vymezen.

Koridor D13 je vymezen pro severozápadní obchvat města Aš silnicí II/217, s předpokládaným řešením ve formě dvoupruhové, směrově nedělené silnice, Technické řešení bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

77. Osmnáctá odrážka článku 1.1.5 včetně textu se celá ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, obsah textu je pouze informativní. Článek nevymezuje koridor nebo plochu pro umístění dopravní stavby. Informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby přesahují rámec kompetencí ZÚR a nástrojů územního plánování obecně.

78. Devatenáctá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (38).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D26, D27, D30), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*
- *Poznámka:
Vymezení uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Úprava názvu je formálního rázu. Odráží pouze skutečnost, že podle aktuálně platné kategorizace silniční sítě nejsou všechny vymezené koridory součástí silnice II/210.

Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku nebo obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Upravený výčet koridorů, které jsou součástí silničního tahu je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

Předpokládané technické řešení v koridorech D26, D27 a D30 má charakter dílčích přeložek jako součást přestavby uceleného tahu silničního tahu Anenské údolí – Jindřichovice – Nejde – Pernink – I/25 ve formě dvoupruhové, směrově nedělené silnice. Technické řešení bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

79. Dvacátá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (39).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D45, D86), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*

- *Poznámka:
Vymezení uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Úprava názvu silničního tahu je formálního rázu, upravuje technickou chybu (doplnění města Nejdek) a současně odráží skutečnost, že podle aktuálně platné kategorizace silniční sítě jsou všechny vymezené koridory součástí silnice II/220.

Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku nebo obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Upravený výčet koridorů, které jsou součástí silničního tahu je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

Předpokládané technické řešení v koridorech D45, D86 silničního tahu silnice II/220 Karlovy Vary – Nejdek má charakter přeložky dvoupruhové, směrově nedělené silnice. Technické řešení bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

80. Dvacátá první odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (40).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Ruší se dílčí úsek koridoru D39 v rozsahu již realizované přestavby a celý koridor D.40.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D31, D39, D41, D42, D43, D44), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*
- *Poznámka:
Vymezení uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Aktualizací ZÚR se mění struktura výroku. Úprava názvu je technickou úpravou, která je odvozena z upřesnění směrového vedení silničního tahu.

Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku nebo obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby.

Upravený výčet koridorů, které jsou součástí silničního tahu je také úpravou technické povahy a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

Dílčí část stavby silnice II/221 - Pstruží, rektifikace směrových oblouků byla již realizována v úseku od Merklína po mostní objekt č. 221-037. Tato část koridoru se proto návrhem A-ZÚR KK ruší. Ve zbývajícím dosud nerealizovaném úseku ve směru na Pernink zůstává vymezen zkrácený koridor D39.

Západní obchvat Hroznětína silnicí II/221, pro který vydané ZÚR KK (2010) vymezily koridor D.40, byl podle připomínky KSUS KK v r. 2015 dokončen. Z tohoto důvodu návrh A-ZÚR KK v rámci úprav pro veřejné projednání tento koridor ruší.

V koridorech D31 a D39 až D43 se předpokládá realizace dílčích přeložek silnicí II/221 a III/22129 jako součást přestavby uceleného tahu Karlovy Vary Otovice – Hroznětín – Horní Blatná ve formě dvoupruhové, směrově nedělené silnice. Technické řešení bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

81. Dvacátá druhá a dvacátá třetí odrážka článku 1.1.5 včetně textu se celé ruší.

Zrušení textu dvacáté druhé odrážky (silnice II/222) souvisí s začleněním koridoru D32 - východní obchvat Chodova do silničního tahu „Podkrušnohorská paralela“ – viz čl. 59. tohoto odůvodnění.

Zrušený text dvacáté třetí odrážky (silnice II/226) nemá charakter výroku, obsah textu je pouze informativní. Článek nevymezuje koridor nebo plochu pro umístění dopravní stavby. Informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby přesahují rámec kompetencí ZÚR a nástrojů územního plánování obecně.

82. Dvacátá čtvrtá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (41).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu a výčet veřejně prospěšných staveb.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D28, D49), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*
- *Upravuje se vymezení koridoru D49.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních výše uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

Úprava názvu je formálního rázu. Odráží pouze skutečnost, že podle aktuálně platné kategorizace silniční sítě jsou všechny vymezené koridory součástí silnice II/230. Technickou úpravou je také vypuštění částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace.

Koridor D49

Předmětem aktualizace ZÚR KK je úprava vymezení koridoru D49 - II/230 Mnichov, přeložka. Silnice vykazuje při průchodu obcí směrové závady a zhoršené rozhledové pomě-

ry. Podkladem pro upravené vymezení koridoru byl rozpracovaný ÚP Mnichov. S ohledem na minimalizaci vlivu budoucí trasy na obytnou zástavbu obce, je osa koridoru posunuta východním směrem, přičemž navržená úprava zároveň respektuje stávající výrobní areál jižně od obce. Stanovená šířka koridoru 200 m vytváří územní podmínky pro umístění přeložky v požadovaných parametrech.

Přeložku silnice v koridoru D49 považuje platná Koncepce rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji za investiční opatření se střední prioritou s horizontem realizace do roku 2030. V regionálních souvislostech tvoří silnice II/230 důležitou spojnicí mezi Mariánskými Lázněmi, Bečovem nad Teplou a Karlovými Vary.

V koridorech D28 a D49 silničního tahu II/230 v úseku I/21 – Mariánské Lázně – Bečov nad Teplou se předpokládá realizace přeložek dvoupruhové, směrově nedělené silnice. Technické řešení bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

83. Dvacátá pátá odrážka článku 1.1.5 se nově označuje jako článek (42).

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název silničního tahu a výčet veřejně prospěšných staveb.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu a pasáže, které nejsou dle stavebního zákona a prováděcí vyhlášky předmětem návrhu ZÚR.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*
- *Nově se strukturuje výčet koridorů utvářejících daný silniční tah (D44, D67, D68), včetně doplnění jednotlivých názvů a šířky koridorů.*
- *Ruší se vymezení koridorů D.46, D.47, D.83, upravuje se vymezení koridoru D44.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních výše uvedených koridorů se návrhem A-ZÚR nemění.*

V souladu s platným zněním silničního zákona dochází k technické úpravě upravuje názvu silničního tahu, kdy se již neplatné označení „R6“ nahrazuje označením „D6“. Celková změna názvu silničního tahu současně vyplývá z hlavní funkce vymezeného silničního tahu po dokončení dálnice D6.

Vypuštěním částí textu, které nemají charakter výroku neboť obsahují pouze popisné nebo doplňující informace, případně obsahují informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby, které nad rámec kompetencí ZÚR předjímají šířkové uspořádání dané stavby, je úpravou technického charakteru. Upravený výčet koridorů, které jsou součástí silničního tahu je také formální úpravou a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části. Doplněné názvy jednotlivých koridorů reflektují vymezení koridorů, resp. jejich popis dle obcí, na jejichž území jsou vymezeny.

Vymezení koridorů přeložek silnice II/606, vymezené ve vydaných ZÚR – tj. D.46 (Loučky, přeložka), D.47 (Jalový Dvůr, přeložka) a D.83 (Kynšperk nad Ohří – Lipoltov) se návrhem A-ZÚR ruší z důvodu realizace a zprovoznění uvedených staveb.

Koridor D44

V rámci aktualizace č. 1 ZÚR KK dochází k úpravám ve vymezení koridoru D44 pro umístění stavby III/21210 Lipoltov, přeložka. Účelem rozšíření koridoru z 200 m na 300 m je zajištění možnosti využití dílčích úseků stávajících silnic III/21210 a III/2121 v rámci severního obchvatu Lipoltova a s tím spojením redukce územních nároků vlastní stavby. Podkladem pro návrh byl rozpracovaný ÚP Tuřany.

Záměr je sledován v platné Konceptci rozvoje silniční sítě v Karlovarském kraji jako investiční opatření územní rezervy bez doporučeného časového horizontu realizace.

V koridorech D44, D67 a D68 se předpokládá realizace dílčích přeložek jako součást přestavby dvoupruhové, směrově nedělené silnice s funkcí doprovodné komunikace k dálnici D6. Technické řešení bude upřesněno až v úrovni technické studie příslušné stavby.

84. Dvacátá šestá odrážka článku 1.1.5 včetně textu se celá ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, obsah textu je pouze informativní. Článek nevynezuje koridor nebo plochu pro umístění dopravní stavby. Informace o kategorii navrhovaného záměru silniční stavby přesahují rámec kompetencí ZÚR a nástrojů územního plánování obecně.

85. Za článek (57) se vkládá nadpis.

Ostatní silnice

Formální úprava výrokové části vyplývající z faktu, že silnice pro něž ZÚR vymezují koridory v následujících článcích nejsou součástí silnic II. a III. třídy.

86. Ve dvacáté sedmé odrážce článku 1.1.5 se úvodní text „U silnic III. tříd... ..nadmístního významu“ ruší. Dvě následující pododrážky se nově označují jako článek (43) a článek (44).

Zrušený úvodní text nemá charakter výroku, obsah textu je pouze popisný. Článek nevynezuje koridor nebo plochu pro umístění dopravní stavby. Zároveň tento text avizuje transformaci obou pododrážek do samostatných článků ZÚR.

87. Článek (43) se mění.

Specifikace úprav:

- *Upravuje se název koridoru, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D84, včetně doplnění názvů a šířky koridoru.*
- *Upravuje se vymezení koridoru D84.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*

Nový název koridoru pouze upřesňuje, že se jedná o silniční napojení letiště (technická úprava). Specifikace koridoru v nové struktuře je také formální úpravou a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části s doplněním údaje o šířce koridoru.

Věcnou změnou provedenou A-ZÚR KK je zkrácení koridoru D84 o severní úsek, který je již realizován. Zbývající úsek koridoru D84 se ve své poloze, směrovém vedení a šířkovém vymezení nemění.

V koridoru D84 vymezeném pro silniční napojení mezinárodního letiště Karlovy Vary se předpokládá realizace dvoupruhové, směrově nedělené silnice. Technické řešení bude upřesněno až v úrovni technické studie stavby.

88. Článek (44) se mění.

Specifikace úprav:

- *Formální úprava názvu koridoru, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D85, včetně doplnění názvu a šířky koridoru.*
- *Vymezení koridoru D85 se návrhem A-ZÚR nemění.*
- *Vypouští se podrobné údaje o technickém řešení (šířkové uspořádání apod.) a přesouvají se do odůvodnění pouze jako předběžná informace předpokládaného technického řešení.*

Úprava názvu je zcela formální ve smyslu převedení textu do 1. pádu jednotného čísla. Specifikace koridoru v nové struktuře je také formální úpravou a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu výrokové části s doplněním údaje o šířce koridoru.

V koridoru D85 pro silniční napojení průmyslové zóny Velké Hleďsebe – Klimentov se předpokládá realizace dvoupruhové, směrově nedělené silnice. Technické řešení bude upřesněno až v úrovni technické studie stavby.

89. Za článek (44) se vkládá nadpis.

Územní rezervy

Důvodem této formální úpravy je vymezení nové územní rezervy v rámci A-ZÚR KK. Vydané ZÚR územní rezervy pro dopravní stavby nevymezily.

Vymezením územních rezerv ve smyslu ust. § 36 odst. 1 věta třetí stavebního zákona naplňují ZÚR ust. § 18 odst. 2 stavebního zákona ve smyslu zajišťování předpokladů pro udržitelný rozvoj území „...soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území...“. Vymezení územních rezerv v sobě obsahuje tzv. “princip předběžné opatrnosti“, standardně aplikovaný v dokumentech koncepčního nebo strategického charakteru¹⁰⁴. Tento princip vychází ze skutečnosti, že v některých případech nelze na základě dnešních zkušeností a znalostí s jistotou stanovit ale ani vyloučit, potřebnost realizace konkrétních záměrů, včetně jejich vlivů hospodářských, sociálních a environmentálních důsledků (vlivů). Současně s potřebou a územními nároky je proto žádoucí prověřovat výše

¹⁰⁴ Např. Státní politika životního prostředí ČR 2012 – 2020 (MŽP ČR 09/2012).

zmíněné důsledky (vlivy) tohoto případného budoucího využití ploch a koridorů vymezených územních rezerv. Princip předběžné opatrnosti je zahrnut také čtvrté větě § 36 odst. 1 stavebního zákona, které v ploše (koridoru) územní rezervy „...zakazuje změny v území¹⁰⁵, které by mohly stanovené využití podstatně ztížit nebo znemožnit“. Tento přístup plně koresponduje s ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona a definicí trvale udržitelného rozvoje ve smyslu § 6 zák. č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

90. *Vkládá se nový článek (45), který vymezuje nový koridor územní rezervy DR88, včetně popisu a stanovení šířky koridoru.*

Silnice II/209 představuje důležitou spojnicí hustě osídlené oblasti Chodova (cca 14 000 obyv.) na dálnici D6. Její trasa prochází Novým Sedlem (cca 2 700 obyv.). Intenzita dopravní zátěže RDPI je 3 489 voz./24 hod., dle CSD 2010. K nárůstu intenzity dopravy (zejména nákladní) může na průjezdu Novým Sedlem dojít ve spojení se vznikem průmyslových zón v okolí města.

Z tohoto důvodu byly podmínky možného obchvatu města, jako součástí přeložky silnice v celém úseku Nové Sedlo – Chodov prověřeny v rámci „Územní studie přeložky silnice II/209 v prostoru Chodova, Nového Sedla a Mírové“ z roku 2014. ÚS reflektovala kromě hledisek dopravně-inženýrských i hledisko ochrany přírody a krajiny, zvýšení bezpečnosti provozu a zájmy těžby nerostných surovin v tomto prostoru a byla podkladem pro vymezení tohoto koridoru.

Pro vlastní obchvat Chodova vymezují ZÚR koridor D32 (viz čl. 26. tohoto odůvodnění), který končí na severním okraji Nového Sedla. Obchvat Nového Sedla v převážné části své trasy využívá těleso dosud funkční železniční vlečky na východním okraji Lomu Družba (součást Velkolomu Jiří). Časový horizont zrušení železniční vlečky dosud není znám, což je hlavní důvod pro vymezení koridoru ve formě územní rezervy. Důvodem stanovené šířky koridoru 100 m (proti standardním 200 m pro silnice II. třídy) jsou omezené územní podmínky dotčeného prostoru, který se nachází mezi západním okrajem zastavěného území města a okrajem těžebního prostoru.

91. *Změna číselného označení podkapitoly Železniční doprava.*

D.II.2. ŽELEZNIČNÍ DOPRAVA

Články (46) – (49) ZÚR KK

Formální úprava vyplývající z celkového zpřehlednění kapitoly D.II. Podrobnosti jsou uvedeny v čl. 39. a 40. odůvodnění.

92. *Věta pod nadpisem „Koncepte železniční dopravy.....železničních tratí:“ se ruší.*

Jedná se o uvozující větu k následujícím článkům. Text nemá charakter výroku.

93. *Vkládá se nový nadpis.*

Upřesnění ploch a koridorů mezinárodního a republikového významu

¹⁰⁵ § 2 odst. 1 písm a) stavebního zákona.

Technická úprava vyplývající z rozdělení problematiky silniční sítě do hierarchických úrovní vyplývajících z §§ 32 a 36 stavebního zákona. Plochy a koridory mezinárodního a republikového významu zahrnují koridory obsažené v platné PÚR ČR, jejichž vymezení ZÚR souladu bodem I.1.d) přílohy č. 4 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, upřesňují.

94. Označení a nadpis článku „1.2.1 Celostátní tratě“ se ruší.

Z důvodů uvedených v odůvodnění čl. 92. se do této části ZÚR vkládá členění ploch a koridorů železniční dopravy odpovídající platné úpravě stavebního zákona a členění vycházející ze zák. č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů¹⁰⁶, se tomuto členění podřizuje. Vzhledem k tomu, že omezený počet koridorů železniční dopravy mezinárodního a republikového významu v ZÚR KK nevyžaduje podrobnější členění, se tento nadpis ruší.

95. První odrážka článku 1.2.1 se nově označuje jako článek (46).

Specifikace úprav:

- *Formální úprava názvu železniční trati, výčet veřejně prospěšných staveb se nemění.*
- *Vypouští se informace rámcově specifikující účel stavby a přesouvají se do odůvodnění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D100, včetně doplnění názvu a šířky.*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních koridoru D100 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Předmětný koridor je vymezen pro propojení železničních tratí Plzeň – Cheb a Cheb – Schirnding. Aktualizací ZÚR se mění pouze struktura výroku. Úprava názvu železniční trati má jen formální charakter, upřesňující, že se předmětný článek obsahově týká konkrétní železniční trati. Vypuštěny jsou popisné údaje převzaté z PÚR ČR 2008, platné v době zpracování původních ZÚR.

Koridor D100 vymezený pro umístění stavby „propojení tratí Plzeň – Cheb a Cheb – Schirnding“ je součástí železniční trati č.170 Praha – Plzeň – Cheb – st. hranice ČR / SRN (Nürnberg). Požadavkem Ministerstva dopravy je zachování koridoru pro možnou realizaci kolejové spojky do doby, než dojde ke konečnému rozhodnutí o významu a budoucím rozsahu využívání trati Plzeň – Domažlice – hranice ČR/SRN a z toho vyplývající modernizace obou tratí, případně do rozhodnutí o vedení a realizaci vysokorychlostních tratí. Nezbytné je zachovat podmínky pro možné přímé napojení a rychlé spojení mezi ČR a SRN bez zajíždění do žst. Cheb.

¹⁰⁶ Dále jen „zákon o drahách“.

96. *Druhá odrážka článku 1.2.1 se nově označuje jako článek (47).*

Specifikace úprav:

- *Úprava názvu železniční trati, doplnění kódu veřejně prospěšné stavby.*
- *Vypouští se informace rámcově specifikující účel stavby a přesouvají se do odůvodnění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D105, včetně doplnění názvu a šířky.*
- *Vymezení nového koridoru D105, včetně specifického kritéria pro rozhodování o variantách změn ve vymezeném koridoru.*

Předmětný koridor je vymezen pro stavby spojené s optimalizací železniční trati č. 140 v úseku Karlovy Vary – Ostrov. Platná PÚR ČR (čl. 91) vymezuje tento koridor pod označením ŽD3. Úprava názvu daného úseku železniční trati je v daném případě vyvolána potřebou sjednocení s názvem v platné PÚR ČR. Vypuštěny jsou popisné části textu, upřesňující rozsah stavby, které nemají charakter výroku.

Vydané ZÚR KK předpokládaly realizaci záměru bez územních nároků a nevymezily pro tento účel koridor ve výkresové části ani jej nezařadily mezi VPS. Z tohoto důvodu a s ohledem na ust. § 36 odst. 3 věty první vymezuje návrh A-ZÚR KK nový koridor D105 pro optimalizaci trati č. 140 v úseku Karlovy Vary – Ostrov.

Stanovená šířka koridoru 120 m respektuje šířku ochranného pásma dráhy celostátní dle § 8 zákona o drahách. Uvedená šířka koridoru umožní mírně rektifikovat trasu kolejí s ohledem na konstrukční a geometrické uspořádání koleje železničních drah, sanovat železniční spodek (jehož součástí jsou i nástupiště stanic a zastávek) a svršek, a případně modernizovat nebo přeložit inženýrské sítě.

Ve vztahu k prioritám územního plánování A-ZÚR KK vymezením tohoto koridoru naplňuje čl. (23), (24) a (27) republikových priorit PÚR ČR a čl. (10) priorit územního plánování kraje.

Vymezení koridoru vytváří územní podmínky pro zlepšení životního prostředí (§ 18 odst. 1 SZ) neboť doprava železniční má oproti dopravě silniční relativně nižší energetickou náročnost, nižší prostorové nároky, je bezpečnější a emituje méně polutantů do ovzduší. Železniční doprava vzhledem k výše zmíněným hlediskům rovněž vytváří v souladu s § 19, písm. h) zákona 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podmínky pro odstraňování důsledků náhlých hospodářských změn (závislost na ropě, variabilita zdrojů elektrické energie).

Podmínka vyloučení významných negativních vlivů na EVL Ostrovské rybníky a PO Doupovské hory vyplynula z výsledků hodnocení vlivů A-ZÚR KK na PO a EVL Natura 2000 dle § 45i) ZOPK. Riziko vzniku těchto vlivů vyplývá ze skutečnosti, že vymezený koridor je trasován v těsné blízkosti obou území. Fakt, že vymezení koridoru důsledně sleduje stávající, provozovanou železniční trať č. 140, na druhou stranu vytváří předpoklady, že opatření přijatá na projektové úrovni k eliminaci těchto vlivů budou dostatečná.

97. *Vkládá se nový nadpis.*

Plochy a koridory nadmístního významu

Technická úprava vyplývající z rozdělení problematiky železniční sítě do hierarchických úrovní vyplývajících z §§ 32 a 36 stavebního zákona (viz odůvodnění čl. 92.).

98. *Třetí, čtvrtá a pátá odrážka článku 1.2.1, včetně textu se ruší.*

Zrušený text nemá charakter výroku, jedná se pouze o prostý výčet celostátních tratí dle zákona o drahách.

99. *Článek „1.2.2 Regionální tratě“, včetně devíti odrážek a jejich textů se celý ruší.*

Zrušený text nemá charakter výroku, jedná se pouze o prostý výčet regionálních tratí dle zákona o drahách.

100. *Článek „1.2.3“ se celý ruší.*

Zrušený text nemá charakter výroku, má pouze proklamativní charakter bez konkrétních požadavků nebo podmínek na využití území.

101. *Článek 1.2.4 se nově označuje jako článek (48).*

Specifikace úprav:

- *Doplnění názvu železniční trati a kódu veřejně prospěšné stavby.*
- *Vypouští se informace rámcově specifikující účel stavby a přesouvají se do odůvodnění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridoru D104, včetně doplnění názvu a šířky.*
- *Vymezení koridoru D104 se nemění.*

Přestože koridor D104 je ve vydaných ZÚR KK vymezen ve výkresové části a je zařazen mezi VPS, tento článek obsahoval pouze obecnou zmínku o realizaci nové železniční trati mezi Bezručicemi a Teplou. A-ZÚR proto formulují nově textovou část výroku za účelem jednoznačné identifikace koridoru, který je vymezen pro propojení železničních tratí č. 149 a č. 175.

102. Článek 1.2.5 se nově označuje jako článek (49).

Specifikace úprav:

- *Doplnění názvu železniční trati a kódu veřejně prospěšné stavby.*
- *Vypouští se informace rámcově specifikující účel stavby a přesouvají se do odůvodnění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridorů D101 a D102, včetně doplnění názvu a šířky.*
- *Vymezení koridorů D101 a D102 se nemění.*

Vydané ZÚR KK vymezují ve výkresové části a v rámci VPS oba koridory (D101, D102). Tento článek obsahoval pouze informaci o záměrech na propojení celostátní železniční trati č. 140 a regionální železniční trati č. 149 prostřednictvím tzv. Tuhnické spojky (D101) a Bohatické spojky (D102). A-ZÚR proto formulují nově textovou část výroku za účelem jednoznačné identifikace obou koridorů a jejich základní specifikace.

103. Změna číselného označení podkapitoly *Letecká doprava*.

D.II.3. LETECKÁ DOPRAVA

Článek (65) ZÚR KK.

Formální úprava vyplývající z celkového zpřehlednění struktury kapitoly D.II. Podrobnosti jsou uvedeny v čl. 39. a 40. odůvodnění.

104. *Věta pod nadpisem „Veřejnou leteckou dopravní sítí... ..zastupuje:“ se ruší.*

Jedná se o uvozující větu k následujícím článkům. Text nemá charakter výroku.

105. *Vkládá se nový nadpis.*

Upřesnění ploch a koridorů mezinárodního a republikového významu

Technická úprava vyplývající z rozdělení problematiky ploch a koridorů dopravní infrastruktury do hierarchických úrovní vyplývajících z §§ 32 a 36 stavebního zákona. Plochy a koridory mezinárodního a republikového významu zahrnují koridory obsažené v platné PÚR ČR, jejichž vymezení ZÚR souladu bodem I.1.d) přílohy č. 4 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, upřesňují.

106. *Označení a nadpis článku „1.3.1 Veřejné mezinárodní letiště“ se ruší.*

Formální úprava. Název „Veřejné mezinárodní letiště“ se stává součástí článku (65).

107. První odrážka článku 1.3.1 se nově označuje jako článek (50) a mění se takto:

Specifikace úprav:

- *Doplnění názvu plochy, kód veřejně prospěšné stavby se nemění.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Nově se strukturuje specifikace plochy D200, včetně doplnění názvu a specifických kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezených plochách a koridorech.*
- *Upravuje se vymezení plochy D200.*

Ve vazbě na úpravu provedenou čl. 105 A-ZÚR KK (viz výše) dochází k úpravě názvu plochy D200 uvedením do souladu se zák. č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů¹⁰⁷ (§24). Vypuštěny jsou popisné části textu, upřesňující rozsah plochy a důvody jejího rozšíření, které nemají charakter výroku.

Rozšíření mezinárodního letiště Karlovy Vary vyplývá z platné PÚR ČR v návaznosti na čl. (132), který sleduje plochu L2 z důvodu zvýšení kapacity mezinárodního letiště a zlepšení bezpečnosti letového provozu. Záměr je již obsažen v platných ZUR. Z věcného hlediska je předmětem aktualizace ZÚR jednak upřesnění rozsahu plochy v grafické části a dále upřesnění specifikace plánovaného rozšíření identicky se zmíněným čl. (132) PÚR ČR.

Podkladem pro úpravu vymezení plochy D200 byla studie „Aktualizace územní studie rozvoje a využitelnosti letiště Karlovy Vary“ (2014). Rozšíření letiště má formu několika samostatných segmentů po obvodu stávající plochy.

Účelem rozšíření plochy D200 je zajištění podmínek pro zvýšení bezpečnosti letového provozu zřízením světelné přiblížovací soustavy, zkapacitnění systému pojezdových drah (TWY) a rozšíření vzletové a přistávací dráhy (RWY) na požadované hodnoty pro širší spektrum letadel a dodržení Leteckého předpisu MD/ICAO L14. Cílem těchto úprav je celkové zkapacitnění letiště, včetně zřízení terminálu integrovaného záchranného systému Karlovarského kraje, který bude kromě vlastního letiště obsluhovat přilehlou část území ČR, která je nyní (rok 2014) nedostatečně pokryta doletem LZS.

Rozvoj letiště je směřován převážně jihozápadním směrem (provozní areály), dále pak jihovýchodním a severním směrem (letecko-provozní plochy, prodloužení vzletové a přistávací dráhy, modernizace a doplnění leteckých zabezpečovacích technologií).

Rozšíření areálu letiště severozápadním směrem není určeno k prodloužením vzletové a přistávací dráhy, ale pouze pro zřízení světelné přiblížovací soustavy. Plocha v této části zasahuje do II. a III. zóny CHKO Slavkovský les. Výstavba ani provozování světelné přiblížovací soustavy nezpůsobí účinky uváděné v ustanovením § 26 odst. 3 písm. a) zákona o ochraně přírody a krajiny. Na základě výsledků VVURÚ proto návrh A-ZÚR KK uplatňuje jako podmínku o rozhodování o možných variantách změn ve vymezené ploše požadavek minimalizace vlivů na přírodní a krajinné hodnoty CHKO Slavkovský les. Rozšíření areálu tímto směrem zároveň klade vyšší nároky na ochranu vodního režimu dotčeného území, včetně režimu ochrany přírodních léčivých zdrojů lázní Karlovy Vary. Z koordinačního výkresu A-ZÚR KK (výkres B.1) i z výkresové části vyhodnocení vlivů A-ZÚR na životní prostředí (výkres C.2) je patrné, že jednotlivé segmenty, rozšiřující původní plochu letiště, zasahují do stanovených ochranných pásem vodních zdrojů a PLZ pouze okrajově a pouze část těchto ploch bude mít zpevněný povrch. Z těchto skutečností lze usuzovat, že při dodržení standardních opatření vyplývajících z podmínek jednotlivých OP nebudou tyto vlivy významné.

¹⁰⁷ Dále jen „zákon o civilním letectví“.

Významný negativní vliv na flóru, faunu a ekosystémy, který byl identifikován především ve vztahu k prodloužení vzletové a přistávací dráhy jihovýchodním směrem, zcela mimo CHKO), celkového vlivu letiště a rozšíření jeho provozu. Již stávající letiště vzhledem k prostorovému uspořádání a svému plošnému rozsahu je fenoménem, který zásadně vytváří krajinný ráz rozsáhlého území navazujícího na CHKO. Nelze vyvozovat, že by navrhovaná rozšíření a především světelná signalizace, mohly zásadním způsobem ovlivnit (poškodit) současný ráz předmětného prostoru a především CHKO

Letiště Karlovy Vary je veřejným mezinárodním letišťem, využívaným pro pravidelné a nepravidelné lety zejména ve vazbě na cestovní ruch a lázeňství v Karlovarském kraji. Společně s dálnicí D6 se jedná o nejvýznamnější stavby zajišťující dopravní spojení Karlovarského kraje v mezinárodních souvislostech. Pro zkvalitnění dopravního napojení na dálnici D6 vymezují ZÚR KK (čl. 43) koridor D84 „Silniční napojení letiště Karlovy Vary“.

Navrhované úpravy rozšíří potenciál využití letiště k posílení těchto vazeb. Z hlediska priorit územního plánování kraje lze rozšíření plochy D200 považovat za vytváření předpokladů pro uplatňování priorit uvedených v čl. (6) až (8) kap. A. ZÚR KK. Za předpokladu uplatnění podmínky minimalizace vlivů na přírodní a krajinné hodnoty CHKO Slavkovský les a dodržení podmínek jednotlivých OP VZ a PLZ, je možné považovat veřejný zájem na rozšíření letiště Karlovy Vary za převažující nad ochranou veřejných zájmů dle zvláštních předpisů¹⁰⁸.

108. Článek „1.3.2 Veřejná vnitrostátní letiště“, včetně tří odrážek a jejich textů se celý ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, jedná se pouze o prostý výčet veřejných vnitrostátních letišť dle zákona o civilním letectví.

109. Nadpis „1.4 Turistická doprava“ se mění na:

D.II.4. NEMOTOROVÁ DOPRAVA

Formální úprava vyplývající z celkového zpřehlednění struktury kapitoly D.II. Podrobnosti jsou uvedeny v čl. 39. a 40. odůvodnění. Termín „nemotorová“ doprava“ zahrnuje všechny druhy dopravy, přičemž zohledňuje, že některé druhy nemotorové dopravy (pěší, cyklo doprava) se uplatňují i mimo turistiku (např. cesta do zaměstnání).

110. Věta pod nadpisem „Koncepte turistické dopravy.....dopravní systémy:“ se ruší.

Jedná se o uvozující větu k následujícím článkům. Text nemá charakter výroku.

111. Vkládá se nový nadpis.

PLOCHY A KORIDORY NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU

Formální úprava vyplývající z rozdělení problematiky obsažené v kap. D. do hierarchických úrovní vyplývajících z §§ 32 a 36 stavebního zákona (viz odůvodnění čl. 92.).

¹⁰⁸ Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů, zák. č. 289/1995 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech, ve znění pozdějších předpisů.

112. Označení a nadpis článku „1.4.1 Cykloturistické trasy“ včetně podnadpisu „Nadregionálně významné trasy:“ se ruší.

Formální úprava vyplývající z toho, že ZÚR KK ve znění Aktualizace č. 1, vymezují pouze koridory dílčích úseků Cyklostezky Ohře rozdělením na nadregionální a regionální úroveň, a proto text ztrácí svoje opodstatnění.

113. První odrážka článku 1.4.1 se nově označuje jako článek (51).

Specifikace úprav:

- *Doplnění kódů veřejně prospěšných staveb.*
- *Vypouští se popisné pasáže textu.*
- *Vymezují se nové koridory D301, D302, D303 a D304, včetně názvu, šířky a specifického kritéria pro rozhodování o variantách změn ve vymezeném koridoru.*

Doplnění kódů vyplývá z faktu, že ve všech uvedených případech se jedná o nové koridory, vymezené v návrhu A-ZÚR KK.

Vypuštěny jsou popisné části textu, které nemají charakter výroku, úprava má proto formální charakter.

Cyklostezka Ohře je součástí významné národní a mezinárodní cyklotrasy. Vzhledem k zajištění bezpečnosti provozu cyklistů a s ohledem na závěry zjištěné ve výzkumném projektu "SONDA - Stanovení principů a metod rozvoje cyklistické dopravy a infrastruktury", který byl realizován v rámci Národního programu výzkumu 2007–2011 MD ČR (č. CG723-071-120) vyplynulo, že rozvoj cyklo dopravy může být výrazně posílen nabídkou kvalitní cyklistické infrastruktury, jsou navrženy celkem 4 nové koridory určené pro cyklostezky na cyklotrase č. 6.:

- Poloha koridoru D301 vyplývá z návrhu města Loket, kdy propojuje dva v současnosti cyklostezky nepropojené úseky a řeší tak potenciálně kolizní místo v přednádraží žst. Loket.
- Poloha koridoru D302 vychází z ÚAP Karlovarského kraje a současné polohy účelových komunikací kolem řeky Ohře.
- Poloha koridoru D303 vychází z projektové dokumentace pro provádění stavby Cyklostezka Cheb - Waldsassen z roku 2014. Koridor je veden po zemním tělese zrušené železniční trati Cheb – Slapany.
- Poloha koridoru D304 vychází ze zpracované DÚR Cyklostezka podél Ohře, Dvorský most - Doubský most a navazuje na již vybudovaný úsek cyklostezky u OC Varyáda.

Šířka koridorů 20 m je stanovena s ohledem na TP 179 „Navrhování komunikací pro cyklisty“ s rezervou pro trasování s ohledem na ochranu přírody a krajiny, majetkoprávní poměry a inženýrské sítě.

Podmínka pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezeném koridoru stanovená pro koridor D302 vyplývá z průchodu koridoru okrajovými partiemi PO Doupovské hory. Tuto podmínku je nutné zohledňovat především při lokalizaci zařízení související „podpůrné infrastruktury“ (odpočívky, občerstvení atp.).

Vymezení uvedených koridorů naplňuje čl. (22) republikových priorit dle platné PÚR ČR a zároveň představují konkrétní uplatnění požadavků formulovaných v čl (8) a (14) priorit územního plánování kraje.

114. Druhá odrážka článku 1.4.1 se ruší.

Formální úprava. Zrušený text nemá charakter výroku.

115. Podnadpis „Další nadregionálně významné trasy“, včetně následujících šesti odrážek a jejich textů se ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, obsahuje pouze prostý výčet ostatních cyklostezek na území kraje.

116. Článek „1.4.2 Pěší turistické trasy“ se celý ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, obsahuje pouze obecnou proklamaci o potřebě zvyšování hustoty sítě turistických stezek a jejich vybavení „...potřebným zázemím“.

117. Článek „1.4.3 Zimní lyžařské běžecké trasy“, včetně dvou odrážek a jejich textů se celý ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, obsahuje pouze obecnou proklamaci o zokruhování výletních tras v okolí rekreačních středisek a zmínku o existenci běžeckých okruhů a závodních běžeckých tratí s obecnou podporou dalšího rozvoje.

118. Vkládá se nový článek (52) v tomto znění.

Specifikace úprav:

Vymezení nového koridoru D300, včetně názvu, šířky a specifického kritéria pro rozhodování o variantách změn ve vymezeném koridoru.

Zakotvením trasy Krušnohorské lyžařské magistrály – KLM (D300) do ZÚR KK formou koridoru sleduje Karlovarský kraj její pevnější stabilizaci jako celokrajské páteře, na jejímž základě je možno v potřebném rozsahu regulovat (ovlivňovat) na lokální úrovni i navazující síť ostatních lyžařských běžeckých tras. Závazné ZÚR KK jsou pro všechny aktéry v území garancí respektování uzavřených dohod.

Optimální trasa pro KLM byla vyhledána v rámci zpracování a projednání dokumentace "Analýza Krušnohorské lyžařské magistrály na území Karlovarského kraje" (2011) a dokumentace "Koncepte běžeckého lyžování v Karlovarském kraji - I.etapa - Krušné hory" (2011), pořizované KÚKK, odborem regionálního rozvoje. Navržené řešení průběhu trasy bylo projednáno a dohodnuto se všemi aktéry v území: obcemi, Lesy ČR, Horskou službou, zástupci uživatelů - běžkařů, dotčenými orgány ochrany přírody a krajiny na regionální úrovni, krajským úřadem. Navržená trasa tak byla optimalizována i z hlediska zájmů ochrany přírody. V současnosti je tato trasa již pravidelně využívána a její územní stabilizace s ohledem na zájmy ochrany přírody a krajiny je základem koexistence obou zájmů v tomto

území. Šířka koridoru 50 m byla stanovena s ohledem na potřeby minimalizace vlivů na přírodu a krajinu při upřesnění trasy v podrobnějším měřítku.

Trasa KLM je vymežována pouze formou koridoru pro lyžařskou běžeckou stopu (ta má reálně šířku cca 3 metry) na sněhové pokrývce s maximálním využitím stávající cestní sítě. Nemá tedy charakter „stavby“ ve smyslu stavebního zákona, proto také není veřejně prospěšnou stavbou, ale koridorem jehož vymezení v závazných ZÚR má zabezpečit stabilizaci dohodnutého průběhu vymezení trasy v území.

Předmětem návrhu koridoru D300 nejsou "následné požadavky na vybavení trasy". Vymezení koridoru D300 neřeší umístování doprovodných staveb. V případě těchto budoucích záměrů je nutné v jednotlivých případech postupovat dle platné právní úpravy. Zohlednění oprávněných požadavků zúčastněných orgánů ochrany přírody a krajiny je garantováno právními předpisy. Tyto podrobnosti nejsou předmětem řešení ZÚR.

K průběhu trasy územím NPR Božídarské rašeliniště:

Trasa vede nejkratším a tradičně používaným směrem k městu Boží Dar. Po červené turistické značce vede jiná rovněž používaná běžecká trasa, která páteřní trasu doplňuje. Trasa KLM přes NPR je používána v zimních měsících pouze za dostatečné sněhové pokrývky, v letním provozu jsou zde umístěny závory a vstup do této oblasti není možný. Pro provozování tras v NPR Božídarské rašeliniště bylo vydáno Správou CHKO Labské pískovce Rozhodnutí o povolení výjimky (č.j. 00367/LP/2013/AOPK) pro strojovou údržbu tras, které jsou schváleny v Koncepti běžeckého lyžování v Karlovarském kraji - I. etapa Krušné hory na území NPR Božídarské rašeliniště - včetně páteřní trasy Krušnohorské lyžařské magistrály

K průběhu trasy oblastí NPR Rolavská vrchoviště

Strojově udržovaná trasa v oblasti NPR Rolavská vrchoviště probíhá po silnici, která se v zimě neudržuje a jež není součástí NPR Rolavská vrchoviště. I přesto byl průběh trasy řádně projednán s AOPK ČR.

Podmínka vyloučení významných negativních vlivů na území Natura 2000 vyplývá z vymezení koridoru přes tato území. Vzhledem k tomu, že trasa bude provozována pouze v zimních měsících, lze důvodně předpokládat, že tyto vlivy budou vyloučeny upřesněným vymezením trasy.

Vymezení koridoru naplňuje čl. (22) republikových priorit dle platné PÚR ČR a zároveň představují konkrétní uplatnění požadavků formulovaných v čl (8) a (14) priorit územního plánování kraje.

119. Článek „1.4.4 Vodácká trasa Ohře“ se celý ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku, obsahuje pouze obecnou proklamaci o potřebě rozšíření a zkvalitňování nezbytného zázemí a propagaci vodácké trasy jako turistické destinace.

Z hlediska podrobnosti náleží řešení této problematiky ÚPD obcí.

120. Nadpis „2 Technická infrastruktura“ se mění na:

9.D.3. Technická infrastruktura

Formální úprava týkající se změny číselného označení kapitoly.

Na základě ustálené praxe projektant vymezuje koridory pro zásobování vodou (kap. D.III.1.) a odkanalizování, resp. čištění odpadních vod jako nadmístní, za předpokladu umístování páteřních řadů, pokud záměr představuje změnu ve využití území na území nejméně dvou obcí.

Nadmístní význam ploch vhodných pro akumulaci povrchových vod (LAPV), vymezených formou územních rezerv (kap. D.III.2.) vyplývá z účelu, pro které jsou vymezovány. Vodní nádrže, pokud by prověření ve smyslu § 36 odst. 1 věty třetí stavebního zákona potvrdilo jejich potřebu, ovlivní změnou hydrologických poměrů vodních toků rozsáhlých územích povodí, ve kterém jsou tyto nádrže umístěny.

Na úseku elektroenergetiky (kap. D.III.3.) mají nadmístní význam plochy a koridory pro zařízení přenosové soustavy¹⁰⁹ a pro vybraná zařízení distribuční soustavy (elektrická vedení o napětí 110 kV a elektrické stanice pro transformaci napětí 110/22 kV)¹¹⁰. Obdobně na úseku plynoenergetiky (kap. D.III.4.) jsou plochy a koridory nadmístního významu vymezovány pro zařízení přepravní soustavy¹¹¹ a pro vybraná zařízení distribuční soustavy¹¹² (včetně plynovody), pokud jsou vymezeny na území dvou nebo více obcí.

121. *Věta pod nadpisem „Zákres všech sítíinformativní“ se ruší.*

Zrušený text má pouze informativní charakter, nemá povahu výroku.

122. *Nadpis „2.1 Zásobování pitnou vodou“ se mění na:*

D.III.1. ZÁSOBOVÁNÍ PITNOU VODOU

Formální úprava týkající se změny číselného označení kapitoly.

123. *Vkládá se nový nadpis.*

PLOCHY A KORIDORY NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU

Formální úprava vyplývající z rozdělení problematiky obsažené v kap. D. do hierarchických úrovní vyplývajících z §§ 32 a 36 stavebního zákona (viz odůvodnění čl. 92.).

124. *Články 2.1.1, 2.1.2 a 2.1.3 se celé ruší.*

Text zrušených článků má pouze obecně proklamativní charakter, nemá povahu výroku.

¹⁰⁹ §2, odst. 2, písm. a) bod 10. zák. č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁰ §2, odst. 2, písm. a) body 1. a 3. zák. č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů.

¹¹¹ §2, odst. 2, písm. b) bod 1. zák. č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů.

¹¹² §2, odst. 2, písm. b) bod 15. zák. č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů.

125. Článek 2.1.4 se nově označuje jako článek (52).

Specifikace úprav

- *Vypuštění popisných částí textu.*
- *Upravuje se výčet koridorů doplněním jednotlivých kódů a jednotné šířky koridorů.*
- *Formální úprava názvů koridorů V05 a 09.*
- *Upravuje se vymezení koridoru V22, včetně změny názvu.*
- *Ruší se vymezení plochy „Modernizace ÚV Žlutice a koridoru V.31*
- *Poznámka:
Vymezení ostatních koridorů uvedených v článku se návrhem A-ZÚR nemění.*

Vypuštění popisných částí textu je úpravou formální povahy, tato pasáž nemá charakter výroku. Doplnění kódů u jednotlivých koridorů je také formální úpravou s cílem sjednocení specifikace ploch a koridorů v rámci celých ZÚR.

V případě koridorů V05 a V09 má úprava názvu také jenom formální charakter reflektující jejich vymezení ve formě dvou prostorově oddělených polygonů. Společné kódové označení má však v obou případech svoje opodstatnění neboť se jedná o rozšíření, resp. propojení stávajících vodovodních systémů.

V22 Vodovod (SV) Žlutice – Mrázov – Beranovka – Pěkovice – SV Tachov (V.22)

Na základě Zprávy o uplatňování ZÚR KK (požadavek města Teplá č. 784/RR/12) je podle informací Vodáren a kanalizací Karlovy Vary, a.s., aktualizován koridor pro propojení skupinových vodovodů Žlutice a Lestkov (napojení SV Lestkov na SV Žlutice). V rámci SV Žlutice je již vodovod vybudován z Teplé k osadě Betlém s napojením sídel Mrázov a Klášter. SV Lestkov je v současné době zásobován z prameniště Bezvěrov (Karlovarský kraj), přívodní řad vede po hranici mezi Karlovarským a Plzeňským krajem poblíž bývalé osady Domaslavičky. Pro plánované napojení SV Lestkov je nutno vybudovat vodovod z osady Betlém do Pěkovic a dále až na hranici KK a PK do blízkosti bývalé osady Domaslavičky. Na vodovod z Pěkovic je dále navrženo napojit osady Beranovka a Křepkovice.

Modernizace ÚV Žlutice

Požadavek na modernizaci ÚV Žlutice, má z hlediska plošného rozsahu lokální charakter. Nepřímý nadmístní význam má dopad uvedeného opatření z hlediska regionálního dosahu navazující vodovodní sítě. Záměr je proto v rámci A-ZÚR KK vypuštěn.

Vodovod Nejdek – SV Karlovy Vary [VPS V.31]

Koridor pro napojení města Nejdek na skupinový vodovod Karlovy Vary byl vymezen a zařazen mezi veřejně prospěšné stavby v rámci vydaných ZÚR KK (2010). Na základě připomínky města Nejdek k návrhu A-ZÚR KK, uplatněné při jejich projednání dle § 37 SZ se vymezení tohoto koridoru ruší. Další rozvoj vodovodní sítě na území města bude řešen jiným způsobem.

V34 Vodovod Boží Dar – Klínovec

Na základě požadavku Zprávy o uplatňování ZÚR Karlovarského kraje a v souladu s Plánem rozvoje vodovodů a kanalizací Karlovarského kraje vymezil návrh A-ZÚR KK koridor V34 pro přivedení vodovodu do prostoru Klínovce a s propojením vodovodní sítě do obcí Loučná a Kovářská v Ústeckém kraji. V současnosti je vodovod v úseku Boží Dar – Klínovec již realizován a podle připomínky Ústeckého kraje uplatněné v rámci projednání A-ZÚR KK dle § 37 stavebního zákona není jeho propojení s obcemi na území Ústeckého kraje již aktuální. Obě výše uvedené obce budou zásobování vodou řešit v rámci svého území.

126. *Podkapitola „2.2 Odkanalizování a čištění odpadních vod“ včetně nadpisu a odrážek se celá ruší.*

A-ZÚR KK vypouští celou pasáž „Odkanalizování a čištění odpadních vod“ z těchto důvodů:

- Texty prvních dvou odrážek nemají charakter výroku. Jedná se o obecná popisná konstatování a úvahy nepodložené konkrétními návrhy.
- Požadavky na rekonstrukci, intenzifikaci či rozšíření ČOV, mají z hlediska plošného rozsahu lokální charakter a jejich řešení náleží ÚPD jednotlivých obcí.

127. *Vkládá se nová kapitola.*

D.III.2. PLOCHY PRO VODNÍ NÁDRŽE (LAPV)

Územní rezervy

Specifikace úprav

- *Vložení nadpisu a podnadpisu.*
- *Zrušení územních rezerv označených č. 98, 99, 107, 109, 109 a 110.*
- *Vymezení nových ploch VNR1, VNR2, VNR3, VNR4 a VNR5.*
- *Poznámka:
Vložení této nové kapitoly souvisí se zrušením „kap. D.02.4. Územní rezervy“ původních ZÚR KK.*

Důvodem ochrany ploch morfologicky a hydrologicky vhodných pro akumulaci povrchových vod (LAPV) je zabezpečení budoucí možné potřeby záložních zdrojů pitné a užitkové vody v důsledku deficitu vodohospodářského potenciálu krajiny způsobeného klimatickou změnou a z důvodu zajištění protipovodňové ochrany území. Budoucí možný deficit vyplývá ze scénářů budoucích možných klimatických změn, které mohou vést ke zvýšení četnosti a velikosti klimatických jevů (povodní a suchých období). Podle těchto scénářů nelze v budoucnu vyloučit ani potřebu využití záložních zdrojů vody, případně požadavků na větší míru ochrany před povodněmi.

V případě ploch VNR4 (Hlubocká pila) a VNR5 (Mětikalov), které se nacházejí na území VÚ Hradiště je jejich vymezení v podobě územních rezerv výsledkem dohody o řešení rozporu dle ust. § 4 odst. 8 stavebního zákona mezi MMR a Ministerstvem obrany ze dne 13.07. 2016. Předmětem rozporu byl veřejný zájem na vymezení těchto ploch a zájmy obra-

ny státu. Dohoda o řešení tohoto rozporu vychází z ust. § 31 odst. 3 stavebního zákona ve spojení s čl. (167) platné PÚR ČR, ze kterých vyplývá, že pořizovatel A-ZÚR KK má zákonnou povinnost vymezit v uvedených lokalitách plochy územních rezerv. Návazně z ust. § 36 odst. 1 stavebního zákona je patrné, že vymezení předmětných územních rezerv neznamená možnost umístění a realizace uvedených vodních nádrží. Plochy těchto územních rezerv budou dále prověřovány z hlediska jejich vhodnosti, nezbytnosti a vlivů na veřejné zájmy, včetně zájmů obrany státu.

Adaptační opatření na očekávané dopady klimatické změny vyžadují komplexní přístup při jejich plánování i realizaci. Klíčovou roli hraje přirozená schopnost přírody a přírodních prvků tyto dopady zmírnit v co největší ploše. Možné změny v dílčích hydrických režimech se v konečném důsledku odrazí v celé ploše povodí. Z těchto důvodů je nutné v maximální možné míře využít přirozeného potenciálu krajiny těmto změnám odolávat. Pro udržení příznivého vodního režimu je nutné v možném rozsahu uplatňovat opatření v krajině, která podpoří přirozenou retenční schopnost krajiny a přispějí ke zvýšení její odolnosti vůči klimatické změně, a zároveň prováděnými změnami ve využití krajiny přispět k pozitivní změně mikroklimatu a případně místního klimatu.

Návrh A-ZÚR KK vypouští územní rezervy vodních nádrží vymezené platnými ZÚR KK dle „Směrného vodohospodářského plánu“, platného v době zpracování ZÚR. Obsahově tento dokument odpovídal době svého vzniku (cca pol. 70. let minulého století) a nově vymezuje tyto plochy podle dokumentu „Generel území vhodných pro akumulaci vod“. V souladu s požadavkem Zprávy o uplatňování A-ZÚR KK přebírá z tohoto dokumentu celkem 5 lokalit a vymezuje je opět ve formě územních rezerv. Generel LAPV stanoví soubor lokalit vhodných pro rozvoj vodních zdrojů; plochy těchto lokalit jsou morfologicky, geologicky a hydrologicky vhodné pro akumulaci povrchových vod a mohou sloužit jako jedno z adaptačních opatření pro případné řešení dopadů klimatické změny v dlouhodobém horizontu (v příštích padesáti až sto letech), především pro zajištění zdrojů pitné vody a snížení nepříznivých účinků povodní.

Generel LAPV je zpracován v návaznosti na předchozí dlouhodobé územní hájení výhledových vodních nádrží. Nemá tedy, a s ohledem na způsob vymezení v ZÚR formou územních rezerv ve smyslu ust. § 36 odst. 1 SZ ani nemůže mít charakter plánu výstavby vodních nádrží. Je ho účelem je sloužit jako podklad k tomu, aby se prostřednictvím územního plánování neznemožnilo nebo podstatně neztížilo případné využití lokalit hájených Generelem LAPV pro výstavbu vodních nádrží a to až tehdy, kdy budou vyčerpány možnosti ostatních opatření k zajištění vodohospodářských služeb a kdy dopady klimatické změny nebudou řešitelné jinými prostředky pro jejich neproveditelnost nebo pro jejich neúměrné náklady.

Z hlediska PÚR ČR představuje vymezení těchto ploch naplnění úkolu, vyplývajícího z článku (167).

Vymezením územních rezerv ve smyslu ust. § 36 odst. 1 věta třetí stavebního zákona naplňují ZÚR ust. § 18 odst. 2 stavebního zákona ve smyslu zajišťování předpokladů pro udržitelný rozvoj území „...soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území...“. Vymezení územních rezerv v sobě obsahuje tzv. „princip předběžné opatrnosti“, standardně aplikovaný v dokumentech koncepčního nebo strategického charakteru¹¹³. Tento princip vychází ze skutečnosti, že v některých případech nelze na základě dnešních zkušeností a znalostí s jistotou stanovit ale ani vyloučit, potřebnost realizace konkrétních záměrů, včetně jejich vlivů hospodářských, sociálních a environmentálních důsledků (vlivů). Současně s potřebou a územními nároky je proto žádoucí prověřovat výše zmíněné důsledky (vlivy) tohoto případného budoucího využití ploch a koridorů vymezených územních rezerv. Princip předběžné opatrnosti je zahrnut také ve čtvrté větě § 36 odst. 1

¹¹³ Např. Státní politika životního prostředí ČR 2012 – 2020 (MŽP ČR 09/2012).

stavebního zákona, které v ploše (koridoru) územní rezervy „...zakazuje změny v území¹¹⁴, které by mohly stanovené využití podstatně ztížit nebo znemožnit“. Tento přístup plně koresponduje s ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona a definicí trvale udržitelného rozvoje ve smyslu § 6 zák. č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

128. Nadpis „2.3 Zásobování elektrickou energií“ se mění na:

D.III.3. ZÁSOBOVÁNÍ ELEKTRICKOU ENERGIÍ

Formální úprava související se změnou číselného označení jednotlivých kapitol a podkapitol ZÚR.

129. Článek 2.3.1 se celý ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku. Jedná se o obecný popis koncepce rozvoje zásobování Karlovarského kraje elektrickou energií.

130. Vkládá se nový článek (55).

Specifikace úprav

- *Formulace společných požadavků na využití území, podmínek a kritérií pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezených koridorů a úkolů pro územní plánování.*

Požadavky na využití území¹¹⁵ upřesňují účel vymezených ploch a koridorů ve vazbě na ust. § 36 odst. 5 stavebního zákona a jsou proto formulovány jako závazné jak pro nižší stupně územně plánovací dokumentace (územní plán, regulační plán), tak pro rozhodování v území, tzn. že je nezbytné tyto požadavky zohledňovat v rámci projektové dokumentace příslušných staveb. Stanovení kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezených koridorů¹¹⁶, resp. úkolů pro územní plánování¹¹⁷ odpovídá celkové koncepci zásad územního rozvoje a koresponduje s ust. § 43 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého územní plány v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňuje a rozvíjí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje. Společné požadavky, kritéria a podmínky a úkoly zároveň zohledňují měřítko podrobnosti ZÚR (1:100 000) a omezení jejich podrobnosti ve smyslu ust. § 36 odst. 3 stavebního zákona. Na tomto podkladě jsou formulovány požadavky, kritéria a podmínky, resp. úkoly pro návazná podrobnější prověřování a řešení na úrovni územně plánovací (územní, příp. regulační plány) i technické (projektová dokumentace).

Doplnění textu o tyto společné požadavky respektuje systematiku zásad územního rozvoje. Vzhledem k obecné platnosti společných požadavků na využití území, kritérií a podmínek a úkolů pro územní plánování jsou tyto „vytknuty před tabulku“ a jsou obecně platné pro plochy a koridory a všechny koridory vymezené v kapitole D.III.3. a to i pro koridory, které nedoznaly změn ve vymezení.

¹¹⁴ § 2 odst. 1 písm a) stavebního zákona.

¹¹⁵ Dále též jen „požadavky“.

¹¹⁶ Dále jen „kritéria a podmínky“.

¹¹⁷ Dále též jen „úkoly“.

Doplnění a obecná platnost „požadavků“, „kritérií a podmínek“ a „úkolů“ odpovídá ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého je cílem územního plánování a tedy i obsahem zásad územního rozvoje mj. vytvářet předpoklady pro výstavbu a udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území, a který uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života generací budoucích. Návrh respektuje ust. § 18 odst. 2 stavebního zákona, když požadavky na využití území zajišťují předpoklady pro jeho udržitelný rozvoj stanovením podmínek pro komplexní řešení účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území.

Stanovené požadavky, kritéria a podmínky a úkoly jsou v souladu s ust. § 18 odst. 3 stavebního zákona. Jejich prostřednictvím je nastaven princip koordinace veřejných a soukromých záměrů v území, kdy veřejným záměrem je vytvoření podmínek pro vybudování energetické infrastruktury (tj. vymezení ploch a koridorů, které jsou ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. k) stavebního zákona určeny pro veřejnou infrastrukturu). Soukromým záměrem pak je zásobování okolního území elektrickou energií.

Kritéria a podmínky pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezených koridorů jsou zároveň hlavním nástrojem ZÚR pro vytváření podmínek pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů ve smyslu ust. § 19 odst. 1 písm. m) stavebního zákona.

Požadavky na využití území

Stanovený požadavek na vytvoření územních podmínek pro kapacity zvýšení přenosové soustavy a zajištění spolehlivosti dodávek elektřiny v mezinárodních, republikových a regionálních souvislostech naplňuje články (27) a (137), písm b) PÚR ČR a zároveň konkretizuje čl. (4) a (6). priorit územního plánování kraje (kap. A.).

Kritéria a podmínky pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezeného koridoru

V rámci kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezeného koridoru se uplatňuje kritérium vzdálenosti od zastavěného území. V případě elektrických vedení přenosové i distribuční soustavy je zásadní podmínkou realizace stavby vyloučení vlivů elektromagnetického pole na obyvatelstvo, zejména na obytnou zástavbu a plochy pro bydlení obecně¹¹⁸. Dodržení přípustné hodnoty elektromagnetického pole v každém místě ochranného pásma vedení ve smyslu platných předpisů je zajišťováno minimální přípustnou výškou vodičů, stanovenou na základě konkrétního technického řešení jednotlivě pro každé vedení. Vedle tohoto aspektu je žádoucí, s ohledem na konkrétní územní podmínky, zajistit maximální možné oddálení trasy vedení od obytné zástavby z důvodu zachování kvality obytného prostředí.

Podmínka minimalizace vlivů na přírodní a krajinné hodnoty území vychází ze zkušeností projektanta z posuzování vlivů liniových staveb ZVN a VVN na životní prostředí¹¹⁹, kdy trasy nových stožárových vedení mohou být spojeny s rizikem ovlivnění krajinných hodnot, zejména v málo urbanizovaném území s převahou přírodních prvků. K tomuto ovlivnění může dojít buď nevhodnou lokalizací stožárových míst, případně vznikem nevhodně navržených lesních průseků s následným ohrožením stability lesních porostů. Nevhodná lokalizace stožárových míst může též způsobit poškození přírodních nebo přírodě blízkých ploch, chráněných podle zákona o ochraně přírody a krajiny (např. segmenty ÚSES, VKP, nelesní krajinná zeleň, plochy výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, hodnotné biotopy).

¹¹⁸ §4 vyhlášky č. 501/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁹ Zákon č. 100/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

V měřítku podrobnosti ZÚR není možné konkrétní trasu ani stožárová místa jednoznačně lokalizovat a nelze ani stanovit technické parametry jednotlivých stožárů. Z tohoto důvodu a s využitím ust. §36 odst. 5 uplatňují ZÚR výše uvedené podmínky jako závazné pro upřesňování jednotlivých tras v rámci řešení ÚP a pro rozhodování o území.

Úkoly pro územní plánování

Úkoly pro územní plánování jsou v zájmu minimalizace nových územních nároků doplněny o požadavek trasování vedení ZVN a VVN ve společných úsecích v co nejtěsnějším souběhu, přípustném dle platných technických předpisů, přičemž na základě ust. § 36 odst. 5 stavebního zákona je tento požadavek závazný také pro rozhodování v území.

Požadavek prostorové koordinace s ostatními koridory dopravní a technické infrastruktury vymezenými v ZÚR KK vychází ust. § 36 odst. 1 ve spojení s § 19 odst. 1 písm. e) stavebního zákona. S ohledem na konkrétní územní podmínky je nutné v případě potřeby v podrobnějším měřítku (ÚP, rozhodování o území), připustit jejich křížení a vzájemný minimální dovolený souběh (i např. s překryvem budoucích ochranných pásem) odpovídající technickým požadavkům na jednotlivé záměry.

131. *Vkládá se nový nadpis.*

Upřesnění ploch a koridorů republikového významu

Technická úprava vyplývající z rozdělení problematiky elektrické sítě do dvou hierarchických úrovní v souladu s ust. §§ 32 a 36 stavebního zákona. V souladu s PÚR ČR jsou za koridory mezinárodního a republikového významu považovány koridory přenosové soustavy dle § 2 energetického zákona.

132. *Článek 2.3.2 se celý ruší.*

Zrušený text nemá charakter výroku a z převážné části se obsahově překrývá s následujícím článkem.

133. *Článek 2.3.3 se nově označuje jako článek (56).*

Specifikace úprav:

- *Popisná pasáž v úvodu článku se nahrazuje novým uvozujícím textem.*
- *Koridor E07 se z tohoto článku vypouští a přesunuje do následujícího čl.(72).*
- *Nově se strukturuje specifikace ploch a koridorů E04, E06 a E11, včetně úpravy názvů a doplnění šířky koridorů.*
- *Vymezení koridoru E.05. se ruší.*
- *Poznámka:
Vymezení plochy E11 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Zrušený text byl vypuštěn z důvodu obecnosti požadavku, který obligatorně vyplývá z ust. § 36 odst. 5 stavebního zákona a jejich opakování ve výrokové části ZÚR nemá opodstatnění.

Specifikace koridorů v nové struktuře je také formální úpravou a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu a upřesnění používaných termínů ve vazbě na zák. č. 458/2000 Sb., o podmínkách výkonu státní správy v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů.

Zrušení vymezení koridoru E.05 pro vedení 400 kV Vítkov – Pomezí bylo provedeno v návaznosti na vypuštění koridoru z platné PÚR ČR v rámci její Aktualizace č. 1 a na základě vypuštění záměru z rozvojových koncepcí ČEPS a.s. z důvodů nedohodnutí územní návaznosti trasy vedení na německém území.

Vymezení koridorů E04 a E06, resp. plochy E11 v ZÚR KK je upřesněním jejich vymezení ve smyslu § 36 odst. 3 stavebního zákona a čl. (138) písm. a) platné PÚR ČR, kde jsou tyto koridory a plocha uvedeny v čl. (140) pod označením E2 s touto specifikací: „*Plochy pro elektrické stanice Vítkov a Verněřov a koridory pro dvojitá vedení 400 kV.... Verněřov – Vítkov a Vítkov – Přeštice.*“ Důvodem jejich vymezení je zabezpečení transformačních vazeb 400/110 kV transformovny Vítkov (E11) a její napojení do přenosové soustavy 400 kV. Karlovarský kraj je v rámci přenosové soustavy (jako jediný kraj v ČR) dosud zásobován pouze v napěťové hladině 220 kV.

Vydané ZÚR KK (2010) vymezily oba koridory pro výše zmíněné záměry vedení 400 kV v grafické části územně posunutě od skutečně plánované polohy budoucích staveb. Návrh A-ZÚR KK upravený k projednání dle § 39 stavebního zákona upřesňuje toto vymezení na základě použití jiného mapového podkladu pro grafickou část A-ZÚR KK, s reflexí aktuálního trasování elektrického vedení v obou koridorech. V obou případech byl proces jejich posouzení dle zák. č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění ukončen vydáním souhlasného stanoviska MŽP včetně tzv. „závazného stanoviska“ k ověření souladu s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ve smyslu čl. II bodu 1 přechodných ustanovení zák. č. 39/2015 Sb.

Převažující veřejný zájem na vymezení koridorů E04 a E06 a plochy E11 vyplývá ze skutečnosti, stavby, pro něž jsou vymezeny, jsou součástí transevropské energetické infrastruktury TEN-E a zároveň zařazeny mezi tzv. „projekty společného zájmu“ („PCI“). Projekty PCI představují stavby energetické infrastruktury strategického celoevropského významu ve smyslu Nařízení EU č. 347/2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě. Toto nařízení vymezuje prioritní koridory a oblasti energetické infrastruktury a postup při vytvoření seznamu společného zájmu. Podle přílohy I tohoto nařízení je území ČR součástí tzv. 3. prioritního koridoru pro přenos elektřiny, jehož cílem je propojení elektrických sítí ve střední, východní a jihovýchodní Evropě.

Cílem seskupení projektů v ČR v rámci tohoto koridoru je zvýšení kapacity na severozápadních a jižních hranicích státu a zahrnuje přestavbu vnitrostátních vedení a zařízení přenosové soustavy na území Karlovarského kraje, pro které ZÚR KK vymezují zmíněné koridory, resp. plochu.

Koridor E04 je určen pro nové dvojitě vedení 400 kV mezi TR Verněřov v Ústeckém kraji a TR Vítkov náhradou za současné převážně dvojitě vedení 220 kV 223/224. V převážné části koridoru nové vedení 400 kV kopíruje osu současného vedení 220 kV. S přestavbou elektrického vedení v tomto koridoru souvisí také stavba nové rozvodny 400 kV Vítkov, pro kterou ZÚR KK vymezují plochu E11. Na území Ústeckého kraje je adekvátně plánována stavba nové rozvodny 400 kV Verněřov.

Koridor E06 je vymezen pro nové dvojitě vedení 400 kV mezi novou rozvodnou 400 kV Vítkov (plocha E11) a stávající rozvodnou 400 kV Přeštice v Plzeňském kraji. Obdobně jako v předchozím případě se jedná o přestavbu ze stávajícího dvojitě vedení 220 kV mezi rozvodnami 220 kV (221/222), přičemž v převážné části koridoru nové vedení kopíruje osu původního vedení 220 kV.

134. *Vkládá se nový nadpis.*

PLOCHY A KORIDORY NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU

Technická úprava vyplývající z rozdělení problematiky elektrické sítě do dvou hierarchických úrovní v souladu s ust. §§ 32 a 36 stavebního zákona. Za zařízení nadmístního významu jsou považována vedení 110 kV a elektrické stanice zajišťující transformaci na úrovni 110/22 kV, příp. 110/35 kV.

Elektrické vedení o napěťové hladině 110 kV je dle energetického zákona č. 458/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zařazeno do distribuční soustavy. Zřízení a provozování distribuční soustavy je dle § 2 tohoto zákona zároveň veřejným zájmem.

135. *První odrážka článku 2.3.3 se nově označuje jako článek (57) a mění se takto:*

- *Nově se strukturuje specifikace koridoru E07, včetně úpravy názvu a doplnění šířky koridoru.*
- *Vymezují se nové koridory E12 a E13.*
- *Poznámka:
Vymezení koridoru E07 se návrhem A-ZÚR nemění.*

S ohledem na výše specifikované hierarchické členění ploch a koridorů byl koridor E07 vyčleněn a přesunut do samostatného článku, jehož obsahem jsou pouze koridory a plochy nadmístního významu. Formální úpravy textu souvisí se sjednocením specifikace koridorů v rámci celé kapitoly D. Název koridoru je upřesněn ve vazbě na termíny používané energetickým zákonem.

Koridor E12 - Vedení 2x110 kV TR Vítkov – TR Jindřichov

V rámci projednání návrhu A-ZÚR KK dle § 37 stavebního zákona uplatnilo MPO ve svém stanovisku ze dne 26.06. 2015 požadavek na vymezení koridoru pro vedení 110kV mezi transformovny Vítkov a Jindřichov pro stavbu „Vedení 110kV Vítkov – Jindřichov“, přičemž již dříve byl tento záměr promítnut do ÚAP KK 2015.

Koridor nového vedení 110kV z části přebírá směrové vedení koridoru pro vedení pro vedení 400kV Vítkov – Pomezí nad Ohří [VPS E.11], vymezeného ve vydaných ZÚR KK (2010), který návrh A-ZÚR KK ruší mj. s ohledem na je ho vpuštění z platné PÚR ČR (viz čl. (133) tohoto Odůvodnění.

Stavba nového vedení 110 kV mezi TR Vítkov a TR Jindřichov je navržena jako druhé plnohodnotné nezávislé vedení do regionu Chebska, které významně zvýší spolehlivost zásobování elektrickou energií Zároveň navýší volnou disponibilní kapacitu v oblasti, čímž umožní připojování nových odběratelů i výrobců elektrické energie v rámci předpokládaného dynamického rozvoje. Jeho realizace bude rovněž znamenat optimalizaci zapojení systému vedení 110kV, která umožní případné další připojování obnovitelných zdrojů v Karlovarském kraji.

Vymezení koridoru bylo zároveň posouzeno v rámci vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK na životní prostředí dle přílohy stavebního zákona se závěrem minimalizovat v rámci upřesnění koridoru v ÚP dotčených obcí zjištěné vlivy zejména na lesní porosty, skladebné prvky ÚSES a na EVL Ramena Ohře a nenarušení dálkových pohledů na kulturně historickou NKP Kostela Nanebevzetí Panny Marie v Chlumu Sv. Maří. S výjimkou vlivů na lesní porosty nebyly vlivy na ostatní složky životního prostředí a kulturně historické hodnoty území klasifikovány jako významně negativní. Pro minimalizaci těchto vlivů uplatňuje návrh A-ZÚR

KK v čl. (55) společná kritéria a podmínky pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezených plochách a koridorech. Ve vztahu k potenciálnímu riziku významného narušení lesních porostů v úseku Vítkov – Březová, kde dochází k souběhu s dalšími trasami elektrických vedení, je nutné v rámci ÚP a při rozhodování o území důsledně trvat na řešení v co nejtěsnějším přípustném souběhu s trasami stávajících vedení.

Vymezení koridoru E12 pro nové vedení 110 kV, určené k posílení zásobování dynamicky se rozvíjející oblasti Chebska elektrickou energií naplňuje ust. čl. (137) písm. a) platné PÚR ČR ve smyslu naplnění požadavků na diverzifikaci přepravních cest. TR Jindřichov, která má pro zásobování tohoto regionu zásadní úlohu je v současnosti do distribuční soustavy zapojena pouze jediným vedením 110 kV 1282/1283.

Vzhledem k předpokládanému vzniku nových pracovních příležitostí v této oblasti v blízké budoucnosti ve vztahu k připravované realizaci Průmyslového parku Cheb II) (plocha [19]), pro který má nové vedení 110 kV charakter podmiňující investice a vzhledem k zařazení Karlovarského kraje mezi strukturálně postižené regiony¹²⁰, má vymezení koridoru nepřímou souvislost také s čl. (17) republikových priorit ve smyslu vytváření územních podmínek k odstraňování důsledků hospodářských změn. Vymezení koridoru E12 je zároveň naplněním čl. (16) priorit územního plánování kraje (viz kap. A.), který požaduje stabilizaci a rozvoj zásobování území energiemi.

Koridor E13 – Vedení 2x110 kV TR Drmoul – TR Tachov (PK)

V Karlovarském kraji je koridor vymezen pouze na území obce Trstěnice, jeho převážná část se nachází na území Plzeňského kraje (viz kap. 8.1.1. tohoto Odůvodnění).

V rámci koridoru, jehož osou stávající vedení 110 kV, se počítá se zvýšením přenosové kapacity vedení 110 kV zaústěné do TR Drmoul na severu a TR Tachov na jihu. Obě elektrické stanice transformací na napěťovou hladinu 22 kV zajišťují dodávky elektrické energie pro města Mariánské Lázně (TR Drmoul), Tachov (TR Tachov) a Planou (TR Planá) a dále pro obce v jejich širším spádovém území. Realizace záměru současně vytváří podmínky pro následné posílení dodávek energie do oblasti Stříbra zdvojením stávajícího jednoduchého vedení 110 kV do TR Stříbro (č. 1277).

Ve všech čtyřech případech jde o významná centra osídlení s nabídkou pracovních příležitostí a nabídkou komerční i veřejné občanské vybavenosti pro široké spádové území. Města Tachov, Mariánské Lázně a Stříbro mají zároveň v rámci struktury osídlení statut obce s rozšířenou působností¹²¹. Význam těchto měst v sídelní struktuře jinak řídké osídleného území (SO ORP Tachov 38 obyv./km², SO ORP Mariánské Lázně 61 obyv./km², SO ORP Stříbro 40 obyv./km²) dokládá také koncentrace rozvojových aktivit spojených s požadavky na změnu využití území. Rozsah těchto požadavků je patrný z platných územních plánů, které vymezují nové zastavitelné plochy zejména pro bydlení, výrobu a skladování nebo občanskou vybavenost.

Stávající jednoduché vedení 110 kV sice umožňuje pokrýt stávající energetické potřeby v daném území, avšak v dlouhodobém časovém horizontu nevytváří předpoklad pro zajištění bezpečného zásobování elektrickou energií. Z tohoto důvodu je navrženo k rekonstrukci, které pokryje předpokládanou zvyšující se poptávku po elektrické energii a zvýší odolnost celé distribuční soustavy v dané oblasti.

Posouzení vlivů na životní prostředí dle přílohy stavebního zákona, které bylo pro tento koridor zpracováno v rámci úprav A-ZÚR a VVURÚ před projednáním dle § 39 stavebního zákona, neidentifikovalo na území Karlovarského žádné významnější vlivy na obyvatelstvo, složky životního prostředí a kulturně historické hodnoty území.

¹²⁰ Usnesení vlády ČR ze dne 19.10. 2015 č. 826,

¹²¹ Zákon č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí pověřeným obecním úřadem a

V souladu s čl. (16) priorit územního plánování kraje (viz kap. A. výrokové části) je vymezení koridoru naplněním požadavku na stabilizaci a rozvoj zásobování území energiemi. Přesah koridoru na území Plzeňského kraje lze chápat jako podporu rozvojových aktivit a mezikrajských kooperačních vazeb v pásu osídlení Cheb – Mariánské Lázně – Planá – Bor / Tachov ve smyslu čl. (2) písm. a) krajských priorit.

136. *Nadpis „2.4 Zásobování zemním plynem“ se mění na:*

D.III.4. ZÁSOBOVÁNÍ PLYNEM

Formální úprava textu spojená se změnou číslování kapitol a podkapitol v celé textové části ZÚR.

137. *Vkládá se nový nadpis.*

Plochy a koridory nadmístního významu

Formální úprava vyplývající z rozdělení problematiky obsažené v kap. D. do hierarchických úrovní vyplývajících z §§ 32 a 36 stavebního zákona. Plochy a koridory mezinárodního a republikového významu ZÚR KK nevymezují.

138. *Článek 2.4.1 se celý ruší.*

Zrušený text nemá s ohledem na svůj obecně konstatační charakter, povahu výroku.

139. *Vkládá se nový článek (58).*

Specifikace úprav:

- *Formulace společných požadavků na využití území, podmínek a kritérií pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezených koridorů a úkolů pro územní plánování.*

Požadavky na využití území upřesňují účel vymezených ploch a koridorů ve vazbě na ust. § 36 odst. 5 stavebního zákona a jsou proto formulovány jako závazné jak pro nižší stupně územně plánovací dokumentace (územní plán, regulační plán), tak pro rozhodování v území, tzn. že je nezbytné tyto požadavky zohledňovat v rámci projektové dokumentace příslušných staveb. Stanovení kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezených koridorů, resp. úkolů pro územní plánování odpovídá celkové koncepci zásad územního rozvoje a koresponduje s ust. § 43 odst. 3 stavebního zákona, podle kterého územní plány v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňují a rozvíjejí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje. Společné požadavky, kritéria a podmínky a úkoly zároveň zohledňují měřítko podrobnosti ZÚR (1:100 000) a omezení jejich podrobnosti ve smyslu ust. § 36 odst. 3 stavebního zákona. Na tomto podkladě jsou formulovány požadavky, kritéria a podmínky, resp. úkoly pro návazná podrobnější prověřování a řešení na úrovni územně plánovací (územní, příp. regulační plány) i technické (projektová dokumentace).

Doplnění textu respektuje systematiku zásad územního rozvoje. Vzhledem k obecné platnosti společných požadavků na využití území, kritérií a podmínek a úkolů pro územní

plánování jsou tyto „vytknuty před tabulku“ a jsou obecně platné pro plochy a koridory mezinárodního a republikového významu vymezené v článku 31. a to i pro koridory, které nedoznaly změn ve vymezení.

Doplnění a obecná platnost „požadavků“, „kritérií a podmínek“ a „úkolů“ odpovídá ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého je cílem územního plánování a tedy i obsahem zásad územního rozvoje mj. vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a který uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života generací budoucích. Návrh respektuje ust. § 18 odst. 2 stavebního zákona, když požadavky na využití území zajišťují předpoklady pro jeho udržitelný rozvoj stanovením podmínek pro komplexní řešení účelného využití a prostorového uspořádání území, s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území.

Stanovené požadavky, kritéria a podmínky a úkoly jsou v souladu s ust. § 18 odst. 3 stavebního zákona. Jejich prostřednictvím je nastaven princip koordinace veřejných a soukromých záměrů v území, kdy veřejným záměrem je vytvoření podmínek pro vybudování energetické infrastruktury (tj. vymezení ploch a koridorů, které jsou ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. k) stavebního zákona určeny pro veřejnou infrastrukturu). Soukromé zájmy jsou zejména pak zájmy na zajištění zásobování navazujícího území plynem.

Kritéria a podmínky pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezených koridorů jsou zároveň hlavním nástrojem ZÚR pro vytváření podmínek pro ochranu území podle zvláštních právních předpisů ve smyslu ust. § 19 odst. 1 písm. m) stavebního zákona.

Požadavky na využití území

Stanovený požadavek na vytvoření územních podmínek pro zajištění zvýšených odběrů a provozní jistoty v jednotlivých částech kraje naplňuje články (27) a (28) PÚR ČR a zároveň konkretizuje čl. (4) (6). priorit územního plánování kraje (kap. A.).

Kritéria a podmínky pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezeného koridoru

V rámci kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách v ploše vymezeného koridoru se uplatňuje obecná podmínka minimalizace vlivů na ostatní funkční systémy dotčeného území a jeho přírodní hodnoty.

Vliv na ostatní funkční systémy daného území je odvozen z existence ochranného, resp. bezpečnostního pásma plynovodu ve smyslu §§ 68 a 69 zák. č. 458/200 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů, které představují omezení ve využívání území. Zatímco šířka ochranného pásma VTL plynovodů je stanovena na 4 m na obě strany od osy od půdorysu. Rozsah bezpečnostních pásem plynovodů a zásobníků plynu upravuje příloha energetického zákona. V závislosti na technických parametrech plynovodu může šířka bezpečnostního pásma dosahovat až 320 m (160 m na obě strany od půdorysu).

K ohrožení přírodních hodnot dochází především v etapě výstavby plynovodu, pokud se trasa plynovodu dostává do kontaktu s plochami chráněnými dle zák. č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. K trvalým vlivům dochází v lesních porostech, kde je provozovatel povinen udržovat volný pruh pozemků (lesní průsek) o šířce 2 m na obě strany od osy plynovodu¹²².

¹²² § 68, odst. 5 energetického zákona.

Úkoly pro územní plánování

V rámci úkolů pro územní plánování je v zájmu minimalizace rozsahu omezení využívání území uplatněn požadavek na vedení tras nových plynovodů ve společných úsecích v co nejtěsnějším souběhu, přípustném dle platných technických předpisů, přičemž na základě ust. § 36 odst. 5 stavebního zákona je tento požadavek závazný také pro rozhodování v území.

Požadavek prostorové koordinace s ostatními koridory dopravní a technické infrastruktury vymezenými v ZÚR KK vychází ust. § 36 odst. 1 ve spojení s § 19 odst. 1 písm. e) stavebního zákona. S ohledem na konkrétní územní podmínky je nutné v případě potřeby v podrobnějším měřítku (ÚP, rozhodování o území) připustit jejich křížení a vzájemný minimální dovolený souběh (i např. s překryvem budoucích ochranných pásem) odpovídající technickým požadavkům na jednotlivé záměry.

140. Článek 2.4.2 se nově označuje jako článek (59).

Specifikace úprav:

- *Popisná pasáž v úvodu článku se nahrazuje novým uvozujícím textem.*
- *Nově se strukturuje specifikace koridorů, včetně doplnění názvů a šířky koridorů.*
- *Vymezení koridoru P.01 se ruší.*
- *Poznámka:
Vymezení koridorů P02, P03, P04 a P05 se návrhem A-ZÚR nemění.*

Náhrada uvozující věty novým textem souvisí s upřesněním dikce ve vztahu k platnému znění stavebního zákona. Specifikace koridorů v nové struktuře je také formální úpravou a jejím cílem je pouze zpřehlednění textu a upřesnění používaných termínů ve vazbě na energetický zákon.

Vymezení koridoru P.01 pro vtl. plynovod Bochoř – Andělská Hora je A-ZÚR KK zrušeno z důvodu ztráty aktuálnosti záměru (sdělení MPO ČR).

141. Článek 2.4.3 se celý ruší.

Zrušený text je pouze obecně proklamativní a nemá charakter výroku. Problematika středotlakých (STL) plynovodů není předmětem řešení v ZÚR.

142. Článek 2.4.4 se celý ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku. Jeho obsahem je pouze předběžný výčet obcí, u kterých se v době zpracování ZÚR uvažovalo s plynifikací. Zároveň článek uvádí kritéria, která nelze ovlivnit nástroji územního plánování.

143. *Nadpis „2.5 Zásobování teplem“ se mění na:*

D.III.5. ZÁSOBOVÁNÍ TEPLEM

Formální úprava související se změnou číselného označení kapitol a podkapitol v textové části ZÚR.

144. *Vkládá se nový nadpis.*

Plochy a koridory nadmístního významu

Formální úprava vyplývající z rozdělení problematiky obsažené v kap. D. do hierarchických úrovní vyplývajících z §§ 32 a 36 stavebního zákona. Plochy a koridory mezinárodního a republikového významu ZÚR KK nevymezují.

145. *Článek 2.5.1 se celý ruší.*

Text článku je pouze obecně proklamativní, nemá charakter výroku.

146. *Článek 2.5.2 se celý ruší.*

Zrušený text specifikuje rozvojové záměry pouze obecně, bez vymezení konkrétních ploch nebo koridorů.

147. *Vkládá se nový článek (60).*

Specifikace úpravy:

- *Nová specifikace koridorů T06 a T07, včetně názvů, kódů VPS a šířky koridorů v textové části ZÚR.*
- *Vymezení uvedených koridorů ve výkresové části ZÚR KK se návrhem A-ZÚR nemění.*

Původní ZÚR deklarovaly koridory pro zásobování teplem jako VPS, vlastní vymezení koridorů v kapitole D. textové části ZÚR však chybí. Z tohoto důvodu návrh A-ZÚR KK vkládá do kapitoly D. nový článek s výčtem koridorů, které splňují kritérium nadmístního významu.

Ostatní koridory vymezené v původních ZÚR (T.02, T.03, T.04 a T.05) byly na základě prověření ze ZÚR vypuštěny z důvodu realizace nebo pro svůj lokální význam.

148. *Podkapitola „2.6 Obnovitelné a alternativní zdroje energie“ se celá ruší.*

Zrušený text nemá charakter výroku. Obsahuje pouze výčet obecných pravidel s vazbou na možnou realizaci, přičemž žádné z těchto pravidel nelze uplatňovat nástroji územního plánování. Článek nevymezuje konkrétní plochy nebo koridory pro umístění OZE.

Návrh A-ZÚR KK nevymezuje plochy pro umístění obnovitelných zdrojů energie. Regulace vymezení ploch pro umístění větrných elektráren a větrných parků je z důvodu jejich výrazného uplatňování ve vizuálním obrazu krajiny součástí kapitoly F.

Plochy pro umístění ostatních OZE lze vymezovat v ÚP obcí s případným uplatněním poslední věty odst. 1, § 53 stavebního zákona, v případě jejich nadmístního významu.

149. Podkapitola „2.7 Dálkovody“ se celá ruší.

Zrušený text pouze konstatuje, že ZÚR KK nenavrhují nová zařízení nadmístního významu. Koridory nebo plochy pro umístění těchto zařízení nenavrhují ani A-ZÚR KK.

150. Podkapitola „2.8 Telekomunikace“ se celá ruší.

Zrušený text má pouze obecně popisný charakter.

151. Podkapitola „2.9 Odpadové hospodářství“ se celá ruší.

Zrušený text pouze konstatuje, že ZÚR KK nenavrhují ve sféře odpadového hospodářství nová zařízení nadmístního významu. Plochy pro umístění těchto zařízení nenavrhují ani A-ZÚR KK.

152. Kapitola „3. Kritéria a podmínky využití ploch a koridorů pro dopravní a technickou infrastrukturu“ se celá ruší.

Kritéria a podmínky pro rozhodování o změnách ve vymezených plochách nebo koridorech jsou společně s požadavky na využití území a s úkoly pro územní plánování uvedeny v rámci jednotlivých podkapitol a to jednak jako ustanovení „společná“ pro všechny plochy a koridory vymezené na úvod příslušné podkapitoly a v odůvodněných případech také jako „specifická“, uvedená v jednotlivých člancích, se vztahem pouze k určenému koridoru nebo ploše.

153. Kapitola „4. Dimenze koridorů pro sledované záměry dopravní a technické infrastruktury“ se celá ruší.

Šířkové parametry koridorů jsou Aktualizací č. 1 uváděny v rámci jednotlivých článků jako součást výroků, vymezujících příslušný koridor nebo plochu.

154. Změna označení a nadpisu podkapitoly d.02.03. Nahrazení původního nadpisu včetně nového označení.

9.D.4. Plochy a koridory ÚSES

Formální úprava v kontextu zpřehlednění struktury celé kapitoly D.

Nadmístní význam ploch vymezovaných pro skladebné části nadregionálního a regionálního ÚSES (kap. D.IV.) je dán rozsahem území, pro které jsou obě úrovně vymezovány (republika, kraj).

155. Článek 1. se celý ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku. Obsahem článku je pouze popis základních metodických principů vymezování prvků ÚSES, včetně specifikace prostorových parametrů a funkčních principů.

156. Článek 2. se celý ruší.

Zrušený text nemá charakter výroku. Obsahem článku je odkaz na vymezování ÚSES ve formě veřejně prospěšných opatření. Novou právní úpravou stavebního zákona s účinností od 01.01. 2013 (zák. č. 350/2012 Sb.) tato forma pozbyla platnosti. Podrobnější vysvětlení je obsahem čl. 180. tohoto odůvodnění.

157. Článek 3. se celý ruší.

Obsahem článku byla formulace „zásady o rozhodování o změnách v území“ ve vztahu k vymezení ÚSES. S ohledem na obecnost a neurčitost takto formulovaných zásad, příp. na nemožnost jejich uplatňování prostřednictvím nástrojů územního plánování je tento článek zrušen.

Společné požadavky na využití území, kritéria a podmínky pro rozhodování ve vymezených plochách a úkoly pro územní plánování specifikuje návrh A-ZÚR v novém čl. (76) ZÚR.

158. Článek 4. se celý ruší.

Obsahem článku byla formulace společných úkolů pro územní plánování. Důvodem zrušení je podobně jako v případě čl. 3. značná obecnost a neurčitost.

Společné úkoly pro územní plánování stanovené návrhem A-ZÚR KK jsou obsahem nového článku (76) ZÚR KK.

159. Vkládá se nový článek (61).

Specifikace úprav:

- *Výčet kategorií segmentů ÚSES, vymezených v ZÚR.*
- *Stanovení společných požadavků na využití území, kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn ve vymezených plochách.*
- *Stanovení společných úkolů pro územní plánování.*

Výčet kategorií segmentů ÚSES, které vymezují ZÚR – tj. nadregionálních biocenter (NC), nadregionálních biokoridorů (NK), regionálních biocenter (RC) a regionálních biokori-

dorů je technickou úpravou s cílem vysvětlit zkratky používané v tabelárním přehledu, který je obsahem následujícího čl. (77) a také ve výkresové části ZÚR.

Společná kritéria a podmínky pro rozhodování o variantách změn v území

V první části jsou specifikovány nepřípustné změny v plochách biocenter a biokoridorů odvozené z ust. § 3 odst. 1 písm a) zák. č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Druhá část článku pak formuluje zásady možné koexistence skladebných částí ÚSES a těžby nerostných surovin vycházející z metodiky „využívání přirozené a usměrňované ekologické sukcese při rekultivacích území dotčených těžbou nerostných surovin (projekt SP/2d1/141/07 - Ústav pro ekopolitiku o.p.s, 10 (2011)).

Společné úkoly pro územní plánování

Jako úkol pro územní plánování byly formulovány požadavky na dodržení nepodkročitelných minimálních prostorových parametrů skladebných částí ÚSES při jejich vymezení v ÚP obcí tak, aby zajišťovaly funkčnost biocenter a biokoridorů. Tyto parametry vycházejí z metodických doporučení a pokynů, platných k datu zpracování aktualizace ZÚR KK pro autorizované osoby ČKA oprávněné provádět změny ve vymezení ÚSES.

Účelem koordinace vymezení ÚSES na území kraje s vymezením segmentů v přilehlém území sousedních krajů je podpořit vznik ucelené sítě relativně ekologicky stabilních území v mezikrajských a republikových souvislostech ve vazbě na čl. (14) republikových priorit územního plánování dle platné PÚR ČR.

Preference vymezení segmentů ÚSES mimo zastavěná a zastavitelná území má za cíl minimalizovat střety mezi územním rozvojem sídel a požadavky na ochranu a funkčnost prvků ÚSES. Návrh vychází z logického předpokladu existence vhodnějších přírodních podmínek a větší nabídky vhodných ploch ve volné krajině v porovnání se zastavěným územím sídel a v navazujících plochách, přičemž ochrana přírodních prvků v těchto plochách vyplývající ze zák. č. 114/1992 Sb., v platném znění, není tímto dotčena.

160. *Vkládá se nový článek (62).*

Specifikace úprav:

- *Aktualizovaný tabelární nadregionálních biocenter ÚSES vymezených na území Karlovarského kraje.*

161. *Vkládá se nový článek (63).*

Specifikace úprav:

- *Aktualizovaný tabelární nadregionálních biokoridorů vymezených na území Karlovarského kraje.*

162. Vkládá se nový článek (64).

Specifikace úprav:

- Aktualizovaný tabelární regionálních biocenter ÚSES vymezených na území Karlovarského kraje

163. Vkládá se nový článek (65).

Specifikace úprav:

- Aktualizovaný tabelární regionálních biokoridorů vymezených na území Karlovarského kraje.

Společné odůvodnění čl. 160. až 163.

Formální úpravy

Výroková část A-ZÚR byla upravena tak, aby naplňovala požadavky stavebního zákona v platném znění. Hlavní změnou je doplnění tabelárního přehledu skladebných částí ÚSES o jejich územní identifikaci na úrovni dotčených obcí.

Zároveň byl celý tabelární přehled vyjmut z kapitoly G. a přesunut do kapitoly D. Důvodem této úpravy je novela stavebního zákona provedená zák. č. 350/2012 Sb., s účinností od 01.01. 2013, která s ohledem na ust. § 170, odst. 1, písm b) SZ již neumožňuje vymezovat „an bloc“ skladebné části ÚSES formou VPO s předkupním právem dle § 101 stavebního zákona.

Doplňujícími úpravami byly opravy věcných a technických chyb v textové a grafické části vydaných ZÚR KK (nesprávná, nepřesná či chybějící označení skladebných částí ÚSES, nedostatečná návaznost segmentů apod.) bez jakéhokoliv vlivu na koncepci vymezení ÚSES v ZÚR KK .

Věcné úpravy

Úprava vymezení nadregionálních biocenter

Úpravy ve vymezení NRBC byly provedeny dle podkladu AOPK ČR „Nové vymezení nadregionálních biocenter“ (Ekotoxa, s.r.o. 2010). Protože podklad MŽP splňuje požadavky na oborovou dokumentaci příslušného orgánu ochrany přírody a byl mj. se všemi krajskými úřady v Česku projednán, bylo zpřesněné vymezení nadregionálních biocenter do aktualizace ZÚR KK převzato.

U všech nadregionálních biocenter ÚSES došlo k úpravám hranic, nejvýrazněji v případě NRBC 72 Kladská a NRBC 70 Božídarské rašeliniště. Z důvodu převzetí vymezení dle nového podkladu musely být zároveň provedeny úpravy ve vymezení navazujících biokoridorů (nadregionálních, regionálních). V jednom případě se změna týká i regionálního biocentra – území RBC 1107 Hamrníky, které zaniklo v důsledku zvětšení rozsahu NRBC 33 Mnišský les směrem k severu a stalo jeho součástí.

Vymezení biokoridorů

Biokoridory nadregionální i regionální úrovně jsou vymezené osou a pásem území o celkové šířce 600 m. Doplnění tohoto pásu území oproti verzi dle původních ZÚR umožňuje upřesňovat vymezení ÚSES v podrobnějších dokumentacích a nebýt přitom v rozporu s vydanými ZÚR, resp. nedostat se do stavu dlouhého čekání na další Aktualizaci ZÚR, v níž by bylo možno přesné vymezení uplatnit a legálně pak pokračovat např. v pořizování územního plánu pro obec. Obdobný princip je uplatněn pro možnost upřesňovat hranice biocenter.

Změna vymezení RBC 169

Město Sokolov upozornilo dopisem ze dne 27.08. 2012 na potřebu koordinace vymezení RBC 1169 Antonín. Podnět byl podán ve vztahu k projektu na novou cyklostezku a ke studii na budoucí využití rekultivované výsypky „Arboretum Antonín“. V aktualizovaných ÚAP Karlovarského kraje 2013 byl jako jeden z problémů k řešení (označen SK 01) uveden územní střet mezi požadavky na rekultivaci výsypky Antonín a vymezením regionálního biocentra ÚSES.

Na základě prověření dostupných podkladů a terénního šetření projektant vyznačil nové RBC v prostoru západně od Sokolova v údolní nivě řeky Ohřev rámci NRK K40 Amerika – Svatošské skály. Původní RBC 1169 Antonín bylo zrušeno. Nové má název RBC Citice s původním číslem 1169.

Základním důvodem změny byla náprava nevhodného vymezení biocentra vloženého do osy nivní nadregionálního biokoridoru K40, vázaného na řeku Ohři a její nivu. Lokalita Antonín je rekultivovanou výsypkou, na níž byly v 60. a 70. letech 20. století a v menší míře i později vysazeny na experimentálních plochách různé druhy dřevin, s cílem získat informace o jejich využitelnosti pro zalesňování těžbou zdevastovaných území. Na území výsypky Antonín se tak vyskytuje zcela unikátní mozaika výsadb, z významné části se jedná o exotické dřeviny, zejména jehličnany. Je evidentní, že specifickým způsobem zalesňovaná výsypka nemůže plnit funkci biocentra nivního charakteru, v němž je cílovým stavem lužní les. Zároveň je více než 100 ha rozsáhlé území doposud významnou studijní plochou s potenciálem pro zcela specifické využití vědecké, naučné i rekreační. Výsypku Antonín je vhodné kultivovat do podoby unikátního parku – arboreta, nikoliv skladebné části ÚSES (s nároky na přirozenou druhovou skladbu dřevin apod.). Umístění RBC 1169 v údolní poloze při řece Ohři, především na jejím levém břehu, splňuje odborná kritéria pro regionální biocentrum příslušného typu.

Změna vymezení regionálního ÚSES v prostoru Podkrušnohorské a Vintířovské výsypky

Podkladem pro změnu vymezení regionálního ÚSES v A-ZÚR KK byla aktuální oborová dokumentace „Úprava regionální úrovně ÚSES v prostoru Podkrušnohorské a Vintířovské výsypky“ (Růžička, Křivanec, 2017). Změna se týká regionálního biocentra RC1157 Vintířov a regionálních biokoridorů RK20111 Nad silnicí – Vintířov, RK1000 Svatava – Vintířov a RK1001 Vintířov - Rybníky u Nové role. Kódové označení i názvosloví jednotlivých skladebných částí zůstává neměnné.

Hlavním důvodem provedených změn je územní stabilizace ÚSES do ploch vykazujících vhodnější environmentální vlastnosti, především pro biocentrum RC1157. Změna vymezení biocentra poté logicky vyvolá změny vymezení navazujících regionálních biokoridorů RK1000, RK1001 a RK20111. Minimální prostorové parametry pro vymezování regionálního ÚSES jsou provedenou změnou dodrženy. Vymezení dotčených biokoridorů bylo metodicky přizpůsobeno ostatním úpravám ÚSES provedeným v A-ZÚR KK. Konkrétní provedené změny ve vymezení jednotlivých segmentů regionálního ÚSES v daném prostoru lze popsat takto:

- RC1157:

Biocentrum bylo vymístěno z Podkrušnohorské výsypky a bylo posunuto východním směrem do prostoru Vintířovské výsypky. Biocentrum bylo na svém východním okraji oproti oborovému podkladu (Růžička, Křivanec, 2017) nepatrně zvětšeno o plochu lokálního biocentra vymezeného v územním plánu Vintířov, a to z důvodu zajištění provazby s biokoridorem RC1001. Jinak jeho rozloha měněna nebyla a byla do A-ZÚR KK převzata. Starší Vintířovská výsypka disponuje vyšším přírodním potenciálem. Velká část výsypky byla lesnický rekultivována. Lesnické rekultivace jsou doplněny menšími vodními plochami a trvalými travními porosty. Aktuální stav nové bioty, na antropogenně podmíněných plochách, vykazuje vyšší vývojová stádia. Existuje zde reálný předpoklad, že tyto rekultivované plochy začnou mnohem dříve plnit své biologické funkce a jsou proto vhodnější pro začlenění do ÚSES. Na Podkrušnohorské výsypce se stav vegetace nachází v prvních stádiích sukcese s vzdálenějším horizontem vzniku zapojené vegetace.
- RK20111:

Z důvodu posunutí biocentra RC1157 východním směrem došlo k úpravě napojení s biokoridorem RK20111. Biokoridor vede od biocentra RC1157 na západ v trase vodního toku Přeložka podkrušnohorských potoků. Před obcí Dolní Nivy se odklání na sever a v trase bezejmenné vodoteče pokračuje k biocentru RC1678 Nad silnicí. Oba vodní toky jsou doplněny břehovou vegetací vhodnou pro začlenění do ÚSES.
- RK1000:

Z důvodu posunutí biocentra RC1157 východním směrem došlo k úpravě napojení s biokoridorem RK1000. Biokoridor vede od biocentra RC1157 na západ směrem k obci Lomnice, za níž se stáčí na jih a posléze se napojuje na biocentrum RC1142 Svatava. Vymezení biokoridoru bylo provedeno do ploch starší lesnické rekultivace na jižních svazích Podkrušnohorské výsypky.
- RK1001:

Z důvodu posunutí biocentra RC1157 východním směrem došlo k úpravě napojení s biokoridorem RK1001. Vintířovská výsypka je na většině svého obvodu lemována významnými průmyslovými závody (zejména elektrárnou Vřesová), technickým zázemím lomu Jiří, železničními vlečkami a nadzemními linkami elektrického vedení. Posunutím biocentra RC1157 došlo k významnému přiblížení k biocentru RC1988 Železný dvůr. Z tohoto důvodu již není za opodstatněné považováno vymezení biokoridoru RK1001 do souběhu se sdruženým koridorem dopravní a technické infrastruktury, ale naopak je příznivěji hodnoceno přibližně kolmé vzájemné křížení. K tomu dochází S-Z od místní části Chodova Stará Chodovská. Biokoridor byl proto zkrácen a k napojení na biocentrum RC1157 dochází přímo u Staré Chodovské. Zachování biokoridoru v původní trase současně pozbylo na významu z důvodu nově vzniklých prostorových vazeb s biocentrem RC1157, kdy lze vzájemnou provazbu zajistit efektivněji pouze skrze vegetační předěl mezi zástavbou Staré Chodovské a elektrárnou Vřesová (vzrostlé lesní a nelesní porosty). Návrh úpravy vymezení biokoridoru RK1001 se odchyľuje od oborového dokumentu (Růžička, Křivanec, 2017). Zpracovatel A-ZÚR KK je názoru, že změny regionálního ÚSES na území obce Vintířov jsou takového významu, že se nejeví jako účelné jeho vymezení v A-ZÚR KK přizpůsobovat neměnným částem regionálního ÚSES dle územního plánu Vintířov, jak uvádí oborový podklad. Výjimkou je segment biokoridoru RK1001 na východním okraji obce vymezený v územním plánu Vintířov, který návrh A-ZÚR KK akceptuje, neboť je považován za místo nového napojení na biocentrum RC1157.

164. Kapitola „d.02.4 Územní rezervy“, včetně nadpisů a odrážek se celá ruší.

Obsahem kapitoly byla problematika tzv. „výhledových vodních nádrží“, které byly na základě „Směrného vodohospodářského plánu“, platného v době zpracování prvních ZÚR, vymezeny formou územních rezerv.

A-ZÚR KK přesunují v souladu s PÚR ČR toto téma tam, kam s ohledem na účel budoucího využití logicky patří, tj. do kapitoly veřejné vodohospodářské infrastruktury (kap.D.III.2.). Odůvodnění aktualizovaného vymezení těchto územních rezerv je proto obsahem článku 127.

9.E. UPŘESNĚNÍ ÚZEMNÍCH PODMÍNEK KONCEPCE OCHRANY A ROZVOJE PŘÍRODNÍCH, KULTURNÍCH A CIVILIZAČNÍCH HODNOT ÚZEMÍ KRAJE

165. Vypouští se původní znění kapitoly „e. Upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území kraje“ (včetně názvu) a nahrazuje se novým zněním kapitoly (včetně názvu).

A-ZÚR KK vymezují nejvýznamnější přírodní, kulturní a civilizační hodnoty nadmístního významu území Karlovarského kraje a stanovují zásady pro upřesnění územních podmínek koncepce jejich ochrany a rozvoje. Podstatou provedených úprav je zjednodušení výrokové části jednak s ohledem na věcné úpravy ostatních kapitol ZÚR a jednak s ohledem na obecné požadavky na obsah a formu výroků ZÚR jako OOP ve smyslu §§ 171 – 174 správního řádu.

Přírodní, kulturní a civilizační hodnoty vymezené v člancích (1), (3) a (5) mají charakter limitů využití území, vyplývajících z vlastností území a právních předpisů nebo stanovených na základě zvláštních právních předpisů ve smyslu § 26 stavebního zákona. Zásady a úkoly pro upřesnění územních podmínek v člancích (2), (4) a (6) jsou stanoveny pouze v případech, kdy je možné koncepcí ochrany a rozvoje přírodních, kulturních a civilizačních hodnot aktivně ovlivňovat uplatněním nástrojů územního plánování nad rámec příslušných ustanovení zvláštních právních předpisů.

Vymezení hodnot nadmístního významu primárně vychází z definice nadmístního významu v § 2 odst. 1, písm. h) stavebního zákona (např. přírodní parky, krajinné památkové zóny) v kombinaci s významem daného jevu (limitu) vyplývajícím z platné legislativy (např. národní kulturní památky¹²³) nebo z pozice v hierarchii daného funkčního systému (např. dálnice a silnice I. třídy, segmenty ÚSES nadregionální, resp. regionální úrovně). V konkrétních případech, zejména kulturních hodnot, jsou na základě analýzy dostupných podkladů a vlastního terénního šetření dále aplikována specifická kritéria jako např. atraktivita daného jevu v rámci cestovního ruchu (např. historické parky a zahrady) nebo rozsah vizuálního působení (hrady, zámky, zříceniny).

Upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních, historických a civilizačních hodnot takto navazuje na platnou Politiku architektury a stavební kultury ČR¹²⁴, (dále jen PASK ČR) konkrétně na „Téma 1 – Uspořádání krajiny a sídel“, v jehož preambuli je konstatováno: „Zároveň je třeba chránit a rozvíjet hodnoty nezastavěného území a

¹²³ § 4 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

¹²⁴ Schválena Usnesením vlády ČR ze dne 14.01.2015 č. 22.

zajistit tak ochranu a rozvoj krajiny jako celku. Při plánování sídel je též důležité, s přihlédnutím k jedinečným vlastnostem, každého území, vytvářet podmínky pro smíšené využití území...“. Věcná souvislost s PASK ČR vyplývá z faktu, že hodnoty, vymezené v této kapitole jsou nedílnou součástí krajiny Karlovarského kraje s významným podílem na utváření jedinečných vlastností jeho území.

9.E.1. Územní podmínky koncepce ochrany a rozvoje přírodních hodnot

VYMEZENÍ PŘÍRODNÍCH HODNOT NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU

Zvláště chráněná území

Zvláště chráněná území (ZCHÚ) jsou chráněna ve smyslu části III. zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZOPK). Zvláště chráněná území jsou vyhlášena na přírodovědecky či esteticky významných nebo jedinečných územích. Za taková území se považují nejčastěji lokality s unikátní nebo reprezentativní biologickou rozmanitostí, a to na úrovni druhů, populací i společenstev, dále území s jedinečnou geologickou stavbou, území reprezentující charakteristické prvky krajinného rázu kulturní krajiny a území významná z hlediska vědeckého výzkumu.

Územní ochrana ZCHÚ je ve smyslu citovaného zákona rozdělena do dvou úrovní. Jedná se o velkoplošná zvláště chráněná území (VZCHÚ) a maloplošná zvláště chráněná území (MZCHÚ). Cílem ochrany nejčastěji bývá udržení nebo zlepšení dochovaného stavu území nebo ponechání území či jeho části samovolnému vývoji. Do výkresové části návrhu A-ZÚR KK byla tato území převzata z datových sad ÚAP KK dle stavu k únoru 2017.

Podkladem pro identifikaci těchto přírodních hodnot byla aktuální verze Ústředního seznamu ochrany přírody (ÚSOP) AOPK ČR.

CHKO Slavkovský les byla vyhlášena 3. Výnosem Ministerstva kultury ČSR ze dne 03.05. 1974 o zřízení CHKO Slavkovský les. Je vymezena v Karlovarském a z části v Plzeňském kraji na území okresů Cheb, Karlovy Vary, Sokolov a Tachov, přibližně v trojúhelníku mezi Karlovými Vary, Mariánskými Lázněmi a Chebem. Vystupuje příkře nad Tachovskou brázdou, Chebskou a Sokolovskou pánev, na východě přechází pozvolna do Tepelské plošiny. Vymezení CHKO Slavkovský les je uvedeno v grafické části odůvodnění A-ZÚR KK.

Posláním CHKO Slavkovský les je ochrana krajiny jako vyváženého prostředí, zajišťující zejména přírodní ozdravné vlivy a podmínky pro komplexní lázeňskou péči, neporušenost přírodních léčivých zdrojů a ochranu typických znaků krajiny. Výměra CHKO Slavkovský les je 60 628,3 ha, přičemž většina leží na území Karlovarského kraje, pouze 2,98 % rozlohy přesahuje do Plzeňského kraje. Nejcennějšími soubory přírodních stanovišť na území CHKO jsou:

- horská a blatková vrchoviště a na ně navazující podmáčené a rašelinné smrčiny v oblasti Kladské,
- skalní, lesní, mokřadní a luční biotopy vázané na hadcové podloží,
- zachovalé porosty bukového stupně v okolí Mariánských Lázní, Kynžvartu, Karlových Varů a v kaňonu Ohře,
- mezofilní luční enklávy v okolí Těšova, Bečova, Javorné a Michalových Hor,
- skalní stanoviště v kaňonech Ohře a Teplé,
- přechodová rašeliniště a slatiniště v pramenných pánvích a nivách drobných vodních toků navazující na minerální vývěry,

- nejvýznamnější rostlinné druhy území jsou: rožec kuřičkolistý, vrba borůvkovitá, sleziník hadcový, sleziník nepravý, vřesovec pleťový, hořeček drsný Sturmův, svízel sudetský,
- nejvýznamnější živočichové, kteří se v území vyskytují, jsou: chřástal polní, sysel obecný, hnědásek chrastavcový, žluťásek borůvkový, čáp černý.

V kategorii „maloplošná zvláště chráněná území“ je vyhlášeno 5 národních přírodních rezervací (NPR), 7 národních přírodních památek (NPP), 30 přírodních rezervací (PR) a 35 přírodních památek (PP).

Zařazení velkoplošných a maloplošných ZCHÚ přírody mezi nejvýznamnější hodnoty Karlovarského kraje je vedle příslušných zákonů (ZOPK a SZ) podloženo prioritami územního plánování na republikové i krajské úrovni, konkrétně čl. (14) PÚR ČR a čl. (19) kapitoly A. návrhu A-ZÚR KK.

Zajištění ochrany a péče o nejcennější části přírody a krajiny je v souladu i s dalšími koncepčními dokumenty republikového a krajského charakteru (Státní politika životního prostředí ČR 2012 – 2020, Koncepce ochrany přírody a krajiny Karlovarského kraje, Program rozvoje Karlovarského kraje pro období 2014 – 2020).

Území obecné ochrany přírody a krajiny

Tato území jsou chráněna ve smyslu části II. zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Obecná ochrana přírody a krajiny představuje ochranu krajiny, rozmanitosti druhů, přírodních hodnot a estetických kvalit přírody, ale také ochranu a šetrné využívání přírodních zdrojů.

Do této kategorie jsou v měřítku zpracování A-ZÚR KK zařazeny skladebné části nadregionálního a regionálního ÚSES dle vymezení v A-ZÚR KK (viz kap. D. A-ZÚR KK) a přírodní parky.

Územní systém ekologické stability

ÚSES je podle § 3 písmene a) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Hlavním smyslem ÚSES je posílit ekologickou stabilitu krajiny zachováním nebo obnovením stabilních ekosystémů a jejich vzájemných vazeb. Cílem územních systémů ekologické stability je zejména:

- vytvoření sítě relativně ekologicky stabilních území ovlivňujících příznivě okolní, ekologicky méně stabilní krajinu,
- zachování či znovuoobnovení přirozeného genofondu krajiny,
- zachování či podpoření rozmanitosti původních biologických druhů a jejich společenstev (biodiverzity).

Vytváření územního systému ekologické stability je podle § 4 odst.(1) zákona č. 114/1992 Sb., veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát. Vymezení regionálního a nadregionálního ÚSES je uvedeno v grafické části A-ZÚR KK. Kromě výše uvedených funkcí zajišťují skladebné prvky ÚSES protierozní funkce, zvyšují retenční schopnosti krajiny, vytváří předpoklady pro zajištění migračních tras pro živočichy v krajině, plní funkce krajinoformující, zvyšují přírodní a estetické hodnoty krajiny, plní funkce ekotonových společenstev a další. Ochranu skladebných prvků ÚSES lze proto považovat za jeden ze základních předpokladů k ochraně a rozvoji přírodních a krajinných hodnot KK.

Oprávněnost zařazení skladebných prvků nadregionálního a regionálního významu mezi přírodní hodnoty kraje je podložena zákonem č. 114/1992 Sb. Vytváření územních

podmínek pro implementaci a respektování územních systémů ekologické stability je zařazeno mezi republikové priority územního plánování (čl. 20 PÚR ČR).

Požadavek ochrany a rozvoje systémů ekologické stability je ukotven v koncepčních materiálech v oblasti ochrany přírody a krajiny přijatých na republikové úrovni a na úrovni kraje: Strategie ochrany biologické rozmanitosti ČR (2005), Aktualizace státního programu ochrany přírody a krajiny České republiky (2009), Koncepce ochrany přírody a krajiny Karlovarského kraje.

Přírodní parky

Přírodní parky představují ucelené a rozlohou významné části krajiny se zachovalým krajinným rázem, které jsou chráněny dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Na území KK je vyhlášeno 10 přírodních parků. V přírodních parcích jsou soustředěny významné cenné estetické a přírodní hodnoty, zřizovány jsou z titulu ochrany krajinného rázu.

Přírodní parky Karlovarského kraje

Název	Okres, rok vyhlášení
Halštrov	Cheb, 1984
Smrčiny	Cheb, 1990
Stráž nad Ohří	Karlovy Vary, 1985
Jelení vrch	Karlovy Vary, 1981
Horní Střela	Karlovy Vary, 1997 (+ mimo KK)
Leopoldovy Hamry	Sokolov, 1986, Cheb, 1995
Přebuz	Sokolov, 1980
Český les	Cheb, 1990 (+ mimo KK)
Zlatý kopec	Karlovy Vary, 1995
Kamenné vrchy	Cheb, 1995

Oprávněnost zařazení území přírodních parků mezi přírodní hodnoty kraje je podložena zákonem č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Dle § 4 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění platných předpisů územní plánování chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel. Ochrana kulturní krajiny, kterou vymezené přírodní parky reprezentují, je zařazena mezi republikové priority územního plánování dle PÚR ČR (čl. 14).

Natura 2000

Natura 2000 je celistvá evropská soustava území se stanoveným stupněm ochrany, která umožňuje zachovat přírodní stanoviště a stanoviště druhů v jejich přirozeném areálu rozšíření ve stavu příznivém z hlediska ochrany nebo případně umožní tento stav obnovit.

Soustavu Natura 2000 tvoří dva typy území: ptačí oblasti (podle Směrnice Rady 79/409/EHS, o ochraně volně žijících ptáků) a evropsky významné lokality (podle Směrnice Rady 92/43/EHS, o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin). Podrobné definování těchto pojmů obsahuje § 3 zák. č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Ptačí oblasti v ČR vymezuje a jejich bližší ochranné podmínky stanoví vláda jednotlivým nařízením. Evropsky významné lokality v ČR jsou vymezeny v přílohách k nařízení vlády ČR č. 132/2005 Sb. a tvoří tzv. „evropský seznam“ – viz Sdělení MŽP č.81/2008 Sb.; tato území jsou chráněna na základě § 45b a § 45c zák. č. 114/1992 Sb.,

ve znění pozdějších předpisů. Lokality soustavy Natura 2000 jsou vymezeny v grafické části A-ZÚR KK (výkres A.3b).

V soustavě Natura 2000 nemusí být zahrnuty území s nejpřísnější ochranou, hlavním cílem je zachování určitého stanoviště anebo populace určitých rostlinných či živočišných druhů, který může být uskutečněn zařazením ptačích oblastí nebo oblastí zvláštní ochrany do již existujících kategorií zvláště chráněných území nebo vytvořením nové kategorie, anebo smluvní zajištění péče o dosud formálně nechráněné území.

Členské státy jsou povinny zajistit ochranu oblastem zvláštní ochrany, stanovištím a druhům, zejména prostřednictvím plánů péče a zahrnutím těchto území do územně plánovací dokumentace.

Cílem soustavy Natura 2000 je:

- ochrana biologické rozmanitosti prostřednictvím zachování nejhodnotnějších přírodních lokalit na území Evropské unie,
- ochrana nejvíce ohrožených druhů rostlin, živočichů a přírodních stanovišť,
- zachování, popř. zlepšení celkového stavu přírodních stanovišť a druhů rostlin a živočichů,
- sladění zájmů ochrany přírody s šetrným hospodařením v příslušných lokalitách,
- začlenění cenných přírodních lokalit v České republice do celoevropského přírodního dědictví.

Přehled lokalit soustavy Natura 2000 je uveden ve Vyhodnocení vlivů A-ZÚR KK na udržitelný rozvoj území – část B. Vyhodnocení vlivů koncepce na ptačí oblasti a evropsky významné lokality soustavy Natura 2000.

Oprávněnost zařazení lokalit soustavy Natura 2000 mezi přírodní hodnoty kraje je podložena výše uvedenými ustanoveními zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Dále se opírá o ustanovení odst. 4 § 18 zákona č. 183/2006 Sb. a čl. 20 republikových priorit územního plánování dle PÚR ČR. Zachování nejvýznamnější přírodních a krajinných hodnot je cílem definovaným Státní politikou životního prostředí ČR 2011 – 2020 (cíl 3.2.1. Zajištění ochrany a péče o nejcennější části přírody a krajiny).

CHOPAV Chebská pánev a Slavkovský les, CHOPAV Krušné hory

Chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV). Ve smyslu §28 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů se jedná o oblasti, které pro své přírodní podmínky tvoří významnou přirozenou akumulaci vod. Na území Karlovarského kraje jsou vyhlášeny 2 chráněné oblasti přirozené akumulace vod – CHOPAV Krušné hory (Nařízení vlády ČSR č. 10/1979) a CHOPAV Chebská pánev a Slavkovský les ((Nařízení vlády ČSR č. 85/1981), s celkovým podílem 56,2 % na výměře kraje¹²⁵. Mezi hlavní omezení, která vyplývají z uvedených nařízení vlády patří zákazy významného zmenšování rozsahu lesních pozemků, rozsáhlého odvodňování pozemků a provádění zemních prací, těžby radioaktivních surovin a ukládání odpadů. Území CHOPAV jsou vymezena v grafické části A-ZÚR KK.

Oprávněnost zařazení CHOPAV mezi přírodní hodnoty kraje je podložena výše uvedenými ustanoveními vodního zákona a dále se opírá o ustanovení odst. 4 § 18 zákona č. 183/2006 Sb. a čl. (20) PÚR ČR. Ochrana CHOPAV je zařazena mezi cíle stanovené Státní politikou životního prostředí ČR 2011 – 2020 (cíl 1.1 Zajištění ochrany vod a zlepšování jejich stavu). Zajištění ochrany, zlepšení stavu a obnova všech útvarů podzemních vod

¹²⁵ Veškeré poměrné údaje o plošném rozsahu jednotlivých jevů v kapitole E. vycházejí z údajů ÚAP KK 2013.

je zařazena mezi rámcové cíle v ochraně vod stanovené Plánem hlavních povodí ČR (schválený Usnesením vlády ČR č. 562 ze dne 23.05.2007).

Významné zdroje podzemních a povrchových vod

Zdrojem povrchové nebo podzemní vody jsou využívané zdroje nebo zdroje, které mohou být využívány pro uspokojení potřeb člověka, zejména pro pitné účely. Kromě hydrogeologických struktur Chebské pánve a vodárenských nádrží k nim patří vodárenské odběry uvedených významných vodních toků dle přílohy č. 1 vyhlášky MZe č. 178/2012 Sb. Uvedené zdroje podzemních i povrchových vod mají zásadní význam pro zásobování významné části území kraje pitnou vodou.

Pro zdroje podzemních a povrchových vod jsou stanovena ochranná pásma dle § 30 zák. č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů, ve kterých jsou omezeny nebo zakázány činnosti ohrožující nebo poškozující vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost. Podle údajů ÚAP KK 2015 je na území kraje stanoveno 541 ochranných pásem vodních zdrojů, jejichž celkový rozsah je cca 34 500 ha, tj. asi 38,5% území kraje. Jejich grafické zobrazení ve výkresové části A-ZÚR KK je převzato z aktualizovaných datových sad ÚAP KK z února 2017. V případě významných vodních toků upravuje způsob provádění činností souvisejících s jejich správou výše citovaná vyhláška MZe.

Oprávněnost zařazení zdrojů podzemních a povrchových vod mezi přírodní hodnoty kraje je podložena vodním zákonem č. 254/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů a dále se opírá o ustanovení odst.4 § 18 zákona č. 183/2006 Sb. Zajištění ochrany, zlepšení stavu a obnova všech útvarů podzemních vod je zařazena mezi rámcové cíle v ochraně vod stanovené Plánem hlavních povodí ČR (schválený Usnesením vlády ČR č. 562 ze dne 23.05.2007).

Přírodní léčivé zdroje a zdroje přírodních minerálních vod

Přírodní léčivé zdroje a zdroje přírodních minerálních vod jsou chráněny ve smyslu zákona č. 164/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Ve smyslu tohoto zákona mají všechny níže uvedené zdroje stanovena ochranná pásma. Území Karlovarského kraje je i v evropském měřítku ojedinělé počtem vývěrů minerálních vod a plynů a pestrostí jejich chemického složení. Počet vývěrů dosahuje několika set. Převládají vývěry studených uhličitých železnatých kyselek, vzácnější jsou zřídla termální vody nebo radonové vody čerpané z bývalých uranových dolů.

Z hlediska územního rozložení je největší počet studených pramenů v oblastech kolem Františkových Lázní a Mariánských Lázní, termálních zřídla pak v oblasti Karlových Varů. Vybrané minerální prameny - přírodní léčivé zdroje - jsou využívány k léčebným kúram v pěti lázeňských městech - Mariánské Lázně (13 pramenů), Františkovy Lázně (12), Lázně Kynžvart (4), Karlovy Vary (12) a Jáchymov. K ochraně přírodních léčivých zdrojů jsou stanovena ochranná pásma v lázeňských místech Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně, Mýtina-Kyselecký Hamr a Lázně Kynžvart. Pásma I. stupně s přísnějšími podmínkami ochrany jsou vymezena na 1,4 % území kraje, pásma 2. stupně na 37 % území kraje. Jejich grafické zobrazení ve výkresové části A-ZÚR KK je převzato z aktualizovaných datových sad ÚAP KK z února 2017.

Oprávněnost zařazení přírodních léčivých zdrojů a zdrojů minerálních vod mezi přírodní hodnoty kraje je podložena zákonem č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech, ve znění pozdějších předpisů a dále se opírá o ustanovení odst. 4 § 18 zákona č. 183/2006 Sb. Ochrana léčivých zdrojů a zdrojů minerálních vod je v souladu s cíli stanovenými koncepcí ochrany přírody a krajiny Karlovarského kraje.

Zdroje nerostných surovin

- Ložiska hnědého uhlí republikového významu v Sokolovské a Chebské pánvi.
- Ložiska kaolínu v chodovsko-starorolské, karlovarsko-otovické a hroznětínské oblasti Sokolovské pánve.
- Ostatní ložiska vyhrazených a nevyhrazených nerostů (výhradní a nevýhradní ložiska dle příslušných registrů ČGS Geofond).

Geologická stavba území Karlovarského kraje je velmi pestrá s významným množstvím nerostných surovin. Bohatý výskyt zdrojů nerostných surovin významně ovlivňuje a utváří ráz Karlovarského kraje. V současné době se na území nachází rozsáhlá výhradní ložiska nerostných surovin na celkové ploše 203,2 km², což je přes 6 % rozlohy kraje. Rozhodující význam v Karlovarském kraji má dlouhodobě těžba hnědého uhlí, která v občasných dobách probíhá ve východní části sokolovské pánve ve velkolomu Jiří (DP Alberov, DP Královské Poříčí) a v lomu Družba (DP Nové Sedlo). Těžba hnědého uhlí tvoří 65 až 70 % celkové těžby nerostných surovin v Karlovarském kraji. V kraji probíhá rovněž celorepublikové významná těžba keramických surovin, zejména kaolínu. Vlastní ložisková oblast se rozkládá v chodovsko-starorolské, karlovarsko-otovické a hroznětínské oblasti Sokolovské pánve. Těžba stavebního kamene má pouze regionální význam.

Požadavek ochrany těchto ložisek vyplývá ze zák. č. 44/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů (Horní zákon) a je dále potvrzen regionální surovinovou politikou KK a celostátními koncepčními dokumenty (Státní surovinová politika, Státní energetická politika).

Ochrana a další využívání zdrojů nerostných surovin (zejména hnědého uhlí a keramických surovin) je obsažena v čl. (9) priorit územního plánování kraje dle návrhu A-ZÚR KK s návazným upřesněním v rámci požadavků na využití území, resp. kritérií a podmínek pro rozhodování o možných variantách změn v území pro rozvojovou oblast OB12 Karlovy Vary¹²⁶.

Území s nejkvalitnější zemědělskou půdou

Zemědělský půdní fond je základním přírodním bohatstvím, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu a je jednou z hlavních složek životního prostředí. Ochrana ZPF, jeho zvelebování a racionální využívání jsou činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí.

Kvalitní zemědělská půda je nejen významným přírodním bohatstvím, ale představuje rovněž cenný ekonomický potenciál. Území, ve kterých se nachází nejkvalitnější zemědělské půdy, jsou významnými zemědělskými oblastmi kraje. Podle údajů z registru Úhrnů hodnot druhů pozemků k 31.12. 2013 (ČÚZK) lze na území kraje jako oblasti s největší výměrou ZPF (nad 50 % rozlohy administrativního obvodu obce) vymezit celý správní obvod ORP Cheb a dále pak jihovýchodní část kraje cca po pomyslnou spojnicí obcí Teplá a Andělská Hora. Oblast s výskytem nejkvalitnějších zemědělských půd I. a II. třídy ochrany (vyhláška MŽP č. 48/2011 Sb.) vyjádřených jejich podílem na celkové výměře ZPF v obci (více než 35 %) lze v rámci kraje generelně vymezit územím obcí Teplá, Toužim, Štědrá, Útvina a Krásné Údolí. Podíl nejkvalitnějších půd přesahuje stanovenou hranici také v dalších částech kraje (celý správní obvod ORP Aš), nicméně celkový podíl ZPF na rozloze území jednotlivých obcí je v těchto oblastech menší.

Ochrana zemědělských půd v těchto oblastech je požadována jak z důvodu ochrany vlastní zemědělské půdy ve smyslu zákona č. 334/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tak z důvodu zachování zemědělského charakteru uvedených oblastí, který se uplatňuje rovněž v obraze krajiny uvedených oblastí.

¹²⁶ Kapitola B. čl. (1) návrhu A-ZÚR KK.

Zařazení území s nejkvalitnější zemědělskou půdou mezi nejvýznamnější přírodní hodnoty kraje se opírá o ustanovení §§ 1 a 4 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně ZPF, ve znění pozdějších předpisů a ustanovení § 18 zákona č. 183/2006 Sb. Je v souladu s čl. 14 republikových priorit dle PÚR ČR. Ochrana a udržitelné využívání půdy a horninového bohatství je zařazeno mezi cíle stanovené Státní politikou ŽP 2012- 2020 (cíl 1.3).

Rozsáhlé lesní komplexy v horských masivech Krušných hor, Slavkovského lesa, Českého lesa a Smrčín

Horské masivy Krušných hor, Slavkovského lesa, Českého lesa a Smrčín patří mezi nejlesnatější oblasti v rámci Karlovarského kraje, ale také v rámci celé ČR. Souvislé lesní porosty utvářejí nejen krajinný charakter těchto oblastí, ale jsou významné pro trvalý výskyt lesních druhů živočichů a rostlin, ekologickou stabilitu aj. Lesnaté oblasti uspokojují stále rostoucí nároky na mimoprodukční, tzv. veřejné funkce, tzn. na funkci vodohospodářskou, půdoochrannou, krajino tvornou, klimatickou, rekreační.

Území ochrana těchto lesních oblastí je požadována jak z důvodu ochrany vlastních lesních porostů ve smyslu zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů, tak z důvodu zajištění ochrany jejich uvedených mimoprodukčních funkcí.

Zařazení území s nadprůměrnou lesnatostí mezi nejvýznamnější přírodní hodnoty kraje se opírá o ustanovení zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů a ustanovení § 18 zákona č. 183/2006 Sb. Je v souladu s čl. (14) PÚR ČR. Zachování a ochrana přírodních hodnot je zařazena mezi cíle stanovené Státní politikou ŽP 2012–2020 (cíl 3.2). Lesnaté oblasti hrají důležitou roli z hlediska přirozeného vodního cyklu území a retence vody v krajině. V území horských masivů Krušných hor a Slavkovského lesa tuto jejich funkci potvrzuje stanovení CHOPAV Slavkovský les a CHOPAV Krušné hory (viz výše).

Lokality morfologicky a hydrologicky vhodné pro akumulaci povrchových vod (LAPV)

Hodnota lokalit morfologicky a hydrologicky vhodných pro akumulaci povrchových vod spočívá v souboru příznivých morfologických, hydrologických, geologických, hydrogeologických, inženýrskogeologických poměrů umožňujících, v případě potřeby, v dané lokalitě realizaci vodní nádrže určenou pro řešení dopadů klimatické změny, zejména nepříznivých účinků povodní a sucha. Jedná se lokality, které jsou s ohledem na uvedené příznivé podmínky (úzká soutěska a nad ní rozšířené údolí umožňující retenci většího objemu vody, dostatečný průtok vody v toku pro zásobní funkci nebo větší ovládané povodí pro ovlivnění povodní, vhodné či přijatelné podmínky pro umístění a založení hráze, geografická poloha v řídcé osídleném nebo neosídleném území nad hustě osídlenou oblastí s většími sídly) jsou pro možnosti akumulace vod nenahraditelné.

Vymezení lokalit LAPV vychází z § 28a zák. č. 254/2001 Sb., o vodách, a z Generelu území chráněných pro akumulaci povrchových (MZe 2011). Generel byl zpracován jako odborně-technický podklad vyjadřující dlouhodobé zájmy vodního hospodářství a jejich průmět do PÚR ČR a územně plánovací dokumentace krajů a obcí.

Přírodní aspekty specifických cílových charakteristik specifických krajin

Přírodními aspekty specifických cílových charakteristik specifických krajin jsou přírodní hodnoty, jejichž cennost je dána kvalitativními parametry zastoupených ekosystémů ve vztahu k jejich udržitelnosti, reprezentativností aktuálních znaků ve vztahu ke stanovištním podmínkám, prostorovými parametry, harmonickým charakterem interakcí mezi ekosystémy a jejich uplatněním v obraze krajiny.

Zařazení přírodních aspektů specifických cílových charakteristik mezi nejvýznamnější přírodní hodnoty vychází z Evropské úmluvy o krajině, z ustanovení § 19 odst. 1 písm a) stavebního zákona a dále z čl. (14) a (18) republikových priorit platné PÚR ČR.

ZÁSADY A ÚKOLY PRO UPŘESNĚNÍ ÚZEMNÍCH PODMÍNEK KONCEPCE OCHRANY A ROZVOJE PŘÍRODNÍCH HODNOT

Podporovat opatření k ochraně a rozvoji retenční schopnosti krajiny

Retenční schopnost území je schopnost zadržet vodu, která se v daném území vyskytuje. Schopnost krajiny zadržovat vodu se snižuje v důsledku činností, jakými jsou snižování rozlohy lesů a rozptýlené zeleně, extenzivní nárůst rozsahu zpevněných ploch v důsledku výstavby atp.

Retenční schopnosti krajiny jsou v jednotlivých částech kraje značně rozdílné. Krušné hory a Slavkovský les jsou významnými zdrojovými oblastmi a retenční schopnost krajiny je zde poměrně příznivá. To je dáno především vysokou lesnatostí těchto území a nižším podílem zastavěných ploch. Naopak výrazně urbanizovaná až antropogenně přeměněná území Sokolovské pánve vykazují (centrální část ORP Sokolov, severní část ORP Karlovy Vary) z tohoto pohledu řadu problémů (ovlivnění režimu a kvality podzemních i povrchových vod), k jejichž postupnému omezování přispívá vhodně zvolený způsob rekultivace a revitalizace těžbou dotčených ploch.

Zásada je formulována s cílem vytvořit na úrovni ZÚR výchozí rámec k vymezení ploch pro realizaci opatření orientovaných na zvýšení retence vody v krajině, nenarušení vodního režimu a jakosti povrchových a podzemních vod a ochraně přírodních léčivých zdrojů a zdrojů minerálních vod, do kterých lze v rámci územního plánování zahrnout:

- Vymezení a regulaci rozsahu nových zpevněných ploch, zejména s ohledem na:
 - ⇒ omezování stavebních aktivit v záplavových územích,
 - ⇒ ochranu údolních niv.
- Minimalizaci zásahů do lesních porostů.
- Obnovu a realizaci nových malých vodních nádrží.
- Revitalizaci vodních toků.
- Ochranu a podporu výsadby rozptýlené krajinné zeleně.

Stanovená zásada je konkretizací čl. (19) až (20) priorit územního plánování kraje (kap. A.) a zároveň koresponduje s cíli oborových koncepcí republikové i krajské úrovně, tj. Státní politikou životního prostředí 2012–2020 a Koncepcí ochrany přírody a krajiny Karlovarského kraje. Zákonné zmocnění pro uplatňování této zásady se odvozuje z ust. § 18 odst. 1. a 3. a dále z § 19 odst. 1., písm. e), g) a m) stavebního zákona. Ve vztahu k zájmům chráněným podle zvláštních právních předpisů, je uplatňování této zásady v souladu s cíli ochrany vod jako složky životního prostředí ve smyslu § 23a zák. č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů.

Vytvářet územní podmínky pro ochranu vodního režimu a jakosti zdrojů povrchových a podzemních vod, přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod

Ochrana vodního režimu a jakosti zdrojů povrchových a podzemních vod, přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod je směřována k regulaci činností, které zhoršují kvalitu uvedených zdrojů případně jejich vydatnost a negativně ovlivňují vodní režim území. Jedná se zejména o:

- Zajištění ochrany morfologie přirozených koryt vodních toků.
- Zlepšování stavu vodních a na vodu vázaných ekosystémů.
- Zlepšování retenční schopnosti krajiny a stavu vodních ekosystémů, včetně změn zemědělského hospodaření (snížení eroze).
- Snižování znečištění vod zvláště nebezpečnými látkami, dosažení snížení emisí znečišťujících látek podle požadavků národních právních předpisů a směrnic EU.
- Omezení zásahů do ochranných pásem vodních zdrojů, přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod.
- Udržení a systematické zvyšování biologické rozmanitosti původních druhů, omezení vstupů znečištění do podzemních a povrchových vod.

Stanovená zásada se opírá o ustanovení §§ 18 a 19 zákona č. 183/2006 Sb., v platném znění, o čl. (14) a (18) republikových priorit dle PÚR ČR., zákon 254/2001 Sb., zákon o vodách, zákon č.164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech, ve znění pozdějších předpisů. Ochrana vodního režimu, vodních zdrojů, léčivých zdrojů a zdrojů minerálních vod je v souladu s cíli stanovenými koncepcí ochrany přírody a krajiny Karlovarského kraje.

Vytvářet územní podmínky pro minimalizaci zásahů do lesních porostů zejména na území CHKO, přírodních parků a ve vodohospodářsky významných územích

Lesní porosty jsou vedle svého hospodářského významu hlavním stabilizujícím krajinným činitelem. Zvyšují ekologickou stabilitu krajiny, optimalizují hydrologický cyklus a v jeho rámci přispívají mj. k vyrovnanosti odtoků a snižování povodňových škod, snižují erozní ohrožení půd, významně zvyšují ekologickou stabilitu a biologickou diversitu území, zvyšují sociálně-rekreační a zdravotně-hygienickou hodnotu krajiny.

Lesní půda zaujímá v Karlovarském kraji cca 1 463 km², což je 44 % území kraje. Tento podíl je v rámci ČR vysoce nadprůměrný (průměr ČR je 33,6 %). Karlovarský kraj má jako jediný v republice plochu lesních pozemků větší, než plochu zemědělské půdy, což souvisí s existencí převážně zalesněných horských masivů Krušných hor, Slavkovského lesa, Smrčin a Českého lesa, které zaujímají významnou část území kraje. Nejvyšší lesnatost se vyskytuje v ORP Kraslice (69,4 %) a Ostrov (61,0 %). Nejmenší lesnatost je v ORP Cheb (27,5 %). S výjimkou ORP Cheb jsou všechny ORP kraje nadprůměrné z hlediska lesnatosti v porovnání s průměrem ČR.

Snižování lesnatosti na úkor jiných typů využívání krajiny mívá výrazně negativní důsledky na fungování krajiny z hlediska povodňových škod, znečištění ovzduší či zvýšené náchylnosti k erozi. Ochrana celistvosti lesních porostů je základním předpokladem nejen k zajištění ochrany samotných lesních porostů, ale rovněž vytváří předpoklady pro zajišťování výše uvedených funkcí lesa. Lesní porosty jsou vnímány jako významná přírodní hodnota kraje.

Cílem výroku je vytvořit na úrovni ZÚR základní předpoklad pro uplatňování požadavku na minimalizaci zásahů do lesních porostů a snižování výměry PUPFL v rámci navazujících nástrojů územního plánování (zejména územní plán a rozhodování o území). Z hlediska cílů a úkolů územního plánování naplňuje předmětná zásada ust. § 18 odst. 1. a 3. a dále z § 19 odst. 1., písm. e), g), m) a n) stavebního zákona, z nichž také A-ZÚR KK odvozuje zákonné zmocnění pro návrh a uplatňování tohoto výroku.

Zásada požadující minimalizaci zásahů do lesních porostů je formulována v souladu s ustanovením zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů. Zachování a ochrana přírodních hodnot je zařazena mezi cíle stanovené Státní politikou ŽP 2012–2020 (cíl 3.2). Lesnaté oblasti hrají důležitou roli z hlediska přirozeného vodního cyklu území a retence vody v krajině.

Vytvářet územní podmínky pro minimalizaci záborů nejkvalitnější zemědělské půdy v závislosti na konkrétních podmínkách dotčeného území

Karlovarský kraj je krajem s nejnižším podílem zemědělské půdy v ČR a podíl zemědělské půdy trvale klesá (od roku 2006 do roku 2011 se rozloha zemědělské půdy snížila o 6,3 %). Podíl orné půdy z území kraje (16,3 %) tvoří jen polovinu průměrného podílu v ČR (38,1 %) a je s velkým rozdílem poslední mezi všemi kraji ČR. Tato skutečnost je zapříčiněna jednak rozsáhlým zastoupením horských oblastí s převahou lesních porostů a jednak intenzivní urbanizací centrální části Sokolovské pánve v souvislosti s těžbou hnědého uhlí a keramických surovin, včetně energetických a průmyslových provozů zaměřených na jejich využití. Kvalitu zemědělské půdy vyjadřuje zastoupení půd 1. a 2. třídy ochrany ZPF, do kterých je zařazeno necelých 12 % z celkové výměry ZPF v kraji. Půdy 4. a 5. třídy ochrany činí téměř 50 % z výměry ZPF.

Aktualizované ÚAP KK 2015 identifikují pokračující úbytek zemědělské půdy v důsledku nárůstu zastavěných a ostatních ploch jako jednu z hrozeb v rámci podmínek pro příznivé životní prostředí.

Cílem takto formulované zásady je vytvořit na úrovni ZÚR základní předpoklad pro uplatňování požadavku na minimalizaci záborů nejkvalitnější zemědělské půdy v rámci navazujících nástrojů územního plánování (zejména územní plán a rozhodování o území) jako jedné z podmínek udržitelného rozvoje území ve smyslu ust. § 18 odst. 1 stavebního zákona. Z hlediska ostatních cílů a úkolů územního plánování naplňuje předmětná zásada ust. § 18 odst. 3. a dále z § 19 odst. 1., písm. e), m) a n) stavebního zákona, z nichž také A-ZÚR KK odvozují zákonné zmocnění pro návrh a uplatňování tohoto výroku. Zároveň A-ZÚR KK tímto způsobem upřesňují prioritu obsaženou v čl. (14a) PÚR ČR.

Ve vztahu ke zvláštním právním předpisům je zásada v souladu s ust. §§1 a 4 zák. č. 334/1992 Sb., o ochraně ZPF, ve znění pozdějších předpisů a ustanovení § 18 zákona č. 183/2006 Sb. Ochrana a udržitelné využívání půdy a horninového bohatství je zařazeno mezi cíle stanovené Státní politikou ŽP 2012–2020 (cíl 1.3).

Vytvářet územní podmínky pro ochranu druhové a biotopové rozmanitosti přírodně hodnotných ekosystémů

Nad rámec hodnot vymezených v článku (1) pod písmeny a) až c) uplatňuje návrh A-ZÚR KK v rámci čl. (2) ve čtvrté odrážce požadavek na vytváření územních podmínek pro ochranu druhové a biotopové rozmanitosti přírodně hodnotných ekosystémů. Důvodem je skutečnost, že bez ohledu na přírodní (botanický, zoologický) význam nemusí, vzhledem k omezenému územnímu rozsahu, představovat hodnotu (limit) nadmístního významu.

Uplatnění této zásady v rámci nástrojů územního plánování spočívá v průběžném přebírání aktuálních poznatků o lokalizaci a vymezení těchto jevů do územně analytických podkladů na úrovni kraje i ORP a v následném zohledňování jejich územní ochrany v řešení v ÚPD včetně jejich zobrazení v koordinačním výkresu.

Ve vztahu k prioritám územního plánování na úrovni republiky i kraje naplňuje tato zásada čl. (14) a (20) republikových priorit dle PÚR ČR a čl. (18) kap. A. návrhu A-ZÚR KK.

Zákonné zmocnění pro uplatňování této zásady se odvozuje z ust. § 18 odst. 1. a 3. a dále z § 19 odst. 1., písm. e) a m) stavebního zákona. Ve vztahu k zájmům chráněným podle zvláštních právních předpisů, souvisí uplatňování této zásady s ust. § 5 odst. 1 zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Zachování nejvýznamnější přírodních hodnot je zároveň cílem definovaným Státní politikou životního prostředí ČR 2011–2020 (cíl 3.2.1. Zajištění ochrany a péče o nejcennější části přírody a krajiny).

Chránit plochy morfologicky a hydrologicky vhodné pro akumulaci povrchových vod pro případné budoucí využití v podmínkách nepříznivého vývoje klimatu a kapacit vodních zdrojů.

Nedostatek vody, sucho a přizpůsobení se změně klimatu jsou témata, jimiž se Rada Evropské Unie zabývá od roku 2005; v červnu 2010 přijala Rada pro životní prostředí závěry, které podporují aktivity členských států pro snížení zranitelnosti Evropské Unie vůči dopadům změny klimatu ve všech souvislostech a vyzývá členské státy k vypracování plánů pro zvládání nedostatku vody a sucha a k prosazování udržitelného užívání vody. Zároveň připomíná, že nedostatek vody a sucho, ačkoliv jsou nezávislými jevy, spolu úzce souvisejí: nedostatek vody souvisí s dlouhodobou nerovnováhou mezi zásobami vody (vodními zdroji), poptávkou po ní a potřebami ekosystémů, zatímco sucho ve svých rozličných podobách je spojeno s výrazným dočasným poklesem přirozené dostupnosti vody oproti dlouhodobé průměrné úrovni do té míry, že dostupná voda dočasně nepostačuje k pokrytí potřeb ekosystémů a udržitelné činnosti člověka.

V souladu s čl. (167) a se zřetelem na čl. (28) PÚR ČR se územní ochrana LAPV v rámci ZÚR realizuje vymezením předmětných ploch ve formě územní rezervy ve smyslu § 36, odst. 1, věty třetí stavebního zákona. Z hlediska cílů a úkolů územního plánování představuje zajištění požadované územní ochrany naplnění ust. § 18., odst. 1. a 2. a § 19 odst. 1., písm. g) a j) stavebního zákona a § 28a vodního zákona.

Ochrana ploch LAPV je v souladu s Plánem dílčího povodí Ohře, dolního Labe a ostatních přítoků Labe“ na období r. 2015 – 2021 (Povodí Vltavy + Povodí Ohře, 01/2016), kde součástí opatření ke snížení nepříznivých účinků sucha (kap. 4.16.) je také územní ochrana vybraných hydrologicky a morfologicky vhodných lokalit pro umělou akumulaci povrchových vod jako součást adaptačních opatření pro zvládání důsledků klimatické změny.

9.E.2. Územní podmínky koncepce ochrany a rozvoje kulturních hodnot

VYMEZENÍ KULTURNÍCH HODNOT NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU

Kulturní hodnoty nadmístního významu byly vymezeny postupem, popsaným v úvodu této kapitoly, doplněným vyhodnocením relevantních oborových jevů v ÚAP kraje 2017 a v ÚAP správních obvodů ORP na území kraje (Aš, Cheb, Karlovy Vary, Kraslice, Mariánské Lázně, Ostrov a Sokolov). Další informace byly získány z rešerší literárních pramenů a odborných publikací, konkrétně:

- Kuča, K., Kučová, V., Zeman, L.: Západočeský lázeňský trojúhelník, Západočeské lázně vybrané k nominaci na zápis do seznamu světového dědictví UNESCO (Karlovarský kraj, Národní památkový ústav, 2008);
- Kuča, K.: Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku (1 - 8.díl, Libri, 2008 – 2011);
- Dvořáková, D., Beran, L., Kindl, M., Valchářová, V., Zikmund, J. et al: Industriální topografie – Karlovarský kraj, Výzkumné centrum průmyslového dědictví FA ČVUT, 2011,
- Kolektiv autorů, Atlas krajiny ČR, MŽP ČR, 2011).

V rámci území Karlovarského kraje jsou k těmto hodnotám řazeny národní kulturní památky ve smyslu § 4 zákona č. 20/1987, o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon), území, která vykazují významné kulturní hodnoty ve smyslu § 5 a 6 památkového zákona tj. památkové zóny a rezervace, včetně kulturních památkových zón a nemovité kulturní památky, vybrané postupem specifikovaným v úvodu této

kapitoly. Mezi území kulturních a historických hodnot nadmístního významu tak byly zařazeny např. významné sakrální stavby, stavby s pozitivním vizuálním projevem v krajině, spolutvářející genius loci daného území (hrady, zámky, zříceniny), atraktivita pro cestovní ruch (lázeňská místa), lokality významné pro kulturu a vzdělávání (parky a zahrady), lokality, jejichž charakter je dokladem historického vývoje území a technické památky.

Mezi kulturně historické hodnoty nadmístního významu nebyla zařazena tzv. území s výskytem archeologických nálezů I. a II. kategorie (ÚAN). Tato kategorizace území vyjadřuje pouze míru pravděpodobnosti výskytu archeologických nálezů v daném území a není zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů definována. Postup v případě zjištění konkrétních archeologických nálezů upravuje § 22 tohoto zákona. Jako limit využití území ve smyslu § 26 stavebního zákona jsou tato území graficky zobrazena v koordinačním výkresu návrhu A-ZÚR KK na podkladě aktuálních datových sad ÚAP KK (02/2017).

Památkové rezervace,

Památková rezervace (ve smyslu § 5 zák. č. 20/1987 Sb., ve znění pozdějších předpisů) je území, jehož charakter a prostředí určuje soubor nemovitých kulturních památek, popřípadě archeologických nálezů.

Vyhlášené památkové rezervace na území Karlovarského kraje

Městské památkové rezervace	Františkovy Lázně
	Cheb
	Loket
Vesnické památkové rezervace	Doubrava
	Nový Drahov
Archeologická památková rezervace	Tašovice

Smyslem prohlášení památkových rezervací byla a je snaha zajistit, aby v rámci vymezeného území bylo chráněno prostředí sídla nebo jeho části, aby zástavba v celém vymezeném území respektovala historický charakter sídla a jejich případné úpravy směřovaly k potvrzení daného charakteru a nápravě případných dřívějších nevhodných zásahů do staveb i prostředí v chráněné lokalitě.

Oprávněnost zařazení městských, vesnických a archeologických památkových rezervací mezi kulturní hodnoty nadmístního významu kraje je podložena ustanoveními zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. Dále se opírá o ustanovení odst. 4 § 18 zákona č. 183/2006 Sb. a čl. (20) republikových priorit územního plánování dle PÚR ČR.

Městské a vesnické památkové zóny

Památková zóna (ve smyslu § 6 zák. č. 20/1987 Sb., ve znění pozdějších předpisů) je území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty.

Vyhlášené památkové zóny na území Karlovarského kraje

Městské památkové zóny:	Karlovy Vary
	Mariánské Lázně
	Bečov nad Teplou
	Horní Slavkov
	Ostrov
	Jáchymov
	Horní Blatná
	Teplá
	Toužim
	Valeč
	Žlutice
Vesnické památkové zóny	Dolní Lažany
	Salajna
	Dolní Rychnov
	Královské Poříčí
	Beranov
	Kosmová
	Kojšovice
	Popovičky

Smyslem prohlášení městských a vesnických památkových zón byla a je snaha zajistit, aby v rámci vymezeného území bylo chráněno prostředí sídla nebo jeho části, aby zástavba v celém vymezeném území respektovala historický charakter sídla a jejich případné úpravy směřovaly k potvrzení daného charakteru a nápravě případných dřívějších nevhodných zásahů do staveb i prostředí v chráněné lokalitě.

Oprávněnost zařazení městských a vesnických památkových zón mezi kulturní hodnoty nadmístního významu kraje je podložena ustanoveními zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. Dále se opírá o ustanovení odst.4 §18 zákona č. 183/2006 Sb. a čl. 20 republikových priorit územního plánování dle PÚR ČR.

Národní kulturní památky

Kulturní památky, které tvoří nejvýznamnější součást kulturního bohatství národa, prohlašuje vláda České republiky nařízením za národní kulturní památky a stanoví podmínky jejich ochrany, tak zní definice pojmu národní kulturní památky v zákoně o státní památkové péči dle ustanovení § 4 odst. 1. V Karlovarském kraji je v současné době vyhlášeno 13 národních kulturních památek a jejich souborů.

Obec	Národní kulturní památka
Bečov	Hrad Bečov nad Teplou
Bečov	Ostatková skříň sv. Maura
Abertamy	Důl Mázizius v Hřebečné
Jáchymov	Jáchymovská mincovna
Karlovy Vary	Císařské lázně
Karlovy Vary	Kostel sv. Máří Magdaleny
Lázně Kynžvart	Kynžvartská diagerrotypie
Mariánské Lázně	Lázeňská kolonáda
Ostrov	Rudá věž smrti

Obec	Národní kulturní památka
Rovná	Středověký důl Jeroným v Čisté
Teplá	Klášter premonstrátů
Lázně Kynžvart	Zámek Kynžvart

Oprávněnost zařazení národních kulturních památek mezi kulturní hodnoty nadmístního významu kraje je podložena ustanoveními zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. Dále se opírá o ustanovení odst. 4 § 18 zákona č. 183/2006 Sb. a čl. (20) republikových priorit územního plánování dle PÚR ČR.

Krajinné památkové zóny

Památková zóna (ve smyslu § 6 zák. č. 20/1987 Sb., ve znění pozdějších předpisů) je území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty.

Na území Karlovarského kraje jsou vyhlášeny 4 krajinné památkové zóny:

- Krajinná památková zóna Valečsko.
- Krajinná památková zóna Hornická kulturní krajina Jáchymov.
- Krajinná památková zóna Hornická kulturní krajina Abertamy - Horní Blatná - Boží Dar.
- Krajinná památková zóna Bečovsko.

Cílem ochrany krajinných památkových zón je ochrana dochované kulturní krajiny v její historicky utvářené podobě, tzn. bez výraznějších negativních zásahů do člověkem formovaného přírodního prostředí.

Oprávněnost zařazení krajinných památkových zón mezi kulturní hodnoty nadmístního významu kraje je podložena ustanoveními zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. Dále se opírá o ustanovení odst. 4 § 18 zákona č. 183/2006 Sb. a čl. (20) republikových priorit územního plánování dle PÚR ČR.

Historická centra lázeňských míst Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně, Jáchymov a Lázně Kynžvart, včetně lázeňské architektury

Lázeňská místa Karlovarského kraje Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně, Jáchymov a Lázně Kynžvart náleží k nejvýznamnějším lázeňským městům v celosvětovém měřítku. Jde o mimořádně dobře dochované urbanistické a architektonické celky reprezentující mezinárodní proud výstavby lázeňských center s klasicistní a historizující architekturou. Jedinečné jsou jak po stránce památkové, tak po stránce balneologické.

Oprávněnost zařazení lázeňských míst mezi nejvýznamnější kulturní hodnoty Karlovarského kraje se opírá o ustanovení §§ 18 a 19 zákona č. 183/2006 Sb. a čl. 14 a 20 republikových priorit územního plánování dle PÚR ČR.

Další území zvýšených kulturních a historických hodnot

- Významné sakrální stavby a poutní místa: Chlum Sv. Máří, Maria Loreto (Cheb – Starý Hrozňatov), Kostel Sv. Anny (Karlovy Vary – Sedlec), Poutní kostel Navštívení Panny Marie (Skoky u Žlutic).
- Historické parky a zahrady v Bečově nad Teplou (Beufortum alpinum), ve Františkových Lázních, Lázních Kynžvart (zámek Kynžvart), a v Ostrově (Zámecký park).
- Regiony lidové architektury.

- Hrady, zámky a zříceniny.
- Dochované doklady historického utváření krajiny.
- Území dochovaných dokladů těžby.
- Dochované areály a stavby historické výroby a techniky
- Plošně rozsáhlé kulturní památky těžebních revírů

Území zvýšených kulturních a historických hodnot jsou území či lokality, jichž si společnost natolik cení, že považuje za nutné je uchovat pro budoucí generace. Kulturní a historické dědictví je chráněno kvůli hodnotě, kterou má pro společnost. Takovou hodnotou z hlediska společenského může být „hodnota stáří“, „historická hodnota“ a „umělecká hodnota“. Absolutní stáří a umělecká kvalita však nejsou jedinými kritérii. Stejně významná je často i hodnota prostředí, ve kterém se kulturně a historicky významné objekty nacházejí, příp. historická událost, vztažená k danému místu. Podkladem pro identifikaci těchto hodnot byly především veřejné databáze tématicky zaměřené na sakrální problematiku nebo na prezentaci regionálních kulturně historických atraktivit cestovního ruchu.

Sakrální stavby a poutní místa jsou spojena se současnými nebo historickými centry náboženského života na území Karlovarského kraje.

Historické parky a zahrady jsou území, ve kterých je dochována často druhově cenná vegetační kompozice doplněná architektonickými prvky. Historické parky a zahrady jsou cenné a celospolečensky významné z hlediska botanického, historického nebo uměleckého. Mnohdy jsou tato území vázána na památkově či umělecky významné objekty, ovlivňují charakter prostředí a jeho vizuální vnímání.

Hrady a zámky jsou kulturně a historicky cenné objekty v minulosti sloužící šlechtickým rodům či buržoazii. Jsou dokladem historických událostí daného místa a často reprezentují dobové architektonické slohy a umělecké proudy. Často představují kulturní či krajinné dominanty daného prostředí.

V rámci kraje se nachází regiony, ve kterých jsou dochovány soubory památek lidové architektury (např. Chebsko, Krušnohoří). Regiony lidové architektury nebyly doposud pro území kraje v rámci UAP KK vymezeny. Je nutné uvedený jev zapracovat do UAP příslušných ORP a následně do krajských územně analytických podkladů.

Za doklady historického utváření krajiny jsou považovány krajinné struktury nebo jejich stopy v krajině, které jsou dokladem jejího historického využití. Historické krajinné struktury plnily funkce ochranné, obranné, dopravní, zemědělské či průmyslové. V současné době se podílejí na charakteru krajiny, spoluutváří krajinný ráz a genius loci daného místa.

Karlovarský kraj patří v rámci ČR mezi kraje s nejdelší historií těžby a zpracování nerostných surovin, která byla následně provázena rozvojem průmyslové činnosti. Postupně zde vznikala unikátní hornická krajina a významné průmyslové objekty a areály, dávající svému okolí unikátní charakter.

V rámci kraje se nejvíce památek dokladujících historii těžby nachází v oblasti Krušných hor¹²⁷ a Slavkovského lesa a jejich podhůří, lokálně se však nacházejí na území téměř celého kraje. Jedná se o typické nadzemní a podzemní památky související s hornictvím, zařízení umožňující těžbu a zpracování surovin, rozsáhlé krajinné areály nesoucí stopy po dlouhodobé těžbě, horní města a jejich specifické struktury apod. V těžebních oblastech, ve kterých postupně docházelo k intenzivnímu rozvoji průmyslové výroby, vznikly technicky, historicky a umělecky pozoruhodné objekty, stavby a areály, které jsou cennými doklady paměti doby a míst, ve kterých byly vybudovány.

¹²⁷ Jedinečnost hornických památek na území Krušných hor dokazuje připravovaný zápis této části krajiny do seznamu světového dědictví UNESCO.

K nejvýznamnějším, plošně rozsáhlým památkám těžebních revírů patří doly Zuza-na a Svatý Duch na Sněžné hůrce u Horní Blatné, Červená jáma, Schnepnova pinka a Důl Sv. Mauritius se štolou Kryštof u Hřebečné, Vlčí jámy, doly Konrád a Vavřinec u Horní Blatné, sejpy na Kravím potoce, sejpy u Božího Daru, štola Daniel, Blatenský vodní příkop, Eliášské údolí, Zlatý Kopec - štola Johannes s dolem Johanes, a důlKaffenberg, Přebuz - pinkové řady na Čertově hoře, areál dolu Otto, Důlní závod Rolava, Důl Svornost s dolem Vysoká Jedle a štolou č. 1 v Jáchymově, haldy a pinkový tah na žíle Schweizer na Novém Městě.

Oprávněnost zařazení výše uvedených kulturních a historických hodnot mezi nejvýznamnější kulturní hodnoty Karlovarského kraje se opírá o ustanovení §§ 18 a 19 zákona č. 183/2006 Sb. a čl. (14) a (20) republikových priorit územního plánování dle PÚR ČR.

Kulturně – historické aspekty specifických cílových charakteristik specifických krajin

Kulturně – historické aspekty specifických cílových charakteristik specifických krajin jsou dokladem kulturního a historického vývoje krajiny včetně struktury osídlení a charakteru sídel, kultivace krajiny, využívání přírodních zdrojů a vazby sídel na krajinu.

Zařazení kulturně historických aspektů specifických cílových charakteristik mezi nejvýznamnější kulturní hodnoty Karlovarského kraje se opírá o ustanovení §§ 18 a 19 zákona č. 183/2006 Sb., v platném znění, čl. (14) a (18) republikových priorit územního plánování dle PÚR ČR a o Evropskou úmluvu o krajině.

ZÁSADY A ÚKOLY PRO UPŘESNĚNÍ ÚZEMNÍCH PODMÍNEK KONCEPCE OCHRANY A ROZVOJE KULTURNÍCH HODNOT

Chránit historické architektonické a urbanistické znaky památkově chráněných sídel včetně jejich půdorysu a vnějšího obrazu.

Urbanistické dědictví Karlovarského kraje je hodnotou nadmístního až republikového významu. Je mimořádné jak mírou dochování historické urbanistické struktury měst, vesnic a krajin, tak autenticitou jejich zástavby.

Předmětem ochrany sídelního prostoru památkových zón a rezervací je kromě jejich stavebního fondu i urbanistická kompozice a krajinný projev sídla (tzv. vnější obraz sídla). Významné jsou všechny prostorové vztahy mezi intravilánem a extravilánem. Ve smyslu zákona o státní památkové péči a výkladových materiálů Ministerstva kultury ČR jsou chráněny nejen jednotlivé kulturní památky, ale i ostatní objekty a plochy, tj. historický půdorys sídla, prostorová a hmotová skladba, urbanistická struktura, uliční interiéry, historické podzemní prostory, panorama s hlavními dominantami v blízkých i dálkových pohledech, historické zahrady a parky, prvky drobné architektury, materiály apod.

Obdobně jako v případě přírodních hodnot spočívá uplatnění této zásady v rámci nástrojů územního plánování v průběžném přebírání aktuálních poznatků o lokalizaci a vymezení těchto území do územně analytických podkladů na úrovni kraje i ORP a v následném zohledňování jejich územní ochrany v řešení ÚPD, formulované s cílem vyloučení zásahů do prostorové kompozice památkově chráněného prostoru, který by mohl způsobit snížení historické, estetické a umělecké hodnoty prostoru památkově chráněných území, prostorových vztahů uvnitř těchto území a snížení významu kulturních dominant.

Ve vztahu k prioritám územního plánování na úrovni republiky i kraje naplňuje tato zásada čl. (14) PÚR ČR a čl. (18) kap. A. návrhu A-ZÚR KK.

Zákonné zmocnění pro uplatňování této zásady se odvozuje z ust. § 18 odst. 1. až 4. a dále z § 19 odst. 1., písm. d), e) a m) stavebního zákona. Ve vztahu k zájmům chráně-

ným podle zvláštních právních předpisů, souvisí uplatňování této zásady s ust. §§ 4 až 6 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Při umisťování staveb v okolí památkově chráněných území, areálů a souborů respektovat „genius loci“ daného místa, v případě památkově chráněných území se podmínka vztahuje na tato území

Specifickým znakem většiny památek a památkových území je přesah jejich prostorové kompozice mimo samotný, zdmi vyhrazený či jinak vymezený prostor do navazující sídelní nebo nezastavěné krajiny. Okolní krajina je ve většině případů integrální součástí památky či památkových území. Vzájemné vazby památkově chráněných území se svým okolím mají nemalý význam z hlediska projevu a působení předmětných hodnot na obyvatele, pozorovatele, návštěvníka území. Velká část kulturních památek a památkových míst se nachází v prostorech se specifickou atmosférou a specifickými podmínkami, které označujeme „genius loci“. Genius loci je jednou ze zásadních, avšak nesnadno definovaných, hodnot území. Duch místa je dán tvary, strukturou, barvami objektů, jejich kompozicí a vizuálním souladem.

Uvedená zásada je formulovaná s cílem zajištění ochrany prostorové kompozice zmíněných památek nebo území, která může být narušena necitlivou stavební činností, změnou využití území, umístěním pohledových bariér, umístěním nových dominant do pohledových os, průhledů a vyhlídek. Význam uplatňování této zásady v rámci jednotlivých nástrojů územního plánování vyplývá z faktu, že ochrana tohoto fenoménu není zákonem o státní památkové péči výslovně upravena.

Zákonné zmocnění pro uplatňování této zásady se odvozuje z ust. § 18 odst. 1. až 4. a dále z § 19 odst. 1., písm. d), e) a m) stavebního zákona. Ve vztahu k zájmům chráněným podle zvláštních právních předpisů, souvisí uplatňování této zásady s ust. §§ 4 až 6 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Chránit vizuální význam místních kulturních a historických dominant, zejména sakrálních a ostatních historických staveb v pohledovém obrazu sídel v krajinných scénériích

Kulturně historické dominanty jsou nejen svědectvím historického vývoje území, cennými architektonickými či urbanistickými prvky, ale jsou zároveň znaky a orientačními body území. Kulturní a historické dominanty jsou člověkem bezprostředně vnímané doklady historického vývoje území a lidské činnosti.

Cílem definované zásady je zajištění ochrany unikátních kulturních hodnot zasazených v krajinné scéně. Uvedené kulturně historické dominanty představují významnou kulturní a krajinnou hodnotu. Zásada je definována na základě §§ 18 a 19 zákona č. 183/2006 Sb., v platném znění a naplňuje mj. republikové priority územního plánování ve smyslu čl. (14) a (20) PÚR ČR. Stanovená zásada podporuje činnosti v ochraně krajiny ve smyslu Evropské úmluvy o krajině, dle které je zajišťována ochrana krajiny. EÚoK ochranu krajiny vnímá jako činnost směřující k zachování a udržení význačných nebo charakteristických rysů krajiny, odůvodněné její dědičnou hodnotou, vyplývající z přírodní konfigurace anebo lidské činnosti.

Ochrana nejen samotných kulturně historických dominant, ale také prostředí, krajinného rámce odpovídá principům Evropské charty architektonického dědictví Evropy.

Z hlediska dalšího rozvoje území je třeba zajistit vizuální ochranu těchto hodnot a vyloučit vznik staveb, které by byly ve vizuálním kontrastu s uvedenými dominantami, snížily jejich jedinečné působení v krajinném obraze, či jejich určující význam v krajinné kompozici.

Chránit dochované doklady historického utváření krajiny, historické těžby, výroby a techniky

Jako historické krajinné struktury se označují struktury vzniklé činností člověka v historické době, jsou dokladem způsobu využití daného území. Historické krajinné struktury reprezentují starší časové horizonty a často se jeví jako izolované relikty. Historické krajinné struktury tvoří neodmyslitelnou součást každé krajiny. Někde se projevují jako nenápadné dominanty a profilují celý krajinný ráz, někde se vyskytují skrytě a jsou často nenápadnými objekty současné krajinné struktury. Mezi historické krajinné struktury (z pohledu ochrany krajinného rázu) jsou řazeny zejména ty, které mají výrazný percepční projev a jsou součástí význačných charakteristických znaků nebo rysů krajiny. Tyto objekty a krajinné struktury lze považovat za kulturní hodnotu území i v případě, že dosud nemají potvrzený ochranný režim (z hlediska zákona o památkové péči). Jejich ochrana je zajišťována ve smyslu § 12 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny a ve smyslu Evropské úmluvy o krajině.

Zásada je formulována s cílem zajistit ochranu prvků historických krajinných struktur a formu jejich vizuálního uplatnění v krajinném obraze a z důvodu zajištění ochrany vzájemných prostorových vazeb. Prostorové vazby mezi dílčími prvky historické krajinné struktury jsou klíčovým faktorem jejich krajinného projevu. Na území kraje mají významné uplatnění také pozůstatky historické těžby nerostných surovin, které jsou zejména v oblasti Krušných hor a Slavkovského lesa významným identifikačním znakem krajiny. Jejich ochrana, údržba, zpřístupňování a prezentace v rámci turistických atraktivit kraje může mít pozitivní dopad jak na zvýšení návštěvnosti, tak na zachování kulturně historické paměti krajiny.

Ve vztahu k prioritám územního plánování na úrovni republiky i kraje naplňuje tato zásada čl. (14) republikových priorit územního plánování PÚR ČR a čl. (18) kap. A. návrhu A-ZÚR KK.

Zákonné zmocnění pro uplatňování této zásady se odvozuje z ust. § 18 odst. 1. až 4. stavebního zákona, přičemž zejména druhá věta odst. 4 § 18 je z tohoto pohledu zcela zásadní. Uplatňováním této zásady zároveň ZÚR naplňují ust. § 19 odst. 1., písm. d), e) a m) stavebního zákona. Ve vztahu k zájmům chráněným podle zvláštních právních předpisů, souvisí uplatňování této zásady s ust. § 12 zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a §§ 4 až 6 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

9.E.3. Územní podmínky koncepce ochrany a rozvoje civilizačních hodnot

VYMEZENÍ CIVILIZAČNÍCH HODNOT NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU

Hierarchická sídelní struktura měst, vesnic a jejich dílčích částí

V rámci ČR má Karlovarský kraj nejnižší počet obyvatel a čtvrtou nejnižší hustotou osídlení (92 obyvatel/km²). Základ sídelní struktury tvoří města nad 10 tis. obyvatel, ve kterých žije cca 54 % obyvatelstva kraje – tj. 3. největší podíl v ČR. Naproti tomu v malých obcích do 1 tis. obyvatel žije pouze cca 12,5 % z celkového počtu obyvatel kraje (2. nejnižší podíl v ČR). Hlavní příčinou tohoto stavu jsou přírodní a historicko-socio-ekonomické podmínky území kraje – hustě osídlené pánevní oblasti, bohaté na nerostné suroviny a s rozvinutou průmyslovou základnou na straně jedné a řídko osídlená území nejen horských masivů (Smrčiny, Krušné hory, Slavkovský les) ale též ostatních periferních částí kraje.

Z výše uvedených skutečností vyplývá význam zachování hierarchické sídelní struktury polycentrického charakteru, kde přirozená centra osídlení plní vedle své sídelní funkce

také funkci pracovní, obslužnou a administrativně správní pro ostatní sídla v rámci své spádové oblasti. Zachování trvalého osídlení v malých obcích na celém území kraje má zásadní význam pro udržení charakteru kulturní krajiny.

Obytná a pracovní funkce městského a venkovského osídlení

Postavení města (obce) v hierarchické sídelní struktuře je do značné míry ovlivněno významem jeho obytné a pracovní funkce. Vyšší koncentrace obyvatelstva ve správních obvodech ORP Cheb, Sokolov, Karlovy Vary a Ostrov je odvozena z nabídky pracovních příležitostí, které nabízí jednak palivoenergetický sektor a průmysl, ale také sektor služeb.

Zachování obytné a pracovní funkce jako podmínky trvalého osídlení v malých obcích na celém území kraje má zásadní význam pro zemědělskou výrobu a lesní hospodářství a udržení charakteru kulturní krajiny

Občanské vybavení nadmístního významu v přirozených spádových centrech

Kvalita občanské vybavenosti sídel (veřejné i komerční) z velké části koresponduje s velikostí sídla a jeho sídelním významem. Občanské vybavení, jako nejvíce heterogenní z urbanistických funkčních složek, je představováno velmi rozsáhlým souborem nevýrobních i výrobních zařízení, sahajících od správy a administrativy až po zdravotnictví a školství. Cílem rozvoje této obslužné funkce je zvýšení standardu kvality všech služeb, které občanské vybavení nabízí obyvatelům sídla i těm, kteří za službami dojíždějí. Kromě toho zařízení občanského vybavení vytvářejí mnoho pracovních příležitostí. Rozvoj občanské vybavenosti patří k důležitým faktorům udržitelného rozvoje území neboť výrazně působí jak na ekonomickou a sociální skladbu obyvatel, tak i na životní prostředí sídel.

Rozvinutá funkční struktura lázeňství zejména v Karlových Varech, Mariánských Lázních, Františkových Lázních a dále v Jáchymově a Lázních Kynžvart

Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně, Jáchymov a Lázně Kynžvart mají statut lázeňského místa ve smyslu zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech, ve znění pozdějších předpisů. V uvedených sídlech jsou využívány přírodní léčivé zdroje a zdroje přírodních minerálních vod. Lázeňství je významným ekonomickým odvětvím Karlovarského kraje a představuje významný podíl na cestovním ruchu jak v počtu návštěvníků, tak v počtu přenocování. Tzv. „lázeňský trojúhelník“ (Karlovy Vary - Mariánské Lázně – Františkovy Lázně) představuje největší koncentraci lázeňské péče a souvisejících zařízení v ČR mezinárodního významu.

Funkční struktura pro cestovního ruchu, rekreaci a sportovní aktivity v Krušných horách (Jáchymov – Boží Dar – Klínovec, Plešivec, Nové Hamry, Bublava – Stříbrná) a ve Smrčínách (AŠ)

Cestovní ruch v Karlovarském kraji je orientován na tři významné segmenty, kterým odpovídá rozmístění a struktura odpovídajících zařízení - lázeňství, poznávání historie a památek a sportovně rekreační aktivity, zejména v zimním období. Z tohoto důvodu jsou hlavními oblastmi jejich koncentrace masivy Krušných hor a Smrčín, které s ohledem na svoje klimatické charakteristiky disponují v rámci kraje nejlepšími podmínkami pro běžecké i sjezdové lyžování. Areály uvedené ve výrokové části A-ZÚR KK představují s ohledem na svoji dostupnost a vybavení (stávající i výhledové) nejvýznamnější rozvojová centra zejména zimní rekreace, přičemž A-ZÚR akcentuje postupné rozšiřování nabídky služeb umožňujících celoroční využití plánovaných kapacit. Z tohoto důvodu A-ZÚR KK obsahuje v rámci kap. D.

návrhy na vymezení nových ploch (Aš), resp. rozšíření stávajících ploch, vymezených v rámci platných ZÚR KK.

Funkční systémy zaměřené na těžbu, zpracování a přepravu hnědého uhlí a kaolínu

Těžba, zpracování a přeprava uhlí, kaolínu a stavebního kamene má na území kraje dlouhodobou tradici a tvoří významnou část ekonomické základny Karlovarského kraje se zásadními dopady na hospodářskou a sociální situaci a na kvalitu životního prostředí.

Základním předpokladem pro efektivní využívání těchto surovin jsou úpravárenské a zpracovatelské kapacity, včetně souvisejících systémů dopravní a technické infrastruktury, jejichž údržba a rozvoj je též významným zdrojem pracovních příležitostí.

Výrobní zařízení elektrické energie a rozvodná a přenosová soustava elektrického vedení VVN, uzlová zařízení a systémy produktovodů a plynovodů, regionálně významné výroby tepla s navazující soustavou teplovodů

Výrobní zařízení elektrické energie a energetická infrastruktura je republikově významnou civilizační hodnotou Karlovarského kraje a důležitým faktorem jeho dalšího hospodářského rozvoje. Systémy energetické infrastruktury zajišťují napojení obyvatelstva a průmyslových provozů na inženýrské sítě. Jejich ochrana a rozvoj jsou nezbytným požadavkem vytvářejícím podmínky pro zajištění kvalitního bydlení a ekonomického růstu kraje. Kvalitní úroveň infrastruktury je jedním ze základních předpokladů zvýšení ekonomického potenciálu každého regionu. Rozvojem infrastruktury lze ovlivňovat dynamiku vývoje ekonomiky, a to jak v regionálním, tak i v republikovém a mezinárodním měřítku.

Nejvýznamnější zařízení na výrobu elektrické energie v kombinaci s výrobou tepla jsou uhelná elektrárna Tisová (ETI I a ETI II) a paroplynová elektrárna Vřesová. Transport elektrické energie v republikových a regionálních vazbách zajišťují zařízení přenosové soustavy – rozvodna Vítkov (s transformací 220/110 kV a elektrická vedení 400 a 220 kV a na ní navazující zařízení distribuční soustavy, přičemž v měřítku ZÚR jsou sledována elektrická vedení 110 kV a elektrické stanice zajišťující transformaci 110/22 kV.

Zásadní roli přepravě pohonných hmot a v zajišťování státních hmotných rezerv má produktovod ČEPRO a.s. napojený na skladový areál v Hájků u Ostrova n. Ohří. Ochrané pásmo produktovodu a skladového areálu, kde platí omezení dle § 3 odst. 4 zák. č. 189/1999 Sb., zákon o nouzových zásobách ropy, ve znění pozdějších předpisů, představuje významný limit využití území dle § 26 stavebního zákona. Z tohoto důvodu je tento limit zobrazen v koordinačním výkresu A-ZÚR KK.

Karlovarský kraj má vysoký stupeň plynofikace sídel, zejména v oblasti Sokolovské pánve (Karlovy Vary, Sokolov, Chodov), a dále většiny významných center osídlení (Cheb, Kraslice, Kynšperk n. O. a H. Slavkov). Sídla v horských oblastech a ve východní části kraje jsou plynofikována výrazně méně.

Převážná část výroby tepla v kraji (cca 85 %) je koncentrována do výše uvedených elektráren Tisová a Vřesová ve vazbě na výrobu elektrické energie.

Funkční systémy pro úpravu vody a zásobování pitnou a provozní vodou

Hlavní zdroje pitné vody v kraji jsou podzemní i povrchové. Nejvydatnějším zdrojem podzemních vod je prameniště Nebanice (maximální vydatnost $Q_{\max} = 200$ l/s). U povrchových jsou z hlediska kvality vody výhodné především velké vodárenské nádrže, zejména Stanovice, Horka a Žlutice. Na ně jsou navázány největší úpravní vody - ÚV Březová ($Q_{\max} = 650$ l/s), ÚV Horka ($Q_{\max} = 480$ l/s) a ÚV Žlutice ($Q_{\max} = 190$ l/s). Kapacita vodních zdrojů na území Karlovarského kraje je dostatečná a pokrývá potřeby kraje. Současná spo-

třeba vody dosahuje jen asi 1/9 možností kapacity vodních zdrojů. Rezerva je tedy více než dostatečná i při případném výrazném nárůstu poptávky po dodávkách vody.

Celkový objem vyrobené vody se v Karlovarském kraji stejně jako v ČR dlouhodobě snižuje, klesá i měrná potřeba vody (na obyvatele a den). Přesto je spotřeba vody v kraji nadprůměrná, měrná spotřeba vody na obyvatele a den je v Karlovarském kraji přibližně o 3 % vyšší než v ČR. Klesající spotřeba vody souvisí i se zvyšováním cen vodného a stočného a s růstem počtu obyvatel, kteří sice jsou napojeni na vodovod, ale používají pitnou a užitkovou vodu i z vlastních studní.

Rozvodná síť kraje zahrnuje systém 11 vzájemně propojených skupinových vodovodů. Podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejných vodovodů v roce 2011 činil v Karlovarském kraji 99,7 % a je (mimo Prahu a Moravskoslezský kraj) nejvyšší mezi kraji, průměr ČR činí 93,4 %. Přitom na 1 000 zásobených obyvatel připadá 6,8 km vodovodů, třetí nejmenší hodnota mezi kraji (mimo Prahu), což dokládá úspornost systému. O kvalitě rozvodné sítě v kraji vypovídá i podíl ztrát vody v síti (16,9 %), který je sedmý nejmenší v republice. Jen 3 obce mají napojeno méně než 90 % svých obyvatel a jen 6 obcí 90 až 95 % svých obyvatel.

Rozsah vypouštěných splaškových vod se v Karlovarském kraji dlouhodobě snižuje. Ve všech obcích jsou vybudované částečné či kompletní kanalizační systémy. Nejčastěji se jedná o kanalizační sítě jednotné kanalizace, která zajišťuje odvádění nejen splaškových vod ale i dešťových vod. V řadě případů, především v menších částech obcí, jsou však tyto systémy příp. jejich části v nevyhovujícím technickém stavu, proto bude nezbytná jejich postupná rekonstrukce. Podíl obyvatel bydlících v domech napojených na veřejnou kanalizaci je v Karlovarském kraji nadprůměrný. V roce 2009 žilo v Karlovarském kraji 91,1 % obyvatel v domech napojených na veřejnou kanalizaci, z toho 90,2 % na kanalizaci s koncovou čistírnou odpadních vod. V České republice byl tento podíl 76,3 %. V roce 2011 žilo v Karlovarském kraji 93,3 % obyvatel v domech napojených na veřejnou kanalizaci, z toho 99,6 % na kanalizaci s koncovou čistírnou odpadních vod. V České republice byl tento podíl 96,8 %. Nejvyšší podíl obyvatel napojených na veřejnou kanalizaci je v ORP Sokolov, zatímco nejhorší situace je v ORP Kraslice.

Pátevní silniční a železniční síť (dálnice D6, silnice I. třídy I/13, I/20, I/21, I/25, I/64, III. tranzitní železniční koridor) a navazující soustava silnic II. a III. třídy, resp. regionálních železnic

Z periferní polohy Karlovarského kraje se odvíjí zásadní význam páteřních tahů silniční a železniční sítě republikového a mezinárodního významu, která zajišťuje dopravní vazby jednak s ostatními částmi ČR a jednak s významnými centry osídlení přilehlého území SRN. Nezastupitelný význam navazující soustavy silnic II. a III. třídy, resp. regionálních železničních tratí spočívá v zajišťování dopravní obsluhy a dostupnosti ostatních částí území kraje bez přímých vazeb na páteřní trasy silniční a železniční infrastruktury.

Celková délka silniční sítě Karlovarského kraje činila v roce 2016 celkem 2 054 km, z toho dálniční úseky tvořily pouze 33 km, což je 1,6 % z celkové délky silniční sítě na území kraje, délka silnic I. třídy je podle ÚAP KK 2015 206 km, tedy cca 10 %. Hustota silniční sítě v přepočtu k rozloze území patří v roce 2011 k podprůměrným, ve srovnání s průměrem ČR (70,6 km/100 km²) byla jen 61,9 km/100 km².

Páteřní síť na území kraje utvářejí vedle dosud dokončených úseků dálnice D6 (v úseku Karlovy Vary – Cheb) a navazující silnice I/6 v relaci (Praha) – Karlovy Vary – Cheb – státní hranice ČR/SRN (- Bayreuth) ještě silnice I/13, zajišťující dopravní vazby s Ústeckým krajem (Karlovy Vary – Ostrov – Klášterec n. O. – Chomutov – Teplice – Ústí n. L.) a silnice I/20 Karlovy Vary – Bečov n. Teplou – Toužim (- Plzeň).

Železniční kostru Karlovarského kraje tvoří tratě č. 170 a 179 v trase (Praha - Plzeň) - Mariánské Lázně – Cheb – Pomezí - (SRN Marktredwitz), která je součástí III. tranzitního

železničního koridoru (na území kraje v úseku Mariánské Lázně – Lipová u Chebu jednokolejná a v úseku Lipová u Chebu - Cheb dvoukolejná) a celostátní dvojkolejná trať č.140 (Chomutov) - Karlovy Vary - Cheb. Styčným bodem obou tras je železniční uzel Cheb. Tyto tratě jsou zahrnuty do tzv. Transevropské železniční sítě.

Další spojení Chebu s evropským železničním systémem umožňuje ještě celostátní trať č.147 Cheb - Františkovy Lázně – Vojtanov – Bad Brambach - (SRN, Plauen) a regionální trať č.148 Cheb – Aš - (SRN Selb - Hof). V úseku Aš - Selb je provoz zatím zastaven, ale v současné době se připravuje jeho znovuootevření. Optimalizace III. tranzitního koridoru 170 na území Karlovarského kraje byla dokončena v roce 2010. Na trati 140 Ministerstvo dopravy ČR v současné době připravuje postupnou optimalizaci s cílem dosažení zvýšení rychlosti a tím v Chebu navázání taktového jízdního řádu rychlíků ze směru od Ústí nad Labem na spěšné vlaky do Nürnbergu.

Mezinárodní letiště Karlovy Vary

Mezinárodní letiště Karlovy Vary, je jedním z pěti mezinárodních letišť v ČR.

Význam mezinárodního letiště pro Karlovarský kraj aktuálně spočívá zejména v zajištění přepravy lázeňských hostů ze zahraničí. Rozvojové záměry specifikované v kapitole D., orientované na zvýšení kapacity a bezpečnosti provozu letiště, jsou předpokladem pro další nárůst jeho významu v rámci dopravních systémů Karlovarského kraje.

ZÁSADY A ÚKOLY PRO UPŘESNĚNÍ ÚZEMNÍCH PODMÍNEK KONCEPCE OCHRANY A ROZVOJE CIVILIZAČNÍCH HODNOT

Stabilizace a další rozvoj měst a obcí v rámci polycentrické sídelní struktury vytvářením územních podmínek pro rozvoj jejich obytné, pracovní, obslužné nebo rekreační funkce sídel

Rozvoj a zkvalitňování obytné a pracovní funkce sídel znamená především vytváření územních podmínek pro vznik nových pracovních příležitostí, rozvoj bydlení, občanské vybavenosti včetně zkvalitňování systémů dopravní a technické infrastruktury a rekreačního zázemí. Polycentrická sídelní struktura v hustě osídlené oblasti Sokolovské pánve vytváří předpoklady pro vznik kooperačních vazeb při zajišťování těchto potřeb. A-ZÚR KK navrhuje tuto zásadu jako jeden ze základních předpokladů pro zastavení nepříznivého demografického vývoje některých částí kraje, kde dochází k čistému úbytku obyvatelstva (zejm. střední část republikové rozvojové osy OS7 – oblast Kynšperka n. O. (OS7-B)) resp. vykazují záporné saldo migrace (specifické oblasti SOB-N1 Slavkovský les a SOB-N2 Bochoř – Žlutice).

Stanovená zásada vychází z republikových priorit PÚR ČR ve znění aktualizace č. 1 – čl. (16a) a (18) a konkretizuje priority územního plánování kraje uvedené v člancích (2), (4), (5), (6), (11), (12) a (16). Z hlediska cílů a úkolů územního plánování je zmocnění pro uplatňování této zásady odvozeno od ust. §18, odst. 1 a z ust. §19, odst. 1 písm b) a i) stavebního zákona.

A-ZÚR KK tak utvářejí základní rámec pro naplňování této zásady na úrovni územních plánů ve formě vymezení rozvojových ploch pro uvedené účely a ve formě konkrétních rozhodnutí o změnách ve využití území.

Zkvalitnění a další rozvoj vybavenosti a infrastruktury lázeňských míst

Karlovarský kraj je v evropském měřítku ojedinělý výskytem přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod a plynů včetně pestrosti jejich chemického složení a léčivých účinků. Nejvíce je lázeňská funkce rozvinuta v historických lázeňských centrech

Karlovy Vary, Mariánské Lázně a Františkovy Lázně, významně se lázeňství uplatňuje též v Jáchymově a v Lázních Kynžvart. Všechna tato sídla mají statut lázeňského místa ve smyslu zákona č. 164/2001 Sb.

Lázeňství je významným ekonomickým odvětvím Karlovarského kraje a představuje významný podíl na cestovním ruchu v rámci celého kraje. Pro udržení atraktivity lázeňských center v mezinárodní konkurenci je nezbytností další rozvoj vybavenosti, souvisejících služeb a s tím spojené infrastruktury. S ohledem na skutečnost, že lázeňské části jmenovaných měst obsahují řadu urbanisticky a architektonicky hodnotných stavebních souborů i jednotlivých staveb, je v rámci navrhované zásady uplatněn požadavek na respektování dosavadního charakteru zástavby a zachování kvality prostředí lázeňského místa, a to nejen z hlediska složek životního prostředí, ale též z hlediska urbanistického a architektonického.

Uvedená zásada mimo jiné reaguje na výsledky SWOT analýzy zpracované v rámci aktualizovaných ÚAP KK 2013, která jako slabou stránku ekonomického pilíře uvádí nedostatečnou doprovodnou infrastrukturu cestovního ruchu (večerní a relaxační aktivity). Zkvalitnění a rozvoj vybavenosti a infrastruktury tradičních lázeňských míst a míst, která jsou pro lázeňství a cestovní ruch dosud využívána pouze okrajově, je jedním ze základních předpokladů pro jejich oživení a rozvoj.

Východiskem pro návrh této zásady je republiková priorita (14) PÚR ČR a priority územního plánování kraje uvedené ve čl. (7), (8) a (18).

Ve vztahu k cílům a úkolům územního plánování je zmocnění pro uplatňování této zásady odvozeno od ust. §18, odst. 1 až 4 s důrazem na text:

- odst. 2. „...územní plánování zajišťuje předpoklady... s cílem dosažení souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území“.
- odst. 3. – „Orgány územního plánování... koordinují veřejné a soukromé záměry na změny v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území...“.

Důvodem pro zdůraznění těchto aspektů je velmi těsná vazba lázeňství jako podnikatelského odvětví založeného na komerčním základě s převahou soukromých zájmů na straně jedné a jedinečných přírodních, urbanistických a architektonických hodnot lázeňských míst, jejichž ochrana je veřejným zájmem, na straně druhé.

Z hlediska ust. § 19, odst. 1 uplatňování této zásady naplňuje cíle uvedené pod písm. b), d) a m) stavebního zákona.

Respektovat při dostavbě v zastavěných územích nebo při výstavbě v zastavitelných územích dosavadní charakter okolní zástavby a kvalitu prostředí

Zásada je stanovena s cílem zajištění ochrany území před využitím území, které by bylo v zásadním rozporu s charakterem okolní zástavby a zhoršovalo kvalitu životního prostředí (zejména kvalitu ovzduší, hygienické podmínky, kvalitu vod) v daném území. Charakter okolní zástavby je daný převládajícími půdorysnými rozměry a umístěním staveb, počtem podlaží, jeho funkčním využitím a urbanistickou a architektonickou kvalitou.

Stanovená zásada vychází z čl. (14) republikových priorit PÚR ČR, z hlediska cílů a úkolů územního plánování je zmocnění pro uplatňování této zásady odvozeno od ust. § 19, odst. 1 stavebního zákona.

Zkvalitnění a rozvoj vybavenosti rekreačních středisek a sportovně rekreačních areálů nadmístního významu včetně jejich napojení na páteřní síť dopravní a technické infrastruktury

Vzhledem k přírodním podmínkám patří Karlovarský kraj k územím vysoce atraktivním pro rekreaci, lázeňství a cestovní ruch obecně. Tato odvětví jsou vedle těžby nerostných

surovin a na ně navazujících průmyslových odvětví významnou součástí ekonomické základny kraje. Rozvoj rekreační funkce rekreačních středisek a sportovních center je jednou z možností pro vznik nových pracovních příležitostí zejména v periferních nebo hospodářsky oslabených částech kraje, mezi které patří také oblast Krušné hory¹²⁸ jako území s největším rekreačním potenciálem v rámci Karlovarského kraje.

Podkladem pro formulaci předmětné zásady v rámci této kapitoly je „Program rozvoje cestovního ruchu a lázeňství v Karlovarském kraji 2007 – 2013“¹²⁹, který v rámci SWOT analýzy identifikuje nedostatečnou vybavenost středisek cestovního ruchu a nedostatečnou úroveň infrastruktury jako slabé stránky, limitující další rozvoj. V konkrétních případech se jedná zejména o tyto problémy a nedostatky:

- Nedostatečná vzájemná provázanost rekreačních středisek.
- Špatná dopravní dostupnost, nízká kapacita parkovišť, malá provázanost se systémy hromadné dopravy.
- Nedostatečné vybavení doprovodnými službami a návaznou volnočasovou infrastrukturou.

Zásada reaguje na závěry územní studie Horských oblastí Karlovarského kraje, resp. na priority a cíle stanovené touto studií, např. „zajištění kvalitní, dostatečně kapacitní a dostupné veřejné infrastruktury, tj. dopravní infrastruktury, technické infrastruktury, veřejného občanského vybavení a veřejných prostranství“, „celoroční využití kapacit (zejména ubytovacích a stravovacích) pro rekreaci a cestovní ruch“ atd.

Z těchto důvodů a na základě zmocnění vyplývajícího z ust. § 18 odst. 1. až 3. stavebního zákona reflektuje návrh A-ZÚR KK tuto problematiku jednak v rámci priorit územního plánování kraje - viz kap. A. čl. (8) a nepřímo též čl. (5), tak i v dalších kapitolách (kap. C., D., E.) jako naplnění čl. (2) republikových priorit PÚR ČR.

Vytvářet územní podmínky pro minimalizaci možných ztrát zásob nerostných surovin v případě nezbytných zásahů veřejně prospěšných staveb do ploch dobývacích prostorů a chráněných ložiskových území.

Jak je již uvedeno v kap. 9.B.1. tohoto Odůvodnění má Karlovarský kraj (a zejména území rozvojové oblasti OB12 Karlovy Vary) významnou pozici v rámci surovinové základny ČR z hlediska zdrojů hnědého uhlí a keramických surovin (kaolín, keramické jíly). Těžba hnědého uhlí a keramických surovin je zároveň přímo napojena na výrobu elektrické energie a na rozsáhlou výrobní základnu keramického průmyslu s významným podílem na tvorbě pracovních míst. Z tohoto pohledu, ačkoliv jsou všechny tyto činnosti provozovány soukromými subjekty a na komerčním základě a se zřetelem k Usnesení vlády ČR ze dne 19.10. 2015 č. 826, kterým byl Karlovarský kraj zařazen mezi tzv. strukturálně postižené regiony, je možné tvorbu pracovních míst považovat za veřejný zájem. Veřejný zájem ochrany ložisek vyhrazených nerostů deklaruje také aktuální Surovinová politika ČR v oblasti nerostných surovin a jejich zdrojů (MPO 02/2017), konkrétně její prioritou č. 2 „Efektivní a udržitelné využívání disponibilních zásob nerostných surovin a důsledná ochrana ložisek vyhrazených nerostů“.

Ochrana zásob ložisek vyhrazených nerostů dle zák. č. 44/1988 Sb., horní zákon, ve znění pozdějších předpisů je v kontextu územních podmínek (zejména) centrální části kraje (reliéf, hustota osídlení a sítě veřejné infrastruktury, rozsáhlá území narušená těžbou) trvale konfrontována s ostatními veřejnými zájmy na využití území, především s rozvojem osídlení a dopravní a technické infrastruktury, které představují další klíčové složky hospo-

¹²⁸ Specifická oblast republikového významu SOB 6 dle PÚR ČR.

¹²⁹ Západočeská univerzita v Plzni – Středisko pro výzkum regionálního rozvoje (2006).

dářského a sociálního pilíře udržitelného rozvoje kraje. Stavby veřejné infrastruktury vymezené ve vydané územně plánovací dokumentaci mají v převážné většině případů statut veřejně prospěšné stavby dle § 2 odst. 1 písm. l) stavebního zákona.

S odkazem na následující ustanovení stavebního zákona:

- § 18 odst. 3 - „*Orgány územního plánování...koordinují veřejné i soukromé záměry změn v území...a konkretizují ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze zvláštních předpisů...*“),
- § 19 odst. 1 písm b) a c) - úkolem územního plánování je mj. „*stanovovat koncepci rozvoje území ...s ohledem na hodnoty a podmínky území...*“, resp. „*...prověřovat a posuzovat potřebu změn v území a veřejný zájem na jejich provedení...*“,
- a ve spojení s § 36 odst. 1 - „*ZÚR stanoví zejména základní požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje...*“,

formuluje návrh A-ZÚR KK požadavek na vytváření územních podmínek pro minimalizaci možných ztrát zásob nerostných surovin v případě nezbytnosti umístování staveb veřejné infrastruktury do ploch stanovených dobývacích prostorů a chráněných ložiskových území. Navrhovaná formulace je v souladu s čl. (16) republikových priorit územního plánování dle platné PÚR ČR ve smyslu preference komplexních řešení při stanovování požadavků na využití území v ÚPD „*...před uplatňováním jednostranných hledisek a požadavků, které ve svých důsledcích zhoršují stav i hodnoty území*“. Dokladem tohoto tvrzení je i fakt, že z hlediska priorit územního plánování na úrovni kraje je tato podmínka společným průsečíkem článků (2), (6), (9) a (19).

9.F. STANOVENÍ CÍLOVÝCH CHARAKTERISTIK KRAJINY

166. *Vypouští se původní znění kapitoly „f. Vymezení cílových charakteristik krajiny“ (včetně názvu) a nahrazuje se novým zněním kapitoly (včetně názvu).*

V rámci aktualizace byla tato část ZÚR KK přepracována. Věcným důvodem byl výstup projektu OMEGA TD010203 „*Aplikace Evropské úmluvy o krajině do zásad územního rozvoje*“ (Maier et al. 2013), který byl pilotně zpracován pro území Karlovarského kraje a byl použit jako základní podklad pro zpracování této kapitoly.

Vymezení typů krajin převzal projektant z předemětného dokumentu beze změny¹³⁰, neboť tato problematika byla v rámci této studie prověřena mnohem podrobněji, než je možné v měřítku ZÚR. Cílové charakteristiky a podmínky pro jejich dosažení a ochranu také vycházejí z citovaného projektu, jsou však doplněny o poznatky z aktualizovaných ÚAP KK 2013 a dalších analýz a šetření provedených projektantem v průběhu prací na návrhu A-ZÚR KK. Jednotlivé výroky jsou ve výsledku formulovány především s ohledem na možnost jejich uplatnění v rámci navazujících nástrojů územního plánování (ÚPD obcí, rozhodování o území). Součástí této kapitoly výrokové části A-ZÚR KK je výkres A.3. Typy krajin, který graficky vymezuje hranice typů krajin (též oblasti specifických krajin) a jednotlivé specifické krajiny, jako jejich dílčí části.

Ve smyslu Evropské úmluvy o krajině chápe projektant typy krajin jako území se specifickými (jedinečnými) znaky, vlastnostmi a charakteristikami krajiny, které ji odlišují

¹³⁰ Upraveny byly názvy vymezených specifických krajin. Pro označení krajiny byly použity obecně známé názvy hlavních krajinotvorných činitelů.

od ostatních typů krajiny. S ohledem na skutečnost, že se tyto znaky, vlastnosti a charakteristiky se uplatňují na různých hierarchických úrovních, existují v rámci každého typu krajiny území, která vedle společných znaků pro daný typ krajiny obsahují vlastní individuální a specifické (jedinečné) znaky, vlastnosti a charakteristiky. Z tohoto důvodu projektant používá pro vymezené typy krajiny synonymum „oblast specifických krajiny“, přičemž jednotlivé „specifické krajiny“ ve smyslu EÚoK jsou vymezeny jako dílčí skladebné části těchto oblastí (typů krajiny).

Cílové charakteristiky krajiny jsou chápány jako cíle zabezpečení kvalit krajiny, tedy ochrany, zachování a rozvoje přírodních a kulturních hodnot krajiny v jednotlivých částech specifických krajiny a zároveň jako nástroj územního plánování pro naplnění ust. § 18, odst. 4, věta druhá stavebního zákona. Definování cílových charakteristik krajiny využívá znaků přírodní, kulturní a historické, vizuální a civilizační charakteristiky, a to zejména z těch, které spoluvytvářejícími osobitost, rozlišitelnost a jedinečnost jednotlivých specifických krajiny.

Cílové charakteristiky akceptují činnost člověka v území jako zásadní podmínku pro zachování kulturní krajiny, včetně funkčních systémů k tomu nezbytných. V prokazatelných případech, kdy zvýšená míra urbanizace území jednoznačně vyplývá z využívání vysoce specifických vlastností území a tento stav není reálné a s ohledem na vyvážený stav podmínek pro udržitelný rozvoj území ani žádoucí zásadně měnit, návrh A-ZÚR KK reflektuje současný stav a formuluje opatření k ochraně dochovaných hodnot a postupné zastavení probíhajících negativních trendů v krajině.

Součástí cílových charakteristik jsou „Společné požadavky a podmínky“ k zajištění cílových charakteristik“, které (v měřítku podrobnosti ZÚR) vyjadřují zásady pro rozhodování o změnách v území směřující k posílení, resp. ochraně znaků a hodnot krajiny Karlovarského kraje s předpokladem následného upřesnění v podrobnosti řešení ÚP a promítnutí do:

- Základní koncepce rozvoje území obce, ochrany a rozvoje jeho hodnot.
- Koncepce uspořádání krajiny.
- Stanovení podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem využití.

Konkretizace těchto požadavků a podmínek musí být realizována na lokální úrovni (tj. především v rámci řešení ÚP) za současného zapojení veřejnosti ve smyslu příslušných ustanovení EÚoK.

Ve vztahu k PÚR ČR tato kapitola naplňuje zejména čl. (14), (20), (20a) a částečně též čl. (21) a (23) republikových priorit územního plánování. V rámci priorit stanovených na úrovni kraje tato kapitola A-ZÚR KK konkretizuje čl. (3) a čl. (18) kapitoly A.

Zákonné zmocnění pro řešení této problematiky v rámci ZÚR se odvíjí jednak z ust. § 36 odst. 1 SZ a v obecném kontextu z věty druhé odst. 4 § 18 stavebního zákona („*Územní plánování... chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jeho totožnosti.*“) a dále z ust. § 19 odst. 1 písm. d), e), m) a n) stavebního zákona. V zájmu vyváženosti územních podmínek pro udržitelný rozvoj území ve smyslu ust. § 18 odst. 1. a 2. stavebního zákona jsou v odůvodněných případech vedle „restriktivních“ opatření, zaměřených na ochranu významných hodnot, znaků a charakteristik jednotlivých specifických krajiny, formulovány charakteristiky a opatření reflektující potřebu zkvalitňování a rozvoje ostatních funkcí daného území (sídelní, výrobní, rekreační) a jeho vazeb s okolím.

Z hlediska ochrany území podle zvláštních předpisů reflektuje tato kapitola návrhu A-ZÚR ustanovení:

- §§ 9, 11 a 17 zák. č.17/1992 Sb., o životním prostředí ve znění pozdějších předpisů.
- §§12 a 25 zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
- §§ 1, 5 a 7 zák. č.334/1992 Sb., o ochraně ZPF, ve znění pozdějších předpisů a §14 zák. 289/1995 Sb., o lesích ve znění pozdějších předpisů.

- § 14 zák. 289/1995 Sb., o lesích ve znění pozdějších předpisů.
- § 27 zák. č. 254/2001 Sb., o vodách ve znění pozdějších předpisů.
- §§ 1 a 2 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.
- §§ 21 – 23 a § 28 zák. č. 164/2001 Sb., lázeňský zákon ve znění pozdějších předpisů.

Článek (3) – Společné požadavky a podmínky pro zachování a dosažení cílových charakteristik specifických krajín

Společné požadavky a podmínky pro zachování a dosažení cílových charakteristik jsou navrženy pro všechny vymezené specifické krajiny jako obecné zásady pro koordinaci územně plánovací činnosti v územních plánech a navazujících rozhodnutích.

Společné požadavky a podmínky naplňují ust. §§ 18 a 19. stavebního zákona, priority územního plánování na republikové úrovni (PÚR ČR - čl. 14, 20) a cíle zachování kvalit krajiny ve smyslu EÚoK.

Ve specifických krajínách respektovat sídelní strukturu a její přirozený vývoj a dále stavby, areály a funkce, pro které ZÚR vymezují plochy a koridory, přitom minimalizovat jejich případné negativní dopady na stanovené cílové charakteristiky.

Sídelní struktura je jedním z významných fenoménů, které se uplatňují v rámci krajinné mozaiky a v kulturní krajíně vytvářejí její základní kostru. Nepřetržitým vývojem sídel a sídelní struktury dochází k ovlivnění struktury krajiny. A-ZÚR KK vymezují plochy a koridory, jejichž využití může být spojeno s ovlivněním charakteru dotčených specifických krajín či ovlivněním znaků krajín. Uvedený požadavek je formulován s cílem zajistit ochranu znaků krajiny resp. zajistit podmínky pro dosažení stanovených cílových charakteristik a vytvoření podmínek pro využití vymezených ploch a koridorů.

Zastavitelné území přednostně vymezovat v souladu se současným urbanistickým charakterem sídel a sídelní struktury.

Urbanistický charakter a charakter sídelní struktury významně ovlivňují obraz krajiny a její strukturu. Výše uvedený požadavek je formulován s cílem zajištění kontinuálního urbanistického vývoje sídel, zejména sídel urbanisticky hodnotných. Vymezení zastavitelných území je třeba řešit s ohledem na zachování původního urbanistického charakteru daného sídla, tzn. ochranu hodnot stávajících a vytvoření hodnot nových tak, aby původní i nové hodnoty vytvářely jeden kvalitní funkční celek.

Zastavitelné plochy doplňovat prvky krajinné zeleně tak, aby byl vytvořen plynulý přechod do krajiny.

Krajinnou zelení jsou označovány prvky a plochy nelesní vegetace. Rozložení prvků nelesní zeleně, sadů a zahrad v okrajových částech sídel zajišťuje jejich vizuální zapojení do okolní krajiny. Cílem stanoveného požadavku je vytvoření podmínek pro vymezování ploch krajinné zeleně v okrajových částech sídla s cílem zajištění plynulého přechodu sídla do krajiny, zvýšení estetické hodnoty obrazu sídla v krajíně a zvýšení její obyvatelnosti, zlepšení hygienických a rekreačních podmínek a ekologických funkcí. Všechny výše uvedené funkce jsou ovlivňovány kvalitou i kvantitou krajinné zeleně.

Výškovou hladinu zástavby v okrajích sídel přizpůsobovat plynulému přechodu siluety sídla do krajiny.

Výšková hladina zástavby v okrajových částech sídel zajišťuje jejich vizuální zapojení do okolní krajiny a zachování pohledových os ze sídla ve směru do otevřené krajiny, často ve směru ke krajinným dominantám či horizontům. Cílem uvedeného požadavku

je ochrana okrajových částí sídel před umístěním vertikálních staveb převyšujících výškovou hladinu stávající zástavby, které by působily jako vizuální bariéry a narušovaly objemovou kompaktnost sídel a konvexní obrysy sídel v obraze krajiny.

Nezasahovat negativně do historických struktur sídel (např. lánových lineárních a lánových radiálních vsí) a historického uspořádání částí krajin.

Historické uspořádání sídel je dáno uspořádáním objektů, plužiny a cestní sítě. Odrazí přírodní, kulturní a společenské procesy, které se podílely na vzniku sídel. Historické struktury krajiny jsou dány uspořádáním prvků, linií a ploch vzniklé činností člověka. Tvoří neodmyslitelnou součást každé krajiny.

Historické uspořádání sídel a krajinné struktury jsou nejen estetickým prvkem, který dodává krajině osobitý ráz, ale jsou zároveň i historickým a kulturním dědictvím upevňujícím vazbu obyvatelstva s krajinou.

Nenarušovat negativně pohledové scenérie přírodních dominant, krajinných horizontů a horských hřbetů a jejich vizuální vztahy.

Přírodní dominanty, krajinné horizonty a horské hřebenové a jejich vizuální vztahy jsou obecně považovány za určující znaky krajiny resp. jejich krajinného rázu. Jedná se o prvky ovládající obraz krajiny a jsou pohledově významně exponovány. Jejich ochrana je základní podmínkou zachování charakteru krajiny.

Cílem uvedeného požadavku je vizuální ochrana přírodních dominant, krajinných horizontů a horských hřbetů před vznikem vertikálně významných objektů, které by narušovaly obraz výše uvedených prvků a jejich vzájemné vztahy, resp. působily jako pohledové bariéry.

Chránit a respektovat v krajině historicky dochované projevy těžby a průmyslové činnosti.

Karlovarský kraj patří v rámci ČR mezi kraje s nejdelší historií těžby a zpracování nerostných surovin, která byla následně provázena rozvojem průmyslové činnosti. Postupně v krajině vznikala unikátní hornická krajina s významnými průmyslovými objekty a areály, dávající svému okolí unikátní charakter.

V rámci kraje se nejvíce památek dokladující historii těžby nachází v oblasti Krušných hor¹³¹ a Slavkovského lesa a jejich podhůří, lokálně se však nacházejí na území téměř celého kraje. Jedná se o typické nadzemní a podzemní památky související s hornictvím, zařízení umožňující těžbu a zpracování surovin, rozsáhlé krajinné areály nesoucí stopy po dlouhodobé těžbě, horní města a jejich specifické struktury apod. V těžebních oblastech, ve kterých postupně docházelo k intenzivnímu rozvoji průmyslové výroby, vznikly technicky, historicky a umělecky pozoruhodné objekty, stavby a areály, které jsou cennými doklady paměti doby a míst, ve kterých byly vybudovány.

Zachovávat, obnovovat a citlivě doplňovat dochovanou síť místních cest zajišťující prostupnost krajiny pro pěší a nemotorovou dopravu.

Nežádoucím důsledkem urbanizačních, příp. suburbanizačních aktivit je snižování průchodnosti a prostupnosti krajiny včetně zániku místní cestní sítě využívané zejména pro pěší a nemotorovou dopravu. V důsledku tohoto vývoje dochází ke snížení identifikace obyvatel s vlastním sídlem a zhoršení orientace obyvatel i ostatních uživatelů v území. Pro obyvatele obcí a jejich částí se zhoršuje dostupnost krajinného zázemí a oslabují se existující rekreační vazby.

¹³¹ Jedinečnost hornických památek na území Krušných hor dokazuje připravovaný zápis této části krajiny do seznamu světového dědictví UNESCO.

Zachování, obnova a doplňování sítě místních cest je základním předpokladem pro zlepšení obyvatelnosti krajiny pro její uživatele a posílení polyfunkčního využívání krajiny.

Místní cesty umožňují v krajině pohyb nejen pěším a nemotorové dopravě, ale obohacují krajinou strukturu. Linie cest jsou zpravidla doprovázeny krajinou nelesní zelení, která v monofunkčních plochách představuje cenný ekostabilizační prvek s krajinotvorným a přírodovědným významem.

Zachování průchodnosti krajiny je dále důležité s ohledem na zachování prostorové identity sídla a jeho umístění v krajině a prostupnost krajiny umožňující migraci živočišných druhů. Pro zachování průchodnosti krajiny tedy existují jednak důvody architektonicko-urbanistické a jednak důvody zohledňující zájmy ochrany přírody a krajiny. Podmínka reaguje na cíle stanovené Krajskou koncepcí ochrany přírody a krajiny Karlovarského kraje požadující mimo jiné „*prosazovat celkovou prostupnost krajiny pro pěší turistiku a cykloturistiku motivovanou zájmem o poznání přírodních hodnot a podporovat péči o přírodní zázemí lázní*“.

Zachovávat a obnovovat prvky a plochy rozptýlené nelesní zeleně, jakožto prvků prostorového členění krajiny (i se souběžnou funkcí prvků ÚSES nebo izolační zeleně).

Plošné a liniové prvky nelesní zeleně (remízky, meze, břehové porosty, stromořadí) jsou neoddělitelnou součástí každé krajiny. Vedle prostorového členění krajiny plní často funkci skladebných částí nebo interakčních prvků v rámci ÚSES.

Význam nelesní krajinné zeleně stoupá zejména v zemědělských krajinách velkých měřítek s vysokým zastoupením orné půdy, kde v důsledku intenzifikace zemědělské výroby v minulosti docházelo ke scelování pozemků a k zániku těchto krajinných prvků. Obdobný proces bylo možné v minulosti sledovat také v krajinách dotčených těžební činností. Ochrana, obnova a prostorové posílení prvků nelesní zeleně v obou typech těchto krajin, s cílem vizuálního rozčlenění vizuálně homogenních krajinných segmentů, jsou nezbytnou podmínkou prostorového ukotvení pohledového vnímání a identifikace takové krajiny.

V podhorských a horských oblastech s výrazně vyšším zastoupením lesů představuje nelesní zeleň nezbytný doplněk krajinné mozaiky propojující jednotlivé lesní komplexy, často s funkcí migračních koridorů pro lesní zvěř.

Nevymezovat rozvojové plochy pro stavby a neumísťovat stavby, které by svými plošnými, vertikálními nebo prostorovými parametry mohly negativně narušit hodnoty krajiny – měřítko krajiny, její cílové charakteristiky, přírodní nebo kulturně historické dominanty nebo panoramata sídel.

Problémem, s nímž je často spojeno narušení významných krajinných znaků a hodnot, je umísťování staveb velkých měřítek, tj. staveb, které svými plošnými, vertikálními nebo prostorovými parametry mohou negativně narušit měřítko krajiny, nebo vytvářet pohledové bariéry vůči přírodním a kulturně historickým dominantám nebo panoramatům.

Oprávněnost regulace staveb nadmístního významu v rámci ZÚR, za které lze považovat stavby o výšce několika desítek metrů nad terénem (např. areály komerční občanské vybavenosti, výrobní provozy, výškové stavby pro bydlení a rekreaci, větrné elektrárny atp.) byla opakovaně potvrzena judikáty Nejvyššího správního soudu (např. čj. 5 Ao 1/2009-186 ze dne 03.07. 2009 nebo čj. 7 Ao 2/2011 – 127 ze dne 16.07. 2011 a dále čj. 8 Ao 7/2011 – 162 ze dne 30.03. 2012). Tyto stavby vizuálně ovlivňují charakter krajiny často v okruhu mnoha kilometrů od vlastní lokality, oslabují působení přírodních prvků v krajině a snižují estetické působení pozitivních krajinných dominant.

Ochrana krajinných dominant, měřítko krajiny a krajinných estetických hodnot je v souladu s cíli Evropské úmluvy o krajině.

Článek (4) – společné úkoly pro územní plánování

Výrok je „technickým doplněním“ ostatní výroků jako návod pro aplikaci cílových charakteristik a s nimi spojených opatření v rámci územních plánů obcí.

Článek pod písm. a) sumarizuje úkoly vyplývající z vymezení cílových charakteristik v rámci ZÚR pro územní plány obcí na základě § 43 stavebního zákona.

Pod písm. b) článek stanovuje postup při řešení územních plánů obcí, jejichž území se nachází ve dvou nebo více specifických krajinách. S ohledem na exaktní postup vymezení specifických krajin v kontrastu s postupnými změnami charakteristik sousedících specifických krajin je nutné v rámci územních plánů obcí, do jejichž území zasahují dvě nebo více specifických krajin, přiměřeně pracovat s cílovými charakteristikami a opatřeními a podmínkami všech těchto krajin. Míru jejich uplatnění (zejména) v koncepci uspořádání krajiny¹³² je třeba odvozovat z detailní analýzy znaků, vlastností a charakteristik krajiny na území dané obce při zohlednění jejich vizuálních a prostorových vazeb ke všem dotčeným specifickým krajinám a z poměru, v jakém se na utváření krajiny dané obce podílejí.

9.F.1. Krajiny Krušnohoří (A)

ČLÁNEK (5) – SPECIFICKÁ KRAJINA SMRČINY (A.1)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina Ašského výběžku je řazena k vrchovinám Hercynica. Náleží ke geomorfologickému celku Smrčiny v západní části Krušnohorské hornatiny. Severní část území zabírá podcelek Ašská vrchovina, což je plochá vrchovina s výškovou členitostí 100 až 300 m a střední výškou 605 m n.m. Kernou a klenbovou vrchovinu s převládajícími mírně až středně ukloněnými svahy tvoří v řešeném území tři okrsky - Hranická pahorkatina, Studánecká vrchovina a Hájská vrchovina. Nejvyšším bodem specifické krajiny je vrch Háj (757 m n.m.), suk ve tvaru rozsáhlé kupy zalesněný smrkovými monokulturami a borovo-smrkovými porosty s příměsí břízy. Dalšími významnými, převážně zalesněnými vrchy jsou Planina (637 m n.m.), Smolnice (607 m n.m.) či Štítarský vrch (716 m n.m.). Jižní část řešeného území tvoří Hazlovská pahorkatina, což je členitá pahorkatina s výškovou členitostí 100 až 200 m a střední výškou 551 m n.m. Nejvyšším bodem této části území je souvisle zalesněný nízký kupovitý suk na širokém rozvodním hřebetu Záhoř (744 m n.m.), významným bodem pak vrch Blatná (640 m n.m.) jihozápadně od obce Libá, výrazný stolový vrch se zvlněnou vrcholovou plošinou a příkrými okrajovými svahy, a Lužský vrch (606 m n.m.), významný bod Lužské pahorkatiny ležící jihozápadně od obce Velký Luh, výrazný kuželovitý ostrovní vrch zalesněný smrkovými porosty s příměsí borovice a modřínu. Zejména v Lužské pahorkatině se objevuje řada útvarů zvětrávání a odnosu, izolované skály, mrazové sruby, balvany a bloky. Plošiny jsou rozčleněny zaříznutými údolními vodními toků. Hlavním vodním tokem Ašska je Bílý Halštrov, který pramení v Halštrovských horách mezi Aší a Hazlovem. Dalšími vodními toky jsou Ašský potok, Hazlovský potok, Hranický potok nebo Újezdský potok, Hranicko pak odvodňuje především Rokytnice, východní část území Lužní potok a jeho přítoky.

Krajina je značně zalesněná převážně jehličnatými (smrkovými) porosty, přirozené lesy téměř chybí. Lesozemědělská krajina tak nabývá především jižně od Studánky a v Blatenské vrchovině a Lužské pahorkatině již charakter krajiny lesní. Nezalesněné polohy pokrývají především louky a pastviny, větší plochy orné půdy jsou pouze na Ašsku. Krajinářské

¹³² Kap. e) výrokové části územního plánu dle přílohy č. 7 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

kvality území indikuje vyhlášení přírodních parků Smrčiny a Halštrov. Podél západního okraje území se táhne přírodní park Smrčiny, vymezený v délce téměř 40 km podél celého Ašského výběžku až k údolí Odavy na Chebsku. Rozsáhlé území ve východní části Ašského výběžku je pak vymezeno jako přírodní park Halštrov, na který navazuje přírodní park Kamenné vrchy mezi Skalnou a Plesnou.

Kulturní a historická charakteristika

Území Ašského výběžku patří k pozdně středověké sídelní krajině, osídlené vesměs až ve středověku, k převažujícímu typu středověké lánové radiální vsi. Historicky měl Ašský výběžek z velké části německý charakter. V období první Československé republiky bylo Ašsko velkou a bohatou průmyslovou oblastí. Po skončení druhé světové války však bylo veškeré německé obyvatelstvo odsunuto, začalo osidlování území Čechy z vnitrozemí, Slováci a Rumuny, které však nemohlo doplnit tak významný úbytek obyvatel. Záhy se navíc většina okrajového Ašska ocitla v zakázaném hraničním pásmu. Mnoho továren muselo být uzavřeno, řada sídel a objektů zanikla (Otov, Štítary, Újezd, Elfhausen, Pěnkava, Trojmezí, Nové Město, Altengrün, Neuengrün, Horní Paseky, Lumpenhau, Dolní Nebesa, Dolina, Újezd, Velký Rybník, Kyselka a řada dalších), některé enklávy mají charakter opuštěné či částečně opuštěné pohraniční krajiny. Dodnes se zde nacházejí stopy i po řadě zaniklých vsí, osad a samot. Stopy původních krajinných struktur jsou částečně patrné (cestní síť, železnice, základní struktura lesozemědělské krajiny), avšak v celkovém pohledu nemá krajina výrazněji dochovanou historickou krajinnou strukturu, nenachází se zde ani velké množství památek, neboť většina z těch, které přežily druhou světovou válku, byla zničena v období let 1945-1989 (vandalismus, rozkrádání či nedostatek péče). Nejsou zde vymezena žádná památkově chráněná území, zóny či rezervace.

Nejvýznamnějším sídlem a centrem řešeného území je město Aš. V Ašském výběžku se nachází nejzápadnější bod Česka i nejzápadnější česká železniční stanice. Spolupráce českých, bavorských a saských měst přispěla k obnově či k vytvoření několika turistických přechodů.

Vizuální charakteristika

Krajina zahrnuje členité území Ašské hornatiny a Hazlovské pahorkatiny a klesá od výrazných terénních dominant Háj (757 m n.m.) a Skřivánčí vrch (736 m n.m.) přes mohutný oblouk Halštrova pahorkatinnými reliéfy na severu k hraničnímu toku Bystřiny a na jihovýchodě k okraji specifické krajiny Františkolázeňska a Chebska a k okraji Chebské pánve. Tento charakter geofeliéfu vytváří zřetelné vymezení krajiny a dává jí bohatost a dynamiku kontrastem mírně zvlňených okrajových částí a výrazně rozčleněných masivů vnitřní části krajiny – masivu Háje (757 m n.m.), hřbetu Štítarského (716 m n.m.) a Studáneckého vrchu (697 m n.m.) a Masivu Záhoře (744 m n.m.) nad pramenem Bílého Halštrova. Druhým charakteristickým rysem, ovlivňujícím vizuální scénu a prostorové vztahy je kontrast mohutných lesních masivů a otevřených ploch kulturní krajiny. Vzniká specifický charakter lesozemědělské krajiny se sídly v širokých údolích (Aš, Hranice) a s partiemi kulturního bezlesí – často se stopami zaniklých vesnic. Scénérie „opuštěné“ krajiny vytvářejí v rámci rozsáhlých lesních porostů působivé scénérie stejně jako přírodě blízké partie skryté v zahloubených lesnatých údolích (partie Lužního potoka a Bystřiny, hluboké údolí Bílého Halštrova) a lesní interiéry Halštrovského lesa. Výrazné ohraničení severní části Chebské pánve tvoří působivá krajina uzavřených lesních porostů masivu Kamenných vrchů (Lužský vrch 606 m n.m.) s atraktivními partiemi drobných rybníků při okraji u Velkého Luhu.

Významné znaky specifické krajiny A.1:

- Terénní dominanta Háje s rozhlednou.
- Kontrast otevřených náhorních poloh „opuštěné“ kulturní krajiny a lesních porostů Smrčin.
- Působivé lesní interiéry v přírodních parcích Halštrov a Kamenné vrchy.
- Členitá pahorkatina s plochým zvlněným povrchem a vystupujícími suky, na okrajích rozřezanými údolími vodních toků.
- Rozsáhlé plochy především jehličnatých (zejména smrkových), místy smíšených lesů. Krajina západního pohraničí, částečně opuštěná (úbytek obyvatelstva ve válečných a poválečných letech).

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Krajina vymezená v nejzápadnější části České republiky má charakter členité pahorkatiny. V obraze krajiny dominují rozsáhlé lesní porosty, otevřené plochy kulturní krajiny a velký počet drobných vodních toků. Plošně nejvýznamnější lesní komplexy se nacházejí ve střední, jižní a východní části této specifické krajiny (hřeben Smrkovce, hraniční lesnatý lem utvářený Libským lesem, hřebenem Jeleního vrchu, Koziny a ve východní části hřebenem Lužského vrchu. Vysoká hodnota krajinného rázu je doložena vyhlášením 3 přírodních parků v území této specifické krajiny (PPK Smrčiny, PPK Halštrov, PPK Kamenné vrchy). Charakter krajiny je výrazně ovlivněn její periferní polohou a historickými událostmi, které ovlivnily způsob jejího obhospodařování a užívání.

Poměrně rozsáhlé lesní komplexy uzavírají otevřené plochy kulturní krajiny, ve které jsou vyváženě zastoupeny louky a pastviny a drobné lesní porosty. Vzniká tak specifický charakter leso-zemědělské harmonické krajiny. V partiích kulturního bezlesí jsou místy patrné stopy zaniklých vesnic a stopy využívání krajiny. Způsoby užívání krajiny jsou mj. dokladovány charakterem a uspořádáním krajinné zeleně. Ochrana a obnova těchto vegetačních prvků přispívá nejen k zachování této cenné prostorové struktury krajiny, ale přispívá i k posílení prostorové struktury krajiny a zvýšení jejích přírodních i estetických kvalit.

Sídelní soustava je stabilizovaná, tvořená městem Aš jako střediskem krajiny. Hranice a Hazlov jsou místními centry. Tato kompaktní sídla se rozkládají v širokých údolích zemědělské krajiny. Dominantou centrální části krajiny je vrch Háj s rozhlednou. Ostatní menší sídla mají převážně rekreační a zemědělskou funkci. Výšková hladina zástavby a rozložení prvků nelesní zeleně, sadů a zahrad v okrajových částech sídel zajišťuje jejich vizuální zapojení do okolní krajiny a zachování pohledových os ve směru na významné krajinné dominanty (zejména kulturní dominanty – kostelní věže). Nežádoucí je vznik vertikálně významných staveb v okrajových částech sídel, které by působily jako vizuální bariéry pohledů do otevřené krajiny či ve směru na významné krajinné dominanty a krajinné horizonty.

ČLÁNEK (6) SPECIFICKÁ KRAJINA KRUŠNÉ HORY – ZÁPAD (A.2)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina řešeného území je podle reliéfu řazena k vrchovinám Hercynica, hluboká údolí Libockého potoka, Svatavy, Rotavy a Rolavy ke krajinám zaříznutých údolí, svahy obracející se do Sokolovské pánve ke krajinám výrazných svahů a horských hřebenů. Řešené území náleží ke geomorfologickému celku Krušné hory, ploché hornatině střední výšky 707

m n.m. a výškové členitosti 200 až 500 m, podcelku Klínovecká hornatina, kterou zde reprezentují okrsky Jindřichovická vrchovina a na jihu Krajkovská pahorkatina.

Klínovecká hornatina je typická zdviženým zarovnaným povrchem s plochou vrcholovou částí s mělkými úvalovitými údolími, mírně ukloněnou k severozápadu, a naopak výraznými okraji při zlomovém svahu rozbrázděnými hlubokými údolími svahových toků.

Sama Jindřichovická vrchovina je silně rozčleněná hlubokými údolími potoků přítékajících s vyššího horského stupně Krušných hor. Významnými body vrchoviny jsou Kamenáč (936 m n.m.), nízký klenbovitý vrchol na jihu rozsáhlého hřbetu zalesněný smrkovými porosty, suk ve tvaru kupy Dančí vrch (718 m n.m.) či Kraslický průsmyk (538 m n.m.), hluboké erozní údolí Svatavy. Krajkovská pahorkatina pak představuje oblast nejslabšího zdvižení na okraji Krušnohoří. Západní výběžek vymezené krajiny náleží ke geomorfologickému celku Smrčiny v západní části Krušnohorské hornatiny. Kernou a klenbovou vrchovinu s převládajícími mírně až středně ukloněnými svahy reprezentuje v řešeném území okrsek Lubská vrchovina v ploše vyklenuté rozvodní oblasti mezi Ohří a Sálou. Významným bodem vrchoviny se smrkovými a smrkovo-borovými porosty je Liščí hora (657 m n.m.). Vodní toky, přítoky Ohře, stékající z vyšších poloh převážně v jihovýchodním směru, vytvářejí výrazné zářezy a hluboká údolí. Nejvýznamnějšími vodotečemi jsou Libocký potok, Svatava, Rotava, Rolava, Lubinka a jejich četné přítoky. Na nich se objevují vedle menších vodních ploch i velké nádrže (Horka, Tatrovce).

Krajina je značně zalesněná, částečně lesozemědělská, velké části území však mají jednoznačně charakter krajiny lesní. Většinu plochy původně zaujímaly borové doubravy a bukojedliny, dnes převažují kulturní smrčiny, přirozené lesy téměř chybí, objevují se však i plochy smíšených lesů a segmenty nízkého lesa. Nezalesněné polohy pokrývají v okolí sídel pole (především v okolí Plesné), meliorované travinné porosty a mozaika luk a pastvin. Krajinářské kvality území indikuje kromě řady zvláště chráněných území zařazení velké části území do přírodního parku Kamenné vrchy a Leopoldovy Hamry.

Kulturní a historická charakteristika

Řešené území leží vesměs v krajině pozdně středověké kolonizace, při hranicích a ve vyšších polohách ke krajině kolonizace novověké, dle typu zdejší sídla náleží k lánové lineární a lánové radiální vsi, vyšší polohy Krušných hor k typu novověké parcelační a rozptýlené vsi. Polohy směřující do podkrušnohorské Sokolovské pánve patří ke krajině vrcholně středověké kolonizace. V raném středověku byla tato oblast součástí pohraničního hvozdu, plošně jen přibližně vymezené hranice mezi českou a německou stranou. Podstatným důvodem systematického osídlování hor, spojeného s odlesňováním a zakládáním trvalých osad, byla přítomnost lokalit s rudnými doly a rýžovišti (železnorudné doly, rýžoviště a doly na zlato, stříbro, olovo a wolframovou rudu, lomy na erlán, žulu a čedič atd.). V blízkosti města Luby probíhala po dlouhá staletí těžba rtuťové rudy. Později se vedle těžby a řemeslné výroby (textilní výroba, výroba hudebních nástrojů) obyvatelé živilí zemědělstvím.

Nejvýznamnějšími sídly jsou města Rotava, Kraslice, Oloví, Jindřichovice, Luby a Nejde. Území bylo ovlivněno poválečným odsunem Němců, postupným osídlováním Čechy, Slováci a Rumuny, uzavřením hranice a zřízením hraničního pásma. To vše vedlo k regresi kulturní krajiny, zániku sídel a úbytku obyvatelstva. Dodnes se zde nacházejí stopy po řadě zaniklých či částečně zaniklých vesnicích, osadách a samotách (Hraničná, Javořina, Květná, Černá, Opatov, Smrčina a řada dalších), některé původně zemědělské vsi dnes slouží pouze pro rekreaci (chatové osady). Stopy původních krajinných struktur jsou částečně patrné (cestní síť, torza členění plužiny, základní struktura lesozemědělské krajiny), zřetelnější struktury jsou dochované v okolí Bublavy.

Vizuální charakteristika

Lesnatá krajina Jindřichovické vrchoviny - západní části Krušných hor na Kraslicku a Jindřichovicku, je prostorově rozdělena na západní a východní část hlubokým údolím říčky Svatavy, jejíž některé partie (Oloví, mohutný meandr u Hřebenů) jsou velmi působivé. Krajina ležící západně od koridoru Svatavy, je zahrnuta do Přírodního parku Leopoldovy Hamry a představuje mohutný vrchovinný reliéf, klesající od hraničního masivu Počáteckého vrchu (818 m n.m.), ze kterého stékají vodoteče, tvořící Libocký potok, který posléze ústí pod vodní nádrž Horka do okraje Chebské pánve. Jihozápadní okraj vrchoviny tvoří zlomovým svahem výrazný kontrast lesnaté krajiny vůči otevřené, mírně zvlněné krajině povodí Plesné a Lužního potoka v Chebské pánvi. Střídání velkých ploch lesních porostů s enklávami kulturního bezlesí opuštěné zemědělské krajiny a s výhledy na hlavní hřeben Krušných hor vytváří scenérie harmonické a esteticky atraktivní krajiny.

Východní část specifické krajiny je tvořena tou částí Jindřichovické vrchoviny, která v terénním reliéfu vytváří nižší terénní stupeň ze severu navazující Přebuzské hornatině. Přejítok vrchoviny do hornatiny je v krajinné scéně zřetelný a vyznačuje se mohutnými lesnatými svahy s nadmořskými výškami okraje hornatiny (Komáří vrch 951 m n.m., Vršina 900 m n.m., Sklenský vrch 816 m n.m.) výrazně vystupujícími nad horizont Jindřichovické vrchoviny (Zlatník 637 m n.m., Větrný 613 m n.m., Větrník 707 m n.m., Daňčí vrch 718 m n.m.). Je rozčleněna četnými vodotečemi, stékajícími (na rozdíl od situace západní části vrchoviny) z vyššího horského stupně. Vlivem velké členitosti a rozmanitosti terénu se střídajícími se údolními, plošinami a oblými mezivodními hřebety vzniká v krajině velmi zajímavá a živá skladba drobnějších i větších ploch kulturního bezlesí v souvislých lesních porostech. Krajina vyniká řadou cenných scenérií opuštěné zemědělské krajiny, místy dotčené chatovou zástavbou. Výrazné vymezení panoramat horskými svahy na severu kontrastuje s pohledy z jižních okrajů vrchoviny do otevřených prostorů Sokolovské pánve.

Významné znaky specifické krajiny A.2:

- Střídání lesních porostů s enklávami kulturního bezlesí a s výhledy na hlavní hřeben Krušných hor.
- Specifický reliéf Krušných hor s typickým zdviženým zarovnaným povrchem s plochou vrcholovou částí s mělkými údolními, mírně ukloněnou k severozápadu, a s výraznými okraji při zlomovém svahu rozbrázděnými hlubokými údolními svahových toků.
- Výrazně zalesněná krajina s převahou kulturních smrčín.
- Pohraniční lesní a lesozemědělská krajina se zaniklými sídly a objekty v bezlesí s loukami a pastvinami, místy s dochovanými krajinnými strukturami (plužiny), lokálně zřetelnými (okolí Bublavy).

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina A.2 je součástí Jindřichovické vrchoviny tvořící západní části Krušných hor. Reliéf oblasti se vyznačuje vysokou dynamikou zejména v severní, střední a západní části této oblasti. Signifikanční osou celé oblasti je hluboké údolí říčky Svatavy, jejíž tok je v celé délce vymezené specifické krajiny doprovázen tělesem železniční trati.

V obraze krajiny západní části této specifické krajiny se střídají plošně významné lesní komplexy s opuštěnými enklávami kulturního bezlesí vzniklých disturbancí lesních porostů (pastva, kácení).

Zalesněné hřebeny Počáteckého vrchu (819 m n.m.), Jeleního vrchu (647 m n.m.) a Ptačince (679 m n.m.) oklopující segmenty kulturního bezlesí jsou rozřezány řadou údolí drobných vodních toků. Kulturní bezlesí je utvářeno travnatými a mokřadními společenstvy

s bohatým výskytem nelesní zeleně. V partiích kulturního bezlesí jsou místy patrné stopy zaniklých vesnic a stopy historického využívání krajiny. Způsoby užívání krajiny jsou mj. dokladovány charakterem a uspořádáním krajinné zeleně.

V obraze východní části této krajiny dominují mohutné zalesněné hřebeny tvořící okraj Přebuzské hornatiny (Komářův vrch 951 m n.m., Vršina 900 m n.m., Sklenský vrch 816 m n.m.) výrazně vystupujícími nad horizont Jindřichovické vrchoviny (Zlatník 637 m n.m., Větrný 613 m n.m., Větrník 707 m n.m., Daňčí vrch 718 m n.m.). Hřebeny jsou rozřezány četnými údolními vodními toků.

Vodní toky v této podhorské až horské oblasti vytvářejí přirozené osy osídlení. Malá až střední sídla kopírují osy vodních toků v závislosti na šířce údolí a dynamice reliéfu. Významným znakem některých sídel (Kraslice, Rotava, Luby a Nejdek) je rozvolněná zástavba v jejich okrajových částech, která je dokladem původní urbanistické struktury horských a podhorských měst resp. původního využívání krajiny. Vznik rozvolněných horských měst je spojen se zemědělským hospodařením v krajině. Na zastavěná území navazují plochy luk a pastvin. Na Libockém potoce je vybudována vodní nádrž Horka, na potoce Tatrovickém přehrada Tatrovice.

K cenným znakům této specifické krajiny patří dochované stopy původních krajinných struktur, dochovaná torza členění plužiny, dochované půdorysné formy vesnických sídel (lánové lineární a lánové radiální vsi), dochovaná historická místní cestní síť a struktura rozptýlených vsí v horských polohách Krušných hor. Ochrana těchto významných znaků krajiny představuje cíl zachování kvality krajiny ve smyslu EÚoK.

Horské oblasti této krajiny jsou využívány pro intenzivní formy rekreace a sportu, zejména pro běžecké a sjezdové lyžování a cykloturistiky. Rozvoj rekreace a cestovního ruchu je třeba koordinovat se stanovenými cílovými charakteristikami této specifické krajiny. Přiměřené zásahy do lesních porostů spojené se zřizováním sportovních areálů a zařízení jsou přípustné za předpokladu nenarušení přírodovědně a krajinářsky nejcennějších lokalit.

Rozvoj rekreace a cestovního ruchu lze vnímat jako ochranu před dalším vyliďňováním odlehlých partií Krušných hor s řadou sociálních, ale i ekologických a ekonomických důsledků (kolaps kulturní krajiny, ekonomické nároky obslužnosti velmi malých sídel apod.).

ČLÁNEK (7) – SPECIFICKÁ KRAJINA KRUŠNÉ HORY (A.3)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Jádro řešeného území náleží ke krajinám vysoko položených plošin obklopených krajinou výrazných svahů a horských hřbetů spadajících z nejvyšších poloh Krušných hor do níže položených okrsků, výrazná údolní vodních toků stékajících z náhorních poloh a členících svahy spadající do pánevní oblasti Podkrušnohoří patří ke krajinám zaříznutých údolím. Okrajově sem zasahuje i krajina vrchovin Hercynica (okolí Potůčků).

Řešené území náleží ke geomorfologickému celku Krušné hory, ploché hornatině střední výšky 707 m n.m. a výškové členitosti 200 až 500 m, podcelku Klínovecká hornatina, kterou na vymezeném území reprezentují geomorfologické okrsky Přebuzská hornatina a Jáchymovská hornatina.

Klínovecká hornatina v jihozápadní části Krušných hor je typická zdviženým zarovnaným povrchem s plochou vrcholovou částí s mělkými úvalovitými údolními, mírně ukloněnou k severozápadu, a naopak výraznými okraji při zlomovém svahu rozbrzděnými hlubokými údolními svahovými toků.

Přebuzská hornatina v její západní části je ve své vrcholové části charakterizována rozsáhlými zarovnanými povrchy s rašeliništi, zatímco na svém severovýchodním okraji je ohraničená příčným zlomem. Nejvyšším bodem je Zaječí hora (1008 m n.m.) na jihovýchodním okraji rozvodního hřbetu, souvisle zalesněná smrkovými a březovými porosty. Dalšími významnými body jsou převážně smrkem zalesněné mírné vrchy Jeřábí vrch (964 m n.m.) s plochým vrcholem a mírně ukloněnými svahy, Čertova hora (987 m n.m.) při okraji širokého a plochého hřbetu, Dračí skála (952 m n.m.), klenbový vrchol na severozápadním okraji širokého hřbetu, a řada dalších.

Jáchymovská hornatina patří v rámci Klínovecké hornatiny k oblasti nejvyššího vyzdvižení. Je charakterizována rozsáhlými zarovnanými povrchy a jednotným až 600 m vysokým jihovýchodním zlomovým svahem. Nejvyšším bodem je Klínovec (1 243 m n.m.), mírně klenutý až plochý vrchol krátkého hřbetu v oblasti nejvyššího zdvihu pohoří. Dalšími významnými body jsou Blatenský vrch (1 042 m n.m.), klenbovitý vrchol vyzdviženého hřbetu, Božídarský Špičák (1 115 m n.m.), výrazný suk oválného kupovitého tvaru, Plešivec (1 028 m n.m.), výrazná sopečná kupa s plochým vrcholem a další. V náhorních polohách se objevují prameniště mnoha potoků, vesměs přítoků Ohře, s vrcholovými rašeliništi, močály a navazující vegetací. Vodoteče následně stékají převážně ve směru k jihovýchodu do Podkrušnohoří, přičemž se hluboce zařezávají do okrajových svahů hornatiny. Nejvýznamnějšími vodotečemi jsou Rolava s mnoha přítoky v pramenné oblasti, dále Stříbrný potok, Rotava, Bystřice, Plavenský, Pekelský, Hornohradský, Jáchymovský potok a další. Některé z toků stékají i do sousedního Saska (Černá).

Krajina je zde značně zalesněná, většina území má charakter krajiny lesní, pouze v okolí sídel a v okrajových polohách krajiny lesozemědělské. Většinu plochy původně zaujímaly podmáčené smrčiny, rašeliniště a bučiny na svazích, dnes jsou lesy zčásti poničeny imisemi, vznikly rozsáhlé imisní holiny s výsadbami bříz, jeřábů a nepůvodních druhů smrků (v současnosti nízké porosty). Většinu lesních ploch tvoří smrkové monokultury, méně smrkové porosty s příměsí buku, zachovaly se i cenné zbytky bučin a porosty borovice rašelinné na hlubokých rašeliništích. Nezalesněné polohy pokrývá mozaika květnatých luk a zčásti nevyužívaných pastvin, orná půda se objevuje jen výjimečně v okrajových polohách v okolí sídel. Krajinářské kvality území indikuje vedle řady maloplošných zvláště chráněných území zařazení území do přírodních parků Přebuz, Jelení vrch a Zlatý kopec.

Kulturní a historická charakteristika

Řešené území patří k novověké sídelní krajině Krušných hor. Větší sídla se objevují pouze na okrajích horského masivu – Horní Blatná, Pernink, Přebuz, Abertamy, Rotava, Boží Dar a především Jáchymov, zatímco jeho jádro je pouze minimálně osídleno. První písemné zmínky poukazují na poměrně pozdní kolonizaci. Systematické osídlování hor, spojené s odlesňováním a zakládáním trvalých osad, sice začíná už ve 12. století, druhá kolonizační vlna však přichází až v době vrcholící těžby kovů v 16. století, kdy původní osady (Přebuz, Horní Blatná, Pernink) získávají status hornických měst a celá oblast se rychle rozvíjí. V té době se stávají Krušné hory nejvíce osídlenými horami Evropy. Kromě těžby se zde rozvíjela různá řemesla a později průmysl.

Zásadní změny sídelní struktury jsou spojeny s poválečným odsunem Němců. Dodnes se zde nacházejí stopy po řadě zaniklých či částečně zaniklých vesnicích, osadách a samotách (Rolava, Břidlová, Jelení, Chaloupky, Hřebečná, Rýžovna, Vršek, Bludná, Háje, Arnoldov ad.). V bezlesých enklávách jsou místy zřetelně dochované struktury původního členění plužiny (Krásný Les, Krásná Lípa, Rudné, Arnoldov, okolí Jáchymova ad.), částečně dochovaná je i celková struktura krajiny.

V řešeném území se neobjevují cenné památkové objekty celostátního významu. Historická města Jáchymov a Horní Blatná jsou chráněna jako městské památkové zóny s částečně dochovanou urbanistickou strukturou. Horní Blatná a Boží Dar jsou výraznými příklady renesančních měst s ortogonální šachovnicovou strukturou. Zdejší unikátně docho-

vaná krajina formovaná těžbou a zpracováním rud po dobu téměř sedmi století je zahrnuta do projektu Hornická kulturní krajina Krušnohoří (Montanregion) jako čekatel na zápis do seznamu světového dědictví UNESCO. Součástí tohoto procesu je i vyhlášení krajinných památkových zón „Hornická Kulturní krajina Abertamy – Horní Blatná – Boží Dar“ a „Hornická kulturní krajina Jáchymov“ Ministerstvem kultury¹³³.

Krajina jáchymovské části Krušných hor sousedí na východě v Ústeckém kraji s krajinou Krušné hory a na severu a západu v Sasku s krajinami Oberes Westerzgebirge / Horní západní Krušnohoří a Oberes Mittelerzgebirge / Horní střední Krušnohoří. Diskontinuita ve vymezení krajin je dána rozdílnými metodikami, které byly k vymezení na obou stranách hranice použity.

Vizuální charakteristika

Krajina zahrnuje horské polohy západní části Krušných hor v Klínovecké hornatině. Mohutné údolí Bílé Bystřice a Bystřice, stékajících z náhorních poloh rozvodí, rozděluje geomorfologicky rozdílné krajiny Přebuzské a Jáchymovské hornatiny. Východní část území je ovládána masivem Klínovce, který vybíhá k západu a rozčleňuje území na jižní část Jáchymovska s mohutnými údolními a mohutnými horskými rozsochami, spadajícími strmými lesnatými svahy do Podkrušnohoří, a na severní části plošší zvlněné náhorní krajiny Božího Daru s postupně se zahlubujícím údolím Černé a uzavřené lesnaté krajiny povodí Zlatého potoka. V krajině tak vzniká neobyčejná rozmanitost a estetická působivost krajiny, která se vyznačuje výraznou dynamikou lesnatých srázů a hlubokých údolí a otevřenými náhorními polohami někdejší kulturní krajiny s jedinečnými památkami osidlování krajiny drobnými renesančními horními městy (Boží Dar, Horní Blatná). Horský masiv Klínovce a náhorní lesnaté polohy s rašeliništi kontrastují s velkými partiemi historické kulturní krajiny se stopami těžby. Východní část vymezené krajiny je z hlediska vzhledu charakteristická rozsáhlými lesnatými náhorními polohami s rašeliništi a otevřenými plochami vysoko položené opuštěné kulturní krajiny s pastvinami (Přebuz, Rolava, Jelení, Rudné). Vznikají zde jedinečné scenérie lesních interiérů a prostorů rašelinišť a pramenných oblastí vodotečí (Rolava, Rájecký potok, Černá voda).

Významné znaky specifické krajiny A.3:

- Krajinná dominantna Klínovce.
- Náhorní otevřené polohy se siluetou historického horního města Boží Dar.
- Lázeňské město Jáchymov v hluboce zaříznutém údolí Jáchymovského potoka.
- Unikátně dochovaná krajina formovaná těžbou a zpracováním rud zahrnutá do památkových zón „Hornická kulturní krajina Abertamy – Horní Blatná – Boží Dar“ a „Hornická kulturní krajina Jáchymov“, partie opuštěné kulturní krajiny v náhorních polohách přírodních parků Přebuz a Jelení vrch se stopami těžby.
- Jedinečné scenérie rašelinišť v náhorních polohách – Přebuzská vřesoviště, Velké jeřábí jezero, Velký močál, Božidarské rašeliniště.
- Vysoká lesnatost území s převahou smrkových monokultur a smrkových porostů s vtroušeným bukem.
- Horská rašeliniště a vrchoviště s porosty borovice rašelinné a výskytem dalších vzácných rostlin a živočichů, květnaté louky a pastviny.
- Pohraniční krajina se zaniklými sídly a objekty, v bezlesí s loukami a pastvinami, místy s dochovanými krajinnými strukturami (plužiny), lokálně zřetelnými.

¹³³ OOP č. 1/2014 ze dne 21. 01. 2014, resp. OOP č. 2 ze dne 07. 02. 2014.

- Sídla vesměs renesančního původu (16. století), některá částečně vysídlená, místy s dochovanou urbanistickou strukturou (památkové zóny Jáchymov a Horní Blatná).

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina A.3 je vymezena v nejvyšších polohách Krušných hor. V obraze krajiny dominují mohutné zalesněné hřebeny a přírodní krajinné dominanty, které jsou nejvyššími vrcholy Krušných hor - Klínovec (1 243 m n.m.), Božídarský Špičák (1 115 m n.m.), Plešivec (1 028 m n.m.), Blatenský vrch (1 042 m n.m.) a řada dalších. Na vytváření charakteru krajiny a její osobitosti se významně podílejí typické znaky krajiny Krušnohoří, kterými jsou plochy rašelinišť a vrchovišť v náhorních polohách často doprovázené porosty borovice rašelinné a enklávy kulturního bezlesí opuštěné zemědělské krajiny v náhorních polohách, s květnatými loukami a pastvinami. Krajinářský význam těchto oblastí je doložen vyhlášením přírodních parků Přebuz a Jelení vrch. Ochrana těchto určujících znaků a rysů krajiny představuje cíl zachování kvality krajiny ve smyslu EÚoK.

Specifická krajina A.3 je bohatá na montánní památky, které jsou dokladem hornické činnosti probíhající v minulosti na území Krušných hor. Krajinářský a kulturní význam hornické krajiny Krušnohoří je potvrzen vyhlášením krajinných památkových zón „Hornická kulturní krajina Abertamy – Horní Blatná – Boží Dar“ a „Hornická kulturní krajina Jáchymov“. V obou případech se jedná o krajinu dokladující historický způsob těžby a zpracování rud s mimořádnou koncentrací pozůstatků po montánní činnosti, jejímiž kulturními hodnotami jsou stará důlní díla se svými technickými a technologickými zařízeními doprovázená nadzemními stavbami, architektura vzniklá v důsledku montánní činnosti (propadliny, pinky, vodní příkopy a sejpy) a dále pozůstatky novodobé těžby až do první poloviny 60. let minulého století (Štola č. 1, areál dolu Svornost, území pracovních táborů v okolí Jáchymova, Důl Sv. Mauritius se štolou Kryštof). Obě památkové zóny jsou součástí tzv. „Stříbrné stezky“ (Silberstraße), jejíž odbočka vede z města Annaberg-Buchholz na saské straně přes Boží Dar a Jáchymov do Ostrova nad Ohří, jejímž účelem je uchovat tematiku dobývání rud na české i saské straně Krušnohoří v historické paměti.

Dalšími cennými kulturními charakteristikami území jsou dochované urbanistické struktury sídel Jáchymov, Horní Blatná a Pernink a dochované fragmenty členění plužiny v okolí Krásného Lesa, Krásné Lípy, Rudného, Arnoldova a Jáchymova. Uvedené prvky jsou viditelnými znaky kulturní, historické a krajinné paměti krajiny vytvářející cennou estetickou hodnotu krajiny. Zachování uvedených znaků krajiny představuje cíl zachování kvalit krajiny ve smyslu EÚoK.

Cennými krajinářskými znaky horských oblastí je dochovaná rozptýlená horská zástavba v plochách kulturního bezlesí, dochované půdorysy lánových lineárních a lánových radiálních vsí a fragmenty historické místní cestní sítě. Krajinářsky významné jsou siluety historicky významných sídel Boží Dar, Jáchymov a Horní Blatná.

Krušné hory patří vedle lázeňských měst Karlovarského kraje k jeho nejvýznamnějším rekreačním oblastem a v rámci ČR patří mezi nejnavštěvovanější horské oblasti s řadou rozvojových sportovně rekreačních areálů (Jáchymov - Boží Dar - Klínovec, Plešivec, Nové Hamry, Bublava – Stříbrná), využívaných dosud zejména v zimní sezóně (sjezdové a běžecké lyžování). Rozvoj rekreace a cestovního ruchu je třeba koordinovat se stanovenými cílovými charakteristikami této specifické krajiny. Přiměřené zásahy do lesních porostů spojené se zřizováním sportovních areálů a zařízení jsou přípustné za předpokladu nenarušení přírodovědně a krajinářsky nejcennějších lokalit.

Rozvoj rekreace a cestovního ruchu lze vnímat jako ochranu před dalším vyliďňováním odlehlých partií Krušných hor s řadou sociálních, ale i ekologických a ekonomických důsledků (kolaps kulturní krajiny, ekonomické nároky obslužnosti velmi malých sídel apod.).

9.F.2. Krajiny Podkrušnohoří a Chebska (B)

ČLÁNEK (8) – SPECIFICKÁ KRAJINA CHEBSKO – ZÁPAD (B.1)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Vymezená krajina je tvořena západním okrajem Chebské pánve v jihozápadní části Podkrušnohoří, ve které leží dvě největší města – Cheb a Františkovy Lázně. V řešeném území je tento okraj Chebské pánve lemován celkem Smrčín, které již náleží ke Krušnohorské hornatině. Konkrétně na severu navazuje Chebská pánev na svahy Vojtanovské pahorkatiny, členité pahorkatiny na jihovýchodě Hazlovské pahorkatiny, tvořené ploše zvlněným povrchem nejnižší okrajové kry při Chebské pánvi. Při západní hranici lemuje Chebskou pánev Chebská pahorkatina s okrsky Výhledská vrchovina a Hrozňatovská pahorkatina.

Sama Chebská pánev je tektonická sníženina (příkopová propadlina) o střední výšce 458 m n.m. charakterizovaná homogenním povrchem plošin a říčních teras s rozevřenými údolními Ohře a Odavy. Hlavním vodním tokem kotliny je řeka Ohře a její přítoky (Odrava, Plesná, Libocký potok). Navazující Výhledská vrchovina je plochá vrchovina s kerným až klenbovým povrchem s plochými sukly, hřbety, zlomovými svahy, zarovnanými povrchy a asymetrickými údolními, kterou rozřezávají údolí Ohře a přítoků. Zatímco nejdříve položená jihozápadní část odpovídá největšímu výzdvihu, při okraji Chebské pánve je již nižší reliéf s pokryvy mladších sedimentů. Hrozňatovská pahorkatina je členitá kerná pahorkatina s asymetrickými údolními svahových potoků. Na tocích se objevují rybníky (soustava vodních nádrží a rybníků u Františkových Lázní) a další rozlehlé vodní plochy, z nichž největší jsou vodní nádrž Jesenice (v sousední specifické krajině B.2) na řece Odavě a vodní nádrž Skalka na Ohři. V území dochází k intenzivním a plošně rozsáhlým přírodním únikům a výronům oxidu uhličitého. Nejznámějšími vývěry jsou prameny Františkových Lázní.

Krajina Chebské pánve je zalesněná poměrně málo, převažuje orná půda, krajinářsky cenné jsou nivní louky a rybníky. Ojedinelé lesy jsou převážně smrčiny a bory, místy přirozené, dále i březové porosty. Krajina výše položených pahorkatin a vrchovin je zalesněna málo až středně, a to menšími komplexy smrkových a borových monokultur a borovo-smrkových porostů. Vesměs převažuje orná půda, v posledních letech se výrazně zvyšuje podíl luk a pastvin. Krajina je tedy z velké části zemědělská, případně, a to zejména v okrajových polohách pánve, lesozemědělská. Výraznou roli hrají velké vodní plochy (krajina rybníční v okolí vodních nádrží). Krajinářské hodnoty zejména okrajových poloh lemujících Chebskou pánev indikuje – kromě přítomnosti maloplošných chráněných území – vyhlášení přírodních parků – podél státní hranice se táhne přírodní park Smrčiny, jižně od nádrže Jesenice začíná rozlehlý přírodní park Český les, na severním okraji pánve sem zasahuje přírodní park Halštrov.

Kulturní a historická charakteristika

Krajina Chebské pánve náleží k vrcholně středověké sídelní krajině. Převažují zde lánové radiální vsi středověké kolonizace. Nejvýznamnějším sídlem a centrem celého území je město Cheb, dalšími významnými sídly jsou Františkovy Lázně, Hazlov či Vojtanov. Vedle existujících menších sídel byla ve vymezené krajině řada dalších vesnic, osad, usedlostí a samot, které zanikly nebo částečně zanikly v průběhu druhé poloviny 20. století (odsun Němců, budování hraničního pásma). Dodnes se v krajině nacházejí stopy po těchto zaniklých lokalitách (Horní Pelhřimov, Vokov, Hartoušov, Starost, Doubrava ad.).

Krajinná struktura je částečně dochovaná (základní rozložení funkcí, dopravní síť), vykazuje však řadu změn včetně nových velkých vodních děl (Skalka, Jesenice) a dopravní infrastruktury (D6).

V řešeném území se neobjevují cenné památkové objekty celostátního významu, nachází se zde však řada památek a několik historicky a památkově cenných sídel – Cheb a Františkovy Lázně jsou prohlášeny městskými památkovými rezervacemi, Doubrava je vesnickou památkovou rezervací, Dolní Lažany jsou vesnickou památkovou zónou. Františkovy Lázně patří k nejvýznamnějším lázeňským městům, jsou součástí tzv. Západočeského lázeňského trojúhelníku, který usiluje o zápis na prestižní Seznam světového dědictví UNESCO.

Krajina sousedí ze západu v bavorském regionu Oberfranken / Horní Franky s krajinou Selb-Wunsiedler Hochfläche / Vvyvýšenina Selb a Wunsiedel. V sousedním regionu Oberpfalz-Nord / Horní Falc-sever nejsou krajiny takto vymezeny.

Vizuální charakteristika

Specifická krajina vyděluje okraj otevřených, mírně zvlněných a přehledných poloh střední a východní části Chebské pánve od velmi rozmanité, prostorově členité a nepřehledné západní části pánve a Chebské pahorkatiny. Rozmanitost krajiny spočívá nejenom v tom, že zde leží část Havlovské pahorkatiny, Chebská pahorkatina a výběžky Chebské pánve podél Ohře a Odavy, ale zejména prolínáním urbanizované krajiny Chebska a Františkolázeňska s lesními a rybníčními krajinami členěnými koridorem Ohře a Odavy s velkými vodními plochami vodních nádrží Skalka a Jesenice a drobnými působivými partiemi pahorkatin. Území Chebu s jedinečnými kulturními hodnotami vyniká estetickými kvalitami prostředí historického jádra. Významnými estetickými kvalitami prostředí vyniká prostředí lázeňského města Františkových Lázní a jeho parků v návaznosti na západně navazující rybníční krajinu na Slatinném potoce. Okolní pahorkatinné polohy rozčleněné v prostoru Hazlova četnými zelenými koridory vodotečí stékajících z okrajů Smrčín jsou charakteristické drobnějším prostorovým členěním s překvapivou přítomností jedinečných scenérií historických sídel (Libá, Ostroh, Starý Hrozňatov).

Významné znaky specifické krajiny B.1:

- Významná historická sídla, městské památkové rezervace na okraji Chebské pánve, Cheb a Františkovy Lázně.
- Historické lázeňské město Františkovy Lázně s dochovanou cennou urbanistickou strukturou a řadou architektonicky cenných staveb a parkovým prostředím.
- Výrazné uplatnění vodních nádrží Skalka a Jesenice jakožto zásadních prvků prostorového členění krajiny.
- Drobné rybníční soustavy Hazlovské pahorkatiny.
- Poměrně málo, lokálně středně zalesněná plochá krajina Chebské pánve lemovaná pahorkatinným až vrchovinným reliéfem při severní a západní hranici.
- Rozsáhlé vodní plochy (rybníční krajina v okolí Františkových Lázní) s velkými vodními nádržemi na Ohři a Odavě.
- Zemědělská a lesozemědělská krajina s městy a venkovskými sídly, bez výrazně a zřetelně dochovaných historických krajinných struktur, s velkými zásahy do krajiny a se stopami po zaniklých či částečně zaniklých sídlech.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina B.1 vymezená v západní části Karlovarského kraje je plochou až mírně zvlněnou zemědělskou až lesozemědělskou krajinou. Bloky orné zemědělské půdy jsou v některých oblastech poměrně rozsáhlé a jejich členění nelesní zelení přispěje k obohacení krajinné struktury a posílení ekologické stability krajiny.

V krajině jsou poměrně hojně zastoupeny vodní plochy, zejména v její severní a centrální části. Rybníční soustavy se významně uplatňují v převážně zemědělské krajině v okolí sídel Libá a Ostroh, mezi Františkovými Lázněmi a Klestí a obohacují její strukturu, hladina vodní nádrže Skalka pak dominuje v centrální části této krajiny.

Největším městem této části kraje je Cheb. Z krajinářského hlediska je cenné zejména jeho historické centrum a obytné čtvrti vytvářející v krajinném rámci cenný urbanistický celek. Město Cheb v rámci struktury osídlení představuje silné regionální centrum s významnou obytnou a pracovní funkcí, s čímž souvisí urbanizační aktivity, které v poslední době získávají novou dynamiku m.j. i z důvodu výhodné polohy a dopravního napojení města (silnice D6, železniční trať č. 170) z hlediska přeshraničních kooperačních vazeb s přílehlým územím SRN (Marktredwitz, Bayreuth). A-ZÚR KK stanovují specifický požadavek pro tuto krajinu s cílem vytváření územních podmínek pro rozvoj města Cheb především v severní části města pro další rozvoj jeho hlavních funkcí včetně zajištění nezbytných územních vazeb zejména na rychlostní silnici D6. Tento požadavek vyplývá z geografických podmínek, kdy území jižně od města utváří rekreační vodní nádrž Jesenice a navazující krajinářsky hodnotné území přírodního parku Český les.

Významným urbánním celkem je historické lázeňské město Františkovy Lázně. Charakter krajiny v okolí Františkových Lázní je ovlivněn lázeňskou a rekreační funkcí tohoto historického města. Území západně od lázeňského centra má podobu krajinářského parku se silnou vazbu na rybníční soustavu. V rámci struktury osídlení mají Františkovy Lázně zároveň pozici přidruženého sídelního centra Chebu. A-ZÚR KK stanovují specifickou podmínku s cílem zachování „genia-loci“ lázeňské části městě a jeho zázemí z důvodu vysoké krajinářské hodnoty tohoto území, které je jednou z turisticky nejatraktivnější oblastí Karlovarska.

Kromě dvou výše uvedených sídelních center je sídelní struktura utvářena venkovskými převážně zemědělskými sídly s nízkou hladinou zástavby. Zapojení sídel do krajiny pomocí prvků nelesní krajinné zeleně a respektování nízké hladiny zástavby přispěje k zachování a posílení jejich působení v krajinném obraze a obohacení krajinné struktury.

V obraze krajiny se uplatňují místní kulturně historické dominanty kostelů (Libá, Hazlov, Starý Hrozňatov), vytvářejí v zemědělské krajině působivé scénérie a představují znaky osobitosti a jedinečnosti krajiny ve smyslu jejího kulturního a historického vývoje a její identity. Respektování těchto znaků krajiny představuje cíl zachování kvalit krajiny ve smyslu EÚoK.

ČLÁNEK (9) – SPECIFICKÁ KRAJINA CHEBSKÁ PÁNEV (B.2)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina Chebské pánve je řazena k vrchovinám Hercynica, místy k širokým říčním nivám (zejména niva Ohře a okolí nádrže Jesenice), menší území u Skalné pak ke krajinám těžebním (kaolín). Náleží ke geomorfologickému celku Chebská pánev v jihozápadní části Podkrušnohoří. Chebská pánev je tektonická sníženina (příkopová propadlina) o střední výšce 458 m n.m. charakterizovaná homogenním povrchem plošin a říčních teras s rozevřenými údolními Ohře a Odavy. Hlavním vodním tokem kotliny je řeka Ohře a její přítoky (Odrava, Plesná, Libocký potok). Na tocích se objevují rybníky a další rozlehlé vodní plochy, z nichž největší jsou vodní nádrž Jesenice na řece Odavě. Zdejší třetihorní hnědouhelná pánev je oddělená od sousední Sokolovské pánve fylitovým hřbetem u Chlumu Sv. Máří. Mezi nejmladší sedimenty patří ložiska slatiny, využívaná k lázeňským účelům. Uprostřed pánve se nachází rozlehlé rašeliniště a minerální slatiniště s dozvuky vulkanické činnosti,

kde vyvěrají minerální prameny a ze kterých vybublává CO₂ (NPR Soos). Díky pozdní vulkanické činnosti, rašelině i dalším vlivům nemá podobná lokalita ve střední Evropě obdoby.

Klimaticky pánev patří především k mírně teplé oblasti MT4. Tato oblast je charakterizována mírným, suchým až mírně suchým krátkým přechodným obdobím s mírným jarem a mírným podzimem, zima je v této klimatické oblasti normálně dlouhá. Podnebí je tedy mírné a vlivem srážkového stínu poměrně suché. Zvláště v zimních měsících je pod vlivem silných regionálních teplotních inverzí, přičemž výraznější inverze má především údolí Ohře. Krajina Chebské pánve je zalesněná poměrně málo, převažuje orná půda, cenné jsou nivní louky a rybníky, ojedinělé lesy jsou převážně smrčiny a bory, místy přirozené, dále i březové porosty. Krajina je tedy vesměs zemědělská, případně, a to zejména v okrajových polohách pánve, lesozemědělská. Výraznou roli hrají velké vodní plochy (krajina rybníční), méně krajina post-těžební (industriální lada).

Kulturní a historická charakteristika

Krajina Chebské pánve náleží k vrcholně středověké sídelní krajině. Převažují zde lánové radiální vsi středověké kolonizace. Nejvýznamnějším sídlem a centrem celého území bylo město Cheb, ležící těsně za hranicemi této specifické krajiny. Významnými sídly této pánevní krajiny jsou Skalná, Třebeň, Milhostov, Křižovatka, Nebanice, Odrava, Tuřany a Okrouhlá.

Krajinná struktura řešeného území je částečně dochovaná (základní rozložení funkcí, dopravní síť), vykazuje však řadu změn vč. nových velkých vodních děl (vodní nádrž Jesenice) a dopravní infrastruktury (D6).

V krajině B.2. Chebská pánev se neobjevují cenné památkové objekty celostátního významu (indikované přítomností národních kulturních památek). Třebeň (Nový Drahov) je prohlášena vesnickou památkovou rezervací.

Vizuální charakteristika

Základní prostorovou strukturu mírně zvlněné a vizuálně otevřené krajiny Chebské pánve tvoří na území vymezené specifické krajiny meandrující tok Ohře a dlouhý vějíř levo-břežních přítoků Sázek, Luční potok a zejména Plesná. Plesná a Sázek jsou provázeny v ploché krajině vegetačními doprovody a vyvinutými nivami, krajina jejich povodí je však členěna velkoplošně a je mírně zvlněna terasami a plošinami. Výrazně s touto otevřenou krajinou kontrastuje území kolem obce Kateřina a Hájek, zahrnuté do NPR Soos (mozaika rašelinišť, slatin, slanišť a rákosin) vytvářející zcela specifický – unikátní charakter krajinné scény. Z otevřených poloh pánve se otevírají panoramatické pohledy na ohraničující okraje Českého a Slavkovského lesa na jihu a jihovýchodě a na siluetu Krušných hor na severu a severovýchodě.

Významné znaky specifické krajiny B.2:

- Unikátní rozlehlé rašeliniště a minerální slatiniště s dozvuky vulkanické činnosti na dně vyschlého slaného jezera (NPR Soos).
- Vizuálně otevřená mírně zvlněná krajina velkého měřítka.
- Cenné partie krajiny nivy Plesné mezi Milhostovem a Nebanicemi.
- Plochá téměř odlesněná krajina se širokými údolími vodních toků, přítoků Ohře.
- Zemědělská otevřená krajina se sídly středověkého původu, s pozměněnou krajinnou strukturou bez zřetelně dochovaných historických krajinných struktur.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina Chebská pánev má charakter otevřené odlesněné zemědělské krajiny, v jejíž struktuře převažují velké bloky zemědělské půdy, převážně orné. Z důvodu obohacení krajinné struktury, zvýšení ekologické stability a přírodovědných hodnot je stanovena specifická podmínka s cílem členění velkých bloků orné půdy prvky nelesní krajinné zeleně. Nelesní vegetace má významnou krajino tvornou roli, ale je též významným prvkem ekostabilizačním, přírodovědným, hygienickým a v zemědělských oblastech též protierozním.

Přírodní osu tvoří ve směru sever-jih tok Plesné, která se v jižní části krajiny vlévá do meandrující Ohře. Vodní toky jsou doprovázené krajinářsky a přírodovědně cennými partiemi nivních luk a břehových porostů. Z důvodu zajištění ochrany těchto vodních prvků a ekosystémů, které se vytvořily ve vazbě na vodní toky a z důvodu zachování jedinečné krajinné scenérie je žádoucí zajistit jejich ochranu.

V prostoru mezi Milhostovem a Nebanicemi v nivě řeky Plesné se nachází partie zemědělské krajiny, v jejíž struktuře dominují středně velké bloky orné půdy lokálně členěné krajinnou zelení. Z důvodu obohacení struktury krajiny je vhodné doplňovat místní cestní síť doprovodnou linií zelení.

Významným krajino tvorným prvkem je vodní nádrž Jesenice na Odravě. Podpora rozvoje břehových a doprovodných porostů je navrhována z důvodu posílení krajinných a přírodovědných hodnot tohoto území.

Severovýchodně od Františkových Lázní se nacházejí cenné lesní porosty a evropsky unikátní rašeliniště NPR Soos a minerální slatiniště. Na některých místech vystupují hlubinné minerální prameny, které vyvěrají na povrch přes vodu a bahno a vytvářejí tzv. bahenní sopky. Lokálně se ekosystémy rašelinišť a slatin vyskytují i v dalších lokalitách této krajiny. Respektování územní, funkční i vizuální celistvosti těchto enkláv je nezbytnou podmínkou ochrany této unikátní cílové charakteristiky.

Sídelní strukturu utváří venkovská sídla převážně středověkého původu. Z důvodu ochrany krajinného obrazu zemědělské krajiny je žádoucí respektování nízké hladiny zástavby a zajištění zapojení sídel do otevřené zemědělské krajiny prostřednictvím prvků krajinné nelesní zeleně, která nejen posílí estetickou kvalitu krajiny a okrajových částí sídla, ale plní též významné ekologické, přírodovědné a hygienické funkce.

Cennými krajinnými kulturně historickými dominantami krajiny jsou rozhledna Zámeček, rozhledna Salingburg, hrad a zámek Vildštejn, kostely Třebeň a Skalná. Respektování těchto znaků krajiny a nenarušení jejich vizuálního působení v krajině představuje cíl zachování kvality krajiny ve smyslu EÚoK.

Poměrně hojně je dochována historická krajinná struktura ve formě traťové plužiny a hustá síť polních a lesních cest. Krajinná zeleň se zde vyskytuje v menší míře a tvoří ji především menší enklávy krajinné vegetace, břehové porosty vodních toků a doprovodné porosty polních a lesních cest. A-ZÚR KK proto stanovují specifickou podmínku týkající se vytváření územních podmínek pro zvýšení ploch nelesní krajinné zeleně. Posílení těchto prvků mimo jiné přispěje k členění velkých bloků orné půdy, obohacení krajinné struktury a zvýšení podílu ekologicky stabilnějších prvků.

Vzhledem k tomu, že západní hranice specifické krajiny B.2 je vedena po východním okraji zástavby Chebu, který představuje regionálně významné sídelní a průmyslové centrum celé západní části kraje (viz charakteristika v krajině B.1), je formulována specifická podmínka s cílem umístění ploch pro ekonomické aktivity přednostně ve vazbě na rychlostní silnici D6 a zapojení těchto ploch do krajiny prostřednictvím prvků nelesní krajinné zeleně. Směrem k jihu je žádoucí omezovat rozvoj těchto ploch z důvodu ochrany rekreačních funkcí vodní nádrže Jesenice.

ČLÁNEK (10) – SPECIFICKÁ KRAJINA SOKOLOVSKÁ PÁNEV (B.3)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina Sokolovské pánve je řazena k vrchovinám Hercynica, z velké části pak ke krajinám těžebním. V rámci Karlovarského kraje se jedná o největší těžební oblast, jejíž morfostruktura byla v posledních desetiletích značně pozměněna velkoplošnými antropogenními zásahy (novotvary), kdy byl původní povrch silně porušen a místy zcela změněn činnostmi spojenými s povrchovou těžbou hnědého uhlí. Náleží ke geomorfologickému celku Sokolovská pánev ve střední části Podkrušnohoří. Sokolovská pánev je průměrně 8 km široká sníženina (stupňovitá příkopová propadlina) o střední výšce 451 m n.m. s mírně zvlněným pahorkatinným povrchem, omezená příkrými a vysokými zlomovými svahy Krušných hor. Od východu ji tvoří Ostrovská pánev (mimo vymezené území), Chodovská pánev, Svatavská pánev a Chlumský práh, který ji zlomovým svahem vymezuje od jihozápadně ležící Chebské pánve. Území pánve je odvodňováno do Ohře (Svatava, Rolava, Chodovský potok), řada vodotečí je umělých či má v důsledku velkoplošné těžby pozměněná koryta. V pánvi se objevuje množství vodních ploch, mnohé jako výsledek vodní rekultivace. Největší je vznikající jezero Medard severozápadně od Sokolova, v lomové lokalitě Medard – Libík (ze starších rybníků např. Novorolský rybník z přelomu 19. a 20. století).

Klimaticky pánev patří k mírně teplé oblasti MT4, okrajově MT2. Podnebí je tedy mírné a vlivem srážkového stínu poměrně suché. Krajina je málo zalesněná, lesozemědělská, s rozsáhlými plochami ovlivněnými povrchovou těžbou (bez vymezeného pokryvu), smrkové monokultury, borovo-smrkové a březové (rekultivace) porosty jsou rozptýleny do mnoha drobných lesíků, převládá orná půda, přerušovaná četnými antropogenními tvary (hnědouhelné a kaolínové lomy, lada, rekultivované výsypky, násypy silnic a tratí). Zdejší krajina představuje antropogenní činností nejvíce přeměněné území v rámci celého Karlovarského kraje.

Kulturní a historická charakteristika

Sokolovská pánev náleží k vrcholně středověké sídelní krajině s převahou lánových radiálních vsí středověké kolonizace. V průběhu celého středověku jsou v Krušných horách a pod nimi postupně odkrývána ložiska železných rud, barevných a drahých kovů. V pánvích Podkrušnohorské oblasti jsou mj. velká ložiska hnědého uhlí. Tzv. „selské dobývání“ tu sice probíhalo už od středověku, jako nejdůležitější palivo je však uhlí využíváno teprve od první poloviny 19. století. Zejména v západní části Sokolovské pánve se pak objevují četné výrony oxidu uhličitého podél zlomových linií vytvářející minerální prameny (Františkovy Lázně, Karlovy Vary). Díky přírodním zdrojům (lázně na jedné straně a těžba uhlí s navazujícím průmyslem na druhé) je Podkrušnohorská oblast i přes odsun německého obyvatelstva po druhé světové válce poměrně hustě osídlena. Sokolovská pánev je tedy silně urbanizovaná a jsou zde koncentrovány i výrobní funkce. Oblast patří k nejvíce antropogenně pozměněným územím celého Karlovarského kraje. Původní rovinná nebo mírně zvlněná převážně zemědělská krajina se povrchovou těžbou změnila v lomy a zbytkové jámy někdy více než 200 m hluboké, v převýšené výsypky dosahující až 500 m a nová jezera. Velkoplošná těžba hnědého uhlí vedla k naprosté změně krajině a sídelní struktury, zániku řady sídel a vzniku nových prvků (povrchové těžbě uhlí padlo v poválečném období v Podkrušnohoří za oběť více než 100 vesnic). Přesto se v této výrazně pozměněné krajině zachovaly ojedinělé historické prvky a struktury.

Nejvýznamnějšími sídly v území jsou Sokolov, Chodov, Kynšperk nad Ohří, Habartov, Nová Role, Lomnice, Vintířov či Nové Sedlo a další.

V rámci specifické krajiny se nevyskytují cenné památkové objekty celostátního významu (indikované přítomností národních kulturních památek). Královské Poříčí je prohláшено vesnickou památkovou zónou.

Vizuální charakteristika

Prostor asymetrické příkopové propadliny Sokolovské pánve je výrazně ohraničen zlomovými svahy Slavkovského lesa a Krušných hor a vyznačuje se rozmanitostí krajinné scény svých jednotlivých částí. Od Chebské pánve je rozlehlý prostor sníženiny oddělen zlomovými svahy, kterými se projevuje okraj hrásťové kry prořezané hlubokým údolím Ohře a skrývající velmi členitou krajinu Chlumského prahu s kulturními dominantami kostela Nanebevzetí Panny Marie v Chlumu Sv. Máří a při úpatí svahů siluetu historického města Kynšperk nad Ohří. Rovněž sníženina Svatavské pánve - a do této specifické krajiny zahrnutá i východní část Krajkovské pahorkatiny - má vedle emocionálně působivých, rozlehlých a zcela přetvořených území těžby (lom Jiří, lom Družba, lom Marie, důl Marie Majerová, lom Medard, lom Boden, Podkrušnohorská výsypka, výsypky Antonín, Gustav, Lítovská a další) též v těžební a postindustriální krajině se výrazně uplatňující přirozené terénní dominanty a velmi zajímavé a působivé přírodní scenérie. Jedná se o Lomnický vrch (492 m n.m.) a Svatavský vrch (508 m n.m.), o hluboce zaříznuté údolí Svatavy na rozhraní s krajinou A.2 Krušné hory - Kraslice a zejména o hluboce zaříznuté kaňonovité údolí Ohře mezi Královským Poříčím a Starým Sedlem. V krajině velkého měřítka a velké vizuální otevřenosti s jedinečnými výhledy na těžební krajinu a na siluety Krušných hor a Slavkovského lesa tak vznikají prostorově uzavřené partie drobnějšího měřítka s dynamickým a živým výrazem.

Významné znaky specifické krajiny B.3:

- Otevřenost, velké měřítko a unikátnost přetvořené těžební krajiny s kontrastem lesnatých zlomových svahů a horizontů Klínovecké hornatiny.
- Krajina přeměněná antropogenní činností.
- Vizuálně uzavřené scenérie hlubokého údolí Ohře v Chlumském prahu.
- Jedinečné vizuálně uzavřené scenérie kaňonu Ohře u Starého Sedla, široká sníženina omezená vysokými zlomovými svahy Krušných hor.
- Původní rovinná nebo mírně zvlněná převážně zemědělská krajina změněná antropogenními činnostmi (zejména těžbou nerostných surovin) v nejvíce přeměněné území v rámci celého kraje (jámy, výsypky, nové vodní plochy atd.) s mozaikou měst a venkovských sídel po obvodu těžebních prostorů.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Sokolovská pánev je územím významně přeměněným antropogenní činností. Důsledkem intenzivní těžební činnosti vznikla unikátní těžební krajina, v jejíž struktuře dominují antropogenní prvky (jámy, výsypky, vodní plochy, urbanizované plochy, prvky dopravní a technické infrastruktury), lemovaná výraznými zlomovými svahy Krušných hor a Slavkovského lesa. Rozvojový potenciál jakož i dysfunkce v rámci pilířů udržitelného rozvoje reflektuje zahrnutí tohoto území do republikové rozvojové oblasti OB 12 – Karlovy Vary a republikové rozvojové osy OS 7 (viz kap. B. návrhu A-ZÚR KK).

Navržené cílové charakteristiky reflektují existenci polyfunkční výrazně urbanizované krajiny s významným uplatněním jejich dosavadních funkcí (sídelní, těžební, výrobní) a územních vazeb realizovaných páteřními systémy dopravní a technické infrastruktury. Významnými krajinotvornými prvky jsou rozsáhlé vodní nádrže Medard a Michal vzniklé v rámci rekultivace těžební krajiny, které společně s plochami nelesní a lesní zeleně vytvářejí novou krajinu a přírodovědné hodnoty tohoto antropogenní významně ovlivněného území.

Respektování a posílení vizuálního a funkčního významu krajinné scenérie kaňonovitých úseků údolí Ohře (Chlumský práh, Staré Sedlo) je stanoveno s cílem ochrany tohoto krajinářsky, rekreačně, ekostabilizačně a přírodovědně hodnotné části krajiny.

Sídelní struktura je utvářena populačně velkými sídly Sokolovem a Chodovem s dochovanými historickými jádry. Vzhledem k narušení krajinných hodnot v zázemí těchto sídel je žádoucí podpora rozvoje ploch nelesní krajinné zeleně a zajištění jejich zapojení do utvářené post-těžební krajiny. Unikátními urbánními celky jsou rozsáhlá dělnická sídliště (Sokolov, Habartov, Březová, Nové Sedlo), vystavěná v souladu s teorií města 20. století. Ochrana těchto souborů představuje cíl zachování kvalit krajiny ve smyslu EÚoK.

Specifickým urbánním celkem je město Kynšperk n. O. se svým historickým jádrem umístěným v dynamicky modelovaném terénu a unikátním vizuálním působením na okolní lesozemědělskou krajinu.

V území nedotčeném těžební činností (především podél toku Ohře) jsou dochována menší sídla s urbanistickou strukturou lánových radiálních vsí.

Specifická krajina Sokolovské pánve je územím významně ovlivněným těžební činností. V územích, ve kterých již byla těžba ukončena, probíhají nebo byly ukončeny rekultivační práce. A-ZÚR KK stanovují specifickou podmínku týkající se doplňování sídelních funkcí a cestní sítě. Tato podmínka je stanovena s cílem vytvoření předpokladů pro vznik atraktivního polyfunkčního území s možností rozvoje různých sídelních funkcí (bydlení, rekreace, sport, kultura atd.) a vytvoření krajiny přitažlivé pro její obyvatele a uživatele.

Pro oblasti, ve kterých nebyla těžební činnost dosud ukončena, stanovují A-ZÚR KK specifickou podmínku týkající se modelace terénu a budoucího využití území. I tato podmínka směřuje k vytvoření polyfunkčního území s pestrou krajinnou strukturou, ve které budou zastoupeny lesní, zemědělské a vodní plochy, plochy pro sídla, rekreaci, sport atd.

ČLÁNEK (11) – SPECIFICKÁ KRAJINA KARLOVARSKO – SEVER (B.4)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina východní poloviny Sokolovské pánve ve střední části Podkrušnohoří je řazena k vrchovinám Hercynica, místy pak ke krajinám těžebními (u Chodova). Území je tvořeno především Chodovskou a Ostrovskou pávní. Sokolovská pánev je průměrně 8 km široká sníženina (stupňovitá příkopová propadlina) o střední výšce 451 m n.m. s mírně zvlněným pahorkatinným povrchem, omezená příkrými a vysokými zlomovými svahy Krušných hor. Ostrovská a Chodovská pánev jsou tektonické sníženiny s mírně zvlněným pahorkatinným reliéfem. Území pávní je odvodňováno do Ohře (Rolava, Chodovský potok, Vitický potok, Bystřice). Objevuje se zde množství vodních ploch (Velký rybník, rybníky na Ostrovsku a Hroznětínsku), takže enkláva u Ostrova je typologicky zařazena ke krajinám rybníčním. V okolí rybníků se objevují i mokřady, vlhké louky a olšiny.

Krajina je málo až středně zalesněná, lesozemědělská. Smrkové monokultury, borovo-smrkové i březové porosty (na rekultivacích) jsou rozptýleny do mnoha menších komplexů, převládá orná půda, poslední dobou však ve velkém proměňována v plochy luk a pastvin. V pávních se objevuje řada kaolínových dolů.

Kulturní a historická charakteristika

Celá Sokolovská pánev náleží k vrcholně středověké sídelní krajině s převahou lánových radiálních vsí středověké kolonizace. V průběhu celého středověku jsou v Krušných

horách a pod nimi postupně odkrývána ložiska železných rud, barevných a drahých kovů, později uranu a kaolínu. V pánvích Podkrušnohorské oblasti jsou mj. velká ložiska hnědého uhlí. Tzv. „selské dobývání“ tu sice probíhá už od středověku, jako nejdůležitější palivo je však uhlí využíváno teprve od první poloviny 19. století. Poválečná léta jsou ve znamení odsunu Němců a nového osídlování. Díky přírodním zdrojům (těžba uhlí s navazujícím průmyslem, uranu na Jáchymovsku, kaolínu) – ač v této východní části Sokolovské pánve nedošlo k jejich tak intenzivní a velkoplošné exploataci jako v části západní – je Podkrušnohorská oblast i přes odsun německého obyvatelstva po druhé světové válce poměrně hustě osídlena (např. masivní výstavba sídlišť v Ostrově pro pracovníky jáchymovských uranových dolů – Ostrov se stal po druhé světové válce společně s Jáchymovem centrem zpracování uranové rudy).

Sokolovská pánev je tedy silně urbanizovaná a jsou zde koncentrovány i četné výrobní funkce. Stopy původních krajinných struktur jsou sice částečně patrné (cestní síť, železnice, částečně sídlení struktura, rybníky ad.), avšak v celkovém pohledu nemá zdejší krajina výrazněji dochovanou historickou krajinnou strukturu.

Nejvýznamnějším sídlem v území je především Ostrov, dále Hroznětín či Děpoltovice a další.

V řešeném území patří mezi cenné památkové objekty celostátního významu (indikované přítomností národní kulturní památky) Rudá věž smrti v Ostrově. Historické jádro Ostrova je prohlášeno městskou památkovou zónou.

Vizuální charakteristika

Mírně zvlněný pahorkatinný reliéf s některými výraznými výšinami sopečného původu vyplňuje krajinu Ostrova – podhůří Krušných hor. Zásadním rysem krajiny je kontrast mírně členité krajiny s množstvím lesů a lesíků a výrazných lesnatých srázů Klínovecké hornatiny na severu (převýšení až 500 m) a okrajů Slavkovského lesa na jihu. Vůči prostoru Karlových Varů je krajina ohraničena souvislými lesními porosty v masivech Strážišť, Čihadla (490 m n.m.) a Sadovského vrchu (497 m n.m.). Členitost krajiny je doplněna množstvím drobných i větších rybníků a vodních nádrží. V krajinné scéně však také hrají významnou roli výsypky, hnědouhelné a kaolínové doly, násypy silnic a tratí. Krajina podél toku Bystřice západně od Ostrova pod úpatím lesnatých srázů a též jižně mezi masivem Jahodníku (538 m n.m.) a lesnatými hluboce rozčleněnými polohami nad levým břehem Ohře se vyznačuje otevřeností a drobnou prostorovou členitostí s množstvím rybníků. V lokalitě PR Ostrovské rybníky se zachovaly zbytky přirozených společenstev, tvořících jedinečné přírodní scénérie, místy degradované vlivem návštěvnosti z blízkého města Ostrov.

Významné znaky specifické krajiny B.4:

- Výrazné ohraničení krajiny lesnatými zlomovými svahy Klínovecké hornatiny, hluboce rozčleněnými údolními svahovými toků.
- Uzavřené scénérie komplexu lesů ohraničujících okraj krajiny Karlových Varů.
- Množství antropogenních stop využívání krajiny (těžba kaolinu a hnědého uhlí, výsypky, násypy atd.).
- Mírně zvlněný reliéf Chodovské a Ostrovské pánve, málo až středně zalesněný (převážně jehličnaté, místy smíšené i listnaté lesy), s množstvím vodních ploch (zejména na Ostrovsku a Hroznětínsku).
- Rovinná nebo mírně zvlněná převážně lesozemědělská krajina s historickými sídly, rybníky, bez výrazněji dochované historické krajinné struktury.
- Historické město Ostrov s cenným historickým centrem (památková zóna).

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Krajina B.4 Karlovarsko - sever je ze severu ohraničena výraznými zlomovými zalesněnými svahy Krušných hor, z jihu lesnatým hřebenem Slavkovského lesa (Strážišť).

Ve struktuře lesozemědělské krajiny se pravidelně střídají středně velké bloky zemědělské půdy (převažují louky a pastviny) a středně velké lesní porosty. V obraze krajiny se objevuje poměrně velké množství vodních ploch (rybníků). Historické krajinné struktury jsou většinou setřeny.

V rybníční krajině v okolí Ostrova se poměrně hojně vyskytují společenstva vlhkých luk, mokřadů a olšin. Na vodní plochy a vodní toky jsou často vázány prvky nelesní zeleně ve formě břehových porostů.

Jižní část této specifické krajiny je více dotčena antropogenními vlivy a jsou zde dochovány antropogenní stopy využívání krajiny (projevy ukončené i současné povrchové těžby keramických surovin a hnědého uhlí, výsypky, násypy apod.).

Specifickým urbánním celkem této krajiny je město Ostrov s cenným historickým jádrem a dobovým sídlištěm z poloviny 20. století v poměrně členitém území a unikátním vizuálním působením na okolní krajinu.

Ve vymezené specifické krajině se nachází řada sídel s dochovanými půdorysy lánových radiálních vsí.

ČLÁNEK (12) – SPECIFICKÁ KRAJINA KARLOVY VARY (B.5)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajinná oblast je vymezená v oblasti města Karlovy Vary a jeho bezprostředním zázemím. Leží na okraji Chodovské pánve oproti prudkému okrajovému zlomovému svahu Loketské vrchoviny. Chodovská pánev, tektonická sníženina vyplněná mírně zvlněným reliéfem, se nachází ve střední části Sokolovské pánve v Podkrušnohoří. Hlavní osou území je tok řeky Ohře, do kterého se vlévá na levém břehu Rolava a Chodovský potok a na pravém břehu se v nadmořské výšce 380 m n.m. vlévá do Ohře řeka Teplá, prořezávající se kaňonovitým údolím v zalesněné krajině Slavkovského lesa. Na levých přítocích Ohře je několik menších vodních ploch. Byly vybudovány jako umělá vodní díla nebo vznikaly živelně jako pozůstatek důlní činnosti po zatopení lomů a propadlin v místech hlubinné těžby. Na úseku Ohře protékající městem jsou dva jezy - Tuhnický jez a jez u Solivárny.

Krajina je z velké části zastavěná a v jejím obraze výrazně převládají urbánní struktury oproti prvkům a strukturám přírodním. Řada přírodních hodnot je proto vázána na prvky městské zeleně vč. několika památných stromů a zámeckého parku v Dalovicích, vč. cca 700–900 let starého Körnerova dubu. V minulosti tohoto území hrála významnou roli těžba kaolinu (sedlecký kaolin byl pro svou kvalitu vyhlášen roku 1892 za světový standard) a následná výroba porcelánu.

Lázeňská část Karlových Varů se z převážné části nachází za jižní hranicí, v sousední specifické krajině C.1.

Kulturní a historická charakteristika

Urbanizovanou krajinu ležící v oblasti vrcholně středověké kolonizace Hercynica tvoří město Karlovy Vary se svými předměstími, dříve samostatnými obcemi či osadami připojenými k městu (Tašovice, Dvory, Rybáře, Počerny, Bohatice, Drahovice, Sedlec, Rosnice

atd.) a správně samostatnými obcemi, které jsou však s krajským městem prostorově i funkčně svázány (Dalovice, Otovice, Jenišov ad.). Město Karlovy Vary bylo založeno ve 14. století Karlem IV. Většina architektonických památek pochází z 18. a 19. století.

Vizuální charakteristika

Krajina Karlových Varů zaujímá nižší jižní část asymetricky utvářené Chodovské pánve. Terén vytváří podkovovitý lesnatý horizont mezi výšinami Na Vyhlídce (441 m n.m.), Havířský vrch (462 m n.m.) a Čihadlo (490 m n.m.) proříznutý tokem Rolavy. Krajina se sklání k toku Ohře, ohraničenému lesnatými okraji Slavkovského lesa, resp. Loketské vrchoviny (převýšení v místě Goethovy rozhledny cca 280 m). Mimo urbanizované území jsou mírné svahy nad levými břehy Ohře a Rolavy rozčleněny lesy, lesíky, četnými sídly a drobnými rybníky a vodními nádržemi na vodotečích stékajících od okrajů lesů ohraničující prostor Karlových Varů k jihu. V krajině se projevují četné stopy těžby kaolinu.

Významné znaky specifické krajiny B.5:

- Střídání urbanizovaných ploch s mírně členitou krajinou otevírající se k jihu k toku Ohře.
- Výrazné ohraničení krajiny lesnatými horizonty okrajů Slavkovského lesa.
- Mírně zvlněná krajina z velké části zastavěná, s převahou urbánních struktur oproti strukturám a prvkům přírodním.
- Výrazně urbanizovaná krajina krajského města s okolní aglomerací.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Urbanizovaná krajina Karlových Varů je na severu a severozápadě vymezena terénním lesnatým předělem a na jihu dosahuje po okraj zalesnění Slavkovského lesa, kde se nachází významné stavební a přírodní dominanty (Doubská hora, Diana). Převažují zastavěné a ostatní plochy, lesní plochy jsou zastoupeny v okrajových částech území. Krajina Karlových Varů, jako nejmenší z vymezených krajin, je obklopena specifickou krajinou B.4. Karlovarsko–sever, krajinou B.6 Údolí Ohře a krajinou C.1 Karlovarsko-jih, se kterými má přímé vizuální vazby.

Mimo urbanizované území jsou mírné svahy nad levými břehy Ohře a Rolavy rozčleněny lesy, lesíky, četnými sídly a nevelkými plochami zemědělské půdy.

Hlavní osou území je tok řeky Ohře, do kterého se vlévá na levém břehu Rolava a Chodovský potok a na pravém břehu se vlévá do Ohře řeka Teplá, prořezávající se kaňovitým údolím v zalesněné krajině Slavkovského lesa. Na levých přítocích Ohře je rozloženo několik menších vodních ploch, které byly vybudovány jako umělá vodní díla nebo vznikaly živelně jako pozůstatek důlní činnosti po zatopení lomů a propadlin v místech hlubinné těžby a nyní jsou významnými krajinnými hodnotami. Doplněním břehových porostů na mírných svazích dojde k vizuálnímu posílení krajinných os, obohacení krajinné struktury a posílení přírodovědně významných prvků krajiny.

Karlovy Vary jako sídelní a správní centrum kraje, s vlastní dynamikou rozvoje svých hlavních funkcí, se nutně uplatňuje jako významný fenomén v krajině a pro svůj další rozvoj logicky potřebuje nezbytný územní potenciál. Z tohoto důvodu návrh A-ZÚR KK formuluje specifickou podmínku, která směřuje rozvoj města zejména do jeho severní části (do prostoru mezi přeložku silnice II/220 a obchvat Karlových Varů v úseku Jenišov – silnice I/13).

Historické lázeňské centrum města Karlových Varů a řada cenných urbanistických a architektonických prvků se nachází v sousední krajině C.1. Je třeba zajistit ochranu jejího

vizuálního významu v krajinných panoramatech i dílčích scenériích a vyloučit pohledové narušení úpravami či stavbami v krajině B.5.

Obdobný význam v krajinném obraze mají lesnaté horizonty Slavkovského lesa prudce stoupající nad jižní hranicí této specifické krajiny. Lesnatý lem, přestože není součástí vymezené specifické krajiny Karlovy Vary (B.5) zásadně ovlivňuje její charakter a je s danou oblastí vizuálně významně propojen. V lesnatém území je soustředěno velké množství turistických cílů a míst dalekých rozhledů a zároveň utváří vizuální hranici města Karlovy Vary. Specifická podmínka týkající se usměrnění stavebního rozvoje města Karlovy Vary je stanovena s cílem zajištění ochrany vizuálního významu a lázeňského charakteru města a ochraně celistvosti pohledových panoramat Slavkovského lesa před vznikem nových pohledových dominant. Ochrana těchto rysů krajiny představuje cíl zachování kvality krajiny ve smyslu EÚoK.

ČLÁNEK (13) – SPECIFICKÁ KRAJINA ÚDOLÍ OHŘE (B.6)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Dlouhý a poměrně úzký pás krajiny na levém břehu Ohře náleží především ke krajině zaříznutých údolí Ohře a jejích levých přítoků (Bystřice, Plavenský, Pekelský, Hornohradský potok), na kterou navazuje krajina sopečných pohoří (Doupovské hory). Na jihu u Karlových Varů se jedná o krajinu vrchovin Hercynica, na severu u Stráže nad Ohří se objevuje typ krajiny výrazných svahů a horských hřbetů při svahu Krušných hor oproti Doupovským horám. Většina území náleží k severozápadní okrajové části Jehličenské hornatiny, okrsku v severozápadní části Doupovských hor, jihozápadní okraj území pak náleží k Ostrovské pánvi ve východní části Sokolovské pánve v Podkrušnohoří. Jehličenská hornatina je plochá hornatina s hlubokým zářezem průlomového údolí Ohře při jejím severozápadním okraji. Významným bodem v severní části území je smíšeným lesem porostlá Pekelská skála (774 m n.m.), výrazný kupovitý vrch na jižním konci hřbetu mezi úpatím zlomového svahu Krušných hor a průlomovým údolím Ohře. Z úbočí vrchu Bučina na pravém břehu Ohře nad Kyselkou vyvěrají léčivé prameny. Ve středně zalesněném území se střídají střední i větší celky převládajících smrkových monokultur a smrkových porostů s příměsí buku, modřínu, borovice, dubu, lípy a javorů, ale i plochy smíšených a listnatých porostů bukových, lipovojasanových, jasanových, ojediněle i dubových. V bezlesí se objevují četné plochy květnatých luk a pastvin i plochy orné půdy.

Leso-zemědělská krajina náleží vesměs k mírně teplé a vlhké oblasti MT7. Krajinářské hodnoty severní části území indikuje vyhlášení přírodního parku Stráž nad Ohří, pro který jsou charakteristické špičaté kopce protkané skalními žilami i souvislé horské hřebeny ve vyšších partiích nad údolím řeky Ohře.

Kulturní a historická charakteristika

Vymezené území náleží vesměs ke krajině vrcholně středověké kolonizace, pouze polohy na severu, při svazích Krušných hor, ke krajině kolonizace novověké. Jedná se o území převážně středověké kolonizace lánové radiální a lánové lineární vsi, místy kolonizace různorodé, vč. novodobé (lázně Kyselka). Řada historických sídel ale i starších (pravěkých) hradišť se objevuje právě na hranách údolí Ohře.

Většina řešeného území nevykazuje výrazné a zřetelné historické krajinné struktury, v severní části se však objevují krajinné segmenty, kde jsou původní struktury částečně či zřetelně dochované (dochovaná struktura členění původní plužiny v okolí Srní, Malého Hrzína, Krásného Lesa, Stráže nad Ohří). Léčivé prameny vyvěrající z úbočí vrchu Bučina

vedly k založení lázní Kyselka, přičemž obec a lázně i lázeňské památky v obci dnes chátrají. Nachází se zde hlavní stáčírna minerální vody firmy Mattoni. V řešeném území se neobjevují cenné památkové objekty celostátního významu indikované přítomností národních kulturních památek, nejsou zde vymezena žádná památkově chráněná území, zóny či rezervace.

Krajina Údolí Ohře pokračuje dále v Ústeckém kraji jako součást krajiny Doupovské hory.

Vizuální charakteristika

Západní okraj Doupovských hor představuje podivuhodnou krajinu, ve které se okraj Sokolovské pánve, vyplňující západní část Podkrušnohoří, láme do hluboce zaříznutého průlomového údolí Ohře s rozčleněnými svahy - zaříznutým levobřežním přítokem Bystřice a lesnatými zářezy Petrovského potoka a Lomnice na pravém břehu. Řeka se prořezává vulkanickým pohořím v četných zákrutech a s meandrem pod ostrohem Košťálu. V dynamické krajině velkého měřítka vznikají jedinečná panoramata vnímaná z vyšších horizontů okrajů údolí (pohledy na lázně Kyselka a na Radošov). Mohutné údolí Ohře se v severní části území – v přírodním parku Stráž – otevírá hlubokými údolními levobřežními přítoky do rozčleněné a málo osídlené historické krajiny se zříceninami hradů Horní Hrad a Himlštejn s výhledy na Doupovské hory a s klidnými harmonickými partiemi kulturního bezlesí na úpatí Krušných hor. Krajina údolí Ohře v popisovaném úseku vyniká vizuální atraktivností, proměnlivostí a působivostí krajinných scénérií.

Významné znaky specifické krajiny B.6:

- Dynamická scéna hlubokého zářezu řeky Ohře a jejích přítoků.
- Reliéf ploché hornatiny mezi průlomovým údolím Ohře a svahy Krušných hor.
- Nezaměnitelné uplatnění lázeňských areálů v obcích Kyselka a Radošov v krajinném rámci.
- Opuštěná kulturní krajina podhůří Krušných hor v prostoru Stráže nad Ohří s jedinečnými výhledy na Doupovské hory a do údolí Ohře.
- Středně zalesněná krajina s harmonickou skladbou jehličnatých ale i smíšených a listnatých lesů, květnatých luk a pastvin a ploch orné půdy.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina B.6 je vymezena z části v přechodovém území mezi Krušnými a Doupovskými horami a v jejich podhůří. V krajinné struktuře jsou významně zastoupeny lesní porosty, bloky zemědělské půdy jsou spíše střední až menší velikosti. Orná půda je ve svažitéjších polohách vystřídána květnatými loukami a pastvinami. V druhové skladbě lesních porostů dominuje smrk, hojně jsou zastoupeny i listnaté porosty.

Výraznou krajinou osou je řeka Ohře prorážející vulkanické horniny Doupovských hor. Její zákruty a meandry vytvářejí spolu se zalesněnými údolními svahy Ohře a jejích přítoků (Bystřice, Petrovský potok, Lomnice) působivé scénérie.

Severní a severozápadní část specifické krajiny s řídkou strukturou osídlení.

Mohutné údolí Ohře má v severní části území (přírodní park Stráž) charakter opuštěné kulturní lesní až post-zemědělské krajiny. Údolí se otevírá hlubokými údolními levobřežními přítoky do rozčleněné a málo osídlené historické krajiny se zříceninami hradů Horní Hrad a Himlštejn s výhledy na Doupovské hory, údolí Ohře a s klidnými harmonickými partiemi kulturního bezlesí na úpatí Krušných hor s jedinečnými výhledy na Doupovské hory a do údolí Ohře.

V údolních polohách Ohře jsou rozloženy lánové lineární a lánové radiální vsi, jejichž dochovaná urbanistická forma obohacuje obraz této krajiny. Hodnotou krajiny je rovněž uspořádání nelesní krajinné vegetace v okolí Srní, Malého Hrzína, Krásného Lesa a Stráže n.O.

Ojedinělými kulturně historickým prvkem krajiny je komplex bývalých městských lázní a provozních budov v Kyselce a Radošově utvářený architektonicky cennými objekty. Pro zachování jejich historického a vizuálního významu A-ZÚR KK podporuje obnovu architektonicky cenných objektů v těchto areálech.

9.F.3. Krajiny Slavkovského lesa a Doupovských hor (C)

ČLÁNEK (14) – SPECIFICKÁ KRAJINA KARLOVARSKO – JIH (C.1)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina severní části Slavkovského lesa vystupující příkře nad Sokolovskou pánev je řazena k Loketské vrchovině, severní části Hornoslavkovské vrchoviny. Typologicky patří k vrchovinám Hercynica, okrajové partie směrem k Sokolovské pánvi ke krajinám výrazných svahů a horských hřbetů, údolí Teplé, Ohře pod Loktem a Stoky ke krajinám zaříznutých údolí. Loketská vrchovina je členitá vrchovina vyznačující se prořezanými hlubokými údolními a výrazným okrajovým zlomovým svahem spadajícím do Sokolovské pánve. Významnými body jsou Buková (736 m n.m.), zaoblený kuželovitý vrch zalesněný smíšenými porosty, Vítkův vrch (644 m n.m.), suk s plochým vrcholem se severními svahy zalesněnými smrkem a jižními svahy zorněnými, Bukový vrch (700 m n.m.), Doubská hora (645 m n.m.) a další. Území je odvodňováno do Ohře (Stoka, Teplá). V údolí Teplé je vybudována vodní nádrž Březová.

Jedná se o krajinu vesměs lesní, místy leso-zemědělskou. V lesích převažují smrkové porosty s příměsí buku a jedle, ojediněle borové porosty a zbytky bukových a javorovo-lipových porostů, v bezlesí na okraji vymezeného území (okolí Kolové, Olšových vrat, Pily) převažují louky a pastviny. V okolí Karlových Varů se nachází velké množství horkých minerálních pramenů, které daly základ významnému lázeňskému městu. Rozsáhlé lesní komplexy Slavkovského lesa vytvářejí přírodní vodní rezervoár, příznivě ovlivňující vodní režim širokého okolí, především západočeských lázní. Ochranou těchto míst tvorby minerálních pramenů se Slavkovský les výrazně odlišuje od ostatních chráněných krajinných oblastí v ČR. Přírodní a krajinářské hodnoty Slavkovského lesa indikuje zahrnutí celého území do chráněné krajinné oblasti Slavkovský les.

Kulturní a historická charakteristika

Polohy Slavkovského lesa v širším okolí řeky Teplé, Loketsko, Hornoslavkovsko, Krásenko, patří ke krajinám vrcholně středověké kolonizace, vyšší a vzdálenější lokality ke krajině kolonizace pozdně středověké (Kolová, Olšová Vrata, Pila). Sídla patří typologicky k lánovým lineárním a radiálním vsím středověké kolonizace, avšak na většině území k různorodé kolonizaci. K významnějším sídlům ležícím na vymezeném území patří kromě historické části Karlových Varů Loket, Březová, Kolová a další. Protože je území téměř celé zalesněné, nejsou dochované historické krajinné struktury patrné či zřetelné.

Nejcennější lokality a objekty Karlových Varů se nacházejí v historickém lázeňském centru města, situovaném v zářezu říčky Teplé. K nejcennějším objektům a souborům patří národní kulturní památky Císařské lázně a kostel sv. Máří Magdalény. V urbanizovaném

území vynikají panoramata a scenérie historického lázeňského města ve výrazném krajinném rámci okrajových svahů Slavkovského lesa. Zapojení zástavby a četných výrazných architektonických solitérů do jedinečného prostorového ohraničení hluboce zaříznutého údolí Teplé vytváří nezaměnitelné znaky osobitosti krajiny.

Historické město Loket, které bývalo důležitým královským městem a centrem Loketského kraje, je městskou památkovou rezervací, Tašovice – Starý Loket pak archeologickou památkovou rezervací, nejlépe prozkoumaným mezolitickým sídlištěm (skalnaté vyvýšeniny a ostrožny nad řekou Ohří jsou na území Karlových Varů obsazeny celkem sedmi známými mezolitickými tábořišti od Tašovic po Všeborovice).

Vizuální charakteristika

Krajina severního okraje Slavkovského lesa zaujímá velmi atraktivní partie Loketské vrchoviny, rozčleněné dramatickými zářezy průlomového údolí Ohře a údolí Teplé. Zlomové svahy oddělují převážně lesnatou krajinu od Sokolovské pánve, resp. od krajiny Karlových Varů. Krajinná scéna vyniká jedinečnými partiemi údolí Ohře ve Svatošských skalách stejně jako jedinečnými scenériemi historického města Loket. Estetickými kvalitami vyniká též hluboké údolí Teplé svírající lesnatými svahy úzkou vodní plochu vodní nádrže Březová s golfovým hřištěm v nivě nad nádrží u Cihelen. Krajina obklopující lázeňskou část Karlových Varů a parkově upravené partie s vyhlídkovými místy a drobnými architektonickými dominantami, vytvářejí působivé scenérie a umožňující vnímat panoramata lázní.

Východní část krajiny zahrnuje i náhorní polohy jižně od hrany lesnatých zlomových svahů s areálem mezinárodního letiště a s původními zemědělskými vesnicemi, představujícími dnes příměstská sídla se značným rozvojovým potenciálem (Háje, Kolová, Pila, Olšová Vrata, Andělská Hora).

Významné znaky specifické krajiny C.1:

- Jedinečné scenérie historického lázeňského centra Karlovy Vary v krajinném rámci údolí Teplé, které vytvářejí unikátní urbanistickou osu historického centra lázní s dochovanou cennou urbanistickou strukturou a řadou architektonicky cenných staveb.
- Jedinečné scenérie parkově upravených partií okolí Karlových Varů s vyhlídkami na lázeňské město.
- Jedinečné scenérie historického města Loket na terénním ostrohu obtékaném Ohří, původního správního centra Loketského kraje, městská památková rezervace.
- Lesnatá krajina s množstvím drobných kulturních dominant a s výhledy ze strmých svahů do údolí Ohře i do údolí Teplé.
- Členitá téměř zcela zalesněná vrchovina s hlubokými zářezy vodních toků a výrazným okrajovým zlomovým svahem spadajícím do Sokolovské pánve.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Rozsáhlé lesní porosty, dynamický reliéf, ve kterém se významně uplatňuje vodní tok Ohře, jsou charakteristickými prvky západní část této specifické krajiny. Monumentální průlomové údolí s množstvím malebných krajinných prostorů a unikátním souborem Svatošských skal vytváří území jedinečných krajinných hodnot v kontextu členité lesní až lesozemědělské krajiny Loketské vrchoviny.

Ve struktuře krajiny dominují lesní porosty, místy přerušované zemědělsky využívanými plochami (orná půda, louky a pastviny) ve vazbě na venkovská sídla.

Na historické centrum Karlových Varů (v krajině B.5) bezprostředně navazuje lázeňská část města Karlovy Vary s cennou urbanistickou strukturou a okolní parkově uprave-

ná krajina s řadou drobných kulturních dominant, které ji dávají charakter krajinářského parku s malebnými výhledy ze strmých svahů do údolí Ohře i do údolí Teplé. Je třeba zajistit ochranu jedinečné scenérie parkově upravených partií okolí Karlových Varů a vyloučit jejich pohledové narušení úpravami či stavbami v krajině (týká se krajiny B.5 a C.1).

Centrální a jižní, resp. jihovýchodní část této specifické krajiny se vyznačuje vysokou lesnatostí. V jižní části krajiny se uvnitř lesních komplexů otevírají enklávy bezlesí náhorní zemědělské krajiny.

Výraznou krajinou osu představuje příkře zahluobené údolí Teplé s vodní nádrží Březová. Díky dynamice reliéfu a přítomným přírodním a kulturním hodnotám vznikají působivé scenérie a malebné krajinné prostory.

Specifická krajina Karlovarsko-jih je bohatá na drobné vodní toky, v jejichž údolích se rozkládají původní zemědělská sídla, dnes plnící spíše funkci rezidenční.

Přírodní scénu akcentuje monumentální stavba hradu Loket tyčící se na skalnatém výběžku nad tokem Ohře. V kruhovitém meandru řeky se pak rozprostírá historické město Loket. Uvedené prvky představují nezaměnitelné znaky osobitosti této krajiny. Respektování vizuálního významu hradu a města Loket v krajinných panoramatech a dílčích sceneriích ve spojení s členitými partiemi údolí Ohře je proto nezbytnou podmínkou zachování této cílové charakteristiky ve smyslu EÚoK.

Specifickým prostorem v rámci této specifické krajiny je území mezinárodního letiště Karlovy Vary s vazbou na rychlostní silnici D6. A-ZÚR KK stanovuje specifickou podmínku týkající se zohlednění charakteru okolní otevřené náhorní lesozemědělské krajiny při budoucím rozvoji letiště. Podmínka je směřována k ochraně charakteru krajiny před suburbanizačními aktivitami a vymežováním ploch v územně plánovací dokumentaci, jejich využitím by došlo k setření stávajícího charakteru tohoto prostoru.

ČLÁNEK (16) – SPECIFICKÁ KRAJINA SLAVKOVSKÝ LES - VÝCHOD (C.2)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina specifické krajiny C.2 je vesměs řazena k vrchovinám Hercynica, údolí Teplé a jejích přítoků (Dolský potok, Otročínský potok, Pramenský potok) ke krajinám zaříznutých údolí. Celé území této krajiny patří ke Karlovarské vrchovině, celku Slavkovský les. Jádrem vymezené krajiny tvoří Mnichovská vrchovina, geomorfologický okrsek v západní a jihozápadní části Bečovské vrchoviny, což je členitá vrchovina o střední výšce 666 m n.m. Západní část zasahuje Loketská vrchovina a Krásenská vrchovina, okrsky Hornoslavkovské vrchoviny, což je členitá vrchovina s hluboce zařezanými údolními se střední výškou 649 m n.m. Významnými body jsou Hůrka (817 m n.m.), osamocená vyvýšenina souvisle zalesněná převážně smrkovými monokulturami, Špičák (829 m n.m.), Dřevařský vrch (684 m n.m.), Tisovský vrch (740 m n.m.), Krásenský vrch (777 m n.m.) a další. Osou území je hluboké údolí Teplé a zářezy jejích přítoků. Největší vodní plochou je vodní nádrž Stanovice na Lomnickém potoce.

Území je místy rozptýleně a místy téměř souvisle zalesněné převážně smrkovými a borovými porosty místy s příměsí jedle a buku, ojediněle borovými porosty se zbytky bukových a javorovo-lipových porostů. Bezlesí tvoří enklávy luk a pastvin, orná půda se objevuje jen ojediněle, přičemž v posledních letech došlo k jejímu velkému úbytku. Většina území má charakter lesozemědělské a lesní krajiny. Přírodní a krajinářské hodnoty indikuje kromě několika maloplošných zvláště chráněných území zahrnutí řešené krajiny do chráněné krajinné oblasti Slavkovský les.

Kulturní a historická charakteristika

Pronikání člověka do neprostupných hvozdu Slavkovského lesa je spojeno až se středověkou kolonizací ve 12. století. Okolí Teplé a přítoků patří ke krajinám vrcholně středověké kolonizace Hercynica, vzdálenější a vyšší polohy ke krajině pozdně středověké kolonizace Hercynica. Sídla patří typologicky k lánovým lineárním a radiálním vsím středověké kolonizace, většinou však k oblasti kolonizace různorodé. Osídlování Slavkovského lesa přímo souviselo s objevem ložisek cínu, stříbra a částečně i železa. To vedlo ke vzniku hornických měst Horní Slavkov, Krásno či dnes zaniklá Čistá. Dodnes se v regionu zachovaly stopy staleté hornické činnosti. V druhé polovině 15. století oblast patřila k nejlépe prosperujícím regionům. Jednalo se zde o největší dobývané ložisko v celé tehdejší Evropě. Již v 17. století došlo k útlumu těžby a v 19. století k náhradě hornictví výrobou porcelánu. Z důvodů těžby strategických zásob uranových rud, zřízení pracovních táborů i vojenského újezdu Prameny na části vymezeného území (zřízen 1946) oblast fungovala v období 50. let minulého století v částečném režimu omezení volného pohybu, což mělo za důsledek devastaci řady památek. Ta vyvrcholila úplným zničením královského horního města Čistá a likvidací historické části města Horní Slavkov. Kvůli potřebě těžby uranu na řadě míst Slavkovského lesa byl vojenský újezd Prameny záhy zrušen a jako náhrada byl za něj vybrán Doupov. Vojáci se tam začali přesouvat a roku 1954 byl újezd Prameny definitivně opuštěn. Když vojáci opouštěli zdejší prostory, zanechali za sebou částečně či úplně zaniklé obce, osady, objekty a zničené lázně. Stopy původních krajinných struktur jsou částečně patrné (cestní síť, sídelní struktura, základní struktura lesozemědělské krajiny), avšak v celkovém pohledu nemá krajina výrazněji dochovanou historickou krajinnou strukturu. Na přelomu 50. a 60. let oblast zažila masivní příliv obyvatel, díky čemuž vyrostla ve stylu socialistického realismu unikátní část města Horní Slavkov, sídliště, které představuje doklad komplexní výstavby hornického městského celku v uvedeném období.

V řešeném území se dochovaly unikátní památky celostátního významu, prohlášené národními kulturními památkami, což je hrad Bečov nad Teplou a středověký důl Jeroným v Čisté. Historické jádro města Bečov nad Teplou je městskou památkovou zónou. Historické jádro města Horní Slavkov bylo prohlášeno městskou památkovou zónou poté, co bylo vzhledem k rozsáhlým demolicím zrušeno prohlášení za městskou památkovou rezervaci.

Kulturní a krajinný význam tohoto území je potvrzen vyhlášením KPZ Bečovsko. Kulturní krajina dokladující kontinuální vývoj kulturní krajiny se zastoupením pozůstatků kulturních a přírodních prvků včetně dokladů historického využívání a utváření terénu a doprovodných staveb, jejímiž kulturními hodnotami jsou cesty, tarasy, zídky, brody, mosty, historická popravíště, reliktů mlýnů a vodních děl, drobná architektura, a další historické architektonicky významné stavby a kulturní památky, národní kulturní památka Hrad Bečov nad Teplou, památková zóna Bečov nad Teplou, historické vlakové nádraží, židovský hřbitov, letní sídlo rodiny Beaufort Sponton, tzv. vila Komtesa, Bečevská botanická zahrada, stromořadí lip, soubor památných stromů, významné prvky lesních porostů a základní skladbná struktura trvalých porostů.

Vizuální charakteristika

Rozsáhlý a velmi členitý segment krajiny leží v Bečovské vrchovině. Krajinou osu tvoří údolí Teplé, které prochází krajinou v severojižní směru. V jižní části se údolí Teplé postupně vynořuje nad dramatickou meandrující partií pod soutokem s Pramenským potokem (PR Údolí Teplé) do mírně zvlněné krajiny Mnichova se širokými údolími drobných vodotečí a s drobnými vesnickými sídly (Sítiny, Bohuslav, Popovice, Tisová). Středem jižní části území je Bečov na terénním ostrohu na soutoku Teplé a Bečovského potoka. Údolí potoka Sádka a lesnatý hřbet Krásenského vrchu (777 m n.m.) ohraničují rozlehlou kotlinu Horního Slavkova s historickým jádrem, novodobou zástavbou a s četnými průmyslovými objekty a stopami těžby v širokém okolí. Východně od koridoru Teplé se postupně zahlubuje údolí Dražovského potoka s vodní nádrží Stanovice.

Krajinná scéna je díky rozmanitosti krajiny proměnlivá a je charakteristická scenériemi lesních interiérů východně od Teplé, zdlouhavým výrazem krajinného interiéru zahloubeného údolí Teplé s meandrujícími partiemi říčky provázené silnicí a železnicí, tajemnými partiemi údolí Sádky nad Dolní Hlubokou, otevřenou odlehlou krajinou oblouku Mnichovského potoka, odlehlými polohami Drakova, Stanovic a Nových Stanovic, velkým měřítkem urbanizované a industrializované krajiny Horního Slavkova a nakonec jedinečnou scenérií Bečova v krajinném rámci hlubokého údolí Teplé.

Významné znaky specifické krajiny C.2:

- Jedinečné scenérie Bečova s dominantami zámku a hradu v krajinném rámci hlubokého údolí Teplé.
- Meandrující tok Teplé v hlubokém zářezu v PR Údolí Teplé.
- Otevřené náhorní polohy zemědělské krajiny s loukami a pastvinami v prostoru Mnichova a v prostoru Dražova.
- Rozlehlý úval Horního Slavkova s charakterem průmyslové a těžební krajiny.
- Vrchovinná středně až souvisle zalesněná krajina s údolími a zářezy Teplé a jejich přítoky i výraznějšími zalesněnými vrcholy.
- Nejvýznamnější trojměstí hornických měst Slavkovského lesa Horní Slavkov – Krásno – Čistá ze 14. století (stříbro, cín, wolfram, uran).
- Stopy staleté těžby vč. NKP středověký důl Jeroným v Čisté.
- Částečně opuštěná krajina na části bývalého vojenského újezdu Prameny, vč. zaniklého města Čistá.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Tato specifická krajina se nachází ve východní části Slavkovského lesa. Vyznačuje se vysokou lesnatostí, zastoupení půdy zemědělské je poměrně malé. Zemědělská půda je využívána především jako louky a pastviny. To je dáno především kvalitou zdejších půd a charakterem reliéfu. Extenzivní formy zemědělského využití dotvářejí charakter zdejší krajiny a podtrhují její malebnost (zejména prostor Krásno – Nová Ves).

Osu této krajiny tvoří meandrující tok Teplé protékající ve směru jih – sever doprovázený železniční tratí a od Bečova n. Teplou také silnicí I/20. V zahloubeném údolí Teplé jsou situována malá a střední sídla. V nivě řeky se nacházejí převážně louky a pastviny s poměrně bohatým výskytem nelesní zeleně. Nad úzkou nivou se zvedají poměrně prudké zalesněné svahy a vrcholové partie s enklávami kulturního bezlesí Mnichovské a Bečovské vrchoviny mající lokálně charakter částečně opuštěné zemědělské krajiny (Mnichov, Dražov). V krajině jsou dochovány prvky původní krajinné struktury (členění pluziny rozptýlenou krajinou zelení, fragmenty historické cestní sítě).

Charakter západní části krajiny je významně ovlivněn těžbou nerostných surovin (uranové a cín-wolframové rudy), která zde probíhala v druhé polovině minulého století a částečně také vojenským využitím tohoto území. Pozůstatky těchto činností jsou v krajině dosud patrné. Některé se staly její přirozenou součástí obohacující její obraz a jsou dokladem jejího vývoje, některé stále působí jako jizvy v krajině. Montánní památky jsou dokladem vývoje zdejší krajiny, těžební činnosti jsou spjaty s historicky významnými událostmi (Horní Slavkov, Krásno n.T., Háje n.Teplou a Ležnice). V rozlehlé kotlině se rozprostírá město Horní Slavkov s historickým jádrem a sídlištěm z doby socialistického realismu, četnými průmyslovými objekty a stopami těžby v širokém okolí.

Sídelní struktura je utvářena menšími kompaktními sídly, jejichž urbanistická struktura odpovídá upořádání lánových lineárních a radiálních vsí a které jsou dokladem historických půdorysných typů venkovských sídel.

Unikátní krajinnou hodnotou této specifické krajiny je jedinečná scenérie Bečova n. Teplou, v níž dominují siluety zámku a hradu. Městečko vzniklé na soutoku Teplé a Bečovského potoka je ze severu, východu, jihu a jihovýchodu obklopeno rozsáhlými lesními porosty, které dotvářejí malebný obraz této krajiny. Ochrana vizuálního významu těchto kulturně historických dominant v krajinném rámci unikátních scenérií údolí Teplé včetně zachování pohledových os je proto nezbytnou podmínkou zachování této cílové charakteristiky ve smyslu EÚoK.

ČLÁNEK (16) – SPECIFICKÁ KRAJINA SLAVKOVSKÝ LES – SEVER (C.3)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Centrum řešené krajiny náleží ke krajinám vrchovin Hercynica, zčásti ke krajinám výrazných svahů a horských hřbetů, hluboké zářezy Lobežského potoka a Velké Libavy ke krajinám zaříznutých údolí. Geomorfologicky náleží k celku Slavkovský les, podcelkům Kynžvartská vrchovina (okrsek Arnoltovská hornatina) a Hornoslavkovská hornatina (okrsek Krásenská vrchovina). Arnoltovská hornatina je členitá vrchovina až hornatina s vnitřní blokovou stavbou různě vyzdvížených ker, na severozápadě a jihovýchodě omezená zlomovými svahy, se zarovnanými povrchy v rozvodních částech mezi členícími toky (Velká Libava, Malá Libava, Lobežský potok). Krásenská vrchovina je plochá vrchovina s širokými hřbety a velkými zbytky zarovnaných povrchů, prořezaných hlubokými údolími (Velká Libava). Významnými body jsou Pasecký vrch (743 m n.m.), vrchol plochého hřbetu částečně zalesněný smrkovými monokulturami s nezalesněnou vrcholovou částí, Lazský vrch (848 m n.m.), jen částečně zalesněný plochý vrchol širokého hřbetu se zbytky zarovnaného povrchu, či Chrudim (838 m n.m.), smrkovými monokulturami souvisle zalesněný suk nad okrajovým zlomovým svahem do Sokolovské pánve, a řada dalších. Vymezené území je středně místy i převážně zalesněné, převládají smrkové monokultury, časté jsou borovo-smrkové a borové porosty, bezlesí pokrývají především louky a pastviny, které v posledních desetiletích nahradily původní plochy orné půdy. Území je odvodňováno do Ohře (Velká Libava, Malá Libava, Lobežský potok), v pramenných oblastech se objevují i rašeliniště a vrchoviště. Vodních ploch je poměrně málo.

Krajina má charakter lesní a lesozemědělské krajiny. Přírodní a krajinářské hodnoty zdejší krajiny indikuje kromě řady maloplošných zvláště chráněných území zahrnutí řešené krajiny do chráněné krajinné oblasti Slavkovský les.

Kulturní a historická charakteristika

Kolonizace Slavkovského lesa probíhala až poměrně pozdně, většina vymezeného území náleží ke krajině pozdně středověké kolonizace. Sídla patří typologicky zejména k typům různorodé kolonizace. První písemné zmínky o zdejších sídlech pocházejí vesměs ze 14. století – Rudolec, Novina, Štědrá, Kostelní Bříza, Dvory, Hrušková. Největší vesnice ve specifické oblasti - Rovná vznikla pod názvem starší zaniklé vsi jako socialistická experimentální vesnice až v roce 1969. Po druhé světové válce (1946) byl po odsunu velké části obyvatel německé národnosti v jižní části vymezené krajiny zřízen vojenský újezd Prameny. Oblast v období 50. let 20. století fungovala v částečném režimu omezení volného pohybu, což mělo za důsledek devastaci řady památek. Kvůli potřebě těžby uranu na řadě míst Slavkovského lesa byl vojenský újezd Prameny záhy zrušen (1954) a jako náhrada byl za něj

vybrán Doupov. Když vojáci opouštěli zdejší prostory, zanechali za sebou jak částečně (Novina, Kamenice, Arnoltov ad.) tak úplně zaniklé obce, osady, objekty (Milíře, Lobzy, Paseka ad.). Dodnes se v regionu zachovaly i stopy staleté hornické činnosti, která byla podnětem pro kolonizaci Slavkovského lesa na konci středověku a v novověku. Stopy původních krajinných struktur jsou téměř setřené a v celkovém pohledu nemá krajina výrazněji dochovanou historickou krajinnou strukturu. Dnes má lesozemědělská krajina charakter částečně opuštěné krajiny s několika venkovskými sídly na okraji Slavkovského lesa. Nejsou zde vymezena žádná památkově chráněná území, zóny či rezervace, ani památky celostátního významu indikované přítomností národní kulturní památky.

Vizuální charakteristika

Severozápadní část Slavkovského lesa představuje prostorově členitou krajinu s náhorními rovinami v rozvodních polohách a s výraznými zlomovými lesnatými svahy, spadajícími do okrajů Chebské a Sokolovské pánve. Lesní porosty se střídají v opuštěné kulturní krajině s plochami květnatých luk a pastvin. Stopy znatelného osídlení zemědělských vesnic vytvářejí specifický charakter krajinné scény. Její působivost tkví v opuštěnosti otevřených náhorních poloh vymezených okraji rozsáhlých lesních porostů i v harmonických partiích zahloubeného údolí Velké Libavé s proměnlivými prostory nivních luk ohraničených lesnatými svahy. V nemnohých scenériích osídlených míst vyniká zástavba Kostelní Břízy s četnými kulturními dominantami stejně jako bizarní silueta Rovné - socialistické vesnice, resp. sídliště.

Významné znaky specifické oblasti C.3:

- Působivé scenérie náhorních rozvodních partií se skladbou jasně ohraničených otevřených prostorů květnatých luk a pastvin.
- Výrazné lesnaté zlomové svahy spadající do okrajů Chebské a Sokolovské pánve.
- Zejména jehličnatými porosty středně až převážně zalesněná členitá vrchovina až hornatina s průřezy vodních toků a výraznými svahy hlubokých údolí.
- Částečně opuštěná krajina, středně zalesněná, s drobnými venkovskými sídly ale i s obcemi, osadami a objekty zaniklými či částečně zaniklými uprostřed luk a pastvin.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina C.3. má charakter zalesněné členité vrchoviny až hornatiny, rozčleněné hlubokými údolními drobných vodních toků (Lobezský potok, Velká Libava, Malá Libava). Lesnaté zlomové svahy prudce klesají do okrajů Chebské a Sokolovské pánve. Ve vyšších polohách vizuální scénu krajiny obohacují květnaté louky a pastviny bohatě doplněné nelesní krajinnou zelení, často v místech původních vesnic. Plochy v těchto polohách podléhají sukcesním procesům a postupně se vracejí k původnímu stavu. Působivé jsou scenérie náhorních rozvodních partií s jasně ohraničenými otevřenými prostory květnatých luk a pastvin.

Uspořádání prvků nelesní vegetace v náhorních polohách odpovídá uspořádání historických krajinných struktur – aleje, hraniční liniová zeleň. S výjimkou severní hranice s krajinou B.3 (Březová) dominují v sídelní struktuře malá, populačně slabá venkovská sídla. Četné jsou samoty na místech někdejších vesnic.

ČLÁNEK (17) – SPECIFICKÁ KRAJINA SLAVKOVSKÝ LES - JIH (C.4)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina vysoko položených plošin a výrazných svahů a horských hřbetů je obklopená krajinami vrchovin Hercynica. Geomorfologicky náleží k celku Slavkovský les, podcelkům Kynžvartská vrchovina (okrsek Lysinská hornatina) a Hornoslavkovská hornatina (okrsek Krásenská vrchovina) a k celku Tepelská vrchovina, podcelku Toužimská plošina (okrsek Mariánskolázeňská vrchovina). Lysinská hornatina v jihovýchodní části Kynžvartské vrchoviny je plochou kernou hornatinou, nejvýše vyzdviženou krou s mírným úklonem k severozápadu a s vysokým rozčleněným zlomovým svahem na jihovýchodě. Krásenská vrchovina je plochá vrchovina s širokými hřbety a velkými zbytky zarovnaných povrchů, prořezaných hlubokými údolími (Velká Libava, Dlouhá stoka). Mariánskolázeňská vrchovina je plochá vrchovina s rozsáhlými zbytky zarovnaných povrchů, ojedinělými sukly a vrchy a výrazným zlomovým svahem oproti Tachovské brázdě na jihozápadě okrsku. Významnými body jsou smrkovými monokulturami a smrkovými porosty s ojedinělou příměsí buku a jedle zalesněné vrchy Lesný (982 m n.m.), suk na rozčleněném hřbetu nad okrajovým zlomem, Lysina (981 m n.m.), plochý vrchol nad okrajovým zlomem, Vlčí kámen (882 m n.m.), vrchol širokého hřbetu s izolovanými skalami a sutěmi, Na polomu (802 m n.m.), nejvyšší místo rozsáhlého třetihorního zarovnaného povrchu nad Mariánskými Lázněmi a řada dalších. Celé území je z velké části souvisle zalesněné smrkovými monokulturami a smrkovými porosty s příměsí buku a jedle. Objevují se zde rašeliniště s borovicí blatkou, rašelinnou klečí a podmáčenými smrčiny. Ojediněle se vyskytují i smíšené listnaté porosty. Část území je odvodňována do Kosového potoka, přítoku Mže, protékajícího Tachovskou brázdou, větší část území pak odtéká do Ohře (Velká Libava) nebo do Teplé (Mnichovský potok, Dlouhá stoka). V území je několik menších vodních ploch (největší Kladský rybník). Na Úšovickém potoce byla v roce 1896 vybudována vodní nádrž Mariánské Lázně.

Většina území má charakter krajiny lesní, pouze na okrajích se v okolí sídel (Prameny) objevuje krajina lesozemědělská. Plochy bezlesí v současnosti pokrývají vesměs louky a pastviny. Přírodní a krajinářské hodnoty zdejší krajiny indikuje kromě řady maloplošných zvláště chráněných území zahrnutí řešené krajiny do chráněné krajinné oblasti Slavkovský les.

Kulturní a historická charakteristika

Kolonizace nejvyšších poloh Slavkovského lesa probíhala až poměrně pozdně, okrajové polohy vymezeného území náleží ke krajině pozdně středověké kolonizace Hercynika, zatímco dnes téměř celoplošně zalesněná centrální část území patří ke krajině kolonizace novověké. Sídla patří typologicky k lánovým lineárním vsím středověké kolonizace a k sídlům kolonizace různorodé. Ta přímo souvisela s objevem ložisek cínu, stříbra a částečně i železa. Také Prameny, v současné době největší sídlo ve vymezeném území, vznikly jako hornické sídliště. Dodnes se v regionu zachovaly stopy staleté hornické činnosti. V současnosti je celé území, které bylo vždy osídleno řídce, téměř bez osídlení, což je způsobeno mimo jiné vysídlením obyvatelstva po druhé světové válce a zřízením vojenského újezdu Prameny (zřízen 1946). Oblast fungovala v období 50. let minulého století v částečném režimu omezení volného pohybu, což mělo za důsledek devastaci řady památek. Kvůli potřebě těžby uranu na řadě míst Slavkovského lesa byl vojenský újezd Prameny záhy zrušen a jako náhrada byl za něj vybrán Doupov. Vojsko se tam začalo přesouvat a roku 1954 byl újezd Prameny definitivně opuštěn. Když vojáci opouštěli zdejší prostory, zanechali za sebou částečně či úplně zaniklé obce, osady, objekty (Studánka, Ostrov, Smrkovec, Krásná Lípa, Rovná, Vranov, Horní Žitná, Horní Lazy). Stopy původních krajiných struktur jsou téměř setřené a v celkovém pohledu nemá krajina výrazněji dochovanou historickou krajinou strukturu.

Zajímavou historickou lokalitou v centrální části území je osada Kladská, lovecká osada se zámečkem založená v roce 1875. Nejsou zde vymezena žádná památkově chráněná území, zóny či rezervace, ani památky celostátního významu indikované přítomností národní kulturní památky.

Vizuální charakteristika

Ústřední lesnatá část Slavkovského lesa zahrnuje nejvyšší část Slavkovského lesa – tektonickou kru Lysinské hornatiny s nejvyššími body plochých vrcholových poloh – Lysinou (982 m n.m.) a Lesným (983 m n.m.). Zlomové svahy do Tachovské brázdy jsou lesnaté a rozčleněné údolími krátkých strmých vodotečí. Krajinná scéna vyniká působivostí lesních interiérů a soustavy blatkových rašelinišť v plochých náhorních polohách (Kladské rašeliny – Lysina, Tajga, Husí les, Malé rašeliniště, Patera). V severovýchodní části se krajina otevírá do lučních poloh Krásenské vrchoviny v okolí Pramenů. Vizuálně jedinečné jsou pohledy z hadcové skalky Křížky ve směru na Lysinskou hornatinu. Prostředí NPR Křížky i blízkých podmáčených a rašelinných luk v NPP Úpolínová louka pod Křížky vytváří harmonické přírodě blízké scenérie.

Nezaměnitelné scenérie vytváří kombinace vrchovištního rašeliniště Tajga a souboru roubených staveb v alpském stylu – loveckého zámečku a dalších budov – přenesených sem v roce 1873. Na úpatí zlomových svahů leží Lázně Kynžvart s jedinečnými scenériemi zámku a zámeckého parku na okraji Tachovské brázdy.

Významné znaky specifické krajiny C.4:

- Jedinečná scenérie hadcové skalky Křížky nad rašelinnými loukami otevřené krajiny Pramenů.
- Jedinečné scenérie vrchovištních rašelinišť (Kladské rašeliny) v prostoru Kladské.
- Výrazný zalesněný zlomový svah nad Tachovskou brázdou.
- Rozsáhlé plochy rašelinišť a vrchovišť v lokalitě Kladská, pod vrchem Lysina.
- Lokalita Kladská s loveckým zámečkem a dalšími objekty švýcarsko - tyrolského typu z 19. století.
- Vrchovinný až hornatinný reliéf s rozsáhlými lesními masivy vesměs jehličnatých lesů vázaných na nejvyšší polohy Slavkovského lesa.
- Téměř opuštěná krajina, prakticky celá zalesněná, se zaniklými či částečně zaniklými obcemi, osadami a objekty na místě bývalého vojenského výcvikového prostoru Prameny i se stopami historické těžby rud na území Slavkovského lesa.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina C.4 se nachází v centrální části Slavkovského lesa. V obraze krajiny dominují rozsáhlé lesní komplexy převážně jehličnatých lesů zlomového svahu nad Tachovskou brázdou rozčleněné údolími krátkých strmých vodotečí. Vysoká lesnatost společně s unikátními vrchovištními rašeliništi a vrchovišti a ojedinělými plochami kulturního bezlesí v okolí současného (Prameny, Nová Ves, Rovná) nebo dřívějšího osídlení (území je součástí bývalého vojenského výcvikového prostoru Prameny) jsou významnými znaky této specifické krajiny ve smyslu EÚoK.

Z terénní dominanty hadcové skalky Křížky s kulturní dominantou křížků se otevírají jedinečné pohledy na Lysinskou hornatinu. Krajinářsky a přírodovědně je významná centrální část této krajiny, ve které se nacházejí enklávy vrchovištních rašelinišť (Kladské rašeliny) a nedaleká lokalita Kladská s loveckým zámečkem a dalšími objekty švýcarsko - tyrolského typu z 19. století.

Sídelní soustava je utvářena malými vesničkami a samotami v okrajových polohách Slavkovského lesa. Místy jsou dochovány stopy po těžbě rud na území Slavkovského lesa a bývalém vojenském využití tohoto území. Většina původní krajinných struktur je však seřena.

Západní část Slavkovského lesa je turisticky atraktivním zázemím Mariánských Lázní a Lázní Kynžvart s hustou sítí turistických stezek, cyklotras a lyžařských tras.

ČLÁNEK (18) – SPECIFICKÁ KRAJINA DOUPOVSKÉ HORY (C.5)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina Doupovských hor je řazena ke krajinám sopečných pohoří, údolí některých pravých přítoků Ohře ke krajinám zaříznutých údolí (Lomnice, Petrovský potok, Dubinský potok), rozlehlá oblast na severu, jižně od Klášterce nad Ohří, je klasifikována jako krajina hornatin, svahy spadající do údolí Ohře u Šemnice pak jako krajina výrazných svahů a hřebtů. Území náleží ke geomorfologickému celku Doupovské hory ve střední části Krušnohorské hornatiny. Tvoří je v řešeném území především podcelky Jehličenská hornatina a Hradišťská hornatina, okraje zasahuje Rohozecká vrchovina. Po Vogelsbergu a Českém středohoří jsou Doupovské hory nejrozsáhlejším hercynským neovulkanickým pohořím. Reliéf má charakter ploché hornatiny s výškovou členitostí 300 až 450 m n.m. a střední výškou 558 m n.m. Jižní svahy pohoří jsou plošší a mají charakter členité vrchoviny, okraje u Ostrova, Bochova a na východě charakter ploché vrchoviny, zatímco v průlomovém údolí Ohře, která lemují území, se objevuje i charakter členité hornatiny s členitostí do 520 m n.m. Střed oblasti tvoří ústřední kotlinovitá sníženina, otevřená k východu údolím potoka Liboc a obklopená hřbety podkovovitěho tvaru, rozčleněnými erozí potoků, přítoků Ohře a Střely, stékajících radiálně na všechny strany (Lomnice, Pstružný potok, Petrovický potok, Korunní potok, Bublava, Liboc, jejich přítoky a další). Významnými body jsou Hradiště (933 m n.m.), suk ve tvaru protáhlé kupy s vrcholem zalesněným smrkovými kulturami a na svazích s pastvinami a listnatými dřevinami, Pustý zámek (933 m n.m.), suk zalesněný smrkovými, bukovo-smrkovými a bukovými porosty, Trmovský vrch (743 m n.m.), oblý vrchol z větší části odlesněný, či Velká Jehličná (827 m n.m.), kupovitý vrchol zalesněný smrkovými, bukovo-smrkovými a bukovými porosty.

Doupovské hory na východě (už mimo Karlovarský kraj) náleží k teplé oblasti T2, svahy leží v mírně teplých oblastech MT11, MT7, MT4 a MT3, vrcholy zasahují do chladné oblasti CH7. Zčásti se nacházejí ve srážkovém stínu Krušných hor. V údolí Ohře jsou časté teplotní inverze, na nejvyšších kopcích se projevuje vrcholový fenomén.

Lesozemědělská a zčásti lesní krajina, ležící uvnitř vojenského prostoru, vykazuje značné hodnoty. Původní vegetační kryt tohoto území tvořily v minulosti převážně květnaté bučiny, jejichž poměrně rozsáhlé zbytky se zachovaly dodnes, zejména v údolí řeky Ohře a v masivu Pustého zámku. Pro Doupovské hory je v současné době nejtypičtější, a to hlavně v centrální části, mozaika travinobylinných společenstev, porostů keřů a listnatých lesíků, které vznikly sukcesí na opuštěných a neobhospodařovaných bývalých zemědělských pozemcích. Objevují se zde neobyčejně rozsáhlá travinná a křovinná lada, květnaté pastviny, opuštěné sady, lesy jsou převážně smrkové kultury, smrkové porosty s příměsí buku, modřinu, borovice, dubu, lípy a javorů, velké zastoupení však mají i přirozené listnaté porosty (bukové, lipovo-javorové, jasanové) a smíšené lesy, vzácnější jsou i ojedinělé doubravy. S omezením vojenské činnosti v některých částech území souvisí zarůstání bezlesí trnitými křovinami. Pole jsou plošně omezená.

Kulturní a historická charakteristika

Doupovské hory náleží vesměs ke krajině pozdně středověké kolonizace, pouze polohy obracející se k toku Ohře a Liboce ke krajině kolonizace vrcholně středověké. Jedná se o území převážně různorodé kolonizace. Do 13. století Slované postupně osídlili celé Doupovské hory a založili většinu sídel. K poněmčení pohoří došlo až ve 14. a 15. a u horských částí až v 16. století. Po třicetileté válce byla oblast téměř úplně vylidněna a region byl znovu osidlován jen pozvolna. Chyběly zde jakékoli průmyslové závody, rozšířená byla pouze řemeslná výroba, ani zemědělství nebylo příliš výnosné. Poválečné vysídlení německého obyvatelstva vedlo k vylidnění oblasti a pokusy o dosídlení novým obyvatelstvem trvaly jen do r. 1953, kdy byl na základě vojensko-politického rozhodnutí zřízen na území Doupovských hor vojenský výcvikový prostor (VVP Hradiště), který je největším v ČR. Zbývající obyvatelstvo bylo vystěhováno. V rámci VVP tedy zaniklo několik desítek sídel včetně města Doupov (první zmínky pocházejí z roku 1012).

Unikátním krajinným segmentem v jihovýchodní části této specifické krajiny je KPZ Valečsko, která sem přesahuje ze sousední specifické krajiny D.2 svojí severní částí. Charakterem osídlení, architektonickými soubory, jednotlivými památkovými objekty, strukturou pozemků, komunikacemi, vodními plochami, vodními toky, trvalými porosty a realizovanými kompozičními záměry v krajině představuje tato KPZ zachované historické prostředí komponované barokní krajiny s řadou významných kulturních hodnot.

Krajina plynule přechází na území Ústeckého kraje do stejnojmenné krajiny Doupovské hory.

Vizuální charakteristika

Krajina zahrnuje území Vojenského újezdu Hradiště a leží v geomorfologickém celku Doupovské hory. V severní části krajiny ležící horský masiv Jehličenské hornatiny s lesnatými dominantami Velké Jehličné (828 m n.m.), Hory (815 m n.m.) a Lesné (812 m n.m.) je směrem k jihu propojen hřbetem mezi vrcholy Složiště (778 m n.m.) a Huseň (762 m n.m.) s masivem Hradištské hornatiny s vrcholy Pustého zámku (928 m n.m.), Javorné (912 m n.m.) a zejména Hradiště (934 m n.m.). Zatímco západní část území je více lesnatá, ve východní části převažuje otevřenější krajina (a to i ve vyšších polohách) s květnatými loukami a pastvinami. Horský masiv stratovulkánu vymezuje Doupovskou kotlinu s Libockým potokem a hřbet Doupovského strážště (717 m n.m.) ohraničuje od východu uzavřené údolí horního toku potoka Liboc. V krajině tak vznikají velmi rozmanité scenérie horského reliéfu s dynamickými panoramaty, se scenériemi lesních interiérů s bukovými porosty ve vrcholových polohách a s otevřenými plochami pastvin, umožňujícími vnímání krajinných panoramat, pohledů do údolí i dálkových výhledů. Působivé jsou uzavřenější scenérie údolí potoka Liboc, otevírajícího se do rozlehlé Doupovské kotliny. Krajina vyniká jedinečností přírodních a přírodě blízkých scenérií horské lesní krajiny i opuštěné kulturní krajiny se stopami zaniklého osídlení.

Významné znaky specifické krajiny C.5:

- Vysídlená opuštěná krajina vojenského prostoru bez trvalého osídlení s převážně přírodním charakterem vzniklým sukcesí v dříve zemědělské krajině, tvořená travinnými a křovinnými lody, květnatými pastvinami, opuštěnými sady, křovinami a lesíky.
- Působivé scenérie horských partií a lesních interiérů vrcholových poloh i lesnatých údolí svahových potoků.
- Otevřené partie květnatých luk a pastvin opuštěné kulturní krajiny ve vysokých polohách, umožňujících výhledy.
- Působivé dílčí partie opuštěné kulturní krajiny se stopami zaniklého osídlení.

- KPZ Valečsko jako historický doklad komponované barokní krajiny
- Převážně smrkové porosty s příměsí buku, modřínu, borovice, dubu, lípy a javorů, se značným zastoupením přirozených listnatých porostů (bukové, lipovo-javorové, jasanové), smíšených lesů, ojediněle doubrav.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Tato specifická krajina je vymezena přibližně v hranicích vojenského újezdu Hradiště. Díky způsobu využití území v minulosti i v současné době byly dochovány rozsáhlé, nefragmentované lesní porosty na hřebenech Doupovských hor a staly se jedinečným znakem nejen této krajiny, ale i krajin sousedních.

Ve vysokých polohách jsou typickým prvkem této specifické krajiny otevřené partie květnatých luk a pastvin opuštěné kulturní krajiny. V původně zemědělsky využívaných lokalitách vznikají specifická sukcesní společenstva, dochována jsou torza původní krajinné zeleně, opuštěné sady, pastviny a rozsáhlá křovinná lada. Lokálně jsou dochovány stopy zaniklého osídlení.

Ve struktuře krajiny západní části specifické krajiny dominují plošně významné lesní porosty v jejichž dřevinné skladbě převládají smrkové monokultury, ve vyšší polohách pak přirozené listnaté lesy.

Předmětem ochrany KPZ Valečsko je unikátní komponovaný celek barokní krajiny, jehož jádrem je městská památková zóna Valeč se zámkem a zámeckým parkem, která se z převážné části nachází již v sousední specifické krajině D.2. Na území této specifické krajiny patří k nejvýznamnějším památkám „Iluzivní brány“ (čtyři samostatně stojící bloky zdi, jako součást barokní zámecké zahrady, v minulosti s bohatou štukovou výzdobou), „Teatron“ (bývalý barokní amfiteátr v zámeckém parku, v minulosti zdobený 12 sochami, tzv. hermovkami) a letohrádek Valeč (původně barokní stavba v zámeckém parku Valeč).

9.F.4. Krajiny Tepelska a Toužimska (D)

ČLÁNEK (19) – SPECIFICKÁ KRAJINA TEPELSKÁ PLOŠINA (D.1)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina řešeného území je vesměs řazena k vrchovinám Hercynica, ojediněle enklávy ke krajinám izolovaných sopečných kuželů (Podhorní vrch, Třebouňský vrch) a krajinám zaříznutých údolí (Teplá, Pramenný potok, Otročínský potok). Náleží ke geomorfologickému celku Tepelská vrchovina (v jižní a jihovýchodní části Karlovarské vrchoviny), což je plochá vrchovina o střední výšce 627 m n.m., a to k podcelku Toužimská plošina, tvořenému zde okrsky Mrázovská pahorkatina, Mariánskolázeňská vrchovina, Útvinská plošina, Mrázovská pahorkatina a na jižní hranici Karlovarského kraje k podcelku Bezdrůžická vrchovina, reprezentovanému zde okrsky Vidžínská vrchovina a Michalovohorská vrchovina. Toužimská plošina má ploše zvlněný, málo porušený povrch s rozsáhlými, stupňovitě uspořádanými zarovnanými povrchy a mělkými široce rozevřenými úvalovitými údolními vodními toků v povodí Teplé a Střely. Na jihu sem dobíhá podcelek Bezdrůžická vrchovina, konkrétně okrajově zasahující okrsky Vidžínská vrchovina, Hanovská pahorkatina a Krasíkovská vrchovina. Bezdrůžická vrchovina je plochá vrchovina se zářezy vodních toků v povodí Mže. Severní část území náleží ke geomorfologickému celku Slavkovský les, k podcelku Bečovská vrchovina, což je členitá vrchovina o střední výšce 666 m n.m., reprezentovanému okrskem Mni-

chovská vrchovina. Významnými body území jsou Podhorní vrch (847 m n.m.), nejvyšší bod Mariánskolázeňské vrchoviny, výrazný stolový vrch ve tvaru komolého kužele zalesněný smrkovými monokulturami a ve vrcholové skalnaté části smíšenými listnatými porosty (javor klen a mléč, buk, jasan, jeřáb) s horskými druhy keřů v podrostu, Třebouňský vrch (824 m n.m.), rozsáhlá stolová hora souvisle zalesněná smrkovým porostem, Branišovský vrch (803 m n.m.), zalesněný nesouměrný hřbet na jihu stolové hory, Prachometský kopec (780 m n.m.), zalesněný suk vytvářející dva spojené kužely, Stěnský vrch (761 m n.m.) na hranicích Karlovarského kraje, zalesněný vrcholový suk na krátkém hřbetu. Území je málo až středně zalesněné, a to především smrkovými monokulturami a borovo-smrkovými porosty, které jsou rozdrobené do malých komplexů. Bezlesí pokrývají pole, louky a pastviny. Většina území má charakter lesozemědělské krajiny, enklávy lesní krajiny jsou vázány na masiv Podhorního vrchu a na horní tok Jilmového potoka. Podhorní vrch také tvoří rozvodí, kdy je část území odvodňována do Mže (Jilmový potok), část do Ohře (Teplá). V okolí Teplé je vybudována řada i poměrně velkých rybníků, proto je oblast Tepelska typologicky zařazena ke krajinně rybníční. Největší vodní plochou je ovšem vodní nádrž Podhora pod Podhorním vrchem dokončená v roce 1956.

Přírodní a krajinářské hodnoty indikuje kromě několika maloplošných zvláště chráněných území zahrnutí části specifické krajiny (D.1) do chráněné krajinné oblasti Slavkovský les.

Kulturní a historická charakteristika

Řešené území náleží k typu sídelní krajiny vrcholně středověké, pouze nejsevernější výběžek území nad Toužimí ke krajinně pozdně středověké, kolonizace Hercynica. Typologicky zde převažují lánové radiální vsi středověké kolonizace (u některých vsí je urbanistická struktura dosud zřetelná) a sídla různorodé kolonizace. V raném středověku pokrýval většinu území souvislý les. V roce 1193 byl založen klášter Teplá, který se jako významné centrum osídlení významně podílel na dalším vývoji a kolonizaci oblasti. Kolonizační proces se zde odehrával zhruba dvě staletí, přičemž se jednalo jak o kolonizaci vnitřní (domácí), jejímž centrem byla Teplá, tak o kolonizaci vnější (německou). Příčinou této kolonizace bylo mimo jiné řídké osídlení oblasti a výskyt barevných kovů, zejména cínových ložisek, a jejich těžba v dosud neosídlených územích Slavkovského lesa. Po celé 13. století si Teplá zachovala svůj strategický význam přední zemské brány s celnicí a tržištěm a měla důležitou úlohu v zemské obraně. I potom zůstala Teplá s klášterem nadále významným kulturním, hospodářským a politickým centrem kraje. Druhým významným sídlem v krajinně území je město Toužim přičemž centrem zdejší kolonizace byl také výše zmíněný premonstrátský klášter Teplá ležící západněji, založený blahoslaveným Hroznatou na sklonku 12. století na zemské stezce z Plzně do Chebu (po odtržení Chebska na hranicích Čech). Od počátku až do konce feudalismu bylo správním centrem toužimského panství město Toužim, které bylo osídleno na přelomu 12. a 13. století při kolonizaci horního povodí Střely. Na západě a severu od Toužimi se nacházely rozsáhlé domény Rýzmburků, na východě pak drobné domény nižší šlechty a na jihu pak rozsáhlé církevní zboží tepelských premonstrátů. Krajina byla do roku 1945 místem s převahou obyvatel německé národnosti. Po druhé světové válce byl proveden odsun Němců. Noví osídlenci byli z vnitrozemí, ze Slovenska, volyňští Češi ze SSSR, reemigranti z Polska, Maďarska a Rumunska i noví osadníci z Bulharska. Přesto některá sídla, samoty či objekty zanikly či částečně zanikly (Babice, Bohuslav, Svätý Vojtěch, Vysočany u Ovesných Kladrub ad.). Krajina i přes velké demografické změny dodnes vykazuje stopy základního historického členění pozemků, cest a sídel, přesto však se nejedná o krajinu, kde by dochované krajinné struktury hrály významnou roli v jejím obraze.

Nejvýznamnějšími sídly jsou historické město Teplá (městská památková zóna s klášterem premonstrátů), který je prohlášen národní kulturní památkou, městská památková zóna Toužim, vesnické památkové zóny Beranov, Kosmová a Kojšovice.

Vizuální charakteristika

Krajina západní části Tepelské vrchoviny má několik výrazných znaků prostorového uspořádání. Je to charakter mírně zvlněného terénu, klesajícího od lesnatých okrajů Krásenské vrchoviny k východu k širokému údolí Teplé a k rozlehlé Klášterské kotlině. Výrazně se v krajině projevuje předěl rozvodí Teplé a Kosího potoka, zdůrazněný terénními dominantami - Polom (805 m n.m.), Podhorní vrch (847 m n.m.). Jihozápadně od tohoto předělu je krajina rozčleněna údolím Jilmového potoka a jeho přítoků a je ohraničena výraznými zlomovými svahy vůči sníženině potoků Kosího a Úšovického.

Krajina povodí Teplé se vyznačuje otevřeností mírně zvlněného reliéfu a historické kulturní krajiny s velkým podílem orné půdy a pastvin, s drobnějšími lesními porosty a s drobnými rybníčky u zemědělských obcí. Harmonická přehledná krajina s mírně zahloubeným údolím Teplé, provázeným lesnatými svahy údolí a břehovou zelení vodního toku, výrazně kontrastuje s dynamickou terénní dominantou lesnatého Podhorního vrchu – třetíhorní bazaltové sopky s dvěma vrcholy.

Krajina poskytuje množství působivých scénérií v drobných partiích lesních okrajů, rybníků a drobných rybníčních soustav a pramenišť vodotečí (např. pramen Střely). Krajinou prochází rozvodí Teplé a Střely, resp. Ohře a Berounky. Jedinečně se uplatňují v otevřené krajině terénní dominanty Prachometského kopce (780 m n.m.) a Třebouňského vrchu a kulturní dominanty kláštera v Teplé.

V náhorní krajině horního toku Teplé se v krajině scéně projevují prameništění louky přítoků Teplé i lokalita pramenů Teplé a v krajině detailu i vývěry minerálních vod na Služetínku. Celkově charakter krajiny již patří k ostatním zemědělským a lesozemědělským krajinám Tepelské vrchoviny.

Významné znaky specifické krajiny D.1:

- Klášter premonstrátů Teplá.
- Dominanta Pohorního vrchu nad mírně zvlněnou otevřenou krajinou horního toku Teplé.
- Partie pramenných luk a vývěrů minerálních vod na Služetínku.
- Zvlněná středně zalesněná krajina s údolími a zářezy vodních toků (Teplá, Otročínský potok, Jilmový potok) s mohutným zalesněným masivem Třebouňského vrchu – Branišovského vrchu či Stěnského vrchu – Špičáku i výraznějšími vrcholy (Podhorní vrch).
- Lesozemědělská krajina s částečně dochovanou krajinou strukturou venkovských sídel, zemědělských a lesních pozemků, rybníků a s historickým městem Teplá.
- Dominanty Prachometského kopce a Třebouňského vrchu.
- Městská památková zóna Toužim jako historické a správní centrum Toužimska.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina Tepelská plošina má charakter lesozemědělské krajiny. V mírně členitém reliéfu vystupují zalesněné siluety vulkanických vrchů Třebouňského a Branišovského vrchu při jejím jihovýchodním okraji a Podhorního vrchu při okraji jihozápadním.

Významnou krajinou dominantou území je Podhorní vrch, který je nejvyšší bod Mariánskolázeňské vrchoviny. Podhorní vrch je výrazný zalesněný stolový vrch ve tvaru komolého kužele. Dřevinná skladba je utvářena jehličnatými porosty, ve vrcholové skalnaté části smíšenými listnatými porosty.

Dalšími krajinnými dominantami jsou stolové hory podkovovitého tvaru Třebouňský a Branišovský vrch. Krajinná panoramata těchto přírodních dominant představují jedinečnou cílovou charakteristiku jižní části této specifické krajiny.

V krajinné struktuře mírně převládají menší až středně velké bloky zemědělské půdy, a to jak pastviny a louky, tak plochy orné půdy. Poměrně bohaté je zastoupení nelesní krajinné zeleně. V obraze krajiny se významně uplatňují hladiny rybníků v okolí Toužimi, Teplé, Kláštera, rybníky mezi Sedlem a Brtí a pod Podhorním vrchem vodní nádrž Podhora vybudovaná na říčce Teplé. Reliéf krajiny je modelován údolími a zářezy vodních toků (Teplá, Otročínský potok, Jilmový potok) nespojitě doprovázených krajinnou zelení a lesními porosty.

Určujícím krajinným fenoménem severozápadní části této specifické krajiny, na úpatí Hornoslavkovské vrchoviny, cca v prostoru mezi Závišínem, Mnichovem a Služetínem, je otevřená mírně zvlněná krajina luk a pastvin, s četnými vývěry přírodních minerálních vod, která je pramennou oblastí Teplé a několika jejích přítoků. Prameništění lokality a četné vodní toky jsou bohatě doprovázeny nelesní krajinnou vegetací. Ochrana tohoto přírodního fenoménu významných přírodovědných a krajinářských hodnot je cílem zachování kvalit krajiny ve smyslu EÚoK. A ZÚR-KK proto stanovují specifickou podmínku s cílem zajištění přirozených odtokových poměrů prameništěních luk v této části krajiny. Podmínka je směřována k ochraně vodního režimu před zásahy, které by narušovaly vodní režim území. Respektování přirozených odtokových poměrů tohoto území je zásadním předpokladem zachování navržené cílové charakteristiky.

V sídelní struktuře převládají menší venkovská zemědělská sídla typologicky řazená k lánovým radiálním vsím. Dochována je řada historicky významných objektů či souborů. Dokladem toho je vyhlášení 3 vesnických památkových zón Beranov, Kosmová a Kojkovice.

V severní části Tepelské vrchoviny, v rybníční krajině se rozprostírá historické město Toužim s dochovanými gotickými stopami jeho založení jedinečně se uplatňující v krajinné scéně.

Unikátní kulturní dominantou této specifické krajiny je areál premonstrátského kláštera v Teplé a panorama historického města Teplé v ploché zemědělské krajině s četnými rybníčními plochami.

ČLÁNEK (20) – SPECIFICKÁ KRAJINA HORNÍ TOK STŘELY (D.2)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina vrchovin Hercynica k severu nabývá charakteru krajiny sopečných pohoří (směrem k Doupovským horám, např. masiv Mirotického vrchu, u Přestání, Knínic ad.), lokálně se objevují izolované kužely (Vladař, Zámecký vrch u Bochova, Jesinecký vrch) a zářiznutá údolí (úseky Střely, Borecký potok, Velká Trasovka, Ratibořský potok ad.). Geomorfologicky území spadá ke Karlovarské vrchovině, celkům Slavkovský les (okrsek Javorenská vrchovina v Bečovské vrchovině, okrsek Loketská vrchovina v Hornoslavkovské vrchovině) a Tepelská vrchovina (okrsek Bochovská vrchovina v Žlutické vrchovině, na jihu zasahuje Vladařská vrchovina). Zasahují sem i Doupovské hory svým podcelkem Rohezecká vrchovina. Jedná se vesměs o ploché či členité vrchoviny s rozsáhlými zbytky holoroviny, s lokálně prořezanými údolími (hluboký zářez Střely). Významnými body jsou Mirotický vrch (792 m n.m.), zalesněná osamocená vyvýšenina ve tvaru plochého hřbetu, Andělská hora (716 m n.m.), znělcová vyvýšenina částečně s listnatým porostem javoru, lípy, jasanu a jilmu, Zámecký vrch (733 m n.m.), kuželovitý suk z větší části odlesněný, Vladař (693 m n.m.), výrazná stolová hora se smíšeným listnatým lesem mezi údolím Střely a okrajovým svahem

k Manětínské kotlině, Dlouhý vrch (702 m n.m.), výrazný částečně zalesněný hřbet, Jesínecký vrch (717 m n.m.), částečně zalesněný výrazný hřbet se zbytky pastvin a polí, a další. Hlavním vodním tokem je Střela a její přítoky, severní část území je odvodňována do Teplé. Některé z potoků vytváří výrazná údolí. Objevuje se zde několik rybníků a rybničních soustav (na Bochovsku), největší vodní plochou je vodní nádrž Žlutice vybudovaná během let 1965 až 1968 v zaříznutém údolí Střely západně od Žlutic.

Území patří především k mírně teplým oblastem MT3 a MT4. Krajina má lesozemědělský charakter s několika většími lesními komplexy, které mají již charakter krajiny lesní. Rybniční soustavy na Bochovsku jsou typologicky řazeny ke krajinám rybničním. Území je středně zalesněné, převažují smrkové porosty s příměsí buku a jedle, ojediněle borové porosty a zbytky bukových a javoro-lipových porostů, místy převládá bezlesí, pole, louky a pastviny.

Kulturní a historická charakteristika

Řešené území leží na pomezí vrcholně středověké sídelní krajiny na jihu a pozdně středověké sídelní krajiny na severu, v podhůří Doupovských hor. Z hlediska sídel se jedná o krajinu různorodé kolonizace, kde snad mírně převažují lánové radiální vsi středověké kolonizace. Nejvýznamnějšími sídly jsou Žlutice, jež byly založeny zřejmě během slovanské kolonizace jako obchodní stanice na cestě z Prahy do Chebu. Dalšími významnými sídly jsou Bochovo, Chyška či Valeč. Po třicetileté válce, stejně jako na většině území kraje, došlo i zde k postupné germanizaci. Odsun Němců po druhé světové válce pak vedl k demografickým i sídelním změnám (zánik či částečný zánik sídel, osad, samot, vylidnění).

Zdejší krajina vykazuje torza dochovaných historických prvků a struktur, počínaje základním rozvržením zemědělských ploch a lesů, sídel, rybníků a jejich soustav (Bochovsko), cest až po pozůstatky členění historické pluziny v některých místech řešeného území. Tyto struktury však nejsou v obraze zdejší krajiny zřetelně dochované, až na enklávy lépe dochovaných struktur v okolí Andělské Hory, na Valečsku či v podhůří Doupovských hor.

V řešeném území se neobjevují cenné památkové objekty celostátního významu, indikované přítomností národní kulturní památky. Historicky a památkově cennými sídly jsou městské památkové zóny Žlutice a Valeč. Valečsko je prohlášeno krajinnou památkovou zónou.

Krajina na východu pokračuje v Ústeckém kraji krajinou Jesenická vrchovina, v Plzeňském kraji pak Manětínskou oblastí. Diskontinuita ve vymezení krajin je dána rozdílnými metodikami, které byly k vymezení v jednotlivých krajích použity.

Vizuální charakteristika

Neobyčejně prostorově členitý krajinný celek ovládá hluboké asymetrické lesnaté údolí Střely s četnými zákruty a s prudkými svahy na pravém břehu, rozčleněnými strmými a rychle se zahlubujícími krátkými vodotečemi. Krajina na levém břehu – severně od Střely je hluboce rozčleněna údolními vodotečí, stékajících z okrajů Doupovských hor a vytvářejících skladbu mezivodních plochých hřbetů s bezlesím kulturní zemědělské krajiny oddělených lesnatými zanořenými koridory potoků. Krajina je prostorově neobyčejně rozmanitá a umožňuje množství nečekaných pohledů a působivých scénérií. V okolí obce Údrč – v rovinaté poloze nad okrajem údolí Ratibořského potoka leží na vějířovitě uspořádaných vodotečích rybniční soustava Údrčských a Telečských rybníků.

Atraktivita krajiny spočívá nejenom v dílčích scénériích uzavřených horizonty hran údolí, ale zejména v pohledech z náhorních poloh, kde se v členité a bohaté krajinné scéně objevují dominanty Vladaře nebo okraje Doupovských hor. Jedinečné jsou scénérie Střely a Borečského potoka a scénérie Údrčských rybníků. Rovněž kulturní dominanty se uplatňují v krajinných panoramatech i v dílčích scénériích a dokumentují zasazení působivé sídel do krajinného rámce. Jedná jak o Žlutice a Bochovo, tak i o drobné scénérie Údrče nebo sce-

nerie poutního kostela Navštívení Panny Marie ve Skokách nad hlubokým údolím Střely a nad vodní hladinou žlutické nádrže.

Významné znaky specifické krajiny D.2:

- Jedinečné scenérie krajinné dominanty Vladaře.
- Valečsko s částečně dochovanými strukturami „barokní“ krajiny v okolí a unikátní barokní městečko Valeč - Andělská hora se zříceninou hradu a dochovanou radiální plužinou.
- Neobyčejná prostorová členitost krajiny s proměnlivostí scenérií.
- Působivé scenérie kulturních dominant ve výrazném krajinném rámci.
- Reliéf ploché až členité vrchoviny s ojedinělými izolovanými vrchy a s lokálně prořezanými údolími.
- Vesměs lesozemědělská krajina s většími lesními celky.
- Rybníky a rybníční soustavy na Bočovsku, vodní nádrž Žlutice.
- KPZ Valečsko jako historický doklad komponované barokní krajiny
- Zemědělská krajina s historickými sídly (MPZ Valeč a Žlutice), rybníky, cestami, místy s částečně dochovanými historickými krajinnými strukturami.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina Horní tok Střely je vymezena v jihovýchodní části kraje v prostoru mezi Slavkovským lesem a Doupovskými horami. Její členitý reliéf je vizuálně atraktivním reliéfem podhorské oblasti. Ve struktuře krajiny dominují středně velké bloky orné půdy, lokálně také pastviny a louky. Zastoupení lesních porostů vzrůstá ve směru k Doupovským horám a Tepelské vrchovině. Rybníční soustava mezi obcemi Údrč, Bočov a Teleč je segmentem krajiny významným nejen z důvodu krajinářského, ale také přírodovědného. Na vodní plochy rybníků jsou vázána luční společenstva, vlhčí i sušší květnaté louky, na kterých je zaznamenán výskyt řady chráněných rostlinných a živočišných druhů. Ochrana krajinných scenérií a dalších přírodních hodnot před necitlivými urbanistickými zásahy je nezbytným předpokladem zachování této cílové charakteristiky.

Na utváření této specifické krajiny a její osobitosti se významně podílí zalesněná silueta čedičové stolové hory Vladař (693 m n.m.) východně od Žlutic, která je výraznou dominantou území. Na odlesněném vrcholu tyčícím se nad údolím Střely jsou patrné zbytky keltského opevnění. Ve vrcholové partii se nachází cenná mokřadní společenstva. Jižní a jihovýchodní svahy Vladaře jsou vyhlášeny přírodní rezervací Vladař. Další významnou krajinnou dominantou této specifické krajiny je Andělská hora (717 m n.m.) v její severozápadní části. Na vrcholu této znělcové kupy se nachází zřícenina gotického hradu. V nižších partiích odlesněných svahů Andělské hory jsou zachovány významné stopy radiální plužiny. Tyto dochované krajinné struktury jsou dokladem historie zemědělského hospodaření v této oblasti.

Významnou krajinnou osu jižní části této krajiny vytváří meandrující tok Střely, resp. její kaňonovitě údolí s výraznými zalesněnými svahy. Meandry Střely ve spojení s lesními porosty ve svazích, ve kterých se objevují četné skalní výchozy vytvářejí unikátní krajinné scenérie. Na řece Střele je vybudována vodní nádrž Žlutice. Tato poměrně rozsáhlá vodní plocha lemovaná lesními porosty stejně jako rybníční soustavy Údrčských a Telečských rybníků obohacuje tvář zdejší krajiny.

Krajina je poměrně hustě osídlena, převažují malé obce typologicky řazené k lánovým radiálním vsím. Obraz krajiny a krajinnou strukturu obohacují pozůstatky členění plužiny, četné prvky nelesní vegetace a cestní síť doprovázená vegetací.

Vysoce specifickým krajinným celkem na hranicích této specifické krajiny s krajinnou C.5, na úpatí Doupovských hor je KPZ Valečsko, jejím centem je barokní městečko Valeč s barokním zámekem a zámeckým parkem, ve kterém je dochována řada původních stavební prvků a zahradních a krajinářských úprav (sochy, obelisky, brány, letohrádek, teatron, koutadlo, aleje). Na zámecký park navazuje unikátní barokní krajina s řadou dochovaných krajinných historických struktur. Její historická a krajinářská hodnota je potvrzena vyhlášením tohoto území krajinnou památkovou zónou. Charakterem osídlení, architektonickými soubory, jednotlivými památkovými objekty, strukturou pozemků, komunikacemi, vodními plochami, vodními toky, trvalými porosty a realizovanými kompozičními záměry v krajině představuje tato KPZ zachované historické prostředí s řadou významných kulturních hodnot. Předmětem ochrany je unikátní komponovaný celek barokní krajiny, jehož jádrem je městská památková zóna Valeč se zámekem a zámeckým parkem, s kostely Nejsvětější Trojice a Narození sv. Jana Křtitele a souborem barokních domů v městečku pod zámekem (dům zámeckých kaplanů, panský hospital a panský dům). Nedílnou součástí zdejší krajiny je komponovaná zámecká zahrada, která byla založena v letech 1695–1712. Tu doplňují další prvky, jako je teatron, iluzivní brány a hrádek Neuhaus. Další četné sakrální i světské památky se nacházejí v okolí. Je to například kostel sv. Markéty a hrázdný dům ve Skytalech, zbytky vodní tvrze v Jeřeni, zámeček v Kostrčanech nebo zřícenina tvrze Lina u osady Hlína.

Jedinečné je vizuální působení historického města Žlutice v dynamické krajině údolí Střely s bohatým zastoupením lesních porostů a nelesní vegetace s významnou prostorovou vazbou východním směrem do Ústeckého kraje.

ČLÁNEK (21) – SPECIFICKÁ KRAJINA POD VLADAŘEM (D.3)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina řešeného území je vesměs řazena k vrchovinám Hercynica, masiv Chlumské hory ke krajinám sopečných pohoří. Území, až na jeho nejsevernější část, která ještě patří ke Krušnohorské soustavě, náleží k odlišné Poberounské soustavě, k Plzeňské pahorkatině, celku Rakovnická pahorkatina, podcelku Manětínská vrchovina, což je plochá vrchovina o střední výšce 542 m n.m., konkrétně k Manětínské kotlině. Jedná se o sníženinu s plochým dnem s mělkými údolími a širokými nivami v povodí Střely. V členitější jižní části této specifické krajiny dominují výrazné vulkanické kuželovité suky a stolové vrchy. Nejvýraznějším bodem je zde Chlumská hora (650 m n.m.) jižně od Chlumu, rozsáhlá stolová hora (dlouhá 4 km) souvisle zalesněná převážně smrkovými monokulturami s borovicí, místy ji pokrývá i smíšený listnatý les s duby, lipami a habry. Na jižních hranicích kraje se zdvihá Zbraslavský vrch (674 m n.m.), výrazný kužel, částečně zalesněný smrkovými porosty s příměsí borovice. Území odvodňují především pravé přítoky Střely. Na vodních tocích je vybudována řada menších a středních rybníků a rybníčních soustav.

V převažující zemědělské krajině se při jižních hranicích kraje objevují i větší lesní celky, které již nabývají charakteru krajiny lesozemědělské či lesní (masiv Chlumské hory). Území je v souhrnu málo až středně zalesněné, převládají smrkové monokultury a borovo-smrkové porosty a vzácné zbytky smíšených lesů, rozdrobené (až na výjimky) do menších komplexů, dominuje orná půda. Jižní okraj Karlovarského kraje je pak zalesněný více, a to i většími lesními komplexy s převahou smrkových monokultur. V okolí Chlumu se objevují i plochy luk a pastvin.

Kulturní a historická charakteristika

Území náleží k typu sídelní krajiny vrcholně středověké. Typologicky zde převažují lánové radiální vsi středověké kolonizace a sídla různorodé kolonizace. Krajina spadala k panství Žlutickému a Rabštejnskému. Po druhé světové válce a po odsunu německého obyvatelstva byl zdejší kraj z velké části vysídlený, několik osad a objektů bylo zničeno či částečně zničeno. Na doosídlování se kromě Čechů z vnitrozemí podíleli také Maďaři, Slováci, volyňští Češi, Rumuni, Poláci a Bulhaři. Přesto některá sídla zanikla či částečně zanikla.

Vizuální charakteristika

Segment rovinaté zemědělské krajiny s mělkými údolími drobných vodotečí je po celém obvodu výrazně vizuálně ohraničen. V krajinných panoramatech jsou na severu a severovýchodě patrné okraje lesních porostů na rozčleněných okrajích hlubokého asymetrického údolí Střely a na jihu pak lesní porosty na svazích širokého úvalu Manětínského potoka. S otevřeností krajiny kontrastují jedinečné geomorfologické tvary stolových hor – Chlumské hory (651 m n.m.) a Vladaře (693 m n.m.) na lánových příkrovech.

Atraktivita krajinné scény tkví nejenom v dílčích scenériích rybníků a cenných vrcholových poloh Vladaře (rašelinné jezíčko) či Chlumské hory (cenné lesní porosty – PR Chlum), ale především v panoramatech otevřené kultivované zemědělské krajiny s lesnatými terénními dominantami.

Významné znaky specifické krajiny D.3:

- Jedinečná krajinná dominanta vrchu Vladař.
- Výrazná krajinná dominanta stolové hory Chlumská hora s cennými lesními porosty na jižním svahu.
- Poměrně plochá krajina Manětínské kotliny s výraznějšími vrcholy při jižní hranici s dominantou stolové Manětínské hory.
- Zemědělská a lesozemědělská krajina s částečně dochovanou krajinnou strukturou venkovských sídel bez výrazně rušivých prvků a struktur.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina Pod Vladařem je vymezena v rovinaté zemědělské krajině s mělkými údolími drobných vodotečí. V krajinném pokryvu specifické krajiny převládají středně velké až velké bloky zemědělské půdy, využívané převážně jako orná půda. Zastoupení travních porostů je vyšší v severní části území. Bloky zemědělské půdy jsou jen lokálně členěny nelesní vegetací či lesními porosty.

Lesní porosty jsou vázány na prostory s vyšší dynamikou reliéfu v jejich okrajových částech (severní část Rakovnické pahorkatiny). Krajinná mozaika je místně doplněna rybníky (východní část této specifické krajiny).

V severní části krajiny se vizuálně výrazně uplatňuje unikátní vrch Vladař (v sousední krajině D.2). Při jižní hranici této specifické krajiny pak dominantu zalesněné stolové hory Chlumská hora. Na svazích tohoto vrchu jsou zachovány porosty přirozené teplomilné lesní vegetace. Tento čedičový vrch je stanovištěm endemitického druhu jeřáb manětínský (*Sorbus rhodantha*).

Sídelní strukturu tvoří menší venkovská, původně zemědělská sídla. V krajinné struktuře zůstaly do dnešní doby dochovány historické krajinné struktury, které jsou dokladem historického zemědělského hospodaření. Jedná se zejména o typy členění zemědělských pozemků (plužina) a segmenty dochované cestní sítě.

A-ZÚR KK stanovují specifickou podmínku požadující členění velkých bloků orné půdy prvky nelesní vegetace s cílem obohacení místy monotónní struktury krajiny, posílení její estetické hodnoty a přírodovědných a ekostabilizačních funkcí.

9.F.5. Krajiny Českého lesa (E)

ČLÁNEK (22) – SPECIFICKÁ KRAJINA TACHOVSKÁ BRÁZDA (E.1)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina vrchovin Hercynica patří k Českoleské podsoustavě, k Podčeskoleské pahorkatině, podcelku Tachovská brázda, konkrétně k okrskům Dolnožandovská pahorkatina, Starovodská kotlina a Drmoulská kotlina. Brázda má charakter úzké nesouměrné tektonické sníženiny o střední výšce 520 m n.m. s plochým dnem, s dílčími měkkými kotlinami a mělkými údolími převážně svahových potoků. Starovodská a Drmoulská kotlina jsou tektonické sníženiny na severozápadě Tachovské brázdy, charakterizované široce rozevřenými mělkými údolími povodí horního toku Kosového potoka a širokými meziúdolními hřbety. Na přítocích Kosového potoka je na dně kotliny rozeseta řada menších a středně velkých rybníků. Dolnožandovská pahorkatina pak má charakter členité pahorkatiny kerného typu ve visuté poloze nad Chebskou pánví, místy se – zejména v lesích a lesících – objevují drobné izolované skalky, balvany a další kamenné bloky. Je rozčleněná údolími pravých přítoků Odry (Lipoltovský potok), na kterých se objevují drobnější rybníky. Významnými body v území jsou Chebský vršek (678 m n.m.), plochý kupovitý odlehlík částečně zalesněný převážně smrkovými monokulturami, U kapličky (560 m n.m.), krátký skalnatý hřbítok u dolního Žandova, Na vrších (626 m n.m.), nejvýchodnější část širokého bezlesého plochého rozvodního hřbetu jihovýchodně od Staré Vody, či U cechu (576 m n.m.), bezlesý mírně ukloněný útvar jihovýchodně od Drmoul. Třetihorní zlomová linie dala vzniknout četným minerálním pramenům železité kyselky, které jsou pro řešenou oblast charakteristické a daly vzniknout zdejší slavné lázeňské tradici (Mariánské Lázně, Lázně Kynžvart).

Krajina je nepatrně či zčásti zalesněná smrkovými a borovými monokulturami a borovo-smrkovými porosty, rozptýlenými do malých lesíků. Otevřené polohy pokrývá orná půda, v poslední době přibýly četné plochy luk a pastvin. V jižní části se objevuje souvislejší lesní komplex smrkových a borových monokultur, na podmáčených polohách pak olšové porosty a vlhké louky. Zdejší krajina má charakter krajiny lesozemědělské, místy – na severu u Milíkova, ve střední části v okolí Staré Vody a na jihu v okolí Drmoul – nabývá charakteru krajiny zemědělské. Krajinářské hodnoty indikuje zařazení jihozápadní části území do přírodního parku Český les, severovýchodní část pak je zařazena do CHKO Slavkovský les.

Kulturní a historická charakteristika

Tachovská brázda náleží ke krajinám vrcholně středověkým, zatímco navazující plochy Slavkovského lesa na severovýchodě a Českého lesa na jihozápadě náleží k novověké sídelní krajině. Sídla typologicky spadají pod rozptýlené a parcelační vsi novověké kolonizace (sever) a k sídlům novověké různorodé kolonizace (jih). Území bylo kolonizováno tepelským klášterem. Hlavními historickými sídly v řešeném území jsou Dolní Žandov, Lázně Kynžvart a především Mariánské Lázně, nejmladší z proslulého trojúhelníku západočeských lázeňských měst (první zmínka 1788), které byly založeny úsilím kláštera Teplá. První zpráva o kynžvartských minerálních pramenech se objevuje už v roce 1454. Tyto prameny železité kyselky stály u rozvoje a slávy zdejších lázní. Vedle stávajících zde bývaly i další osady

a samoty, které byly zničeny nebo částečně zničeny zejména v důsledku odsunu německého obyvatelstva.

V podhůří Dyleňského lesa, na pomezí krajiny Českého lesa, se dochovaly pozůstatky historického členění plužiny (zaniklá Brtná, v okolí Salajky atd.) i celková struktura harmonické lesozemědělské krajiny vč. pozůstatků zaniklých sídel, v úhrnu se však nejedná o krajinu se zřetelně dochovanými krajinnými strukturami. V řešeném území se objevují cenné památkové objekty celostátního významu, indikované přítomností národních kulturních památek, kterými jsou lázeňská kolonáda v Mariánských Lázních a zámek Kynžvart s rozsáhlým krajinářským parkem. Mariánské Lázně, druhé největší lázeňské město v Čechách, jsou chráněny jako městská památková zóna.

Krajina Mariánskolázeňska a Tachovské brázdy na jihu plynule pokračuje v Plzeňském kraji do Tachovské brázdy v Tachovskochodské oblasti.

Vizuální charakteristika

Tachovská brázda představuje výrazný prostorový předěl mezi vyzdviženým terénem Slavkovského lesa lemovaného strmými zlomovými svahy a mezi postupně stoupajícím terénem severního výběžku Českého lesa v prostoru Tišinské a Dyleňské hornatiny. Sníženina, jejíž charakter je sjednocen právě výše zmiňovaným způsobem prostorového ohraničení, je členěna do tří částí. Je to jižní část s nižší terénní úrovní údolí Kosího potoka a se silně urbanizovaným územím Mariánských Lázní a s předměstím lázeňského města (Úšovice, Velká Hleďsebe).

Na vyšší terénní úrovni – terase – v prostoru Drmoule, oddělené od Kosího potoka porosty Mnišského lesa, se prostírá krajina s rybníky na pravobřežních přítocích Kosího potoka. Severněji ležící Starovodská kotlina je mírně zvlněnou a vizuálně otevřenou krajinou s velkými plochami orné půdy a se zřetelným vymezením okraji lesních porostů a zlomovými svahy nad Kynžvartem. Severněji - za rozvodím Ohře a Berounky se krajina vlní v Dolnožandovské pahorkatině. Ve velmi členité krajině s drobnými vodotečemi a jejich vegetačními koridory, s lesíky a drobnějším měřítkem otevřených ploch vyniká výška a výraznost okrajů Slavkovského lesa s horami Kružný (863 m n.m.) a Ovčák (898 m n.m.).

Vizuální atraktivita krajiny Tachovské brázdy tkví ve výrazném ohraničení okraji zlomových svahů Slavkovského lesa, v působivých krajinných scénériích okrajů lesních porostů, drobných vodotečí, pramenů a lesních rybníků. Význačným symbolem této krajiny je lázeňské město Mariánské Lázně a Lázně Kynžvart se zámkem a parkem.

Významné znaky specifické krajiny E.1:

- Lázeňské město Mariánské Lázně s dochovanou cennou urbanistickou strukturou a řadou architektonicky cenných staveb.
- Reliéf Tachovské brázdy, tektonické sníženiny směřující od severu k jihu s plochým dnem klesajícím od západu k východu.
- Minerální prameny železité kyselky na úpatí Slavkovského lesa (Mariánské Lázně, Lázně Kynžvart).
- Lesozemědělská a zemědělská krajina s venkovskými sídly a lázeňskými městy, ale i se zaniklými objekty a osadami, bez výrazných dochovaných krajinných struktur.
- Lázně Kynžvart se zámkem a rozsáhlým krajinářským parkem.
- Rybníční soustavy na přítocích Kosovského potoka.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

Specifická krajina Tachovská brázda tvoří výrazný prostorový předěl mezi vyzdvíženým terénem Slavkovského lesa lemovaného strmými zalesněnými zlomovými svahy a mezi postupně stoupajícím terénem severního výběžku Českého lesa v prostoru Tišinské a Dyleňské hornatiny. Ve struktuře krajiny převládají středně velké bloky orné půdy, luk a pastvin v severní polovině s hojně zastoupenou nelesní zelení. Sídlní struktura je utvářena menšími venkovskými sídly a dvěma významnými lázeňskými městy. V její jihovýchodní části leží Mariánské Lázně a při východní okraji Lázně Kynžvart. Mariánské Lázně jsou druhým nejvýznamnějším lázeňským městem v České republice. Historizující architektura se zde harmonicky prolíná s městskými parky. Památková hodnota tohoto města je potvrzena jeho prohlášením městskou památkovou zónou. Z důvodu ochrany krajinářsky cenných partií v zázemí Mariánských Lázní je stanovena podmínka s cílem vytváření územních podmínek pro rozvoj města v jeho západních a jižních okrajových částech.

Lázně Kynžvart se v obraze krajiny uplatňují díky pohledově exponované lázeňské čtvrti s řadou architektonicky významných staveb, dominantou renesančního zámku a rozlehlým krajinářským parkem s hodnotnou dřevinou skladbou a řadou staveb zahradní architektury. Zámek Kynžvart je prohlášen národní kulturní památkou. Respektování těchto jedinečných znaků a hodnot krajiny představuje spolu s podporou rozvoje lázeňství a cestovního ruchu zásadní podmínku pro zachování těchto cílových charakteristik ve smyslu EÚoK.

Bloky zemědělské půdy (orné půdy, pastvin a luk) jsou hojně členěny menšími lesními porosty a krajinnou nelesní vegetací a vytváří tak pestrou krajinnou mozaiku. Ve struktuře harmonické lesozemědělské krajiny jsou patrné četné pozůstatky historického členění plužiny, zejména v prostoru Brtná - Salajna (vesnická památková zóna) a stopy původního využití krajiny, včetně pozůstatků zaniklých sídel.

V jižní polovině krajiny obohacují strukturu krajiny soustavy rybníků na přítocích Kosovského potoka, mnohé z nich uvnitř lesních porostů či v jejich okrajových částech.

ČLÁNEK (23) – SPECIFICKÁ KRAJINA ČESKÝ LES (E.2)

Charakteristiky a znaky

Přírodní charakteristika

Krajina při státní hranici je řazena k vrchovinám Hercynica, místně (hřbet Čupřina – Dyleň – Střední vrch – Mechový vrch) ke krajinám výrazných svahů a horských hřbetů. Seve-rozápadní výběžek území u Mýtiny ještě náleží ke geomorfologickému celku Smrčiny v západní části Krušnohorské hornatiny, Chebské pahorkatině, konkrétně okrsku Hrozňatovská pahorkatina. Většina území však již náleží jiné geomorfologické soustavě, a to Šumavské, ke geomorfologickému celku Český les, což je členitá vrchovina na hranici ČR a SRN o střední výšce 628 m n.m. Jedná se o severní část Českého lesa, podcelek Dyleňský les, okrsky Dyleňská hornatina, Tišinská vrchovina a Třísekerská pahorkatina. Jde o soustavu vyzdvížených ker v místě maximálního tektonického vyklenutí území. Vyniká v ní rozsáhlý příčný dyleňsko-čupřinský hřbet obklopený na severu dvěma nižšími stupni kerné vrchoviny. Nejvýraznějšími body jsou vrcholy Dyleň (940 m n.m.), plochý souvisle zalesněný suk rozsáhlého hřbetu v oblasti maximálního vyklenutí, Čupřina (864 m n.m.), plochý souvisle zalesněný jihozápadní vrchol hřbetu, či Tišina (791 m n.m.), souvisle zalesněná klenbovitě vyzdvížená kupovitá elevace se zbytkem holoroviny. Ze svahů stékají potoky vytvářející údolí, v severní části území do Ohře, na většině řešeného území na jihovýchod do Mže (Kosový a Hamerský potok a jeho přítoky). V území se neobjevují významnější vodní plochy.

Krajina je značně zalesněná převážně jehličnatými (smrkovými) porosty, smrkovými porosty s vtroušeným bukem, na podmáčených půdách i olšovými porosty. Lesní krajina má pouze na severu (u Mýtiny) a na jihovýchodě (v okolí Tří Seker) charakter krajiny lesozemědělské, kde se vedle luk a pastvin objevují i plochy orné půdy. Krajinářské hodnoty území indikuje jeho zařazení do přírodního parku Český les.

Kulturní a historická charakteristika

Řešené území náleží k novověké sídelní krajině, pouze severní část u Mýtiny obra-
cející se již na Chebsko ke krajině vrcholně středověké kolonizace. Území je z větší části souvisle zalesněné, pouze na severu a jihovýchodě se objevují otevřené enklávy s venkovskými sídly. Zatímco vesnice v severní, vrcholně středověké sídelní oblasti jsou zmiňovány již v druhé polovině 13. století (Palič, Mýtina), rozprostíral se v místě dnešních Tří Seker ještě v 15. století hluboký les, kterým procházelo jen několik stezek. Sídla okolo Tří Seker v území, které patřilo pod panství Tachov, jsou poprvé písemně doložena až od 16. století (Tří Sekery 1555, Krásné až v roce 1838). Tato situace více méně odpovídá i historickému stavu v první polovině 19. století. Drobné osady, které se nacházely v horských polohách Dyleňského lesa, zanikly po odsunu Němců a zřízení hraničního pásma (Oldřichov, Nové Mohelno, Slatiny ad.), jiné osady či objekty zanikly částečně. V enklávách bezlesí se objevují zčásti dochované krajinné a urbanistické struktury lesozemědělské krajiny, které však nejsou v obraze krajiny výrazné či zřetelné, jinak se v řešeném území nenacházejí cenné památkové objekty celostátního významu. Salajna na hranici území je prohlášena vesnickou památkovou zónou.

Krajina Českého lesa sousedí v Plzeňském kraji s Broumovskou a Tachovskochodskou oblastí, v přilehlé části Bavorska (region Oberpfaltz / Horní Falc) nejsou krajiny srovnatelného typu vymezeny.

Vizuální charakteristika

Krajina nejsevernějšího cípu Českého lesa představuje mohutné lesnaté horské masivy Tišiny (792 m n.m.) a Dyleň (940 m n.m.), které přecházejí otevřenými polohami do sníženin Chebské pánve a Tachovské brázdy. Zatímco Tišina svým oblým tvarem vystupuje pouze pozvolně nad Tachovskou brázdou a její převýšení není výrazné, Dyleň tvoří Dylensko – Čupřinský hřbet, který představuje významnou krajinnou dominantu Tachovské brázdy i jižního okraje Chebské pánve.

Z hlediska vizuální atraktivity krajiny jsou charakteristické scenérie lesních interiérů, drobné lokality bezlesí se stopami osídlení nebo těžby (Kyselecký hamr, Paličský mlýn, bývalý důl Dyleň) a výhledy z okrajů lesních porostů na zlomové svahy Slavkovského lesa nebo do Chebské pánve.

Významné znaky specifické krajiny E.2:

- Krajinná dominanta hory Dyleň.
- Výhledy z okrajů lesních porostů Tišinské a Dyleňské hornatiny na siluety Slavkovského lesa.
- Členitě vrchovinný reliéf severní části Českého lesa s výrazným zalesněným hřbetem Dyleň – Čupřina a dalšími vrchy.
- Vysoká lesnatost území s převahou jehličnatých (smrkových) monokultur.
- Pohraniční charakter téměř opuštěného, souvisle zalesněného území se zaniklými lokalitami, osadami a objekty, při státní hranici.

Odůvodnění cílových charakteristik a podmínek pro jejich zachování a dosažení

V obraze členité vrchoviny dominují mohutné zalesněné horské masivy Tišiny a Dyleně a Čupřiny. Tyto vrcholy jsou významnými přírodními dominantami specifické krajiny a jejich ochrana představuje cíl zachování kvalit krajiny ve smyslu EÚoK.

Rozsáhlé lesní porosty s působivými lesními interiéry a enklávami kulturního bezlesí zvolna klesají do nižších poloh, ve kterých se střídají malé až středně velké bloky polí a pastvin s bloky orné půdy. Zastoupení nelesní krajinné zeleně je poměrně hojné, často v uspořádání dokladujícím původní využití krajiny s četnými stopami původního osídlení (stopy po zaniklých osadách a samotách) a důlní činnosti. Plochy kulturního bezlesí postupně podléhají sukcesím procesům.

Jedinečné jsou výhledy z okrajů lesních porostů na zlomové svahy Slavkovského lesa, do Chebské pánve, nebo plzeňské části Tachovské brázdy.

Území je velmi řídko osídleno, zejména z důvodu existence nepřístupného pohraničního pásma v období 1948 – 1989. V rámci této specifické krajiny považuje návrh A-ZÚR KK za podstatné zejména zachování enkláv kulturní krajiny. Současná sídelní struktura je tvořena pouze několika venkovskými sídly, osadami a samotami. Zachování současného charakteru krajiny je podmíněno péčí o krajinu a obhospodařováním ploch bezlesí. Z tohoto důvodu je navrhována obnova zaniklých obcí a sídel. Dle informací o původní struktuře osídlení se drobná sídla a samoty původně nacházely v linii kopírující státní hranici se Spolkovou republikou Německo.

G. VYMEZENÍ VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÝCH STAVEB

167. Nahrazení původního nadpisu kapitoly G. novým zněním.

Technická úprava názvu kapitoly. Původní název kapitoly byl doslovným opisem bodu d) přílohy č. 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb., v platném znění. Kromě novelty předmětné vyhlášky provedené vyhláškou č. 458/2012 Sb., která změnila dikci tohoto bodu, byla hlavním důvodem změny nadpisu snaha o jeho zjednodušení a reflexe obsahu této kapitoly. Při jednoznačné kodifikaci obsahové struktury ZÚR přílohou č. 4 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, není nezbytné používat v názvech kapitol doslovný opis uváděný ve zmíněné příloze vyhlášky.

168. Společné úpravy v rámci celé kapitoly.

V návaznosti na formální úpravy kapitoly D., byla provedena řada úprav technického charakteru v rámci této kapitoly.

Označení každé tabulky číslem článku souvisí s celkovou snahou o zpřehlednění výrokové části ZÚR a jednoznačnou identifikaci jednotlivých výroků.

Změna termínu „číslo VPS“ na „kód VPS“ je odvozena od faktu, že VPS (a v návrhu A-ZÚR KK také plochy a koridory) jsou označovány v textové i výkresové části ZÚR alfanumerickým kódem. Termín „číslo“ je v tomto případě nepřesný.

Nejvýznamnější úpravou tabelárních přehledů veřejně prospěšných staveb (dále jen VPS) je doplnění výčtu dotčených obcí pro každou VPS. Z tohoto důvodu je sloupec označený v záhlaví slovem „Poznámka“ nahrazen novým sloupcem s označením „Dotčené obce“.

S ohledem na význam VPS ve vztahu k následnému procesu vyvlastnění je výčet obcí, dotčených vymezením koridoru nebo plochy veřejně prospěšné stavby zcela zásadní. Přehledy uvedené v kap. „H. Požadavky nadmístního významu na koordinaci územně plánovací činnosti obcí a na řešení v ÚPD obcí“ mají zcela jiný účel, z tohoto důvodu i odlišné členění a nemohou v žádném případě suplovat informace prezentované v kap. G., jak tomu bylo ve vydaných ZÚR.

169. Ruší se název podkapitoly „g.01 Veřejně prospěšné stavby“.

Formální úprava vyplývající z faktu, že obsahem kapitoly nejsou veřejně prospěšná opatření.

9.G.1. Dopravní infrastruktura

170. Změna označení podkapitoly „g.01.1.Dopravní infrastruktura“.

Formální úprava v kontextu celkového zpřehlednění struktury a obsahu výrokové části ZÚR.

171. Tabulka s nadpisem „Silniční doprava“ se nově vymezuje jako článek (1), obsah tabulky se upravuje.

Věcné úpravy veřejně prospěšných staveb na úseku silniční dopravy spočívají ve vypuštění záměrů již realizovaných nebo vypuštěných z jiných důvodů (viz kap. 9.D.2. tohoto Odůvodnění) a doplnění nových VPS, jejichž koridory A-ZÚR KK vymezuje.

Na úseku silniční dopravy návrh A-ZÚR KK z výše uvedených důvodů vypouští celkem 15 veřejně prospěšných staveb a nově vymezuje 1 veřejně prospěšnou stavbu (D87 I/64 Aš – Rehau).

Změnou technické povahy je vypuštění druhého sloupce zleva, označeného v záhlaví nadpisem „Silnice“. Důvodem této úpravy je fakt, že čísla silnic jsou uváděna jako součást názvu VPS v příslušném sloupci.

Technickou úpravou je také upřesnění názvů VPS ve vazbě na aktuální podklady jednotlivých staveb, které projektant v rámci aktualizace prověřil.

172. Tabulka s nadpisem „Železniční doprava“ se nově vymezuje jako článek (2), obsah tabulky se upravuje.

Obdobné úpravy jako v případě předchozího článku byly provedeny také ve vymezení VPS na úseku železniční dopravy.

Věcnou úpravou provedenou A-ZÚR je vložení nové VPS D105 Optimalizace trati č. 140 v úseku Karlovy Vary – Ostrov.

Změnou technické povahy je vypuštění druhého sloupce zleva, označeného v záhlaví nadpisem „Trať č.“. Důvodem této úpravy je fakt, že čísla železničních tratí jsou uváděna jako součást názvu VPS v příslušném sloupci.

173. *Tabulka s nadpisem „**Letecká doprava**“ se nově vymezuje jako článek (3), obsah tabulky se upravuje.*

V rámci tohoto článku provádí A-ZÚR KK pouze formální úpravy vypuštěním druhého sloupce tabulky (zleva) a upřesněním názvu VPS.

174. *Za tabulku „Letecká doprava“ se vkládá nový článek (4) s nadpisem „**Nemotorová doprava**“.*

Návrh A-ZÚR KK nově vymezuje VPS na úseku nemotorové dopravy ve vazbě na vymezení koridorů cyklostezek (D301 až D304.)

9.G.2. Technická infrastruktura

175. *Změna označení podkapitoly „g.01.2. Technická infrastruktura“.*

Formální úprava v kontextu celkového zpřehlednění struktury a obsahu výrokové části ZÚR.

176. *Tabulka s nadpisem „**Zásobování pitnou vodou**“ se nově vymezuje jako článek (5), obsah tabulky se upravuje.*

Formální (technické) úpravy v rámci vymezení VPS technické infrastruktury mají stejný charakter jako v případě dopravní infrastruktury, tzn. doplnění sloupce s výčtem dotčených obcí.

V souvislosti se změnou vymezení koridoru V22 se také upravuje název této VPS.

Věcné změny spočívají ve vypuštění VPS neaktuálních, u nichž bylo od realizace upuštěno (V.31 vodovod Nejdek – SV Karlovy Vary) a dále těch, u kterých projektant na základě kritérií popsanych v úvodu kap. 9.D. tohoto odůvodnění, neidentifikoval jejich nadmístní význam.

VPS s označením V34 vodovod Boží Dar – Neklid (hranice kraje – Loučná /ÚK) – Klínovec., která byla návrhem A-ZÚR KK nově doplněna je již z převážné části realizována a její zbývající část (napojení na systémy v Ústeckém kraji) na základě připomínky Krajského úřadu ÚK v rámci projednání dle § 37 stavebního zákona, pozbyla aktuálnosti.

177. *Celá tabulka s názvem „**Odkanalizování a čištění odpadních vod**“ včetně poznámky pod tabulkou se ruší.*

VPS zaměřená na odkanalizování a čištění odpadních vod je vypuštěna z důvodu absence nadmístního významu.

178. *Tabulka s nadpisem „Zásobování elektrickou energií“ se nově vymezuje jako článek (6), obsah tabulky se upravuje.*

Z přehledu veřejně prospěšných staveb zaměřených na zásobování elektrickou energií se vypouští VPS s označením E.05 Vedení VVN 400 kV propojení TR Vítkov – Po-mezí. Důvodem je vypuštění záměru z rozvojových koncepcí ČEPS a.s.

Obdobně jako v předchozích člancích i zde dochází k upřesnění názvů některých VPS ve vazbě na aktuální podklady jednotlivých staveb, které projektant v rámci A-ZÚR provedl.

V rámci úprav návrhu A-ZÚR před veřejným projednáním jsou nově vymezeny VPS E12 - vedení 2x110 kV TR Vítkov – TR Jindřichov a E13 – vedení 2x110 kV TR Drmoul – TR Tachov.

179. *Tabulka s nadpisem „Zásobování plynem“ se nově vymezuje jako článek (7), obsah tabulky se upravuje.*

Jedinou věcnou úpravou v rámci tohoto článku je vypuštění VPS s kódem P.01 Bo-chov – Andělská Hora z důvodu ztráty aktuálnosti záměru.

180. *Tabulka s nadpisem „Zásobování teplem“ se nově vymezuje jako článek (8), obsah tabulky se upravuje.*

Z rozvojových záměrů v oblasti zásobování teplem ponechává návrh A-ZÚR KK opět pouze ty VPS, u kterých projektant identifikoval nadmístní význam na základě kritérií popsanych v kap. 9.D. tohoto Odůvodnění. Z tohoto důvodu byly vypuštěny VPS s kódovým označením T.02 až T.05.

181. *Ruší se celá podkapitola „g.02 Veřejně prospěšná opatření“ včetně nadpisu, tabulky a poznámek.*

Návrh A-ZÚR KK vypouští vymezení skladebných částí ÚSES jako veřejně prospěšných opatření s ohledem na novelu stavebního zákona provedenou zák. č. 350/2012 Sb.

Stavební zákon č. 183/2006 Sb. umožňoval ve znění platném do 31.12. 2012 vyme-zit celý ÚSES jako veřejně prospěšné opatření (VPO) - buď jako VPO, pro jehož uskutečnění je možno práva k pozemkům a stavbám odejmout či omezit (VPO k vyvlastnění), nebo jako VPO, pro něž má obec, kraj či stát předkupní právo, které se zaznamenává do evidence katastru nemovitostí (VPO s předkupním právem). Vymezování ÚSES v územních plánech formou VPO s předkupním právem přinášelo obrovské praktické problémy. To vedlo MMR k neformálním návodům pro pořizovatele a zpracovatele územních plánů – vymezujte ÚSES pouze jako VPO k vyvlastnění. Paušální aplikace tohoto doporučeného postupu vedla k situaci, kdy byla v těchto ÚPD možnost vyvlastnění uvalena na plochy v území, kde k žád-nému vyvlastňování nemohlo dojít – nesplňovaly totiž zákonný účel vyvlastnění, tj. „založení prvků územního systému ekologické stability“ ve smyslu ust. § 170, odst. (1), písm. b) sta-vebního zákona.

Dnem 01.01. 2013 vstoupila v účinnost novela stavebního zákona č. 350/2012 Sb., která možnost vyme-zit ÚSES jako VPO s předkupním právem zrušila. Vymezit ÚSES jako VPO k vyvlastnění je možno v územně plánovací dokumentaci krajů a obcí i nadále. Zákon-né je to však pouze v případech, kdy se jedná o účel vyvlastnění „založení prvků územního

systému ekologické stability“. Co je oním „prvkem“, české legislativní předpisy nestanovují. V teorii ÚSES se označení „prvek ÚSES“ někdy objevuje jako synonymum pro „skladebnou část ÚSES“. V kontextech s teorií ÚSES a legislativními ustanoveními prováděcí vyhlášky č. 395/1992 Sb. k zákonu č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, je za prvek ÚSES možno považovat biocentrum či biokoridor ÚSES, pravděpodobně buď v rozsahu celém, nebo též částečném (úsek biokoridoru, část biocentra).

Vymezovat ÚSES v Zásadách územního rozvoje formou VPO k vyvlastnění je sice teoreticky možné (viz výše), ale krajně nevhodné. Mj. proto, že podrobnost zpracování krajské ÚPD, tj. Zásad územního rozvoje, neumožňuje detailně odlišit, která část ÚSES je existující (funkční) a která je chybějící (nefunkční – tedy „k založení“). Jediným východiskem, právně čistým a přitom logickým, je ÚSES jako VPO v ÚPD krajů nevymezovat. Opačný způsob řešení, tedy vymezit celý ÚSES jako VPO k vyvlastnění, ačkoliv jeho podstatná část k založení není určena, je v rozporu se zákonem.

Nevymezení ÚSES v ZÚR jako VPO k vyvlastnění nemá žádný dopad na koncepci rozvoje území, kterou ZÚR navrhuje. Plochy a koridory ÚSES jsou náležitým způsobem chráněny jednak v rámci vlastních ZÚR¹³⁴ a jednak dle zák. č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Obce ve svých územních plánech mají možnost se rozhodnout, zda veřejný zájem na ochranu a vytváření ÚSES v případě, že je třeba nějakou chybějící část ÚSES založit, zvýrazní využitím formálně silného právního institutu VPO k vyvlastnění. Obec se též může rozhodnout, že institut VPO využije pouze pro některé z chybějících (k založení vymezených) prvků ÚSES. Zpravidla půjde o segmenty, u nichž existuje vysoká pravděpodobnost správného vymezení, avšak pouze v minimálních prostorových parametrech stanovených metodikou ÚSES. Dle metodického pokynu MMR z roku 1998 je možné veřejný zájem vztahovat pouze na segmenty ÚSES v minimálních parametrech.

182. Ruší se celá podkapitola „g.03 Opatření k zajišťování obrany a bezpečnosti státu“.

Vydané ZÚR KK ani jejich Aktualizace č. 1 nevymezují opatření k zajišťování obrany a bezpečnosti státu. Existence této kapitoly ve výrokové části ZÚR proto nemá opodstatnění.

183. Ruší se celá podkapitola „g.04 Asanační území nadmístního významu“.

Vydané ZÚR KK ani jejich Aktualizace č. 1 nevymezují asanační území nadmístního významu. Existence této kapitoly ve výrokové části ZÚR proto nemá opodstatnění.

9.H. POŽADAVKY NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU NA KOORDINACI ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ ČINNOSTI OBCÍ A NA ŘEŠENÍ V ÚPD OBCÍ

184. Vypouští se původní znění kapitoly „h. Stanovení požadavků nadmístního významu na koordinaci územně plánovací činnosti obcí a na řešení v územně plánovací dokumentaci obcí, zejména s přihlédnutím k podmínkám obnovy a rozvoje sídelní struktury“ (včetně názvu) a nahrazuje se novým zněním kapitoly (včetně názvu).

¹³⁴ V případě ZÚR KK viz čl. (76).

9.H.1. Požadavky na koordinaci územně plánovací činnosti obcí

A-ZÚR KK stanovují požadavky na koordinaci územně plánovací činnosti obcí při upřesňování vymezení ploch a koridorů republikového a nadmístního významu, ÚSES a územních rezerv uvedených v kap. D. textové části a zobrazených ve výkresu A.2 grafické části A-ZÚR KK, včetně zohlednění změn vyplývajících z výsledků projednání návrhu A-ZÚR KK dle § 37 stavebního zákona. Nově jsou do přehledu zařazeny obce Bražec a Doupovské Hradiště, které vznikly k 1. lednu 2016 v souvislosti s optimalizací hranice VÚ Hradiště na základě zákona č. 15/2015 Sb., o zrušení vojenského újezdu Brdy, o stanovení hranic vojenských újezdů, o změně hranic krajů a o změně souvisejících zákonů.

V zájmu maximální adresnosti jsou tyto požadavky vyjádřeny formou přehledu všech obcí, které jsou dotčeny vymezením jednotlivých koridorů a ploch nadmístního významu včetně ÚSES a územních rezerv.

Koordinace při vymezení jednotlivých ploch a koridorů je úkolem pro řešení v ÚPD dotčených obcí.

Aby při této koordinaci na úrovni obcí byly náležitě zohledněny všechny významné vlastnosti a hodnoty území kraje, je uvedený tabelární přehled doplněn o výčet rozvojových oblastí, rozvojových os, specifických oblastí a specifických krajín vymezených v kapitolách B., C. a F. A-ZÚR KK včetně požadavků na řešení v ÚPD obcí, uvedených v kapitole H.II. V zájmu maximální vypovídací schopnosti jsou kódy rozvojových oblastí, rozvojových os, specifických oblastí a specifických krajín uvedeny v řádku každé obce, do které svým vymezením zasahují.

9.H.2. Požadavky na řešení v ÚPD obcí

Do této podkapitoly byly zahrnuty záměry, u kterých kritéria popsána v kap. 9.D. tohoto Odůvodnění signalizovala jejich nadmístní význam, vymezení koridoru však nebylo možné s ohledem na obtížnost grafického vymezení v měřítku ZÚR.

Z požadavků uvedených v této podkapitole vyplývá pro „dotčené obce“ (viz níže) úkol vymezit pro dále uvedené záměry potřebné plochy ve svých územních plánech. Tato povinnost vyplývá z ust. § 36 odst. 5 v kombinaci s ust. § 43 odst. 3 stavebního zákona.

DOPRAVNÍ INFRASTRUKTURA

Cyklotrasa č. 6 "Ohře" v úseku Šemnice - Stráž nad Ohří - hranice kraje

Dotčené obce: Šemnice, Kyselka, Sadov, Velichov, Ostrov, Vojkovice, Krásný Les, Stráž nad Ohří

Současné vedení mezinárodní cyklotrasy po pozemních komunikacích je nevhodné, navíc jsou na trase mírně nepříznivé výškové poměry. Vzhledem k absenci relevantního podkladu pro vymezení nového koridoru cyklostezky pro cyklotrasu č. 6 je nezbytné po vytvoření relevantní projektové dokumentace zanést postupně koridor do územních plánů obcí.

Cyklostezka Aš – Cheb.

Dotčené obce: Aš, Hazlov, Vojtanov, Poustka, Libá, Pomezí nad Ohří, Cheb.

Úkol pro územní plánování vyplynul z Územní studie horských oblastí. Důvodem je prostorová vyloučenost Ašska a jeho napojení na Chebsko a cyklotrasu Ohře. Cyklotrasa

podpoří rozvoj turistiky. Vzhledem k absenci relevantní dokumentace pro vymezení nového koridoru cyklostezky je nezbytné po vytvoření relevantní projektové dokumentace zanést postupně koridor do územních plánů obcí.

Cyklotrasa č. 6 "Ohře" v úseku Cheb - Pomezí nad Ohří

Dotčené obce: Pomezí nad Ohří, Cheb

Současné vedení cyklotrasy Ohře z Chebu na jih nerespektuje řeku Ohří a významný turistický cíl vodní nádrž Skalka. Napojení na turisty vyhledávané cyklotrasy vedené po tzv. signálkách je rovněž vhodnější při vedení cyklostezky Ohře na Pomezí nad Ohří za účelem lepšího propojení Chebu a Aše. Vzhledem k absenci relevantní dokumentace pro vymezení nového koridoru cyklostezky je nezbytné po vytvoření relevantní projektové dokumentace zanést postupně koridor do územních plánů obcí.

Běžecké lyžařské trasy Březová - Mariánské Lázně

Dotčené obce: Březová, Lázně Kynžvart, Dolní Žandov, Mariánské Lázně.

Mariánské Lázně i Březová jsou města, vyhledávaná mimo jiné za účelem běžeckeho lyžování v CHKO Slavkovský les. V Mariánských Lázních běžecke lyžování navíc rozšiřuje portfolio turistických aktivit ve městě a okolí. V Březové tvoří jeden ze základních kamenů zimní turistiky. Při propojení obou oblastí dojde ke zvětšení lyžařské běžecke oblasti, čímž získá na atraktivitě. Vzhledem k velkému množství stávajících účelových komunikací v oblasti se předpokládá jejich využití pro tento účel.

PROTIPOVODŇOVÁ OCHRANA

Problematika protipovodňové ochrany území byla v rámci úprav návrhu A-ZÚR KK pře veřejným projednáním aktualizována na podkladě „Plánu pro zvládání povodňových rizik v povodňových rizik v povodí Labe“, který vydalo MŽP formou OOP čj. 90988/ENV/5 ze dne 22.12.2015 a s využitím map povodňového nebezpečí a map povodňových rizik, které byly jedním z podkladů pro zpracování tohoto plánu a jsou součástí jeho výstupů.

Na základě ust. § 19 odst. 1, písm g) stavebního zákona při zohlednění skutečnosti, že plochy pro opatření na ochranu před povodněmi zpravidla není možné v podrobnosti měřítko tiskového výstupu grafické části ZÚR jednoznačně vymežit, reflektuje návrh A-ZÚR tuto problematiku v rámci kapitoly H. ve formě požadavku na řešení v ÚPD a na koordinaci územně plánovací činnosti obcí, přičemž se předpokládá, že přednostní uplatňování přírodně blízkých opatření pro podporu retenční schopnosti krajiny.

Předmětný článek návrhu A-ZÚR KK tímto způsobem konkretizuje čl. (20) priorit územního plánování kraje a v širším kontextu naplňuje republikovou prioritu územního plánování čl. (25) PÚR ČR ve znění aktualizace č. 1.

Povodně jsou přírodním jevem, kterému nelze zabránit, přičemž určité činnosti člověka (zastavování záplavových území, snižování přirozené retenční schopnosti půdy) a změna klimatu přispívají ke zvýšení pravděpodobnosti jejich výskytu. Směrnice 2007/60/ES o vyhodnocování a zvládání povodňových rizik vytváří základní rámec pro návrh a realizaci opatření, která by povodňová rizika zmírnila a zmírnila i rizika škod. Naplňování požadavků této směrnice probíhá ve třech krocích:

- vymezení oblastí s významným povodňovým rizikem,
- zpracování map povodňového nebezpečí a map povodňových rizik,
- zpracování plánů pro zvládání povodňových rizik.

Předběžné vyhodnocení povodňových rizik bylo provedeno v oblastech se stanoveným záplavovým územím, kde na základě analýzy záplavového území, počtu trvale bydlících obyvatel, hodnoty fixních aktiv v územních jednotkách a vymezení zastavěných ploch podle druhu využití byly získány počty obyvatel a hodnota majetku pravděpodobně dotčeného povodňovým nebezpečím podle dostupných scénářů ohrožení. Pro vymezení oblastí s významným povodňovým rizikem byla nastavena kritéria zohledňující negativní vliv povodní na lidské životy, lidské zdraví a na hospodářskou činnost.

Mapy povodňového nebezpečí zobrazují rozsah rozlivů, hloubky zaplavení a rychlosti proudící vody v zaplaveném území pro scénáře nebezpečí s dobami opakování 5, 20, 100 a 500 let (při průtocích Q_5 , Q_{20} , Q_{100} a Q_{500}).

Mapy povodňového ohrožení vyjadřují kombinaci pravděpodobnosti výskytu nežádoucího jevu (povodně) a nebezpečí. Mapy povodňového ohrožení člení záplavové území do čtyř kategorií ohrožení:

- **vysoké**, kde je nutno nepovolovat novou výstavbu, nerozšiřovat stávající zástavbu, pro stávající objekty zajistit protipovodňovou ochranu nebo jejich vymístění
- **střední**, kde se rozšiřování zástavby nedoporučuje, nevhodná je výstavba citlivých objektů a výstavba je možná po posouzení její nezbytnosti
- **nízké**, kde je možná výstavba s upozorněním na potenciální ohrožení, pro citlivé objekty je nutné speciální opatření (např. traumatologický plán)
- **reziduální**, kde nemají být objekty se zvýšeným potenciálem škod.

Mapy povodňového rizika kombinují údaje o povodňovém ohrožení s informacemi o zranitelnosti objektů v exponovaném území. Na základě zranitelnosti, tj. dostupných informací o využití území, jsou vymezeny třídy ploch, kterým jsou přiřazeny hodnoty tzv. maximálně přijatelného rizika. V mapách povodňového rizika jsou zvýrazněny ty využívané plochy, na kterých je překročen limit maximálně přijatelného rizika. Takto identifikovaná území představují exponované plochy při projevu daného scénáře povodňového nebezpečí a odpovídající míře zranitelnosti území. Mapy povodňových rizik vznikají promítnutím map ohrožení do existujících územních plánů a vymezují kategorie zranitelnosti podle funkčního využití území. Každé kategorii je přiřazena jedna ze tří hodnot maximálního přijatelného ohrožení:

- **nízké ohrožení** je vyžadováno pro bydlení, občanskou vybavenost, technickou a dopravní infrastrukturu, výrobní plochy a sklady
- **střední ohrožení** je přijatelné pro sport a rekreaci
- **vysoké ohrožení** je přijatelné pro lesy, zemědělskou půdu a zeleň.

Dokumentace oblastí s významným povodňovým rizikem, které navazují na zpracované mapy povodňového nebezpečí a povodňových rizik, jsou součástí plánů dílčích povodí a jsou hlavním podkladem pro sestavení Plánů pro zvládnutí povodňových rizik. Tyto plány jsou zaměřeny na prevenci, ochranu a připravenost. Navrhují opatření pro omezení ztrát na lidských životech a škod na lidském zdraví, životním prostředí, kulturním dědictví a ekonomické činnosti.

Z tohoto stručného popisu je patrné, že uvedené podklady svojí podrobností odpovídají měřítku územních plánů. Pro měřítko podrobnosti ZÚR proto byla zvolena relevantní reflexe na úrovni oblastí s významným povodňovým rizikem (OsVPR), kdy prostřednictvím geografické analýzy byly identifikovány obce, do jejichž území zasahují jednotlivé OsVPR. V těchto obcích návrh A-ZÚR KK přednostně navrhuje vytvářet územní podmínky pro zajištění protipovodňové ochrany sídel včetně vymezení k tomu určených ploch. Přehled těchto obcí v jednotlivých OsVPR včetně vodních toků, resp. jejich dílčích úseků, které jsou zdrojem povodňového rizika, je uveden v následující tabulce.

Oblasti s významným povodňovým rizikem na území Karlovarského kraje dle obcí

Název OsVPR	ID_OsVPR	Vodní tok	ID úseku	Úsek	Od (ř. km)	Do (ř. km)	Délka (km)	SO ORP	Obec
Karlovarská oblast	OHL-03	Ohře	POH-3	Kyselka - Odava	155,9	223,1	67,2	Cheb	Odrava
								Cheb	Nebanice
								Karlovy Vary	Dalovice
									Hory
									Karlovy Vary
									Kyselka
									Sadov
								Šemnice	
								Ostrov	Velichov
								Sokolov	Šabina
									Svatava
									Sokolov
									Březová
									Citice
									Dasnice
									Chlum Svaté Maří
Královské Poříčí									
Kynšperk nad Ohří									
Loket									
Nové Sedlo									
Staré Sedlo									
Těšovice									
Cheb	OHL-04	Ohře	POH-4	Cheb	233,8	241,1	2,3	Cheb	Cheb
Hranický potok	OHL-05	Hranický potok	POH-5	Hranice	0,0	3,6	3,6	Aš	Hranice
Plesná	OHL-06	Plesná	POH-6	Plesná	21,7	22,6	0,9	Cheb	Plesná

Název OsVPR	ID_OsVPR	Vodní tok	ID úseku	Úsek	Od (ř. km)	Do (ř. km)	Délka (km)	SO ORP	Obec
Svatava	OHL-07	Svatava	POH-7	Sokolov - Svatava	0,0	4,9	4,9	Sokolov	Josefov
									Svatava
									Sokolov
									Lomnice
Lobezský potok	OHL-08	Lobezský potok	POH-8	Sokolov - Svatava	0,0	5,1	5,1	Sokolov	Sokolov
Chodovský potok	OHL-09	Chodovský potok	POH-9	Karlovy Vary - Chodov	0,0	15,6	15,6	Karlovy Vary	Jenišov
									Mírová
									Karlovy Vary
								Sokolov	Chodov
									Vintířov
									Vřesová
Rolava	OHL-10	Rolava	POH-10	Karlovy Vary - Stará Role	0,0	5,9	5,9	Karlovy Vary	Karlovy Vary
Rolava	OHL-10								Nová Role
Nejdecký potok	OHL-11	Nejdecký potok	POH-11	Nejdek	0,0	0,9	0,9	Karlovy Vary	Nejdek
Teplá	OHL-12	Teplá	POH-12	Bečov nad Teplou	25,8	28,0	2,2	Karlovy Vary	Bečov nad Teplou

Zdroj: Plán pro zvládání povodňových rizik v povodí Labe (MŽP a MZE, 11/2015)

Vytváření územních podmínek ve smyslu Plánu pro zvládání povodňových rizik má za cíl zabránit vzniku nového rizika a snížení rozsahu ploch v nepřijatelném riziku prostřednictvím:

- Zohledňování principů povodňové prevence v ÚPD obcí a při rozhodování o území, zejména nevytváření nových ploch v nepřijatelném riziku, nezvyšování hodnoty majetku v plochách v nepřijatelném riziku a případně změnou užívání území, vedoucí ke snížení rozsahu ploch v nepřijatelném riziku.
- Postupné realizace konkrétních opatření pro snížení rozlivů v zastavěném území obcí.
- Snížení míry povodňového nebezpečí:
 - ⇒ postupnou realizací konkrétních opatření pro zachycení nebo snížení povodňových vln;
 - ⇒ zvyšováním retenční schopnosti krajiny a zachování, případně obnovu krajinných prvků a ekosystémů pozitivně ovlivňujících vodní režim (mokřady).
 - ⇒ uplatňováním vhodných způsobů hospodaření na zemědělských a lesních pozemcích, vedoucích k většímu zachycení vody v půdě, zpomalení odtoku a omezení erozních jevů.
 - ⇒ uplatňováním vhodných principů hospodaření se srážkovou vodou v urbanizovaných územích, které pokud možno napodobují přirozené hydrologické poměry území před zástavbou.

Opatření ke snížení nepříznivých účinků povodní v oblastech mimo OsVPR jsou především technického charakteru s lokálním významem. Patří mezi ně realizace protipovodňových opatření včetně (a prioritně) opatření s retencí – suché a retenční nádrže, protipovodňová opatření podél koryt vodních toků. Řešení územních aspektů této problematiky proto spočívá na úrovni územních plánů obcí.

OSTATNÍ

V rámci připomínek ke Zprávě o uplatňování ZÚR KK uplatnilo Město Sokolov požadavek na koordinaci vymezení RBC 1169 Antonín. Podnět byl podán ve vztahu k projektu na novou cyklostezku a ke studii na budoucí využití rekultivované výsypky „Arboretum Antonín“. V aktualizovaných ÚAP Karlovarského kraje 2013 byl jako jeden z problémů k řešení (označen SK 01) uveden územní střet mezi požadavky na rekultivaci výsypky Antonín a vymezením regionálního biocentra ÚSES.

Na základě prověření dostupných podkladů a terénního šetření je nové RBC vymezeno v prostoru západně od Sokolova v údolní nivě řeky Ohře v rámci NRK K40 Amerika – Svatošské skály. Původní RBC 1169 Antonín bylo zrušeno. Nový název má RBC Citice s původním číslem 1169. Důvod této úpravy je podrobně popsán v rámci kap. 9.D.4. tohoto svazku. Vlastní vymezení navrhované cyklostezky podél západního okraje bývalé výsypky Antonín v koordinaci s Antonínským arboretem a zmíněným RBC č. 1169 Citice však přesahuje podrobnost měřítko tiskového výstupu grafické části ZÚR. Z tohoto důvodu A-ZÚR KK řeší tuto problematiku formou požadavku na koordinaci v ÚPD obcí. Nadmístní význam tohoto problému je dán faktem, že předmětné RBC zasahuje do území města Sokolov a obce Citice.

9.I. PLOCHY A KORIDORY K PROVĚŘENÍ ÚZEMNÍ STUDIÍ

185. *Nahrazení původního nadpisu kapitoly I. novým zněním.*

Technická úprava názvu kapitoly. Původní název kapitoly byl doslovným opisem bodu d) přílohy č. 5 vyhlášky č. 500/2006 Sb., v platném znění. Kromě novely předmětné vyhlášky provedené vyhláškou č. 458/2012 Sb., která změnila dikci tohoto bodu, byla hlavním důvodem změny nadpisu snaha o jeho zjednodušení a reflexe obsahu této kapitoly. Při jednoznačné kodifikaci obsahové struktury ZÚR přílohou č. 4 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, není nezbytné používat v názvech kapitol doslovný opis uváděný ve zmíněné příloze vyhlášky.

186. *Úprava textu kapitoly I.*

Provedené formální úpravy jsou motivovány faktem, že ZÚR KK ve znění Aktualizace č. 1 plochy a koridory k prověření územní studií nevymezují.

Vydané ZÚR KK uložily pořizením dvou územních studií s úkolem prověřit:

- zpřesnění trasy tzv. velkého obchvatu Karlových Varů silnicí D6 v rámci vymezených koridorů s cílem vyhledat trasu, která umožní: vydobytí rozhodující části nejvyšších zásob ložiska kaolinu Dalovice – Vysoká,
- plochy nadmístního významu k upřesnění funkčního vymezení (č. 12 Jáchymov – Boží Dar – Klínovec; č. 13a, 13b Stříbrná – Bublava; č. 14 Nové Hamry; č. 15 Plešivec) – s cílem ověřit kriteria a podmínky využití jako podklad pro zpřesnění jejich vymezení a koordinaci územních zájmů v rámci podrobnějšího stupně územně plánovací dokumentace.

Obě uvedené studie byly pořizeny a vloženy do evidence územně plánovací činnosti ve smyslu ust. § 30 odst. 4 stavebního zákona. V souladu s požadavkem Zprávy o uplatňování projektant z těchto studií vycházel při zpracování návrhu A-ZÚR KK.

Pořízení nových územních studií A-ZÚR KK nenavrhuje.

9.J. VYMEZENÍ PLOCH A KORIDORŮ, VE KTERÝCH JE POŘÍZENÍ A VYDÁNÍ REGULAČNÍHO PLÁNU ORGÁNY KRAJE PODMÍNKOU PRO ROZHODOVÁNÍ O ZMĚNÁCH JEJICH VYUŽITÍ

187. *V názvu kapitoly J. se celý text za slovem „...využití“ vypouští.*

Provedené úpravy v názvu kapitoly mají pouze technický charakter související se změnami obsahové struktury výrokové části ZÚR provedenými zák. č. 350/2012 Sb., resp. novelou vyhlášky č. 500/2006 Sb., která byla provedena vyhláškou č. 458/2012 Sb.

Při jednoznačné kodifikaci obsahové struktury ZÚR přílohou č. 4 vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, není nezbytné používat v názvech kapitol doslovný opis uváděný ve zmíněné příloze vyhlášky.

A-ZÚR KK nenavrhují pořízení regulačního plánu jako podmínky pro rozhodování o změnách v území. Text této kapitoly dle vydaných ZÚR KK se proto nemění.

188. *Kapitola K. včetně nadpisu se ruší.*

189. *Zrušením kapitoly „K“ se označení původních kapitol „L.“ a „M.“ mění na kapitoly „K.“ a „L.“.*

9.K. ZADÁNÍ REGULAČNÍHO PLÁNU V ROZSAHU DLE PŘÍLOHY Č. 9 PRO PLOCHY NEBO KORIDORY VYMEZENÉ PODLE KAPITOLY J.

190. *Úprava názvu kapitoly K.*

Společné odůvodnění článků 187. až 189.

Provedené úpravy v názvu kapitoly mají pouze technický charakter související se změnami obsahové struktury výrokové části ZÚR provedenými zák. č. 350/2012 Sb., resp. novelou vyhlášky č. 500/2006 Sb., která byla provedena vyhláškou č. 458/2012 Sb.

Z důvodů uvedených v odůvodnění článku 186. A-ZÚR KK neobsahuje zadání regulačního plánu.

9.L. STANOVENÍ POŘADÍ ZMĚN V ÚZEMÍ (ETAPIZACE)

S výjimkou změny v označení této kapitoly (viz výše) se její název ani obsah návrhem A-ZÚR KK nemění.

191. *Za kapitolu L. se vkládá nová kapitola M. v tomto znění:*

9.M. STANOVENÍ KOMPENZAČNÍCH OPATŘENÍ DLE § 37 Odst. 8 STAVEBNÍHO ZÁKONA

Vložení této nové kapitoly vyplývá z novely stavebního zákona, provedené zák. č. 350/2012 Sb. s účinností k 01.01. 2013. Vlastní obsahová struktura ZÚR byla upravena vyhláškou č. 458/2012 Sb., která novelizovala předchozí znění vyhlášky č. 500/2006 Sb.

V rámci projednání návrhu A-ZÚR KK dle § 37 stavebního zákona nebyly ze strany MŽP požadavky na kompenzační opatření uplatněny.

192. Závěr textové části ve znění „Údaje o počtu listů textové části a počtu výkresů grafické části ZÚR KK“ se nově označuje jako kapitola „N.“

9.N. ÚDAJE O POČTU LISTŮ TEXTOVÉ ČÁSTI A POČTU VÝKRESŮ GRAFICKÉ ČÁSTI ZÚR KK

Technická úprava původního textu reflektující odlišný počet listů textové části a změnu v počtu výkresů výroku ZÚR KK. Přesný počet listů textové části bude upřesněn před vydáním ZÚR.

Zároveň tato kapitola obsahuje identické údaje o textové a výkresové části výroku A-ZÚR KK.

10. KVALIFIKOVANÝ ODHAD ZÁBORŮ PŮDNÍHO FONDU PRO PLOCHY A KORIDORY REPUBLIKOVÉHO A NADMÍSTNÍHO VÝZNAMU

Kvalifikovaný odhad záborů zemědělského půdního fondu (ZPF) a pozemků určených k plnění funkcí lesa (PUPFL) je ve smyslu přílohy č. 4 k vyhl. č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, část II., bod 1, písm e) zpracován pro plochy a koridory republikového a nadmístního významu (s výjimkou územních rezerv) vymezené v kapitolách D.I až D.III. výrokové části návrhu A-ZÚR KK a zobrazené ve výkresu A.2 Plochy a koridory, ÚSES, územní rezervy. Odhad záborů půdního fondu je zpracován formou tabelárních přehledů doplněných textovým komentářem. Grafický průmět hodnocených ploch a koridorů do tříd ochrany ZPF a kategorií lesa byl proveden v rámci Vyhodnocení vlivů návrhu A-ZÚR KK na životní prostředí dle přílohy stavebního zákona (výkres C.5 Vlivy na ZP a PUPFL).

S ohledem na měřítko výkresů grafické části ZÚR (1:100 000) dle § 6 vyhlášky č. 500/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je předkládaný kvalifikovaný odhad nutně nadhodnocený, tzn. prezentující maximální možné záборы ZPF a PUPFL. V rámci územních plánů jednotlivých obcí a v navazujících fázích projektové přípravy jednotlivých staveb budou záборы ZPF a PUPFL dále upřesňovány. Dočasné záборы související s realizací záměrů (zařízení stavenišť, přístupové komunikace, apod.) nejsou s ohledem na ust. § 36 odst. 3 stavebního zákona a měřítko podrobnosti ZÚR nejsou do výpočtů zahrnuty a budou vyhodnoceny v rámci projektové přípravy každé stavby.

Předmětem hodnocení jsou plochy a koridory obsažené v návrhu A-ZÚR KK, tj. plochy a koridory nově vymezené a dále ty, u kterých A-ZÚR KK navrhuje změnu jejich vymezení. V případě těchto „měněných“ ploch a koridorů návrh A-ZÚR KK upřesňuje jejich vymezení dle aktuálních podkladů. Tyto plochy a koridory již byly z hlediska záborů půdnímu fondu hodnoceny v rámci platných ZÚR KK (2011). Plochy a koridory rušené v celém rozsahu svého vymezení z důvodu upuštění od záměru, jsou vždy zohledněny v závěrečné souhrnné bilanci záborů, neboť o tyto plochy se výsledný zábor půdního fondu snižuje. Plochy a koridory, jejichž vymezení se návrhem A-ZÚR KK nemění nejsou v odhadu záborů zahrnuty. Zahrnuty nejsou ani plochy a koridory vypuštěné z důvodu realizace předmětné stavby. Do souhrnných bilancí záborů však tyto hodnoty logicky započteny nejsou, neboť v těchto případech již došlo k trvalému záboru půdy.

Z funkčního hlediska jsou předmětem hodnocení rozvojové plochy pro ekonomické aktivity, plochy pro rekreaci a sport a koridory dopravní a technické infrastruktury. Součástí hodnocení nejsou plochy ÚSES, na něž se dle § 59 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů nevztahují ustanovení o ochraně zemědělského půdního fondu. Funkce ÚSES se nutně nemusí vylučovat ani s principy lesního hospodářství ve smyslu změny kultury.

Územní rezervy, které jsou dle § 36 odst. 1 stavebního zákona vymezeny za účelem prověření potřeby budoucího využití a s tím spojených plošných nároků, také nejsou hodnoceny. Změnit územní rezervu na plochu nebo koridor umožňující stanovené využití je možné pouze na základě další aktualizace ZÚR.

V rámci úpravy návrhu A-ZÚR KK před veřejným projednáním došlo na základě výsledků projednání dle § 37 stavebního zákona k vypuštění, změně vymezení anebo novému vymezení některých ploch a koridorů. Ve dvou případech byly do návrhu A-ZÚR KK promítnuty nové koridory. Tyto změny jsou v tomto aktualizovaném odhadu záborů půdy zohledněny.

Přehled změn ve vymezení ploch a koridorů na základě výsledků projednání návrhu A-ZÚR KK dle § 37 stavebního zákona je uveden v tabulce níže:

**Změny v návrhu A-ZÚR KK na základě výsledku veřejného projednání
dle § 37 stavebního zákona**

Plochy a koridory nově zahrnuté do návrhu A-ZÚR KK	
– změna vymezení proti ZÚR KK (2011)	D09, E04, E06
– nové koridory neobsažené v ZÚR KK 2011	E12, E13
Plochy a koridory s úpravou vymezení ¹³⁵	3, 19, D14, D39, D87
Plochy a koridory vypuštěné z A-ZÚR KK z důvodu neaktuálnosti	S01 – S13, 8c, 16, D18, D48, V31,
Plochy a koridory vypuštěné z A-ZÚR KK z důvodu realizace stavby	D24, D38, D40, D48, V34 ¹³⁶

10.1. ZEMĚDĚLSKÝ PŮDNÍ FOND

Odhad záborů zemědělského půdního fondu (ZPF) je zpracován dle požadavků zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu ve znění pozdějších předpisů, vyhlášek č. 13/1994 Sb. a 48/2011 Sb., a dále dle metodického pokynu MŽP OOLP/1067/96 ze dne 01.10. 1996.

Charakteristiky tříd ochrany ZPF metodický pokyn MŽP OOLP/1067/96 definuje následovně (uvedeno úplné znění):

- Do I. třídy zemědělské půdy jsou zařazeny bonitně nejcennější půdy v jednotlivých klimatických regionech, převážně v plochách rovinných nebo jen mírně sklonitých, které je možno odejmout ze zemědělského půdního fondu pouze výjimečně, a to převážně na záměry související s obnovou ekologické stability krajiny, případně pro liniové stavby zásadního významu.
- Do II. třídy ochrany jsou situovány zemědělské půdy, které mají v rámci jednotlivých klimatických regionů nadprůměrnou produkční schopnost. Ve vztahu k ochraně zemědělského půdního fondu jde o půdy vysoce chráněné, jen podmíněně odnímatelné a s ohledem na územní plánování také jen podmíněně zastavitelné.
- Do III. třídy ochrany jsou sloučeny půdy v jednotlivých klimatických regionech s průměrnou produkční schopností a středním stupněm ochrany, které je možno územním plánováním využít pro event. výstavbu.
- Do IV. třídy ochrany jsou sdruženy půdy s převážně podprůměrnou produkční schopností v rámci příslušných klimatických regionů, s jen omezenou ochranou, využitelné i pro výstavbu.
- Do V. třídy ochrany jsou zahrnuty zbývající bonitované půdně ekologické jednotky (dále jen "BPEJ"), které představují zejména půdy s velmi nízkou produkční schopností včetně půd mělkých, velmi svažitých, hydromorfních, štěrkovitých až kameni-

¹³⁵ V návrhu A-ZÚR KK k projednání dle § 37 SZ byly uvedené koridory zahrnuty.

¹³⁶ Část koridoru pro napojení na území Ústeckého kraje je vypuštěna z důvodu neaktuálnosti záměru.

tých a erozně nejvíce ohrožených. Většinou jde o zemědělské půdy pro zemědělské účely postradatelné. U těchto půd lze předpokládat efektivnější nezemědělské využití. Jde většinou o půdy s nižším stupněm ochrany, s výjimkou vymezených ochranných pásem a chráněných území a dalších zájmů ochrany životního prostředí.

METODICKÝ POSTUP

Orientační výpočet záborů ZPF je v případě liniových staveb dopravní a technické infrastruktury zpracován pro stavbu (teoreticky umístěnou) v ose vymezeného koridoru s šířkovými parametry odpovídajícími reálnějším prostorovým nárokům budoucí stavby. Modelové šířky použité pro výpočty záborů jednotlivých typů staveb lze považovat za naddimenzované, reálné zábory ZPF budou nižší.

V případě rozvojových ploch pro ekonomické aktivity je výsledné vynětí ze ZPF předpokládáno v rozsahu vymezených polygonů. U rozvojových ploch pro rekreaci a sport není, s ohledem na stanovený způsob jejich využití (viz kap. 9.D.1. Odůvodnění), vypočtená hodnota považována za trvalý zábor ZPF, ale pouze za informativní údaj, bilancující ZPF v rámci vymezené plochy. Zábor ZPF v těchto plochách bude možné jednoznačně vyhodnotit až v rámci ÚP obcí, které upřesní vymezení konkrétních ploch pro umístění jednotlivých sportovně rekreačních zařízení.

Pro porovnání ploch a koridorů, jejichž vymezení návrh A-ZÚR KK pouze upravuje, jsou v tabelárních přehledech uvedeny i celkové zábory dle vydaných ZÚR KK. Celkový zábor zemědělské půdy jednotlivých ploch a koridorů je kategorizován dle tříd ochrany ZPF do nichž jsou zařazeny jednotlivé bonitované půdně ekologické jednotky (BPEJ) definované vyhláškou č. 48/2011 Sb., v platném znění. BPEJ, s výjimkou lesů, jsou zpravidla plošně vymezeny na celém zbývajícím území, bez rozlišení, zda toto území je či není součástí ZPF, resp. nezohledňuje situace, kdy již došlo k trvalému odnětí ZPF (např. zastavěná území apod.). Mozaiku BPEJ je tedy možno chápat spíše jako pedologickou rekonstrukci území. Z důvodu zpřesnění záborů nebyly plochy zastavěných území do výpočtu zahrnuty.

Návrh A-ZÚR KK pro veřejné projednání používá pro odhad záborů ZPF aktuální datovou vrstvu BPEJ, která vykazuje proti plochám BPEJ použitých v předchozí etapě dílčí rozdíly. Na základě této nové bonitace půdy jsou proto odhady záborů ZPF kompletně přepočítány. Numerické změny, které byly zjištěny pouze na základě nových BPEJ se pohybují maximálně v řádech několika desítek m² a nejsou proto hodnoceny jako významné. Prezentovaný kvalifikovaný odhad záborů ZPF může být z tohoto důvodu zatížen určitou nepřesností také z hlediska porovnání hodnot záborů uvedených v Odůvodnění platných ZÚR KK a návrhu A-ZÚR KK.

Dopravní infrastruktura

Z hlediska vyhodnocení záborů ZPF pro záměry dopravní infrastruktury jsou stanoveny následující zpřesněné koridory. Zahrnují samotné těleso komunikace včetně předpokládaných terénních úprav:

- silnice I. třídy čtyřpruhová – 40 m,
- silnice II. třídy dvoupruhová – 40 m,
- silnice III. třídy dvoupruhová – 30 m,
- cyklostezka – 5 m.

V rámci odhadu záborů staveb silniční infrastruktury a nemotorové dopravy není ve výpočtech zohledněna možnost využití stávajících pozemních komunikací nacházejících se ve vymezených koridorech s ohledem na podrobnost přesahující měřítko ZÚR. Reálná vyu-

žitelnost těchto ploch bude upřesněna v rámci projektové přípravy záměru. Lze proto důvodně předpokládat, že skutečné zábory ZPF budou dále sníženy. Zábory liniových staveb procházející zastavěným územím (D65, D301) jsou hodnoceny jako nulové. Předpokládá se, že v rámci zastavěného území již došlo k odnětí ZPF, resp., že zábory ZPF v rámci zastavěného území je možné vyhodnotit až v měřítku územního plánu. V koridoru Krušnohorské lyžařské magistrály (D300) není zábor ZPF hodnocen. KLM má charakter lyžařské stopy na sněhové pokrývce o reálné šířce cca 3 m, s maximálním využitím stávající cestní sítě. Z těchto důvodů nemá KLM charakter stavby ve smyslu stavebního zákona. Účelem vymezení koridoru v ZÚR KK je pouze stabilizace dohodnutého průběhu trasy v území.

V koridoru D105 není v měřítku ZÚR kvantifikován zábor ZPF. V rámci optimalizace železniční trati se předpokládají pouze úpravy v rozsahu stávajících drážních pozemků, především pak vlastního zemního tělesa¹³⁷.

Technická infrastruktura

Liniové stavby technické infrastruktury zpravidla nepředstavují významné nároky na ZPF. Vodovody a kanalizace nevyžadují trvalé odnětí z půdního fondu, dočasné zábory nejsou v rámci ZÚR předmětem hodnocení. Nadzemní elektrická vedení budou spojena s odnětím ZPF pouze ve stožárových místech. Jejich počet a přesné umístění však již přesahuje měřítko podrobnosti ZÚR. Kvantifikaci záborů pro nadzemní vedení proto nelze v rámci ZÚR přesně stanovit, bude proveden v rámci podrobnější projektové přípravy záměru. Velmi pravděpodobně však bude mít jen velmi omezený rozsah, mj. též s ohledem na ust. § 9 odst. 2 písm b), na jehož základě není pro tato elektrická vedení nutný souhlas orgánu ochrany ZPF s odnětím, pokud plocha stožáru nepřesahuje 30 m².

V měřítku ZÚR jsou proto zábory ZPF ve vymezených koridorech elektroenergetiky E04, E06, E12, E13 a v koridoru pro vodovod V22 hodnoceny jako nulové.

Rozvojové plochy pro ekonomické aktivity

Nejrozsáhlejší zábor ZPF v rámci návrhu A-ZÚR KK souvisí s vymezením rozvojové plochy [19] pro Průmyslový park Cheb II. Tento návrh byl v rámci projednání A-ZÚR KK dle § 37 stavebního zákona předmětem řešení rozporu mezi MMR a MŽP ve smyslu ust. § 4 odst. 8 stavebního zákona. Návrh řešení prezentovaný v návrhu A-ZÚR KK pro veřejné projednání vychází z dohody mezi oběma ústředními orgány ze dne 22.03. 2017 (č.j. 14208/2016-81-4).

Dohoda, umožňující s ohledem na převažující veřejný zájem¹³⁸ vymezit v ZÚR KK plochu pro Průmyslový park Cheb II a vydat souhlas s odnětím ZPF je založena na principu kompenzace předpokládaného záboru ZPF zmenšením rozsahu této plochy a plochy průmyslové zóny Sokolov – Staré Sedlo [3], resp. vymezení jejich dílčích částí pouze ve formě územní rezervy a dále úplným vypuštěním ploch pro Hospodářský park Aš [1], Hospodářský park Bochov [8c] a průmyslové zóny Žlutice – Kninice [16], které pokrývá ZPF srovnatelné nebo lepší kvality, avšak perspektiva jejich využití není srovnatelná s realizací Průmyslového parku Cheb II. V souhrnu je tak vymezení plochy [19] o celkové rozloze 129,00 ha (z toho ZPF 129,00 ha) kompenzováno zrušením ploch o celkové výměře 144,14 ha (z toho ZPF 129,18 ha). Součástí této dohody je též kvalifikovaný odhad záborů ZPF, který uvádí celkovou bilanci odnětí půdy při zohlednění výše popsaných úprav A-ZÚR KK (viz tab. níže). Tato bilance je do odhadů záboru ZPF návrhu A-ZÚR KK promítnuta v plném rozsahu a stanovené hodnoty jsou poté respektovány i v dalších tabulkách předpokládaných záborů ZPF zpracovaných projektantem A-ZÚR KK.

¹³⁷ Viz Směrnice SŽDC č. 16/2005

¹³⁸ Viz kap. 9.D.1. tohoto Odůvodnění)

Bilance záborů ZPF dle dohody MŽP a MMR

ROZVOJOVÉ PLOCHY PRO EKONOMICKÉ AKTIVITY Podklad pro uzavření dohody		dotčená plocha v hektarech		dotčená plocha tříd ochrany (údaje budou upřesněny v návrhu ke společnému jednání)									
		celkem	ZPF	1. TO		2. TO		3. TO		4. TO		5. TO	
				ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%
Návrh nové plochy v návrhu ke společnému jednání	Průmyslový park Cheb II (19)	129,00	129,00	0	0	0	0	127,32	98,7	0	0	1,68	1,3
Návrh územní rezervy	pro rozšíření Průmyslového parku Cheb II	12,97	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Návrh územní rezervy	pro rozšíření Průmyslové zóny Sokolov – Staré Sedlo	12,22	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Navrženo k vypuštění													
Navrženo k vypuštění v úpravě návrhu pro veřejné projednání, jako podmínka dohody	Hospodářský park Aš (1)	68,77	59,69	38,94	65,3	0	0	0	0	15,6	26,1	5,15	8,6
	Hospodářský park Bochov (8c)	50,43	44,77	0	0	6,09	13,6	28,11	62,8	10,57	23,6	0	0
	Průmyslová zóna Žlutice - Knínice (16)	12,72	12,72	0	0	0,06	0,47	12,66	99,53	0	0	0	0
	část Průmyslové zóny Sokolov – Staré Sedlo (3)	12,22	12,00	0	0	5,38	44,83	6,62	55,17	0	0	0	0
Celkem navrženo k vypuštění jako kompenzace													
Celkem navrženo k vypuštění jako kompenzace za Průmyslový park Cheb II	Aš (1), Bochov (8c), Žlutice - Knínice (16)	144,14	129,18	38,94	30,14	11,53	8,93	47,39	36,68	26,17	20,26	5,15	3,99

Rozvojové plochy pro rekreaci a sport

Rozvojové plochy pro rekreaci a sport nemají, na rozdíl od navrhovaných ploch pro ekonomické aktivity, charakter funkčně homogenních ploch. Základní koncepční myšlenkou využití těchto ploch je umístování jednotlivých sportovních a sportovně rekreačních zařízení do prostorově oddělených lokalit vzájemně propojených sítí spojovacích cest¹³⁹. Jak již bylo uvedeno v úvodu kap. 9.D. tohoto Odůvodnění jsou tyto plochy z tohoto důvodu vymezeny obecněji. Důsledkem tohoto přístupu jsou proto mírně větší výměra rozsahu ploch také možné dílčí přesahy takto vymezených ploch na území sousedních obcí. O tom, zda konkrétní plocha či koridor převzatá z platných ZÚR skutečně zasahuje do území dané obce nebo nikoliv se v jednotlivých případech vyhodnocuje a rozhoduje při zpracování územního plánu, jeho změny nebo v rámci zprávy o uplatňování územního plánu.

¹³⁹ Viz kap. 9.D.1 tohoto svazku.

Kvalifikovaný odhad záborů ZPF

Ozn.	Název	Výměra celkem (ha)	Z toho ZPF celkem (ha)	Výměra celkem (ha)	Z toho		Třídy ochrany (ha / %)										Poznámka
					ZPF celkem (ha)	Ost. mimo ZPF (ha)	1		2		3		4		5		
		ha	%				ha	%	ha	%	ha	%	ha	%			
		ZÚR KK		A-ZÚR KK													
Dopravní infrastruktura - silniční																	
D09	I/21 Františkovy Lázně, přeložka	18,04	17,48	17,26	16,83	0,44	1,26	7,48	0,00	0,00	6,57	39,04	8,20	48,73	0,80	4,74	koridor zařazen do návrhu A-ZÚR KK v důsledku svého prodloužení, na základě výsledků projednání dle § 37 SZ
D15	Silnice II/213 Křižovatka, přeložka	2,60	2,39	2,60	2,19	0,41	0,00	0,00	0,00	0,00	0,48	22,09	0,00	0,00	1,71	77,91	snížení záboru zpřesněným výpočtem nezahrnujícím zastavěné území
D22	III/21036 Boučí, obchvat	1,13	1,11	2,20	1,13	1,07	0,84	73,95	0,00	0,00	0,01	1,29	0,10	8,91	0,18	15,85	nárůst záboru změnou vymezení koridoru
D29	Silnice II/212 Nový Kostel, přestavba	6,95	6,95	4,22	1,36	2,85	0,00	0,00	0,00	0,00	1,00	73,16	0,30	22,31	0,06	4,53	snížení záborů změnou vymezení koridoru
D32	Chodov, východní obchvat	11,38	11,14	32,05	19,73	12,32	0,00	0,00	0,00	0,00	9,02	47,26	6,12	28,68	4,59	24,06	nárůst záboru změnou vymezení koridoru
D44	II/606 Lipoltov, přeložka	6,91	4,43	5,16	2,90	2,27	0,00	0,00	0,00	0,00	1,51	52,01	1,01	35,00	0,38	12,99	snížení záboru zpřesněným výpočtem nezahrnujícím zastavěné území
D49	II/230 Mnichov, přeložka	5,54	5,52	8,14	8,14	0,00	3,24	39,80	2,32	28,45	1,08	13,26	0,00	0,00	1,51	18,49	nárůst záboru změnou vymezení koridoru
D65	Silnice II/208 Hlinka, přestavba	1,97	1,97	2,40	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	koridor v zastavěném území bez nároků na zábor ZPF
D81	Úsek Jenišov – silnice I/13	267,18	205,68	43,38	35,77	7,61	0,00	0,00	3,60	10,07	11,40	31,87	17,93	50,12	2,84	7,94	snížení záborů změnou vymezení koridoru
D82	Úsek propojení silnice I/13 – silnice I/6	12,21	3,78	11,20	6,93	4,27	0,00	0,00	0,00	0,00	4,27	61,60	2,39	34,41	0,28	3,99	nárůst záboru změnou vymezení koridoru
D87	kapacitní silnice Aš - Rehau	-	-	14,11	6,64	7,46	4,62	69,54	0,01	0,16	0,56	8,46	1,27	19,15	0,18	2,69	nárůst záboru změnou vymezení koridoru
Celkem:			260,45		101,63		9,96	5,93		35,91		37,32		12,52			

Ozn.	Název	Výměra celkem (ha)	Z toho ZPF celkem (ha)	Výměra celkem (ha)	Z toho		Třídy ochrany (ha / %)										Poznámka	
					ZPF celkem (ha)	Ost. mimo ZPF (ha)	1		2		3		4		5			
		ha	%	ha			%	ha	%	ha	%	ha	%					
		ZÚR KK		A-ZÚR KK														
Dopravní infrastruktura - železniční																		
D105	optimalizace trati č. 140 v úseku Karlovy Vary - Ostrov	-	-	28,78	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	optimalizace tratě bez nároků na zábor ZPF
Celkem:					0,00		0,00		0,00		0,00		0,00		0,00		0,00	
Dopravní infrastruktura - letecká																		
D200	plochy pro rozšíření letiště Karlovy Vary	86,90	9,19	28,78	14,75	14,03	0,00	0,00	3,70	25,08	10,24	69,42	0,00	0,00	0,80	5,42	nárůst záboru změnou vymezení rozvojové plochy	
Celkem:			9,19		14,75		0,00		3,70		10,24		0,00		0,80			
Dopravní infrastruktura - nemotorová doprava																		
D300	Krušnohorská lyžařská magistrála, úsek Boží Dar – Kraslice	-	-	20,46	0,00	20,46	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	není stavbou podle stavebního zákona	
D301	Cyklostezka Ohře, Loket, nádraží - Loket, Lužná	-	-	0,35	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	koridor v zastavěném území bez nároků na zábor ZPF	
D302	Cyklostezka Ohře, Dalovice – Šemnice	-	-	4,30	0,55	3,74	0,00	0,00	0,01	2,67	0,00	0,00	0,44	79,65	0,10	17,68	vznik záboru vymezením nového koridoru	
D303	Cyklostezka Ohře, Karlovy Vary, Doubský most - Karlovy Vary, Dvorský most	-	-	0,91	0,36	0,55	0,00	0,00	0,36	100,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	vznik záboru vymezením nového koridoru	
D304	Cyklostezka Ohře, Cheb, Podhrad - Cheb, Háje	-	-	0,66	0,51	0,15	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,38	75,38	0,13	24,62	vznik záboru vymezením nového koridoru	
Celkem:					1,42		0,00		0,37		0,00		0,82		0,22			
Plochy pro ekonomické aktivity																		
6	Průmyslová zóna Ostrov - Jih	22,21	20,70	16,11	14,23	1,88	0,00	0,00	5,18	36,40	0,00	0,00	4,74	33,31	4,31	30,29	nárůst záboru změnou vymezení rozvojové plochy	

Ozn.	Název	Výměra celkem (ha)	Z toho ZPF celkem (ha)	Výměra celkem (ha)	Z toho		Třídy ochrany (ha / %)										Poznámka	
					ZPF celkem (ha)	Ost. mimo ZPF (ha)	1		2		3		4		5			
		ha	%				ha	%	ha	%	ha	%	ha	%				
		ZÚR KK		A-ZÚR KK														
19	Průmyslový park Cheb II	-	-	129,00	129,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	127,32	98,70	0,00	0,00	1,68	1,30	vymezení rozvojové plochy upraveno dle dohody o řešení rozporu mezi MMR a MŽP ze dne 22.03.2017
Celkem:			20,70		143,23		0,00		5,18		127,32		4,74		5,99			
Plochy pro rekreaci a sport																		
12	Jáchymov - Boží Dar - Klínovec	483,21	97,79	410,85	53,04	357,81	3,29	6,20	5,22	9,84	29,33	55,31	5,94	11,20	9,26	17,46	změnou vymezení nárůst výměry ZPF v rozvojové ploše (bilance ZPF)	
13a	Stříbrná - Bublava (vypuštěno)	-	-	56,30	34,14	22,16	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	34,14	100,00	změnou vymezení nárůst výměry ZPF v rozvojové ploše (bilance ZPF)	
	Stříbrná - Bublava (vymezeno)	218,53	147,51	131,63	57,15	74,48	0,00	0,00	2,76	4,83	7,35	12,86	0,64	1,11	46,40	81,19		
14	Nové Hamry (vypuštěno)	-	-	1,13	0,00	1,13	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	změnou vymezení nárůst výměry ZPF v rozvojové ploše (bilance ZPF)	
	Nové Hamry (vymezeno)	70,32	19,07	113,95	41,47	72,48	0,00	0,00	0,00	0,00	0,50	1,21	0,21	0,50	40,76	98,29		
15	Plešivec (vypuštěno)	-	-	144,35	12,03	132,31	0,00	0,34	2,82	2,74	22,75	0,26	2,12	8,70	72,31	změnou vymezení nárůst výměry ZPF v rozvojové ploše (bilance ZPF), úprava vymezení plochy dle aktuálních podkladů		
	Plešivec (vymezeno)	609,93	154,06	127,65	38,41	89,23	15,23	39,65	6,84	17,80	4,15	10,80	4,56	11,86	7,64	19,88		
18	Plocha rekreace a sportu Aš – Háj	-	-	139,65	26,09	113,56	0,67	2,57	5,96	22,82	6,57	25,18	4,72	18,08	8,18	31,35	vymezení nové rozvojové plochy	
Celkem vymezeno:			418,43		216,17		19,19		20,77		47,90		16,06		112,25			
Celkem vypuštěno:					46,17		0,00		0,34		2,74		0,26		42,84			

SOUHRNNÉ VYHODNOCENÍ ZÁBORŮ ZPF

Podrobné odůvodnění vymezení jednotlivých ploch a koridorů A-ZÚR KK, včetně převažujícího veřejného zájmu nad jinými veřejnými zájmy je uvedeno v kap. 9 této dokumentace. Text odůvodnění kvalifikovaného odhadu záborů ZPF z těchto úvah vychází.

Dopravní infrastruktura

Koridory silniční infrastruktury budou spojeny s nezbytnými záborů ZPF, v navazující projektové přípravě však dojde k jejich snížení oproti provedenému odhadu dle přesné lokalizace budoucí stavby. A-ZÚR KK zpravidla klade nižší nároky na záborů ZPF v rámci silniční infrastruktury oproti původní ZÚR KK. Celková plocha záborů ZPF pro silniční infrastrukturu byla odhadnuta na 101,63 ha. Rozvoj silniční infrastruktury je nezbytný pro zajištění příznivější dostupnosti Karlovarského kraje a to i v mezinárodních souvislostech, zlepšení hygienických podmínek ve velkých městech i menších sídlech zatížených vysokými intenzitami dopravy a v neposlední řadě zlepšením bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Veřejný zájem na rozvoj silniční infrastruktury je posílen zařazením příslušných koridorů do VPS.

Plochy pro leteckou dopravu nejsou spojeny s významnými zásahy do ZPF. Částečný nárůst záboru v případě rozšíření letiště Karlovy Vary (D200) je dán sloučením s průmyslovou plochou hospodářského parku Olšová Vrata, která byla v ZÚR KK vymezena samostatně. Rozšíření letiště západním směrem je provedeno za účelem instalace světelné přiblížovací soustavy, východním směrem poté z důvodu prodloužení runwaye. Vymezené plochy logicky vycházejí ze stávající polohy letiště. Celková plocha záboru byla odhadnuta na 14,74 ha. Letiště Karlovy Vary je mezinárodním letišťem, veřejný zájem na rozvoj dopravní infrastruktury je podpořen zařazením mezi VPS. Modernizace letiště je nezbytná pro další rozvoj kraje s mezinárodním přesahem a zajištění bezpečnosti provozu na letišti.

Plošné nároky cyklostezek a lyžařských běžeckých tras (D300, D301, D302, D303, D304), jsou zpravidla řádově nižší oproti silniční infrastruktuře. Tomu odpovídají i zjištěné hodnoty záborů v rozsahu 4,97 ha. Koridory nemotorové dopravy jsou vymezeny zejména z důvodu zajištění bezpečnosti na pozemních komunikacích, podpoře cyklodopravy a turistického ruchu. Tyto koridory velmi často využívají stávající komunikace, čímž A-ZÚR KK minimalizuje výsledný rozsah záborů. Veřejný zájem je posílen zařazením koridorů cyklostezek do VPS. Jak již bylo uvedeno výše, koridor D300 nemá charakter stavby ve smyslu stavebního zákona a proto nebude reálně spojen s žádným záborem ZPF.

Pro koridor železniční infrastruktury D105 také není v měřítku ZÚR konstatován zábor ZPF. Optimalizace železničních tratí zpravidla souvisejí s rekonstrukcí tratě v rozsahu stávajících drážních pozemků.

Ve vztahu k ustanovením §§ 4 a 5 zák. č. 334/1992 Sb., o ochraně ZPF, ve znění pozdějších předpisů a s využitím metodického pokyny MŽP OOLP/1067/96 lze konstatovat následující:

- V případě umístování nových dopravních staveb je zábor ZPF nevyhnutelný.
- Pro liniové stavby dopravní infrastruktury lze ze ZPF vyjmout i produkčně nejcennější půdy
- U dopravních staveb, pro které návrh A-ZÚR KK vymezuje příslušné koridory, převažuje veřejný zájem na jejich umístění a realizaci nad zájmem ochrany ZPF (a ostatními zájmy, které jsou chráněny zvláštními předpisy) a z tohoto důvodu mají statut veřejně prospěšných staveb.
- Na úrovni územních plánů obcí a v podkladů pro rozhodování v území bude zábor ZPF dále upřesňován v závislosti na podrobnosti projektové dokumentace ve smys-

lu stanovení jeho minimálního a nezbytného rozsahu, včetně záboru nejkvalitnějších kvalitních I. a II. třídy ochrany.

- Na těchto úrovních bude současně řešena ochrana odtokových poměrů a křížení s účelovými komunikacemi nezbytnými pro obhospodařování zemědělské půdy v okolí předmětné stavby.

Plochy pro ekonomické aktivity

Vymezené rozvojové plochy ekonomických aktivit budou spojeny se záboru zemědělské půdy. V těchto případech je předpokládán trvalý zábor nevyhnutelný a byl celkově odhadnut na 143,23 ha.

Návrh A-ZÚR KK vymezuje plochu [19] pro průmyslový park Cheb II a částečně zvětšuje plochu [6] pro průmyslovou zónu Ostrov – jih. Navržený rozsah rozvojových ploch je kompenzován vypuštěním ploch [1], [8c] a [16] pro průmyslové zóny v Aši , v Bochově a Žlutici (celkem 117,18 ha). Další část kompenzace spočívá v převedení částí ploch pro průmyslové zóny Cheb II [19] a Sokolov – Staré Sedlo [3] do územních rezerv (celkem 24,97 ha ZPF). Návrh kompenzací je výsledkem výše uvedené dohody o řešení rozporu mezi MŽP a MMR.

Z hlediska ochrany ZPF je největší zábor spojen s plochou [19] pro průmyslový park Cheb II v rozsahu 129 ha, převážně průměrně úrodných půd v III. třídě ochrany. Výše uvedená kompenzační opatření snižují zábor ZPF v rámci ZÚR KK ve stejném rozsahu (129,18 ha), ovšem včetně 50,47 ha nejkvalitnějších kvalitních půd I. a II. třídy ochrany. Navržená kompenzace tak plně pokrývá požadavek na nové odnětí. Převažující veřejný zájem je vztažen zejména k principům udržitelného rozvoje území, kdy byla prokázána potřeba další podpory hospodářského pilíře (snižování nezaměstnanosti a tvorba nových pracovních příležitostí). Ve vztahu k ustanovením § 4 a § 5 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně ZPF, ve znění pozdějších předpisů lze ve vztahu k vymezení konstatovat následující:

- Nedochozí k záboru kvalitních půd v I. a II. třídě ochrany, návrhem kompenzací bude nově 50,47 ha těchto cenných půd uvolněno k zemědělskému využívání. Kompenzacemi též nedejde k dalšímu nárůstu úbytku ZPF jako celku.
- Systém plošného odvodnění nebude narušen, předmětné bloky zemědělské půdy nejsou meliorovány. Návrh A-ZÚR KK z důvodu ochrany odtokových poměrů v území navíc stanovuje toto kritérium pro rozhodování „Minimalizace vlivů na odtokové poměry dotčeného území“.
- Plocha pro umístění průmyslové zóny je z větší části vymezena podle účelových komunikací a dle hranic půdních bloků. Potřebu zachování účelové komunikace, zajišťující přístup k těženému dobývacímu prostoru Dřenice I a která též slouží k zpřístupnění okolních zemědělských pozemků reflektuje návrh A-ZÚR KK stanovením podmínky pro rozhodování ve smyslu zajištění přístupu do těžebního areálu, čímž bude zachována možnost zemědělského obhospodařování přilehlých pozemků. Síť účelových zemědělských komunikací, která souvisí s celkovou organizací na sousedních půdních blocích, popř. půdních blocích ovlivněných návrhem průmyslové zóny, bude proto narušena jen minimálně.
- Vymezení plochy pro průmyslovou zónu Cheb II na východním okraji města v plochách zemědělsky intenzivně využívaných je odůvodněna mj. příznivým dopravním napojením s vazbou na SRN, blízkostí města Cheb jako hlavního spádového centra oblasti v rámci republikové rozvojové osy OS7 dle platné PÚR ČR a fixací stávajících ekonomických aktivit na Sokolovsku až do ukončení povrchové těžby hnědého uhlí.

Plochy pro rekreaci a sport

Celková bilance ZPF, resp. jeho zastoupení, v plochách [12], [13a], [14], [15], [18] byla vyhodnocena na 216,17 ha pro navrhované plochy. Rušené části ploch mají celkovou výměru 46,17 ha. S výjimkou plochy [18], která je vymezena jako nová, návrh A-ZÚR KK pouze zpřesňuje vymezení ostatních ploch na základě aktuálních podkladů. Bilance ZPF byla proto vypočtena v rozsahu provedených změn v jejich vymezení. Zjištěné výsledky obsahují jak určitý nárůst potenciálních záborů, tak jejich úbytek. Návrh A-ZÚR KK současně vypouští rekreační plochu č. 13b, čímž dochází k uvolnění 19,73 ha ZPF pro zemědělské účely.

Vymezené plochy pro rekreaci a sport je třeba z hlediska dalšího rozvoje stávajících areálů chápat jako rámeček („limit“) určující maximální rozsah území pro umístování dalších sportovně rekreačních zařízení v konkrétních plochách spojených sítí lyžařských a turistických cest. V žádném případě se tedy nejedná o odnětí celé výměry ZPF v rámci vymezených ploch. Konkrétní zábor ZPF budou moci být adekvátně vyčísleny až v ÚPD obcí a v rámci navazující projektové přípravy jednotlivých záměrů na základě jejich charakteru a přesného umístění do území. Dále je nutno konstatovat, že plochy pro rekreaci a sport jsou vymezeny v horských oblastech s omezenými možnostmi hospodářského využití. S výjimkou plochy [18] se ostatní plochy řešené návrhem A-ZÚR KK nacházejí v rámci specifické oblasti republikového významu SOB 6 Krušné Hory¹⁴⁰.

K důvodům převažujícího veřejného zájmu a vztahu k ustanovením § 4 a §5 zákona č. 334/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů lze konstatovat následující:

- Vymezené plochy nebudou spojeny s odnětím půdy v celém rozsahu vymezených polygonů, to platí též pro půdy v I. a II. třídě ochrany. Na podrobnější územně plánovací a projekční úrovni bude nadále možné uplatňovat kritéria stanovená v § 4 a § 5 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně ZPF, ve znění pozdějších předpisů, tzn. odnímat plochy ZPF jen v nejnútnejším rozsahu; přednostně odnímat méně kvalitní půdy; využívat nedostatečně využitá pozemky; co nejméně narušovat organizaci na ZPF, odtokové poměry a síť účelových komunikací; apod..
- Rozvojové plochy pro rekreaci a sport Rekreační plochy jsou vymezeny v lokalitách s významným rekreačním potenciálem republikového nebo krajského významu, včetně vazeb na rekreační střediska v přílehlém území SRN. Z těchto důvodů a s ohledem na jedinečné klimatické a terénní podmínky, dobré dopravní napojení z hlavních sídelních center kraje a přímým vazbám na již existující vybavenost a sportovně rekreační infrastrukturu tohoto území, není možné tyto plochy vymezovat v jiných částech kraje.
- V horských oblastech je turistický ruch zpravidla nejvýznamnějším ekonomickým odvětvím. Podpora celoročního využití rekreačních středisek v horských oblastech je motivována snahou o demografickou a hospodářskou stabilizaci karlovarské části Krušných hor jako součásti specifické oblasti republikového významu SOB 6 dle platné PÚR ČR (čl. 74). Zemědělství, které je zde výrazně limitováno klimatickými podmínkami ani lesní hospodářství nevytvářejí dostatečné předpoklady pro rozvoj této oblasti.

¹⁴⁰ Viz kap. C návrhu A-ZÚR KK a kap. 9.C.1 tohoto Odůvodnění.

Souhrnné hodnoty záboru ZPF ploch a koridorů v návrhu A-ZÚR KK

Téma	ZÚR KK celkem (ha)	A-ZÚR KK celkem (ha)	Třídy ochrany ZPF (ha)					Poznámka (změna proti ZÚR KK 2011)
			1	2	3	4	5	
Dopravní infrastruktura - silniční	260,45	101,64	9,96	5,93	35,91	37,32	12,52	návrh A-ZÚR KK snižuje ZPF
Dopravní infrastruktura - železniční	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	návrh A-ZÚR KK bez záboru ZPF
Dopravní infrastruktura - letecká	9,19	14,74	0,00	3,70	10,24	0,00	0,80	v důsledku návrhu A-ZÚR KK mírný nárůst záborů ZPF
Dopravní infrastruktura - nemotorová doprava	0,00	1,42	0,00	0,37	0,00	0,82	0,22	v důsledku návrhu A-ZÚR KK vznik záboru ZPF malého rozsahu
Plochy pro ekonomické aktivity	20,70	143,23	0,00	5,18	127,32	4,74	5,99	v důsledku návrhu A-ZÚR KK vznik nových záborů ZPF, nárůst kompenzován vypuštěním jiných rozvojových ploch pro ekonomické aktivity ze ZÚR KK (129,18 ha ZPF)
Plochy pro rekreaci a sport	418,43	216,17	19,19	20,77	47,90	16,06	112,25	v důsledku návrhu A-ZÚR nárůst výměry ZPF v rozvojových plochách
Celkem	708,77	477,19	29,15	35,96	221,37	58,94	131,78	

Návrh A-ZÚR KK vypouští některé koridory, zejména dopravní infrastruktury z důvodu realizace příslušných staveb v plném rozsahu (D03, D12, D24, D38, D40, D83) nebo jejich významných částí (D11, D14, , D25, D33, D39, D46, D47, a D84). V těchto případech již došlo k trvalému odnětí zemědělské půdy. Ze ZÚR KK se vypouští také plocha [11] vodní nádrž Medard, která je průběžně napouštěna.

Další plochy a koridory návrh A-ZÚR KK vypouští z důvodu ztráty aktuálnosti sledovaného řešení, z důvodu hledání jiného způsobu řešení nebo z důvodu opuštění od realizace. O tyto hodnoty se rozsah záborů ZPF návrhu A-ZÚR KK snižuje. Nejvíce se projevuje snížení záborů ZPF zrušením rozvojových ploch pro ekonomické aktivity, rekreaci a sport.

Plochy a koridory A-ZÚR KK rušené z důvodu upuštění od záměru

Ozn.	Název	Plocha celkem (ha)	Z toho		Poznámka
			Výměra ZPF celkem (ha)	Ostatní mimo ZPF (ha)	
Dopravní infrastruktura - silniční					
D18	III/21042 Anenské Údolí, přeložka	0,97	0,00	0,97	koridor vypuštěn po projednání A-ZÚR KK dle § 37 SZ
D48	II/209 Horní Slavkov, přeložka	4,39	0,41	3,97	koridor vypuštěn po projednání A-ZÚR KK dle § 37 SZ
D69	II/205 Žlutice, přeložka	0,93	0,87	0,06	návrhem A-ZÚR KK k projednání dle § 37 SZ byl koridor vypuštěn
D70	II/213 Vojtanov – Starý Rybník, přeložka	4,31	4,29	0,02	návrhem A-ZÚR KK k projednání dle § 37 SZ byl koridor vypuštěn
D71	II/213 Hazlov – Vojtanov, přeložka	0,00	0,00	0,00	koridor vypuštěn po projednání A-ZÚR KK dle § 37 SZ
Celkem			5,57		

Ozn.	Název	Plocha celkem (ha)	Z toho		Poznámka
			Výměra ZPF celkem (ha)	Ostatní mimo ZPF (ha)	
Rozvojové plochy pro ekonomické aktivity					
1	Hospodářský park Aš	68,77	59,69	18,08	plochy vypuštěny po projednání A-ZÚR KK dle § 37 SZ (kompenzace za plochu [19] pro Průmyslový park Cheb II.
8c	Hospodářský park Bochov	50,43	44,77	5,66	
16	Průmyslová zóna Žlutice – Knínice	12,72	12,72	0,00	
Celkem			117,18		
Rozvojové plochy pro rekreaci a sport					
13b	Stříbrná-Bublava	48,99	19,73	29,26	návrhem A-ZÚR KK k projednání dle § 37 SZ byl koridor vypuštěn
Celkem			19,73		

10.2. POZEMKY URČENÉ K PLNĚNÍ FUNKCÍ LESA (PUPFL)

Odhad záboru pozemků určených k plnění funkcí lesa (PUPFL) je zpracován v rozsahu požadavků č. 289/1995 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů.

METODICKÝ POSTUP

Metodicky je odhad záborů PUPFL proveden podle stejného principu jako v případě ZPF, tzn. v ose koridorů dopravní a technické infrastruktury, v rozsahu vymezených ploch pro ekonomické aktivity a informativně v případě generelněji vymezených ploch pro sport a rekreaci. Kvalifikovaný odhad je proveden pro všechny základní kategorie dle §§ 7 až 9 zákona o lesích, tj. pro lesy hospodářské, lesy zvláštního určení a lesy ochranné. Vyhodnocení je provedeno pouze v předpokládaném rozsahu odnětí z PUPFL; omezení plnění funkcí PUPFL ve smyslu §15 citovaného zákona není kvantifikováno, neboť nezakládá povinnost trvalého odnětí.

Charakter jednotlivých ploch a koridorů včetně důvodů jejich vymezení je už uveden v předchozí kap. 10.1. tohoto Odůvodnění.

Dopravní infrastruktura

Z hlediska vyhodnocení záborů PUPFL záměry dopravní infrastruktury jsou stanoveny následující zpřesněné koridory. Zahrnují samotné těleso komunikace včetně předpokládaných terénních úprav:

- silnice I. třídy čtyřpruhová – 40 m,
- silnice II. třídy dvoupruhová – 40 m,
- silnice III. třídy dvoupruhová – 30 m,

- lyžařská magistrála – 5 m,
- cyklostezka – 5 m.

Obdobně jako v případě záborů ZPF, není u staveb silniční infrastruktury a nemotorové dopravy v odhadech záborů PUPFL zohledněna možnost využití stávajících pozemních komunikací nacházejících se ve vymezených koridorech s ohledem na podrobnost přesahující měřítko ZÚR.

Optimalizace železniční tratě nevytváří předpoklad pro další odnětí PUPFL, neboť uvažuje pouze s úpravami v rozsahu stávajícího zemního tělesa¹⁴¹. Pro koridor D105 je proto rozsah odnětí hodnocen jako nulový.

Technická infrastruktura

Liniové stavby technické infrastruktury mohou vyžadovat zásahy do PUPFL v rozsahu svých ochranných pásem. Pro vodovody je zábor PUPFL hodnocen v pásu o šířce 5 m. Pro nadzemní elektrická vedení je v souladu s ust. § 46 odst. 4 zák. č. 458/2000 Sb., energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů hodnocen zábor v pásu o šířce 4 m, ve kterém provozovatelé přenosových a distribučních soustav udržují v lesních průsecích volný pruh pozemků.

Rozvojové plochy

Pro rozvojové plochy je odnětí PUPFL hodnoceno v rozsahu vymezených polygonů. V případě ploch měněných je vyhodnocení provedeno ve vztahu k částem, jež podléhají změně A-ZÚR KK (tj. rušených nebo nově vymezených a jejich vzájemné bilanci). V případě rozvojových ploch pro rekreaci a sport, resp. specifických ploch vypočtené hodnoty vyjadřují podobně jako v případě ZPF pouze celkovou bilanci PUPFL ve vymezených plochách.

¹⁴¹ Viz Směrnice SŽDC č. 16/2005

Kvalifikovaný odhad záborů PUPFL

Ozn.	Název	Výměra plochy nebo koridoru celkem (ha)	Z toho		Kategorizace lesa (ha / %)						Poznámka
			Plocha PUPFL celkem (ha)	Ostatní mimo PUPFL (ha)	Hospodářský		Ochranný		Zvláštního určení		
					ha	%	ha	%	ha	%	
Dopravní infrastruktura - silniční											
D09	I/21 Františkovy Lázně, přeložka	17,26	0,15	17,11	0,00	0,00	0,00	0,00	0,15	100,00	koridor zařazen do návrhu A-ZÚR KK v důsledku svého prodloužení, na základě výsledků projednání dle § 37 SZ
D15	Silnice II/213 Křižovatka, přeložka	2,60	0,00	2,60	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	koridor neleží na PUPFL
D22	III/21036 Boučí, obchvat	2,20	0,05	2,15	0,00	0,00	0,00	0,00	0,05	100,00	vznik záboru změnou vymezení koridoru
D29	Silnice II/212 Nový Kostel, přestavba	4,22	0,00	4,22	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	koridor neleží na PUPFL
D32	Chodov, východní obchvat	32,05	2,21	29,84	1,22	53,92	0,00	0,00	0,99	43,80	vznik záboru změnou vymezení koridoru
D44	II/606 Lipoltov, přeložka	5,16	2,16	3,00	0,00	0,00	0,00	0,00	2,16	100,00	vznik záboru změnou vymezení koridoru
D49	II/230 Mnichov, přeložka	8,14	0,00	8,14	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	koridor neleží na PUPFL
D65	Silnice II/208 Hlinka, přestavba	2,40	0,00	2,40	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	koridor v zastavěném území bez nároků na zábor PUPFL
D81	Úsek Jenišov – silnice I/13	43,38	4,19	39,19	0,00	0,00	0,00	0,00	4,19	100,00	vznik záboru změnou vymezení koridoru
D82	Úsek propojení silnice I/13 – silnice I/6	11,20	2,65	8,55	0,00	0,00	0,00	0,00	2,65	100,00	vznik záboru změnou vymezení koridoru
D87	Kapacitní silnice Krásná u Aše - hranice ČR/SRN	14,11	4,27	9,84	3,64	85,22	0,00	0,00	0,63	14,78	vznik záboru vymezením nového koridoru, koridor upraven ve vymezení po společném jednání
Celkem			15,68		4,86		0,00		10,83		

Ozn.	Název	Výměra plochy nebo koridoru celkem (ha)	Z toho		Kategorizace lesa (ha / %)						Poznámka
			Plocha PUPFL celkem (ha)	Ostatní mimo PUPFL (ha)	Hospodářský		Ochranný		Zvláštního určení		
					ha	%	ha	%	ha	%	
Dopravní infrastruktura - železniční											
D105	Optimalizace trati č. 140 v úseku Karlovy Vary - Ostrov	28,78	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	optimalizace tratě bez nároků na zábor PUPFL
Celkem			0,00		0,00		0,00		0,00		
Dopravní infrastruktura - letecká											
D200	Plochy pro rozšíření letiště Karlovy Vary	28,78	12,04	16,74	0,00	0,00	0,00	0,00	12,04	100,00	vznik záboru změnou vymezení rozvojové plochy
Celkem			12,04		0,00		0,00		12,04		
Dopravní infrastruktura - nemotorová											
D300	Krušnohorská lyžařská magistrála, úsek Boží Dar – Kraslice	20,46	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	není stavbou podle stavebního zákona
D301	Cyklostezka Ohře, Loket, nádraží - Loket, Lužná	0,35	0,00	0,35	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	koridor v zastavěném území bez nároků na zábor PUPFL
D302	Cyklostezka Ohře, Dalovice – Šemnice	4,30	2,76	1,54	0,00	0,00	0,07	2,43	2,69	97,57	vznik záboru vymezením nového koridoru
D303	Cyklostezka Ohře, Karlovy Vary, Doubský most - Karlovy Vary, Dvorský most	0,91	0,00	0,91	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	koridor neleží na PUPFL
D304	Cyklostezka Ohře, Cheb, Podhrad - Cheb, Háje	0,66	0,00	0,66	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	koridor neleží na PUPFL
Celkem			2,76		0,00		0,07		2,69		

Ozn.	Název	Výměra plochy nebo koridoru celkem (ha)	Z toho		Kategorizace lesa (ha / %)						Poznámka
			Plocha PUPFL celkem (ha)	Ostatní mimo PUPFL (ha)	Hospodářský		Ochranný		Zvláštního určení		
					ha	%	ha	%	ha	%	
Technická infrastruktura - zásobování pitnou vodou											
V22	Skupinový vodovod (SV) Žlutice – Mrázov – Bera-novka – Pěkovice – Tachov	4,16	0,54	3,62	0,54	100,00	0,00	0,00	0,00	0,00	vznik záboru změnou vymezení koridoru
Celkem			0,54		0,54		0,00		0,00		
Technická infrastruktura - elektroenergetika											
E04	Vedení 400 kV – propojení TR Vítkov-TR Verněřov (ÚK)	18,73	3,08	15,65	2,18	70,80	0,00	0,00	0,90	29,20	vznik záboru změnou vymezení koridoru, koridor zařazen do A-ZÚR KK po společném jednání
E06	Vedení 400kV – propojení TR Vítkov-TR Přeštice (PK)	13,08	3,71	9,37	1,59	42,77	0,00	0,00	2,12	57,23	vznik záboru změnou vymezení koridoru, koridor zařazen do A-ZÚR KK po společném jednání
E12	Vedení 110 kV – TR Vítkov-TR Jindřichov	9,69	1,27	8,42	0,77	60,91	0,00	0,00	0,50	39,09	vznik záboru vymezením nového koridoru, koridor zařazen do A-ZÚR KK po společném jednání
E13	Vedení 110 kV – TR Vítkov-TR Jindřichov	1,69	0,00	1,69	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	koridor neleží na PUPFL, koridor zařazen do A-ZÚR KK po společném jednání
Celkem		43,19	8,06	35,13	4,54		0,00		3,52		
Rozvojové plochy ekonomických aktivit											
6	Průmyslová zóna Ostrov - Jih	16,11	0,00	16,11	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	rozvojová plocha neleží na PUPFL
19	Průmyslový park Cheb II	129,00	0,00	129,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	rozvojová plocha neleží na PUPFL, plocha upravena ve vymezení po společném jednání
Celkem			0,00		0,00		0,00		0,00		

Ozn.	Název	Výměra plochy nebo koridoru celkem (ha)	Z toho		Kategorizace lesa (ha / %)						Poznámka
			Plocha PUPFL celkem (ha)	Ostatní mimo PUPFL (ha)	Hospodářský		Ochranný		Zvláštního určení		
					ha	%	ha	%	ha	%	
Rozvojové plochy rekreace a sportu											
12	Plocha rekreace a sportu Jáchymov - Boží Dar - Klínovec	410,85	315,00	95,86	0,00	0,00	34,11	10,83	280,89	89,17	změnou vymezení nárůst výměry PUPFL v rozvojové ploše (bilance PUPFL)
13a	Stříbrná – Bublava (vypuštěno)	56,30	33,60	22,70	25,98	77,31	0,00	0,00	7,62	22,69	změnou vymezení nárůst výměry PUPFL v rozvojové ploše (bilance PUPFL)
	Stříbrná - Bublava (vymezeno)	131,63	33,53	98,10	12,25	36,53	0,00	0,00	21,28	63,47	
14	Nové Hamry (vypuštěno)	1,13	1,13	0,00	1,13	100,00	0,00	0,00	0,00	0,00	změnou vymezení nárůst výměry PUPFL v rozvojové ploše (bilance PUPFL)
	Nové Hamry (vymezeno)	113,95	45,26	68,69	45,26	100,00	0,00	0,00	0,00	0,00	
15	Plešivec (vypuštěno)	144,35	122,83	21,52	1,09	0,88	0,00	0,00	121,74	99,12	změnou vymezení nárůst výměry PUPFL v rozvojové ploše (bilance PUPFL), úprava vymezení plochy dle aktuálních podkladů
	Plešivec (vymezeno)	127,65	80,26	47,39	22,43	27,95	8,92	11,11	48,91	60,94	
18	Plocha rekreace a sportu Aš – Háj	139,65	99,51	40,14	18,67	17,96	0,00	0,00	80,84	77,80	vymezení nové rozvojové plochy
Celkem vymezeno			573,56		98,60		43,02		431,92		
Celkem vypuštěno			157,56		28,19		0,00		129,37		

SOUHRNNÉ VYHODNOCENÍ ZÁBORŮ PUPFL

Rozsah záborů PUPFL spojený se stavbami dopravní infrastruktury byl odhadnut na 15,68 ha. S ohledem na výše popsanou metodiku výpočtu je možné důvodně předpokládat, že v rámci ÚPD obcí a navazující projektové přípravy bude u jednotlivých staveb hodnota skutečného odnětí PUPFL snížena.

Záměry nemotorové dopravy se ze stavebního hlediska vyznačují nižšími celkovými nároky na území včetně vyšší míry využití stávající silniční nebo cestní sítě. Odhad záborů PUPFL byl stanoven na 2,76 ha. Vymezené koridory cyklostezek (D301, D302, D303, D304) převážně kopírují stávající komunikace, což vytváří předpoklad pro další snížení záboru PUPFL. Jak již bylo uvedeno v kap. 10.1., tzv. Krušnohorská lyžařská magistrála není stavbou ve smyslu stavebního zákona a její realizace, resp. provoz nebude spojen s nároky na odnětí PUPFL. Cílem vymezení koridoru D300 v ZÚR KK je stabilizace dohodnutého průběhu trasy v území.

Rozšíření letiště Karlovy Vary (D200) bude spojeno s nezbytným zásahem do lesa zejména pro potřeby prodloužení vzletové a přistávací dráhy na jihovýchodním okraji areálu. Rozšíření plochy letiště západním směrem je spojeno s umístěním světelné přibližovací soustavy. Dotčené lesní pozemky (12,04 ha) nemusejí být z PUPF nutně odňaty, ale mohou být pouze omezeny ve svém využívání.

Koridor V22 pro zásobování pitnou vodou (0,54 ha) vyvolává zásahy do lesa především z důvodu nezbytné ochrany inženýrských sítí. V případě využití stávajících lesních průseků nebo souběhu s cestní sítí může být rozsah odnětí nebo omezení využití PUPFL snížen na minimální hodnotu. Vypuštěním koridoru V31, kdy zásobování města Nejedek bude řešeno jiným způsobem, dochází k dalšímu mírnému snížení celkového záboru PUPFL.

V upřesněných koridorech elektroenergetiky E04, E06 a nově vymezeném koridoru E12 byl kvantifikován celkový zábor PUPFL v rozsahu 8,06 ha. K novému odnětí PUPFL však dojde pouze u koridoru E12 (1,27 ha). V případě koridorů E04 a E06 návrh A-ZÚR KK pouze zpřesňuje původní vymezení dle platných ZÚR KK (2011), přičemž poloha koridorů se významně nemění. Rozsah záboru lesní půdy je proto obdobný jako v ZÚR KK (2011). Nově vymezený koridor E13 na území KK nezasahuje do ploch určených k plnění funkcí lesa.

Vymezené plochy pro ekonomické aktivity jsou vymezeny výhradně na nelesních pozemcích.

V případě rozvojových ploch rekreace a sportu (č. 12, 13a, 14, 15, 18) nelze prezentované hodnoty považovat za skutečný zábor, ale spíše za bilanci PUPFL v rámci vymezených ploch. Tato bilance byla kvantifikována v rozsahu 573,55 ha pro nově vymezené části ploch a 157,56 ha pro jejich rušené části. Jak již bylo prezentováno v kap. 10.1. je třeba z hlediska dalšího rozvoje stávajících areálů toto vymezení chápat jako rámeček („limit“) určující maximální rozsah území pro umístění dalších sportovně rekreačních zařízení v konkrétních plochách spojených sítí lyžařských a turistických cest. V žádném případě se tedy nejedná o odnětí celé výměry PUPFL v rámci vymezených ploch. Konkrétní zábory budou moci být adekvátně vyčísleny až v ÚPD obcí a v rámci navazující projektové přípravy jednotlivých záměrů na základě jejich charakteru a přesného umístění do území. Za účelem minimalizace odnětí lesních pozemků formuluje návrh A-ZÚR KK jako úkol pro územní plánování „v ÚP dotčených obcí zpřesňovat vymezení ploch pro jednotlivé záměry s důrazem na přednostní využití ploch stávajícího bezlesí“. A-ZÚR KK dále potenciální vliv na lesy částečně kompenzuje vypuštěním rekreační plochy č. 13b.

Souhrnné hodnoty záboru PUPFL ploch a koridorů v návrhu A-ZÚR KK

Téma	Kategorizace lesa (ha)			Celkem A-ZÚR KK (ha)	Poznámka
	hospodářský	ochranný	zvláštního určení		
Dopravní infrastruktura - silniční	4,86	0,00	10,83	15,68	v důsledku návrhu A-ZÚRKK nový zábor PUPFL
Dopravní infrastruktura - železniční	0,00	0,00	0,00	0,00	návrh A-ZÚR KK bez záboru PUPFL
Dopravní infrastruktura - letecká	0,00	0,00	12,04	12,04	v důsledku návrhu A-ZÚRKK nový zábor PUPFL
Dopravní infrastruktura - nemotorová doprava	0,00	0,07	2,69	2,76	v důsledku návrhu A-ZÚRKK nový zábor PUPFL
Technická infrastruktura - Zásobování pitnou vodou	0,54	0,00	0,00	0,54	v důsledku návrhu A-ZÚRKK nový zábor PUPFL
Technická infrastruktura - Elektroenergetika	4,54	0,00	3,52	8,06	v důsledku návrhu A-ZÚRKK nový zábor PUPFL
Plochy pro ekonomické aktivity	0,00	0,00	0,00	0,00	návrh A-ZÚR KK bez záboru PUPFL
Plochy pro rekreaci a sport	98,60	43,02	431,92	573,55	v důsledku návrhu A-ZÚR nárůst výměry PUPFL v rozvojových plochách
Celkem	108,54	43,09	461,00	612,63	

Rozsah odnětí PUPFL bude obdobně jako v případě ZPF částečně snížen vypuštěním záměrů, které nebudou v dané podobě realizovány. Nejvýznamněji se projevuje zrušení rozvojových ploch pro ekonomické aktivity, a částí ploch pro rekreaci a sport. V případě silniční a technické infrastruktury nebude potenciální snížení záborů významné.

Plochy a koridory A-ZÚR KK vypuštěné z důvodu upuštění od záměru

Označení	Název	Plocha celkem (ha)	Plocha PUPFL celkem (ha)	Ostatní mimo PUPFL (ha)	Poznámka
Dopravní infrastruktura - silniční					
D18	III/21042 Anenské Údolí, přeložka	0,97	0,00	0,97	koridor vypuštěn po projednání A-ZÚR KK dle § 37 SZ
D48	II/209 Horní Slavkov, přeložka	4,39	0,07	4,32	koridor vypuštěn po projednání A-ZÚR KK dle § 37 SZ
D69	II/205 Žlutice, přeložka	0,93	0,87	0,06	návrhem A-ZÚR KK k projednání dle § 37 SZ byl koridor vypuštěn
D70	II/213 Vojtanov – Starý Rybník, přeložka	4,31	4,29	0,02	návrhem A-ZÚR KK k projednání dle § 37 SZ byl koridor vypuštěn
D71	II/213 Hazlov – Vojtanov, přeložka	0,00	0,00	0,00	koridor vypuštěn po projednání A-ZÚR KK dle § 37 SZ
Celkem			5,16		

Označení	Název	Plocha celkem (ha)	Plocha PUPFL celkem (ha)	Ostatní mimo PUPFL (ha)	Poznámka
Technická infrastruktura - elektroenergetika					
E05	Vedení 400 kV Vítkov - Pomezí	18,42	3,46	14,96	návrhem A-ZÚR KK k projednání dle § 37 SZ byl koridor vypuštěn
Celkem			3,46		
Technická infrastruktura - vodní hospodářství					
V31	Vodovod Nejdek – SV Karlovy Vary	2,05	1,57	0,48	koridor vypuštěn po projednání A-ZÚR KK dle § 37 SZ
Celkem			1,57		
Rozvojové plochy ekonomických aktivit					
1	Hospodářský park Aš	68,77	16,60	52,17	plochy vypuštěny po projednání A-ZÚR KK dle § 37 SZ (kompenzace za plochu [19] pro Průmyslový park Cheb II.
8c	Hospodářský park Bochov	50,43	0,00	50,43	
16	Průmyslová zóna Žlutice – Knínice	12,72	0,00	12,72	
Celkem			16,60		
Rozvojové plochy rekreace a sportu					
13b	Stříbrná-Bublava	48,99	23,63	25,36	návrhem A-ZÚR KK k projednání dle § 37 SZ byl koridor vypuštěn
Celkem			23,63		

11. PŘÍLOHY

Příloha č. 1 Srovnávací text výrokové části ZÚR Karlovarského kraje – samostatný separát

Příloha č. 2 Vyhodnocení splnění podmínek vyplývajících z případných vyjádření příslušných orgánů sousedních států a výsledků konzultací s nimi

Příloha č. 3 Vyhodnocení souladu se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů

Příloha č. 4 Vypořádání připomínek

Příloha č. 5 Rozhodnutí o námitkách včetně odůvodnění

Příloha č. 6 Základní informace o výsledcích vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území včetně výsledků vyhodnocení vlivů na životní prostředí

Příloha č. 7 Stanovisko podle § 37 odst. 6 stavebního zákona

Příloha č. 8 Sdělení, jak bylo stanovisko podle § 37 odst. 6 zohledněno, s uvedením závažných důvodů, pokud některé požadavky nebo podmínky zohledněny nebyly

PŘÍLOHA Č. 1

**Srovnávací text výrokové části ZÚR Karlovarského kraje –
samostatný separát**

PŘÍLOHA Č. 2

Vyhodnocení splnění podmínek vyplývajících z případných vyjádření příslušných orgánů sousedních států a výsledků konzultací s nimi

PŘÍLOHA Č. 3

**Vyhodnocení souladu se stanovisky dotčených orgánů
podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem
řešení rozporů**

PŘÍLOHA Č. 4

Vypořádání připomínek

- A) Vyhodnocení připomínek uplatněných ke společnému jednání
- B) Vyhodnocení připomínek sousedních krajů ke společnému jednání

PŘÍLOHA Č. 5

Rozhodnutí o námitkách včetně odůvodnění

Bude doplněno po vyhodnocení výsledků veřejného projednání návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR KK.

PŘÍLOHA Č. 6

Základní informace o výsledcích vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území včetně výsledků vyhodnocení vlivů na životní prostředí

PŘÍLOHA Č. 7

Stanovisko podle § 37 odst. 6 stavebního zákona

PŘÍLOHA Č. 8

Sdělení, jak bylo stanovisko podle § 37 odst. 6 zohledněno, s uvedením závažných důvodů, pokud některé požadavky nebo podmínky zohledněny nebyly

12. SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

AČR	Armáda České republiky
AOPK ČR	Agentura ochrany přírody České republiky
CSD	Celostátní sčítání dopravy
č.	Číslo
ČD	České dráhy
ČGS	Česká geologická služba
ČOV	Čistírna odpadních vod
ČR	Česká republika
ČSÚ	Český statistický úřad
DI	Dopravní infrastruktura
DO	Dotčený orgán, Dotčené orgány
DP	Dobývací prostor
DSP	Dokumentace pro stavební povolení
DÚR	Dokumentace pro územní rozhodnutí
EAO	Ekonomicky aktivní obyvatelstvo
EVL	Evropsky významná lokalita (Natura 2000)
GVD	Grafikon vlakové dopravy
CHKO	Chráněná krajinná oblast
CHLÚ	Chráněné ložiskové území
CHOPAV	Chráněná oblast přirozené akumulace vod
IZS	Integrovaný záchranný systém
J	Jih
JV / JZ	Jihovýchod / Jihozápad
k.ú.	katastrální území
KPÚ	Komplexní pozemkové úpravy
KK	Karlovarský kraj
KSUS KK	Krajská správa a údržba silnic Karlovarského kraje
LAPV	Lokalita vhodná pro akumulaci povrchových vod
LH	Les hospodářský
LO	Les ochranný
LZU	Les zvláštního určení
m. č.	Místní část (obce)
MMR	Ministerstvo pro místní rozvoj
MPO	Ministerstvo průmyslu a obchodu
MPSV	Ministerstvo práce a sociálních věcí
MÚK	Mimoúrovňová křižovatka
MZe	Ministerstvo zemědělství

MZCHÚ	Maloplošné zvláště chráněné území přírody
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
NPP	Národní přírodní památka (MZCHÚ)
NPR	Národní přírodní rezervace (MZCHÚ)
NRC	Nadregionální biocentrum (ÚSES)
NRK	Nadregionální biokoridor (ÚSES)
OB	Rozvojová oblast republikového významu
OB-N	Rozvojová oblast nadmístního významu
OOP	Opatření obecné povahy
OP	Ochranné pásmo
OS	Rozvojová osa republikového významu
OsVPR	Oblast s významným povodňovým rizikem
OS-N	Rozvojová osa nadmístního významu
ORP	Obec s rozšířenou působností
OZE	Obnovitelné zdroje energie
PASK	Politika architektury a stavební kultury ČR
PK	Plzeňský kraj
PLZ	Přírodní léčivý zdroj
POÚ	Pověřený obecní úřad
PP	Přírodní památka (MZCHÚ)
PR	Přírodní rezervace (MZCHÚ)
PUPFL	Pozemky určené k plnění funkcí lesa
PÚR	Politika územního rozvoje
PZ	Průmyslová zóna
RC	Regionální biocentrum (ÚSES)
RK	Regionální biokoridor (ÚSES)
RPDI	Roční průměr denních intenzit (dopravy)
RWY	Runway (vzletová a přistávací dráha)
ř. km.	Říční kilometr
S	Sever
SK	Skupinová kanalizace
SLBD	Sčítání lidu, domů a bytů
SO	Správní obvod
SOB	Specifická oblast republikového významu
SOB-N	Specifická oblast nadmístního významu
SRN	Spolková republika Německo
SÚ	Sídlení útvar
SV / SZ	Severovýchod / Severozápad
SV	Skupinový vodovod
SŽDC	Správa železniční dopravní cesty

TEN-T	Transevropská dopravní síť
TI	Technická infrastruktura
TO	Třída ochrany ZPF
TS	Transformační stanice
TWY	Taxiway (pojezdová dráha)
TŽK	Tranzitní železniční koridor
ÚAN	Území archeologických nálezů
ÚK	Ústecký kraj
ÚP	Územní plán obce
ÚPD	Územně plánovací dokumentace
ÚPN VÚC	Územní plán velkého územního celku
ÚS	Územní studie
ÚSES	Územní systém ekologické stability (NR – nadregionální, R – regionální)
ÚSOP	Ústřední seznam ochrany přírody
Ust.	Ustanovení
ÚTP	Územně technický podklad
V	Východ
VE	Větrná elektrárna
VPD	Vzletová a přistávací dráha
VPO	Veřejně prospěšné opatření
VPR	Vesnická památková rezervace
VPS	Veřejně prospěšná stavba
VPZ	Vesnická památková zóna
VVTL	Velmi vysokotlaký (plynovod)
VTL	Vysokotlaký (plynovod)
VÚC	Velký územní celek
VVN	Velmi vysoké napětí
VVURÚ	Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území
VYHL.	Vyhláška
VZ	Vodní zdroj
Z	Západ
ZÁK.	Zákon
ZCHÚ	Zvláště chráněné území
ZOPK	Zákon o ochraně přírody a krajiny
ZPF	Zemědělský půdní fond
ZÚR	Zásady územního rozvoje
ZVN	Zvlášť vysoké napětí
žst.	Železniční stanice